Cilt 48

LeMan

764-773

TURİZM SİNEK AVLIYOR
MİSTER, PATRON BİZİ GEÇERKEN SÖNMÜŞ ÇOK ÜZÜLMÜŞ.. GELSİN BİZDE KALSIN DEDİ, ÖTEKİ BOMBOŞ!..

YORUMSUZ!..
CURK
CURK
C...CURK

RECO KONGO KENESİ TÜRKİYE'NİN ANASINI AĞLATIYOR
ZÜP.. ZÜP.. ZÜP
SÖKMESİ DAHA TEHLİKELİYMİŞ EMSİN DURSUN? BELKİ DOYUNCA KENDİLİĞİNDEN DÜŞER..

HELLBOY
SIRA BİZDE..

TURİZMİMİZ 6.TE GELDİ
EDA TAŞPINAR'IN DÖTÜ
SİBEL CANMUZUN DÖTÜ
ESNAFIMIZIN DÖTÜ
YUS SUF YUS SUF

Turizm cortladı! Sahiller ıssız, oteller sessiz, dükkanlar siftahsız, moraller pek tatsız...
EYVOO TURİST GELMİŞ!..
RIZA ABİ RODOS'TAN ÜÇ TURİST KAPTIM..KOS PATRONU MİLYONER VE YUNAN ORDUSU FENAYE..HİLAFIN BUNLARI OTELE VERDİ..

İsrail ipini kopardı
HUUU!..BUSH ARKAMIZDA İNGİLİZLER ARKAMIZDA O.B.A.M. ARKAMIZDA GUNLARIN KONMUŞU BİR KURUTAMADIK..HUUU!..
ÖLDÜR ÖLDÜR BİTMİYOLAR BOHUUU!
AİBİ AAAAH! AHHH!
DANK DANK DANK

Yobazın günlüğü
KAÇIN YOBAAZ..
RON RON RON!

BENİM MEMURUM İŞİNİ BİLİR SENİN MEMURUN EŞEĞİNKİNE SU KAÇIRDI..
NASIL ANLATSAM!! NEDEN BAŞLASAM BOŞVERİM BOŞ..BOŞVERİM
GAÇ GİSİYORİK O ZAMAN BAK GAÇ GİSİ OLDUK ŞİMDİ!!
BİRE MANGİZ BİRE DÖNİİİİİİİİİZ!!
BÜTÜN İSTEĞİM BUYDU BOŞVERİM BOŞVERİM

DEVLETTEN DEV FIRSAT!!!
ÇAT ÇAT
ABİ PEŞİN FİYATINA KREDİ KARTINA 12 TAKSİT...
M.K.E.YETKİLİ SATICISITIM..BU FIRSAT KAÇMAZ... BİZİ SAHİLDE BEKLİYE DE BİLİRSİN...
LA LA LA YETER!
WEE! DEVLETLERE BORÇ AĞRI BİL YUSUF USU YAA!

764

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

29 Haziran 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/27 1.25 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

TURİZM SİNEK AVLIYOR

Kuş gribi, karikatür krizi, Trabzon'daki papaz cinayeti, İsviçre maçındaki barbar Türkler imajı derken turistik tesisler sinek avlıyor, sahiller bomboş..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barlas

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

★★★

MAHMUT TİBET

KİLLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Sefa Dünya Basınında!

LeMan'ın desteğiyle ÖSS sınavına girerek, yöneltilen 180 sorunun tümünü yanlış çözmek ve -45 puan rekorunu kırmak için ter döken Sefa Boyar kardeşimiz tüm dünya medyasının ilgi odağı oldu.Dünyanın en büyük internet sitelerinden Yahoo haber portalı Sefa'yı gündemine alırken,ABD den Ermenistan'a, Fransa'dan Vietnam'a, Finlandiya'dan İngiltere'ye dek dünyaca ünlü gazeteler, Tv'ler, İnternet siteleri Sefa'yı gündemlerine taşıdı!

EŞCİNSELLER Bİ ADIM ÖNE

Ali Atıf Bir ki üç taş kağıt makastan eşcinsellere giden yazı...

Elime W&C'nin eşcinseller üstünde (mecazi tabi) yaptığı araştırma geçti... Sonuçlar eşcinsellerin yüzde 98'inin sabah işe giderken otobüsteki erkeklere "Ben geyiiim, hanginiz benim beyiiim, yarım kilo patlıcan, şimdi burda mı koyucan!" demeyi reddettiğini ortaya koyuyor...

Bakın henüz bilimsel olarak kanıtlayamasam da eşcinselliğin genlerden geldiği açık... Yani onların üremesini engellersek bu bozuk gen ortadan kalkacak... Düşünsenize bi, sırf erkek ve kadınlardan oluşan arı bi ırk oluşturmuşuz... İçinde sadece kellerin barınacağı bi dünya hatta... ama konumuz bu değil şimdilik...

Konumuz cinsel tercihini açıklamayan eşcinsel köşe yazarları... Dün biraz içini karıştırıp baktığım G.Tüm. şirketinin araştırmasına göre de halk basında her şey açık seçik olmalı diyo... Sırf G.Tüm'e göre değil, bana göre de okur bi yazarın kökenini, skenini falan hep bilmeli...

Şu sahneyi düşünün şimdi! Okur keyifle açmış gastesini, bakıyo bi erkek yazarın yazısı... Ama bu yazı insana "ıyyyyş, lan bunu hemcinsim mi yazmış" dedirtecek cinsten bi yazı haa... Bakın hiçbi medeni toplumda yazar, cinsel kimliğini açıklamayarak, okurun yazıyı değerlendirirken, "Bak yazısında kızını dövme diyo, ama kendi dibini dövdürüyo!" deme hakkını elinden alamaz...

Ayrıca halk arasında iyi bilindiği gibi, eşcinsellerin yazılarındaki mürekkep moleküleri ışıkla birleşip okuyanın retinasına eşcinsellik salgısı boşaltır! Tahmin edin bakalım nedir bu salgı? Gözyaşı mı diyorsunuz? Evet doğru, gözyaşı... Peki sizce bunlar eşcinselliklerini biz yazılarını gözlüksüz okuyup, bu etkiden korunamayalım diye mi saklıyolar? Başka bi eşcinsel taktiği mi yoksa bu da ha?

Bana kalırsa eşcinsellik asla ve asla bi suç değildir... Hatta bu yazım bi devrimin ilk adımı olsun... Tüm eşcinseller korkmadan bi adım öne çıksınlar... Ve biz arkada kalanlar... Hep bi ağızdan bağıralım: Es ist zeit für sauberen! Wir müssen die schwulter ausrotten... Es ist zeit für rache! Wir können nicht stillstehen bis sie alle tot sind...

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

ÇeNa

BİR KENEMİZ EKSİKTİ... Hortum kenesi, soygun kenesi, vurgun kenesi, mafya, çete kenesi ve daha bilcümle kenenin emişine, can yakmasına, can almasına alışmış yurdum insanı bu defa da gerçek kene ile karşılaştı.. Kırım Kongo Kenesi denilen kene ve ısırığı ile ölüm haberlerinin araları gitgide sıklaşıyor.. 2002'de ilk defa tespit edilen bu kene şimdiye kadar 36 can aldı!..

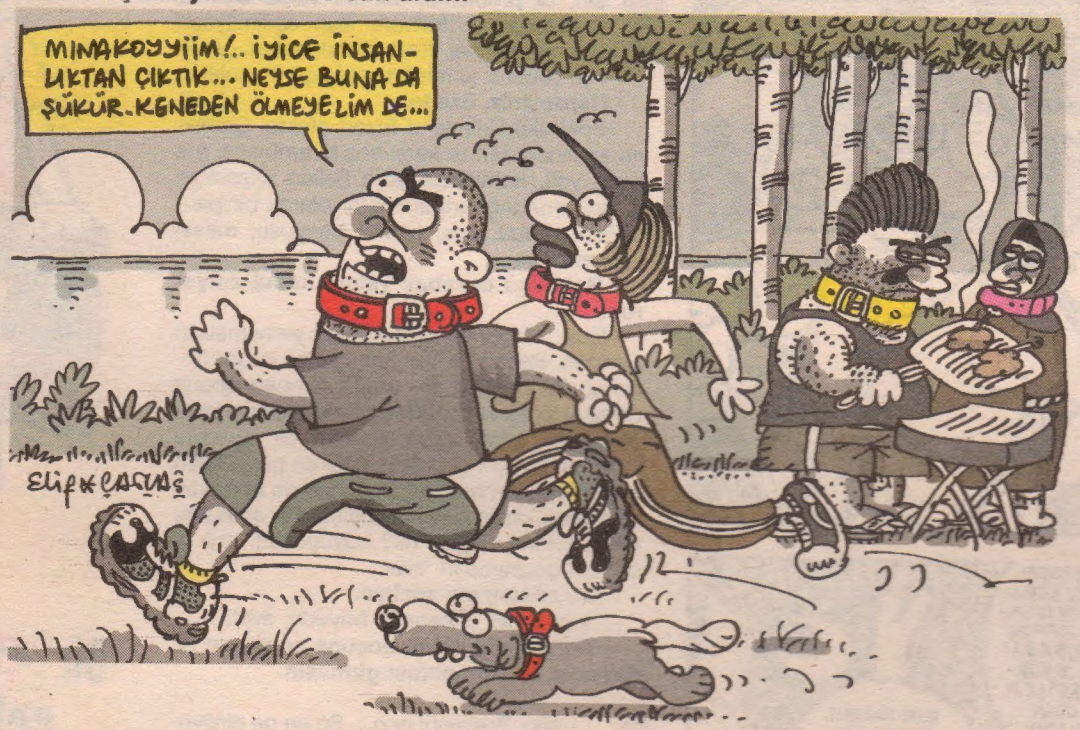

T.H.Y' de A.K.P'li kadrolaşma kurbanı kurumlardan... Hostes ve personel eksikliğinden uçak iptalleri, rötarlar gırla, rezillik dizboyu...

Eski siyasetçiler AKP'ye karşı birleşiyor..

Yargılandığı Türkbank davasından "Rahşan affıyla" kurtulan Mesut Yılmaz siyasete dönebileceği sinyalini verdi: "Gövdemi taşın altına koyarım"

Türkiye Avrupa ikincisi !.. Ama yoksulllukta.. Birincilik ise Makedonya'nın..

Trabzon'da açıklama yapmak isteyen TAYAD'lılar, yine saldırıya uğradı. Polis, açıklama yapanları saldırgan grubun elinden kurtarmak için tuvalete sakladı.

LİNÇ PSİKOLOJİSİ
sözde vatan sevgisi altında hain pusu,kin, nefret ve şiddetin derin yüzü

MERİÇ SÜMEN
opera ve bale genel müdürü oldu ilk icraatı oğul tayini oldu sümen suyu

Saddam'ın avukatlarından Hamis El Ubeydi öldürüldü.. Böylece öldürülen savunma avukatlarının sayısı üçe yükseldi..

El kaide'ye para aktardığı için BM tarafından mal varlığı dondurulan Yasin El Kadı'nın Başbakan'ın danışmanı Cüneyd Zapsu ile BİM'e ortak olduğu ortaya çıktı.. Unakıtan'ın Zapsu hakkındaki soruşturmayı engellediği iddia ediliyor..

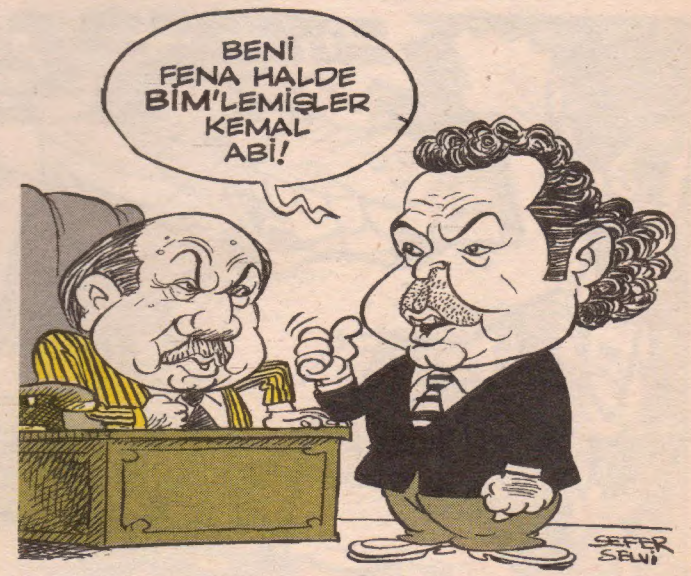

Akşamsefası

DARAL'IN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

daral@leman.com.tr

SIKILHAN

- Alo, Sıkılhan annen konuşuyor, nasısın, bi problemin var mı varsa bizimle paylaşmalısın. İntihara filan eğilimliysen lütfen haber ver. Evet. Gerek baban gerek ben cebimiz yirmidört saat açık insanlarız.

- Nerdesiniz, özetle...

- Bokbükü Driimlend Rizort otelde. Çamların arasında denize karşı hoş bi ambians, rus turist yok, kahvaltıda yöre balları akşamları füzyon mutbağı artı animatör olarak bir pandomim grubu, spa, çamur banyosu, masaj hizmetleri ve...

- Bokbükü cevabını yeterli kabul ediyorum...

- Evet... Dolaptan bozuk bişey yememelisin Sıkılhan. Baban ve ben sana yeteri kadar Sodekso fişi bıraktık. Bu arada anneannenene de bıraktık fekat kendisi o yemek fişlerini para zannedip "kefen çıkınına" koymak suretiyle kullanım tarihini geçiriyor. Ona da pizza felan yaptırtmayı ihmal etme, evet. Var mı bi derdin çocuğum, bizim iş yerinin psikoloğu da burda onu telefona veriyim mi? Büyüyosun, acılı bi dönem geçiriyosun, evet.

- Annaneannem sıkılıyo.

- Önemli diil, aneannen büyüdü, evet...

- Ben de büyüdüm, boşuna aramayın isterseniz, telefon parası girmesin.

- Allo, Bunalgül ben... Şu an ne dinliyosun Sıkılhan?

- Seni.

- Saçmalamağğ. Ben ne dinliyorum biliyo musun, BOMB. Supper boyband. Bertan diye bi vokalleri var, çocuğu görsen heykel zannedersin.

- İyi benim için de dibine çelenk koy.

- Bence sen de dinlemelisin. Ayrıyetten Pinhâni diye bi grup var mesela vokal çocuğun sesi çok ılık inanamazsıaan. Tipini bilmiyorum ama bence kumral. Sesi kumraldan çıkıyo. Bişi mı dedın?

- Çok ılık konuştum duyamamış olabilirsin...

- Yaa bana baksana fondan mehter müziği mi geliyo, sen mi açtın onu...

-Hıı "Hücum marşı" çalıyo ılık ılık.

- Benle dalga mı geçiyosun yane... Var ya, senin kanında en az beş ünite eşşek dolaşıyo Sıkılhan.

- Kös davulu çalan bi amca var aklın şaşar.

- Ört şu telefonu haydut hayvanı. Yığıvrançlarca kere yiğıvrançsın. Piglet çifliği.

- Sıkıl baba naaber, alo... Bak ne diycem hayvanat bahçesinden kaçan piton var ya... Ama yemin ver kimseye söylemiycen. Onu Servis şoförü Celil Abi'yle ben kaçırdık.

- Şu an içinde misiniz?

- He yaa, yılana pindik restoran vagonundayız. Dalga geçme hacı ben ciddiyim bak. Olay sırasında kafamız güzeldi. Hayvanat bahçesini gezerkene Celil Abi "Gel kendimizi yılana ıstırtalım Buğram, acanaip kafa yapar üçgün komalara girer girer çıkarız" dedi. Yanlış kafese girmişiz ağzını kırıyım, piton zehirli filan dilmiş zaten. Bi de peşimizden geldi bu bizden ayrılmıyo. Şu an Ankara Çinçinbağları'nda bi evdeyiz, yılan bizi bi yere salmıyo, anca elimize cep telefonu geçirebildik. İşe polis felan karıştırmadan bi yardımcı olsan diyorum. Çok iri lan hayvan. Yılanların Ceo'su, şahmeran namussuzum. Alo... Hacı bişey söölesene yaa...

- Bin yaşasın...

ATİLLA ATALAY sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

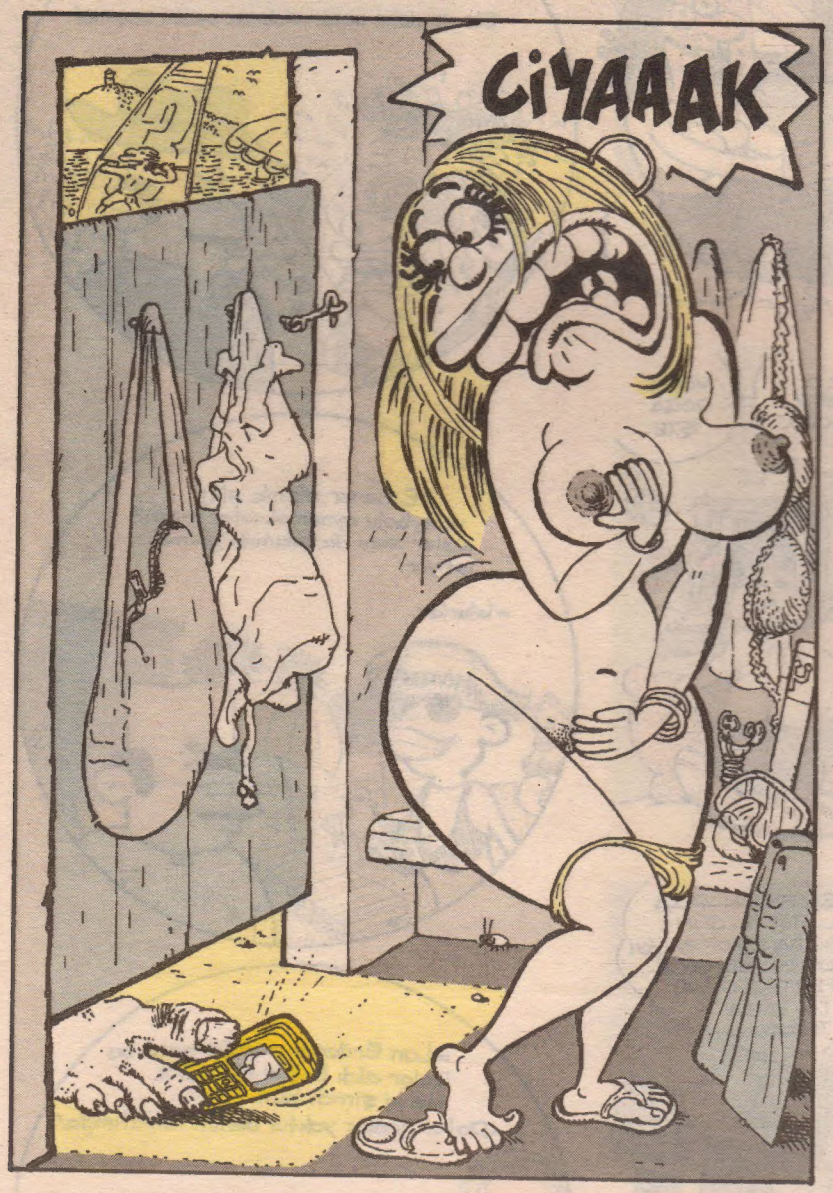

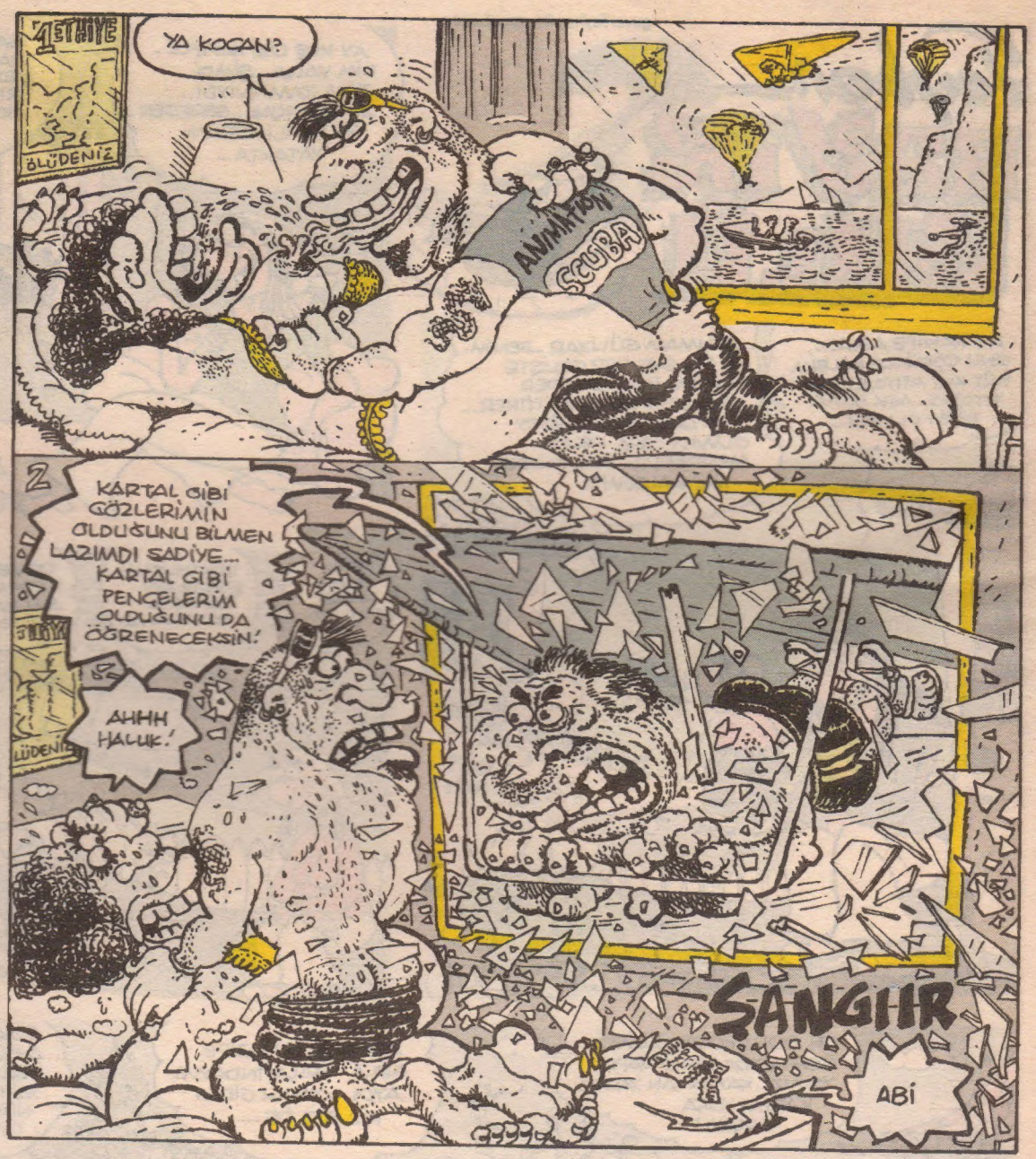

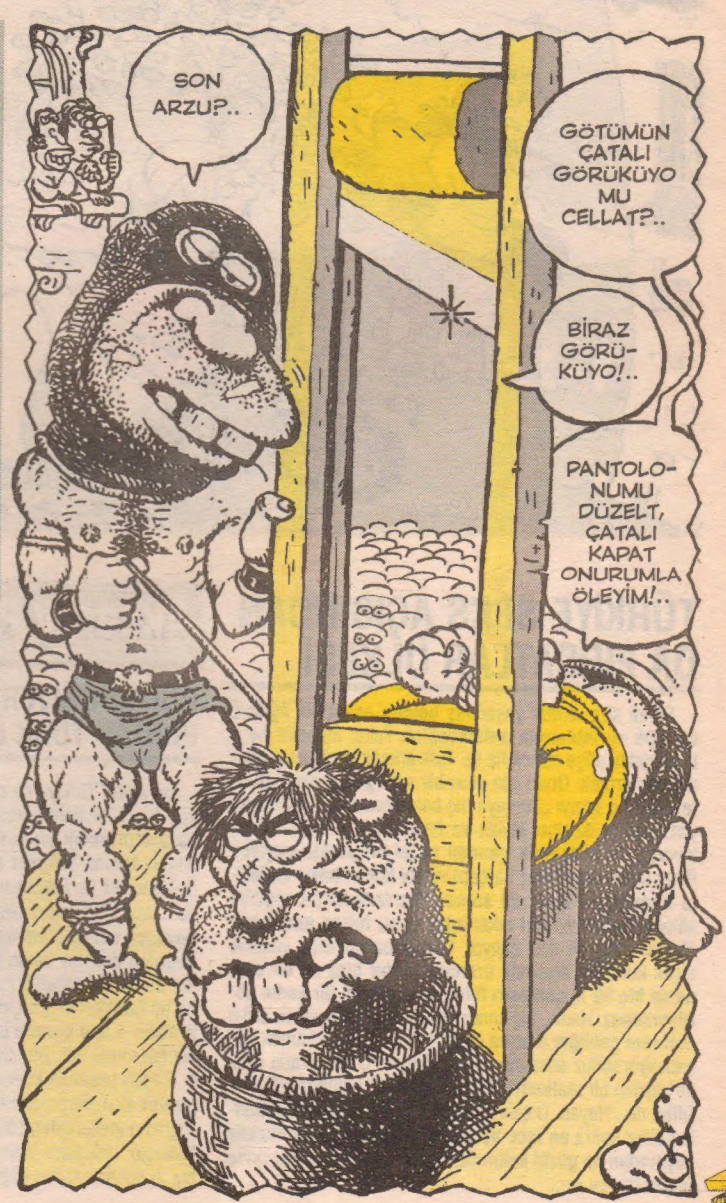

Akşamsefası

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR TULU

ERDENER ABİ

TÜRKİYE SEKS AÇISINDAN DA FIRSATLAR ÜLKESİ

Şimdi size birebir yaşanmış **belden aşağı bir öyküyü en açık ayrıntılarıyla anlatacağım.** Fakat amacım ne o ünlü kadını afişe etmek ne de Türk erkeğinin cinsel zaaflarını sömürmek. Onun için **ucuz bir seks yazısı** okumak isteyenler bu yazıyı okumaya hiç başlamasınlar. Olay ılık bir yaz akşamı bayıltıcı leylak ve hanımeli kokularıyla kendi havuzunda **çırılçıplak yıkanan güzel bir parkta geçiyor.** Biraz olgun ama biraz da çapkın gibi kokan **bakır teninizle biraz avare biraz da sarsak** adımlarla körpe söğütler altında dolaşırken biri arkanızdan **biraz fettan ama biraz da davetkar** bir ıslık çalıyor. Dönüp baktığınızda yandaki çiçek kümeleri arasında üzerinde **ne bir bluz ne bir etek ne de hiç bir iç çamaşırı falan da olmayan bir kadın görüyorsunuz.** Kadın, hiç konuşmadan size sarılıyor ve sizi **o mahrem çalılığın** arasına çekip siz onun ellerini itmek için çabalıyorsunuz ama mümkün olmuyor. O sizi ısrarla ıslak ve kaygan bir mahrem gibi yere yatırarak üstünüze çıkıyor. **Dilini de..** Neyse. O çalının dibinde nefes nefese yaşananları biraz sonra **en ince ayrıntılarına kadar hiçbir sansür koymadan en güzel kelimelerle anlatacağım..** Ama önce başka birşey var..

Aksaray PAŞAOĞLU

DÜNYA ÜNİVERSİTELERİNE PARMAK ISIRTAN TÜRK ÜNİVERSİTESİ

Bu arada Türkiye'de çok güzel başka şeyler de yaşanıyor. Bir Türk üniversitesi, **dünyada hiçbir üniversitenin başaramıyacağı bir şeyi başarıyor.** Bakınız, Zonguldak'lı boyacı **Hasan Yukuşar** bir yıl önce Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne baş vurarak **"Gönüllü Kadavra"** olmak istediğini bildirmiş. Ama başvurusuna **bir yıl boyunca cevap alamamış.** Hasan Yukuşar: **"Kadavra olduğuma dair bir belge versinler yeter."** diyormuş. Bakınız bu haberi okuduğumda herşeyden önce Türkiye'deki bir tıp fakültesinin **gerçek bir kadavrayla sıradan bir işsiz arasına o son derece ince çizgiyi çekebilmesi** beni inanılmaz mutlu etti. Bu ülkede bu tip fırsatçılardan çok çekti. Bugün yaşanan krizlerin altında hep bu **şark kurnazlığı** yatıyor. Ben, ülkemizde kadavra olmadığı halde kadavra olmanın nimetlerinden nemalanmak isteyen pek çok **Hasan Yukuşar** olduğuna inanıyorum. Ve şunu da biliyorum ki biz, o adamın nüfus kağıdını alıp isim soyisim hânesindeki Hasan Yukuşar adını kazısak, dökülen yaldızların aldından **gerçek adı olan Ali Dibo çıkacaktır.**

TÜRK İNSANI SEBZE VE MEYVAYI BEDAVA ALABİLECEK.

Türk Lirası değer kaybettiği için vedet dansöz gibi zil takıp şuh tavırlarla kıvıran felaket tellallarını çileden çıkaran bir haber Türk insanını inanılmaz rahatlattı. Şimdi sıkı durun. Bakınız, **Türk insanı bir süre sonra sebze ve meyvayı para vermeden alabilecek.** Rüya gibi değil mi? Ama değil. **Tamamen gerçek.** Bakınız **Norveç** ve **Dünya Tarım Fonu** yetkilileri geçenlerde Kuzey Kutbu'nda **"Kıyamet Sığınağı"** ya da **"Nuh'un Ambarı"** adını verdikleri ambarlar inşa edildiğini açıkladılar. Ambarlarda **bahçe domates, salatalık, dolma biber, patlıcan kemer, kayısı Malatya'nın, kavun daha ve aklınıza ne gelirse envai çeşit bitki tohumu varmış.** Tohumlar dondurularak özel çelik bölmelerde binlerce yıl saklanabilecekmiş. Dünyamız, gelecekte nükleer ya da doğal bir felâket yaşarsa, o ambarlardaki tohumlar sayesinde bütün bitkiler yeniden üretilebilecekmiş. Ben, ambarlar açıldığında **kimsenin kimseden para isteyeceğini sanmıyorum.** Yâni o gün Türk insanı da oradan istediği sebzeyi inanılmaz rahat ve bedava alabilecek. Ben büyük bir felâketin ya da binlerce yıl beklemenin Türk insanının günlük yaşamını olumsuz etkileyeceğini zannetmiyorum. **Türk insanının hayatındaki tek değişikliğin beleş sebze olacağına inanıyorum.**

PARKLARDA ÖNÜNE GELENLE YATAN O KADININ ADINI AÇIKLIYORUM

Yazımın başında, size, bir parkta yaşanan o tahrik edici sahnelerden bahsetmiştim. Bakınız şu günlerde her Türk erkeği böyle **yürek hoplatan heyecan dolu** bir tecrübe yaşayabilir. Neden? Haberi duymuşsunuzdur. Geçenlerde **Atatürk Orman Çiftliği**'nden **6 metre boyunda bir piton yılanı kaçtı.** Pitonun adı **Pakize.** Yâni o bir kadın. Şu anda hiç kimse **"Pakize Piton"**un nerede olduğunu bilmiyor. O, her an bir parkta karşınıza çıkıp sizi sık çalıların arasına çekerek **pantolonunuzun paçasından girebilir.** Bence onun **alt kimliğinin piton olması kadın üst kimliğini öne çıkarmasını engellemez.** Zaten **AİDS'i önemsemeyen Türk erkeğinin,** sadece piton olduğu için bir kadına hayır diyeceğini ben zannetmiyorum. **Ben Türk erkeğinin "Pakize Piton"u çok kısa bir süre içinde bulacağına inanıyorum.** Bence bu olay Türk erkeğinin gazını biraz olsun alacak ve **ülkedeki cinsel tansiyonun biraz düşmesine yardım edecektir..**

Akşamsefası

TERELELLİ PICTURES

CAN BARSIAN

BARUL MARKET

FAZLA AĞIRLIK KALDIRAMAYANLAR, BELİ AĞRIYANLAR İÇİN HAFİF GAVUR ÖLÜSÜ GELDİ...

6 Parça Altı seti..
•BİLİNÇALTI.
•BIYIKALTI
•GÖZALTI
•KOLTUKALTI.
•KÖTALTI.
•AYAKALTI...

Hava atın! Caka satın... Kapris yapın.. AFRA-TAFRA İKİLİSİ bulunur.

İFADE GÜÇLENDİREN PEKİŞTİREN SIFATLAR BULUNUR. Orijinal ambalajında BURAM BURAM BÜKLÜM BÜKLÜM SÜKLÜM, PÜKLÜM.

Başarıya giden yol, sizin için herşeyden önemli mi? MÜBAH var...

EZİLİN, Kompleks edinin. Kendinizi yetersiz hissedin.. Tek kullanımlık SOLDA SIFIRLA aşağılık duygusu yaşayın.

Acele ettirmeden çabuk oldurmadan işler yürümez.. 2 yıl garantili; STKBOĞAZ geldi..

BAŞKASINA MUHTAÇ DEĞİLSİNİZ!.. Denizde yüzerken "Abi aç bacaklarını arasından geçeceğim" stresine son. BACAK ARASI geldi. Alın, arasından geçin.

MODASI GEÇMİŞ Kötü şakalar yapmak isteyenlere LABİZİTTİN Mİ ve ZZT ERENKÖY bulunur.

HIRSINIZI ÇIKARIN! Stresinizi atın çeşitli boy ve ebatlarda ŞAMAROĞLANI var.

Öykünüyor özeniyor Siz de istiyorsanız, DARISI BAŞINIZA geldi...

KALBİNİZ Mİ DURDU? Hayat öpücüğüne mi ihtiyacınız var? HAYATA ZEVKLİ DÖNÜN Angelina Jolly, Penelope Cruz, Nicol Kidman DUDAKLI HAYAT ÖPÜCÜKLERİ.. Bitmeden alın...

HÜRRÖÖYP!... ZENGARMULUK! TEBÖÖÖHT! ŞULLBURRRZZ! Hiç olmayan efektler geldi... Alın, bulunsun bi gün bi yerde lazım olabilir.

GÖZ GÖRE GÖRE. gizlemeden saklamadan GÖSTERE GÖSTERE Kimseden çekinmemek müdaana etmemek için KÖR GÖZÜM PARMAĞINA geldi... Alın...

BOL BOL KULLANMAK. Eksikliğini hissetmemek için DİZBOYU bulunur. Alın, nerde istersiniz orada kullanın. DİZBOYU..

Hep sakin kalın... Rahat ve relaks olun. Sınır nedir bilmeyin... Stres kontrolu için ATMAYAN TEPE TAŞI gelmiştir.

YUH! Çekmeye meraklı mısınız? YUHALAMAYI sever misiniz? Bir elin nesi var iki elin sesi var. YUH İKİZİ bulunur...

ŞAKA YAPIN KORKUTUN. KIŞKANDIRIN. uzaktan kumandalı, ses ayarlı YAPAY HIRSIZ TIKIRTISI... Esek Şakasında bir numara.

TV'ciler. radyocular. Yayın ve yapımda emeği geçenler! ELİNİZDE OLMAYAN NEDENLERLE yayın kesilmesine son! ELİNİZDE OLMAYAN NEDENLER artık elinizde!.. Peşin fiatına 6 taksit.. ELİNİZDE OLMAYAN NEDENLER seti..

HAYATI daha uzun yaşamanız için 60 yerine 80 saniyelik, dakikalar geldi...

AHI GİTMEMİŞ VAH bulunur 4'lü paketlerde.

BİR KONU BİTMEDEN diğerine geçmeyin... NE DEDİĞİNİZİ UNUTMAYIN FİKR-İ FİRAR ALARMI geldi...

NORMAL, KURU ve YAĞLI saçlar için GÜVERCİN SIĞMALARI bulunur... Kafama kuş sıçtı diye üzülmeyin... kendi saç tipinize uygun KUŞ SIĞMALARIYLA rahat edin...

HERŞEYİ DERT EDİP büyütenler için PİREYİ DEVE YAPAN tam otomatik, harika cihaz gelmiştir...

TÜH BEE! TÜH! TÜÜH. Pişmanlıklara, hayal kırıklıklarına, üzüntülere son... İstenmeyen TÜHLERİNİZİ aldırın TÜH DÖKÜCÜ KREM var..

canbarsian@superonline.com

Akşamsefası

DEMİR DEDEOĞLU

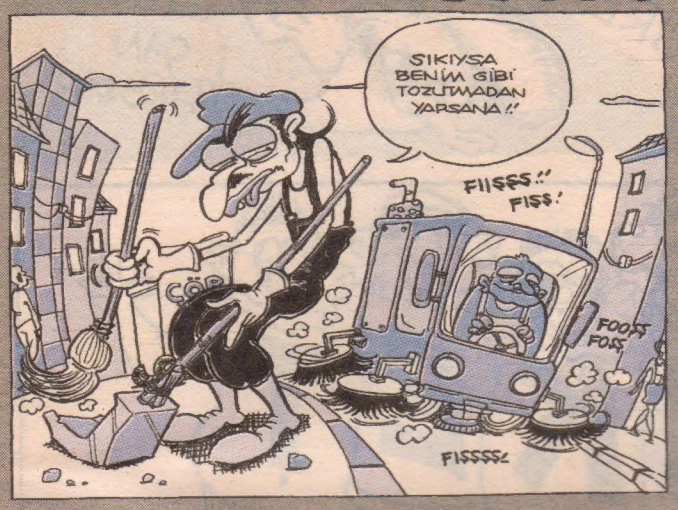

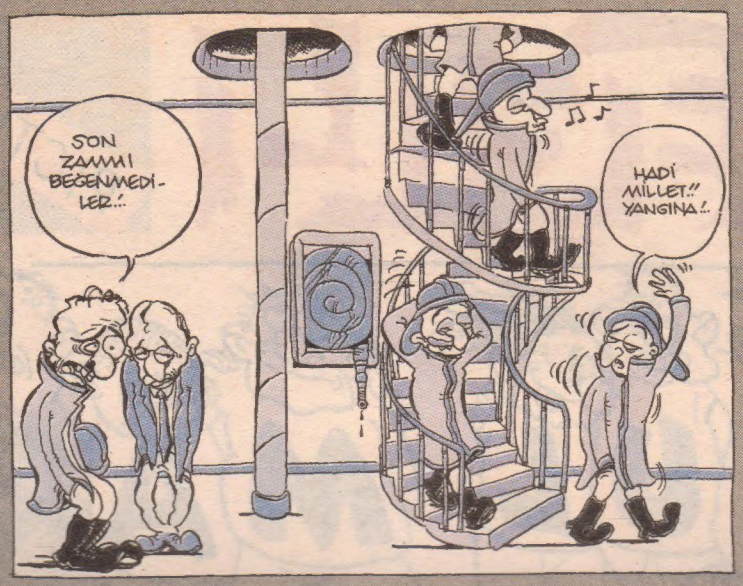

demir@leman.com.tr

ERHAN GÜNEŞ

Esprİ: Dizginlenemeyen enerjik kadim dost İbrahim Büyükak

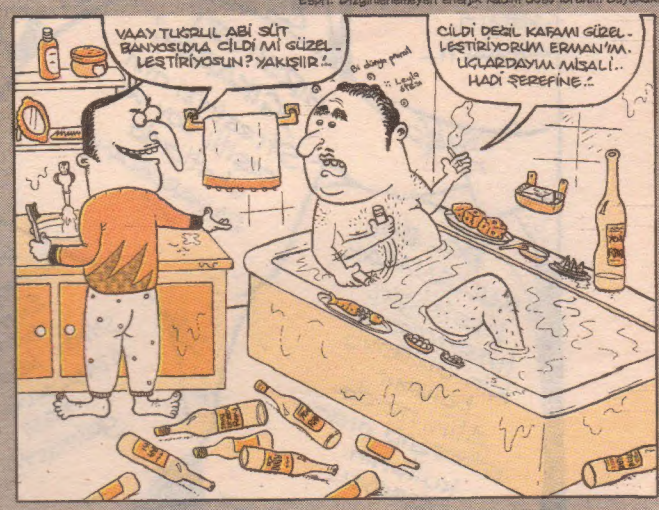

erhangunes@leman.com.tr

SİNEKRİTİK

Deniz yolculuklarına aşinayımdır. Bu yüzden deniz gözlüğünü kaptığım gibi 2-3 kilometre -dipte kayabalığı izleyerek- yüzerim. Bu yolculuklar beni hep hüzünlendirir. Denizanalarına sanlır, morarana kadar ağlarım.

Geçen yıl Kankam Erhan'la beraber Miami'ye giden Poseydon adlı lüks bi yolcu gemisinde hademe olarak iş bulduk. Hem tuvalet temizliyorduk hem de üniversiteden atılmadan evvel 3 hafta kimya okuyan Erhan'la sevabına idrar tahlili yapıyorduk. Üç tane sarılık şüphesi olan arkadaşı denize attık bu sayede. Alt okka yaptık, eğlensinler diye. Üçe kadar sayıp attık hepsini. Hatta birini böyle sallayınca uyuyakaldı, yazık. O yüzden denize atarken üstüne battaniye örttük.

Tam bu esnada geminin kaptanı hışımla anons yapmaya başladı: "Buzdağına çarptık, iki saat içinde batıcaz." Bi de üstüne özenti gibi ""Mey Dey Mey Dey" dedikten sonra iri bi farenin üzerinde "Deeeh" diye haykırarak gemiyi terk etti şerefsiz!

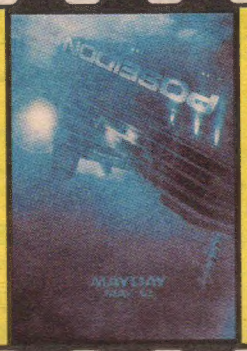

Bu buzdağı olayı bana Titanik'i hatırlattı. Bu taklitçiliği pek içerledim. Protesto amacıyla kaptan köşküne, Titanik şarkısını haykırarak siyah çelenk bıraktım.

Aslında tuzlu suyun kaldırma gücünün okyanusta fazla olmasının özgüveniyle bu olayı pek önemsememiştim. Fakat baktım Erhan sırılsıklam. Ne oldu lan, dedim? Abi ben atlayıp çıkıyorm denize, çok zevki laan, dedi. Yaladım tenini, baktım, tuzlusu değil. Beni atlatacak suya aklı sıra. İnatlaştık, ikimiz de atlamadık. Boğulduk. Gözlerimi bi açtım, karaya vurmuşum. Yalnız acayip tuzlusu yutmuşum. Feci göbek yapmışız lan!

İbrahim Büyükak

ibrahim@leman.com.tr

Mantık Evliliği

İbrahim Büyükak & Fatih Akturan

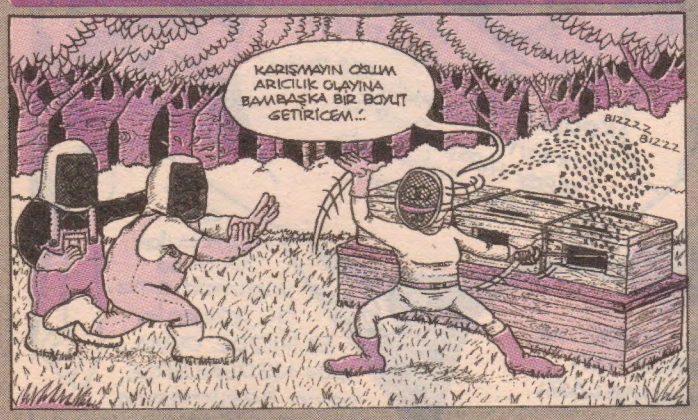

ibrahim@leman.com.tr

Fatih@leman.com.tr

Akşamsefası

Yaralı insan ve devrim

CEZMİ ERSÖZ

Dün gece ansızın sokak kapısını açıp, yarı çıplak ve ayağındaki terliklerle evleri yakılmış, köylerinden sürgün ettirilmiş Kürtlerin naylon çadırlarına gitti koşa koşa... Gecenin bir yarısı ayağındaki terliklerle, yarı çıplak bir adamın çadırlarının önünde kendilerinden durmaksızın özür dilemesi Kürt göçmenleri çok şaşırtmıştı. Hiç ses çıkartmadan kaygı ve merakla baktılar ona...

Çadırların ortasındaki çamur birikintisine kapaklandı sonra. Bedeni örselensin istiyordu. Üstü başı paramparça olsun... Ama en çok bu acılı insanlardan özür dilemek ve onların yazgısını kendi yazgısıyla birleştirmek ve onlara kendisini inandırmak istiyordu... Çünkü artık son günlerde benliğinin giderek tükendiğini hissediyor, adını koyamadığı bir güç içindeki son sevgi, hasret, anlayış, hüzün, acıma, başkaldırı duygularını çekip alıyordu...

Oysa önceleri, ne zamandı, bir başka hayatta mı? Öylesine derinden hissederdi ki, duyumsadıklarını anlatmakta güçlük çekerdi. Aynı anda birçok insana neredeyse benzer yakıcılıkta hasret duyardı. O an hangi yollarda yürüdüklerini, neler düşünüp hissettiklerini görür gibi olurdu. Gökyüzünde bu sırada garip bir kızıllık olur, sevinçle koşup oynayan çocukların yüzlerine masum gölgeler düşerdi. Ama sonunda bu en derinden yaşanan anlamların bile yüreğinin avuçlarından kayıp gitmesi sarsardı onu. Tıpkı birbirinin içinde kaybolmak isteyen sevgililerin, sevişmeleri bir an gelip de bilince yaşadığı hüzün gibi... Dört bir yana dağılan o gizemli kaybolmuşluk gibi...

Şimdiyse bütün gün nasıl duygusuzlaştığını seyrediyordu. Kanının akışını seyretmek gibi bir şeydi bu... Hep sevdiklerini, yakınlarını yolcu eden ve giderek yalnızlaşan bir ev sahibi gibiydi...

Peki, kimdi giden, burada, bu evde kalan kimdi? İşte bunu aklından geçirdiği an naylon çadırların arasından oradan görünen ve ışıkları yanan evine baktı. Pencerelerini, açık bıraktığı televizyonunu, eşyaları ve odalarının arasında sıkıntıyla dolaşan gündelik halini seyretti.. Garip bir kin duyuyordu buradan gördüğü kendisine. Hayatın koşulları ve baskısı nasıl olursa olsun başarılı olmak, "sevgi" kazanmak, güçlü olmak, rahat ve kolay yaşamak için parçalanmayı, ikiye bölünmeyi kabullenmişti çünkü. Bu hayata uyum sağlayamayan, evsen, merhamet duyan, itiraz eden, hatırlayan, çocuksu, akıldışı, düşçü, paylaşmacı yanını uzaklara göndermişti. En değerli yanını. Önceleri haber alabiliyordu ondan. Arada görüşüp hasret giderebiliyorlardı, dünyanın baskısı artıp, hayatın koşulları daha da zorlaşınca artık onu aramaz oldu. Sanki bilerek isteyerek izini kaybetti onun. İsteyerek kaybetti çünkü onun buradaki kişiliğinin nasıl da hızla kirlendiğini görmesini istemiyordu... Ona hesap vermekten yorulmuştu, ona zaman kaybettiriyordu, kafasını karıştırıyordu.

Ama ne yapsa uzaklara gönderdiği yanını unutamıyordu. Hayatın baskısına direnebilmek için sahte bir zamanın yörüngesine girmiş ve bilmeden en değerli yanıyla ona yaşadığını hissettiren asıl zamanını da sürgüne göndermişti. Bu yüzden ruhunun ve belleğinin gelişmesi durmuştu. Boşlukta dönüp duran ruhlar gibiydi... Açık bırakılmış ve anlamsızlığın rüzgarında durmaksızın kendine çarpan pencereler gibi...

Ve artık sadece acı çekemediği için acı çekiyordu. Garip, başdöndürücü bir duyguydu bu. İçinde giderek büyüyen anlamsızlığın, hiçliğin, boşluk duygusunun yarattığı yabancı bir sızıydı bu.

Yeniden evine, odalarına baktı. Evinde birçok insan vardı şimdi de. Ve orada onlarla beraber konuşup gülüşüyordu kendisi. Sefaletin, zulmün ve acının simgesi naylon çadırların önünde ve çamurların içinde, bu düzmece, bu yalanla ve unutmayla kurgulanmış hayatın ona kazandırdığı ne varsa yitirmeye hazır, acının ve ölümün kucağında yeniden doğmayı beklerken aynı anda evindeki yabancı konuklarla, sahte bir sevinç, sahte bir mutlulukla yaşayabiliyordu...

Yıllardır böyleydi, duygusuzluğunun çoğalıp, sürgüne gönderse de içindeki boşluktan geçen o hayalet zamanın verdiği sızı dayanılmaz olup, artık içindeki dehşetle hesaplaşma anının geldiğini hissedince derin bir korku duyar ve bu hesaplaşmayı ertelemek için telefonlara sarılır, televizyonu açar ve evine yabancı konuklar çağırırdı. Konuklardan ısrarla kendisiyle kalmalarını ister, onları bırakmak istemezdi. Parçalanmış kişiliğini unutabilmek ve o dehşet anıyla bir daha hiç karşılaşmamak için yabancı konukları gibi olmak, onların düşüncelerini uygulamak, duygularını ödünç almak, onlar gibi yaşamak isterdi... Ama ne yaparsa yapsın kendisini bir Tanrı gibi duyuran o en değerli yanıyla sürgüne gönderdiği asıl zamanı bir hayalet gibi onu takip eder, onu huzursuz ederdi. En ufak bir fırsatta sokulur ve ona gerçekten yaşamadığını, sahici bir hayat sürmediğini acımasızca fısıldardı ve hemen ardından bir zamanlar onun umut ettiklerini, özlediklerini hatırlatırdı. Ulaşmak istediği anlamları. Hatta bir ara özgürlüğün kapısına kadar geldiğini... Ona eliyle dokunabilecek kadar yakınına...

Bir zamanlar, nefret ettiği şeylerin ta kendisi olmuştu şimdi... Bugün bu hayatta bir yer edinmişse, saygı görüyor, yaşamını sürdürüyorsa bütün bunları hep bu kirli ve bu nefret ettiği yanı sayesinde sağlıyordu. Onu bu hayata ve düzenin bu ilişkilerine bağlayan yanından başka kimse ve neye öfke duyabilirdi ki artık... Peki, o zaman gecenin bu vaktinde evleri yakılan, acılar içinde göçe zorlanmış Kürt göçmenlerinin yaşadığı naylon çadırlarının önünde, çamurlara batmış bir halde, onlardan özür dileyerek bağışlanmasını isteyen ve artık biraz ötedeki evine dönmek istemeyip yazgısını onların yazgısıyla birleştirmek isteyen insan kimdi?

Belki de mümkündü. An gelir, insan en kirli, en aşağılık, en umutsuz yanından yepyeni bir insan doğurabilirdi... her şeyin ve farkında olduğu için yaralı, ama yine de yepyeni bir insan... Tıpkı bir devrim gibi... Yaralı bir insan ve bir devrim gibi...

cezmier@leman.com.tr

* **Atilla Keskin. Deniz Gezmiş**'in dava arkadaşı ve benim manevi babam olan **Atilla Keskin**'in yeni kitabı daha çıktı: **Çiçekler Susunca..** Bu bir **12 Eylül** romanıdır... Gendaş Yay.

* **Zonguldak-Kilimli.** 2 Temmuz Pazar günü öğleden sonra **Kilimli Festivali**'ndeyim.. İmza ve söyleşi..

* **Niğde-Ulukışla.** 8 Temmuz Cumartesi günü öğleden sonra **Ulukışla Festivali**'ndeyim.. İmza ve söyleşi..

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

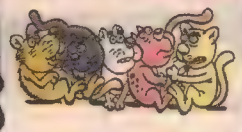

Kedisepet biliyon munuz hocam? İçine beni hocam koydular. Adavapora pindik. Giderken aşşada kuş var sipsiyah. Dalgada oturuyo. Kendini batırıyo. Yok yapıyo. Kendini otuz metre ötede var yapıyo. Sapasalam. Bovulma falan yok lan kuşta.

Rumuz: Sayfiye
Cevap: Karabatak yavrum. Lansız konuş!..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Bu tacı satalım, parasıyları iki kazoz alalım. Birini sen içersin birini ben. Ben dilimi sokuyom şişeye kazoz içerkan.

Kral Şapşal Ulibel Ulrik

Evet, yenildin. Ama kahramanca direndin. Kılıcını iade ediyorum sana... Al... Tüh.. Boğazına mı girdi? Yavaş attım lan ben. O tutamadı!..

Sekizinci Sakkar

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@leman.com.tr

AYRINTILAR

-Pardon!?. Acaba, Hasanpaşa sağlık ocağına nasıl gidebilirim?

-Bakın: Hemen şu karşı yola geçin. Ordaki mavi tenteli mağazayı görüyor musunuz? Onun yanından girin, yüz elli metre ötede.

-Mavi tenteyi göremiyorum ama, sağolun gene de.

-Mavi mi dedim ben!? Bir dakika. Yeşil galiba! Koyu yeşil. Buradan seçemedim. O yeşil tenteli mağazanın yanından girin!

-Yeşil, veya mavi tenteli; aslında pek farketmiyor. Çünkü ben, bir tente göremedim hiç.

-Canım nasıl göremezsiniz koca tenteyi? İşte orda. Rüzgarda hafifçe dalgalanıyor hattâ.

-Bayrak gibi mi?! Bir flama gibi filan mı dalgalanıyor?

-Ne farkeder yahu. Kıpırdıyor işte rüzgarda. Bakın, tam şurada:

-Hayır; nasıl salındığını hayâlimde canlandırırsam, belki o vakit görebilirdim tenteyi...

-Tam gösterdiğim yere; parmağımın ucuna bakın.

-Gözüme, batmaz değil mi?

-Nasıl?!

-Parmağınız.. Gerçi, acıya dayanıklıyımdır ama; daha çok nâmahrem mesafe ile ilgili benim kastettiğim şey. Bilirsiniz; insanların özel vücut alanları vardır. Bu nâmahrem alanlara çok yaklaşmak; bir parmağın kenarı bile olsa bu, o kişiyi rahatsız edebilir.. Bir dakika! Sanırım görüyorum. Rüzgarda kıpırdayan yeşil tenteydi değil mi; evet gördüm. Sağolun!

-Ordan sapın, yüz elli metre ötede sağlık ocağı.

-Teşekkür ederim!...

-...

-Hava da güzel esiyor. Tentenin dalgalanması, normal tabii.

-Gitmiycek misiniz?. Sağlık ocağına!

-Bugün gitmeyeyim diyorum.. Öğrendiğim iyi oldu elbet! Yarın belki bir ara uğranım... Aaa!?

-?!?

-Tente... Gene göremiyorum!. Tente körü diye bir şey duydunuz mu hiç! Biliyorum, saçma fakat?

-Biraz, uzaklaşır mısın sen yanımdan! Bir arkadaşı bekliyorum, ve onu senin saçmalıkların yüzünden öfkeli bir biçimde karşılamak istemem!

-Nasıl bir arkadaş bu; beklediğiniz?

-Sana ne be kardeşim?! Uzattın ama!

-Haklısınız, uzattım.. Hayır; merak işte. O beklediğiniz arkadaş; tenteleri seçebilen birisi mi acaba? Burda, hiç ses etmeden beklesem.. o kişi gelince bir de ona sorsak sağlık ocağının yerini?

-Yahu, hani yarın gidecektin sen!?

-Vazgeçtim, bugün gideceğim! Birden yaşama sevinci doğdu içime! Artık işlerimi aksatmayacağım, ertelemiyceğim! Hem artık, sizi de fazla rahatsız etmek istemiyorum. Gideyim de; arkadaşınızı sessizce, tek başınıza bekleyin... Şu mavi tenteydi değil mi? Neyse, bu vakitten sonra hiç önemi yok! Elbet karşıma bir tente çıkar.. Yalnız gene de, parmağınızı ricâ etsem ben? Demin çok güzel uzatmıştınız; ama çekingen davranmış, yaklaşamamıştım parmağınıza.

-Lâ havle!.. Al.. Yaklaş, bak..

-AAAAEEEAHHH!!!

-AAH! N'apıyorsun be adam!! Niye soktun kafanı o kadar! Aman Allahım! Gö.. gözün, akıyor! Kanıyor!

-Mühim değil canım! Acıya dayanıklı olduğumu söylemiştim. Gerçi fecii bir biçimde ağrıyor, sızlıyor ve bayıltacak şekilde zonkluyor ama, bunları acıdan saymıyorum. Sadece, acılara dayanıklıyım; Sızılara ve zonkulara değil. Aman, zonklamalara yani..

-Dur, konuşma! Kaldır kafanı yukarı yahu! Mendil.. Taaksii! Taaksii! İmdat!

-Geldi mi arkadaşınız? Taksiden mi iniyor? Göremiyorum da şu an. Ben yalnız bırakayım sizi. Özel görüşmek istersiniz belki.

-Dur, nereye be! Tut. Tut mendili! öyle! Taksii! Yok; gerek yok. Şurası dispanser zaten! Hemen gidelim. Yaslanın bana!

-Siz, biliyorsunuz değil mi, sağlık ocağının yerini?

-Konuşma, Allahını seversen. Delericem zaten!. Yaslanın bana..

-Hayır; birisi bana tarif etti de az önce: Mavi tenteli bi mağazanın, yan sokağı demişti. Yaşlıca, sevimli suratlı, şurada bir arkadaşını bekleyen bi adamcağızdı. Tabii kan kaybı yüzünden bilincim şu an pek yerinde olmadığı için, tipini ve neler konuştuğumuzu tam hatırlamıyorum. Ama, 'tenten' demişti. Bir de güzel, tombul bir parmağı vardı.

-Allahım!. Yaslanın lütfen.. Bu kaç?. Söyleyin, bu kaç?

-Sayı olarak dii mi? Ee.. B-5?.. Yanlış mı söyledim. Şöyle, birazcık yakından bakarsam parmağa..

-Hayır! Çekil!. Yaslanın! Omzuma yaslanın. Gözünüzü uzak tutun ama.

-Ne tuhaf birisiniz.. Fakat, kollarınızda mutluyum. Burada, böyle ölmek isterdim.. Ne dedim ben?! AAAH! Hayır, ölmek istemiyorum!!

-Bağırma, n'olur bağırma! Biliyorum, acıyor.. Yaklaştık, az kaldı!

-Mavi tente, mavi tente! Aha, işte! Kırmızı da var yanında! Parlak sarılı eflatun turunculan! Renkler ne hoş görünüyor bugün! Bir düş alemindeyim sanki! Herşey bir sis perdesinin arkasında!

-Nolur. N'olur konuşma yahu!

-Peki, susacağım. Sırf sizin hatırınız için susacağım! Yalnız, son bir şey?..

-Nee!! Neee??!!

-Arkadaşınız gelirse, ve sizi orada göremezse ne olucak? Bir not bıraksak mıydık: "Zavallı birisinin gözünü çıkardım, onu hastaneye götürüp geliyorum" diye?

-Sen uzattın be adam! Sen soktun kafanı parmağımın içine! Bu tarafı gösterdim, "şu tenteli bina" diye işaret ediyordum. Parmağımın arkası yerine, önüne geçtin!

-Bence bunları konuşmayalım şimdi.. Ama gene de konuşalım, başka şeylerden, hayattan! Konuşmayı çok seviyorum! Canım yandığı zaman hele; sonsuza dek konuşasım, deliler gibi muhabbet edesim geliyor! Konuş benle Tayfun!?.. Pardon, adınızı bilmiyorum henüz.

-Tamam. Geldik, geldik! İşte dispanserin kapısı, ilerde.

-Kapılar.. Algı kapıları!.. Önümde kapılar açılıyor.. Çiçekler saçılıyor etrafa!.. Tayfun'du dii mi?

-Taner! Taneeer!

-Taner mi?. Ne iyrenç bi isim!. Hiç duymamıştım.. Aslında, insanlara isim verilmemeli. Eşyalara da, maddelere de.. Çünkü bir cisime isim verilince, o cismin büyüsü azalıyor!. Sizde, cisim var mı?! Cisim besliyo musunuz evde?!

-Aaehh!!!.. Mendili naaptın? Mendil tu... Tut demiştim oraya.. Mendil!..

-Tutamadım. Yürürken bişey tutmayı veya taşımayı sevmiyorum. İçeri bastırdım! Ordadır; içerde.

-Aeeihh!!

-Yoksa, burnun mu akıyor; selpak mı istiyon? Vereyim sana, madem çok lâzım..

-Oaoh! Orda.. Gözün, sağlam.. Duruyor! Allahım, şükür.

-Burada, bu gece, omuzlarında ölmek isterdim!. Nasıl da düşünüyorsun beni!. Halbuki ben, çok konuşarak seni hep rahatsız ettim!. Söz: Film bitsin, çıktığımızda hep sen konuşucan, ben dinliycem!. Alaska alalım mı? Hangi salona giriyoz? Ne karanlık etraf. Birazdan alışırız ama. İnşan gözü alışıyor zamanla!.

-Doktoor! Doktor bey!. Hemşiraanım!

-Hemşire bey mi? Hemşireler mi yer göstericilik yapıyor artık! Ah, yetmiyor tabii tek maaş.. Hem gözüm de fecii ağrıyordu, baktırırız ne güzel!. Mısır. Mısır istiyorum!. Çişim var mı?. Yok!. Gazoz sonra alırız!. Alıştım karanlığa!. Sen?.. Cisim besliyo musun evde Tayfun?! Bizde iki tane dişi kültablası, bi de Ankara abajuru var!..

M·E·T·İ·N·E·İ·D·A·N

BÖYLE BİŞEY OLDU...

MELİKE ACAR
melikeacar@leman.com.tr

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

PARA SANAL OLMUŞ

Kızkardeşim iki tane inşaat işçisinin, paranın kredi kartlarıyla ve internette falan kullanılmasıyla ilgili konuşmalarına şahit olmuş, duyduğu şu son cümleyle adeta kendinden geçmiş; **"Yaaav abi para sanal olmuş elimize değmiyoooor!..."**

İNSAN SAĞLIĞINA AZ ZARARLIDIR

Galata semtindeki mutad dolaşmalarımdan birtiydi... Galata'nın eski Ceneviz yapılarından birinin açık olan kapısından içeri baktım ve garip bir at heykeli gördüm... Bu tuhaf heykele daha yakından bakmak için içeri doğru eğildim... O sırada sırtında ilaçlama teçhizatı taşıyan böcek ilaçlamacısının oraları ilaçladığını görünce püskürtülen ilaçlardan korunmak için hızla geri kaçtım... Panikle geri geri kaçtığımı gören böcek ilaçlamacısı gayet sakin şöyle dedi;

" Yok yok korkmayın insan sağlığına az zararlıdır..." Bunu duyunca daha da hızlandım... Az zararlıdır ne yahu?... Kimyasal tepkimenin azı çoğu olur mu?... Nitekim az zararlı inancıyla kendisi de maske falan takmıyordu, sanki Belgrat Ormanı'nda temiz havada yürüyüşe çıkmış gibiydi... Yahu ilacı yiye yiye taştan at heykeli bile deforme olmuş, hala

"insan sağlığına az zararlıdır" diyip sadece beni değil böcekleri de dumura uğrattı...

İÇERİ GİREN ÜCRETE TABİDİR

Çemberlitaş civarında nargilecilerin yoğun olduğu tarihi medreselerden birinin içindeki bir umumi tuvaletteyiz ve bu tek taraflı ilginç uyarıyla karşılaşıyoruz...

"Niye yazdın bunu?..."

"Yaa içeri giriyolar, aynaya baktım, elimi yıkadım derken para vermiyolar..."

"İsmin ne?..."

"WC Kralı, WC Ağası Muşlu Mehmet..."

"Demek içeri giriyorlar, aynaya baktım, elimi yıkadım diyorlar öyle mi?..."

" He yaa yok saçımı taradım, yok yüzümü yıkadım falan diyolar para vermemek için..."

"Halbuki kesin işemiştir dimi?..."

"Tabi işedi... Ben hepsinin arkasından bakmak zorunda değilim ki..."

"Belki büyüğünü de yapmıştır?..."

"Büyüğünü de yaptı tabi tabi kimbilir..."

"Ama kadınlar tarafına yazmamışsın aynı yazıyı, içeri giren ücrete tabidir diye."

"Kadınlar rahatsız etmiyorlar bizi..."

"Kadınlar girse de girmese de tuvalet parasını veriyorlar diyorsun yani?..."

" Yaa vermese de sorun çıkmaz yani, kadın bayandır yani..."

"Anladım, kadın bayandır diyorsun yani?..."

"Tabi canım yaa..."

"Peki demek onun için sadece erkek tarafına yazdın o yazıyı?..."

"Fazla bayan yok burda zaten..."

" Nereye yok yahu, yandaki nargilecide dolu bayan var, dolu da sen sadece erkek tarafına yazmışsın uyarıyı, sebebini de gayet iyi açıkladın zaten..."

" Abi erkekler çok sorun çıkarıyolar, ücaatçı vermiyolar parayı...

DEPREMZEDE DEDE

Çemberlitaş'ta Atik Ali Paşa Camii'nin giriş kapısının bitişiğinde tartıcılık yapan ve okunmuş kitaplar satan bir **Depremzede Dede** var... **" Depremzede Dedeye Yardım Edelim Kantarından Tartılalım"** Yazıyor tartısının üstünde...

Deprem Dede'yi hepimiz biliriz ama **Depremzede Dede'yi** bilir miyiz acaba?... Neyazık ki Depremzede Dede'miz Deprem Dede kadar şanslı değil tanınma konusunda ve o gerçek bir mağdur... Gölcük'te deniz astsubayı olan çocuğunu, gelinini ve iki torununu kaybetmiş Depremzede Dedemiz...

Memleketi Ilgaz olan ve şu anda Yedikule'de oturan Dede cebinden bir kağıt çıkarıyor ve uzatıyor. Alıp okuyorum; "Hacı Evvattin Mahallesi, Merhaba Caddesi No:77 Daire:23'te ikamet etmekte olan Hüseyin Yazdıran 'ın 1999 yılındaki depremde oğlunu, gelinini ve torunlarını kaybettiğini bildiren belgedir... 02-Mart-2006"

Dedemiz sağlığının bozuk olduğunu söylüyor. **"Fıtık ve kalp var, bacaklarımda damar tıkanıklığı var, bir de unutkanlık var..."** diyor ve buna rağmen çalışmak zorunda olduğunu ekliyor... **"Geçimini bu işten mi sağlıyorsun?..."** diye soruyorum... **" Vakıflar arada bir, bayramlarda falan erzak veriyor, az çok emekliliğimiz de var..."** diye cevap veriyor. Karısının da hasta olduğunu söylüyor **"Bacaklarına demir koydular... Ben de hastaneye doktora gidiyom doktor bakmıyo... Git gel yapıyo... Git gel git gel... En nihayetinde dediler yazıhanesine git, yazıhanesine gittim parayı verdim, ondan sonra beni yatırdı..."**

Tekrar söze giriyorum **"Allah sabırlar versin Dedeciğim... Az bir emeklilik maaşı, vakıfların erzak yardımı ve bu tartı, yani senin geçimin bu mu?..."** Cevap veriyor sakince **"Evet gelip gidiyoz işte..."**

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
@leman.com.tr

olgunbudak@leman.com.tr

OLGUN YAZITLARI

OLGUN BUDAK

Alıntı, Tempo dergisindeki bi bakışta kız tavlama tablosundan... "Kız türü: Yosma Kız... Eğlence anlayışı: Leğende çamaşır yıkarken ıslanmayı severler..." Hahh hahh bu ne lan böyle, Beyonce klibinin Sulukule versiyonu gibi!

Uzay çağı filmlerinde oynayan keller? Yavrum yıl olmuş 5500, ışık hızında galaksi galaksi gezmeyi biliyosunuz da, bi saç dökülmesine mi çare bulamıyosunuz? İnsana yatırım yapmayan böyle teknolojinin mına koyiim ben... Gerçi peruk modası da bitmiş, hiç yoktan iyidir!

Floydian inanışında Pink Floyd tanrı, David Gilmore oğul, Roger Waters'da kutsal ruh olarak görülür... Biz de bu üçün birini gördük geçen hafta...

Mesut Yılmaz'a sert uyarım... Eğer siyasete dönecek olursan, bak o çerçeveli gözlüğünün üstüne ayak basarım ki, "Mesut Yılmaz, bu halk yılar" esprisi yapmaktan bi an olsun çekinmem... Hehhe, hazır Olacak O Kadar'da yok... meydan boş, rekabetsizlik hoş!

Tarihte bugün: Parçalı bulutlu, nadiren yağımlı, tüy ürpenten soğukları da yakındır...

İşitme engelli biri için en güzel sevgili, dudakları güzel olandır...

Burç yorumlarından tiksinsem de burdan uyarmak istediğim bi burç var... Başak: Bugün tarlada karşınıza, sizi önce orakla biçip, sonra da fırında yakarak cesedinizi yemek isteyen manyaklar çıkabilir. Kafanızı takmayın...

Latife Hanım gerçeği: Adındaki harflerin yerini değiştirirsek "Afetli" çıkıyo... Gerçek mi deil mi onu söyle sen bana!

Tavlama rehberinden kopi peyst devam... "Kemalist kız tavlama: Nutuk hediye edin!" "Koca popolu kızların giyim tarzı: Altın dolu bilekleri erkeklerin içini gıdıklar!" İşte bi bunlar var...

Bi de yazın dünyasına "Sevdiğim genç burnumu beğenmiyo" ve "Fazla ileri gitmeden seviştik" kalıplarını sokan Güzin Abla okurları...

Gereksiz Bilgiler Serisi: İnsanın kalça kemiği betondan daha sağlamdır... Buradan mafyaya sesleniyorum... Bundan sonra insanları denize atmak out, zemine katmak in... Okey? Hayır, bize de bi yararınız dokunsun dimi ama...

"Yıllar yılı gökten düşen 3 elmayı mutlu final diye yutturdular... Meğer yerçekimi etkisiymiş, em çarpı ge imiş!" (ÖSS Mağduru Kefal Tava)

Aktüel, Haftalık ve Tempo'nun aşağı yukarı aynı on kelimeyle yüzlerce dosya açmalarına da hastayım... "10 yaşında **obez** İngiliz **ergenin Bodrum'dan** aldığı ev yapımı **ecstacynin** içinden **rejim** salatalığı çıkdı! **Salatalık diyetiyle** derisi gerilen çocuklar, **Tayland'daki seks turlarında** trambolin olarak mı kullanıyo!" (Say bak on... Japon ismi gibi)

Çizgi filme sansür 2: Şirinler'deki Gargamel'in kedisinin adı orjinalinde Azman değil Azrail'dir... Eee?

Bi parça kağıtla kendine 3 ay erkek bağlama... Hayır büyü değil bu, Biletix... İki tane al 3 ay önceden satılıp biten konser biletinden, 3 ay boyunca sürsün ilişkin... Ayrılamasın konser aşkına partnerin...

"Hannibal Organ Bankası -Aile Salonumuz Mevcuttur"

Geçende "şimdi ne haldeler köşesi" yapayım dedim, iki yıl önce yazdıklarım için... Adından da anlaşılacağı üzere gayet tırt bi köşe oldu... Bu maksatla arşivimi tararken basılan ilk yazımdaki ilk esprinin "Mehmet Ali Alabora (M.A.Alabora) Malbora'yı çağrıştıran adını Tekel 2000 yapıcak!" olduğunu gördüm... Hani solcu ya... Hahha, çok saçmaymış lan bu! Geçelim...

yasin25@leman.com.tr

YASİN 25OĞLU

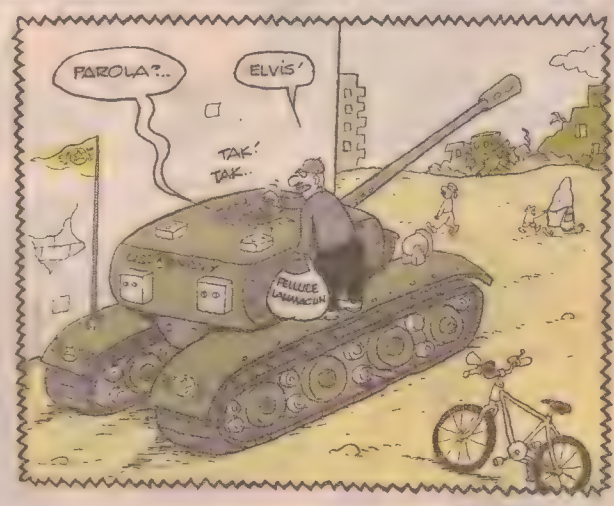

Erhan Canbay

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KARAMURAT & ZEYNA

KİM 500 MİLYON İSTER?

PİTON KAÇTI!.

NASA VE ASTRONOT DÜNYASI...

AHMET YILMAZ 2006

LeMan DE-DOKU

DETAY DOKU-20

BULMACA

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini ve varsa telefon numarasını eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Sorulardan 15'ine doğru cevap vermenizin bir önemi yoktur, illaki 16'sına da doğru cevap vermeniz gerekiyor.. Doğru yanıtlar postalanmızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

18 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Bencil Boysal/Bahadır Boysal
2. **Behiç Pek/3.Sayfa**
3. Ortam/Demir Dedeoğlu
4. **DaralanTimsah/Çağçağ**
5. Gatana/Tuncay Akgün&Kemal Aratan
6. **Çağçağ/3.Sayfa**
7. Behiç Pek
8. **Ortam/Erhan Güneş**
9. Terelelli/Can Barslan
10. **Böyle Bir Şey Oldu/Melike Acar**
11. Ortam/Barbaros Altuğ
12. **Pantolon/Metin Fidan**
13. Yasin 25oğlu
14. **Gevşek Mesane/Ömer Altan**
15. Dengeli Beslenme/Kaan Ertem
16. **Kısa Metraj/Melikşah**

762. SAYIDAKİ 18 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Birgihan Gülen/Muğla - İrem Zirek/İstanbul - Deniz Arda Güzel/Ankara - Burçin Yiğit/Sinop - Erkan Çakmak/İzmir - Eylem Birinci/Çanakkale - Nilgün Küçüktüzgen/Antalya - Aysel Özdemir/Ankara - Güniz Günel/İstanbul - Günay Göl/Adana - Aylin Kurşun/İzmir - Erdem Şirin/Bursa - Fevziye Kaya/İstanbul - Gülce Küçük/Ankara - Kutbettin Korkut/Almanya - Servet Kemal Taşkan/İzmir - Cüneyt Yüce/İstanbul - Rumeysa Özcan/Tekirdağ - Barış Yeşilbağ/İstanbul - Kompile Hediye Paketi: Serhat Demirtaş/Diyarbakır

LeMan Bulmaca 16
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu
No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

Akşamsefası

Nihat Genç

Hiç şansımız yok çocuklar

12 Eylül'den bugüne gelişen siyasi ekonomik gelişmeler Türkiye'yi bir kara düğümle kilitledi. Onlarca yıl, belki, otuz-elli yıl çözülemeyecek sinsi güçler siyasete medyaya ekonomiye hakim oldu.

Mesut Yılmaz dahi affoldu. Yani, dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük banka soygunlarında başrol oynayanlar, mafyalar çeteler, siyasiler mahkemeler sonucu temize çıktılar. Maşallah.

Mahkeme işlemiyor, hukuk yok. Hukuk da yardımcı olmuyorsa bu halka bu topluma kim yardımcı olacak. Zaman aşımıymış, afmış, oymuş buymuş deve tellal imiş, analarının .mı imiş. Kötü olan biz imişiz. Allah belalarını versin deyip yakınmaktan hayıflanıp kendimizce küfretmekten başka şansımız kalmadı.

Hukuğumuz bu, siyasetimiz bu, medyamız bu, ekonomimiz bu.

Yabancı sermayeye kapitülasyon hakları. Bankalardaki yabancı sermayeye aman kaçmasınlar diye stopajlar kaldırıldı. Hangi gazete kapitülasyonları manşete çekecek diye merak etmeyin, hiçbiri. Kapitülasyonlar milletimize devletimize iktidarımıza ülkemize hayırlı olsun.

Çeçenistan'ı Afganistan'ı Bosna'yı Irak'ı onlarca yıl bombalayıp milyonlarca müslümanı öldürdüler çıt yok, dünya tarihinin en büyük soygunlarını en beleş özelleştirmelerini yaptılar yine çıt yok, yine medyamız büyük devletlerle İsrail ve Amerika'yla el ele..

Şansımız yok.

Türkiye'de 12 Eylül'den bugüne iki tür demokrat tanıdık. Birinciler liberaller. Medyamızı doldurdu, bangır bangır bağırıyorlar. Bunlar vahşi kapitalizmi alkışlarla manşetlere çektiler. Küresel sermayeyi ve özelleştirmenin hukuki kapılarını ülkemize açmanın adına işte demokrasi bu dediler.

İkinci demokrat türümüz, Avrupa yasalarını ülkemize dikte ettirenler. AB dayatmalarıyla oluşan yasaları aynen ve harfiyen ülkemize girişini bayraklarla havai fişeklerle sloganlarla başlatıcı edenler..

Yani, birinci demokrat türümüz küresel sermayeyi alkışlamak, ikinci demokrat türümüz AB yasalarını alkışlayanlar.

Başka tür demokrasi tanımıyoruz. Medya siyasiler ve manşetler başka tür demokrasiye imkan tanımıyor, boğduruyor, yok sayıyor..

Bu ülkenin işçileri, köylüleri, hastaneleri, öğretmenleri, kapkaççıları, bu ülkenin suçu, boşanması, hapishaneleri, hırsızlığı hep dışardan getirilen batıda hazırlanmış yasalarla düzenleniyor.

Bu ülkenin kendi sosyolojisi yok mu? Bu ülkenin kendi tarihi, gelenekleri, kendi sosyal alışkanlıkları, kendi özel sorunları yok mu? Bu sorunları bu ülkenin hukukçuları ve aydınları yıllarca araştıracak çalışmalar yapılacak ve kendimize dair yasalar inşa edilmeli, yok.. Kendi insan ve toplum davranışlarımızdan süzülmüş bir sosyoloji ve bu sosyolojiye uygun bir demokrasi çok zahmetli bir iş. Batıda hazırlanmışı var. Zaten batıda hazırlanmış herşey evrenseldir, deyip, ısmarlama yasalarla bu ülkede demokrasi kahramanlığı yapanlar başımıza büyük demokratlar oldular...

Ve fazladan medya, fazladan cemaatler, bu büyük güçlerle ortaklığa girişti. Birbirlerini besliyorlar. Dalaşır gibi görünüyor, ülkenin servetini kaynaklarını ihalelerini iç ediyorlar.

Tekrar edelim, gençlerin kafasına iyice yerleşsin, iki tür demokratımız var, birinci türü küresel sermaye ve özelleştirmenin hukuku için çalışanlar, ikinci türünüz Avrupa yasaları için çalışanlar.

Geçelim.

Türkiye'yi dünyaya gelişmeye demokrasiye insanlığa kimler kitledi, bu ülkeyi kimler boğduruyor, bu büyük güçleri kabaca özetleyelim.

Bizler cumhuriyete ve Mustafa Kemal'e kayıtsız şartsız bağlıyız, ama son yirmi beş senedir yukarıdaki imtiyazlı koltuklarda oturanların ağzından bir tuhaf cumhuriyet bir tuhaf Atatürk tarifleri durmaksızın kafamızı karıştırıyor.

12 Eylül'den bugüne üniversitelerimizin başına YÖK'ü kimler getirdi, yüksek devlet kurumlarının başına oturanları kimler getirdi?.. Bu Kemal Gürüz benzeri yüzlerce insanın kullandığı ideoloji hangi ideolojidir?.. İsrail ve Amerika tarafından yetiştirilmiş bir dünya görüşü.. İsrail ve Amerika'yla kolkola bir Türk milliyetçiliği.. Biz, Atatürkçüyüz diyorlar peşinden bir laik ve Türk milliyetçiliği tarifi yapıyorlar, ki, sormayım, müslümanlığın her türü onlar için iğrenilecek savaş verilecek birşey. Halka düşmanlar. Müslüman kültürüne ve şehirlerine düşmanlar. Tarif ettikleri Atatürk'ü ben tanımıyorum, tarif ettikleri milliyetçiliği İsrail dışında başka yerde görmedim.

Bu insanların ağızlarından çıkanları ve yaptıklarını otuz yıldır önüme koyup şu kesin sonuca geliyorum, ülkemizde İsrail ve Amerika'da hazırlanmış imtiyazlı masonik bir milliyetçilik imtiyazlı masonik bir Atatürkçülük bir takım yüksek devlet kurumlarını işgal edenler tarafından kullanılıyor.

Oysa cumhuriyet halkındır ama geçtiğimiz bu yirmi beş senede cumhuriyetin şerefini ve namusunu bir takım imtiyazlılar İsrail'in yetiştirdiği bir dille yeni yetişen kitlelere öğretmeye başladılar...

Bu manyakların elinden milliyetçiliği Atatürkçülüğü YÖK'ü yargıtayları ve bu büyük devlet kurumlarını almak mümkün değil.

Ülkemizdeki ikinci büyük güç, islami sermayedir. Kaç kez iktidara oturdu holdingci müslümanlar?. Ellerindeki paranın, gücün, şirketin, holdinglerin, zenginliğin ucu bucağı yok.. Sağcı müslüman holdingler ve kişiler öyle devasa zenginliklerin sahibidirler, ki onların bu büyük gücünü sindirecek dizginleyecek hiçbir güç yoktur..

Bu iki güç laik-şeriat diye, haşeme diye, başörtüsü diye birbirleriyle otuz yıldır dalaşır durur, biz de seyrederiz.. Biri devletin büyük kurumlarını diğeri servetleri ele geçirdi..

Bu devasa güçteki İsrail menşeli Atatürkçüler'den bu ülkeyi kurtarmak mümkün değil.

Bu devasa güçteki müslüman servetlerden bu ülkenin siyasetini kurtarmak mümkün değil.

Bu devasa güçteki medyadan bu ülkeyi kurtarmak mümkün değil.

Bu devasa güçteki cemaatlerden bu ülkeyi kurtarmak mümkün değil.

Şu anda adını bildiğiniz aydınlar yazarlar TV'ler hepsi bu adamların köşelerinde yazıyor, besleniyor, konuşuyorlar.

Henüz ülkemizde İsrail ve Amerika çıkarlarını korumayan hiç kimse medyanızda genel yayın yönetmeni olamadı.

Aydınlarımız bu devasa güçlerin gazetelerinde bir taraf küresel sermayecilik diğer taraf AB demokrasiciliği oynuyorlar.

Ve hepsiyle her dönem ortaklığa girişmiş çapulcuların talancılardan hortumcularından bu ülkeyi kurtarmak hiç mümkün değil.

İşte Yüce Divan, Mesut Yılmaz'ı bağışladı.

Medyaya güvenemiyoruz, siyasete güvenemiyoruz, işte hukukumuz, hukuka nasıl güvenelim.

Çeçen lider Sadullayev 1967 doğumlu, giyabi cenaze namazı için Kocatepe Camii'ndeydim. Cuma namazında..

Kapının girişinde çömeldim. Önümden bir kalabalık deli dolu hızla tantanayla içeri girdi. Korumalar, eski bakanlar işadamları arkada, Mesut Yılmaz önde.

Mesut Yılmaz'ın coşmuş bir hali vardı. Hayırdır dedim. Çıkışta öğrendim ki affolmuş. Ve bir gövde gösterisi gibi ortalığa deli danalar gibi atlamışlar..

Dışarda kameralar onu bekliyor. Şu Galatasaraylı Albayrak da iri götüyle cemaatin arasında ayakları dolaşıyor Mesut Yılmaz'ın arkasından koşuyor.

Cavit Kavaklar eski bakanlar hepsi orda. Şevkleri heyecanları kameralar açıklamalar bir şenlik sormayın, demek, daha soyulacak yerlerimiz var, demek hala ağızlarının suyu akıyor..

Dünya tarihinin en büyük soygunlarına katılmış partilerimizin efradı bunlar. Korkmaz Yiğitler'in ifadeleri ortalıklarda gezdi dolaştı, ama Yeni Harman Gazetesi dışında bu ifadeleri yayınlayan tek gazete çıkmadı. Korkmaz Yiğit'in başından geçenleri yüz tane gazeteden tek biri neden yayınlamadı, işte bugünler için.. Bunlarla uğraşacak basın yok, hukukçu yok, devlet yok, güç yok. Ama bunlarla yeniden talana hırsızlığa karışacak ülkenin servetlerini ele geçirecek fırsatçılar, borsacılar, medya işte hepsine gün doğdu..

Diğer tarafta bizler, kapı eşiğine diz çökmüş cumayı bekliyoruz, bir koruma kalabalığı bizi ayaklar altında ezip çiğneyip bir hışımla camiiyi dolduruyor..

Biz niye burdayız, Çeçen liderler öldürüldükçe camii avlularında bir kuru gıyabi cenaze namazı için dikiliyor on-onbeş kişi bekliyoruz. Kaçtır öldürülüyor kaçtır yokediliyorlar, baksanıza Çeçen cumhurbaşkanlarının yaşları artık 1967 doğumlu.. Camii avlusunda bir avuç insan yokuz. Niçin? Türkiye Devleti Rusya'dan korkuyor..

Okuyucularım bana niçin siyaset yapmıyorsun diye soruyor.. Siyaset yapıp yan resmi bir şekil alsam bu cenazelere katılmam imkansız, aynı şekilde, Hamas.. Ben ezelden beri kendimi El Fetih'e yakın hissederim, ama son günlerde Hamas'ın parasını kesme ve seçimlerini tanımama gibi İsrailci siyasetler Filistin'i ikiye böldü. Şimdi Hamas'ın yanında iki demeç versek bizi tefe koyup oynatırlar. Ne Çeçen'e sahip çıkabilirsin, ne Hamas'a ne Afganistan'a ne Bosna'ya.. İsrail ve Avrupa ve Amerika politikaları dışında bir demeç vermek mümkün değil..

Peki başka hangi siyaseti yapabilirsin, yersin içersin holdingleşirsin maaşlar alırsın arada bir laik-şeriat tartışmasına karışırsın, yan gelip yatarsın.

Müslümanlar Türkiye'de devasa holding güçleriyle kaç kezdir iktidarlarda at oynatıyorlar. Ama etrafımızda milyonlarca müslüman bu dönemde öldürüldü, seslerini çıkartamıyorlar.

Bok gibi paraları var kitleleri yüzde kırklarda ama dünya siyasetinde elleri kolları bağlı.. Amerika, İsrail Avrupa bağlamış kollarını. Paranız batsın kitleniz batsın. Cephelerde direnirken ölen müslüman kardeşlerinize bir giyabi cenaze namazı dahi kılamayacak kadar eliniz kolunuz bağlı.. Sizin paranıza sıçayım, kitlenize sıçayım..

Telafer'de Felluce'de yüz binlerce müslüman Amerika'nın nükleer bombalarıyla ölüyor. Ama Amerikancı Fethullah hoca, genç müridlerini camiiye doldurmuş videolarıyla sesleniyor, yok Hazreti Hamza şöyle öldürüldü, böyle öldürüldü diye salya sümük ağlıyor yerlere atlıyor, ağlamaktan cinnet geçiriyor, ama şimdi, bugün öldürülen yüzbinlerce müslümana karşı tek laf edemiyor.

Niye edemiyor, Amerika korkusundan. Servetlerini ve güçlerini ve siyasi kudretlerini Hazreti Hamzalar'a videolarda ağlayarak edindiler, servetlerini Amerikalılar'la ortak andlaşmalı müsaadeli şirketlerle edindiler, şimdi nasıl ağlasınlar..

Geçelim. Geçtiğimiz haftalarda Rusya Parlementosu Duma'da tarihte olmayan laflar edildi.

Ukrayna'yla Rusya'nın arası gergin, ki, ikisi de aynı şive farklılıklarıyla konuşur, ikisi de Slav ikisi de ortadoks, ama anlaşamıyorlar. Ukrayna batıya yaklaşmak istiyor ve Rusya'nın Kırım Sivastopol'daki üslerini kapatmaya çalışıyor..

Rusya doğalgazı kesiyor, Ukrayna'yı sıkıştırıyor ve Karadeniz'i kontrol eden Sivastopol'dan ayrılmak istemiyor. Çünkü Amerika, Romanya Bulgaristan yakında Türkiye'de (Trabzon ya da Sinop)/ üsleriyle Karadeniz'i yavaş yavaş çevirmeye başladı..

Tartışmalar öyle hale geldi ki, inanılır gibi değil.. Çünkü Duma'da konuşan Rus parlamenterler, Kırım'ın Kırım Tatarları'nın ülkesi olduğunu söylemeye başladı.. Kırım Kırım Tatarları'na verilmeli. Ki, Kırım Tatarları Küçük Kaynarca'dan beri iki yüz yıldır mücadele veriyor..

Kırım Tatarları'nı süren kovan yokeden soykırıma tabi tutan Stalinlerdi, Rusya idi.. Şimdi, Ukrayna'yla arası açılınca Duma'dan Kırım Tatarları sesleri şakadan olsun yükseliyor..

Bu da bir şanstır. Bugün Kırım'da Türkçe konuşan özerkliğe yakınlaşmış bir yönetim, camileri kültürel eserleri ve türküleri ve giyimleri yüzbinlerce Kırımlı Türk yaşıyor..

Yıllardır Türkiye soluna bakıyorum, Türkiye basınına bakıyorum. İşte yukarda bizim İzmir Çeşme gibi bizim Ankara Çubuk gibi Trabzon Sürmene gibi Türkçe türküler kıyafetler dil, kültür, yaşayan halkımız..

Onların değil dertlerini manşetlere taşımak, onların kim olduğunu dahi bilmiyorlar. Oraya yüz binlerce Türk turist gidebilir, oturabilir, gezebilir, camilerinde köylerinde uzunca bir müddet yaşayabilir, çünkü orası on asırdır Türkler'in yurdu.. Binlerce aydınımız oralara gidebilir, gezilerle kültürel ilişkilere girebilir. Ziyaretler röportajlar belgeseller yayınlayabilirler. Ama hayır..

Kendi öz topraklarınızı tanımayacak kadar şerefsiz hafızasız bir medya.. Kendi halkını tanımayacak kadar umarsız, piskopat satılmış bir aydın kalabalığı..

Bu aptallaşmış aydınlara neyi anlatacaksın..

Şimdi oralarda İstanbul'un Bakırköy'ü kadar hakiki insanlarınız diliniz camileriniz kültürünüz yaşıyor diye ne zaman konuşsam, aydınlarımız yüzüme bön bön tuhaf tuhaf bakıyor.. Uçsuz bucaksız cehaletle çevrildik, kendi halkınızı unutmuşsunuz, tanımıyorsunuz, bir yana, şimdi kendi topraklarınızı yabancılara peşkeş çekiyorsunuz..

Kardeşlerim, Romanya, Bulgaristan, Makedonya, Kosova, Sancak, Bosna Hersek'te bugün milyonların üstünde müslüman yaşamakta. Camileriniz türküleriniz gelenekleriniz Osmanlı yapılarınız oralarda hala dimdik ayakta. Ama öyle yoksul Türk köyleri var ki, çocuklarını sünnet ettirmiyor ve Türkiye'den sünnetçi istiyorlar.

Bizim belediyeler Sibel Canlar'a geceliğine elli milyar Avrupa vermiyor ve Balkanlar'daki bu faryadları duymuyorlar.. Bayramda gidiyorlar barışta gitmiyorlar, oralarda binlerce yıldır yaşayan camilerimizi köylerimizi insanlarımızı hiç tanımak istemiyorlar.. Osmanlı'nın en güzel köyleri camileri hala Rumeli topraklarında.. Geleneklerine bağlı müslüman halk bu coğrafyada bizi tanımak festivallerde olsun yanlarında görmek istiyorlar.. Merak edip giden yok.

Ki, Balkan coğrafyasında yüzde yüz müslüman köyleri havadan uçakla gezip görmek istesen uçağınız birbuçuk saatten fazla kesintisiz bu köylerin üstünden uçmak zorunda, o kadar çok.

Bu insanlar, bu camiiler bize kimlerin emaneti? Soykırımlardan katliamlardan sürgünlerden Sırplar'dan Bulgarlar'dan kılıç artığı kalmışlar, ama bir gidin görün köylerini, konuşmalarını, yemeklerini, gülüşmelerini desek, aydınlarımız yüzümüze tuhaf tuhaf bakıyor.. Bu denli habersizler.

Kaç kez çaldım Aleviler'in kapısını, orada bizim Sarı Saltuklarımızın türbeleri var toplanıp gidelim diye, kaç kez çaldım solcu arkadaşların kapısını orada bizim milyonlarca kardeşlerimiz var toplanıp gidelim diye, tınlayan yok.

Oysa bir Amerikalı turist, ya da bir Avrupalı Hindistan'da kaybolsa, dünyanın altını üstüne getirir, dünya siyasetinin en büyük sorunu haline getirir, özel uçaklarla gidip o turisti bulurlar. Bizim etrafımızda milyonlarca kardeşimiz, ailemiz, camiimiz, ziyaret eden yok, tartışan yok, siyasetine alan yok, bir merhaba gönderen yok..

Siz durmaksızın Türk milliyetçiliği tarifleri yapın, siz durmaksızın sermayelerinizi konuşun, Amerikan İsrail işbirliğiyle gazeteler çıkartın, makamlara oturun..

Siz, size Amerika şirketlerinin havale ettiği özelleştirme bilmem ne bok borsa yasalarıyla didişin. Siz Avrupa'nın size sipariş ettiği yasaların köpekliğini yapın, siz laik şeriat diye birbirinizi yiyip bitirin. Kendi insanınıza kendi coğrafyanıza yanan ağlayan sahiplenen yok..

Etrafımıza serpilmiş bu milyonlarca insanımızla bağlarımızı kim kopartır? Bir de üstüne, laik cumhuriyetimiz ve kutsal bağımsızlık savaşımız ve Mustafa Kemal Atatürk'ümüzü dilinize dolayıp Anadolu topraklarındaki müslüman halkımızla bağlarımızı kopartmaya çalışıyorsunuz. Halkla orduyu halkla cumhuriyeti düşmanlaştırmak için herşeyi yapıyorsunuz.

İsrail ve Amerikan lobilerinde eğitilmiş bu masonik Atatürkçüler bu laik Türk milliyetçisiyim diyenler, bu lafları ederek imtiyazlı sınıfa dahil olmakta. Makamlarında yemek içmek keyiflerince göt büyütmek.. Müslüman kültüre müslüman halka savaş açmak. Etrafımızdaki milyonlarca insanımızı hiç tanımamak..

Çünkü onlar İsrail ve Amerika lobilerinde yazılmış, oralarda kotarılmış dikte edilmiş bir milliyetçilik türüyle bir tuhaf Atatürkçülük yaygaralarıyla imtiyazlı koltuklarda oturtuluyorlar..

Ben bunlardan değilim..

Ben kendime sivil cumhuriyetçi adını taktım. Ömrüm oldukça cumhuriyeti halkıyla savaştıran, İsrail ve Amerika'dan emir alıp imtiyazlı koltuklarda halk düşmanlığı yapanlarla mücadelem sürecek..

Nerden nereye atlamak olacak ama olsun, bakın basit bir hatıra size..

Damar Arıkoğlu birinci dönem Adana milletvekili. Adana bölgesinde Fransız işgaline ve Ermeni katliamlarına karşı savaşını hatırlaştırdı. İnanılmaz heyecanlı ve ağlamaktan bitap düşeceğiniz bir Kuvayı Milliyet kitabı. Her sayfası mucizelerle dolu.. Kitabın sonlarına doğru, 351. sayfasından bir alıntı..

"..Atatürk'ün Cumhuriyet Balosu'nda Hanımlara Verdiği Nasihat.. Bir Cumhuriyet Bayramı gecesi saat 12'den sonra Ankara Palas'ta verilen Cumhuriyet Halk Partisi balosuna teşrif ettiler. Biraz da neşeli idi. Balo salonuna giren Atatürk'ün etrafını şık tuvaletli genç hanımlar sardı.. Paşanın dikkat nazarını celbedecek merhametlerini sarf ve hoşa gidecek sözlerle birbir rekabet ediyorlardı. Kimisi paşanın gözlerini denize benzetiyor, kimisi heybetli bakışları karşısında sarsıldığını söylüyor hülasa çeşitle sözleri tatlı tatlı gülüşmeler ve kahkahalar takip ediyordu. Bir kısım ağır başlı ev hanımları sandalyelerinde oturmuş, vakur ve asil bir ruhla şımarık çocukları ve Atatürk'ün nazik nezaketini tetkik ediyorlardı. Ataturk, çevresini alanların sözlerini dinledi, göz ucundan uzaktaki hanımları da tedkik etti. Etrafını saran hanımlara şöyle hitap etti: "Bu karşınızda duran hanımlar, memleketin hakiki, asil hanımlarıdır. Amma cemiyet için sizler de lazımsınız, dediler.."

Atatürk buydu. Atatürk'ün asil dediği, memleketin hakiki evladı dediği hanımlara bugün sizler şeytan muamelesi yapıyorsunuz, düşmanlaştırıyor, cumhuriyeti İsrail'in talimatlarıyla halkınızdan koparıyorsunuz...

Bir de Fevzi Çakmak'tan bir anı anlatmak istiyorum. Kuvayı Milliye'nin en büyük üç ismi desek, Mustafa Kemal, Fevzi Çakmak ve mutlaka Kazım Karabekir'i başımızın üstüne koymalıyız.

Fevzi Çakmak cumhuriyet tarihimizin en kıdemli komutanıdır. Nerdeyse tüm savaşlarımızda ön cephede savaşmıştır. Atatürk ölene kadar genelkurmay başkanımızdı. Bu eşsiz komutan için bakın Atatürk neler diyor.. "Sakarya savaşında Fevzi Paşa insanüstü gayretleriyle yorulmadan dinlenmeden cepheden cepheye koşarak askere güç veriyor onların cesaretlerini kuvvetlendiriyordu, akşam üzeri yorulunca siperin içine girip tek başına yere çömelip Kur'an'ı Kerim okuyor, bu Fevzi Paşa insan değil bir evliya.."

Mustafa Kemal, Fevzi Paşa için evliya diyor. İşte bu evliya komutan İnönü'yle Atatürk'ün ölümünden sonra bozuştu.. İsteseydi cumhurbaşkanı olurdu, İsmet Paşa lehine cumhurbaşkanlığını istemedi. Ancak ölümünde İnönü radyolarda yas ilan etmeyince halk zıvanadan çıktı.. Belki de cumhuriyet tarihinin en büyük kalabalığı Beyazıt Meydanı'na hücum etti ve Milli Türk Talebe Birliği'nin gençleri Fevzi Paşa'nın tabutunu askerin elinden alıp kendi defnetti..

Bu hadise cumhuriyet tarihinde ordu ve halk çatışmasının ilk kıvılcımıdır. Bu kıvılcım 60 darbelerine doğru büyüyecek ve sonra laik-şeriat çatışması şeklini alacak ya da orduyla halkımız arasında musibet büyüyecektir. Bu evliya komutan Tek Parti dönemi boyunca Mustafa Kemal'le birlikte yanyanaydı. Hiç sorunları olmadı. Aksine birlikte cumhuriyeti oluşturdular. Ama sonra İsmet Paşa'yla arası fena açıldı.. Fevzi Paşa'ya düşmanlık yapıldı.. Ve bu düşmanlığı gören Milli Türk Talebe Birliği, Fevzi Paşa'ya yapılan saygısızlığa dayanamayıp mahşeri bir kalabalıkla ordunun elinden cenazeyi kapıp kaçırdı.. Sanki karşı bir ayaklanma gibi.. Ve İnönü'yü protesto ettiler..

Gel zaman git zaman Mustafa Kemal'in evliya dediği bu kahraman komutanlar İsrail lobisinin yetiştirdiği sözümona Atatürkçüler tarafından daha da düşmanlaştırıldı, Fevzi Paşalar'dan karşı bir cepheymiş gibi sözedildi, konuşmalar yapıldı.. Halkla ordunun arasını birileri açtıkça açtı..

Kardeşlerim, uzatmayalım.

Halkımız putperest ise biz de putperestiz, halkımız aleviyse biz de aleviyiz, halkımız kürtse biz de kürtüz, halkımız cumaya koşuyorsa biz de koşarız, halkımız semaha dönüyorsa biz de döneriz. Halkımız halay çekiyorsa biz de çekeriz, halkımız Sulukule göbeği atıyorsa biz de atarız.

Bu toprakların herşeyi, biti piresi tahtakurusu dahi bizim için kutsaldır. Karadeniz'in koyu lacivert derinliklerinde bir küçük hamsiyle Mevlanamız arasında fark yoktur hepsi bu toprakların parçasıdır ve hepimiz Allah'ın parçalanıyız. Biz yazarların görevi, halkımızı düşmanlaştıran çatıştıran bölen parçalayan düşüncelerin önünü almaktır. Bu halkla silah çeken orduysa ordunun karşısındayız, bu halka silah çeken PKK'nın karşısındayız, bu halkı soyanların dini kitabı mezhebi ne olursa olsun talancıların hırsızların karşısındayız.

Kardeşlerim, bu toprakların binlerce yıllık kardeşliğini Amerika'da dikte edilen liberal demokratların bilmişliğiyle sarsamayız. Kardeşlerim, bu toprakların binlerce yıllık dirliğini Avrupa'dan sipariş edilen yasalarla bozamayız. Kardeşlerim İsrail ve Amerika ve Avrupa lobilerinin ağızlarıyla milliyetçilik Atatürkçülük yapamayız. Yargıtaylar'ın Yüce Divanlar'ın YÖK'lerin koltuklarını imtiyazlılara peşkeş çekemeyiz.

Bağımsız cumhuriyetimiz imtiyazlılara karşı kurulmuştur. Kendinden menkul milliyetçilik Atatürkçülük tarifleri tanımayız. Bu topraklarda kim birine el kaldırıyor düşmanlaştırıyorsa karşısındayız. bu toprakların parasını, kutsal eserlerini bankalarını kim soyuyorsa birlikte karşı duracağız..

Ahlaksızlara ve imtiyazlılara ve İsrail ve Amerika lobilerinin gazetelerine karşı ortak mücadele edemiyorsak kardeşliğimizi koruyamayız..

Hırsızlar imtiyazlılar İsrail ve Amerika lobilerinin gazeteleriyle Nato seminerleriyle NEO-Con ittifaklarıyla büyüdü. Çakallar, yağmacılar, leş kargaları kardeşlik bilmez, bağımsızlık hiç bilmez.. Cumhuriyet halkındır imtiyazlıların değil.. Atatürk ismini kullanıp bizi hem komşularımıza hem de halkımıza düşman ettiler..

Ne hırsızlar gördük Atatürkçüyüm diye bangır bangır bağırıyorlardı, ne hırsızlar gördük müslümanım diye götlerini yırtıyorlardı, ne hırsızlar gördük müslümanlığı, kürtlüğü, hemşerliği, aleviliği hırsızlığını örtmek için kullanıyordu..

Sorarsan hepsi vatanını cumhuriyeti ve Atatürk'ü sevme yarışında en başta gidiyordu..

Bugün 2006 Haziran'ın son günleri, bir gece yarısı gece üçten sonra Ankara SSK hastanesine gidin.. Koridorlarda öbek öbek boklar, bok götürüyor, hastalar kanlı çullar çaputlar içinde ve üçü bir yatakta ve gece yarısından sonra sürüklenerek çıkarılan ölüler, ki, kimdir, nedir, hastalığı tespit edilemeden, kimlikleri kaydedilmeden, nerden geldiği bilinmeden koridorlardan fare leşleri gibi götürülen hastalar. Ortaçağ'ın cüzzam koğuşlarından beter. Karantinaya alınmış veba kasabalarından beter. Gece üçten sonra doktorlar hemşireler çekilince, yani, hastaneyi kameralara karşı güzel gösterecek savunma yokolunca bütün insanlık dışı görüntüler ortaya çıkıyor. Hepimiz Ebu Garip'teki işkenceleri anlatıyoruz, bu hastanelerde hastaların gece üçlerden sonra yaşadığı işkenceleri görmek istemiyoruz.. Bu paraları kim çaldı. Bu Anadolu'nun dört bir tarafından yan ölü getirilen ve koridorlara terkedilen bu binlerce hastaya kimler bakacak.. Boklar çöpler çaputlar içinde ölüyorlar. Memleket sevenler bu insanları sevmiyor mu? Memleket sevenler bu görüntüleri kameralara göstermiyor.

İnsanlarımızın yaşadığı bu insanlıkdışı sahneleri anlatacak önlem alacak iyileştirecek kimseyle hiçbir partiyle düşünceyle henüz tanışmadık.. Bir tarafta İsrail lobisinin yetiştirdiği sinsi bir milliyetçilik türü, diğer tarafta islamcı holdingler kapışıp duruyor..

Gece üç'ten sonra SSK morguna gidin hangi vatanda yaşadığınızı görün.

Cumhuriyet 29 Ekimler'le balolarla kutlanmaz, Cumhuriyetimizi hastanelere ilaç diye gelen her bir insanımıza derman olarak umut olarak kurabiliriz..

YÖK'te oturanlar ve onların imtiyazlı hastaneleri ve onların torpilli yakınlı hastaları ve onların dünya cenneti lüks konforlu özel hastaneleri..

Ve halkın meleyerek sürünerek öldüğü hastaneleri!..

Yüce Divan'daki hakimleri bir gece vakti toplayıp SSK hastanelerine götürmeli ve cumhuriyetin halini göstermeliyiz..

Alçakgönüllü ve sevgili zavallı halkımız nasıl perişanlıklar içinde ölüyor, bir görsünler..

Bu halkımızın hukuku var mı, hakimleri var mı, hastaneleri var mı, yok, cumhuriyeti nasıl olsun?..

Yine de köylere çıkıyorum, köylüler ekrandan beni tanıyıp önümü kesiyor, bu köylüler Menderes zamanının, Demirel zamanının köylüleri değil artık, boynuma sarılarak evladım biz burada kuru soğan da yeriz siz orda cumhuriyeti koruyun.

nihatg@leman.com.tr

LeMan
SAYI: 764
29 HAZİRAN 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● YAYIMCI: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● GENEL MÜDÜR: Tuncay AKGÜN
● İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● YAZIŞLERİ MÜDÜRÜ: Zafer AKNAR
● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili:
● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

PaF Takım İZMİR TAYFASI

Harun Durgun

Uğur Atay

Meriç Emeroğlu

Uğur Atay

Sidar Yıldırım

Uğur Atay & Uğur Günel

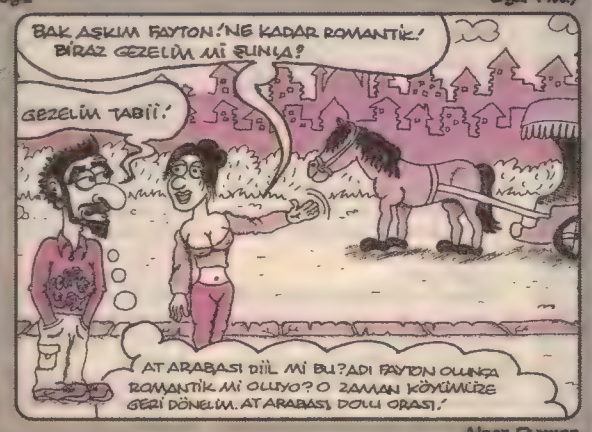

Alper Durmaz

Oğuz Karakaya

Bülent Usta & Berk Özdemir

Zafer Dilekçi

Serkan Keskin

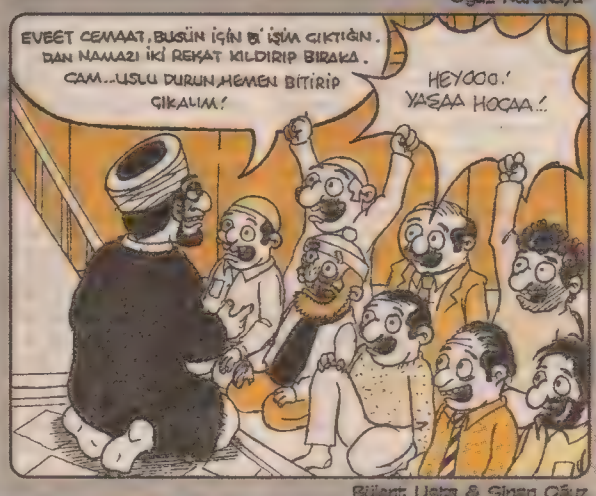

Bülent Usta & Sinan Oğuz

Zafer Dilekçi

Volkan Dalyan

Gürkan Yıldız (İST)

PaF Takım 1 Yaşına Basıyor!..

Geçen yıl Haziran ayında PaF Takım elemelerine başlamış, 2005 Temmuz'unun' ilk haftasında da PaF Takım'ın ilk sayfasını hazırlamıştık. Türkiye'nin dört bir yanındaki genç mizahçılardan kurulu kadromuz 1 yıl içinde 121 kişiyi bünyesine kattı. Aramızdan ayrılan birkaç kişinin yanı sıra 15 arkadaşımızı da A Takıma yolladık. Hemen hemen her hafta aramıza yeni katılanlarla kadromuz her geçen gün genişlemeye de devam ediyor...

2 Temmuz Pazar günü İstanbul kadrosunun yanı sıra Ankara, İzmir, Eskişehir tayfalarıyla ve diğer illerdeki arkadaşlarımızla bir araya gelerek, dergi terasında küçük bir kutlama yapacağız. PaF Takım kadrosu ilk kez büyük bir katılımla bir arada olacak. Gelecek sayıda da güzel bir PaF Takım 1.Yıl sayfasıyla karşınızda olacağız...

PaF Takım Antrenörü / *G.Yurt*

LeMan PaF Takım'a katılmak için www.leman.com.tr sitesinden PaF Takım linkine tıklamanız

6 Temmuz 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/28 1.25 YTL (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

RECO KONGO KENESİ TÜRKİYE'NİN ANASINI AĞLATIYOR

- Dünyanın en bozuk gelir dağılımı yurdum insanına.
- En yüksek vergi veren yurdum insanı..
- En pahalı benzini alan yurdum insanı..
- Telefonla en pahalı konuşan yurdum insanı..
- Ve sırtına yapışan keneyi atamayan da yurdum insanı..

AKP araştırmalarda birinci parti görünmeye devam ediyor.. Türkiye'deki siyasi çaresizlik tarihin çöplüğüne gömülmüş liderlerden bile alternatif arayışlarına yöneltiyor..

ZÜP ZÜP ZÜP

SÖKMESİ DAHA TEHLİKELİYMİŞ EMSİN DURSUN? BELKİ DOYUNCA KENDİLİĞİNDEN DÜŞER...

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan — BAYIR GÜLÜ

Bir LeMan geleneği

Karnenizi baba-nızdan önce LeMan'a gösterin!

Ortaokullular, liseliler karneniz kötü diye üzülmeyin, karalar bağlamayın.. Her işte bir hayır, her akşamın sabahı vardır.. Gönderin kötü karnenizin bir fotokopisini LeMan'a, bisiklet kazanıp vınnlayın! Karnede sahtecilik yapmayın, kontrol edicez..

Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Cihangir-Taksim/Ist.

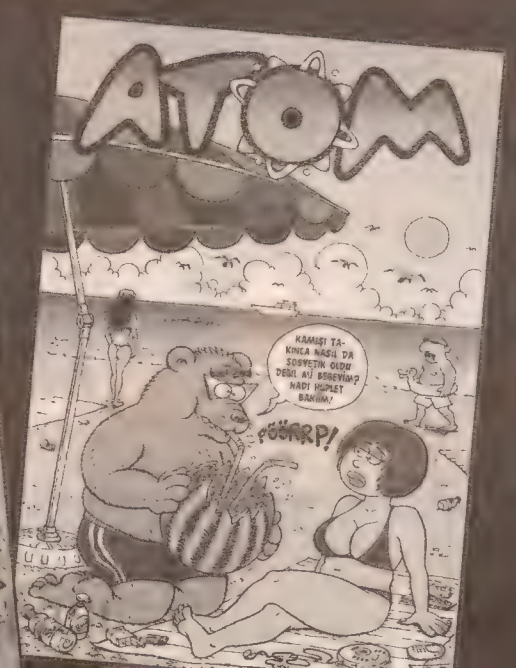

Gazete Bayiilerinde

LeMan

İsrail bir askerine karşılık Filistin hükümetini ele geçirdi... Hükümet başkanının evini bombaladı..

Turizm bu yıl tersten patladı.. Alkol yasağı, kene, kuş gribi derken gözümüz yukarıda uçak yolu bekler olduk...

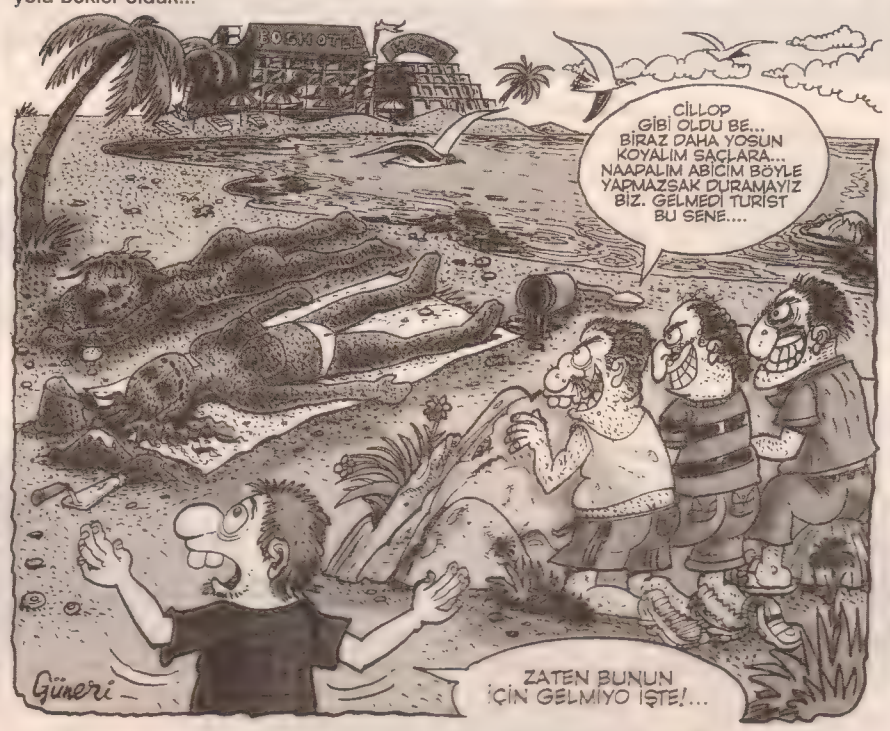

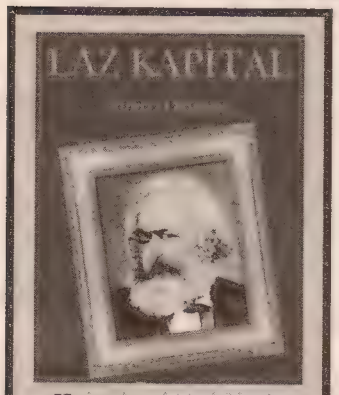

Haçan son zamanlarda kulağıma "Laz Marks'un söyledikleri artık hikâye oldi, tarihun soni celdi, ideoloji filan kalmadi.." gibi sözler geliyi..

Ula Petrus tıpaları, ula dolar manyaklari, ula pilaza kadavralari, ula sermaye kutavlari*, ula pili bitmiş küresel enteller, ula Amerikan bezleri, ula kılçığina sıçtuğumun vicdansuzlari, haçan bi pokun bittuği yoktur, asıl şimdi başlayi..

* Kutav: Çöpek

YILMAZ ÖKÜMÜŞ
Epsilon Yayınları

Adalet Bakanı Cemil Çicek, "Terörle mücadele yasası inşallah uygulanmaz" dedi..

Sağlık bakanı asrın icadına imza attı!!! Bu yıl 13 kişinin yaşamına mal olan Kırım-Kongo kene ısırığından korunmak için, "pantolonlarınızı çorabın içine sokun"..

NÜKLEERSİZ YAŞAM ŞENLİĞİ ve GENÇLİK KAMPI

17-23 Temmuz Sinop

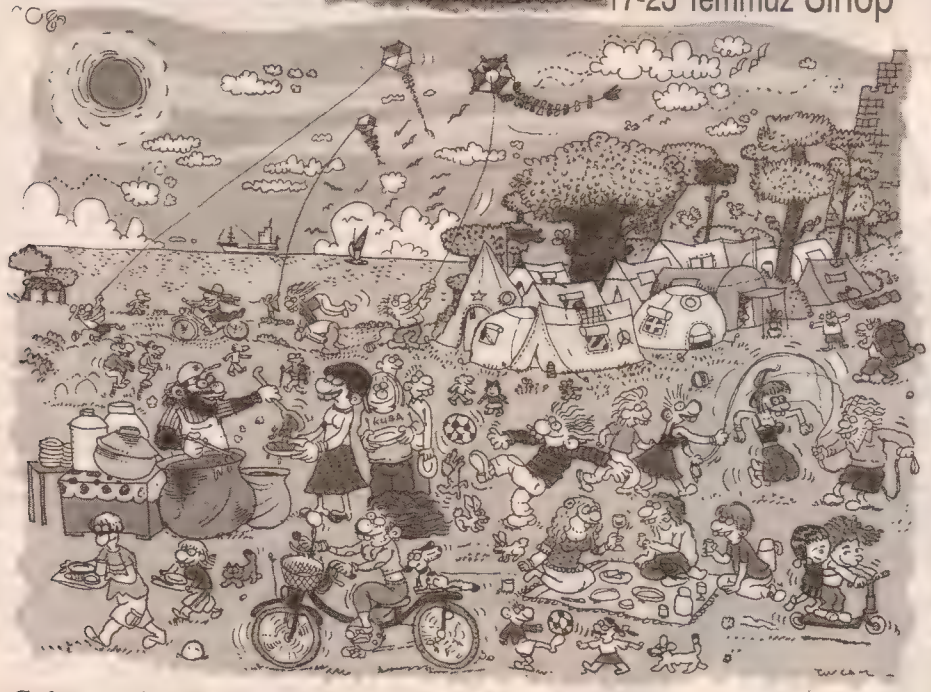

Çadırını, uyku tulumunu kap gel.. Nükleere Karşı Konuşmalar, konser, toplantı ve gösteri yürüyüşü, etkinlik, forum, sinema, fotoğraf, deniz, güneş...

Ayrıntılı bilgi için: **timurdan@leman.com.tr**

TBMM Adalet komisyonunun AKP'li üyeleri, ruhsatsız silahlara daha ağır ceza verilmesine karşı çıkarak, "Silahı öcü gibi gösterip toplumdan ayrı tutmanın anlamı yok" dedi..

DÜŞLER ÜLKESİ TÜRKİYE

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde odamda yazımı yazarken bakınız çok enteresan ve tüyler ürpertici ne oldu. Bir ara arkamdaki açık pencerenin kenarında küçük bir canlının gölge gibi hareket ettiğini hissettim. Önce onun zalim **bir aşk kumrusu** olabileceğini düşündüm ve yazımı yazmaya devam ettim. İşte o anda kanımı donduran birşey oldu. O varlık, pencerenin içinden sırtıma atladı ve **beş ayağıyla** enseme doğru tırmanmaya başladı. Ve omuzuma gelince durdu. Tüylerim diken diken bir şekilde başımı hafifçe sağa çevirerek ona baktım. Ve bağırmamak için dilimi dişlerimin arasında inanılmaz bir cevizli sucuk gibi çiğnemeye başladım. Omuzumda biraz felfecir, buna mukabil biraz da yavru bir timsâl büyüklüğünde **canlı ve sahipsiz bir el** öylece durmuş, inanılmaz manyak bir ifadeyle bana sırıtıyordu. Sonra birden enseme geçerek **omurilik soğanımı avcunun içine alarak çiğköfte yapar gibi parmakları arasında sıkıp bırakmaya başladı.** Ve o anda bakınız ben hızla ne düşündüm.

KORKUNÇ BİR CEKET ÖYKÜSÜ

Pahalı bir mağazaya gidip kendinize şık bir ceket, güzel bir pantolon ve bir çift de pahalı ayakkabı alıyorsunuz ve neşe içinde evinize dönüyorsunuz. Şimdi sıkı durun. Tam masanın üzerindeki paketleri açtığınız anda **o şık ceket birden bire fırlayıp boğazınızı sıkmaya başlıyor.** Pantolon, diz kısmıyla hayalarınıza acımasızca şiddetli diz darbeleri vururken pahalı ayakkabılar da hayvanca bir iştaha ile kaval kemiklerinizi tekmeliyor. **Siz yüzünüz gözünüz kanlar içinde yerde mâkul kıvranırken halanızın oğlu yetişiyor ve sizi o eşkiyaların elinden güçlükle kurtarıyor.** Şimdi size soruyorum. Bir Türk insanı olarak bu kâbusu yaşamak ister miydiniz istemez miydiniz? Bunu niçin anlattım? Bakınız çok yakında yeni bir örümcek adam filmi çekilecek. **"Spiderman 3"** adlı filmde, örümcek adam, **kendi kostümünün saldırısına uğrayacak ve kendi kostümüyle savaşacakmış.** Çok mu uçuk? Bence değil. Holivud filmlerindeki felâketler bir bir gerçekleşiyorsa bu neden gerçekleşmesin? Bu şu demek: **Bence Türk insanı olarak yeni giysiler alamadığınız için üzülmemelisiniz.** Eski elbiselerinizi iyi tanıdığınız için onlara güvenebilirsiniz. **Oysa tanımadığınız yeni elbiseler size inanılmaz bir Fredi kâbusu yaşatabilir.** Kuzularla ilgili olmayan **Kuzuların Sessizliği** filminde kendisine rol verilmediği için **Antoni Hopkins** zannettiği **Gene Hackman**'a darılan ve kendisi de zaten kuzu olmayan bir kaz kadar şiddetli bir yanlış anlama potansiyeline sahip enteller şimdi bunu da yanlış anlayacaklar. **Ama ben ülkesini seven bir aydın olarak bu uyarıyı yapmak zorundaydım.**

ORMANDAKİ MEŞ'UM YARATIK

Söz olağanüstü olaylardan açılmışken bakınız size ne anlatacağım. Bilmiyorum geçen hafta **İspanya**'da yaşanan o inanılmaz olaydan haberiniz var mı? Ben TV'de gördüm. Bir ormanda gece yarısı dolaşan avcılar sık ağaçlar ve çalılar arasında yüzükoyun yatan **yarısı insan yarısı enteresan** çırılçıplak bir yaratığa rastlıyorlar. Meş'um yaratığı ışıldakla aydınlattıklarında yaratık yavaşça doğruluyor ve onun gözlerinden inanılmaz iki ışık huzmesi yayılıyor. Sonra ne mi oluyor? Hiç. Avcılar panikleyip süratle oradan kaçıyorlar, olay kapanıyor. Ama bence olayın asıl müthiş kısmı şimdi başlıyor. Akıllı bir **Türkiye, doğru bir yol haritası izleyerek bu olaydan milyar dolarlar kazanabilir.** Nasıl mı? Uluslararası toplumu o yaratığın dünyayı işgale gelmiş bulunan milyonlarca meş'um yaratıktan sadece bir tanesi olduğuna inandırarak. Bu da çok kolay. **Bakınız Türkiye'de çırılçıplak yerlerde sürünen, gözünden ateş çıkan, insan mı yoksa başka birşey mi olduğu asla anlaşılamayan yüzbinlerce insan var.** Şimdi iş iyi bir sinemacıya kalıyor. Ürgüp gibi bir yerde irkiltici ses ve ışık efektleriyle bunların bir filmini çekerek dünyayı ayağa kaldırabiliriz.

BASKET SAHASINDAN MİDYE ÇIKARMAK

Bakınız bir ara ben aşırı sıcaktan kendimi **o harika tivi reklamındaki gibi** ben serinlemek için pencereden, aşağıdaki toprak zemine kaldırıp atınca yer yarılmadı ve suya ben gömülmeyince yere çarptım ve ağzımdan köpükler çıkara çıkara yerde dönerek serinleyebilmek için süpermen gibi yeri delerek içinde yüzmeye çalışınca baktım karşı damda az önce **beyinciğimi mıncıklayan o el** bana el sallıyor ve bir yandan da **öseyeme götümü ye** şarkısını söyleyen bir doktor gelince meğer ensemden başıma güneş geçmiş ve fenalaşmışım.

Akşamsefası

DARALMIŞ TİMSAH

daral@leman.com.tr

ÇAĞDAŞ

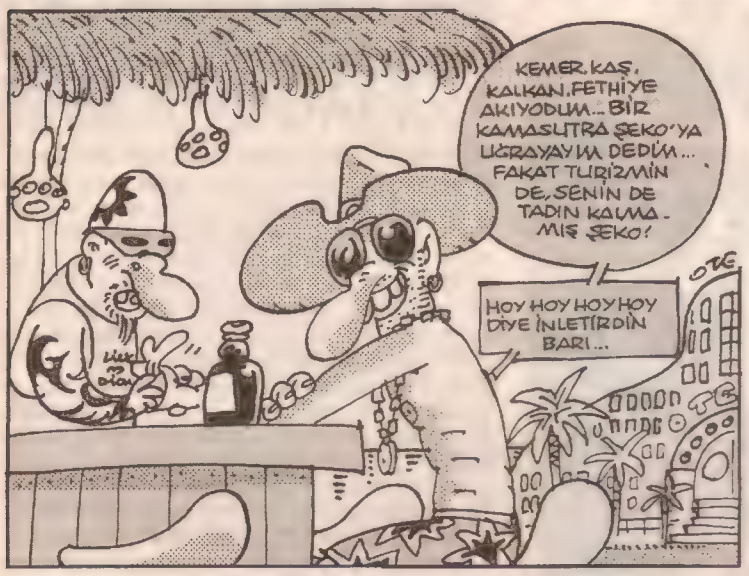

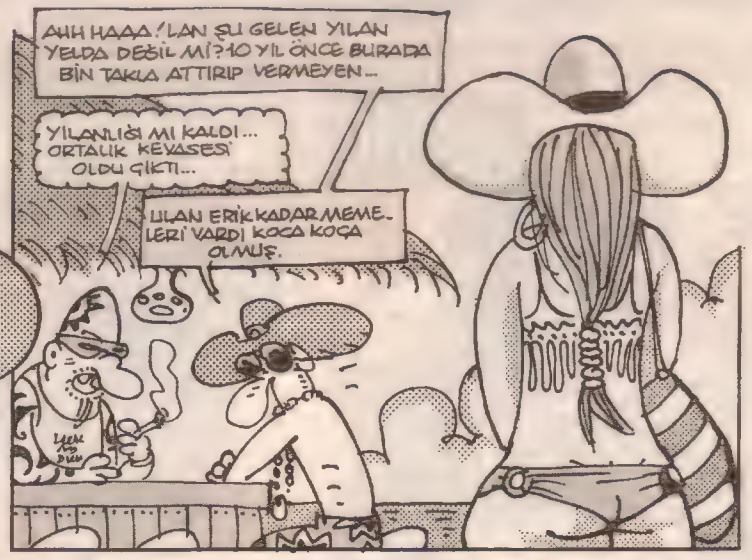

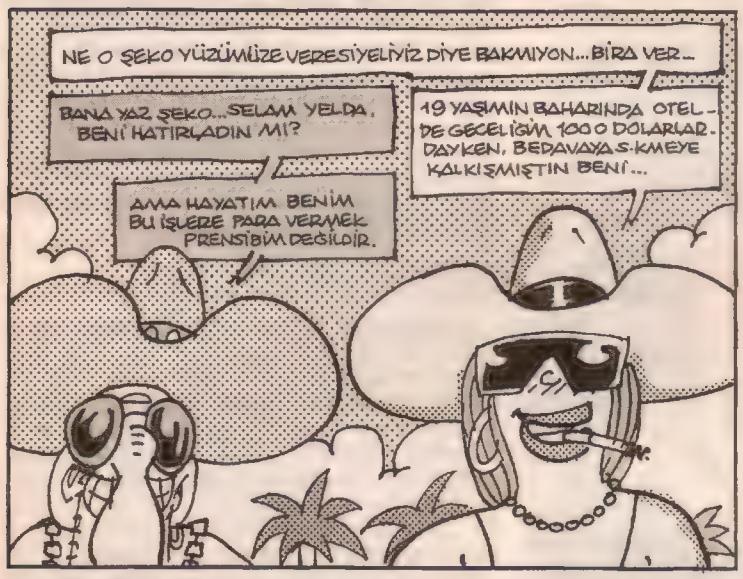

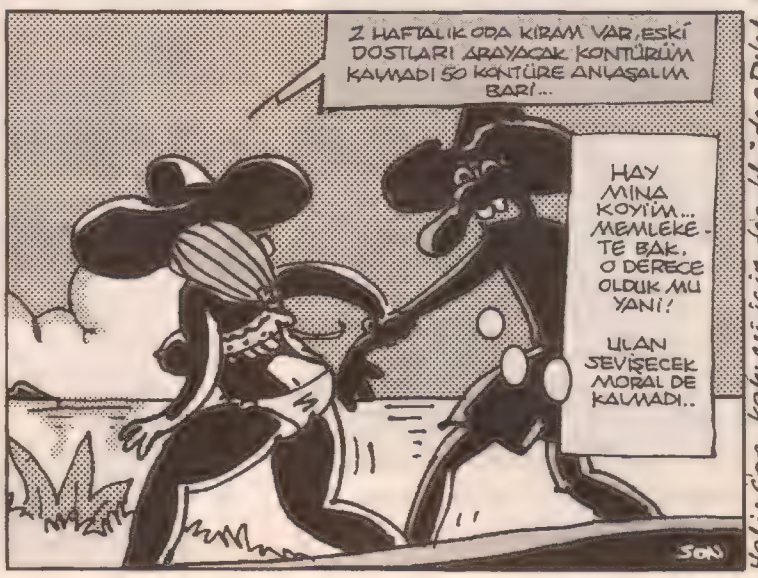

Helin Çon kahvesi için teşekkürler Dilek Kırgın

SIKILHAN

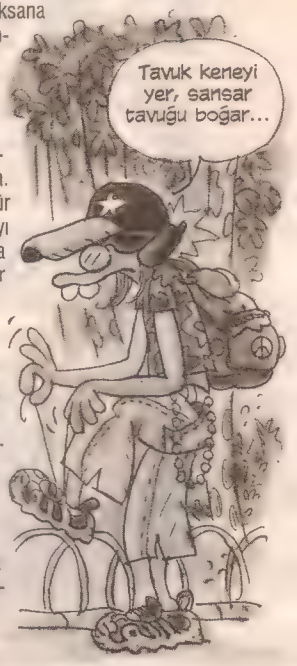

- Allo, Sıkılhan, baksana bu yılki Rokınkok konserine annem yollamıyo benıı, yığıvranç bişi di mi. "Açıkhavada kene kaparsın" diyo. Ben de ona "Asıl sen yapıştın hayatıma kenelerce" dedim. Harneyse senin bu "Ömür Dayın" var ya, kırsal bi dayı annadığım kadarıyla, acaba bize temiz bi tavuk bulabilir mi?

- Bi sorarım ama Ömür Dayımı hayatımızdan çıkarmak zor olur sonra, vida gibi çevirsek bile çıkmaz yapıştığı yerden.

- Nası yani, senin dayında mı bir kene. Enteresan...

- Bana kalsa bi keneden bişey olmaz da...

- Hemen hayvanlaşma Sıkıl, lafı başka yerlere çekme, ereksiyonun hiç gereği yok. Bu arada bi yanlış anlama olmasın. Rokınkok Alanında çadır kurup da dayının tavuğunu yemiycez. Tamamen bir koruma hayvanı olarak gezdiricem yanımda. Tavuk çok iyi bir kene avcısıymış...

- Kuş gribi nolcak.

- Annem onu unuttu şu sıralar keneden korkuyo kendisi. Uğur Dündar'dan sonra tavuğa güvenmeye başladık hem biz.

- Bi de sansar lazım esasen. Tavuk keneyi yer, sansar tavuğu boğar. Sansar'a bişi dedi mi Uğur Dündar, o hayvana güveniyo muyuz?

- Senden başka her hayvana güvenirim ben Sıkılhan. Piton yılanına kredi kartı şifremi verir, papağanlara skype passwordumü söylerim. Ama seninle bi daha konuşmam, elvedağ!

- Alo, Naaber Sıkılhan Hırgürkan ben. Var mı yaramaz bişi ?Hani yani varsa bıçağı takarım altı ay yatarım, Rahşan affıyla çıkarım.

-...

- Yok mu? Hocam yaz sezonu başladı konu sıkıntısı çekiyorum ben yaa. Aramızda kalsın ufaktan bi deniz korkum var da... Hani yani yüzeyim gezeyim olayı yok bende. Öööle göt hatlarımı göstericek ıslak mayo giymem karı gibi, bu bir, ikincisi yüzmek bilmiyorum. Bu bakımdan plaj kenarına gidip "ne bakıyon lan" konulu bi piçaklama mevzuusu yaratamıyorum anlıyo musun? Millet yazlığa tatile neye kaçtı mevzuu yok anasınısatiim. Şap yutturulmuş gibi oldum lan, erkekliğim sönüyo...

-....

- Bişi mi dedin, demedin mi? Deme zaten bu konuda yorum yapma gelir böğrüne böğrüne dürterim bıçağı. Ne diyodum, denizde vukuatım olamıycağına göre karada infaz ediyim birini diyorum. Geçen Sabah Gazetesi'nden bi muhabiri garajının önüne araba parkedip hır çıkarmak suretiyle piçaklamışlar. Ordan aklıma geldi gazeteci, medya filan. Bu Murat Kazanasmaz'ı piçaklayasım var benim. Hani sabah tüm televizyon kanalları buna bağlanıyo bu yol durumunu söylüyo... Hır çıkarma mevzuusu da buldum, önüne çıkıcam bigün "Ulan" diycem "Sen bu sabah televizyonda 'şu anki dakikalar itibarıyla Arnavutköy İkinciköprü bağlantısı yoğun değil, akıcı' dedin. Sana inandım saptım trafikte beş saatim gitti, kendim kuyum işindeyim zarar ettim ekmeğimle oynadın, delikanlının ekmeeyle oynanmas lıhaayn" diycem sallıycam piçaaa... Ne diyosun? Lan bana baksana sabah beri nie bişey demiyosun lan şerefsiz? " Adam yerine koymuyorum olm lan seni pisikopatsın, cahilsin, manyaksın, karısın" demeye mi getiriyosun. Dur lan orda, geliyorum. Öldün lan şerefsiz, vatan haini. Yaz geldi bitti zannetmeyin lan Hırgürkan'ı, "sezon finali" yok olm delikanlılıkta, alayınızı bitiricem lıhaaynnn, lıhaaaayn...

- Nooldu bil bakalım Sıkılhan, benim lan dayın dayın Ömür... Cımbıbükü Köyü'nde su deposu patladı bizim. Nası fışkınıyo aklın almaz, köpük köpük bööle. Taptazyikli lan... Hani diyorum sizin oralarda "çılgın eğlence sabbaha kadar köpük banyosu" felan die diskotek haberleri çıkıyo, her haber bülteninin sonunda illa gösteriyolar insanın canı çekiyo. Orların kapısında kuyruk olup badigart dötü yalıycağınıza topla gızları buraya gel lan. Köpükse köpük anasını satiim. Foşur foşur fışkınıyo su deposu. İçki filan temin ettim ben, anfi var, yandaki bağdan cereyan da çekeriz ampulleri yakıp söndürürüz şu olur bu olur...İlerleyen saatlerde alkolün de etkisiyle çılgınca dakikalar... Alo... Kapadın mı lan. Bana bak, köpük savaşı yapıyodunuz da kaygan ortamda telefon elinden mi gaydı... Ah lan ah... Devir sizin devriniz anasını satiim bizim zamanımızda bu kadar kaygan değildi ortamlar.

ATİLLA ATALAY sklhan@leman.com.tr

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

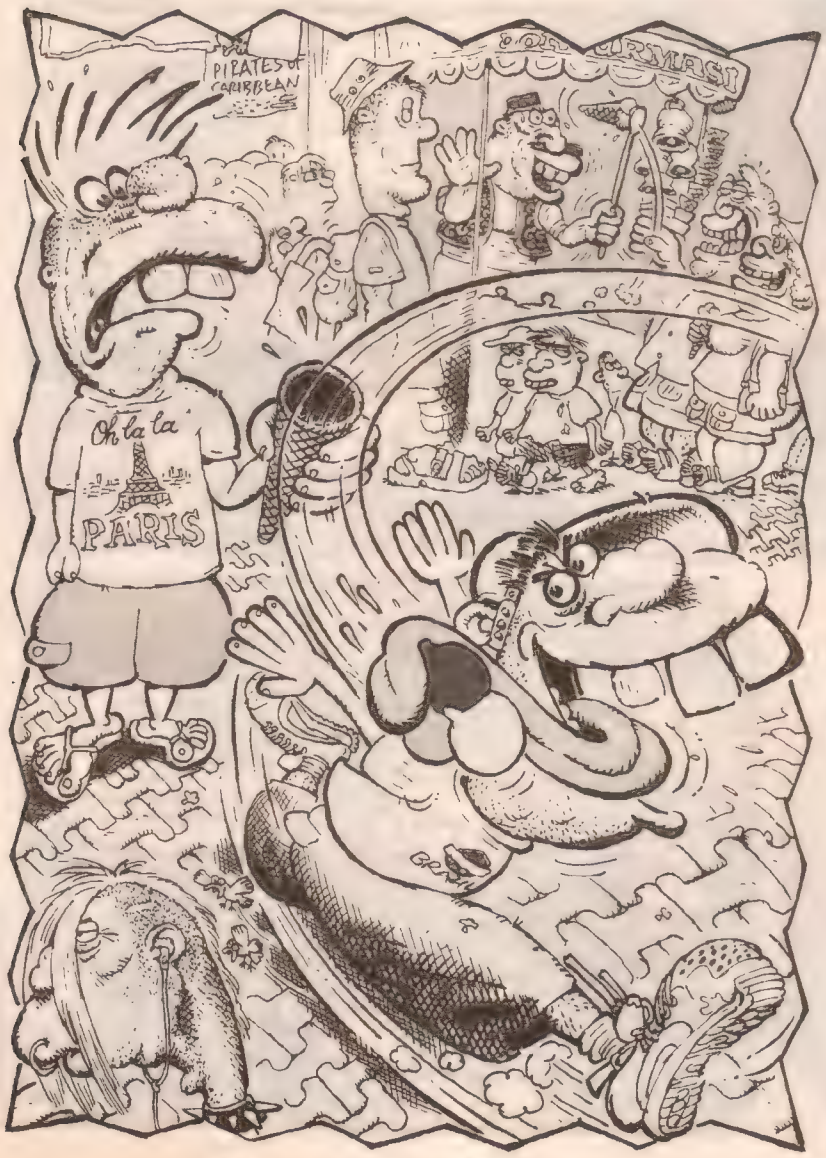

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Can Barslan

HİLLANAN ADAM

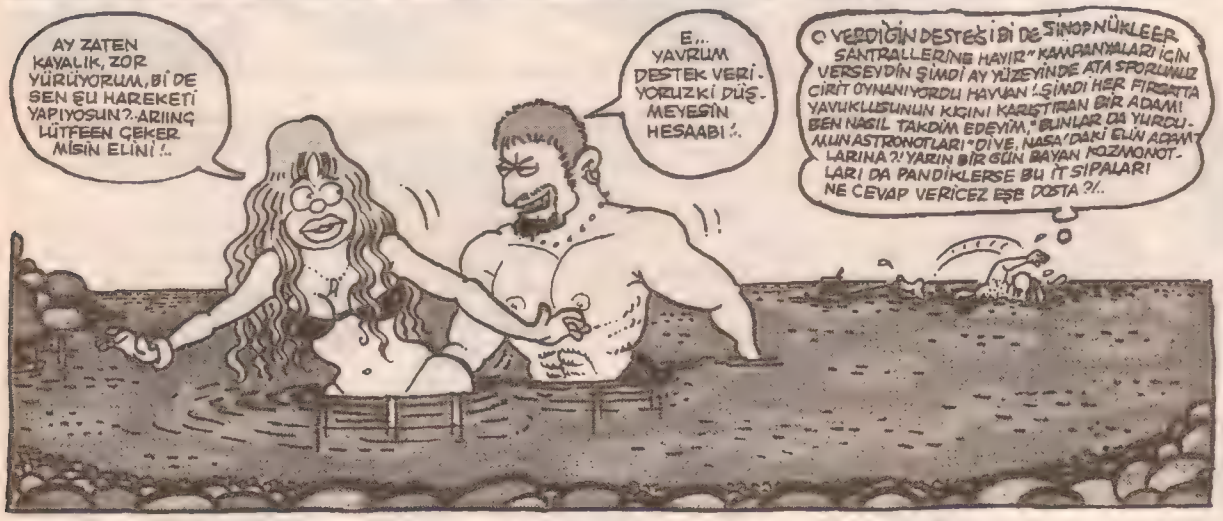

ERDENER ABİ

PANTOLON

METİN FİDAN

metinfidan@lemarn.com.tr

TERELLİ

PICTURES

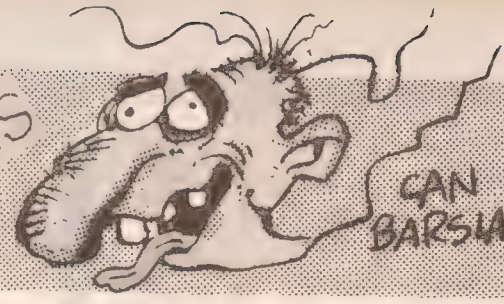

CAN BARSLAN

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

GÜRKAN YILDIZ
(İstanbul)

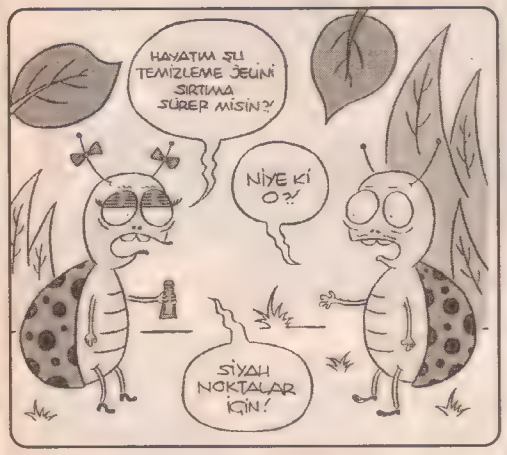

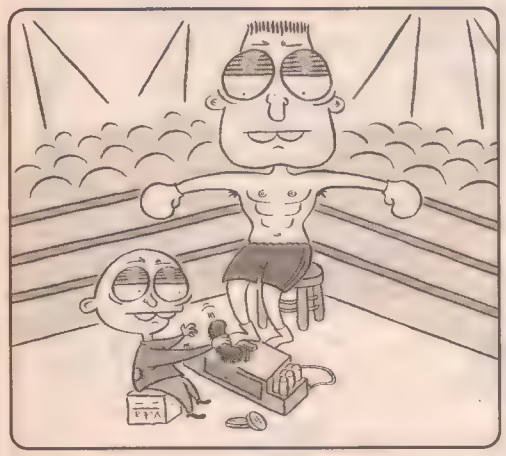

Erdal Kutluk (İST)

İpek özgüsü (İST)

Harun Durgun (İzmir)

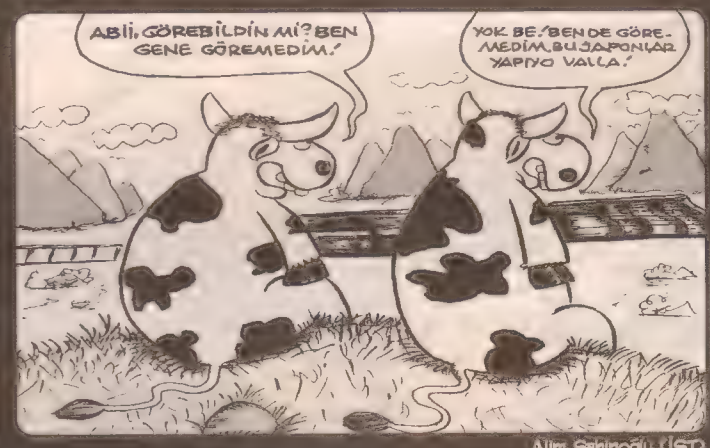

Alim Şahinoğlu (İST)

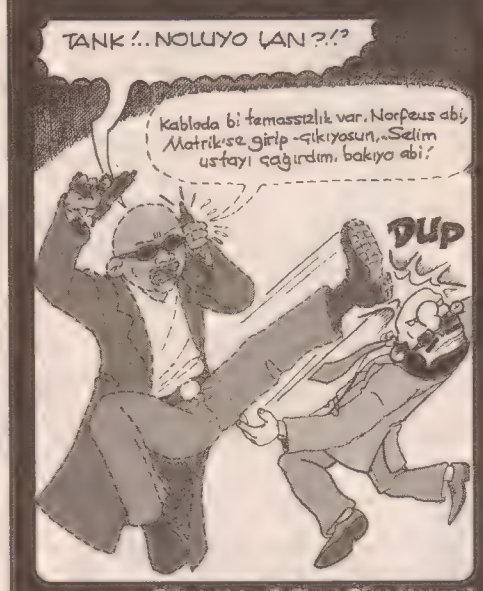

Bülent Usta & Sinan Oğuz (Ankara)

Servet Rıza Turan (İST)

LeMan PaF Takım

Tanju Özkan (Bursa)

Ekrem Yetim (Bursa)

Cemil Açıkkol (Gaziantep) & Sidar Yıldırım

HEKİM ALİ BABACAN
(Eskişehir)

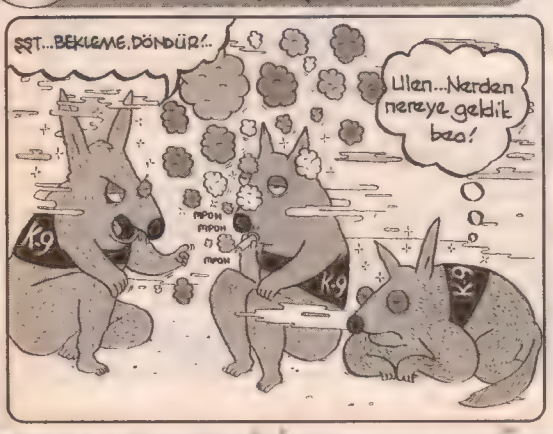

Zafer Dilekçi (Ankara)

Muhammed Ali Yıldız (Eskişehir)

Ersin Perk (İST)

Fazlı Uçar & Zafer Okur (İST)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Yaşında!

2 Temmuz Pazar akşamı PaF Takım ekibi olarak 1.Yılımızı kutladık... Ankara, İzmir ve Eskişehir tayfalarındaki arkadaşlarımız saatlerce yol kat ederek İstanbul'a geldiler ve 1 yıldır aynı sayfada boy gösteren genç mizahçılardan kurulu kadromuz ilk kez bu kadar büyük bir katılımla bir araya geldi... Bu 1.yıl organizasyonu için çok emek veren **Serkan Kölük**'e, gece boyunca bize DJ'lik yapan **Barış Ünal**'a, fotoğraflarımızı çeken **Uğur Bektaş**'a ve bu kutlamada bizi yalnız bırakmayan ustalarımız **Behiç Pek**, **Mehmet Çağçağ** ve **Suat Özkan**'a teşekkür ediyoruz... PaF kadrosunun en büyüğü **Cemil Açıkkol** (G.Antep) ve eşinin evlilik yıldönümleriyle, İzmir'den **Harun Durgun**'un doğum gününü de bu vesileyle hep birlikte kutlamış olduk... Pastamızın mumunu PaF kadrosunun en genç ismi olan **Gökhan Akbaba** (14) üfledi... **Yasin 25oğlu** gibi nice yetenekleri Türk mizahına kazandırmak umuduyla, PaF Takım sayfamızda mizahın en kralını yapmaya devam edeceğiz... Nice Yıllara PaF Takım...

G. Yurt

Volkan Dalyan (Ankara)

Mesut Ensarioğlu (İzmir)

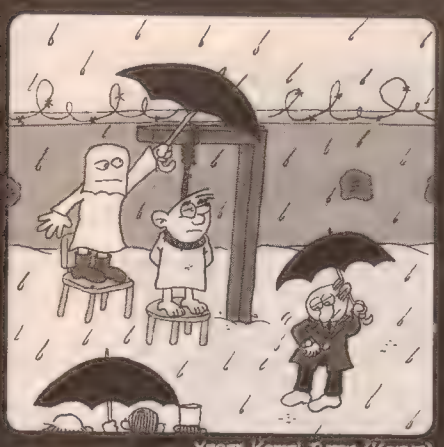
Yaşar Kemal Turan (Konya)

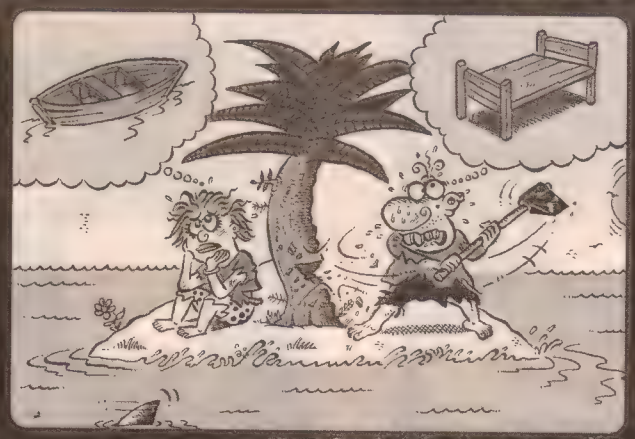
Niyazi Türk & Doğan Devrim Akıncı (İST)

Hasan Can Kaya & Fatma Yıldız (İST)

Mehmet Haydar (Edirne)

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

Hocam dovarda ip var sarkık. Atlıyom hep ona ben. Yaylı hoplama yapıyom. Cırmak takıyom ona. Sarkınıyom vücütümü. öyle güzel oluyo ku hocam. bazenler diş geçiriyom. Isırınca dişime enteresan lezzet giriyo. Acılı ekşili gibi minik sanal tatlar gidiyo beyincaazıma.

Rumuz: Sarı, mavi, yeşil, kırmızı.

Cevap: Telefon kablosu yavrum. Dişinden 6,5 volt elektrik akmış o fındık beynine.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Bayrağımızdaki kartal sembolünün yerine piliç çevirme koydurdum diye beni tahttan indirmeniz mi icap ederdi kuzen Guiseppe?. Yakıştı mı size?..

Devrik Kral II.Tombalack

Aguaak! Aguaak! Aguaaak! Nasıl? Güzel yapıyo muyum tavuskuşu taklidini? Bir daha yapiim bak. Agua ak! Aaguuaak! Yumurtluyo gibi de yapıcam bak jest ve mimikleri.

İmparator Altıncı Abes

KUYU

CEZMİ ERSÖZ

Uzun zamanlar ilk kez o çok içki içtiği ve büyük bir istekle sarsıla sarsıla ağladığı gece özgür olduğunu, kendi olduğunu hissetmişti. Doyamıyordu sanki ağlamaya; ağlayarak sanki hiç dinmeyecek olan susuzluğunu, onu karamsar, tutuk, beceriksiz yapan kilitlenmeyi, bu havasızlığı gidereceğini sanıyordu... Alkolün yardımıyla sanki yüzyıllardır ayrı kaldığını sandığı benliğiyle, özüyle buluştuğunu hissediyordu. Benliği bir kuyunun dibinde, karanlıklar içinde yapayalnız, kimsesiz orada bekliyordu onu sanki.

O ise toplumsal rollere, kurallara uyan maskesiyle kuyunun yukarısında kendisinden yüzyıllardır uzakta, kopmuş bir şekilde yaşamaya çabalıyordu. Çok içince yaşadığı kuyunun içinden çıkmış, ayrı kaldığı benliğiyle buluşmuştu, ama bu çok kısa ve umutsuz bir buluşmaydı. Birazdan alkolün etkisi geçecek, ondan ayrılıp tekrar dışarı itilecekti. Ağlaması hem buluşmanın coşkusu, hem de birazdan başlayacak olan ayrılığın acısı yüzündendi. Dışarı itilecek, kendisini hep bir misafir, hep eksik, hep acemi, hep soluksuz hissettiği yere...

Peki neydi bu dışarıda insanlarla, toplum içinde yaşadığı o misafirlik, o eksiklik, o yaşayamama duygusu? Sanki bir puslu camın ardında yatıyordu. Duygularını kendisini saldırılardan, tehlikelerden korumak için yaptığı kabuğun içine saklamıştı. Oysa duygularını alabildiğine özgürce hissetmek ve hissettirmek istiyordu. Ama duyguları sanki ondan bağımsızdı, ona rağmen vardılar ve ona rağmen ürkek ve her an gizlenmeye hazırdılar. Duygularının onu soluksuz bırakan bu taleplerine, sonuçlarına katlanmayacağı için engel olmaya çabalıyordu. Duygularını açığa vuramadığı için de karamsar, durgun ve kapalıydı. Duyguları bu denli ürkek ve öldürücü bir giz içindeyken içinden bir şey söylemek gelmiyordu, çünkü eğer söylerse bunun gerçek olmadığının anlaşılacağından korkuyordu. Çoğu kez korktuğu gibi oluyordu!..

Böyle anlarda kendisinden derin bir şüpheye düşüyordu. Yoksa, bu duygularım, iç dünyam dediği, öğrendiği ve bir ezberci gibi belli durumlar karşısında söylediği kalıplaşmış ifadeler miydi? Söylediklerinin gerçekten söylemek istedikleri olup olmadığından çoğu kez emin olamamıştı. Yaptıklarının yapmak istedikleri olup olmadığından çoğu kez emin olamadığı gibi. Böyle olduğu için karşılaştığı, ilişki kurduğu insanlarla hep bir sahte uzlaşma, bir sahte barış duygusu içindeydi. Bu yüzden sık sık insanlarla birlikteyken kendisini onlara pazarladığı, sattığı duygusuna kapılıyordu. Bu alışkanlığıyla yüz yüze geldiği anda ise kendisini kötü hissediyor, bu duygudan kurtulmak için de kendi kurduğu bu oyunu bozuyor ve karşısındakilere hırçın, kırıcı davranmaya başlıyordu. Genellikle alkollüyken böyle davranabildiği için, ayıldığında hırçın ve kırıcı davrandıklarından teker teker özür dilemeyi asla ihmal etmiyordu! Özür dilerim, bir an kendimi kaybettim, bağışlayın, diyordu. O sahte, o uzlaşmacı maskesini takıyor ve bu maskeli kişiliğini pazarlamaya yeniden başlıyordu...

Ancak bu maskeli kişiliği, bu uzlaşmacı, yanaşma ruhlu tavrı onu boğuyor, zehirliyordu. Eksik, yanlış, kötü, iyi, her neyse; ama kendisi olmak, duygularını alabildiğine özgürce yaşamak, yüzyıllardır bir kuyunun dibinde onu bekleyen asıl benliğiyle buluşmak istiyordu. İşte tam bu yakıcı istek onu sarmalamışken yüreği öldürücü bir soruyla sarsılıyordu: Ya benim bir özüm, kuyunun dışında yüzyıllardır bekleyen bir benliğim hiç olmadıysa? Bütün bunlar sinirlerimin, beynimdeki kimyasal salgıların bir oyunuysa ve ben son nefesime dek böyle kilitlenmiş kalır ve hiçbir zaman kuyunun dışına çıkamazsam?

Ancak çok kısa bir süre şunu düşünmekten de kendini alıkoyamıyordu: O vardı ki ben onu böylesine özlüyordum!..

cezmier@leman.com.tr

* **Niğde-Ulukışla.** 8 Temmuz Cumartesi günü öğleden sonra **Ulukışla Festivali**'ndeyim.. İmza ve söyleşi..
* **Oğuz Mucuruoğlu**'nun **Dinle Kardeşim** adlı kitabı **Hemen Kitap**'tan çıktı..

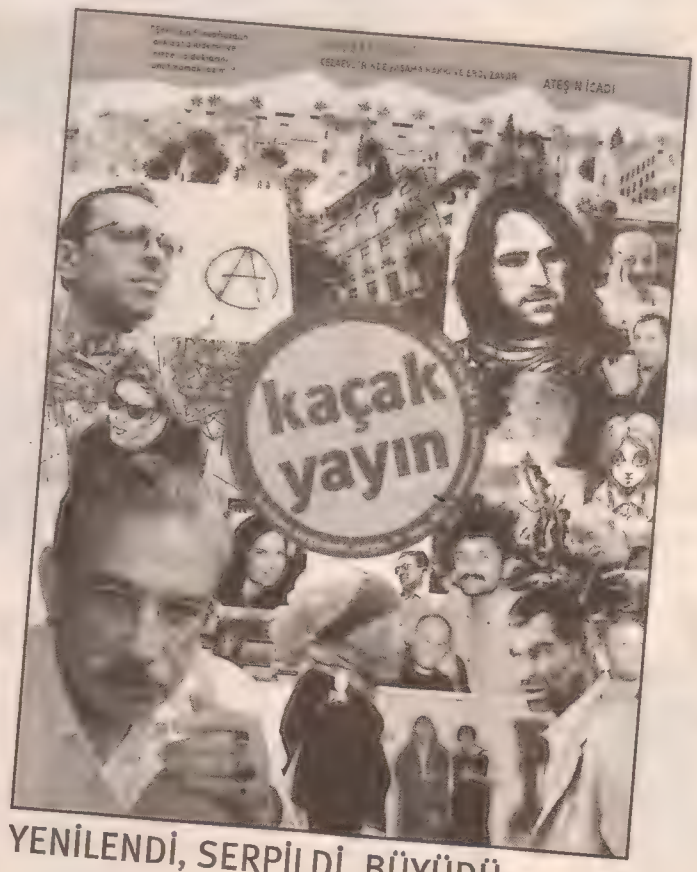

YENİLENDİ, SERPİLDİ, BÜYÜDÜ...

OLGUN YAZITLARI

OLGUN BUDAK

● Müzik basit bi matematiktir... Repin yoov yoouvu artı metalin madıfakısı eşittir, halayın tey teyi çarpı arabeskin ahaye ahayesi...

● **İstediğimiz sorundan başlayabilir miyiz hayata? (Hay hay... Uygur Kardeşler geri döndü mesela... Her pazar TGRT'deler...)**

● Üstünde Ahu Tuğba, Meriç Erkan ve aşklarını simgeleyen bi kalp bulunan tişörtlerden 500 kişi toplanıp istersek, belli bi oranda indirim yapılabileceği sözünü aldım Kuşum Aydın'dan... Tişörtün fotusu yazının içinde bi yerde olmalı... İrtibat ve cüsse bildirimi için aşağıdaki mail adresini kullanalım...

● **Tees elektronik setle yaptığım alarma yakalanan hırsızı, aynı setle yaptığım yalan makinesinde sorgulamaktı en büyük çocukluk fantezim...**

● "Çiftlere 1 fiyatına 2 menü" promosyonu yapan bi kafe görmüştüm... Tamamda gelenlerin yarı beleşçi mi, yoksa harbiden sevgili mi olduğunu nası anlıycan ki? El ele tutuşmaları yeterli mi, değilse frenç kis olması için gereken tükrük miktarını neyle ölçücen? Olmadı, mekana giren iki erkek "biz de sevgiliyiz" dese naapıcan? Toplumu geren yanlış bi uygulama bence!

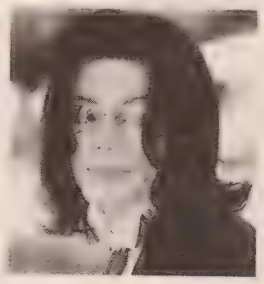

● **Ne zaman gastede "Maykl Ceksın aklandı" gibi bi haber görsem hemen fotosuna bakarım, mahkemeden mi hastaneden mi çıkıyo diye...**

● Çizgi dünyasından haberler: Ormandan topladıkları zehirli mantarlarla ev yapan Şirinler'in yarısı zehirlenirken, Şirin Baba evinde yaptığı iksirlere el koyan polisleri "cinsel organlarını" bağlamakla tehdit etti...

● **Her ağacın hayali bi cüzdan içinde gıcırdayan 100'lüklerden biri olmak değil midir?**

● Solo zeka testinde 26 bıraktığımı hatırlarım (9 piyon, beyinsizdi son seviye)... Tek bi olasılıktı bu ve ben başardım! Gönül isterdi bunu Solo genel merkeziyle paylaşayım, beni Amerika'ya çağırsınlar... Dönüşümde Ali Kırca "yeni harika çocuk: Selimcan 2" diye beni çıkarsın ana haber bültenine... Orda tarım politikasını sorgulayayım minik papyonumla... Kapanışta Bizimcity'de Mesuth'a beraber gülelim... Olmadı tabii, Türkmüş meğer solocular...

● **Axl Rose İsveç'te konser öncesi polisin g.tünü ısırsın, sen burda şarkı yapıp Öseyeme'den iste g.tünü ısırmasını... Pasif anarşistliğin en önde solo atanı seniii!**

● Bulimiklerin (yer kusar) tuvalet kağıdı masrafı sıfırmış...

● **Roma polisi büyük yangın gecesi Neron'u görüp de, "Şimdi bunu ne iş böyle gece vakti elde çakmakla diye çevirsek, yaka numaramızı falan alır manyak... En iyisi hiç bulaşmamak!" diye görmezden mi gelmiştir acaba!**

● Bilip bilmezlikten gelmek var bide! Buna edebiyatta tecahül-ü arif, günlük yaşamda da g.tlük deniyodu galiba...

● **Geometri'de, iki nokta arası en kısa mesafe kestirme, üçgenin iç acıları toplamı da tuna kiremitçi olarak adlandırılsın artık...**

● Çirkin futbol yoktur, az bira vardır... (2006 Dünya Kupası atasözü) Hem artık fanatik bi su altı ragbisi taraftarıyım ben... Havuz altında pek bişey gözükmese de...

● **Köşenin yarısının entıra speyse gitmesi!**

● Son maddede bireysel oynuyorum... Bir: Hafta itibariyle yüksek inşaat mühendisi olmuş bulunuyorum... (Cümlenin içine İTÜ'yü sıkıştıramadım diye açtım bu parantezi) Ki: Boğaçhan söz sene sonuna kadar alıcam kırdığım potanın yenisini... Üçç: Sekiz gün kalınca hatırlatsana bana E...

olgunbudak@leman.com.tr

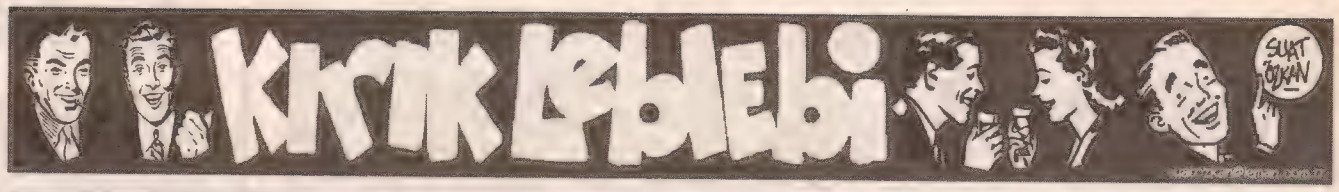

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ.
Yazın çıplak ayakla tuvalete girdiği zaman yerdeki ıslaklığın çiş mi yoksa su mu olduğu konusunda tereddütte kalır.

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

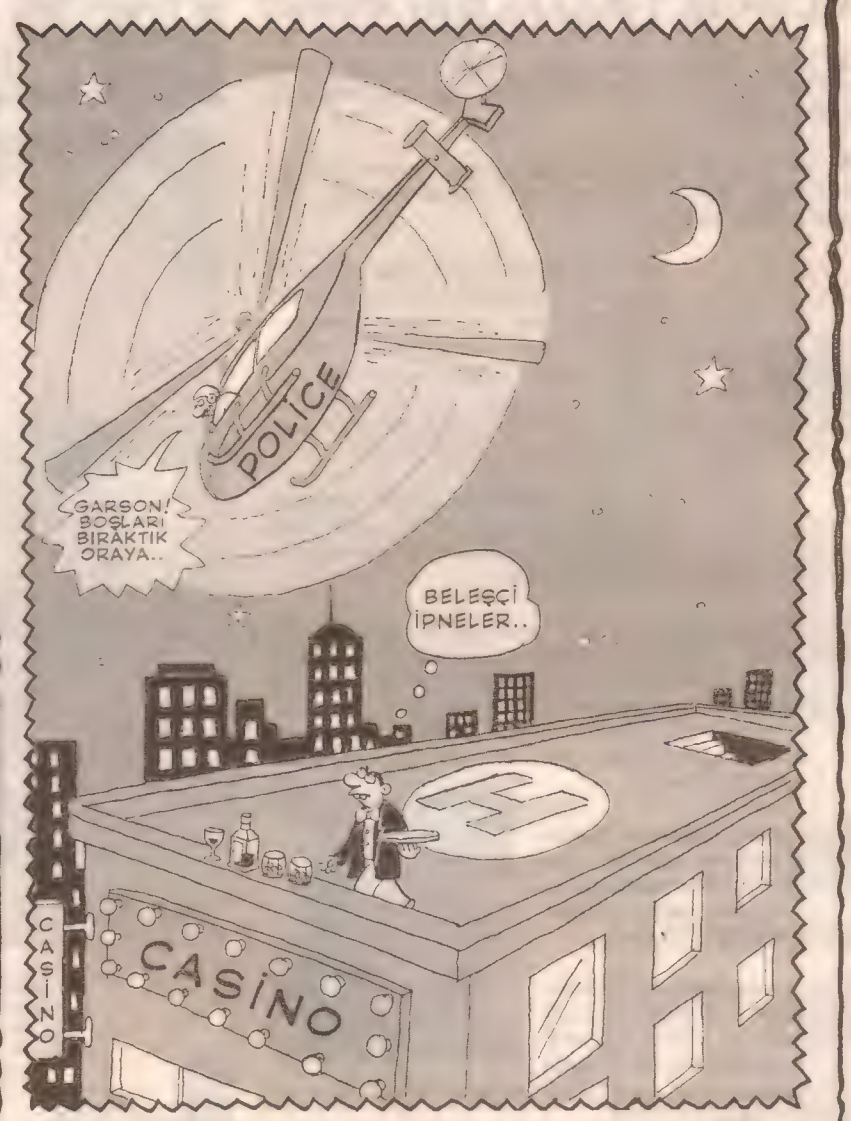

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur deraylara

YASİN 25OĞLU

yasin25@leman.com.tr

TATLI YİYELİM TATLI DUMURLAŞALIM

Sirkeci'de yan yana iki baklavacı dükkanı var... Bir tanesi dükkanının altına alt yazı gibi yazmış; **"YAN TARAFLA İLGİMİZ YOK Mamüllerimiz Tereyağlıdır"** Acaba ne oldu da bitişik dükkan bu alt yazıyı geçti alttan... Birçok benzerlikle birlikte iki dükkanın kurucu ustasının Ali isminde olması aralarında bir ilgi olduğunu düşündürse de bu sadece bir tesadüf mü?... Bak-

lavaya sahip çıkan ve bizim diyen Yunanlılara karşı bütün baklavacıların tekvücut olması gerekirken **"Yan Tarafla İlgimiz Yok"** demek olur mu?... Tüm tatlıcılar ileri!... Bu kültürel mücadele sonrasında şunu dedirteceğiz tüm Avrupa'ya; **"Veni Vidi Yedi..."** Yani **"Geldim Gördüm Yedim..."**

BİR SENİ UNUTMADIM YILLARCA BİR DE BEN AĞLARKEN GİTTİĞİNİ

Vay ki Vaay hey ki heeey... Tophane duvarlarına ne döktürmüşsün aşkını, helal olsun, duvarı ağlatmışsın be... Klip gibi söz yazmışsın hakkatten de... Fakat arkadaşım ikisi de aynı şey değil mi?... Netice itibarıyla bu cümlede bir tek unutulmayan şey var, o da; giden sevgili... Ağlamak, terkedilişin sadece yakın plan çekilmiş bir klip detayı o kadar... Şimdi bizler de dumur aleminde bir seni unutamayacağız bir de sevgilin giderken senin ağladığını, ayrıca bir de yıllar sonra hatırladıkça aşkını sprey boyayla duvarlara grafiti sanatına bir katkıda bulunmaksızın gelişigüzel yazıp bir de üstüne üstlük sprey boya masrafından sıfırı tükettiğini unutmayacağız evet tüm bunları unutmayacağız...

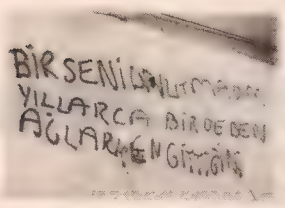

HIRSIZIN YAVUZU ÇÖZDÜRÜR BUZU

Olacak şey değil dumurdostları, tuhaf bir hırsızlık olayı duydum ki aklım durdu... Erenköy taraflarında bir eve hırsız girer... Evin her yerini kendine özgü bir titizlikle arar tarar, alacağını alır çalacağını çalar... Sıra daha değerli ziynet eşyalarına gelir, arar ve bulamaz... O kadar profesyoneldir ki, hiç bir şeyi şansa bırakmaz... Gider buzdolabını açar ve derin dondurucudaki tüm etleri çıkarır ve buzların çözülmesini bekler sabırla... Daha sonra vıcık vıcık kıymaların, butların, pirzolaların içinde mücevherat ve değerli ziynet eşyası arar... Aradığını bulamaz ve etleri de evde koyun, keçi kesilmiş gibi yerlere atar, çeker gider... Ev sahibi evine gelip de mutfakta yere saçılmış etleri görünce evinde adam boğazlanmış sanıp dehşete kapılır, olduğu yere yığılır kalır... Uzun bir süre psikolojik tedavi görür... Hırsız böyle bir dürtüyle derin dondurucudaki etlerin, tavukların buzlarını eritip içlerine baktıysa bu şekilde derin dondurucuda mücevher saklayanlar daha önce olmuş demekki... Yoksa hangi haraminin aklına gelir buzlu etin içinde değerli ziynet eşyası olabileceği...

SURLAR BİTMEZ DUMURLAR

İstanbul Surları, Eminönü-Ayvansaray, Ayvansaray-Yedikule ve Yedikule-Sirkeci köşegenlerinde adeta bir dumur üçgenidir... Her zaman bereketli enstantaneler verir dumurseverlere... Mesela evlerin yer yer sırt sırta yapıştığı surların burçlarında bolca çanak antene rastlanmaktadır... Yüzyıllar boyunca nice olaylara şahit olmuş sur duvarlarıyla uydu sinyalli dijital ortamın bu şekilde birleşmesi tarihle modern teknolojiyi dumursal bir frekansta buluşturuyor...

Şimdi de Fener- Balat civarındayız... Adamın biri koyun postunu tuzlamış ve kurusun diye sermiş sur duvarlarına... Fakat post o kadar kurumuş ki, neredeyse artık beyaz bir deri mont haline gelmiş... Hayır, asıl mesele şu; bu civar tarihi ve turistik bir alan, yarın öbür gün bu bölgeden AB müzakere heyeti geçse ve bu surlara yapışmış deriyi görse ben nasıl bir izahat vereyim AB uyum standartları bazında onu da bilemiyorum... Zira AB standartlarında dumur kavramı olsaydı durumu açıklamak kolay olurdu... Diyeceğim şudur dumurdostlarım, **"Bir dost bulamadım gün akşam oldu, velakin bir bir post buldum gün daha sabah..."**

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

PİTONU DESTEKLEMEYEN BİZDEN DEĞİLDİR!..

KENEDY KENAN'IN MACERALARI

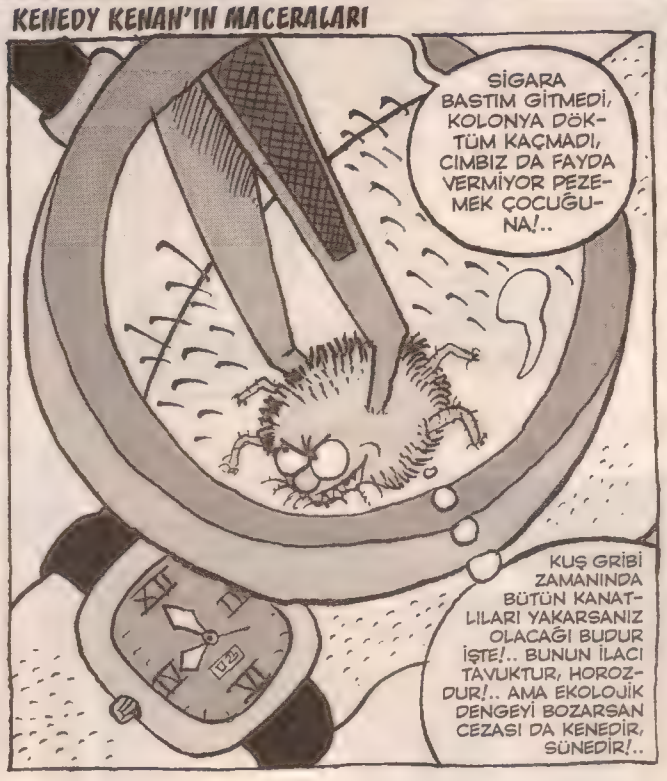

DETAY DOKU-21 BULMACA

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak... Bu arada bu haftadan itibaren bazı şanslı okurlarımız "Mor ve Ötesi"nin "Büyük Düşler" CD'sini kazanacak..

1 ..... 9 .....
2 ..... 10 .....
3 ..... 11 .....
4 ..... 12 .....
5 ..... 13 .....
6 ..... 14 .....
7 ..... 15 .....
8 ..... 16 .....

19 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Kırık Leblebi/**Suat Özkan**
2. Bencil Boysal/**Bahadır Boysal**
3. Paf Takımı/**Hekim Ali Babaçan**
4. **Erhan Candan**
5. Gatana/**Tuncay Akgün&Kemal Aratan**
6. Pantolon/**Metin Fidan**
7. Bayır Gülü/**Feyhan Güver**
8. Terelelli/**Can Barslan**
9. **Yasin 25oğlu**
10. Bi De Böyle Bi Şey Oldu/**Melike Acar**
11. **Behiç Pek**
12. Paf Takımı/**Hakan Keleş**
13. Ortam/**Akın Akıncı**
14. Karikankalar/**Murat Uzun&Evrim Gayret**
15. Bencil Boysal/**Bahadır Boysal**
16. Gatana/**Tuncay Akgün&Kemal Aratan**

763. SAYIDAKİ 19 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Damla Ak/Mersin - Kenan Aral/Aydın - Selehattin Ülker/İzmir - Çiğdem Onat/Van - Yılmaz Güncü/Antalya Merve Altındağ/İstanbul - Burcu Özocak/İzmir - İsa Yılmaz/Hatay - Fatma Doğu/İstanbul - Koray Kuyucu/Ankara - Ramazan Özkorkmaz/Ankara - Melike Nardal/İzmir - Recep Tekin/İstanbul - Fatoş Cihan Özden/Eskişehir Gülsen Kavaklı/Balıkesir - Onur Işık Cantürk/Bolu - Sevinç Oruç/Hatay - Çağatay Alp/Kocaeli - Cengizhan Kılınç/Almanya Şerife Bacaksız/Ankara Kompile Hediye Paketi Buket Önelge/Muğla

LeMan Bulmaca 21
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

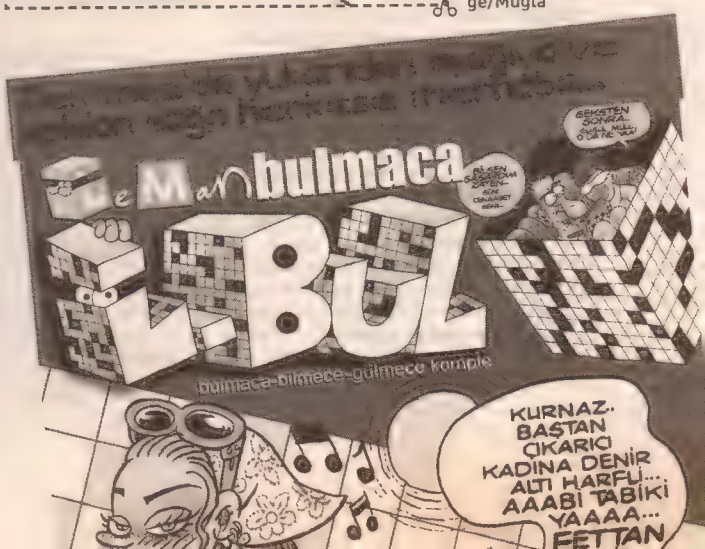

KISA METRAJ

MELİKŞAH

m·e·t·i·n·e·j·d·a·n

Kenara çekildim.. Bir kamyon yanaştı arkamdan. Ağır ağır, marketin önündeki küçük alana girdi.. Bir eczane vardı, tuhaf; birkaç basamakla aşağıya inilen. İçerideki adam, birşeyler yapıyordu. Elleri havadaydı.. Küçük bir kız, annesine uzattı dondurmasını. Kadın, külâhı aldı, peçeteyle temizleyerek çocuğa geri verdi.. Eczanedeki adama baktım tekrar. Belki raflara birşeyler yerleştiriyordu. Ama daha garip bir şey yaptığını düşündüm nedense; yüzü yorgundu, telaşlıydı, ve içerisi pek dağınıktı. Onu izlediğimi görmüyordu. Cep telefonuyla ilgileniyormuş gibi yapıp, kafam önüme eğik, dondurmalı çocuğu, eczacıyı ve market kamyonunu gözlüyordum: Büyük arka kapısından, koliler, kutular, marul sandıkları ve başka sebzeler indirdiler. Bu şekilde, ne bileyim, tuhaf gözüküyordu! Yiyecekler gelmişti; ve bir iki gün içinde satın alıp, tüketecekti insanlar onları. Sonra, başka bir kamyon yanaşacaktı. Ve renkli, süslü ambalajlarında değildi hiçbiri. Altı ıslanmış kutularda, büyük, kaba kolilerde, kırık ve kirli sandıklarda; bu halleriyle, gerçekten birer gıdâya daha çok benziyorlardı, ve hüzün veriyorlardı. Kafamı çevirdiğimde, eczaneciyi göremedim! Zaten buradan çok az şey görebiliyordum. Belki de yorulmuş ve gidip bir yere oturmuştu içeride.. Küçük kız ve annesi, köşeyi dönerek, gözden kayboldular!. Ben de uzaklaşmayı, yani artık yoluma devam etmeyi düşünürken, ilk anda beni gülümseten tuhaf bir şey gerçekleşti. Sonra ürkmeye başladım açıkça. Aslında, ne zamandır istediğim, ve ümitle beklediğim birşeydi.

Karşı yolla aramda, önce bulunduğum kaldırım, sonra yol, ve yoldan geçen arabalar veya insanlar, daha sonra da diğer kaldırım vardı. Bütün bunların arasında ise, görmediğim için hava'yı saymazsak, -ki saymıyordum- sadece mesafeler, yani boşluklar vardı. Ama, anlatmaya çalıştığım şeyi, bir an gözden kaçırdım! Sonra eski açıma dönünce, marketin köşesinden, eczaneye doğru bakarken, tekrar yaşadım: Gördüğüm binâlar, eşyalar, insanlar ve tüm cisimler boşluk haline gelmiş; bunların aralarındaki boşluklarsa cisimleşmişti! Tam tersi bir durumdu yani. Bu mantıkla, o boşluklaşan cisimlerin içinden rahatça geçebilirdim! Bildiğimiz tüm boşluklarda böyle oluyordu.. Kaldırımın ucuna kadar gelip, -neredeyse bir ayağım aşağıdaydı- otomobillerin geçişini izledim. Onlar da boşluktu elbette. Yani, öyle görünüyorlardı bana. Ama, iki otomobilin, veya iki ağacın arasındaki mesafe (boşluk), doluydu. Mermer kadar sertti! O yüzden, kımıldayamıyordum; bir adım dahi atamıyordum! Hep eğlenceli olacağını sanırdım ama, boşluğun cisimleşince, çimento gibi sertleşeceğini ve aralara dolacağını düşünmemiştim.. Fakat, öyleyse; diğer durum yine geçerliydi! Cisimler ve binâlar, taşlar, ağaçlar ve arabalar boşluktu; gene unutmuştum, hatırlayınca sevindim. Kaldırımdan aşağıya inip, bir adım attım… Gene de, saçma geliyordu. Çünkü, daha önce, hareket eden boşluklar görmemiştim! Boşluklar, hep sâbittiler. Bulundukları yerdeki cisimler hareket ettirildiğinde, onlar da böylece taşınmış olur, yeni bir mesafe ve biçim ile karşımıza çıkarlardı!. Işık yandı, ve yaklaşan bir otomobil önümde durdu. Şimdi, hareket etmeyen bir boşlukla karşı karşıyaydım işte. Bir adım daha attım! İçerideki, sürücünün yanındaki adam, bir tuhaf bakıyordu bana. Aniden, sanki bir tül gibi, salınan bir karanlık geçti tepemden; otomobilin tavanını da yaladı, sonra o saçma karanlığın nereye düştüğünü göremedim! Aynı anda, eski normâl boşlukların, şimdi cisimleştiğini tekrar hatırladım! O zaman, hareket edemezdim? Etmemeliydim. Ama, aşağıya inmiştim. Kaldırımdan yani. Bu nasıl olmuştu?! Geri adım atıp, tekrar yukarı çıktım. Düşündüm.. Tamam. Sıçrıyordum ben!..

Sıçramamalıydım. Yakınımdaki ilk cismin (yani artık boşluk olan) bişeyin, içinden geçmeliydim. Ama etrafta o kadar çok şey vardı ki, ayrıca ışıklar, gölgeler, küçük nesneler, belirsiz nesneler… önce nereye adım atacağımı kestiremiyordum!. Halâ kamyondan kutu ve koli indiren, market görevlilerine baktım. Sonra, eczaneye: Adamın telâşı biraz dinmişti; elleri yanında, sadece bir noktaya doğru bakıyordu. Kafasını çevirdi, ve yavaşça, dışarıya baktı. Kötü bir şey yapmıyordum ama, beni görmemesi için kafamı eğidim hemen. Usulca başımı kaldırıp, kontrol ettiğimde, bakışlarıyla karşılaştım! Niçin bilmiyorum, utanıp, önüme döndüm, ve gözüme çarpan ilk 'yeni boşluğa', hızla ayağımı uzattım!.. Otomobillerin park etmemesi için konulan, yarım küre biçimindeki bir taştı.. Ve botlarım. İyi ki sert botlarım vardı ayağımda.

Biraz daha düşünmem gerekiyordu. Hattâ hep söyledikleri gibi, 'inanmam' gerekiyordu galiba! Eve gidip uzanmalı, 'neresi cisim, hangisi boşluk', en azından küçük bir şema çizmeliydim.. Eczacı, halâ bana bakıyordu! Sanki bir şey soracakmış gibi bakıyordu hem de.. Gerçekleşmesini bir ara ümit ettiğim, başka garip birşeyi denemeye kalkışarak, ona doğru yürüdüm!..

Teori fizik denilen bir alanda birçok örneği bulunan, eğlenceli bir paradoks gibiydi: Elinizden attığınız bir taş, karşı duvarla arasındaki mesâfenin, önce yarısını giderdi. Sonra geri kalan mesafenin yarısını, sonra onun yarısını… ve denirdi ki, o mesafe sonsuza kadar yarıya bölünebileceği için, taş asla duvara ulaşmaz!.. Bakalım, öyle mi olacaktı! Eczacıya ulaşabilecek miydim? Birden içim çocukça bir sevinçle doldu. Boşluklaşan cisim saçmalığından sonra, nihayet gerçek bir deney yapabilecektim bugün!. Önce tepemden, sonra arabanın tavanından uçan büyük karanlığı, karşıda, kuaförün penceresi önünde gördüm! Neyse; sadece bir gölgeydi belki. Son marul sandığını da içeri taşıyan adam, benimle beraber aynı tarafa, karanlığa baktı. Yola inip, eczaneye doğru yürümeye başladım.

Ufacık adımlar atarsam, sonsuza kadar olmasa da, bir hafta içinde bile eczaneye varamamam mümkündü. Ama eve gitmeli, yemek yemeli, uyumalı, çalışmalıydım. O yüzden belirgin bir adım atmam gerekiyordu. Henüz yolun başında, o problemi çok önceden çözdüğümü, daha doğrusu saçmalığını keşfettiğimi hatırladım! Soruda hatâ vardı. "Taş, önce çarpacağı duvarla arasındaki mesafenin yarısını, sonra geri kalan mesafenin yarısını gider.." diyordu. Ama taşın, insanlarda olduğu gibi, bir 'bilinci' yoktu. Hedef duygusundan yoksundu. Önce, duvarla değil, 'menziliyle', yani düşeceği yerle arasındaki mesafenin yarısını giderdi! Sonra geri kalan yarıyı. Duvar şeklindeki bir engel, taşı ürkütemezdi de. Yavaşlama diye bir seçeneği yoktu. Mutlaka çarpacaktı duvara.. Bir bilmeceyi kısmen çözdüm diye böbürlenirken, başka bilinmezlerle karşılaştığımı farkettim! Bir taksinin geçmesi için durup, eczacıya doğru yürümeye devam ettim. Taşın, o bilmecede bir 'menzili'; benim de bu anlamda insan olarak, bir hedefim vardı! Biraz da kendimi taşla kıyaslayıp, "acaba eczacıya çarpacak mıyım" diye düşündüm heyecanla!

Bu çarpma, sadece fiziksel bir temas değil, sözle ve hareketle ilgili bir durum da olabilirdi elbet. Adamın yanına vardığımda, mantıklı birşey söylemem icap edecekti! O şekilde, birşey demeden yanında duramazdım. Karşı kaldırıma çıktığımda, almam gereken bir ilaç olup olmadığını düşünüyordum.. Kuaförün önündeki tuhaf karanlık, kıpırdayarak öteye kaydı. "Başka bir küçük çocuk, ip bağladığı karanlığı, arkasından çekiyor," diye mırıldandım. "Saçmalıyorsun!" dedi, eczacı. Hemen yanıbaşımdaydı.

LeMan
SAYI: 765
6 TEMMUZ 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● YAYIMCI: LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet ÇAĞÇAĞ ● GENEL MÜDÜR: Tuncay AKGÜN ● YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: Zafer AKNAR
● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili:
● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alimlnyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/IST Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No. 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatur, yazı, espri ve karakterlerin tum yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

melikşah@leman.com.tr

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

ECEVİT NOLDU?

SEKS ON DI BİÇ!

Bu sezon Bodrum dımdızlak tamtakır oldu ya.. O kadar seviniyorum ki... Muna koyim tüm otel, şezlong ve yeme içme fiyat ayarlamalarını Erdal Acar ve Çağla Şikel'e göre yaparsanız böyle olur işte... Yıllarca 10 liralık havluyu 50 liraya sattınız.. Sırf o Türkbükü denen bayırda, toplasan 30 tane götü büyük, çirkin, yağlı, biçimsiz sosyetik, Maki Otelin berisindeki rıhtımda sabahtan akşama kadar osura osura dansettiği için koca beldeye gelen geçenin anasını avradını sktiniz!.. Bi de mına koyim Bodrum'a ayak basınca herkes lugat olarak özgürüm ayağına yatıyor.. Oysa sistem nasıl hareket edeceğinizi söyler.. Ne yiyeceğinizi, ne giyeceğinizi!!! Halbuki milletin burdaki tek özgürlüğü aylarca köle gibi çalışıp gelip, aldıkları 3 kuruş tatil ikramiyesiyle Bodrum'un yeşil limonlu votkalarından içmekten ibaret... Aha artık onun da tadı kalmadı.. Serinlet yüreğini Altınoluk, Ayvalık'ta zemherinin.. Yıllar evvel "Bodrum.. Bodrum..." diyen MFÖ, sana sarı laleler almış çiçek pazarından.. Yersen...

ULUBAYTLI SUAT

BENCİL BOYSAL

YA GALASSARAY BAŞA! YA KUZGUN LEŞE!

Dergimizin yumurta gibi pürüzsüz KIRIK LEBLEBİ köşesinin çizeri Suat ÖZKAN aksine delinin delisi bir insan evladıdır.. Sene 1989.. Şampiyon Kulüpler Kupası.. Galatasaray Monako'yu elemiş!! Suat Galatasaraylı.. Katıldığı kalabalık coşku güruhuyla o gün Bebek sahildeki Monako konsolosluğu'na kadar geliyor.. Haydarabat gövdesiyle konsolosluğun surlarını aşıp bahçesine dalıyor... Milletin "Sök! Sök! Sök!" gazıyla Monako bayrağını söküveriyor.. Bu sefer aynı gaz "AT! AT! AT!" diye arş-ı alayı inletince, bayrağı tuttuğu gibi denize fırlatıyor!! İşte bunu da böylece burda açıklamış bulunduk!..

ANANGİLİNKİNİ YOLLA,

BEN ÇİZERİM KAMPANYASI -VOLUME-1

Evveliki hafta, çocukken illaki gece ebeveynlerinin sevişmesine bi şekilde şahit olanınız vardır, anlatın çizeyim demiştim.. bi dolu mail geldi.. En mert ve sevimli anlatanı mailden başlıyorum.. Betül yollamış.. (helena_90_3@hotmail.com)

BU DA BENİMKİ AMA BİRAZ UTANDIM

İyi günler Bahadır abicim dergiyi okudum bu hafta ama biraz geç oldu neyse ben hemen olayı anlatıyım.

Bir yaz günü babam 15 günlük iş seyahatinden dönmüştü neyse akşam oturduk. Sohbet muhabbet filan saat baya bi geç oldu neyse işte elektriklerde gitti. O arada annemler yattılar ben de odama gittim.. ayrıca annemlerle benim oda bitişikti, arayı sadece bi dolap kesiyodu ve dolap tavana kadar diildi.

Ben uyuyamamıştım, ama bizimkiler bunu farketmeden işe başladılar. Ben sesleri duydum sinirlerim bozuldu... Yani onlardan öle bişi hiç beklemezdim, ama sesler felaket geliyodu.. Babam sigara içtiği için lice yorulmuştu.. Adamcağızın soluğu filan kesildi.. En sonun da işleri bitti odadan çıktılar, direk duşa gittiler. Ben de içeriye gidiyodum, babamla karşılaştım.. Bana aynen şöyle dedi "Sen daha yatmadın mı terbiyesiz?" Ben gülmemek için kendimi zor tutuyodum çünkü baştan kendi çaktırmasa ben su içmeye gidiyom dicektim ..

UCU UCUNA

Geçenlerde Tayyip Erdoğan'ın o kadar acaip bi lafını duydum ki.. Gasteci soruyor "Ekonomi iyiye gidiyor diyosunuz... İstihdam (iş bulma, barındırma) yok.. O nolucak?." "Kardeşim istihdama şimdiye kadar kim çare bulmuşki ben buliim!." Ulan bu kadar pişkin bi cevap duymadım ben ömrümde!.. Peeh.. Zaten bakıyorum da çevrede kimsede pek para pul yok... Herkes ucu ucuna.. Ama aşk diye bişey vardı galiba.. Mesela tam bir yıl evvel aşık olduğum kıza izdivaç teklif edeyim diye 2 milyarlık Kaşarel takım elbise alıp giyip pahalı bi tek taş yüzük vermeye niyetlendiydim.. Şimdi olsa hayatta yapmam.. Paramla çiziyorum zaten..

Balerin Baldan Tatlı

En bitik, en yerebatan, en bokun içi mekana da girdiydik bi ara.. Adresi de veriyorum... İstiklâl Caddesi'ne girince sağdan ilk sokaktaydı.. Daracık, oksijensiz bir eşcinsel diskosuydu.. Sana sorsak, ilk insandan, ateş icadı edildi beri hiçbişey değişmemiş dersin.. Bana kalsa hala ısrar ediyorum.. Halkı da alsınlar buralara!! İçerisi sığırın sığırı oğlancı, takmakçı Ali Ekber'lerle doluydu.. 15 dakka sonra Serdar Ortaç şarkıları bitti.. Gece olmuş saat üç.. Birdenbire Mozart'lar, Bethofin'lerle asude inildemeye başladı ortalık.. Ne bu müzik yahu?.. Opera!!! Aniden arka odadan balinalar kadar yağlı 3 travesti, üstelik balerin kıyafeti giymişler.. Kuğu Gölü Balesi yapıyorlar.. İçerdeki tüm dallamalar "sizi sikmeyenin ski şızlar" edasıyla kuduz sırtlanlar gibi şehvetle güierken, aslında işlerin gayet yolunda olduğunu farkettim..

İşte, hakkaten eğlenenler, eğlendirenlerde burdaydı.. Ulan bana ömrümde ne zaman nasip olduyduki Kuğu Gölü Balesi izlemek?!?. Elli kere dedim.. Şuralara gel... Bu diskodaki birim sex fiyatları, yövmiyelerden ülkenin genel gidişatı hakkında şahane fikir alırsın... Üstelik böyle bir pratik en anasının gözü ekonomi bültenlerinden daha can alıcı pratiktir.. Gel, durmaksızın bağır, tepin.. İsyan diye birşey var kardeşim... Böylece sahip olduğun enerjiye kendin de şaşır işte!!..

766

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

13 Temmuz 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/29 1.25 YTL (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

BU HAFTA BAYİİLERD

bulmaca
BUL

TURİZMİMİZ G.TE GELDİ

Herkes mağdur.. Esnaf mağdur, otelci mağdur, kalimerolar, gelgelciler, buyuruncular, yes piliizciler, hele hele de medyamız mağdur.. Bulabildiği magazin maydonozlarından bin türlü yemek yapıp, evirip çevirip televizyonlarda, gazetelerde aynı resimleri dönderiyorlar.. Haliyle okuyucu da mağdur..

yagiz@leman.com.tr

TAKILMACA

YAĞIZ SAKALLIOĞLU

Erhan Güneş

Murat Uzun & Evrim Gayret

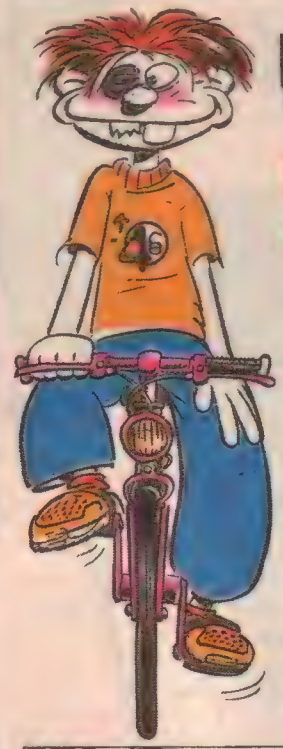

Bir LeMan geleneği

Karnenizi babanızdan önce LeMan'a gösterin!

Ortaokullular, liseliler karneniz kötü diye üzülmeyin, karalar bağlamayın.. Her işte bir hayır, her akşamın sabahı vardır.. Gönderin kötü karnenizin bir fotokopisini LeMan'a, bisiklet kazanıp vınnlayın! Karnede sahtecilik yapmayın, kontrol edicez..

Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Cihangir-Taksim/Ist.

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI	4	1	0	1		
DİN KÜL. VE AH. BİLGİSİ	2	1	1	1		
TARİH	2	1	0	1		
MİLLİ GÜVENLİK	1	0	1	1		
İNGİLİZCE	4	0	0	0		
BİYOLOJİ	2	0	1	1		
FİZİK	4	0	1	1		
KİMYA	3	0	0	0		
MATEMATİK	5	0	1	1		
GEOMETRİ	2	1	1			

Murat Uzun & Evrim Gayret

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

mtibet@leman.com.tr

LeMan

Avukat Kemal Kerinçsiz ve arkadaşları TESEV toplantısını basmış..

Vergi rekortmeni Maliye bakanlığı şimdi de ilaç sektörüne el attı! Suda eriyen ve obezite ilaçlarının da içinde bulunduğu çok sayıda ilacı "ödeme listesinden çıkardı"

İçimizdeki düşman, şeytan, Ortadoğu halklarının başbelası terörist devlet, kime düşman, kime dost, kime kanka belli olmayan yavşak, çıkarcı siyasetin mucidi ABD'nin yeni Ortadoğu haritası belli oldu.. Cetvelle çizilmiş devletler, ırk ve mezhep çatışmaları...

Tunceli'de bedensel engeliler rehabilitsaton merkezi açılışına katılan TBMM başkanı Bülent Arınç'a yalakalık olsun diye folklor ekibindeki kızların başları örtüldü..Olay Tunceli'de yaşayan vatandaşlarca tepkiyle karşılandı..

İSRAİL DEVLETİ kanla beslenen siyaset..

MELİH PÖRTLEK ankara kralı.. dediğim dedik çaldığım düdük kimsede yok benim gibi büzük..

KIRIM KONGO KENESİ çimlere basamaz etti bizi..

BORSA KENELERİ keriz silkeleyerek beslenen bir yurdum kene cinsi..

TURİZM CORTLAMASI siftahsız esnaf

ZAPSU seni gidi fındık fiyatı kıran.. fındık üreticisine dadanan..

OKS SINAV SONUÇLARI 46733 sıfırcı..

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

Bu ne büyük acıdır! Bu ne büyük ızdıraptır! Bir araştırmada Türkiye, Hristiyanları en çok sevmeyen ülke çıkmış. Bu ne tatsız durumdur ha ninna!!!

DÜNYA KUPASI FİNALİ DİYALOGLARI

Yoru-yorumcu M.D.

Mustafa Denizli: Soldan geliyolar bişey çıkmaz bu ataktan...

Okay Karacan: Soldan girdi Maludaaa yerde ve penaltıı...

MD: Buffon akıllı kalecidir, sola yatar... Sağa atlarsa tek hücrelidir, gebeştir, dikdörtgen kafadır...

OK: Kaleci sağdaaa ve goool...

MD: Riberi'nin suratı da ne ilireng dimi! Öyle pis bi elektiriği var ki, kesin küçükken yıldırım düşmüştür bunun kafasına...

OK: Hocam tazeliyorum...

MD: Doldur Okay doldur... Buz da alıyim, zate maç kitlendi, bişey olmaz daha...

OK: Bu arada yerde bi oyuncu var... Tekran izliyoruz... Oooovvv... Zidaaan Zidan'ın kafası...

MD: Riberiye mi vurdu Riberiye mi? (Duraklar) Peh kafa mı derim be ben ona... Atacak tabi o kadarını da... koç gibi maşallah... Buz?

OK: Bi sus artık yaav, bi sus!

OLGUN BUDAK

BASINA GÜNEŞ GEÇTİ

OLGUN BUDAK

Yandaki foto ve altdaki haber Milliyet internet sitesinden! (muhtemelen Salı gastede olacak) Haberi yazan muhabirin ismi dışında, başlıktaki anlam hatası da dahil, hiç bi kelimeyi değiştirmeye, atmaya, kesmeye kıyamadım... **(O.B.)**

Dansçı Nastya tatilinin tadını çıkarıyor

RUSYA'da bir gece kulübünde gogo dansçılığı yapan 17 yaşındaki Nastya Lazareva, Antalya'da tatilinin tadını çıkarıyor. Moskova'daki bir gece kulübünde dans eden Lazareva, geçen yıldan sonra bu yıl da tatil için Antalya'yı seçti. Aynı zamanda pop şarkılar söyleyen Rus tatilci, su cenneti Aqualand'da eğlendi. Hava sıcaklığının 40 dereceye kadar çıkmasıyla bunalan Nastya Lazareva, yapay şelalenin altına girerek serinledi. Bikinisinin üstünü çıkarıp dakikalarca 8 metre yukarıdan akan suyun altında duran Lazareva'yı, diğer tatilciler ilgiyle izledi.

Not: Şükürler olsun tek elle fotoğraf çekebilme yetime...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Akşamsefası

daraltimsah

ÇAĞDAŞ
daral@leman.com.tr

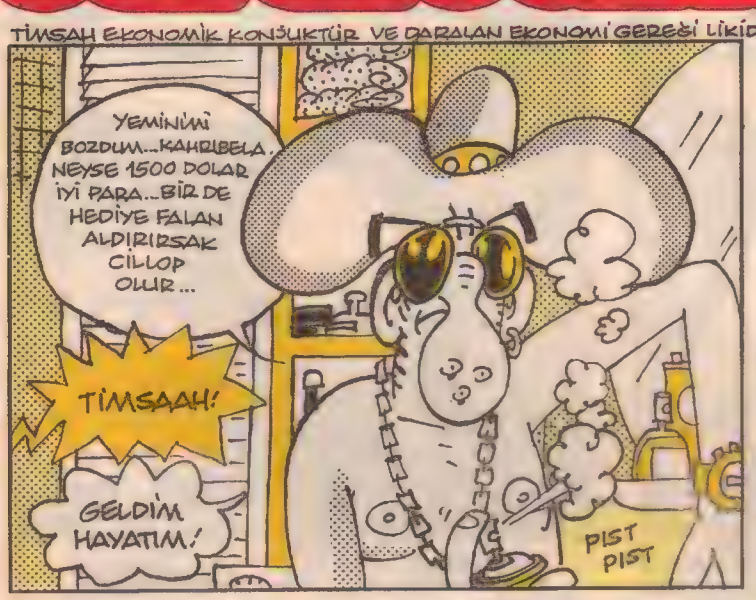

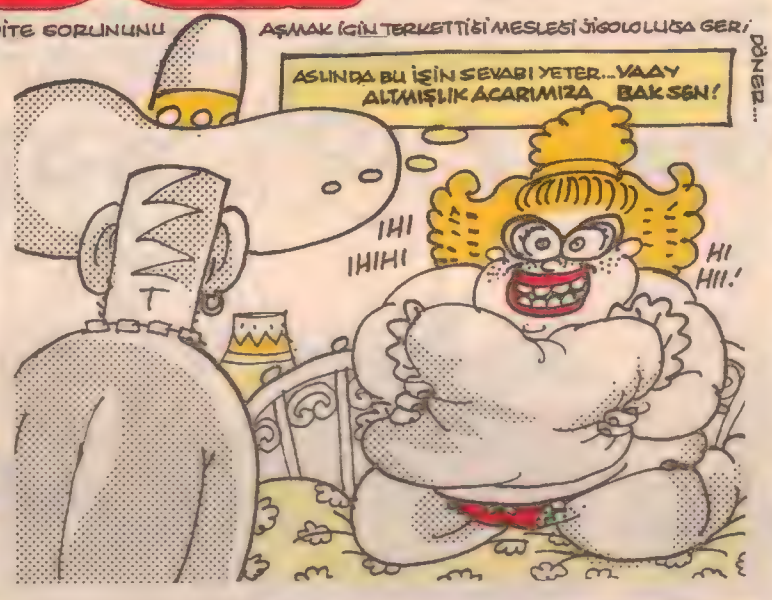

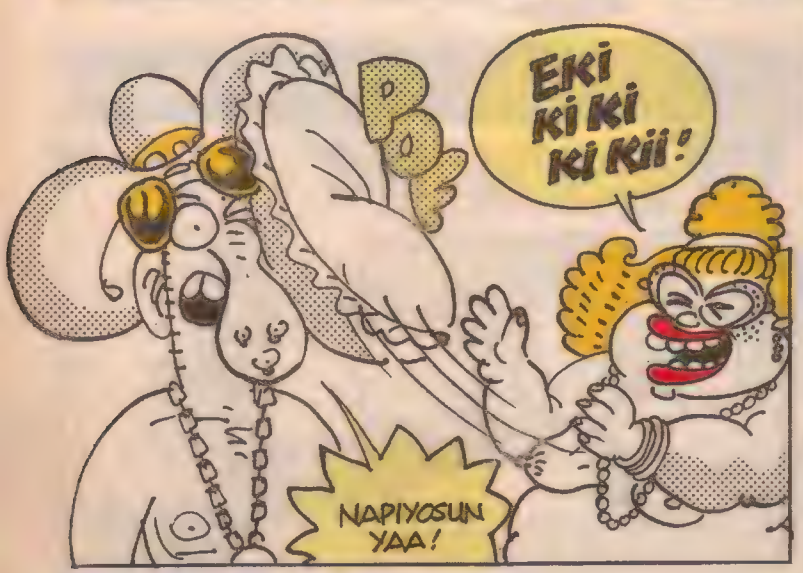

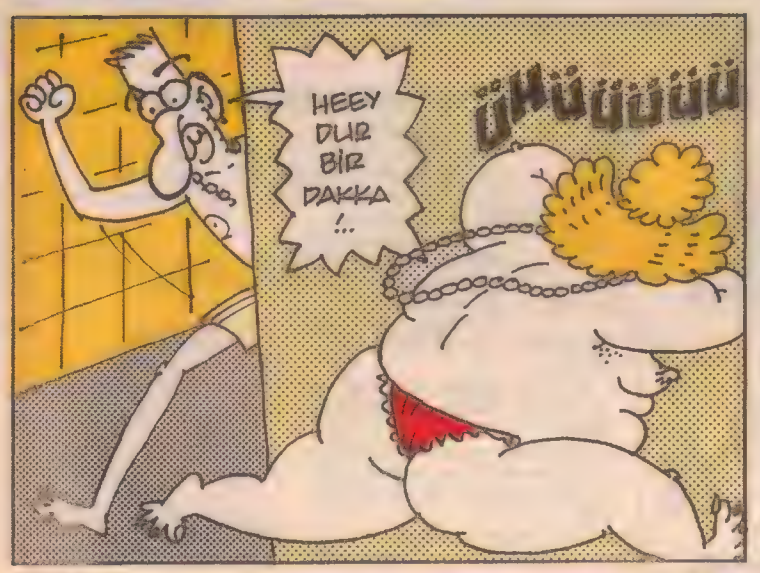

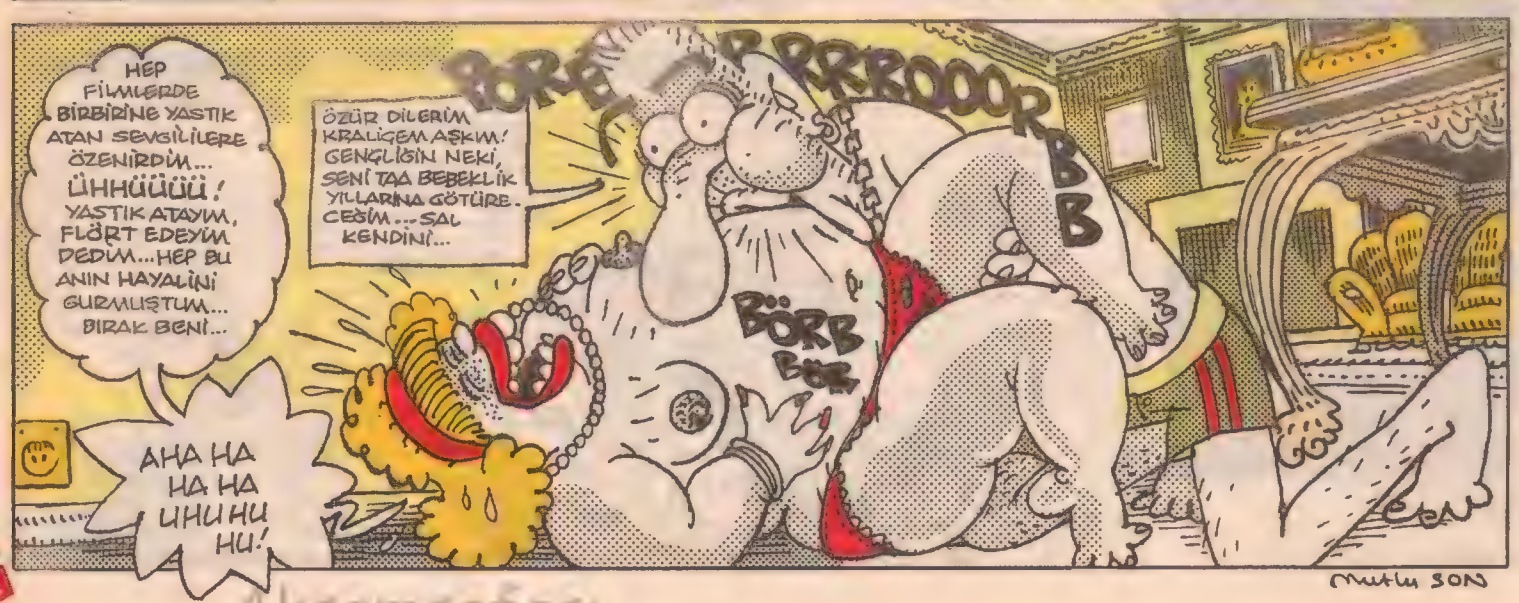

DÜNYA HALKLARINDAN GİZLENEN FELÂKET SENARYOSU

Aksaray PAŞAOĞLU

Bakınız bundan sadece bir kaç hafta önce, **Pasifik Okyanusu**'nun derinliklerinde tüyler ürperten bazı gelişmeler yaşanıyor. Milyonlarca ton suyun altında binlerce metre derinlikte **korkutucu anaforlar ve kabarmalar** meydana geliyor, **ürkütücü çığlıklar duyuluyor.** O sırada **Türkiye**'de kamuoyu belki bunun farkında değil, ama dipten gelen o dalga Türk ekonomisini de olumsuz etkiliyor. Bu olay üzerine, gazeteci sezgilerimle gözlerimi kapatıp **hafsalamı zorlayarak** kafamın tepesine **minik ama yuvarlak bir delik açıyorum.** O anda dudaklarımın küçük ve müstehzi bir kıvrım yaparak altlı üstlü uzadığını hissediyorum ve gayn ihtiyari öne doğru bir adım atıyorum. O anda inanılmaz birşey oluyor. Çalışma odamdayım ama **ayağım dizime kadar, serin ve iyot kokan tedavi edici bir sıvıya giriyor.** Gözümü açtığımda kendimi **Los Encılıs** sahillerinde buluyorum. Erkek bedenimi itirazsız denizin ıslak kollarına bırakıyorum. Bir ara gözüm denizin dibinde **yitik bir umut gibi yatan** kırık bir ayna parçasına takılıyor. Aynada simsiyah ve parlak gövdesiyle genç ve maceraperest bir yunus görüyorum. O benim. Sonra seri ama **kapçik** kuyruk vuruşlarıyla okyanusun karanlık derinliklerine doğru veremli bir yolculuğa çıkıyorum.

OKYANUSUN DİBİNDEN FIŞKIRAN LÂNET

Birkaç **nano dilim** zaman sonra **Pasifik Okyanusu**'nun göbeğindeki **Palmira** adasına vardığımda korkunç boğuk bir gürültü ve sarsıntıyla altımda inanılmaz bir korku tüneli açıldı. Ve oradan on bin **nanogulyabani** dehşetinde birer gardrop kadar ateşten gözleri olan **Hilton otelleri zinciri** büyüklüğünde bir mahşer yaratığı fırladı. Bakınız o fırlama sadece **hidrografik** veya **oşinografik** bir dalgalanma yaratmadı. aynı zamanda oluşan milyarlarca **glunanumetro** iriliğindeki **economicus** dalgaları da ulaştığı ülkelerin para birimlerini önüne katıp acımasızca sürüklemeye başladı. O günlerde o dalgalar ciddi şekilde Türkiye'den de hissedildi. Tam o anda iğrenç yaratık, yunus kılığındaki gazeteci kişiliğimi farkederek şimşek gibi saldırıya geçti..

FACİAYI EN UCUZ ATLATAN ÜLKE TÜRKİYE

Şimdi sizi yedi tekerlekli **psikosikletimin** selesine bindirip birkaç dakikalığına **Moskova**'ya götürmek istiyorum. Bakınız geçenlerde gazetelerde **Rusya**'da yaşayan insanların, **Devlet Başkanı Putin**'in veb sitesine yöneltikleri bir takım ilginç sorular yayınlandı. Orada bakınız herkesin dikkatinden kaçan çok önemli şu soru vardı: **"Pasifik Okyanusu'nun dibinde uyuduğuna inanılan efsanevi dev ahtapot Cthulhu ne zaman uyanacak?"** Bakınız size az önce anlattığım canavar işte o efsanevi **ahtapot Cthulhu**'nun ta kendisiydi. Ben ona enflasyon canavarı diyorum. Bakınız o tiksinç canavar tam da saldırıya geçtiğinde suyun yüzeyinde bembeyaz bir tekne belirdi ve tekneden, ağzında su verilmiş çelik bir bıçakla denize atlayan tunç tenli atletik yapılı bir delikanlı çevik darbelerle **ahtapot Cthulhu**'nun cansız gövdesini geldiği yere, okyanusun o uğursuz ve mor çukurlarına yolladı. atletik yapılı o delikanlı kim miydi? Söyleyeceğim.

BÜYÜ BOZULDU, TÜRKİYE ŞAHLANDI

Bu olaydan **iki nanu dakika** sonra bakınız Türkiye'de değişmez denen neler değişti. Bilmiyorum gazetelerde gördünüz mü? Şu sıralar **Londra**'da insan gücüne dayalı bisiklet-taksiler inanılmaz rağbet görüyor. Şimdi sıkı durun. Bu bisiklet-taksilerin pek çoğunun sürücüsü **Türk gençleri.** Sizce bu bir tesadüf mü? Bence değil. **Ahtapot Cthulhu**'nun öldürülmesiyle Türk ekonomisi üzerindeki kötü büyü bozuldu ve Türk insanı inanılmaz iş bulmaya başladı. Hem de Çin'e nazire yapar gibi **insanlık dışı bulunduğu için** Uzakdoğu'da yok olmaya yüz tutmuş "çek çek" geleneğini batının kalbinde, Londra'da canlandırarak. Bitmedi. Bir güzel haber daha var. Türkiye'de son günlerde tam beş tane cins köpek çalınmış. Demekki Türk insanı **kirli ve tek sesli** sokak köpeğinden yavaş yavaş vazgeçiyor, Batı Avrupa'da olduğu gibi daha estetik ve **çok sesli** olan cins köpeklere yöneliyor. Bilmiyorum, şimdi siz **ahtapot Cthulhu**'yu yenerek Türkiye'yi ekonomik tsunamiden kurtaran o delikanlının adını merak ediyorsunuz. Söyleyeyim: **Rahmi Koç.** O, Nazenin 4 adlı teknesiyle 657 günlük bir dünya turuna çıkmıştı ve o sırada Pasifik Okyanusu'ndan geçiyordu. Kendisi: **"Biz giderken dolar 1.200 dü şimdi 1.600 oldu."** diyor. **Ben, sayın Koç'un dünya turunu bir kez de tersten yaparak doları yeniden 1.200'e getireceğine inanıyorum. Bu cesur adamı alkışlıyorum...**

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

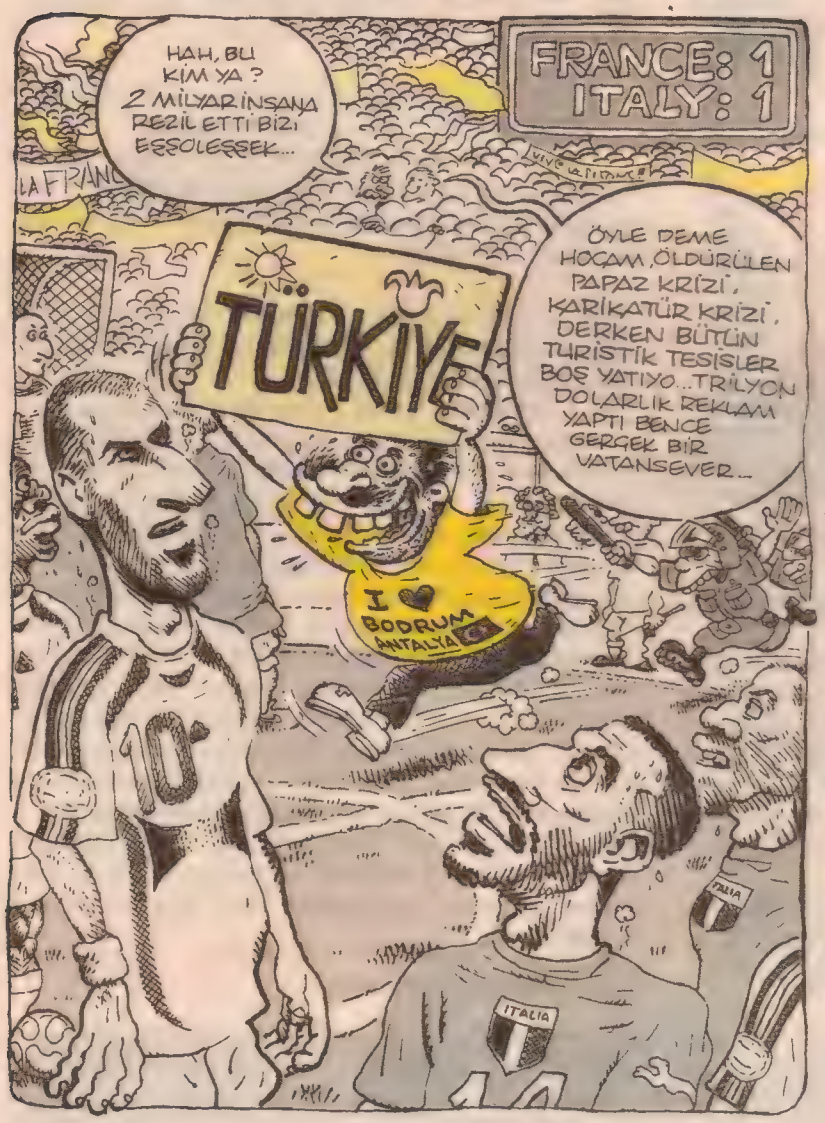

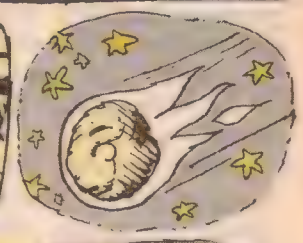

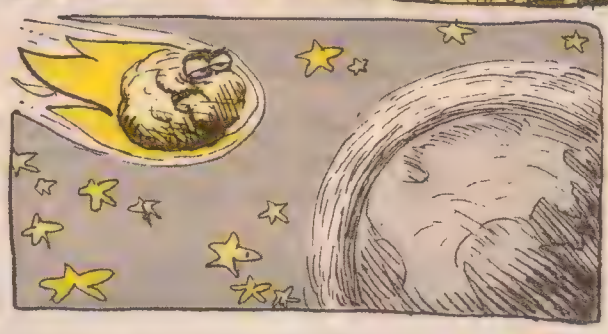

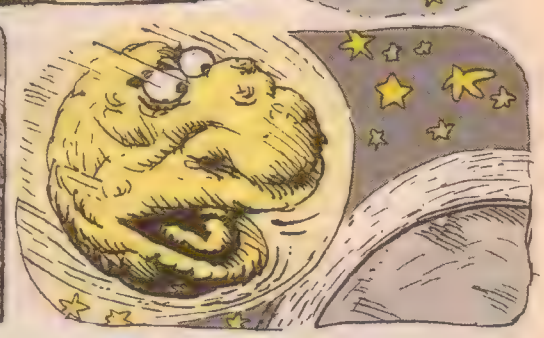

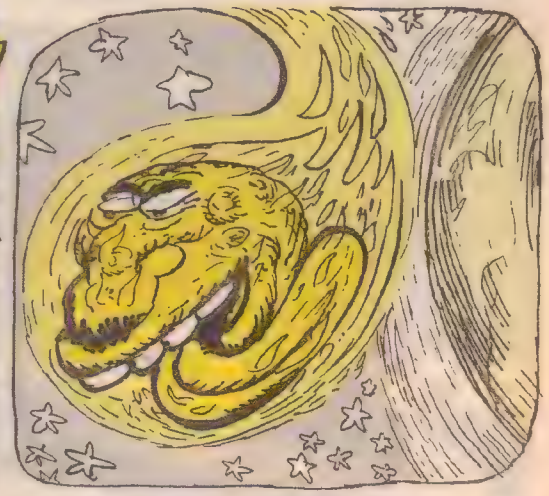

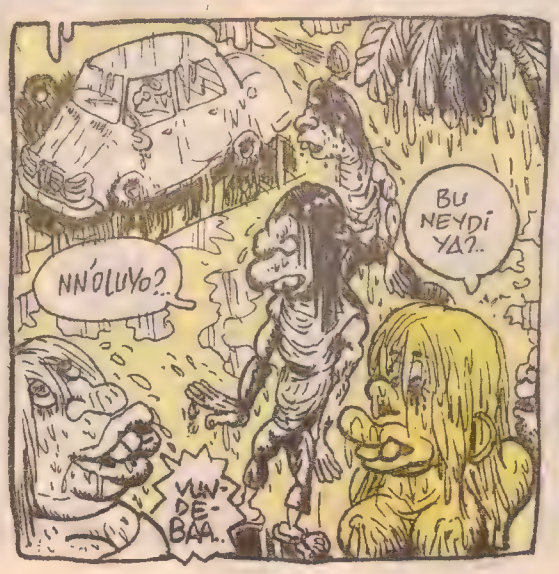

Akşamsefası

SIKILHAN

- Hallo Mr Sikilhan, yes, this is mom, yes. Evet, şşst, evet. Sıkılhan ben annen, ingilizce konuştuğuma bakma, evet. Zorunluyum. Burada anca turistlere iyi davranıyo, son of beach, fuck, terbiyesiz insanlar, yes! Skandal, prima skandal, harikalar şeysi zannıyla diye geldiğimiz beş yıldızlı akdeniz oteller zinciri, adeta bir eşek lojmanı, must belive.

- İnanırım, şehadet ederim, yes derim.

- Klimalardan su fışkırıyor, havuz başlarında yer yok, içleri ise Mahmutpaşa Esnaflar Hamamı gibi kalabalık, kulaç atsan organa geliyo, açık büfelerde kuyruk var. Baban erkenden şezlong kapmak için bu gece havuz başında uyudu. Bazı rus turistler "bura bizimdir, burayı kaptık" anlamında şezlonglara kaka yapmışlar.

- Bıyrın ban Sıkılhağn, siza nası yardımca olabılırım.

- Hah işte tam böyle. Derdini anlatmaya çalışırsan böyle sen gibi konuşan bir salak yolluyorlar, yalan ama. Resepsiyona şikayet kutusu koymuşlar, mahsus içine eşek arısı yerleştirmişler, bi müşteriyi arı kaptı, otel doktoru 100 bin lira almadan bakmadı, adam davul gibi şişti havuzda yatıyo öylece. Evet, yes yani.

- Animasyondur belki, adam şişme adamdır, doktor yalandır.

- Hayır efendim baban ve ben hiçbir otel animasyonuna katılmıyoruz. İlk üç gün "Hadi bakalım en çok tuğlayı hanımlar mı taşıyo beyler mi... Evvet şimdi hep beraber harç karma hareketi yapıyoruz, avuçlara tükürelim kürekleri kapalım, şimmdi çimentolaaar" felan diyerekten resmen inşaat yaptırdılar bize. Animasyon zannedip 44 yataklı bir ek tesis inşaa etmişiz. O yataklara bu sabah bi Alman kafilesi geldi, Helga Adında bir

kadın babanın sabah tuttuğu şenzlonga doğurdu.

- Waaw! Herşey müthişmiş hakkaten yaaa, ehe.

- Herneyse evet, sen neler yapıyosun bakalım. Hâla evde misin? Niçün biraz sosyal olmuyosun Sıkılhan, yaz güneş, kum, tatil. İçine kapanmamalısın, evet. Normal insanlar gibi olmalısın çocuğum, istersen gel bizimle hoş bi tatil yap. Peki, öpüyoruz seni, cebimiz açık. Normal olmayı unutma, yazları tatil yapılır. Evet. Be normal, yes. Bye.

- Allo, Sıkıl, Bunalgül ben, yağğ çok fecii yaa, inananamıyorum, şaka gibığ yaa...

- Hıı, sesin bronz geliyo Bunalgül.

- Körfezkent sitesinden Cesur diye bi çocuk Yalıkent sitesinden Nurmotör diye bi kız için, Meltemkent Sitesi'den Semirkan diye bi çocuğu defalarca kez bıçakladıaağ. Sonra bizim Sahilkent Site'siyle, Mehtapevleri, Mavi Yelken 2 ve Kumsalkent'in çocukları toplanıp Rainbow diye bi çay bahçesini bastılar. Çaybahçesi'nin garsonlarından Tayfun diye bi çocuk, Mardin diye bi şehirden 20 otobüs akraba çağırmış diye duyduk. Jandarma geldi. Sen neler yaptın?

- Hiç.

- İnanılmazsın yaağ, delisın, hala evde misiın?

- Hiçkent Sahil Sitesinden Sıkılhan.

- Hemen de alay et de mı hayvan ısırığı!. Bunun için yalnızsın işta, bunun için sosyal dığılsığn oysa hayat bööle bişe diil anlıyo mısıan? Hayvanlarca kere hayvankent!

- Sıkıl, alo, naaptın, Buğra ben Hoca... Hâla çıkmadın mı lan evden. Yosun çıkar lan götlerinde aha aha...

- Haydaa, sana da mı dert olundu a be?

- Yoo, daa iyi evde bi başına bulunuyor olman. Şimdi sizin evde dolapta kalıp bozulmuş bissürü yemek vardır. Makarna var mı mesela hiç. Bööle hafiften yeşile dönmüş üstü, sünger gibi, tüy tüy bi şekli olucak. Mor üstünde beyazımsı benekler var. Servis şoforu Celil Abi "O şekil bayatlamış bi makarna bulursak yiyelim Buğra'm" dedi. Bekar evlerinde yaz vakti buzdolabında yetişiyomuş bu makarnalardan, "acanaip kafası var" diyolar. Uçarcasına, kanırırcasına düzleniyomuş kafa. Ondan yoksa küflenmiş kaşkaval peyniriyle kesik süt de olur. Aloo, alo? Hacı ne sahtekar bi iinsanmışın sen yaa. Çöpe atıcağına bize vericen. Alo... Alo... Konuşmayın zzna çakıyim, hemen toplum dışına itin insanı. Madde bağımlısıyız die bi makarna çekemez mi canımız. Alo? Alayınız ipnasınız lan.

skihan@leman.com.tr
Atilla Atalay

BAYIR GÜLÜ

FEYHAN GÜVER
guverfeyhan@hotmail.com

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

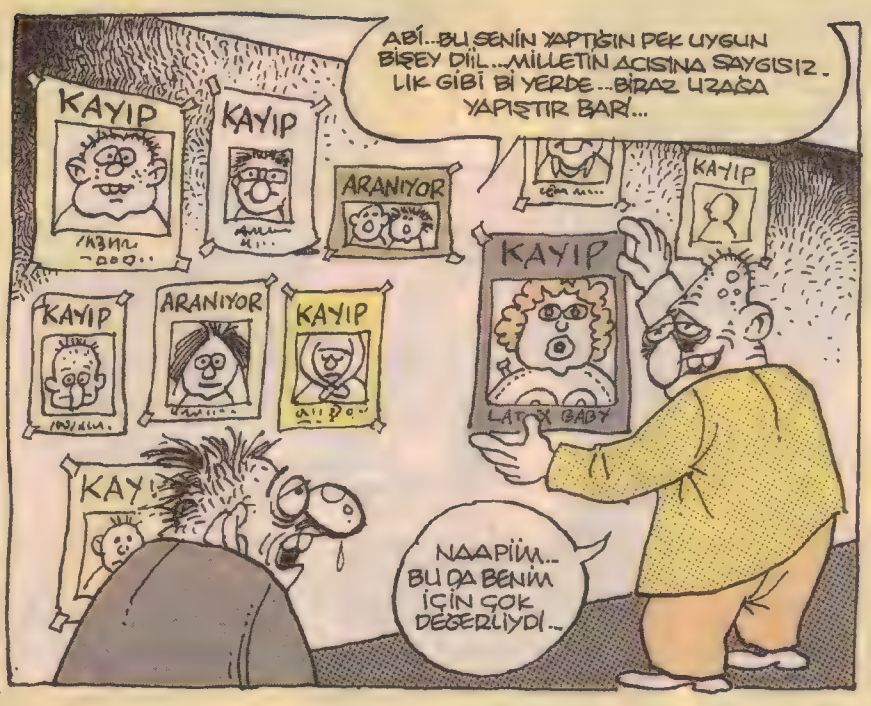

canbarslan@superonline.com

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@teman.com.tr

BENCİL BOYSAL

ZOLAR BEACH

PEHLİVAN GİBİLERDİ!

Sıcaklar böyle leşe bindirince ne korkunç.. Yerin altındakiler bile bize haber göndermiyor.. bari dedik İstanbul'a yakınlarda bi yerde denize girelim.. Kilyos.. Sahapsız vosvos plajlarına değil de direkt SOLAR BEACH'e gidelim dedik.. Bilen bilir.. İstanbul plajı denince ilk akla gelen en meşhur mekan!.. Yolda tabelaları kaybedince, sırtı yüklü bi köylü kadın yanaşıverdi arabaya.. "SOLAR BİÇ'i mi arıyonuz gadasını aldığım?" o derece yani.. İşte SOLAR'ı bulduk ve içine girdik.. (Fazilet kisvesine bürünenlerden olmasakta çiçekli yazlık gömleklerimiz vardı..) Fakat, ah işte ah! Burası da boklu sosyetikmiş meğer.. Sosyetik amma herşey bir o kadar gamlı, soluk ve müphem.. Ok. Boklu sosyetik ama neden bu kadar çirkinler??. Açıkta et satan perişan, sinekli kasap dükkanları gibi.. Biz toptan, hep mi çirkindik ya da?.. Şu karamış yağlı kadınlar niye pehlivanlara benziyor??. Maslak Parkorman var.. Girişte 50 kaat bayılıp havuzuna dalarsınız.. Çünkü kıçı g-stringli rus kızları görmeniz yüksek ihtimal.. Tam kalkıp gidiyodum, gözüm yan şezlongta unutulmuş Bulmaca gastesine çarptı.. Daha başında yarım bırakılmış, bir kare bulmaca.. Fakat ilk sorunun cevabı o kadar tuhafki.. **TÜRKANŞ** yazmış.. Ulan baktım ilk soruya.. "On bir ayın sultanı?"

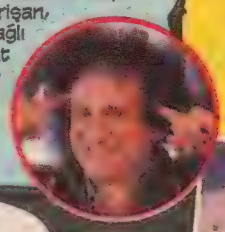

ANANGILINKINI YOLLA! BEN ÇİZERİM

Selamlar abicim.. Benim olayım taptaze daha 3 günlük... Hemen olaya giricem.. Babam bir haftadır bel ağrısı çekiyordu.. O gece dişim çok ağrıyordu, gargara için tuzu aradım bulamadım, anneme sormak için içeriye girdim.. Annemi babamın üzerinde gördüm.. İkisinin de ödleri boklarına karışmış bi şekilde toparlandı.. Annem "İlaçlarını içmessen böyle her gece belini ezdirirsin".. Babam da buna karşılık "ez daa (laz ağzı) eline mi yapışır!!" dedi.. Akılları sıra görmemezlikten geliyolardı beni.. Pardon yaa dedim odadan kahkahalarla çıktım.. Babam ne gülüyon la .mına koduum dedi.. Ertesi gün oyun devam ediyordu. Babam işten eve gelince anneme "dünkü masaj ii geldi ilaç kullanmıycam seni kullanacam" diye iğrenç bi espri patlattı.. İçimden "Ulan 17 sene oldu hala oğlunuzu tanıyamamışsınız, evlendirseniz çocuğum olur" dedim.. Odama çekildim.. ***Not: Abi mail adresimde adım falan yazıyo rumuz olarak ticococke yazarsan sevinirim..***

BEDRİ

Yahu bu Bedri Baykam ne iştir?? Ben akademi mezunuyum kardeşim. Hangi usta ressama sorarsanız sorun şeyiyle gülüyor bu adama.. Şu çorak Anadolu'da meydanı boş buldu.. Hala bıkmadan utanmadan vay efendim "dahi çocuk Bedri" yok efendim "Muhteşem sanat yıllarım" Külliyat üstüne külliyat çıkarıyor.. Kalsaydın ya Kaliforniya'da vücudunu boyadığın çıplak kızlarla.. Bi de utanmadan fi tarihinde spermlerini sildiği bir peçeteyi, kimsenin aklına gelmemiş.. Muhteşem sanat eseri diye saklamış sunuyor!! Ama Hasan Kaçan anlatmıştı.. Yıllar evvel beraber bi gece meşhur sosyetik gece kulübü Pasha'ya girmeye niyetlenmişler.. Damsız almıyoruz demişler.. Bedri efendi "Ne yani.. Yanımızda vajinayla mı dolaşıcaz?" diyince badigardlardan öyle bir dayak yemişki.. Gören pişman, görmeyen bin pişman.. Abimizin, cinsel organik bir durumu vardı hep dimekki...

İLLÜZYONİST

Geçen hafta Anadolu Hisarı'nda bi kafede oturuyoruz.. Bir sihirbaz geldi masaya.. Klasik numaraları gösteriyor.. Önce halka numarası.. Hesapta hızla halkaları birbirine geçiriyor.. Ama bariz aralıklar var halkada görüyoruz.. Sonra huni numarası.. Bozuk paraları attı içine.. Hunideki gizli para bölümü tabak gibi belli.. Son olarak kart numarası.. Göya bulacak kartı.. Yanlış buldu.. Finalde "Arkadaşlar inanmayın hepsinin bi hilesi var" dedi ve kartını verdi.. "Çocuğunuzun sünnetine gelirim.."

PANSİYONCU VEYSEL VE SON YORDAMLAR

AYGIRCIK

90'lı yılların başından haala bugüne.. Sokakta tüpgaz satan kamyonetten gelen o pırıltılı "AYGAAAAAAZ" sesini bilirsiniz.. Aslında o sesin sahibi kadının 10 yıl önce kanserden öldüğünü.. İzmirli bir ses sanatçısı olduğunu biliyor muydunuz??. Duydukça hala içinizi ısıtan, bir rahmetlinin sedasıdır yani

Avukat Behiç Aşçı Ölmesin!

Avukat Behiç Aşçı hapishanelerde sürmekte olan tecrit politikasını protesto etmek için yaklaşık yüz gündür ölüm orucunda... Bugün yani 10 Temmuz'da bir grup sanatçı, aydın, devrimci ve demokrat dostlarımızla onu Şişli'deki evinde ziyaret ettik... Tecritin kalkması için bizlerin alternatif bir önerisi olmadığı sürece eylemini sonuna dek sürdüreceğini söyledi... Eğer Behiç Aşçı bu eyleminin sonunda hayatını kaybederse, ölüm oruçlarında hayatını kaybeden insan sayısı 123 olacak... Bu çok ağır bir bedel...

Behiç Aşçı'nın geçen ay Tavır Dergisi'nde çıkan bu konudaki düşüncelerini ve neden ölüm orucuna girdiğini sizlerle paylaşmak istiyorum:

O kadar çok söylenmesi gereken şey var ki... Doğal olarak tek bir yazıda ifade edemiyorsunuz. Çünkü artık ölüm yürüyüşündesiniz. Her geçen gün ölüme biraz daha yaklaşıyorsunuz. Bu yürüyüşte duygularınız, düşünceleriniz daha da olgunlaşıyor, arınıyor. Her şey daha basit ve sade oluyor.

Eyleme başlarken elbette birtakım beklentilerim vardı. Örneğin tecriti-işkenceyi sürekli gündemlerinde tutması gereken kesimlerin artık tecriti gündemlerinden çıkarmış olması. Tecrit ve işkence gerçeğine arkalarını dönmeleri. Avukatların, aydınların, sanatçıların durumu sanırım böyle özetlenebilir. İşte, onları ve vicdanlarını sarsmakta beklentim.

Bu kesimler halk nezdinde saygınlığı olan, siyasi iktidar nezdinde de prestijleri olan kesimlerdir... Söylediklerinin ve yaptıklarının bir ağırlığı vardır. Bu nedenle halk, onlara güvenir, inanır. Ancak pratiğe baktığımızda tecriti yeterince gündemlerine almadıklarını gördük.

Eylemimin amaçlarından bir tanesi, bu kesimlerin yüzünü halka döndürmekti. Başarıp başaramayağımı zaman gösterecek.

Doğal olarak çok ziyaretçim oldu. Bir avukatın ölüm orucuna başlaması dikkat çekiciydi. Öyle ya, derdim neydi? Dışarıda biriydim. Avukattım, statüm vardı.

Gelen konuklarıma amacımı anlattım. Tecriti anlattım. Çünkü bilmiyorlardı. Bildiğini düşünenler dahi ya da bilmesi gerekenler dahi bilmiyordu. Israrla onlara tecriti anlattık.

Hapishanelerdeki işkenceyi anlattık. Tecritin insanları ne hale getirdiğini somut örnekleri ile isim vererek anlattık. Anlattık ki kafalarında soru işaretleri kalmasın; isim verdik ki soyut konuştuğumuzu düşünmesinler. Çünkü araştırabilirler.

Çokca ziyaretçimizden şöyle bir tepki aldık: "Seni yaşatacağız!". Bu söz şu anlama geliyordu kuşkusuz; tecridin kaldırılması için mücadele edeceğiz, ölümleri durduracağız. Ama evde ölüm orucu yapan sadece ben değildim ki... Fatma Koyupınar da benimle birlikte Ölüm Orucu yapıyordu ve üstelik onun durumu çok daha ağırdı. Bir deri bir kemik kalmıştı. Kilosu 30–35 kilo civarındaydı. Yani asıl ve acil olarak onu yaşatma hedefimiz olmalıydı. Ama Fatma hiç "yaşatılacaklar" listesine giremedi. Sessiz ve vakur bir şekilde bu dünyadan göçtü gitti.

Elbette ziyaretçilerim, halkın değişik kesiminden bir çok insan-kendi içlerinde bir etkilenmişlik yaşıyorlar. Bir avukatın dahi ölüm orucu yapıyor olması onları da sarsmıştır. Avukat arkadaşlarım açısından durum daha da ağırdır. Çünkü onlarla beraber çalıştık. Eylemlerde beraberdik, yolculuklarda beraberdik, beraber saldırıya uğradık, beraber güldük. Aynı sofraları paylaştık. Kaderimiz ortaktı. Bu nedenle çok etkilendiler. Yüzlerini tecrite döndüler ve tecriti kaldırma hedefini önlerine koydular. Bu güzel ama yeterli mi?

Yeterli mi "Behiç seni yaşatacağız" demek? Fatma insan değil miydi? Fatma niye bu sohbetlerin konusu olmayı başaramadı? Ya beni yaşatmayı başaramazlarsa o zaman ne yapacaklar? Tecrite arkalarını mı dönecekler? Tecrit benimle eş anlamlı mı? Benden çok daha büyük, kapsamlı değil mi? Diyelim ki bakanlık çözüm konusunda adım atmadı ve ben öldüm; sonuç ne olacak? Eğer tecrite sırtlarını tekrar dönerlerse, bu, direnişin kaybı olmaz mı? O zaman benim ölümüm boşa giden bir ölüm olmaz mı? Ya da ben asıl o zaman ölmüş olmaz mıyım?

Tecrit olduğu sürece direniş de olacaktır. Bugün direnişin adı Ölüm Orucu'dur. Tecrit kaldırılmadan ölüm orucu eylemi sona ermeyecektir. Şu an içeride ve dışarıda ölüm orucu direnişi sürüyor.

Gebze M Tipi Hapishanesi'nde Serpil Cabadan eyleminde 350'li günlere yaklaşmak üzere. İzmir Kınklar F tipi Hapishanesi'nde Fahri Tırpan 80'li günlerde. 1 Mayıs'ta Ölüm Orucu'na başlayan 13. ekip direnişçileri Mustafa Tosun, Kamil Karataş ve Sevgi Saymaz eylemini sürdürüyor. Adana'da iki çocuk annesi Gürcan Görüroğlu Ölüm Orucu'nu sürdürüyor. Hepsi insan, hepimiz insanız, yok birbirimizden farkımız. Onlar da birer can, birer değer. Onları da yaşatalım.

Mücadelemiz onlar için de olmalı, tanımadığımız diğer insanlar için de... En azından bizler böyle düşünüyor, bunun için direniyor, bunun için ölüme gidiyoruz. Beraber ölüme gidiyoruz. Aynı sonu paylaşacağız. Niye dillerde aynı yeri almıyoruz?

Bazen düşünüyorum da acaba çok mu abartıyorum? Çok mu alınganım?

Abartılı olduğumu ya da alıngan olduğumu düşünmüyorum. Yaşam ve ölüm arasındaki uzlaşmazlık, ölümün kesinliği, ölüm orucu direnişçiliğinde olduğu gibi ne zaman gerçekleşeceğinin az çok tahmin edilebilir olması, bizler açısından gerçeği daha yalın yapıyor. Artık her şey daha basit oluyor. Ve belki de bu yüzden düşüncelerimizi, duygularımızı ifade ediş tarzımızı sekter bulabilirsiniz. İncitici bulabilirsiniz.

Böyle düşünmemelisiniz. Bu süreç hepimiz açısından yeniden ve yeniden öğrendiğimiz bir süreçtir. Her şeyi tekrar ve tekrar tartıştığımız bir süreçtir. Bu dönemin özgünlüğünden olsa gerek, algıda daha seçiciyiz. Yapılanlar ve söylenenler bizlerde daha derin etkiler yaratıyor. Kaygılıyız. Geride bir şeyler bırakmak kaygısı taşıyoruz. Amacımız ölmek değil. "Nasıl öleceğiz?" Bizim kaygımız budur.

Asıl olarak, vermekte olduğumuz mücadele bana böyle düşündürtmektedir. Çünkü hep söylediğim gibi, tecrite karşı mücadele insanlık mücadelesidir. Tecrit işkencedir. Hiçbir insan yanı başında yapılmakta olan işkenceye sessiz kalamaz. Kalmamalıdır. Nasıl Guantanamo'daki işkencelere sessiz kalmıyorsak, Ebu Garip Hapishanesi' ndeki işkenceye sessiz kalmıyorsak, burnumuzun dibindeki F tiplerindeki işkenceye karşı da sessiz kalmamalıyız. İnsanlık bunu gerektirir.

Peki, insanlık Fatma'yı ve diğerlerini sahiplenmeyi de gerektirmez mi? Fatma ve diğerleri yaşatılmayı hak etmediler mi? Onların ölümünü izlediğimizde, eriyen insanlığımız olmayacak mıdır?

Yaşam, bizi kaçınılmaz olan ölüme götürürken her anında öğretir de. Elbette ben de kendimi sorgulayıp neyi eksik bıraktığımı tartıyorum. Eksik bırakmışım ki tecrit hala çözülmemiş ve insanlar hala işkence çekiyor. Yaptığım hesaplaşma, kendi içimde yürüttüğüm tartışma sonucu ölüm orucu kararını aldım.

Eylemimde çok uzun bir süre geçmedi belki. Nihayetinde 52 gün. Ama bu 52 günde yaşadıklarım bana çok şey öğretti, beni daha da ilerletti. Artık eyleme başladığım Behiç olmadığımı biliyorum. Belki hassas oluşumun nedeni de budur. Bu nedenle belki de masumca söylenen bir "seni yaşatacağız" sözü, bende çok şey çağrıştırmıştır.

Kimseyi eleştirmek ya da suçlamak niyetinde değilim. Dikkatinizi de çekmiştir. Yanlış anlaşılmaktan korktuğum için sürekli tekrarlıyorum ve vurguluyorum. Amacım insanları kırmak değil. Ama yanlış olduğunu düşündüğüm bir fikri tartışmak istiyorum...

Benim için önemli!..o

. Av. Behiç Aşçı

cezmier@leman.com.tr

7 yıldır kanser hastası olan **Erol Zavar** F Tipi Cezaevi'nde ölüm-kalım mücadelesi veriyor... **Erol Zavar**'ın bir an önce özgürlüğüne kavuşması gerekiyor... www.erolzavar.com

* **Ahmet Timur.** Gözü Yaşlı Bir Ceylan Sancılanır Yüreğimde. Şiirler. Oluşum Yay.

* **Çanakkale-Bozcaada.** 16 Temmuz Pazar günü saat 18:00-21:00 arası **Eflatun Konukevi**'ndeyim.. Cumhuriyet Mah. Zümbül Sok. No:12-14. **Gitarist Haluk Çetin**'le beraber.. Şiir dinletisi ve söyleşi..

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
siyamlı profesör yattara valli

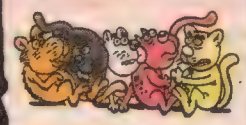

Hocam ev bölük bölük. Evin orasına gidince dovarda sap gibi var. Büküncü yağmur yağıyo hocam. Yağmurun içine giriyo adam hocam. Bükünce yağmur duruyo hocam. İp var, ipi çekince gök gürlüyo hocam. Ekolojik mi oluyor bizi böyle bu hocam?

Rumuz: Şaşık

Cevap: Tuşakamın yavrum. Öbürkülsü çekince sifon yavrum.. Toalet yavrum..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Ey cüce kralım! Bu ülkede siz ne emrederseniz o olur cüce kralım. Alalım tabiyi cüce kralım. Kimin kellesini cüce kralım? Benimkini mi? Neden? Yüce mi? Yüce de ne? Cüce ne peki yi? Püü.. Dilimi eşek arısı soksun..

Başvezir Rabort Barnot

Gezip gördüğüm ülkelerde hep ordu diye birşey var. Ordu ordu diyorlar. Neymiş bu ordu, öğrenin de biz de kuralım ondan elin zindanından çıkar çıkmaz.

Kral IV.Tomatiç

PANTOLON

metinfidan

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DİKKAT ÇİÇEK EKİLDİ

İstanbul'un Cihangir semti dumur platformundaki sağlam yerini daima muhafaza eder.. Bakınız, iki çöp konteynerinin arkasındaki tel örgüyle çevrilmiş minik bir alan ve çuval parçaları üzerine yazılıp tel örgünün dört bir yanına asılmış **"Dikkat Çiçek Ekildi"** uyarıla-

rı... Fakat buradaki uyarıların yetersiz kalacağı hissiyatındayım. Zira ekilmiş çiçek fidanlarını göremeyen, farkedemeyen bu uyarıyı da göremez. Çünkü fidanlar yazıdan daha büyük... Çiçeğe, böcüğe, kuşa, taşa hep yazı, hep uyarı... Her şeye karşı en ufak bir durumda hemen asıyoruz ikazları fakat bunlar çoğunlukla dumur ikaz ışıkları olarak yanıp yanıp sönüyor beynimizde...

KARPUZ KESTİM KIRMIZI

TEM otoyolunda İkitelli'den Aksaray'a gelirken yolun sağında arızalanıp durmuş bir karpuz kamyonu görmüş bir dostumuz... Fakat bu oldukça yüklü karpuz kamyonunun şoförü koca aracın az gerisine **reflektör yerine üç tane karpuz dilimi** koymuş... Pratik zekasıyla koca bir karpuzu kesmiş, dilimlemiş ve dilimlerden üçgen bir reflektör yapmış hemen oracıkta... Şükür ki gündüz ve karpuz dilimleri göze çarpıyor kırmızı kırmızı, peki ya kamyon gece arızalansaydı ne yapacaktı acaba?...

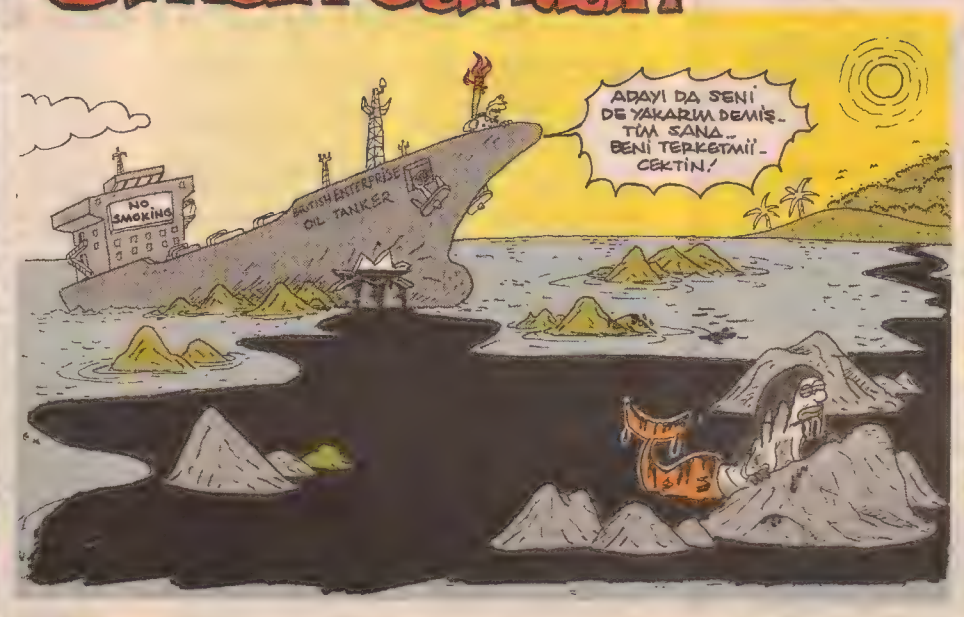

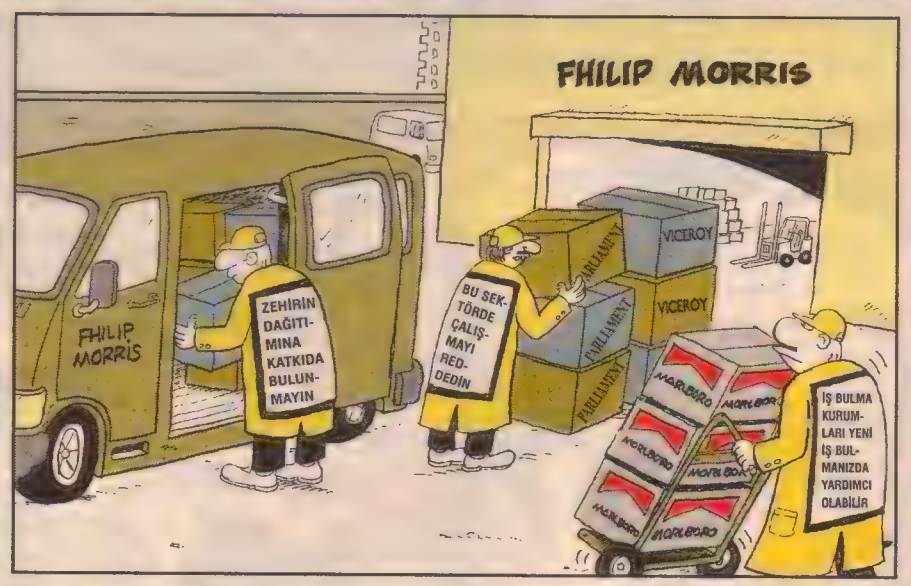

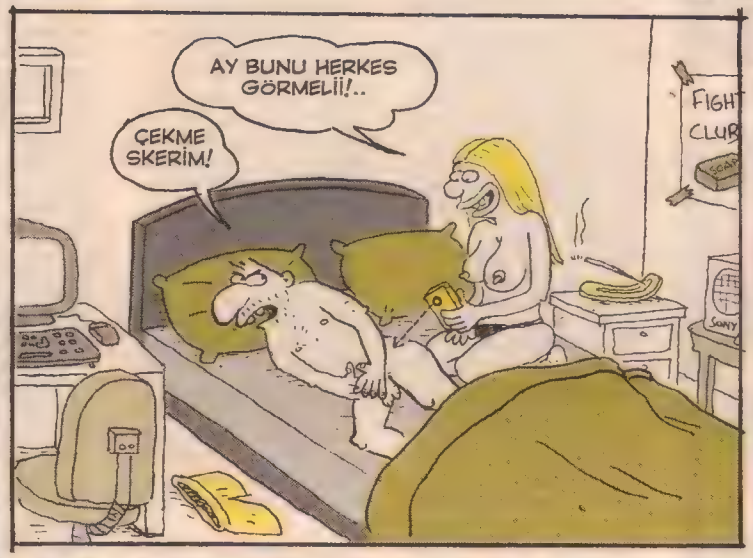

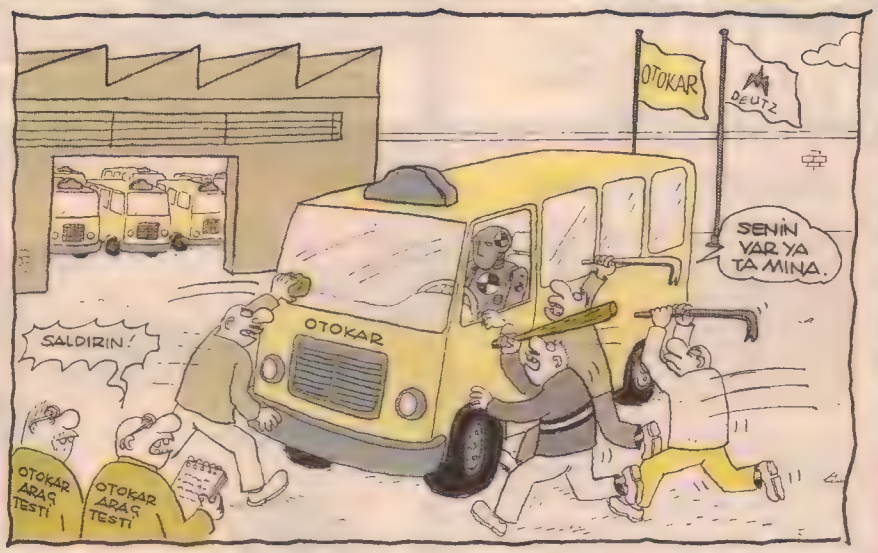

YAZ AYI DÜĞÜN AYI

Ömer Altan

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM @leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ: Peynirli poğaçaların içinden çıkan peynirleri hiç sevmez..

BAMBAŞKAYMIŞ! (Yabancı)

Ömrüm boyunca nice dünya kupaları,nice takımlar seyrettim ama bu adamlar kadar rahat, halı saha maçı yapar gibi, sigara içe içe, finale kadar çıkarını hiç görmemiştim.. Az daha kupayı bile alıyorlardı..Bir Cruyff vardı fosur fosur sigara içen bir de bu Zidane'ı gördüm.. Bu takım, kupaya renk getirmesini boşver, kupanın favorisi takımları eleyerek kupa heyecanının da içine eden, ne zevk ne de merak bırakan bir takımdır ki bence haftanın bambaşkası bu adamlardır..

BAMBAŞKAYMIŞ (Yerli)

Türk usulü kaza

Kullandığı otobüs hareket halindeyken göbek atan sürücü otobüsü devirdi. Kazada 24 turist yaralandı

Kardeşim yıllar yılı turist gelmiyor diye kafa ütülediniz.. Hatta hatırlıyorum,yirmi yirmibeş sene önce şarkılar filan bestelenirdi gelen turistlere.. Bu abi de turistlere konukseverlik ve eğlence olsun diye direksiyonu bırakıp göbek atmış..Artık nasıl göbek attıysa otobüs şarampole yuvarlanmış..24 kişi yaralanmış..İşte Otomobil, Kamyon, Minibüs gibi araçların ne olduğunu,nasıl hareket ettiğini,ne işe yaradığını henüz anlayamamış yurdum insanının bir macerası daha.. Havasınaaa suyunaaa taşınaa toprağınaaa Bambaşkadır benim memleketim!

ERDENER ABİ

KIRLANGIÇLAR

NİHAT GENÇ

Hergün ayaklarımızın altında, parkta, yolda, ağaçta, kuşlar, kargalar, saksağanlar, martılar güvercinler sığırcıklar, karatavuklar, serçeler. Hiç sevmiyorum onları. Tanıdığım günden beri ayaklar altında yemleniyorlar. Doymadılar. Saatlerce başlarını kaldırmadan ziftleniyorlar. Hayatlarının başka gayesi yok. Güvercinlerden sığırcıklardan saksağanlardan serçelerden iğreniyorum. Bu kuşların hepsi toprağa yere yakın uçar, bok varmış gibi eşelenirler, artık bir şarkı söyledikleri dahi yok. Onları öldürmeyeceğimizi biliyorlar, bu rahatlık genlerine yazıldı ve korkusuzca bize sığınıyorlar. İnsanlara yakınlaşmak onlar için bir zafer değil. Tam tersine onları tekmeleyip çiğneyeceğimizi kafalarını kopartıp kanatlarını yolacağımızı bir idrak etseler böyle bize yakın yerlerde sürünmez, familyalarının özgürlüğü için sürülerine daha sıkı bağlanırlar. Korkusuzluk sevinçlerini de aldı götürdü, çünkü rahatlık böyle birşey, ne bir iç çekişlerini duyarız ne sızlanışlarını. Böyle işte, maçlara bedava girerler bu yüzden maçtan zevk almazlar. Gözleri uçmakta hiç değil, ayaklar altında bir böcek parçası, bir ot, bir ekmek kırıntısı, bir çamura gömülmüş tohum danesinde. İyice şiştikten sonra bir yudum su ararlar ve sonra hanımmineler gibi şişmiş şişmiş ve yorgun yorgun ve hantal hantal dinlenmeye geçerler. Ya da ağaç dallarına dizilip gelip geçenlerin kafalarına keyifle sıçarlar.

Ayak altlarında dilenci gibi sadaka toplar gibi ne atsan gagalamaları insana acı veriyor. Uçan kaçan ürken sonsuzluğu düşleyen sanatçı ataşleri ölmüş. Şu güvercinler, doyduklarında mide gurultusu gibi sesler çıkartır. İnsan da biraz tevazu olmalı biraz hüzün, hepsi insanlara yanaşmak yalvarmak yemlenmek için akşama kadar ayaklar altında araba tekerlekleri altında didişip duruyorlar. Avarelikleri kalmadı, ürkeklikleri hiç yok, bu kuşlar hiç soylu değil, gururları hiç zedelenmez. Bin defa kovsan, yine bir ekmek kırıntısı için çapulcular, süpürücüler gibi atlarlar. Martılar, serçeler, güvercinler, sığırcıklar, karatavuklar günboyu üç beş kuruş için boğuşur.. Sinirleri alınmış hepsinin, bir tane olsun yırtıcı kalmamış, her biri doymak bilmeyen süslü makineden oyuncaklar gibi. Gezmeyi dahi unutmuşlar, yakalasanız dahi umurlarında değil, bunlar hazır yiyecek için en değerli şeyleri ahlaklarını kaybetmiş. Hadi gelin dünyayı değiştirelim, nesini değiştireceksin işte kuşlar, uyuşmuş, uzlaşmış, şişmiş ve yoldan çıkmışlar. İnsan birkaç kırıntı için bu kadar yüz göz olmaz.

Bilmem, hayatlarını gözlerini bir çekirdek kabuğu için köreltmiş bu kuşların neyini seveceksin. Onların tarihi öldü, bitti, kül oldu. Kendilerini yemleyen insanlara karşı uysal ve sessizler ama birbirlerini bir çekirdek kabuğu için kanrevan içinde bırakırlar.

Edebiyatın şiirin milli kahramanları ne oldu size? Hep mi yiyecek, bir kere de uçun görelim. Şu uçsuz bucaksız göklere açılın kanat çırpın birazcık şenlik olsun neşe olsun, nerde, göklerin derinliklerinde kaybolun, olur mu?

Şöyle mi oldu, şiir edebiyat bunları konu edine edine insanlar bunları kovmamaya başladı ve bu masalsı kabile ruhunu kaybetti, mahvoldu. Şiir, kuşların ruhlarını soykırımdan geçirdi. İnsan hayalinin bu dev kahramanları soylu özgürlük kavgasından vazgeçti. Şunlara bak! Ayaklar altında akşama kadar çiğnenmiş bir çekirdek kabuğu varken gökle ne işleri olabilir. Başkası kapacak diye o çekirdek kabuğunu ödleri kopuyor. Şu hale bak, yüzbinlerce yıl tarlaları korumak için korkuluklar yaptık, şimdi, insandan korkmuyorlar, arabalardan korkmuyorlar, bez, odun parçalarından niçin korksunlar..

Üstelik hayat planları değişti, tarlalarda niçin eşelensinler, kalabalık şehirler onlar için daha bereketli depolar, herkes avucunda ne varsa ne yiyorsa onların önüne atıyor. Ye, iç, yat.. Şairleri de anlamıyorum, bu coşku neşe bilmeyen yiyip tıksınıp aksırmaktan tünemekten başka bir bok bilmeyen kuşların nesi çekici gelir onlara. Gözümün önünde bir tek güvercin koca camekan dolu ay çekirdeğini yiyip bitirdi. Kendi bedeninden kaç kat ağır daha çok çekirdeği bir el kadar güvercin nasıl bitirir. Ya da insan bu kadar beleş yiyecek bulmuş, git, hemen diğer arkadaşlarına haber ver, gelin diye, nerde. Ama birazdan diğer sürüden arkadaşlarıyla topluca uçuşa geçecek? Eğlenmek gezmek için mi, hayır, uçmak umurlarında değil, sürüden ayrılmıyor, çünkü sürü birşey bulursa ben de çullanırım diye. Yemeğe gelince sürüyü düşünen yok.

Şehirlerimiz işte böyle büyüdü, şişti, ziftlendi. Molozlar ve çürümüş yapraklar ve çöp tenekeleri etrafında yeni bir hayat kuruldu. Çöp tenekelerinin yemek sofralarımızdan tek farkı hijyenik standard farklılığı. Kuşlarımızı seyrettikçe umudum neşem rüyalarım kayboluyor. Tuhaf bir soyut sevgi, soyut barış, soyut bir insan sevgisi, soyut bir tabiat sevgisi ruhumuzu kuşattı. (Tam yeri burası mı bilmem ama, İzmir çıkışında bir Efe heykeli yapmışlar, Efe'nin eline de bir zeytin dalı vermişler, görüntü şu: Efe zeytindalı uzatıyor.. Bu saçmasapan şey nedir, insan kültüründen utanır mı, Efe'nin zeytindalıyla ne alakası olabilir, olmaz, Efe dağdadır, vurur, kırar, soyar, dağa kaldırır, ırzına geçer, köy basar, jandarma öldürür, Efe budur.. Hakiki Efe bu.. demek utanıyorlar kültürlerinden, eline zeytindalı verip Efe imgesini değiştirmeye çalışıyorlar, ayıptır, insan kültüründen utanır mı?)

Güvercinler, serçeler, saksağanlar, kargalar, martılar o kadar uz uçuyor ki hızla tavuklaşıyorlar. Bir müddet sonra kanatları tavuklar gibi körleşecek. Daha beter olsunlar. Sonsuz bir karanlık çağa girdiler, yerlerdeki molozlar akıllarını aldı, bu kadar bedavadan yaşam onlara kanatlarını unutturdu ve başka türlü canlı yaptı.

Kuşlara yapacağımız tek iyilik onları şehirlerden kovmaktır, yeniden tarlalara gitsinler, böylelikle köylüler kahvelerde oturmayıp ellerine sopalar alıp tarlalarını beklerler, bir hareket gelir. Tarlalarının başında bekleyen köylüler birlikte dayanışma, oyunlar, şakalaşma, jimnastik yapmış olur ve herşeylerini oturmaktan kaybetmiş köylülere yeniden cemaat kudreti gelir. Bilmem hem köylülerimizin hem kuşlarımızın pineklemekten çürümelerini seyretmek iktidarımızın işine mi geliyor?

Oysa masallarda düşlerde öğretilen kuşlar başkaydı.. Melek gibiydiler yemek içmek onlara göre değildi, kanat çırpmaktan zevk alırlardı, ele avuca asla sığmazlardı.. Onları tutmak mümkün değildi. Artık gökler bomboş.. Kuşlar yeryüzü toprağından alev fışkırıyor gibi korkardı, güvenip bir kez olsun yere inmezdi, toprağın yere sağlam basmanın tadını aldılar ve herşeylerini kaybettiler..

Oysa tanrısal bir tarafları vardı, tüm tarihler boyu kutsaldı, bize hiç benzemezlerdi, mabedlerimizi onların resimleriyle süsledik, en güzel kaselerimizi tabaklarımızı elbiselerimizi onların figürleriyle işledik. Onlar günah işlemezdi. Tembellik hırıbıllık onlara göre değildi! Onlar sabahları bilmediğimiz bir delikten dünyaya girer akşamları bilmediğimiz bir açık kapıdan dünyamızdan çekip giderdi..

Kuşları yaşatan "avcılardı". Çünkü ölümüne kovalayacak en izbe yaprak aralarını dar edecek bir derin korku her an vurulacağım dehşeti olmadan duygusal hareket imkansızdır. Avcılar çekildikten, dağbaşları korunaklı milli parklar ilan edildikten sonra tabiat kümesleşti. Ve bütün kuşlar birbirine benzemeye başladı. Çünkü sadece gagaları işe yarıyor, kanatları küçük olanlar geniş olanlar artık aynı kümeste.. Hepsi korkuyu kanatlarından kaldırdı. Korku kanatlardan kalkınca hayatın en derin yükü kayboluverdi ve muazzam bir gevşekliğe teslim oldular. Canlıların derinliklerindeki kaçma, vurulma korkusu tarihten silinince, hepsi artık bir canlı değil, bir taslağa bir desene dönüşüverdiler.

Kuşların sonunu getiren kuş gribi, kuş vebası gibi hastalıklar hiç değil, onları uçmaktan uzaklaştıran güvenlik ve bolluk. Güvenlik iradenizi ağırlaştırır. Hayat neşelendiren bir geziye dönüşür. Psikolojik derinliklerimizdeki karanlık şeytanlar kayboldukça bir şehir plancısının köleleri haline geliriz, şurda konakla, şurda yürü, şurda yemlen gibi saksılaşırız.

Benim çocukluğum bıldırcınlarla geçti. Sığırcıklardan birazca büyükçeydiler ve taa Sibirya'lar'dan kalkıp Hazar Denizi'nden Karadeniz'den Kafkasyalar'dan durmaksızın uçup Karadeniz'in denize bakan ormanlık tepelerine yorgunluktan bitap düşmüş çakılırlardı. Biz de nerdeyse ağlarla ellerimizle ya da birazcık kovalamacayla yakalayıverirdik, ki, her zaman kanatları ıslanmış ağır kımıldayacak halleri olmazdı.. Çulluklar, leylekler, bıldırcınlar kanatlarını rüzgara bırakır ve yağmur bulutları içinde ağırlaşmış kanatları yorgunluk nedir bilmezdi. Şimdi bir küçük eşilmiş tarla bulsalar bir daha gitmek istemiyorlar. Cılız kemikleriyle coğrafyaları zıplayıp geçen bıldırcınlar nerde? Şimdi hepsini bir merdiven altına tıkıp yemlerini versen çıkları çıkmaz..

Sığırcıkların güvercinlerin saksağanların martıların serçelerin biyolojik dengeleri ruh dengeleri çoktan bozuldu. Birer kümes hayvanı oldular. İnsanoğluyla fazla haşırneşir olmak karakterlerini cenazeleştirdi. Sırf merhamet duygumuzu, sırf tabiata saygılıyız duygumuzu, sırf süslü cici şeylere düşkünlüğümüzle, Tanrı'nın en güzel en kutsal hediyelerini çürütüp kendimize benzettik. Rahat düşkünü beleşçi hırıbıl yangel yat, ekmek elden, bedavacı, hazırcı, talancı, çapulcu yapıverdik onları! Rüşvet karşılığı özgürlüklerini kanatlarını köreltecek yolduk.

Durum karışık, bunlar artık kuş değil, evcilleşmiş süs eşyaları, minik biblolar. Canı sıkılan ev hanımlarına parkta bahçede hizmet veriyorlar. Boş vakit geçirmek isteyenleri oyalıyorlar, ki, cambazlık dahi yapmadan hiçbir gösteriye çıkmadan, üşenmiş hallerine dahi alıştık. Saksılaşmış bahçeleri yurt edindiler. Yurt. Yurtları birkaç çekirdek. Bu kuru çekirdek kabukları için uçsuz bucaksız gökleri terkedip düze indiler. Ayaklar altında otlanıyorlar. Kelimelerimizi sertleştirip onlara tarihi bir manifesto yazalım, neşeli bile değilsiniz, neden? Tanrı'nın ülkesini terkettiniz, milyon yıllık yurdunuzdan neden kaçtınız, sonsuz masalı cenneti terkedip gırtlağınızın t sağı gönüllü köleleri oldunuz. Özgürlük hevesi olmayan kuş rın biz insanlara nasıl bir duyg sal hürmeti olabilir? Birine ba lanın, ekmeğinizi sağlama alır sonra? Kanatlarınız peki? Uta mıyor musunuz onlardan?. N işe yanıyor kanat?. Öyle bir y ki, sadece gaga, gırtlak ve ku sak. Yani tıkınma özgürlüğü.. Şimdi, sığırcığı güvercini sak ğanı kargası ağaçların üstünd dahi uçmaya korkuyor, o kad ki, ağaçların en alt dallarına y en yakın yere tünemiş, pinek yorlar, bir de abur cubur yem ten mideleri bozulur sarı gri i olup yumurta akı gibi gün bo sıçarlar..

Bilimadamları dünyanın so nunun buzul çağıyla hangi gü geleceğinin beklentisi hesapla nı yapıyor. Keşke gelse buzul çağı, yeniden başlasak hayat evcilleşenler köpekleşenler di lencileşenler köleleşenler yen den ayıklansa. Tabiat özgürlü ne ihanet edenleri topyekün z zalandırıp kursağının peşine k şanları soykırımdan geçirse.. Salak aptal kuşlar, bilmiyorlar insanlar kendilerine yaklaşanl ödüllendirir, çünkü, insanlar k kaklıklarını çaresizliklerini köl liklerini başkalarına bulaştırıp hat ediyorlar.. Oysa Tanrılar k dilerine yaklaşanları ödüllendi çünkü Tanrı'nın evi gökler bo luklar öteler bilinmezlikler, çe resi olmayan bu felek çembe teslim olmayanların gururuyla döner.. Teslim olanlar Tanrı'nı katilidir göklerin satılmış tücc dır, yüzkarasıdır. Bahçelerin s sıdan güvenliğine sığınıp özg lüğünü terkedenler, hangi gü venlik, Tanrı'dan başka güven mümkün mü? Müthiş derin y nızlık korkuları duyuyorsak bu korkuların sahibi Tanrı'dır, par bahçeler genel müdürlüğünü sanal polis giyimli korumaları değil.. Hakkınız var, anayasala toplum yasalar öyle yorumlar yapıyor ki Tanrılar için, bir ku bir küçük çocuk kovalasa da cezalandırılıyor. Bilmiyorlar m sevgilim beni kovalamazsa s gilim olamaz. Bilmiyorlar mı? Kaça kaça düşüncemin derin lerinden sonsuzluğun ürpertic müziğiyle yaralanmış ruhumu kanatlarını kanatmadan sevgi olamam. Gökler dertsiz midir sanıyorsunuz? Gökler, derdin akşamları kör olur, geceleri s ğır. Yıldızlar neden bar bar ba nıyor. Mehtap neden kuruyup ruyup soluyor. Göklerin derdi masa geceleri böyle düşman davranır mı?. Kaç milyon kuş kanatlarını çırparak okşayaca dinlendirecek sakinleştirecek ce yorgunu gökleri! Göklerin derdi olmasa bulutların yolu i bu kadar karışır mı? Dobra m inatçı mı kalleş mi, rüzgar bu ları bu kadar dağıtır mı?

Coşkunun vatanı yoktur, gö lere mayın döküyorlar, uçuş s halarını nükleer bombalarla be yorlar, gökler sonsuz bahardır herkesindir. Çocukluğumda yi lerce sene yaşayan kargalar t nıdım, hala giderim memleket me aynı kargalar, kasabanın s nırlarını hiç aşmadan ve hep a nı saatte ağacın tepesinde top nıp sabah kahvaltısı için ayrı yönlere uçuyorlar ve her saba bıkmadan aynı toplantı, keşfe memiş bilinmemiş tek yöne uçuşlarını görmedim, işlenmiş ekilmiş araziler üzerinde uçuy lar.

Kırlangıçlar oyle mi? Onlar Ankara'ya geldiğim günden b sabahtan hemen sonra kuşluk vakti ve akşamdan hemen ön göklerde neşeyle çığlık çığlığa uçarken seyrediyorum, saatle gözlerim göklerde. Bu muazza fütursuz özgürlük aklımı alıyo Göklerde bulutlar akar gider. K langıçlar derinliklere dalıp dalı

çıkar. Kırlangıçlar ihtiyarlamaz, durmaksızın süzülürler. Yalnız onlar hayat denince coşkuyla ölümüne dalışa geçer. Sımsıcak kanatları alevli minik arabalar gibi. Kırlangıçların sırf zevkine dikine dalışları. Gökyüzü, dalınan, çıkılan uçulan kanat çırpılan çığlık atılan ürkme bilmeden kendini kaybeden kırlangıçların ülkesi. Kırlangıçları seyrederken düşüncemi kilitleyen her kilidi açıyorum. Gerginlik çaresizlik çıkamadığım anlamadığım hepimizi sıkıştıran kavramlar birbir kırılıyor. Kanatlarını iradenin hızına bırakmak. Göklerden toprağa doğru uçurum gibi inişe geçmek, yerden birden havalanmak. Kırlangıçlar yolundan dönmez. Kırlangıçlar bir lokma ekmek için gökleri terketmez. Kırlangıçlar hayal etikleri herşeyi her sabah yeniden dener. Kırlangıçlar heyecanla beslenir. Onları coşturan sudutsuzluktur. Besinleri, hızla ağızlarına kanatlarına dolan havadır. Ya da bu kadar hızı besleyen hangi enerjidir? Ya da onları hafifleten hangi enerjidir? Ya da sivri tiz çığlıkları göklerde nerelerde yankılanır? Düşüncenin çelik kıvılcımı gibi tiz sesleri. Kudurmadan kabalaşmadan dangıl dungullaşmadan estetik güzellik içinde daireler çizgiler çizerek. Saf, mavi, berrak gökleri gagalarıyla yırtarak. Bunamlı karanlık çirkin hiç değil, kızgın ve sarhoş hiç değil aksine hızlandıkça ferahlıyor, çığlıklarını ıslıklaştırıp gökleri rahatlatıyor. Kırlangıçlar yiyeceklerini havada, kanatlarının süratiyle korkusuzlukla tadıyor. Kırlangıçlar göklerin köpürüp köpüp dağılan bulutlarıyla yarışıyor, melekler gibi bir görünüp bir kayboluyorlar. durmaksızın yükselen, yükseldikçe kabaran, kabardıkça çatlayan, çatladıkça coşan, coştukça güzelleşen ve gerçek dünyanın varlıkları hiç değilmiş gibi boşluklara dönünarak uçuyorlar. Boşluklara dokunmanın ruhumuzda kanatlanmızda bıraktığı tad nedir? sudur, düşünme taşınma, biter, kanatlarımızı sevgilinin salıncak kollarına bırakınız. Göklerin bu derrak boşluğunu dolduran nedir? Buharlaşan mermer suyu, devşemiş genişlemiş bir merdenin içinde uçmak, açık semalar kahramanlarındır. Elmas ışıltısında mutluluk, bu göklerin içinde şimdi elmaların suyu bulan var, kiraz suyundan şarkılar döküyor, şimdi çılgın çelik bir kılıç gibi sert kanatları.. Saydamlık en mutlu tonu ışıkla yıkanıyor kanatlarında, kan dolaşımı, pırıl pırıl gökyüzü hızıyla dile geliyor, yine dalışların en heyecanlısına koyuluyor. Hızındıkça acı çekmeyi unutuyor. Hava basıncı rüzgar yoğun bulut şimşekler ona göre değil. Kalbime batan iğneler gibi çığlıklardan... Yapayalnız ve çırılçıplak açmak ahlağın göz kamaştıran paykırışı! Coşku aşırılık değil, aşırı güçlerle yüklü ahlaktır...

Belki de bu çığlıklar bu temmuz ayında erikler dutlar karazlar tarlalarda kavunlar yaşkan balını döksün diye.. Beni acı tanımayan bu çığlıklar büyüttü.. Dünyalara hiç inmeden yukarılarda İran Suriye Balkanlar hiçbir kara parçasını mursamadan uçan bu kanatlar büyüttü. Kader felek şans mud sıkıntı çaresizlik tanımadan bu sınırsız coşkunluk büttü. Kırlangıç çığlıkları duyadan yazamam. Göklerin düziği. Özgürlük adında koyu ndar bir kurban.. Göklerin esranıyla neşelenen hafifleyen hecanlar. Bölünmemiş coşku, kılmadan geçilen tepeler, enebesiz vatan, ışıklarla çizilmiş urt, her tarafı uçurum olunca oprağı uçurumdan gökler, gölge büyü mavi boşluk üstünlük e yükseklik muazzam bir emde taşkınlık yapmadan çuyorlar, göklerin bereketi..

Yeryüzü toprağına tenezzülleri yok, toprakla aralarına soylu bir mesafe koyuyorlar, onları o boş çatıda yanıp tutuşturan mutluluk mu gurur mu? Kıyısız dağsız sınırsız düşüncelerden daha serbest duvar dizgin kırbaç çıkmaz sokak tanımayan..

Onları seyrettikçe yüzüm bayrak gibi artık her türlü eziyeti hoşgörür. Bir kez olsun moloz için bir avuç tohum için çöp için artık yere eğilmez başım. Onlar bu dünyanın çocukları değil, bir çöp için didişmezler, dilenmezler, yalvarmazlar, çöple beslenmez, kanatlarının sessiz fırtınasıyla yukarılara süzülür ve kaybolurlar. Bir müjdeli haber arıyor gibi seyrederim! Aşağılara ateşli bir coşkuyla dalışa geçerken heyecan kasırgası bir finiş, şakayla dolu mutlulukla kendilerinden geçerler. Göklerde aşırılık ne güzel şey, sıkıştıranları yok.. Mahvedici kudurgan bir yaşama hırsı sarfediyorlar ama ölüme dair hiçbir ipucu yok. Yüceleşmiş estetik biçimler içine hücum ediyorlar, anlatılmaz bir neşeyle gökleri sonsuz sayfalarca yazılmış çılgın bir aşk mektubuna döndürüyorlar..

Yavrularını uçuş yollarının iziyle beslerler. Soğuktan sıcağa, zayıflıktan kudrete aşkla geçilir, güneş çarpmaz, fırtına savurmaz, uçtukça kızgınlaşır kanatları, uçtukça dalgasını geçerler şehirle, akşamla, gün batımıyla, ağaçlarla. Başımı döndürüp dipsizliği sınırsızlığı pırıl pırıl bir kolye yapıp takarlar göğsüme.. Gökler istediği kadar zifir kararsın, rüzgar istediği kadar delice essin, yağmur istediği kadar katılaşıp dolulaşsın, kırlangıçlar bilinçdışı tabiatdışı çığlıklar şarkılar söyleyerek gökleri süslüyor. Bitmeyen fetih, bitmeyen patlamalar, bitmeyen festival, tabiatın en tehlikeli parçası özgürlük.. Kırlangıç çığlıkları betondan apartmanları testere gibi kesiyor, sokakları kesiyor, işe gidişi eve dönüşlerimizi kesiyor, açık havada göklerde keskin bir testere normalleşen evlerimizi kesiyor!..

Kırlangıçlar, yücelerden yüce derinliklerin kraliçeleri. İşte koca sema çığlıklarla kırılmış bir kadeh gibi. Çığlıklarla kırılmış kadeh çelik bir bıçak gibi kahramanların göğsüne şiirler çiziyor. Göklerdeki çığlıklar her sabah dünyamıza düşüyor..

Tanrı neden her sabah kırlangıç çığlıklarını gösterir bana? Tanrı neden her akşam sonsuzluk festivali gibi seyrettirir? Onlardan ne öğrenmeliyim? Gece görmediğim rüyaları sabahların saydam dalgalarında hatırlatır bana.. İçinden dışından derinden yıkılmaz o saklı şey, neşeli bir çocuk yapıverir beni.. Güneş bulut ay yanıkları gün ışığında kaybolur. Rüzgarın kanattığı kollarıma saadet gelir, yanıp tutuşur, kül olur huzursuzluğum..

Ancak suçsuz günahsız insanlar bu kadar dikine uçabilir. Hangi yöne dalsalar derimin altında hafif ateşte bir coşkunluk! Çığlıklar nağmeleşiyor. Bu gizli savaş her sabah yeni bir hayalperest kazanıyor.. Ne kadar çok yukarı yukarı zıplıyor ne hızlı sıçrıyorlar.. Sanki dünyalarında hiç perde yok, soğuk kalın dar karanlık yoğunluk öfke hiç yok. Onlar, sırtını dönmek için dünyaya uçuyorlar.. Derin sarsıntılar hayalkırıklığıyla yazılmış hangi şiir mısrası bir daha bölünür. Bir daha okuyun göklerin bu şiirini. Hepimiz yanlış anlaşılmalarla hayata bağlandık. Hepimiz içimizde aşırı ışıklarla yıkanmış coşkuları terkedip hayatın en alt dallarına tünedik. Göklerin sonsuz besinlerini unutup insanların bizi kabul edeceği çerçevelere desen olduk!.. Semalarda bu dünyalar içinde mükemmel bir dünya var.. Kırk bin parlak rengin her birinin kılı kırk yaran ışıktan ahlağı var..

Anlatmayın, başka hikaye bilmem, çok yükseklerde çok uzaklarda kılı kırk yaran güzel adamlar var. Ayı güneşi mehtabı bulutları maviliklerin parıltılarını her sabah hesaba katanlar var.. Şimdi kalbimde hiç kullanılmamış bir nefes var. Yeri toprağı umursamayan, görünmezlere doğru fırlayan, kahramanlık tohumu gibi bir nefes.. Sevgiliye yazılmış Azeri türküsü gibi: Şeyh misen nur musan.. Dalışa geçenlerin taddığı. Bilincimin diplerinde fırtınalaşan, göklere dokunan, meleklerleştiren bir tad...

Bu tadı hangi ülkede satıyorlar, hangi ideolojiler satıyor, hangi coğrafyalar saklıyor bu tadı.. Bulunabilir mi, alınabilir mi, öğrenilebilir, bilinebilir mi? Işıkla yıkanmış tad. Bulutla yıkanmış. Göklerden parıl parıl süzülmüş bir tad. Göklerden inmiş tad..

Uçmuyorum, uçamıyorum diyenler yalan söylüyor, yeryüzünden yükselmemiş insan var mıdır?

Biz insanlar canımız yandığı için beddualarımızı çığlıklarla yaparız, kırlangıçlar dualarını şarkılarını çığlıkla..

Kırlangıçlar, dualarını şarkılarını çığlıkla dile getirir, biz, canımız yandığı için beddualarımızı çığlıkla, dualarımızı mırıldanarak yaparız..

Hukuk felsefe kültür eğitim öğretim direnç öğretir, katlanmayı öğretir, dayanmayı dayatmayı öğretir. Karanlıkların içine doğru uçuyor bağırsakların kör labirentlerine yerleşiyoruz. Hayatında bir kez olsun Avrupa Birliği, atom bombası, bilgisayar kelimelerini telafuz eden insan artık uçabilir, çığlıklar atabilir mi?.. Dünyadan göklerden teknolojiyle konforla kopuyoruz. Çöple, bir lokma ekmekle, oyunla, meşguliyetle Tanrı'dan meleklerden evrenden uzaklaşıyoruz. Bizler artık evsiz evlerde boş gözlü yabancılar gibi oturuyoruz..

Kırlangıçların evleri çok sağlam, kırlangıçlar tavanlara yuva kurabiliyor, çünkü ağız suları tükürük salyaları fazlasıyla yapışkan.. Bir Hat Sanatı kitabında okumuştum.. Eski hattatlar mürekkep kağıda iyice yapışsın, yüzlerce yıl kalsın diye, mürekkeple reçinesi sakızı olan çiçek bitkilerinin suyunu iyice karıştırıyorlar. Çok karıştırılmaları lazım. Yüzbinlerce kez çalkalanması.. Bunun için reçineli sakızlı bitki suyunu su kabağına koyuyorlar ve mürekkeple karıştırıyorlar. Ve su kabaklarını Şam'a Hicaz'a giden develerin terkilerine bağlıyorlar. Böylelikle Şam'a gidene kadar su kabağı içinde sıvı üç yüz bin kez çalkalanıyor, saymışlar, Hicaz'a gidene kadar diyelim bir milyon kez.. Ve döndüğünde deve, su kabağını alıp yazmaya başlıyorlar, artık bu akışkan yapışkandan hangi kağıt kurtulabilir, hala silinmediler...

Kırlangıçlar bu denli çok uçarak kanları dolaşımları vücut ısıları akışkanlıkları çok koşmuş futbolcuların tükürükleri gibi yoğunlaşıp katılaşıyor ve öyle yapışkan hale geliyor ki, yuvalarını tavana yapacak bir tutkal..

Yani muhafazakar kuşlar kırlangıçlar, evimizi sağlam yapabilmemiz için çok çok uçmamız gerekiyor, çok kanat çırpmak..

Evlerimizin yurtlarımızın hayalkırıklığına dönüşmesinin sebebi bu olmalı. Evlerimizin hamurunu, çerden çöpden, bir çekirdek kabuğundan, hazır yiyecekten, yan gel yat'tan, beleşten, konfordan inşa ediyoruz.. Coşkusunu her sabah tüketmek için kanat çırpmayanlar hayata bağlanacak yapışkan bir özgürlük tutkalı elde edemez. Hicaz'a Şam'a kadar çalkalanmadan bu mürekkep bu kağıda geçmez...

YASİN 250ĞLU

yasin25@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

YENİLİKÇİ-ÇAĞDAŞ FABRİKATÖR İKRAM'IN KOPUŞU!

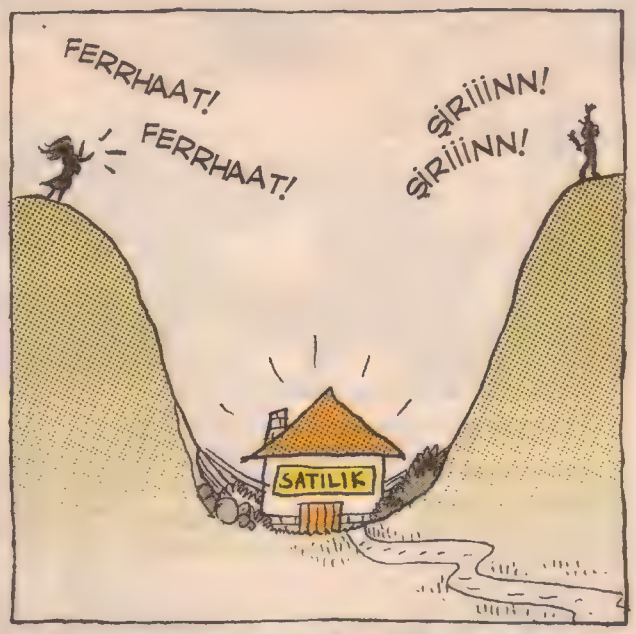

SEKSEN GÜNDE DEVR-İ ALEM

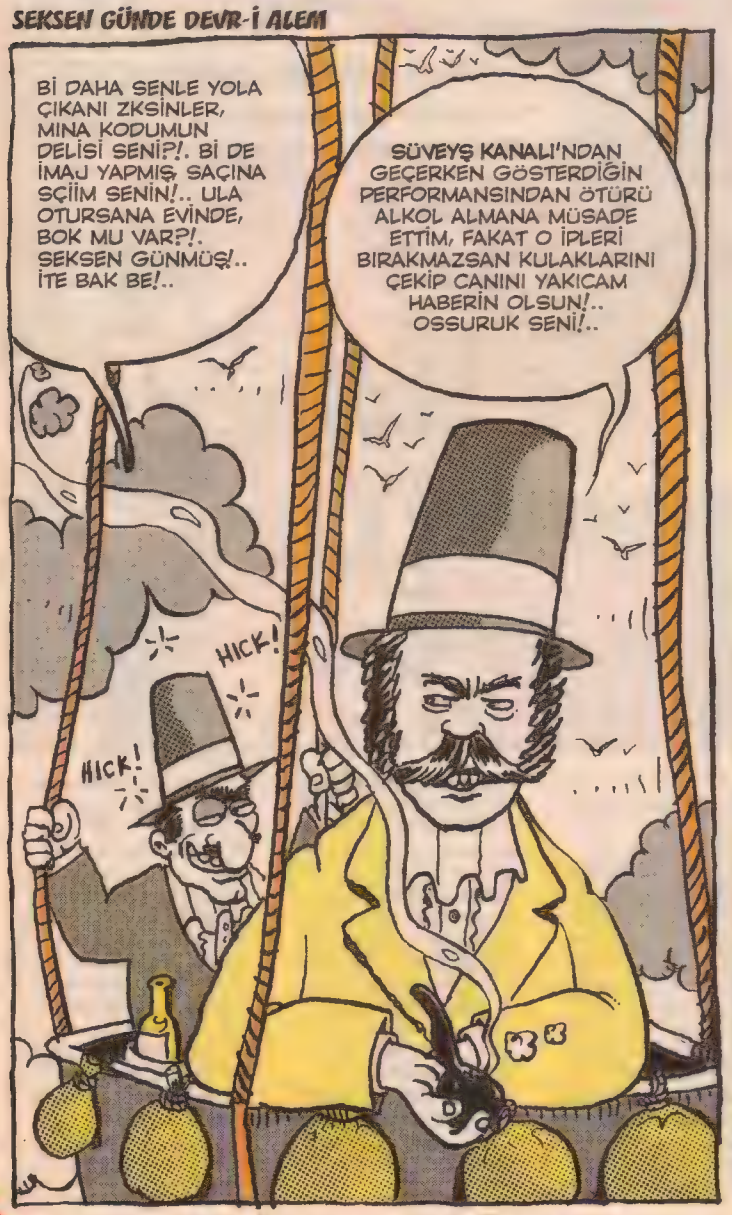

HAYATI AKIŞINDA SEVEN ADAM! PARS BEY!..

Akşamsefası

AYRINTILAR

metin eidan

-"Öyle bir geçer zaman ki!.."

-Pardon; nasıl?

-"Bir cevap buldun mu sorulara.."

-Bana mı diyorsunuz?"

-"Yiğitlik de var yine serde.."

-Anlamıyorum ki?

-Şey.. bana mı diyorsunuz!?

-Size elbette. Mırıl mırıl bişeyler söyleniyorsunuz yüzüme!

-Rahatsız ettiysem özür diliyom! Mepeüç dinniyodum da az önce: 'Öyle bir geçer ki zaman', Erkin Koray. Dinnerken, aynı anda mırıldanıyodum. Size baktığımın farkında diilim!

-Tuhaf. Nasıl farkında olmazsınız? Tam yüzüme; böyle dik dik, gözlerimin içine içine bakıyordunuz.

-Aslında, bu doğru olamaz. Çünkü dalmıştım; ama sanırım yine de, şu tepeye, ağaçlıklı bölgeye bakıyordum! Tam sol omuzunuzun arkasına denk geliyor tepe. Bakın, nah şurada! Ortasında bir anten var.

-Ne anteni. Göremiyorum?!

-Şurada canım. Anten dediğim, televizyon vericisi, kulesi gibi bişiy yani... Seçemediniz mi?

-Göremiyorum. Neyse, önemli değil! Madem oraya bakmışsınız..

-Ama şimdi zan altında kalmak istemem! Bir dakika, siz geçiverin şöyle. Tamam, ben burda durayım.

-Lütfen.. böyle garip oyunlarla..

-Hayır hayır, lütfen! Evet, bakın şimdi gözlerime. Veya tepeye bakın. Tam antene bakın! Bana bakıyomuşsunuz gibi olucak.

-Tamam canım, peki! Doğru diyelim. Yine de, illâ o tepeye bakmanız mı lâzımdı? Başka bir yere de bakabilirdiniz rahatça. Çünkü bana birşeyler söylediğinizi zannettim.

-"Öyle bir geçer zaman ki.."

-İşte. Gene yapıyorsunuz.

-Bu sefer, size söylüyorum canım! Madem arkadaş olduk sayılır; vapur yanaşana dek, zaman konusunda biraz laflayabiliriz belki? Çok isterdim! Müzikten ve şarkıdan fecii etkilendim az önce. Birileriyle paylaşmak istiyom: Zaman, nası geçiyo di mi? Sizce, 'zaman' bir efendi midir!? En güçlü o, dii mi?!

-Şey.. aslında biraz laflayabiliriz elbette. Vapurun da geleceği yok hani. Felsefeyle aram gayet iyidir. Bu açıdan bakabilirim meseleye.

-Vapur açısından da güzel olur! O açıdan da bakılabilir yani. Hâlâ gelmedi ya; onu tartışabiliriz. Gelse bile; onbeş dakkada gidiyo karşıya, yirmi dakkada yanaşıyo iskeleye! Yine de seviyom bu eski vapurları. Görebiliyo musunuz; anteni?!

-Anten?. Canım oraya bakmıyorum ki şu an.

-Bana da bakmıyorsunuz pek ama. Ne harika, ne sevimli bir insansınız! Nereye baktığınızı, içinizde ne fırtınalar döndüğünü bilebilmek isterdim!

-Şeyy.. zaman meselesini tartışırken, o kadar da özel şeylere girmemize gerek yok.

-Annıyorum. Buyrun tartın, aman tartışın! İlk önce siz girin yani. Ben az önce birazcık girdim sayılır.

-Evet.. Sanırım şöyle diyebilirim.. Bence zaman, bir mücadeleyi, bir yolu ve bir amacı çağrıştırıyor!.

-Bir dakika! Üzerinde düşünebilir miyim bunun!?

-??.. Kulaklığınızı niye taktınız ki şimdi?

-Azıcık daha dinnedim şarkıyı! Bir konuyu, müzik dinnerken daha iyi düşünebiliyom.. Tamam, düşündüm.. Mücadele, amaç ve yol ha?. Gerçekten nefis! Ben içlerinde en çok, yamacı, aman amacı sevdim! Sizce, amaç ne demektir peki!?

-Ama daha zaman meselesini bitirmedik ki! Sırayla gidelim.

-Şey.. niye hep, 'mesele' diyorsunuz zamana?! Zaman, bir sorun yaratıyor sürekli; o yüzden dii mi?

-Hayır canım onun için değil. Kolayca çözülemeyen, üzerinde düşünmemiz gereken şey annamında, 'mesele' diyorum yani.

-Size yanlışlıkla dik dik baktığıma, sizle karşılaştığıma acayip memnun oldum! Ne kadar kolay annatıyorsunuz herşeyi... Profesör müsünüz siz!?

-Dalga mı geçiyorsunuz?.. Şey.. teşekkür ederim! Bu tür konularda çok kitap okumuşumdur, ve fazlasıyla kafa yormuşumdur.

-Ben de kafa yoruyom. Geceleri yoruyom genelde! Kafa yormak çok nefis bişiy!

-Elbette. Konumuza dönelim..

-Amaç!. En çok, onu merak ediyom! Lütfen amacı anlatın bana. Bi amaç nedir; kaç türlü amaç vardır, en güzel amaç nedir, amaca nasıl ulaşılır, amaç nerden alınır.. hepsini bilmek istiyom!

-Heh heh!. Çok meraklı ve hırslı bir genç olduğunuz anlaşılıyor.

-Otuzaltı yaşındayım!. Çok sivilce çıkmıştı yüzümde. Ama ince, uzun bi şerit şeklinde çıkmıştı sivilceler! Onnarı yirmisekiz yaşımdayken, fırt fırt koparınca, böyle derin, yaşlılık izleri kaldı komik!.. Sizce, bi amaç nasıl elde edilir tam olarak!?

-Amaç meselesine taktınız kafayı.

-He he!. Yine 'mesele' dediniz! Herşey sizin için bir mesele galiba?

-Ama; açıklamıştım! Üzerinde düşünmemiz gereken şey annamında 'mesele' diyorum yani!

-Özür diliyom.. Ben.. işte salağım biraz! Kelimelerin altında hemen buzağı arıyom!

-Estağfurullah! Öğrenmek istiyorsunuz elbette.. Eh; amaç diyorsunuz, oradan devam edelim öyleyse. Amaç...

- Mesela şimdi vapuru bekliyoruz. Bu bir amaç!

-Fakat; dinlemeyi öğrenmelisiniz önce! Henüz sözümü bitirmedim daha.

-Şey, özür diliyom. Ben.. yani.. hiçbir amacım olmadı da bugüne kadar! O yüzden çok heyecanlıyım! Eğer, amacın annamını bilirsem, belki kendime çok nefis, iyi bir amaç bulabilirim.

-Meselâ, şu an vapuru beklememiz, gerçek anlamda, çok değerli ve kutsal bir amaç değildir. Başka bir amaca ulaşmak için, bir araçtır belki.

-Vapurla, eve gidicez? Öyleyse, amaç ev! Dii mi? Ama, kutsal ne?. Bi de gerçek annamda?. Araç.. Değerli.. Karıştırdım!

-Karıştıracak ne vardır bunda!. Şöyle diyelim: Bir insanın yaşamında 'amaç' tanımlamasını hak eden, çok az şey vardır. Az oldukları için zaten, değerli ve kutsaldırlar. Geriye kalan şeyler, o kişinin amacını gerçekleştirmesi için, birer araç olurlar sadece.

-İşte! Tam onu diyodum. Diyecektim!. Bende öyle, bi tane veya iki tane çok nefis amaç yok! Bin tane şey aklımı meşgul ediyo! Daldan dala savruluyom hüzünlü ve deli bi yaprak gibi! Maymun iştahlıyım, herşeyi bi amaç sanabiliyom. Araçları da pek iyi kullanamıyom.. Bana.. rica etsem.. size zahmet olmazsa.. çok güzel bi amaç söyler misiniz n'olur!? Hemen gerçekleştirecem, sarılıcam o amaca! Lütfen!?

-Yav, olur mu öyle şey yahu? Hayattaki amacınızı siz belirlemelisiniz! İlgi alanlarınıza, sevdiğiniz şeylere kafa yormalı, içlerinden birini seçmelisiniz.

-Oo hoo! Öyle çok var ki! Nasıl toparlıyım şindi. N'olur, lütfen? Bi tanecik amaç söyleseniz siz, eliniz mi koparı!? Vapur da geliyo. Bi çıtlatın lütfen? Anlamaya çalışırım!

-Tamam, buraya kadar.. Güzel bir felsefî sohbet olacağı düşünmüştüm ama, sanırım bu şekilde devam edemeyeceğiz!

-Özür diliyom.. Sustum.. Yani, çok mu zordu; bi tanecik güzel amaç söyleyebilmek. Belki sizdeki fazla amaçlardan birini bana verebilirdiniz!?

-Bak delikanlı; pardon bak arkadaşım: Böyle, 'amaç amaç' deyip kıvranman bile, aslında iyiye işaret! Yani, boş yere yaşayıp gitmek istemiyorsun; bir şeye ulaşmak istiyor, bir üretim gerçekleştirmek istiyorsun. Böyle devam et: Amaç diye kıvran! Amaç diye etrafına bak! Eninde sonunda bulucaksın.

-Çok acımasızsınız. Deli gibi etrafa bakayım yani, amaç amaç amaç diye! Ben olsam, bendeki sekiz tane fazla amaçtan iki tanesini, size dostça veridim. Hem, ya sokakta, kötü bir amaç bulursam!? Nerden anlıycam ki?!

-Hmm.. Doğrusu bu ilginç bir mesele!..

-He he! Mesele dediniz.. Barıştık yani dii mi?

-Peki, barıştık. Buyrun, vapurumuz geldi. Binelim. Kenarda oturur; kötü ve iyi amaçlar hakkında biraz laflarız. Yalnız, canımı sıkmayacağınıza ve dinleyeceğinize söz verin!

-Söz!.. Şey.. kötü ve iyi amaca bir örnek verebilir miyim?!

-Ver bakalım?

-Kötü amaç... şu an hemen eve gitmek ve dokuz kere otusbir çekmek istiyom!.. İyi amaç.. Sizi can kulaayla dinlemek ve güzel kadınları etkileyecek şeyler öğrenmek istiyom!..

-Olmadı.. İkisi de yanlış.

-Biliyodum zati!. Yok işte iyi bi amacım. Neyse, öğreticeksiniz az sonra.. AA-A! Amacım bu. Öğrenmek!. Yok yav, bundan bi amaç olur mu ki hiç. Saçma... Olur mu!?

-Heh heh! Oluyo, oluyo. Afferin.

-Oo hoo! O zaman tamam canım. Baştan söylesenize şunu!. Öyleyse, herşeyi öğrenmek istiyom! Bitmez bu amaç!

DE-DOKU BULMACA

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

Karelerdeki bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz okura imzalı , tişörtleri ve veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak... Bu arada bazı şanslı okurlarımız nin CD'sini kazanacak..

Leman Bulmaca 22
Firuzağa Mah.
Defterdar Yokuşu
No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....

Adres: .....

.....

Tel: .....

E-mail: .....

764. SAYIDAKİ BULMACANIN CEVAPLARI

1 Erhan Candan 2 Gatana/T. Akgün & K. Aratan 3 Paf Takım/Alper Durmaz 4 Ortam/Erhan Güneş 5 Pantolon/Metin Fidan 6 Behiç Pek 7 Paf Takımı/Gürkan Yıldız 8 Bayır Gülü/Feyhan Güver 9 Terelelli/Can Barslan 10 Yasin 25oğlu 11 Ortam/Demir Dedeoğlu 12 Böyle Bi Şey Oldu/Melike Acar 13 Çağçağ/3.sayfa 14 Paf Takımı/Serkan Keskin 15 Paf Takımı/Oğuz Karakaya 16 DarallanTimsah/Mehmet Çağçağ

764. SAYIDAKİ BULMACADA KAZANAN 20 OKUR

Özgecan Alptekin/İstanbul - Kadir Kavak/Balıkesir - Tuğba Özer/Ankara - Tayfun Tulan/Antalya - Esra Doğu/İstanbul - Banu Oğuz/Sinop - Murat Boyraz/İstanbul - Ozan Can Beycan/Eskişehir Betül Yapıcı/İzmir - Cumhur Daş/Malatya - Ali Koçak/İstanbul Evren Konyalı/İzmir - Gizem Kökver/Ankara - Aylin Erol/İstanbul Kaan Yıldırım/Ankara - Simge Özdemir/İstanbul - Emel Seçilmiş/Hatay - Pelin Güngören/Tunceli - Kitap+CD Haydar Adıgüzel/Ankara Kompile Hediye Paketi Dilek Akkurt/İzmir

Leman Okurk mektupları
Mizah Dergisi
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu / İstanbul

Ömrünün son demlerini yaşayan bir asker emeklisiyim. Yaşım yetmişin üzerinde ve bu mektubu yazarken ellerim yaşlılığın getirdiği dengesizlikle titriyor.

Bu mektup, ömrümü tamamlamadan önce yapmak istediğim,dua ettiğim bir önemli dönümü benim adıma gerçekleştirdiğine inandığım Cezmi Ersöz e bir teşekkür içindir.

Ben Tekirdağ'ın Saray ilçesinde yaşıyorum. Bundan epey zaman önce saray ilçesine gelmişsiniz.Hastanedeydim sizi dinlemeye gelemedim,bilseydim ve hastanede olmasaydım gelirdim.Bizim ilçemize sizin gibi aydın insanların gelişi pek nadir olur.

Çok sevdiğim ve zamanın gençliği arasında kıymet verdiğim bir hanım kızım var.Adı Derya. Bundan 5 yıl önceydi, hayat arkadaşımı yani, eşimi kaybettim. Kaybettiğimde anladım benim üzerimdeki emeğini ve onu ne kadar sevdiğimi.. Askerlik zamanların da ve sonrasında mesleğimden dolayı epey sert bir aile yapısı oluşturmuş olmalıyım ki çocuklarımda benden epey uzak ve mesafeli büyüdüler.. Annelerini yitirdiğimde, yanımda olmalarını istediğim anlarda hep uzağa çekildiler, izlediler. Belki de geçmiş sevgi kısıtlamasının öcünü alıyorlardı benden.O sıralarda çevremde bulunan Derya kızım evlatlarımdan daha yakın oldu bana karşı.

Ben huysuz,sevgisi kıt ama içi ezik biriyim benimle uğraşma desem de dinlemedi. Ne sevgisini ne de ilgisini esirgedi benden. Hiçbir özel günü atlamaz, bayramlarda ziyaret perisi gibi yanımda bulundu. İlk zamanlarda yadırgamıştım ilgisini.insanın insana çıkarsız yaklaşmadığı zaman içerisindeyiz nicedir. Sonra anladım kendisini ve kızdım kendime bu düşüncemden dolayı..Hayata taşıdı beni sanki yeniden.. Çocuklarımla aramdaki mesafeleri dahi kaldırdı diyebilirim.Şimdi her bayram daha sıcak kaynaşıyoruz çocuklarımla..Kitaplarının arasında küçük karalama notları görüyordum şiirler..ben sordukça saklıyordu, yazmıyorum, bir yerlerden alıyorum kitabımın arasına koyuyorum diyordu..içine kapanmıştı son bir yıldır .beni hayata döndüren bu melek gibi kızıma ben de destek olmak istiyordum ama olamıyordum..yanıma geldiğinde bin bir türlü mutluluk çiçekleri yaratıyor bunları bana bırakıp gidiyordu.Ama biliyordum içinde hüzün olduğunu..

Uzatmayayım. Zaten çok çabuk yazamıyorum eskisi gibi artık..

Geçen hafta Saray'a gelmişti Derya kızım. Sohbet sırasında gözlerinin parladığını gördüm.Sana bir hediyem olacak amca dedi.Elindeki kağıtta dizeler dolusu şiir vardı.sonunda da bana sevgisini yazdığı.. Çok mutlu oldum.

Mutluluğum sadece bana şiir hediye ettiği için değildi.Kendisini de mutlu gördüğüm içindi. Sonra sözlerine devam etti.

Amca, biliyor musun ben aslında çevremde, kendi dünyamda olup bitenleri yazıyordum ama uzun zaman önce, seninde bildiklerinden sonra hep yazıyı öteledim içimde.yazdıkça acı çekiyordum. Belki de yazmanın mürekkebi acı çekmek ama paylaşmamak, paylaşamamak bitirendir kalem sahibini dedi. Cezmi Ersöz dinletisinden sonra içimde yazma isteği uyandı. İlk mektubu kendisine yazdım dedi.

Vallahi alınmayın ama sizi kıskandım o an. Demek öyle dedim.

Yok dedi.Seni görmek gibi değil bu amca, senin yerin farklı dedi.. Başka bir his bu, bir kalem insanının ilgisi ve desteği diyerek sözlerine ekledi.. Gerisi bana kalsın.

Ben ne desem, ne yapsam eksikliğimin adı yok yada adını koyamıyorum amca tüm mesele bu diyordu. Geçen hafta ise eksikliğim kalemimmiş, kalemimden çıkanlarsa eksikliklerimin ta kendisi. Kaçamıyorum yazmaktan kaçtıkça daha da mutsuz oluyorum... dedi.

İşte bu sebepten size sonsuz teşekkürlerimi iletiyorum Cezmi evladım.Size evladım diyorum içtenlikle kusura bakmayın.. Ben, beni hayata yeniden döndüren kızıma destek olmak isterken siz bunu dinletiniz sırasında yaptınız galiba..

Ömrünün son günlerini yaşayan ben, torunum sayesinde bu adreste size ulaşabileceğimi öğrendim. Torunum derginizin deli bir okuru..

Ömrünüzün bir gününde tekrar görürseniz Derya kızımı yada mektup alırsanız ondan, iyiliğini ve yaklaşımını benim geçmişte garipsediğim gibi garipsemeyin..Ben hep ona 17.yy dan kalma insansın diyorum.

Leman Dergisi çalışanlarına teşekkürler..

Mehmet Gr.

Okulum bu sene de bitti. Ve yaz tatilimi ailemle köyde geçiriyorum... Leman albümleri ve ciltleri istiyorum. Sizi burdan çok zor takip edebiliyorum. Teşekkürler.

Şengül Demiröna/ Erzincan

Sevgili Leman;

Bu haftaki de-doku çok kolay geldi, her hafta bir-iki tane yüzünden yollayamıyordum (bulamadığım). Bu hafta şeytanın bacağını kırdım. Belki de ÖSS'den sonra baktığım için hemen çözmüşümdür. Bu sene ÖSS'yi kazanırsam (istediğim bölüme girersem) ben de Sefa gibi seneye sıfır için giricem. Bu yüzden bulmacayı kazanırsam bana da Leman-ÖSS t-shirt'i gönderir misiniz?

Murat Boyraz/İst.

Leman
Sayı: 766
13 Temmuz 2006 Perşembe
Haftalık Süreli Yerel Yayındır

● Yayımcı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

LeMan Paf Takım

Erdal Küçük (İST)

Muhammed Ali Yıldız (Eskişehir)

Cemil Açıkkol (Gaziantep) & Ersin Perk (İST)

Zafer Okur (İST)

Gürkan Yıldız (İST)

Erdal Küçük & Fatma Yıldız (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

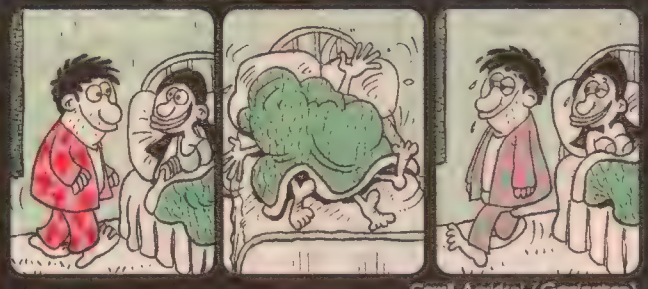

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

İsmail Erdoğan (Muğla)

Muhammed Ali Yıldız & Hakan Keleş (Eskişehir)

Tuncer Çelik (Yalova)

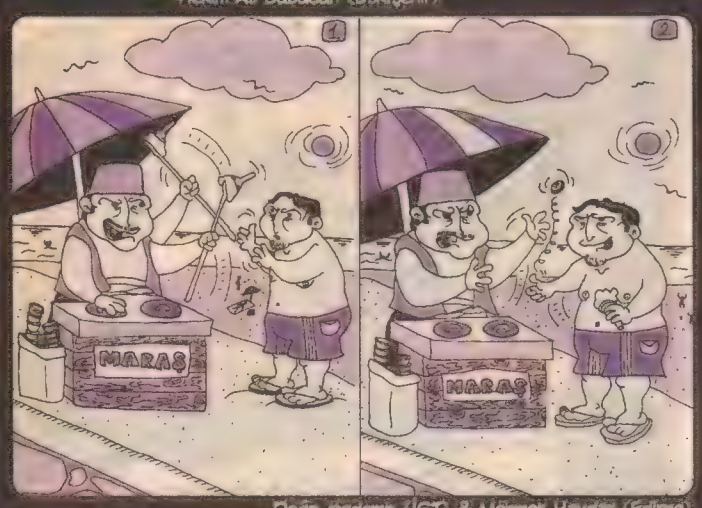

Doğa Özdemir (İST) & Mehmet Haydar (Edirne)

İpek Özsüslü (İST)

Murat Zümrüt (İST)

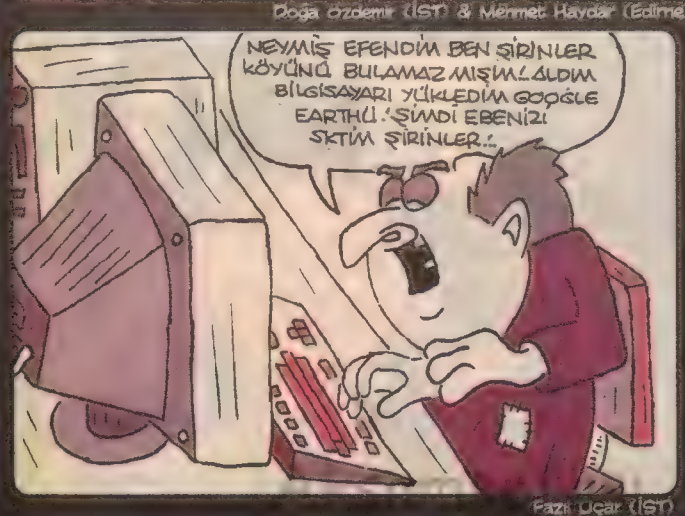

Fazıl Uçar (İST)

İlker Yatı (İST)

Tanju Özkan (Bursa)

767
Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP
20 Temmuz 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/30 1.25 YTL (KDV Dahil)

LeMan

leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL

SEFA'NIN CEFASI 3. Sayf

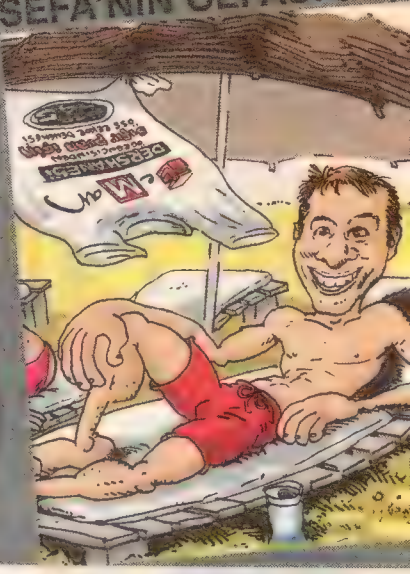

İsrail ipini koparDI

ISSN 0-1300-4867-4

DR.MURAT ÇAĞLAR

Akşamseradı

ERHAN GÜNEŞ

erhangunes@leman.com.tr

KARİKANKALAR

MURAT UZUN & EVRİM GAYRET

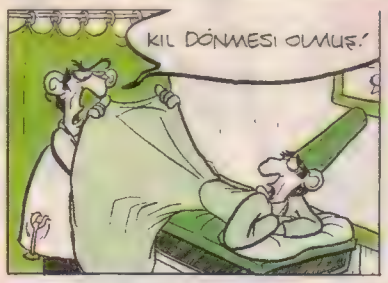

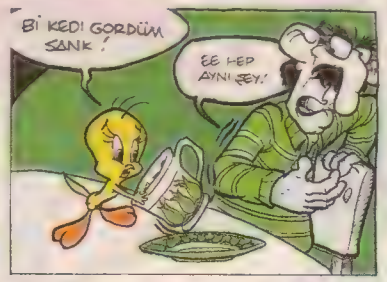

karikankalar@leman.com.tr

BARBAROS ALTUĞ

barbaros@leman.com.tr

DEMİR DEDEOĞLU

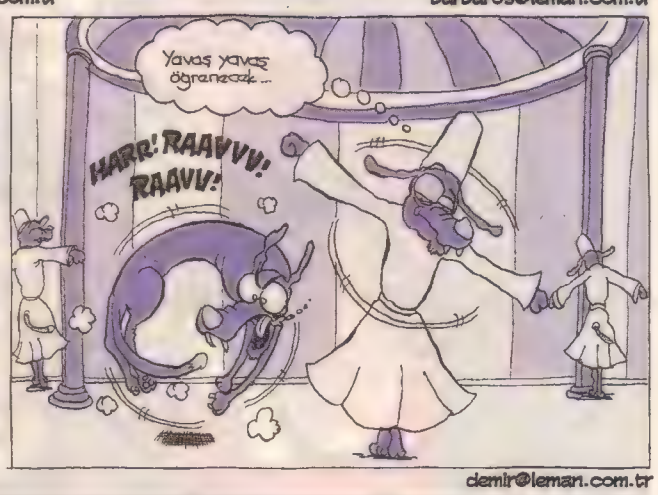

demir@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

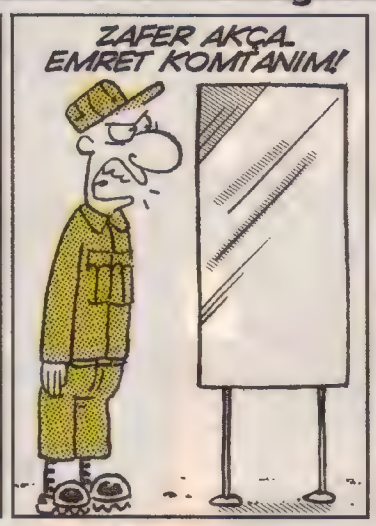

mtibet@leman.com.tr

Milyonlarca genci ilgilendiren ÖSYM sonuçlarının açıklanması nedeniyle PAF Takımını bu hafta yayınlayamadık.. Gelecek hafta PAF kaldığı yerden devam edecek..

LeMan

Condeleezza Rice, "Israil askerlerinin kaçırılması istikrara zarar verir" demiş.

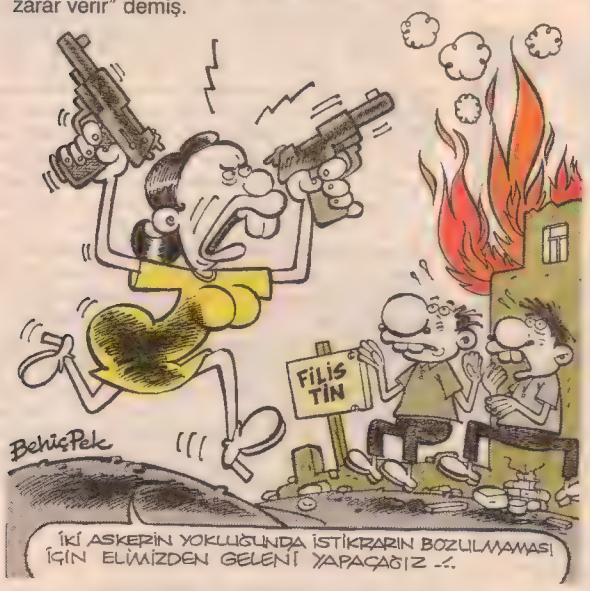

Demokrasi uzmanı Bush, Rusya'ya demokrasi dersi vermiş: "Demokrasi ya vardır ya yoktur!!!"

Baykal'a göre polis teşkilatları tarikatların kontrolüne geçmiş..

Fransız gazetecileri Zidan'dan hesap sordu: "O yaptığın hareketi milyonlarca çocuğa nasıl açıklayacaksın"

Akşamsefası

ÖSS sonuçları açıklandı. Eksi 45 Türkiye rekoru için sınava giren Sefa Boyar'a yeni kazık!

ÖSYM, Sefa'yı sıralamaya sokmadı!

Sefa Boyar, 1983 doğumlu. 18 Haziran'da yapılan Öğrenci Seçme Sınavı'nda, LeMan Dergisi'nin desteği ile oldukça güç bir denemede bulunan Boyar'ın amacı tüm soruları yanlış yanıtlayıp bir Türkiye rekoru kırmaktı. Amacı ise gayet basitti: ÖSS sisteminin handikaplarını ve öğrencilerin yaşadığı sıkıntıları ortaya koymak. Boyar, ÖSS sınavının ardından tüm Türkiye'nin ve dünyanın dikkatini çekmişti. Geçen Pazartesi günü sınav sonuçları açıklandı. Ve Boyar, kamuoyunda kopartttığı anti ÖSS fırtınası sonucu olsa gerek, büyük bir hışma uğradı. İnternette açıklanan sonuçlara göre, kendisine ne puan verildi, ne de sıralamaya sokuldu. Bundan sonrasını sıcağı sıcağına Sefa'nın kendisinden dinleyelim:

Sefa, ÖSS sonuçları açıklandı. Rekoru kırdın mı? Sonuç nedir?

Abi battık yaa! ÖSYM 1 senelik emeğimi yedi. ÖSYM sınav sonucumda hiçbir net puan ya da sıralamaya sokmamışlar beni. Puanların sıralamaların olduğu yerde bende küçük küçük çizgiler var. Anlamadım bu olayı. Çok şaşkınım! Sıfır net yapanla eksi 45 yapan adamı aynı şekilde almışlar. ÖSYM yaptı yine yapacağını. Çok mağdurum... Artık sınav sonuç belgesi elimize geldiğinde belki orada yazar; bakacağız...

Bu durumda ne yapmayı düşünüyorsun? Sonuçlar eline ulaştığında herhangi bir itiraz hakkın var mı?

Artık sınav sonuç belgesinde de yazmazlarsa herhangi birşey; avukatlarıma soracağım. Gerekirse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne kadar gider bu olay. Burada benim hayatım söz konusu. Bu olay burada kapanmaz.

Seni hiçbir net puana ve sıralamaya sokmamalarının nedeni ne olabilir?

Vallahi ağabey; bilmiyorum. ÖSYM Başkanı bu eksi 45'leri önlemek için benden sonra 1 ay içinde yönetmeliği değiştirmiş olabilir. Korkmuş da olabilirler. Çünkü ben bir ilktim ama gelecek sene benim gibi birçok kişi çıkıcaktır. Bunları önlemek için yapmış olabilirler. Bakalım inşallah sınav sonuç belgesi elime geçtiğinde orada verirler inşallah! Ne diyeyim çok madurum, perişanım.

Rekoru kırdığına inanıyor musun?

Tabii ki inanıyorum. Çünkü benim kadar soru yapabilen arkadaşlar iyi bir yere giderler. Ben bunun tam tersini yaptım. Bir tek seçenek var: O da bütün sorulara birden çok şık yanıt işaretlemesi gerek ki, o insan eksi 45 alabilsin. Ama bu da sahtecilik olur. İnanıyorum ki; bu rekor benim hakkım...

Bundan sonra sınav sonuç kağıdını bekleyeceksin artık. Peki önümüzdeki günler, bu rekor denemesi için neler gösterebilir?

Şu an için çok şaşkınım vallahi. Bakalım sınav sonuç belgesinde umarım verirler benim hakettiğim sonucu. Abi şimdi bana puan da vermemişler. Daha biz tercih yapacaktık. Ha sonuncu, ha birinci; ne farkeder! 10 birinci çıkmış bu sene. Benim yaptığım olay bambaşka birşey. Gerekirse noter gerekirse, Gyness rekorlarından görevlilerle gireriz bundan sonra sınava. Benimle birlikte binlerce insan ÖSS sınavına girerse, ÖSYM o zaman ne yapacak; görelim!

Öğrenci arkadaşlarına ve LeMan okurlarına bu rekor girişiminle ilgili vermek istediğin bir mesaj var mı?

Nasıl bir sınavdır ki bu, anlamadım! İnternet cafedeyim şu an Mersin'de ve yanımdaki gençler şimdi ağlıyorlar. Bu kadar stres, bu kadar eziyet bir insana yapılamaz bence. Şu an ben de çok üzgünüm onlar adına. Yine bu sınavda zeki ÖSS'zedeler çok olacak. Tüm öğrenci arkadaşlara ve LeMan okurlarına sesleniyorum: Bir kişi hiçbir şeyi değiştiremeyebilir. Fakat binlercesi, milyonlarcası herşeyi yapabilir. Lütfen yanlış bir sisteme duyarsız kalmayalım. Sesinizi duyurun Türkiye gençliği!

Bundan sonrası, sanırız sınav sonuç kağıdı eline geçtikten sonra belirlenecek.

Evet. Artık o gelince bakacağız: Ne olacak, ne yapacağız, karar vereceğiz. Tüm zamanların en kötü net puanını yapmak kolay değil. Bekleyeceğiz artık...

Kutlu ESENDEMİR

ÖSYM

2006 ÖSS Sonuçları

(18.07.2006)

T.C. Kimlik Numarası	19361103374
Adı Soyadı	SEFA BOYAR

ÖSS PUANLARI				ORTAÖĞRETİM BAŞARI PUANI
ÖSS-SÖZ-1	ÖSS-SAY-1	ÖSS-EA-1	ÖSS-DİL	
---	---	---	---	085,874
ÖSS-SÖZ-2	ÖSS-SAY-2	ÖSS-EA-2	---	
---	---	---		

MEZUN OLACAĞI/OLDUĞU		
Okulun Kodu	Okulun Türü	Alan/Kol/Bölüm
460244	11033	1595

AĞIRLIKLI ORTAÖĞRETİM BAŞARI PUANLARI (AOBP		
Sözel(AOBP-SÖZ)	Sayısal(AOBP-SAY)	Eşit Ağırlıklı(AOBP-EA
093,144	093,062	093,563

Y-ÖSS PUANLARI	0,3 AOBP'li	0,8 AOBP'li	Ek Puanlı
Y-ÖSS-SÖZ-1 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-SAY-1 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-EA-1 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-SÖZ-2 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-SAY-2 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-EA-2 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-DİL Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---

13:50 18 Temmuz 2006 / Salı

ÖSYM Başkanı, soruları yanlış yanıtlamaya çalışan kişiye tepki gösterdi

ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan, sınavda "eksi" puan almaya çalışan adaya tepki gösterdi. Yarımağan, adı Sefa Boyar olan kişi hakkında şunları söyledi:

"Medyatik bir aday, ucuz kahramanlık yapmaya çalıştı. Son derece kolay başarılacak bir işi yapmaya çalıştı ve başaramadı. Bakmadım ama, sanıyorum başaramadı. Tüm soruları yanlış yapmak son derece kolay, çok bilgi de gerekmez. Ama basın ilgi gösteriyor. O aday piyasada görünmediğine göre başaramadı. Son zamanlarda bazı kişiler, bazı kurumlar adlarını duyurmak için kimi şarkı yazıyor, kimi marjinal işlere soyunuyor, kimi başka faaliyetleri görüyor. Toplumun ilgisini çeken bir konu olduğu için bu tip girişimler oluyor. Bunları engelleyemiyoruz."

-45'Cİ SONUCUNU ÖĞRENEMEDİ

Sınava protesto amacıyla giren ve tüm soruları yanlış cevaplayarak -45 almayı hedefleyen ODTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü öğrencisi Sefa Boyar, ANKA'ya yaptığı açıklamada, T.C. Kimlik Numarasını girmesine karşın sorgulama ekranından bir yanıt alamadığını ifade etti. Boyar, "Belki de puanı hesaplanamayanlar arasında olduğum için sorgulama ekranında bir yanıt çıkmıyordu. Sonuç bilgilerinin elime geçtikten sonra amacıma ulaşıp ulaşmadığını öğrenebileceğimö dedi.

İŞTE SEFA BURADA..

Sefa'nın eylemine karşı ÖSYM sessizliğini bozdu....Türkiye'de ilkokuldan-üniversiteye kadar şapşallıklarla dolu, dalga geçilen eğitim sistemimiz hakkında en ufak bir eleştiriye karşı klasik resmi tavır yine sahneye kondu; eleştiren her ne hikmetse sadece ve sadece reklam icin eleştiriyor..ÖSYM Başkanına göre Leman bunu reklam için yapıyor..Evet.. Reklam için yapıyoruz.. Bu saçma sapan eğitim sistemiyle dalga geçip, herkese reklam ediyoruz ve bunu başardık..ÖSYM Başkanına önerimiz,reklamı Leman'da değil öğrencileri ve ailelerini iliklerine kadar sömüren trilyonluk rantlarıyla palazlanan dershane sektöründe arasın.. Bu utancın yansımaları bütün dış basında ilgi gördü..Amerika'dan Çin'e.. Finlandiya'dan Fas'a kadar dünya basınında karşılık gördü, haber oldu....Google arama moturunda en çok aranan isim oldu..Ve ÖSYM başkanı buyurdu...."Sefa kayıp ortalara cıksın.. Galiba başaramadı".. Hiç önemli değil..Sefa'ya bütün dünya basını ulaşıyor..Bir tek ÖSYM başkanı göremiyor..ÖSYM ve Türk eğitim sisteminin Leman dergisiyle ipliği pazara çıkmıştır..Bundan sonra bu defterin dürülmesi ve yeni bir defterin açılması tek dileğimizdir....Biz bu yola çıkarken bizim için "-45" bir slogandı..Onlara göre zekası kanıtlanmış, ÖSS'yi 5 yanlışla geçmiş, ve daha düne kadar ÖSYM için gözde bir öğrenci olan ve ODTÜ gibi kallavi bir okulu bitirme başarısı göstermiş Sefa kardeşimiz için "-45" sadece bir hedef değil, çarpık sınav sistemine dikkat çekmekti..

Leman

daral timsah

ÇAKMAK

daral@leman.com.tr

Daha önce yayınlanan bu hikaye gerçek hayat hikayesidir... Böyle bir yurdun evladı vardır...Kardeş harbiden hayli faaldır...

Akşamsefası

ORTADOĞU'YU KAOSA SÜRÜKLEYEN ÇİRKİN SALDIRI

Aksaray PAŞAOĞLU

Bakınız geçenlerde bütün dünyanın gözü önünde **Ortadoğu**'yu ve **Türkiye**'yi çok yakından ilgilendiren alçakça bir saldırı yaşandı. Bir takım insanlar bu menfur saldırı karşısında sessiz kalırlarken, bir kısmı daha da ileri giderek ahlaksız saldırıya destek verdiler. O saldırı, vicdanı olan herkes gibi beni de derinden yaraladı. Beynimin **ıslak ve karanlık labirentlerinin kuytularında** ardarda gelen ateşli patlamaları tetikleyen uğursuz bir çakmak taşı gibi vicdan duvarlarımdaki **muhasebe sıvalarının** dökülmesine sebep oldu. Evet. **Zidan'ın, dünya kupası finalinde Materazzi'ye kafa atmasından** bahsediyorum. Bilmiyorum size bendeki inanılmaz empati yeteneğimden söz etmiş miydim? Bazen odamda yalnızken kendimi inanılmaz bakınız başka bir insanın yerine koyabiliyorum. Bazen aynı anda iki kişinin yerine koyduğum da oluyor. Ben buna ikircikli empati ya da öbürcük diyorum. **İstersem birbiriyle çarparak öbürcüklerimi ubucuk yaparak yüz yüzelli kişiye çıkarabiliyorum.**

KENDİ KENDİME MEKSİKA DALGASI YAPABİLİYORUM.

Dün sabah kendimi bilgisayarımın kasasını sökmüş, dilimin ucunu bilgisayarın fanının **mağripli çılgın bir gezgin gibi** hızla dönen pervanesine deydirirken yakaladım ve kendime o inanılmaz soruyu sordum: **"Acaba odanızda İtalya-Fransa final maçını empati kurarak kendi aramda yeniden oynayabilir miyim?"** Cevabım tatmin edici oldu: **"Elbette oynayabilirsin."** Hemen pantolonumu çıkartıp gövdemi çekici bir erkek gibi baksınımla bıraktıktan sonra vakit geçirmeden kendimi **İtalya** ve **Fransa** takımlarıyla onların teknik kadrolarının yerine koydum. **İçimden bir kişimi de hakem yaptım** ve maça başladım. Meselâ kendimi **Gaktuso**'nun yerine koyup başımı kaldırıp bakıyorum, hemen kendimi **Materazzi**'nin yerine koyup ileri kaçıyorum ve gene **Gaktuso**'nun yerine koyup **Materazzi'nin** yerine koyduğum **kendimin önüme derinlemesine uzun bir pas atıyorum.** Bazen çok yorulursam, kendimi oyundan çıkan bir futbolcunun yerine koyuyorum ve dinlenmiş bir futbolcunun yerine koyarak oyuna ben yeniden giriyorum.

ZİDAN'IN BEYNİNDE İKİ GECE GEÇİRDİM

Maçın sonları yaklaşırken bir ara yüksek bir hava topunu almak için kendimi **Materazzi**'nin yerine koyunca oradan **iri şimşir topaç kafasıyla yeni doğmuş kuş yavrusu gibi Zidan gelerek** bana sert girince canım yandı ve **"La Luna Umberto"** (Yavaş oynasana) ben deyince bir an **Zidan**'ın gözlerinde yanıp sönen **Nasrallah, Meşal, Ali Dibo, Ömercik karışımı** o çılgın kıvılcımı görünce kendimi hemen Zidan'ın yerine koydum. Ve o anda kafamdan geçenler karşısında dehşete kapıldım. **Demek ki Arap bir insan ne kadar büyük bir yeteneğe ve parlak bir kariyere sahip olursa olsun, o coğrafyada yetişmişse kafasında son derece tehlikeli fikirler taşıyabiliyor.**

ZİYNEDDİN'İN EVİNDEKİ DEHŞETLİ KAFES

Kendimi Zidan'ın yerine koyar koymaz profesyonel bir saykolak olarak hemen çocukluğuma yani **Zidan**'ın çocukluğuna döndüm ve kendimi **Cezayir**'in varoşlarında, yıkık dökük bir evde bir tatil gününde annem, babam ve kardeşlerimle kahvaltı ederken buldum. **İnanılmaz kötü kokulu bir arapçayla** konuşulan evde annem dahil herkes kirli sakallıydı ve **bombadan yapılmış kıyafetler** giyiyorlardı. Ve küçük bir kafeste iki gözlü bir husumet besliyorlardı. Bir ara gözüm sofradaki büyükçe tepsiye takıldı. Tepside, kızartılmış **domuz sosisi** gibi de ama sanki **dalak** mı ne gibi bazı şeyler ben görünce ne bu deyince annem **"onlar Materazzi'nin dedesinin husyeleri"** deyince çıldırarak ben o coğrafyadan kopmak istiyorum, Zidan'ın terörist annesi bıraklarını koluma geçirmiş ve **"Sen büyüyüp futbolcu ol. Torun Materazzi'nin husyelerini kesip kayık tabak içinde bana getir."** deyince genlerimde var ve sahada o Arap kafamla ben **Materazzi'nin göğsüne şiddetli bir kafa vurdum** ve o anda kendimi Materazzi'nin yerine koyunca boylu boyunca sahaya uzanmışım. Bence **Ortadoğu**'daki korkunç yangını Zidan'ın Materazzi'ye yaptığı o acımasız saldırı başlatmıştır. Daha sonra Materazzi'den çıkıp kendime tekrar ben girmek isteyince kendimi bulamadım ve formaları değişirken yanlışlıkla biri beni giymiş gitmiş. **Eve çıplak dönmek zorunda kaldım.**

Not: **Alman Qelle** firması, **Berlin Olimpiyat Stadı**'nın çimlerini ve penaltı noktasını internet üzerinden satışa çıkarmış. **750 gram çim 75 yuro, penaltı noktası 4 bin yuro.** Ben penaltı noktasını tercih ettim. Çantanızda taşıyabiliyorsunuz ve gittiğiniz yerde penaltı atmanız gerektiğinde çıkarıp atabiliyorsunuz. **Ben masamda bardak altlığı olarak da kullanıyorum.**

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

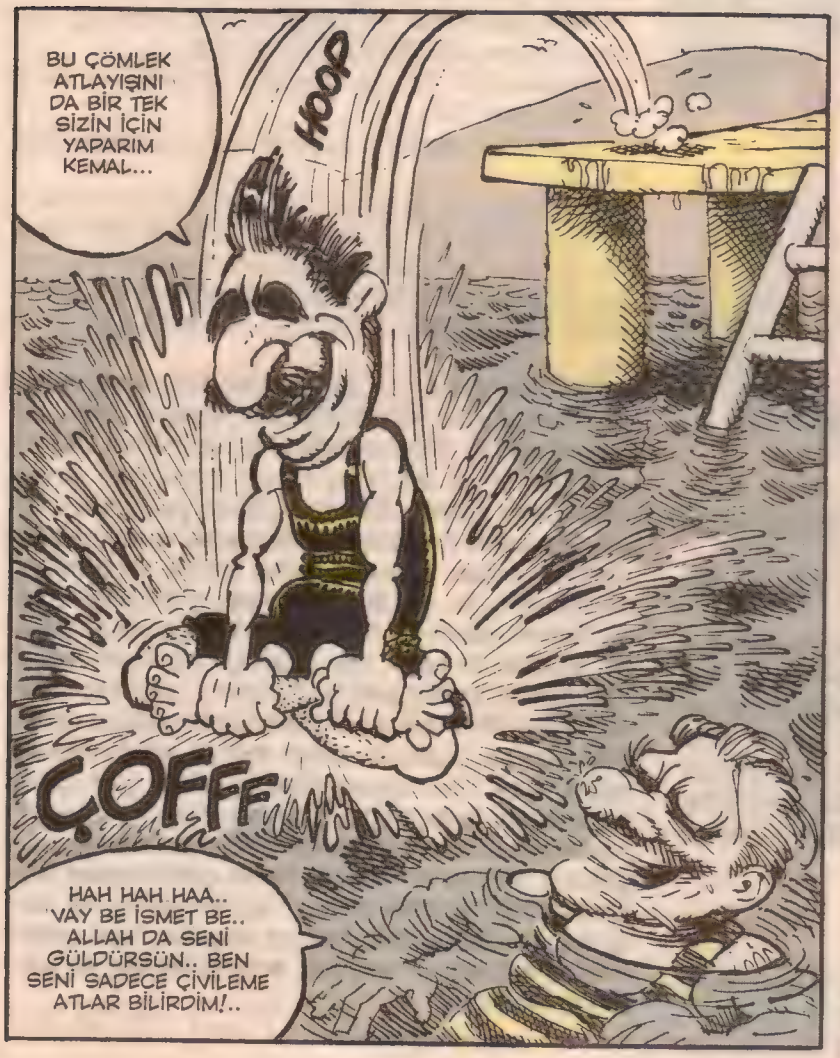

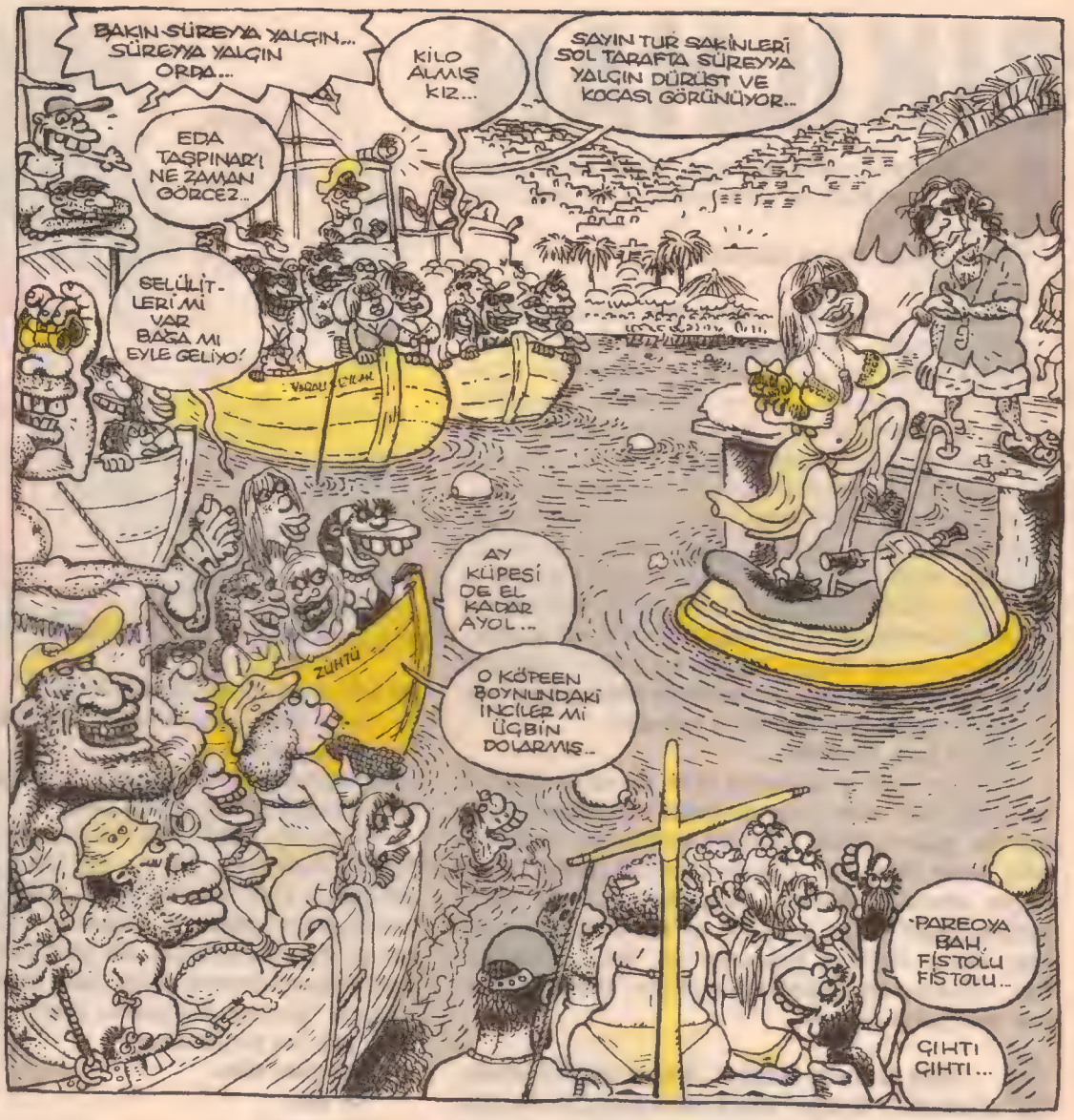

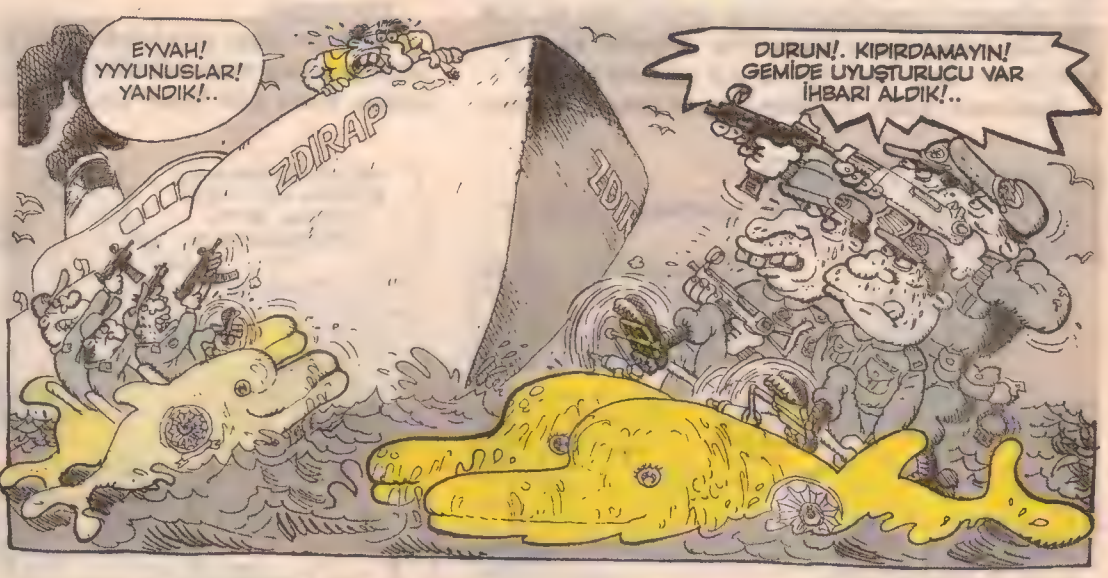

Akşamsefası

SIKILHAN

- Sıkılhan, naber lan çişli, Ömür ben, dayın dayın... Bil bakalım yanımda kim var. Asla bilemezsin.

- Dedem, meşe odunu...

- O ne lan?

- Dedem hortladı seni meşe odunuyla dövüyo.

- Yok boolum, nerden çıkardın deden filan yok, yanımda Minik Yıldız Suğracık var. Bakanları ağlatan çocuk. Çeşitli etkinliklere çağırıyolar ya bu yavrucağı. Ben de bi festival düzenleyip çağırdım. E artık sen de grubunu toplar gelirsin. Bak bu sefer ciddiyim lan. Acaip etkinlik olucak. Ciddi festival yani. Arkadaşların görmek ister, gölge çok hem burda. Suğracık'ı da getirttirdik bak. Hep beraber hislenilir, bakanlar ağlıyo, siz mi ağlamıycaksınız? Güzel bi göz yaşı döker ferahlarsınız. Sonra festivalin daha neşeli bölümlerine geçilir, getirdiğin kız arkadaşlardan biri Pancar Güzeli seçilir, ne biliim, olayların akışına göre daha loş bi ambiansa akılır, güzel müzik, taze meyva, annadabiliyo muyum...

- Hüyyf yaa, hufffffff...

- Nooluyo olm o sesler ne öyle. Dayanamadın di mi "Suğracık" lafını duyar duymaz ağlamaya başladın. Ne yalan söylim, bana da dokunuyo o ufaklık. Ama acele edin bak, Suğracık bugün gidiyo, yarın başka etkinliğe davetli, Dıngırdakbükü'nde gece tertiplemişler ordan da yerel bi radyoda şiir okuycak. Alo... Ağlama dayısının ya. Alo... Kapadın mı... O kadar da büyütmeyin canım, sizin nesil çabuk duygulanıyo bak.

- Sıkıl Babaaa, naaber, Buğra ben babaaaa, uhuhuh... Nasılız? Ehihi. Beni soracak olursan süperim hamdolsun. Ultra, ahaha. Var ya, yok olm bööle bişey.Yalnız "Her ihtimale karşı yoğurt lazım" dedi Celil Abi, seni o yüzden aradım.

- Ben seni, senin benden yoğurt isteme ihtimalin için seviyorum zaten Buğra.

- Harbi lazım olabilir ama. Samimi hislerle istiyoruz biz o yoğurdu.

- Doğrudur...İki hıyarın yanında yoğurt...Ortam cacığa keser, güzel olur.

- Ne cacığı hacı! Ortam superlere kesiyo bak terbiyesiz evladıyım. Var ya, yok lan bööle bişey. Servis Şoforu Celil Abi "Yaz geldi, sahil beldelerine inelim Buğra'm" dedi. "E güzelmiş baba" dedim, atladık servis minübüsüne. Bir şirin beldemizin belediyesi önünde sotaya yattık. Saat onsekiz civarı belediyenin "Sinekle Mücadele Aracı" gözüktü. Var ya olm, yok lan böyle bişey.

- Yok yaa, ehe.

- Var abi.

- Herneyse.

- Diyorum sana yok böyle bişey abi. Aracın damperinde şöyle makineli tüfeğe benzer bi alet var o aletten bulut gibi fosur fosur haşerat ilacı saçıyo. Dört camı da açıp arkasına takıldık biz bunun. Birinci fiteste yirmiyle gidiyoruz ama kafalar şimdiden binbeşyüz oldu, öhhe öhhü... Mütiş lan. Var ya, yok hakkaten böylesi. Öhö. Böhhh. Böhür... Anında dümdüz olduk, inanmazsın. Böhhö böhür... "Ondakkaya kalmaz sızarız" dedi Celil Abi, zehire karşı biri gelip bize yoğurt yuttursa diyoruz.

- Bok yutun, var ya olmaz öylesi, acanaip beyin burkuyo, dimağ büzüyo diyolar...

- Yok abi yok. Var ya, harbiden arkadaş kurbanıyım olm ben. Böh...

- Yaradı lan galba o haşerat ilacı, çözdün Celil Abi'ni...

- Ne yaradı lan tarrağım, ben Celil Abi'ye diil sana konuşuyorum, böhhü böh. Var ya senin gibi arkadaş olmaz olsun. Böhhö! Ne lan, naaptık kırk yılın başı bi yoğurt istedik. Arkadaş mısın lan sen, şerefsizsin. Böhhe böhö! Böh. Puk. Pin. Böhheğ!

- Hırgürkan konuşuyo Sıkıl Alo, dediğim adrese derhal intikal ediyosun, emirler kesin, zaman kısa. Silivri sahillerinde hazineden 20 yıllığına bi yer ayarlayıp mêkan açtık. İsmi Şayze veya Şotzo olabilir, dilim tam dönmüyo. Önünde siyah film camlı mandakasa Mercedes var Vursıkcan Abi'min, ordan tanırsın. Kuma koltuk çıkartmaca, meşâle olayları, müzik, içki ruhsatı çıktı çıkıyo. Şimdi; hemen kapının girişinde siyah ceket beyaz gömlek müşteri bi lavuk var. Acanaip trip atıyo adam, dört Kenan İmirza yedi Kadir İnanır yani. Hiç kıpırdamadan ööle duruyo Cansız Vanken Mâhe sanki. Tabi ben de pozisyon aldım mekan sahibi olaraktan, Cansız kere cansız Vanken Mâhe gibi dikilip daha acaip bakıyorum. O şekil karşılıklı duruşuyoruz. Mekândan bi personele yoklatsam kıllanır. Sen gelicen mecburen. Girişte herife çaktırmadan sürtünüp belini bi yokla bakalım tapancası var mı, varsa biz de silahlanalım, kurşun saçalım, hadi çaktırmadan örtüyorum ben. Alo, açtın di mi sen bu telefonu? Alo? Lan!

skihan@leman.com.tr Atilla Atalay

BAYIK GÜLÜ

guverfeyhan@hotmail.com
FEYHAN GÜVER

Akşamsefası

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

VASATIN BASKALDIRISI!

NEREDE KADINLIK GURURU?

Konser için geçen hafta İstanbul'a gelen meşhur GANZIN ROZIS'ın star solisti EXIL ROZ yedi-sekiz tane kral dairesi falan kiraladı.. Artık bu nasıl rakçılıksa.. Konser sonrası, sorti (eski LAY-LA)'de bi AFTIR PARTİ düzenleniyor EKSIL şerefine.. Parti sonu DENİZ AKKAYA'yla çıkıyor EK-SIL.. (vak seeen) Deniz, ÇIRAĞAN SARAYI oteline gidelim demiş.. EKSIL ben BEBEK tarafına gi-decem diye diretmiş.. En sonunda EKSIL "Eeeeh.. Hadi yallah" diye yarıyolda inip basmış gitmiş.. Ve bu mevzuyu da 70 milyon insan gaste ve TV'lerden öğreniyor! yani işte kızın tek gecelik derdini an-lıcaksınız. Ulan peki bu nasıl bir kadınlık gururudur? Senin hiç anan baban yok mudur demezler mi?? Göya Türkiye'nin en kaliteli mankeni.. ***Bu kadar mı kamulaştın?.. Bu kadar mı mülksizleştin??***

Bir diğer korkunç vaka da yine geçen hafta Kanal D'de Osman Yağmurdereli'nin sunduğu program-dı.. İBRAHİM TATLISES'i çağırmış.. İBO'nun hayatını anlatıyor, dostlarını çağırıyor.. Yağlaya yağla-ya bitiremedi.. Mehmet Ağar'lar geliyor geçiyor.. En sonunda DERYA TUNA geldi. Karısı.. Hani İBO'nun zillet tufanı aşkları, Asena durumları oldu ya.. ***İBO dedi ki.. İşte ANA KRALİÇE!.. Osman'da onaylıadı.. Evet ANA KRALİÇE.. Yani demek oluyorki ortada bi HAREM var!!*** bir kadın bu kadar mı aşağılanır?? Karım çekildi.. Derya seni şehir insanı yaptı.. Bu kadını seninkiler ayağından kurşunla-dı.. Bu kadının başkasıyla izdivaç hakkı yok.. öldürülür!.. Bu nasıl bir köy göçüren araplıktır?.. Bun-lar 70 milyonun gözüne nasıl örnek hayat hikayeleridir?.. Bunlar pişen yemekten demi tatmin olmaz-lar?.. Yerken dişleri kaşınır.. Bilmişlerden de sakınır bunlar.. Kitap okuyanlardan kaçınırlar... Yoksul-luktan nefret ettikleri gibi.. Yoksullukla gurur duyanlardan da sakınırlar.. Daima kalabalık takılırlar.. Tek başlarına bir hiçtirler!..

ANANGILINKİNİ YOLCA!

BEN ÇİZERİM

Selamlar Bahadır Abi.. Ben Ankara'dan.. Olayı anlatayım hemen.. Yazın bir gün ba-bam eve geldiğinde kolları doluydu, poşetle-rin içinde 70'lik rakı.. Dedim bu gece de şenlik var.. Sonra gece 11 gibi babam, an-nem, ben balkonda oturuyoz, babam ve an-nem içiyo tabiki.. Sonra ben sıkıldım "oda-ma gidiyorum yatcam ben" dedim ve gittim.. Odaya geldim uyumak yerine açtım bilgisa-yarı oyun oynuyorum.. Bi baktım annem ve babam yatak odalarına güle güle gidiyolar.. Seslerini duyuyorum.. Odamın ışığını kapat-tım (beni uyuyo biliyolar).. Sonra oynadım baya, neyse uykum geldi yattım.. Susamışım gece bi kalkmıştım.. Noluyo?.. Acayip aca-yip sesler.. Gecenin o saati o sesler insa-nın moralini bozuyo.. Kalktım yataktan.. Sinirlendim yaaa.. Aldım cep telefonunu bi-zim evi çaldırıyorum.. Babam kaldı tam te-leforu açacak ben kapatıyom.. bi daha yaptım.. Bunu üst üste 10-15 kez yaptım tabi bu arada içimden gülüyorum.. Adamın zevki gitti, küfür ederek odaya girdi... Bi kaç dakka sonra sesler kesildi. Ben de mı-şıl mışıl uyumaya devam ettim.. :)

proportions_r.p@hotmail.com

EĞİLDİ

Bizim Cihangir'de her ne hikmetse Rus kızlar türedi.. Geçenlerde gördüm yolda.. Kadın o kadar güzelki, müthiş bi endam.. Rüya gibi bir güzellik.. İnsanlar hayran hayran bakıyor.. Fakat hakkaten Rus mu tam emin değilim!.. Sonra durdu birden.. Eğildi.. Yerde gördüğü demir 1 lirayı aldı.. Yani işte o dakka.. Nefret mi edeyim.. Çok mu seveyim kararsız kaldıydım..

PLAYBOY

Hani geçen seneler RTÜK birdenbire Dijitürk'ün şifreli erotik kanalı PLAYBOY TV'yi sansürleyip kapattırdı ya... Bu kanal yıllardır vardı.. RTÜK ne oldu da birden coşagelmişti?.. Ve fakat şimdi PLAYBOY'un yerine gelen kanal da coşuntulu.. İnlemeli.. Ara ara bu konuyu kafaya taktım araştırdım, soruşturdum ve öğrendim... **PLAYBOY TV'de bir Amerikan BBG'si vardı..** İşte tüm, nefret ve kin bu programaydı.. Seçilmiş yedi-sekizi kızlı erkekli genç, bir villada doğal hayat.. İnsan ilişkileri.. Entrikalar.. Takılmalar... Fakat ne takılma!.. Habire evde partiler veriliyor.. Villanın havuzuna beraber çıplak girmeler.. Herkes bi şekilde birbirini sikiyor.. Fakat habire şampanyalar patlıyor!!. Muhteşem sofralar.. İşte yüksek sosyete ayyukası.. Tam bir zevk-ü sefa.. (Hani işçi-memur takımının bir yılda harcadığı parayı, bir yılda tüketmenin orgazmı) İşte bizimkiler bu ambiansa tilt oldu.. **Yani nükseden sadece SERVET DÜŞMANLIĞI!!**

TİLKİ

Geçenlerde bi ortak arkadaş tanıdığı.. TİLKİ KÜRKÜ işiyle uğraşan bi elemanla muhabbet ettik.. Gayet alkolliydü bi yandan.. Neler anlattı neler... Çiftlikte beslenen bi dolu tilki.. Mesela bi tilki pek zayıf... Hemen bi dolu balık kafası yediriliyomuş.. Besili tilkiyi hemen alıp aynı anda hem ağzına hem kıçına mil sokuluyomuş.. Oracıkta ölüyor... Bunlar seri cinayetler tabi.. Sonra seri seri bıçakla cart ikiye ayrılan tilkiler... Her çalışma öncesi bi şişe viski içiliyomuş.. Niye? dedim.. ***"Abi hepimizin kuşu, köpeği var.. Akılmıza gelir sonra..."*** Masadaki sarhoşlukta ordan alışkanlık yani.. Tilkileri çiftleştirmekte ayrı bir rezil hikaye.. Erkek tilkinin pipisinden spermleri zorla sıyrıngayla alıp, dişinin kukusuna zorla zerkediyolarmış.. Bi an için o erkek tilkinin yerine koydum kendimi: ***"Ne sevdiğimi anladım.. Ne de sevildiğimi.."***

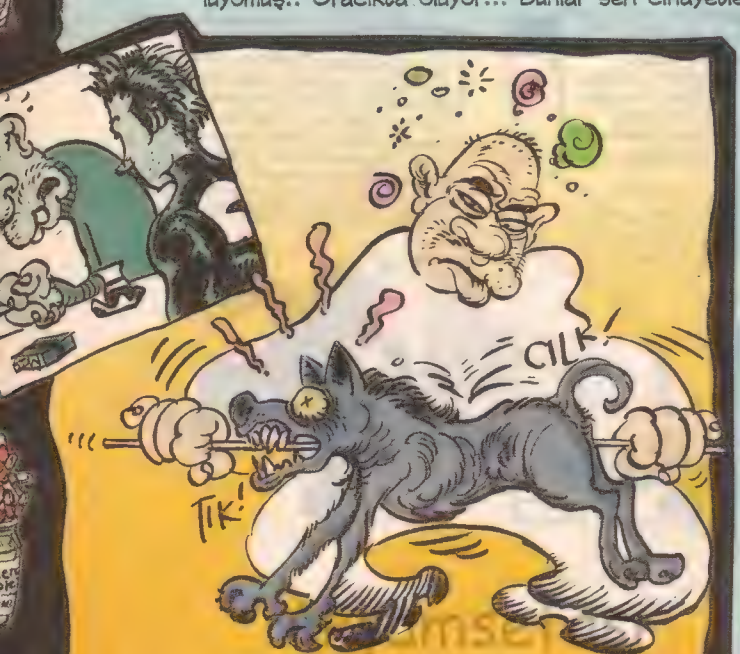

HOŞGELDİN SEX END THE CITY

Son **trend**lerden habarınız var mı?.. Eskiden kadınlar aşkı arar, erkekler mala vurup kaçardı.. Bir karikatürist ve gözlemci olarak duyuyor, vakıf oluyoruz.. İstanbul modern hayatında dengeler değişmiş.. Artık kadınlar da FUCKMATE (sikiş arkadaşı) edinmekte beis görmüyormuş! Heyooo!! Aşk, ilişki olmadan salt tokuşmaya gelen giden sorumluluk sahibi, çalışan o kadar çok kızın böyle hikayesini duyduk ki.. Modern zamanlar.. Evet hoşgeldin seks en di siti.. Aşkın acelesi yok. Akşama kadar mahallenin gübreliğinde fareler gibi yuvarlanmaya gerenk yok!!! Yalnızlığı da seviyoruz.. İçindeki mutsuzluğu da!

Sonsuzluğa Mahkum İki Oyuncu

CEZMİ ERSÖZ

İlk ne zaman hissettin bu dünyada istediğin sevgiye hiçbir zaman kavuşamayacağını…

İlk ne zaman anladın seni koruyacak bir derinin olmadığını…

Kapı sesleriyle kalbini açıklamayı ilk ne zaman öğrendin. Evet, öğrettikleri hayattı… Aşka yalan karışırdı, yalana aşk…

İlk erkeğin… Bir sabah evin kapısı açılır, sonra kapanır. O kendine kapanan yürek sesi gibi bir tık sesi… Sessiz ve ölümcül…

Merdivenlerde hayatın hükmü gibi çınlayan babanın ayak sesleriydi… O an kalbine ve odana keskin bir ayaz dolmuştu. İlk ve sondu. Ruhun tutulmuştu. Yaşadığını kendine hatırlatmak için, içinden tekrarlamıştın hep: **Bu anı daha önce görmüştüm… Bu anı daha önce görmüştüm…**

Gözlerinle saymıştın banın giden adımlarını… Bir tek şey için kızmıştın babana, sadece bir tek şey için… **Gitmeden önce bir duygusuz bir deriyle örtseydi ruhumu, gitmeden önce keşke acımasız bir deriyle örtseydi ayaza tutulmuş kalbimi… Keşke bir gün dönerim diye yalan söylemeseydi de, saflığımı bu hayattan nasıl koruyacağını öğretip öyle gitseydi… demiştin…**

İşte o an yaşadığın öyle büyük bir acıydı ki, bir sonraki acı durağında nefesin kesilebilirdi. Savrulurken kendinden öteye, bilinçsizce, düşünmeden tutundun ve sımsıkı sarıldın benliğine.

Oysa ruhunla ilgili, hayallerinle ilgili ne düşler kurmuştun kendine…

Oysa en sevdiğin kelime **Nirvana**'ydı… Düşlerini yakıp yakıp küllerini tüm evrene saçacaktın. Düşlerin hangi toprağa düşerse düşsün, coşkun bir yanık hissiyle yeniden dirilecekti. Kalbinin yeminlerine boyun eğecekti gitmek istediğin her yer… Öyle korkusuz ve inatçı olacaktı ki çıplak ruhun, onun önünde boyun eğecekti dünyanın bütün biçimleri, nesneleri ve gölgeleri…

Oysa öyle korkutmuşlardı ki seni, bir kez olsun korkunun gözlerine derinden bakamadın. O derin terk edilme korkuna bakamadın, ama ölümünün gözlerine dalıp gittin her istediğinde ve hep sonsuz bir sevgiyle…

Ve belki de bu yüzden intihar edenler hep merak dolu bir hayranlık uyandırdı sende…

Yapamadığın belki de hiç yapamayacağın şeyi onlar yapmıştı. Korkusuzdular sana göre. Ama arkadaşlarına onların yazgılarını konuşurken; **ıssız bir odada yaşamıyoruz ki, sevenlerimiz, sevdiklerimiz var, onlara acı çektirmeye hakkımız var mı?** Dedin hep, ezberlemişçesine… Sonra odana dönüp böyle konuştuğun için lanetler yağdırdın kendine, söylediklerine, o iyileşmesi mümkün olmayan korkuna…

Ve en çok özendiğin insanlar okullarda en arka sıralarda oturanlardı. Disiplinsiz davrandıkları, kuralları çiğnedikleri için okullarından atılan ya da uzaklaştırılan o çok mutsuz, o çok serseri, hayattan dışlanmış o korkusuz çocuklardı…

Hep sorardın kendine o çocukların neden bu denli korkusuz olduklarını…

Yoksa hiç mi benim gibi terk edilmemişti onlar… Hayata, kurallara isyan etme gücünü nereden alıyorlar… Yoksa onları terk eden sevdikleri, terk etmeden önce ruhlarını, kalplerini kalın, güçlü bir deriyle kaplayıp öyle mi gittiler uzaklara… Yoksa bir bildikleri mi vardı: O en dipte, o derin umutsuzlukta hayat daha mı iyi görünüyordu… Onlar gibi savrulsam, itilsem dünya denen bu karanlık ormanı daha mı iyi görürdüm… Onlar gibi olsam bu korkuma böylesine sıkıca sarılır mıydın…

Hep bunları sorardın kendine…

Sense öyle çok korkuyordun ki terk edilmekten, benliğini havasız bırakıyordun. Başını gökyüzüne kaldırıp yıldızları ve o serseri ufku seyrederken bile aklından kuşatılmış benliğin, o derin korkun geçiyordu hep. Oysa yersizdi bu korkun. Hep unuttuğun bir şey vardı. Bir daha hiç terk edilmeyecektin ki sen! Çünkü hiç kimseye bir daha bağlanmayacaktın. Benliğine böylece delice bir korkuyla sarılman bile çok anlamsızdı, ama o ilk ve son terk edilmeni öylesine hazırlıksız bir anında yaşamıştın ki bu korkuya sarılmadan varolmazdın sen…

İşte bu anlamsız korku yüzünden okuduğun okullarda, arkadaşlarının arasında hep, en uyumsuz çalışkan oldun. En işe yaramaz dahi, en çılgın bencil oldun hep…

Herkesin yaptığını yapmıyor, herkesin gittiği yere gitmiyor, her yerde tek başına dolaşıyor, herkesi küçümsüyor, her konuşulanı anlamsız ve bayağı buluyor, ama derslerini inanılmaz bir dikkatle ve korkunç bir inatla çalışıyordun…

Çoğunlukla da yalan söylüyordun karşına çıkanlara. En ufak bir vicdan azabı duymaksızın hem de. Yalan söylüyordun çünkü tek derdin onlardan, okullardan, çevrendekilerden kaçıp, kurtulmaktı. Ele geçmemekti. Seni hiç, ama hiç fark etmemeleriydi…

Ele geçmemek ve fark edilmemek için küçümsediğin insanlardan daha çok çalışmak zorundaydın o nefret ettiğin derslere… Senin ele geçmen onların ele geçmesine benzemezdi. Sonun olurdu fark edilmen… Böyle hissediyordun. Kuralları çiğnedikleri, disiplinsiz davrandıkları için okullarından uzaklaştırılan o çok özendiğin çocuklar bile anlayamazdı, gitseydin onların yanına. Onca ezilmiş ve dışlanmış olmalarına rağmen, sırf farklı olduğun için onlar da ezerdi seni.

Nefret ettikleri bir dünyadan gelmiş olman yeterdi seni acıtmaları ve incitmeleri için… Öyle çok zulüm altındaydı ki onlar, seni üzüp incittiklerinin bile farkına varmazlardı…

Anlaşılmasın diye o derin korkun, bilinmesin diye derisiz oluşun, kendini bir kurguya hapsetmiştin bu yüzden…

Garip yaşam öyküleri yakıştırdın kendine. Tuhaf, benzerine pek rastlanmamış insanlık dramlarını kendine mal ederdin.

Başkalarının taşımaktan usandıkları acılarını, terk edip bıraktıkları hasretleri, bilinçli bir dalgınlıkla unuttukları ve artık hastalıklı sayılan incelikleri hep bu kurguna katardın…

Ödünç hayat öyküleri, sahipsiz acılar, modası geçmiş inceliklerle zaman kazanmaya çalışırdın hep. Geride, kalenin arkasında kendini seyrederdin. Sana yaklaşmasınlar, seni fark etmesinler diye insanlara farklı seni oynayan, uydurduğun öykülere önce kendi inanan, başkalarının acılarını senin acınmış gibi anlatırken utanan, unutulmuş incelikleri sana aitmiş gibi sunarken mahcup bir pişmanlık duyan kendini seyrederdin sığındığın uzaklardan…

Seni ele geçirmek isteyenler kötüydü evet. Kalplerini ihmal ediyorlardı. Hayatlarında sevgiye yer yoktu. Sadece çıkarları için yaşıyorlardı. Sevindirdin evet, böyle olmalarına kirli bir sevinçle sevindirdin. Ya, iyi olsalardı, ya kalplerini ihmal etmeselerdi, ya hayatları sevgi dolu olsaydı, o zaman ne yapacaktın? O derin korkunu, o benliğine sımsıkı sarılışını nasıl anlatacaktın onlara. Ama onlardan önce kendine nasıl anlatacaktın?

Hayatın ve insanların o derin kötülüğü, o sınırsız sevgisizliği doğruluyordu çünkü o derin, o iyileşmez korkunu. Doğruluyordu bir kalenin arkasından o derisiz ruhunu saklamanı…

Ama en çok hep öç alarak sevmeni doğruluyordu…

Evet, hep böyle sevmiştin sen. Böyle anlarda aklın acından önce koşmuştu. O nefret ettiğin aklına sarılmıştın…

İlk terk edilişinin acısını seni sevenlerden çıkartmıştın hep. Seni sevmeye yeltenenlerden. Senin bir vakitler öncesiz ve sonrasız terk edildiğini ve sevilmeye hiç layık olmayışını anlamayan o zavallı insanlardan…

Biliyor musun, ilk kez o gece telefonla konuşurken hissettim, gerçekten çok içten olduğunu, ilk kez o an anladım bana oynamadığını, o sözü yürekten söylediğini…

Şu an en çok istediğim ne biliyor musun?.. Ne olurdu benimle ilgili hiçbir şey hatırlamasan… her şeye yeniden başlasak. Ne olurdu bütün bunları, konuştuğumuz her şeyi unutup, yeniden başlasak…

Böyle demiştin…

Çok isterdim, ama bu mümkün değildi. Çünkü ta en başından, karşılaştığımız andan bugüne kadar, sen kendini değil beni anlattın sevgili. O sabaha karşı kapının açılıp sonra bir yüreğin kapanışı gibi kapanışını bir de benden dinle istersen.

Merdivenlerdeki o ayak seslerinin bu hayatın hükmü gibi kalbimde çınlayışını… O ayazın odama ve ruhuma doluşunu inan senden daha iyi anlayabilirim…

O terk edilme korkusu yüzünden benliğime sımsıkı sarılışımı, bu yüzden tıpkı senin gibi sevgilerimi adeta öç alarak nasıl yaşadığımı bir de benden dinlesen…

Şimdi sonsuzluğa mahkumuz seninle…

Işıksız, perdesiz, dekorsuz ve seyircisiz bir sahnede sonsuzluğa mahkum iki oyuncuyuz biz.

Kimsesiz, kırgın, başarılı, içe dönük ve ürkek olduğunu saklamak için çok önde, bu yüzden kendi çığlığını sadece kendi duyan iki oyuncuyuz…

Keşke sevgili seninle ilgili bildiğim her şeyi ben de unutabilsem, unutabilsem tıpkı senin gibi sonsuzluğa mahkum bir oyuncu olduğumu…

Ne yorucu, ne umutsuz bir şey bu sonsuzluk.

Ne acı bir şey seni sevdikçe kendimi hatırlamam…

Ne acı bir şey seni hatırladıkça en çok kendimi, en çok o sonsuzluk oyuncusunu hatırlamam.

cezmier@leman.com.tr

* Bi kurdi hezkirineke bidemin. **Bana Kürtçe Bir Sevgi Ver.** Lis Yayınevi

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

Hocam ın eden mini varlık diyorum ben ona. Mini varlık pencereden dışarı atılım yapınca, hoplamamı gemleyemdim hocam. Min ivarlıkla açık havaya çıktık. Hocam ev üçüncü kat. Yanımdan güvercin geçti. Niye mini varlık yokarı ben aşşa olduk hocam. Bacağa ak doladılar hocam.

Rumuz: Beton Teysiri
Cevap: Sinek yavrum. Zar kanatlı. Başka başka uçmuşuruz. O oraya sen oraya. Tip alçıya almış seni..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Dünyada bazı insanlar!.. Babaa.. Ekmek viir! Yavrum sus. Bazı insanlar vardır ki onlar kahraman olmak için.. babaa su viiir.. Çocuğum sus, büyük laf ediyorum. Git annen versin!. Bana ne beaa.. öee.. Ayol koca herifsin niye ağlatıyosun el kadar çocuğu... Hanım sus seni de.. Çat.. Çat.. Çat.. su istiyom yaaa.. Su istiyoom. Ulan zıçtınız vecizenin içine be! Allah cenazını ay cezanızı vermesin be.

Kral 16. Fiyaskos
Skarcialis

ALMANLAR NELERE GÜLÜYOR?..

KAHRAMAN MASA ESAT

PANTOLON

metinfidan

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.br

GÜNER İÇÖĞLÜ

dumur detayları

dumur@leman.com.br

PAZAR NEDENİYLE ÇARŞAMBA GÜNLERİ

Kuzguncuk semtinin ara bir sokağında semt pazarı kurulan yerde bu noktada yolun bittiğini, o gün oraya araba girmemesi gerektiğini gösteren çarpıcı bir duvar resmi... Büyük bir ihtimalle iyi niyetli pazarcılar tarafından yazılmış olsa gerek... Aslında sanatkarın bu duvar trafik uyarı işaretini önce beyaz zemin

atıp bu kadar iyi vurgulaması çok iyi olmuş. Çünkü burası çok dik bir yokuş, bir girdin mi geri çıkmak için cayır cayır yersin debriyaj balatasını... O yüzden Çarşamba günleri Kuzguncuk civarında aracınızla dolaşırken dikkat ediniz, yaya olarak enginarınızı, pırasanızı alıp huzurla ahşap evleri doya doya seyrederek yolunuza devam ediniz..

BİR GİRDİĞİN IRMAĞA BİR DAHA GİREMEZSİN

KEMERCİ FİLOZOF
TEL:513
6B

Süleymaniye Camii'ne çıkarken ara bir sokakta böyle küçük bir dükkan var "Kemerci Filozof" diye... Fakat maalesef dükkan kapalıydı, öğrenemedim felsefesini... İnşallah bir gün tanışır, muhabbet ederiz bu filozof esnaf dostumuzla... Kendisine hayırlı işler ve selamlar...

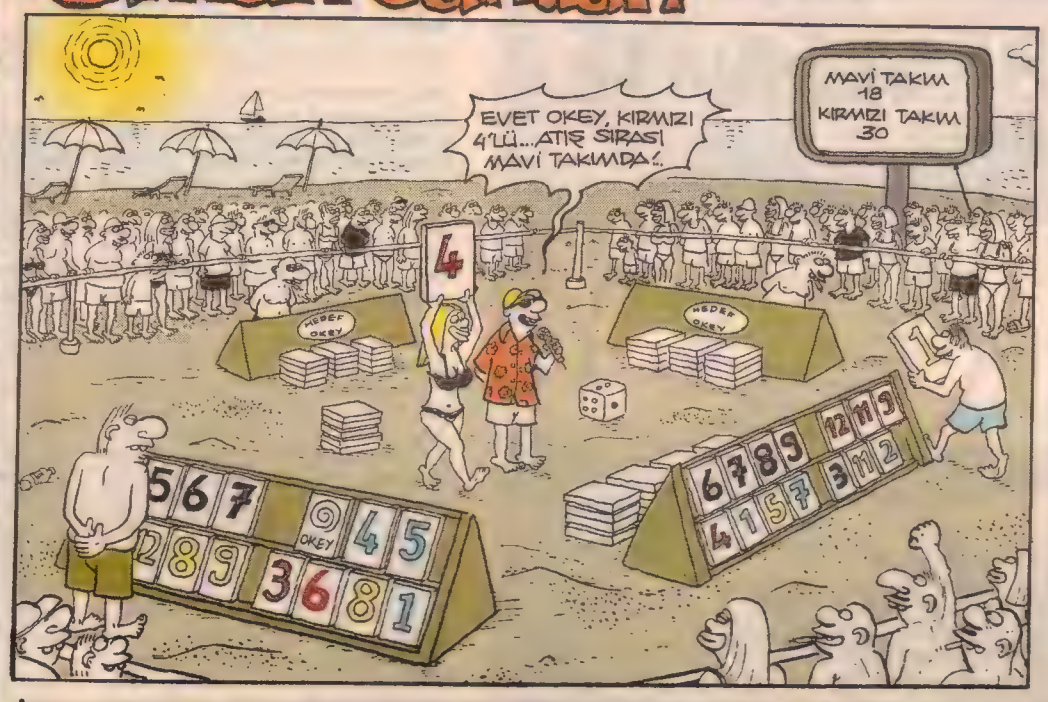

SON İSTEK

ÖMER ALTAN

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM @leman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

Sonra hatırladım. Bir de bunun için, uç lâzımdı elbet. Hırdavatçıya geri döndüm.. Benim gibi, matkap almaya gelmiş, ama daha profesyonel matkaplar bakan müşteriler vardı içeride. Öyle ki, söylediklerinden bile pek birşey anlaşılmıyordu. Herhalde, özel bazı uçların veya başka ek şeylerin isimleri, numaraları filan olmalıydı. Güzelce araya girip: "Uç almamışım ben," dedim. Cebimden, örnek getirdiğim vidayı çıkarıp uzattım: "Buna göre.." Vidamı, avucunda sıkıştırıp, "Bir dakika," dedi satıcı. Arkadan, daire şeklindeki matkap aparatlarından üç beş tane getirip, adamlara gösterdi.. Hmm; bir dakika mı? Onbeş dakika bile bekleyebilirdim! Burası çok güzeldi. Yığınla ıvır zıvır vardı içeride; ve bu muhteşem ıvır zıvırlar düzenli bir şekilde, herbiri kendi çivilerine veya raflarına, büyük bir özenle yerleştirilmişti. Ayrıca rengârenktiler! Ve irili-ufaklı, köşeli-yuvarlaklı, sevimli-kaba; dükkânda kendi evrenlerini oluşturmuş, düzenli bir kalabalık.. Bakıp, ne olduğunu biraz anladıklarım; dibine kadar gidip elime aldığım halde, hiç anlayamadıklarım vardı. Duvara asılı, dev bir matkap gördüm. Koca bir çelik duvar delinebilirdi bununla! Her çeşit delme ve parçalama mekanizması mevcuttu dükkânda. Yıkma, delme, kesme, yontma ve parçalama içgüdüsü sivriliyordu insanın burada! Daha küçük ve sevimli şeylere bakınca, nefes alıp verişim düzeldi. En azından, uç alma imkanım vardı; birkaç tane tuhaf ve değişik uç alabilir, yıkma dürtümü bu şekilde tatmin ederdim.. Adamlar bir şey beğenmeyince, satıcı bana döndü. Bir iki tane delme ucunu uzatarak, "Bunlar olur," dedi. Aldım, çok anlıyormuş gibi inceledim. Birden, bu aletle, sıkışmış vidaları açabileceğimi düşündüm! Aklına, dondurmasına vişneli de katmak gelmiş bir çocuk gibi, heyecanla, "Tornavida ucu var, dill mi?" diye sordum. Bir yandan da fazla acemi gözükmemeye çalışıyordum. Yoksa bana kalsa, daha tuhaf sorular sorar; hiçbir fikir sahibi olmadığım halde, şurdaki yuvarlak, tırtıllı uçlardan da almak isterdim!.

Eh; ucuzmuş.. Uçlar, ucuzdu yani. Fekat, neye göre kıyaslıyordum ki? Matkaba göre, uçlar oldukça ucuzdu işte!. Ve ilk matkabımdı bu; eve gidip, bir an önce bir yeri delmek heyecanıyla yanıp tutuşuyordum! Fazla da düşünmiycektim bunu; nerede kullanacağım belliydi. Sırf o iş için, gidip böyle bir âlet almıştım zaten: Duş için. Markette, indirimden bulduğum duş takımını duvara monte etmek için. Özellikle, duş ahizesi pek hoşuma gitmişti! İki üç, farklı su akıtma şekli vardı.

Eve vardığımda, elimdeki başka ıvır zıvırları kanepeye fırlatıp, hemen matkabın kutusunu açtım! Oyuklu ambalajından çıkartıp, elime aldım ve şöyle uzun uzun inceledim. Yeni bir oyuncak işte! Böyle düşünmek, pek hoşuma gitmedi sonra. Lâzım olduğu için almıştım canım, yoksa ne işim vardı bu aletle. Peki; yeni bir duş takımı satın almak çok mu gerekliydi? Günde üç defa yıkanan bir adam değilsin; üstelik eskisi de pek âla su akıtmıyor muydu işte? Sordukça sorası, kurcaladıkça deşesi geliyordu insanın! Gidip en ucuzundan bir matkap almıştım; burnumdan getiriyordum şimdi. Mesele elbet, şu satın alınan yeni ve değişik eşyayla ilgili değil; yaşamdaki tüm satın alma ve sahip olma arzularıyla alâkalı bir durumdu. Yoksa, küçük bir ev matkabı, ufak tefek tamirat işleri de yapabilen birisi için, gerekli bir alet sayılırdı. Yalnızca, sınırları iyi çizmek gerekiyordu. Bu şimdi söz konusu olmasa bile, en azından her alışveriş, o an bunu bir şekilde hatırlatıyordu. Hayatım boyu, şöyle gönül huzuruyla, doğru düzgün para harcayamamıştım zaten! Sanki bir hırsızmışım, bana ait veya gerekli olmayanı alıyormuşum gibi, küçük bir suçluluk hissetmiştim hep. Börek, dondurma alırken bile öyleydi! Belki de, alışveriş çok saçma geliyordu ve kendi böreğimi kendim yapmak istiyordum. Ama bu da çok aptalca bir tavırdı. Çünkü -herhalde öyle düşündüğümden- bu kez de küçük bir fırın almıştım kendime! Bir de elime yüklü para geçse ve harcamayı sevsem ne olurdu acaba. Şu anki durum dahi içler acısıydı.. Matkabı henüz kullanmamış, ama bir yığın ahlâki gevezelik ederek, beynimin içini kıvıra kıvıra delmiştim! Söylenmeye devam ederek, banyoya gittim. Duş takımının önce duvara asılacağı, şu demir çubuğun pozisyonunu işaretlemeliydim. Hah, demir çubuk mu? Basbayağı plastikti canım! Ama öyle parlak, öyle sert ve öyle gerçek duruyordu ki, dokunmadığım her an, metâla benziyordu uzaktan! Hem, paslanmazdı işte, fena mı? Sonra, daha garip birşeyi farkettim. Ya duş alırken, ben bu plastik çubuğa, yine demir zannedip de, ayağım kaydığı bir vakit şöyle asılıp çekersem?! Langırt diye, hortumuyla ahizesiyle, kapaklanırdık yere! Yıkanırken, bir yere tutunma ihtiyacı hissetmemiştim hiç ama, belli mi olurdu: Âdi plastik, öyle benziyordu ki metâl bir çubuğa; belediye otobüslerindeki parlak tutunma demirleri gibi, insanın çekip kavrayası gelebilirdi!. Ve böylelikle, matkap kullanma heyecanı suya düştü. Nereyi delecektim ki artık; gerek yoktu. Götürüp, arka odanın balkonuna bıraktım duş takımını. Bir tek, takımdan ahizeyi aldım. Bir an önce, bari onu monte etmek; sonra suyun altına girip yıkanmak, az önceki tüm o kirli, saçma düşüncelerden arınmak istiyordum!.

O kadar matkap, uç, dübel, vida ve başka ilginç şeyler almıştım ama, kısmet değilmiş demek. Duş ahizesini de, birdenbire karşıma çıkan saçma bir yöntemle monte etmiştim. Mantıklı bir sırayla anlatabileceğimi sanmıyorum: Eskisinin yan deliği boştu, ama vidası duruyordu, ve orda tuhaf bi çıkıntı vardı, ittirdim, falan, filan! Olmuştu işte. Sonra altına girip yıkandım.. Konfor, ne acayip birşeydi! Sonu olmayan şeylerden biriydi gerçekten! Parası bol olunca, nereye harcayacağını şaşırabilirdi insan: Nefis fayanslarını, sırf rengini beğenmediği için değiştiren bir komşumu hatırladım! Galiba ikramiye filan, onun gibi birşey geçmişti eline bir yerden.. Rahatlığın sonu yoktu; ucu görünmüyordu! En ufak bir ağırlık, sorumluluk, ayakta durma ve kontrollü olma zorunluluğu hissetmeden, beyaz bulutların üzerine bir hayâlet gibi uzanmak, orada öylece kalmak istiyordu insan!. Eşya ve konfor, bunu bir ölçüde gerçekleştirebileceğini vaad ediyordu.. Havluya sarınıp, arka odaya gittim. Matkabı elime alıp, evde gezinmeye başladım. Delinmesi gerekli bir yer, şimdilik görünmüyordu! Bâri bir, homurtusunu duyayım: Fişe takıım ve çalıştırdım. Güzel bir sesi vardı! Çalışan bir aletin, mutluluk ve yaşama heyecanı veren sesi!.. Ucunu azıcık, televizyonun kenarına sürttüm, kapattım sonra.

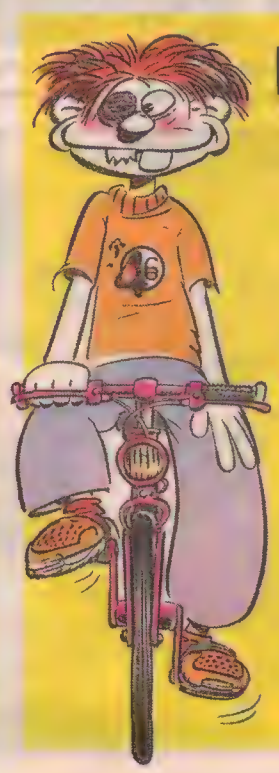

Bir LeMan geleneği

Karnenizi babanızdan önce LeMan'a gösterin!

Ortaokullular, liseliler karneniz kötü diye üzülmeyin, karalar bağlamayın.. Her işte bir hayır, her akşamın sabahı vardır.. Gönderin kötü karnenizin bir fotokopisini LeMan'a, bisiklet kazanıp vınnlayın! Karnede sahtecilik yapmayın, kontrol edicez..

Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Cihangir-Taksim/İst.

ÖSS TERCİH REHBERİ

Doğru tercih nası yapılır, az puana bomba kupon yapma yolları nelerdir...

Tercih Yaparken:

Dikkat, her sene bi bölüm popüler olur, puanı fırlar! Deprem olur jeoloji uçar, ekonomik krizde işletme coşar, uefa kupası gelir spor akademisi patlar... Gastede okudum, bu yaza damgasını Gülben Ergen vuracakmış mesela... Tüm bölümleri dördüncü kez inceliyorum hangisine nası etkir bu damga diye... ilgili tüyoyu bulunca geri döncem ben sana!

İddaa edildiği gibi geleceğin mesleği hiçbi zaman fisyon mühendisliği, kentsel dönüşüm tasarımcılığı, Çince filolokluğu ya da astonomi olmuycak... Artıca, gece gökyüzüne bakınca astronomi romantik gelse de, yıl boyu kafanı kağıttaki formüllerden kaldıramazsın...

Tercihler yüzdelik dilimlere göre yapılmalı... Pastanın ne kadar küçük dilimi olursan o kadar iyi... Bu kalori ve diyetle alakalı bişeydi galba ama... tam emin diilim, geçelim..

On yıl sonranı şimdiden planla... Mesela seni en çok ne mutlu eder?.. Bi külah dolusu dondurma mı? Şahane, eğer sırf yaz ayındayız diye bunu istemiyosan geleceğini dondurma üstüne kurmalısın bence! (algida seçicilik)

Tercihleri internetten önce sondan yarıya, sonra da baştan kalan kısma kadar doldurunca, tercih robotunun kafası karışıp direk ilk tercihe atıyomuş... (Bilmeyenler için, tercih robotu transformırslardan üstüne puan girilince üniversiteye dönüşeni oluyo)

Puanına Layık Hatasız Tercih Örnekleri:

Tarçın ÖSS'den 220, babasındansa trafiğe kaçık alanda 260 basan bi massarati almıştır... Buna göre Barçın'ın ilk tercih olarak, tercih formunu katlayıp uçak yapması en doğrusudur! Hatta babası bi origami ustası tutsun, o yapsın uçağı...

Mörel'in gidiş yoluna verilen puanlar dahil 400 sözel puanı ve milyonda bir dilimlik pastası var... Şimdi Mörel dersane tişörtünü giyip, "Başarımın sırrı her gün 50 soru çözüp, havuç yerken düzenli mekik çekmem!" demesin mi bize ekranlardan! Desin, helaldir koçuma... Daha bu hayatın vizesi, bitirme projesi, saç dökülmesi, takım elbiseyle bi koltukta 12 saat oturması bekliyo onu...

Şimla ve temsil ettiği grubun 90-60-90 ölçüleri ve zor bi sudoku sorusu kadar boş cevap anahtarları olsun... Şimdi tüm mühendislik öğrencileri Şimla'ya birer puan verseler de, kampüsler daha bi yaşanılası olsa kötü mu olur ha! ÖSS'ye puan-aktar sistemi gelsin, paylaşımcılık ve yetinmecilik moda olsun, skandala karışanlar küme düşürülsün...

Not: Hazır rehberlik servisi, dersane hizmeti gibi olmuşken, bu da cingılım olsun bari: Doğru tercihe ışıldak, karşınızda Olgun Budak, bide kızı var ki, o daha beter muhtar!

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

YASİN 25OĞLU

yasin25@leman.com.tr

SAYI: 767
20 TEMMUZ 2006
PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ
YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazılışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

AkşamSefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

İYİSİNDEN BANA, BİR BEBE ŞAMPUANI VER!

VAAY BEYFENDİ! ÜÇÜNCÜ GÖZ HA?.. HAYIRLI OLSUN...

CANIM GİRMESEK ÜÇE DÖRDE!?

FAKAT AÇMIŞSINIZ ÜÇÜNCÜ GÖZÜ?!

CANIM LÜTFEN!... GÖZ YAKMAYAN!...

NEW DERMOBOK KAŞINTI İÇİN

HEVESLİ AVUKAT PERİ VE MİRAS MAĞDURU SÜPER GİRL

HANIMEFENDİ SİZİN MİRAS DAVASI BAŞLAYALI NERDEYSE ON SENE OLDU BU İŞ BİTECEK GİBİ DEĞİL... ŞU ÖDEME ŞEKLİNİ DEĞİŞTİRSEK ARTIK DİYORUM...

ŞİMŞİŞİ HUKUK BÜRO

BAŞARMA İHTİMALİ BORÇLAR

ÖDEMEDE BAŞKA BİRŞEY YAPAMAM, KAZANIRSIN DAVAYI, MİRASTAN PAYIMA NE DÜŞERSE YARISINI ALIRSIN DEDİK YA?...

KILT KIRT

HAYATI AKIŞINDA SEVEN ORGANİZMA, PARS BEY!.

SENİNLE HEM LİSE ARKADAŞI OLUP HEM DE İŞ ORTAĞI OLUŞUMUZ NE GÜZEL PARS!... GELENEKSEL BALODAN SONRA ŞİRKETE GİDİP,ŞU BAHREYN İŞİNİ KONUŞULUM MI, NE DERSİN?

ŞU AN ALKOL ALIYOR, MÜZİK DİNLİYORUM....

YAHU GİDELİM DEDİYSEK ŞİMDİ DEĞİL, BALO BİTİNCE!...

BALO BİTİNCE NE OLUR BİLEMEM, ALKOL ALDIĞIM İÇİN BALODAN SONRA NEREYE GİDİCEĞİMİ DE ZAMAN GÖSTERECEK!...

BİR ÖMÜRSÜN PARS!

VÜCUDUMA ALKOL İÇİRİYORUM, GİT ARTIK.

LİSE BALOSU

BÜYÜK KAMPANYA !

100 DOLARLARINIZ, 100 YTL İLE ANINDA DEĞİŞTİRİLİR!...

ZİDAN KAFAYI VURDU YA, BANA GÖRE İYİ YAPTI! ADAMIN BACISANA SÖVMÜŞLER DUDAK OKUMAYLA TESPİT EDİLDİ, BANA GÖRE ZİDAN ATILMASAYDI, KUPA FRANSA'NINDI CESUR FUTBOL ADINA...

...MINA KOYİM... TAXI DRİVER TADINI ALMAK NASİP OLMAYACAK BU MEMLEKETTE BANA, BUNU ANLADIM ARTIK!... YADA NASİP OLUYORDA BEN BAMBAŞKAYA SARDIM, OLAYIN İDRAKİNDE DEĞİLİM BELKİDE!?...

BAKIRKÖY YEŞİLKÖY

UYAP TAKSİ

Akşamsefası

DETAY DOKU-23

BULMACA DE-DOKU

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak... Bu arada bazı şanslı okurlarımız "Mor ve Ötesi"nin "Büyük Düşler" CD'sini kazanacak..

1 ..... 9 .....

2 ..... 10 .....

3 ..... 11 .....

4 ..... 12 .....

5 ..... 13 .....

6 ..... 14 .....

7 ..... 15 .....

8 ..... 16 .....

21 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Behiç Pek
2. DarallanTimsah/Mehmet Çağçağ
3. Paf Takımı/Gürkan Yıldız
4. Terelelli Pictures/Can Barslan
5. Bayır Gülü/Feyhan Güver
6. Paf Takımı/Doğan Devrim Akıncı
7. Gatana/Tuncay Akgün, Kemal Aratan
8. Paf Takımı/Hekim Ali Babacan
9. Yasin 25oğlu
10. Kırık Leblebi/Suat Özkan
11. Paf Takımı/Uğur Atay
12. Erkut Abi/Kaan Ertem
13. Paf Takımı/Harun Durgun
14. Kısa Metraj/Melikşah
15. Paf Takımı/Tuncer Çelik
16. Pantolon/Metin Fidan

765. SAYIDAKİ 21 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Hüseyin Doğan-ALMANYA - Derya Bolat-İSTANBUL Haydar Adıgüzel-ANKARA - Sinem Duman-İZMİR Veli Baybaşin-DİYARBAKIR - Nilay Gündüz- MERSİN H.Hülya Altay- ANTALYA - Ümit Özlük-BATMAN - Mustafa Ongun-ANKARA Servet Çelik-AFYONKARAHİSAR - Selin Özdemir-BURSA - Hediye Akkurt-İZMİR - T.Ahmet Karaman-ADANA - Kadriye Şare-MUĞLA Hazal Yılmaz-SİVAS - Okan Çelik-İST. - Fatma Sağlık-YALOVA - Merve Yıldız-BURSA Kitap+CD Çağıl Çağın Çallıoğlu-BALIKESİR Kompile Hediye Paketi Arzu Feryâl Koç-KAYSER

İsim: .....

Adres: .....

.....

Tel: .....

E-mail: .....

Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

BÖYLE BİŞEY OLDU...

MELİKE ACAR
melikeacar@leman.com.tr

Geçen hafta ana-kız "Aysan gruda - Adile Naşit" modeli tatile çıktık... Bütün yılın yorgunluğu hesabı... Naif.Naif...

ANNEE! ÇANTANDA YER KALDI MI?

GEREKSİZ BİŞEY ALMA.

OĞA!..

ALO...BİR TAKSİ GÖNDERİR MİSİNİZ? EVET ADRES.

GERİM GERİM

Otobüsle Bodrum'a 12 saat gece yolculuğu yaptık. Bu arada Varan süper ama muavin tombikti. Yol boyunca 2'si papası yanağımızda gittik...

CIZ CIZ CIZIRR CIIZ ZZCHZT.

Feribotta bi teyze bani yakalayıp tuvaletleri sordu.

YAVRIM TUVALET NERDE?

AMA OLDU MU BE TEYZE?!

(Don mon hepsi)

Oteli gazetedeki turlardan bulduk, feci yalan çıktı... Sözde deniz kenarıydı. 500 mt. Yokuş çıktık. Ayrıca kazık otesi.

BODRUUM BODRUUM BİRAZ UYKUU. BIRAZ DULS.

Koşa koşa havuza atladım. Sişene kadar yüzdüm, baktım herkes işiyo, ben de işedim.

Gümbet şişko İngiliz kaynıyo. Sabah 10'da biraya başlıyolar... Talavo lalardaki sülün gibi meneli kızlar yok yani yalan... Tek tük.

ÇAT!

İNŞ!

Dünya kupasından nasibimi aldım. Alman, İngiliz yatakları oynadığı zaman otel sesi çıkarmıyo, hele bi Türkler oynasın, rahatsızlık versin... "Türkiye'nin gitüyalanıcak" tavrı iğrenç boyutlara gelmiş.

ŞUT

2. Akşam annemin Türk kahvesi krizi tuttu. Alkol ve sallama çay dışında hiç bişey yok, soruyoruz.

KAHVE YOK YAVRUS OT YEREL İM RAHATLATALIM SİZİ...

SENİN ANANI SKERİM HAYVAN!

A-AA!

HE HE HE HE.

Bi gece Bodrum merkeze gittik... 2 yıl önce kişi başına 5 hanzo düşerken bu yıl sayı üçe katlamış, dişi hanzolar da bambaşkaydı...

FATİH ÜREKLİ

ZEKİ TÜRKBARI

HADİ BARI

Aynı gece Fatih Ürekli'yi gördük. Feci sinirliydi... Çok korktuk hemen otele döndük...

ehe ehe ehe ehe ehe ehe

mala ba.

Yattığarı da üç bacaklı bi köpek var. Dünya tatlı dalı...

Bu arada açık büfe tabi, ilk insan gibi yedim. Evde kahveyle beslenirliz.

RÖARRRS

hirs hirs

Valla hanzo manzo ben sevliyom Bodrum'u.

KUUFF

SSS! ÇOK DERİN BURASI MANYAK!

Son gece köpek gibi içtim...

BÜŞEAAH! OTEL NERDE BEAH!?

4 saat sonra tekne turuyla çıktık. Parasını önceden ödediğimiz için annem affetmedi. Bi ben sallandım bi tekne...

HAHA!

don

mına koyim

canhoş

(aşü)

HA HA HA HA YEA HA HA

Eve nasıl döndüğümüzü hatırlamıyorum, otobüs de sallanıyo, saçma sapan uyumuşum..

HORZZz

Gelir gelmez bunları çizmeye başladım. Hala sallanıyorum. (Hatta bitti) Haftaya görüşürüz.

Tanzer ve Eşine mutluluklar.

Akşamsefası

767

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

20 Temmuz 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/30 1.25 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ÖSYM

2006 ÖSS Sonuçları
(18.07.2006)

T.C. Kimlik Numarası	19361103374
Adı Soyadı	SEFA BOYAR

ÖSS PUANLARI				
ÖSS-SÖZ-1	ÖSS-SAY-1	ÖSS-EA-1	ÖSS-DİL	ORTAÖĞRE BAŞARI PU
---	---	---		
ÖSS-SÖZ-2	ÖSS-SAY-2	ÖSS-EA-2	---	085,874
---	---	---		

MEZUN OLACAĞI/OLDUĞU		
Okulun Kodu	Okulun Türü	Alan/Kol/Bölüm
460244	11033	1595

AĞIRLIKLI ORTAÖĞRETİM BAŞARI PUANLARI (AO		
Sözel(AOBP-SÖZ)	Sayısal(AOBP-SAY)	Eşit Ağırlıklı(AOBP
093,144	093,062	093,563

Y-ÖSS PUANLARI	0,3 AOBP'li	0,8 AOBP'li	Ek Puanl
Y-ÖSS-SÖZ-1 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-SAY-1 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-EA-1 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-SÖZ-2 Puanı	---	---	---
Başarı Sırası	---	---	---
Yüzdelik Dilimi	---	---	---
Y-ÖSS-SAY-2 Puanı	---	---	---

ÖSYM Başkanı: O çocuk ortada yok...

İŞTE SEFA BURADA!

Milyonlarca genci kahreden ÖSS sonuçları açıklandı.. Kimi sevinçten, kimi hüzünden gözyaşı döktü.. Bu adaletsiz, iğrenç sınava dikkat çekmek için Leman dersanesi desteğiyle ÖSS'de -45 rekoru denemesi yapan Sefa Boyar'a ÖSYM Başkanı "O çocuk" dedi ve ekledi "Ortalarda yok, demekki başaramadı!" Tatilde güneşlenen Sefa ise AİHM'e gitmeye hazırlanıyor..

Sefa'yla yapılan röportaj 3. sayfada

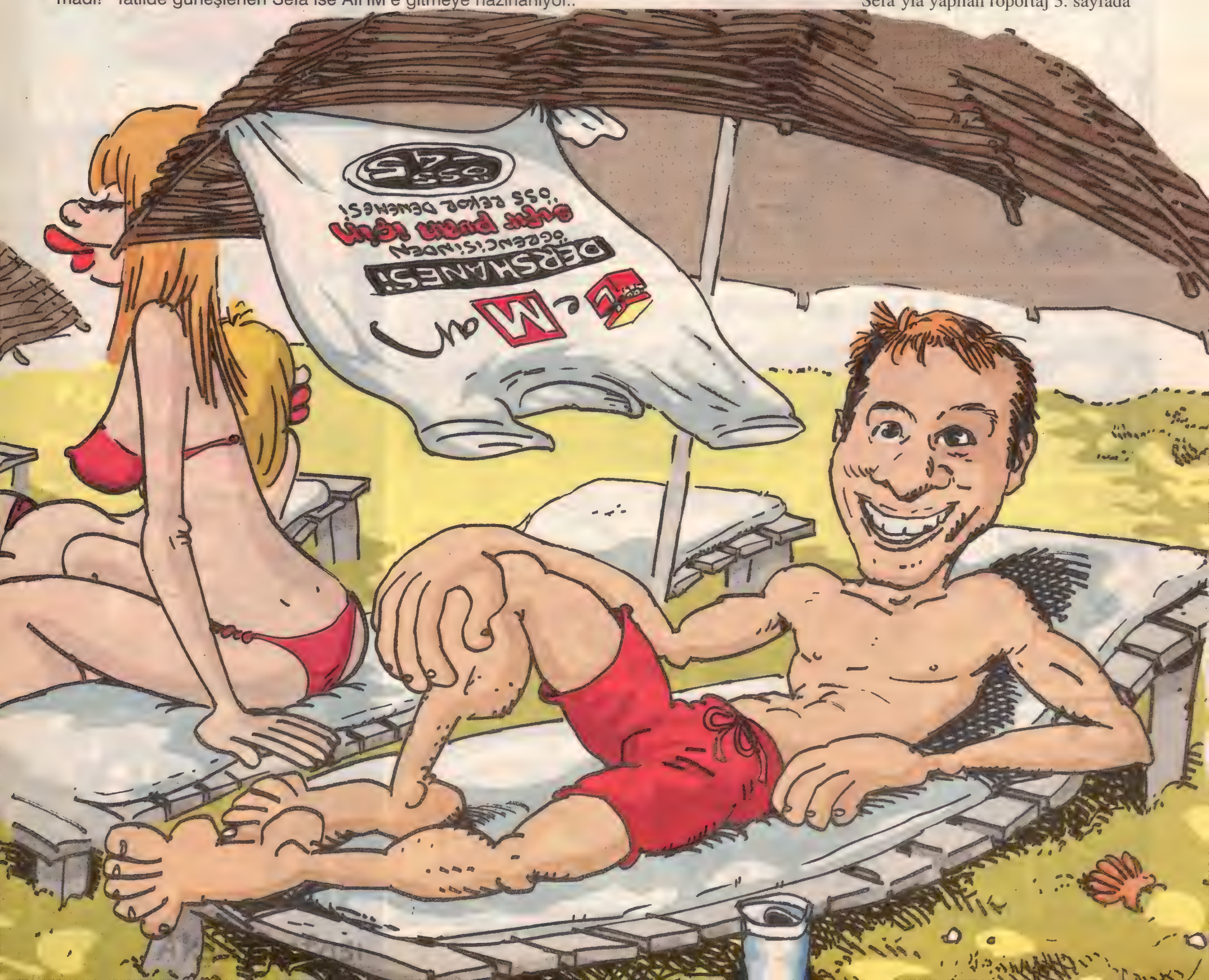

27 Temmuz 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/31 1.25 YTL (KDV Dahil)

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

BAYİLERDE

LeMan

BENİM MEMURUM İŞİNİ BİLİR Turgut Özal — SENİN MEMURUN EŞEĞİNKİNE SU KAÇIRDI LeMan

Artık ar damarı çatladı.. Paralar da oluk oluk akmaya başladı.. Kanun, yasalar ve kurallardan oluşan sistemi tıkayan yurdum memuru, amiri, bürokratı, müdürü kendine bir sistem yarattı.. Rüşvet ile işler hızla akıyor, kural ya da yasa engelleri kalkıyor, herşey kılıfına uyduruluyor ve kimse dur durak bilmiyor.. Bu sistem hızla çığ gibi büyüyerek, yurdun her tarafını sarıyor.. Çünkü sistemde herşey yapanın yanına kar kalıyor.. Devlet acz içinde, cumhuriyet çürüyor.. En büyük batak belediyelerde, en son bir rüşvet ağı da Bodrum'da tespit edildi ve daha nice şebekeler, işini bilen memurlar, amirler, utanmazlar, vicdanlarını terkedip cüzdanları için çalışıyor... En kötüsü ise bu talan düzeniyle cennet gibi bir ülkenin geri dönülmez bir şekilde çirkinleşerek cehenneme dönüşmesi..

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Ortam

KRONİK HASTAYIZ

ortam@leman.com.tr

Bayram Şahin (Çorum)

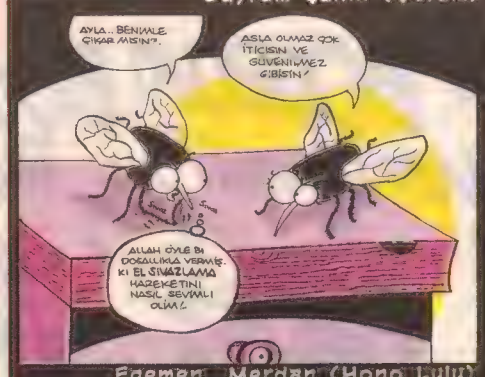

Egemen Merdan (Hono Lulu)

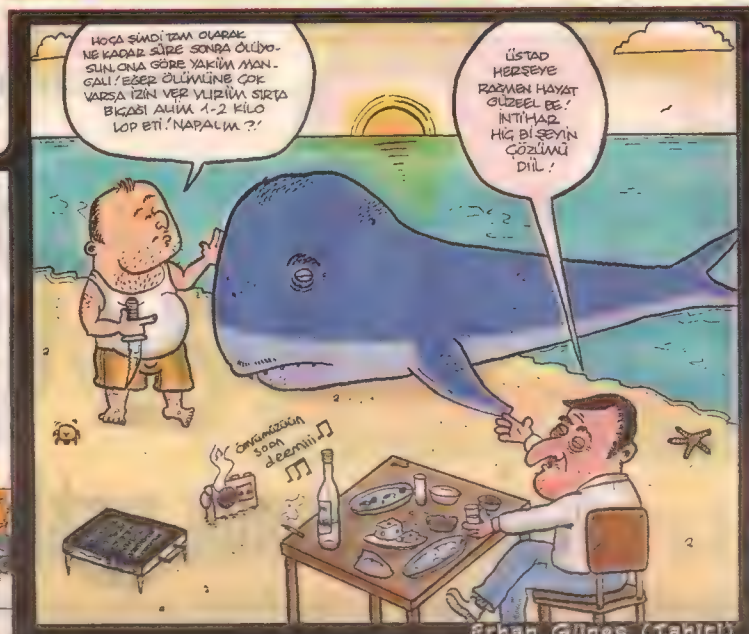

Erhan Güneş (Tahiti)

Murat Uzun (Avusturya) & Evrim (Avusturalya)

Engin Çelik (Etiyopya)

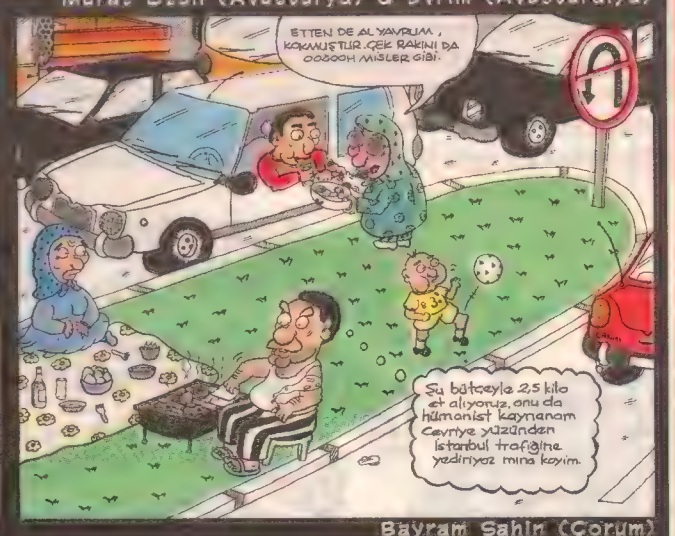

Bayram Şahin (Çorum)

Barbaros Altuğ (Fildişi Sahilleri)

Hasan Oğuralp (Moğolistan) & Akın Akıncı (Guatemala)

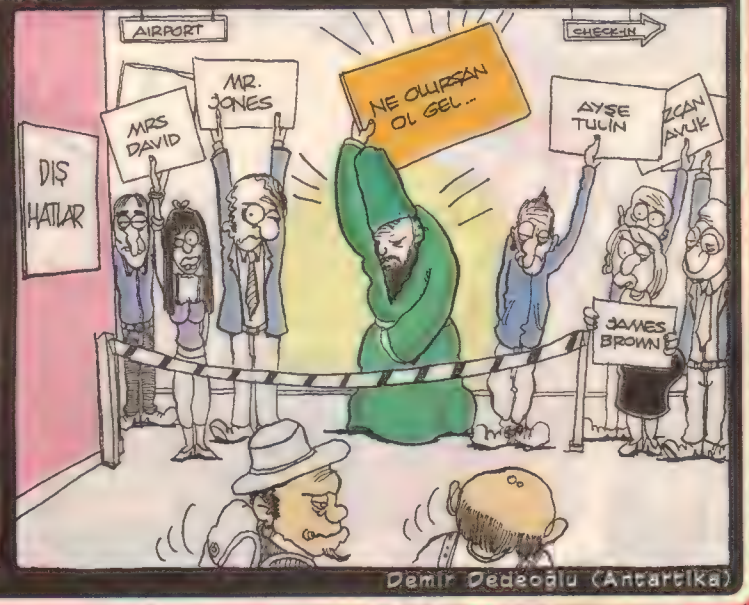

Demir Dedeoğlu (Antartika)

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

LeMan FİLİSTİN

İsrail'in "kayıp asker" bahanesiyle başlattığı alçakça saldırılar şiddetini arttırarak sürüyor..Yüzlerce sivil ve çocuk yaşamını yitirdi..

Amerika'nın Ortadoğu'da çizmeyi planladığı yeni sınır çizgisi şablonu..

Cani Amerikan yönetimi Lübnan'ı vurması için önce bomba yolladı ardından Dışişleri bakanı Rice'ı..

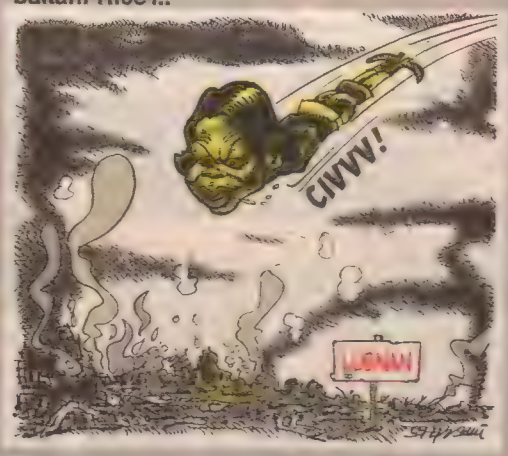

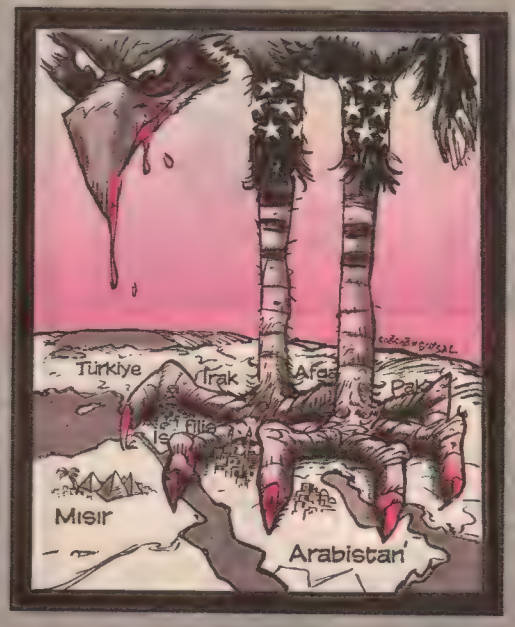

UYGAR BATI VE AMERİKA ZAFERİNİ KUTLUYOR..

ABD İSRAİL'E SIĞINAK OLAN YÜKSEK TEKNOLOJİLİ ÜRÜNÜ "AKILLI BOMBALAR" SEVKEDİYOR..

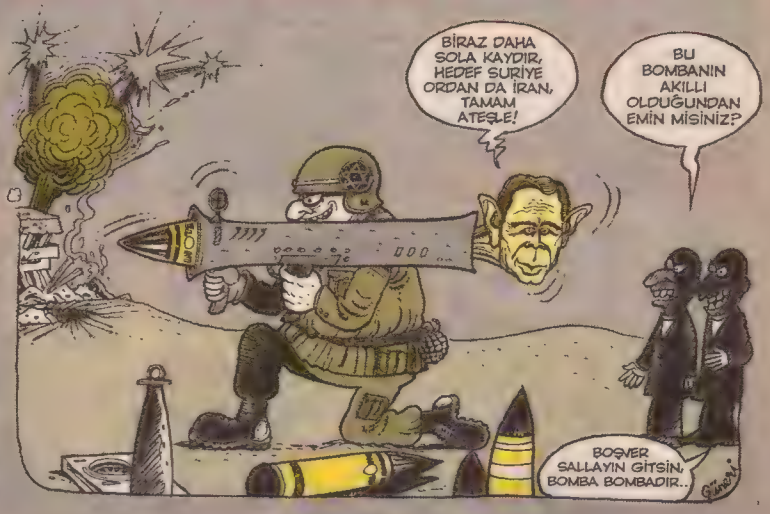

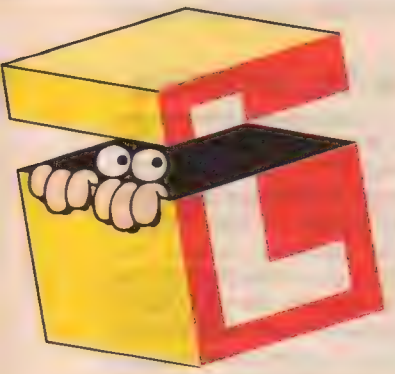

Cüneyd Zapsu'nun dışişleri bakanı ve başbakandan habersiz büyükelçilere yaptığı görüşme hükümette rahatsızlık yarattı..

İSRAİL	ABD + AVRUPA
çocuktur, bebektir,	=
delikanlıdır, gencecik	BATI
kızdır ayırmadan	israil vahşeti söz
doymadı yıllar yılı	konusu olunca göz-
kan içmeye	leri tamamen kapalı

Polis içine sızmış dinci kadroların ordu'yu yıpratmak için etkin rol üstlendikleri ve Harp akademileri komutanını bu kadroların deşifre ettiği iddia ediliyor..

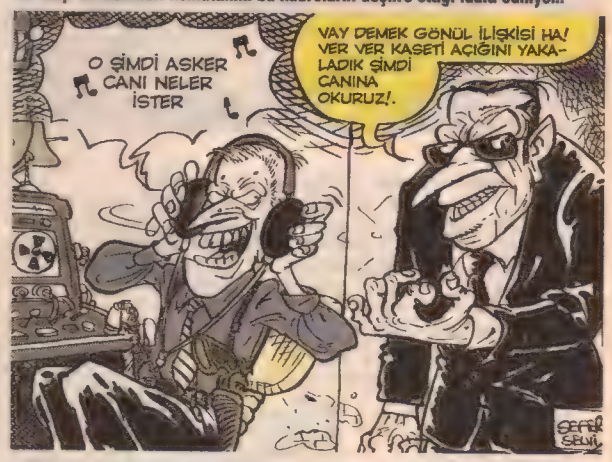

daral@leman.com.tr

DARALAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

ÇAĞDAŞ

BİR KIRIK KALP YA DA FİNCANDAKİ SİNCAP...

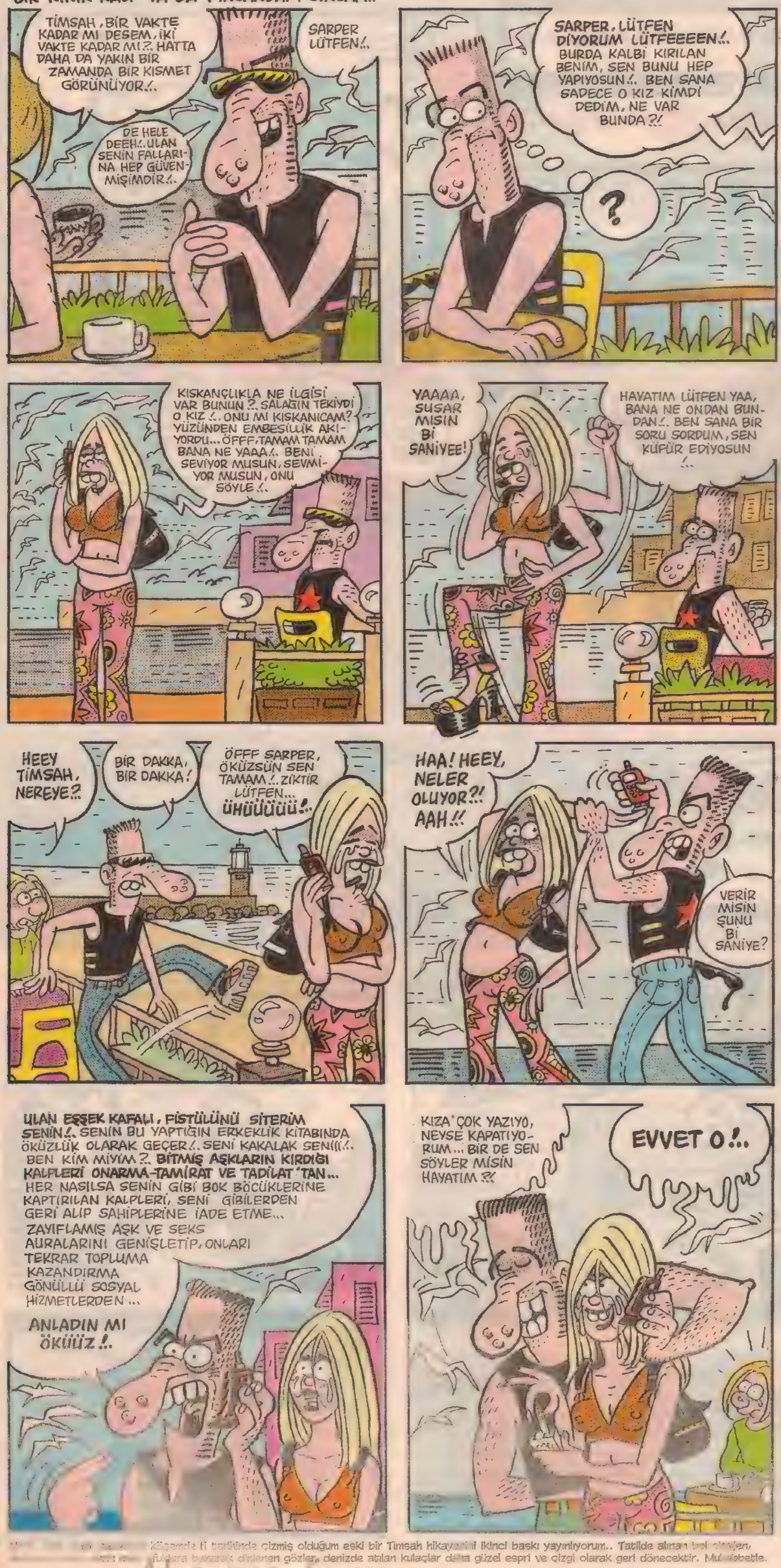

Köşemde ti tarihinde çizmiş olduğum eski bir Timsah hikayesini ikinci baskı yayınlıyorum.. Tatilde alınan bol oksijen, fuldara bakarak dinlenen gözler, denizde atılan kulaçlar daha güzel espri ve çizgi olarak geri dönecektir. Muhabbetle.

Akşamsefası

Aksaray PAŞAOĞLU

Türkiye-ABD ilişkileri eski parlak günlerine mi dönüyor?

Kuş tavuğu diye birşey duydunuz mu? Garip değil mi? Böyle birşey var ve ilk duyduğumda kuş zaten bir tavuk türüdür bunu neden ayrıca belirtmeye gerek var mı diye düşünmüştüm. Daha sonra bunun kuş tavuğu değil **"Huş Tavuğu"** olduğunu ve şu sıralar Türkiye için ne büyük bir önem arzettiğini öğrendim. Şu anda bakınız evimde tam altı tane Huş Tavuğu var ve inanılmaz milyarlıktaki halılara müthiş zıçıyorlar. Bence siz de evinize Huş Tavuğu almalısınız. İnanın bu, kısa vadede Türkiye'nin kısa vadede **Ortadoğu'da daha fazla söz sahibi olmasını getirecektir.** Şimdi inanılmaz bir Osmanlı hanedanı bıyığı gibi onun altından **müstehzi müstehzi güldüğünüzü** görür gibiyim. Ama bunu hangi mantıkla söylediğimi açıkladığımda siz de hemen ikna olacaksınız. Ondan önce başka birşey anlatmak istiyorum.

BAĞIMSIZ TÜRKBÜKÜ VATANDAŞIYIM

Bilmiyorum yıkanırken ne sıvı siz tercih ediyorsunuz? Geçenlerde **Türkbükü**'nde Beach Clublerden birinde **şişesi 400 YTL'lik Moet & Chandon** şampanyasıyla ben banyo yaparken bir an için şunu düşündüm ve içim sızladı. Acaba sokakta yatan evsiz bir alkolik, içmek için aldığı **tuvalet ispirtosuyla** banyo yaparken ispirto saf alkol olduğundan anında buharlaşıp uçmuyor mu? O sırada o insanın vücudu apansız kuru kalmıyor mu? **Banyo keyfi bir anlık amigoluk uğruna mundar olmuyor mu?** Bu ve buna benzer binlerce soru zihnimi ölümcül bir fikrifirar hastalığına tutulmuş son derece **zırmatkap bir burgu inanılmazı gibi** oyarken, vücudumu nöbetli ve biçare bir keçi yavrusu gibi eski ve ucuz bir ispirto gibi birdenbire kesilivermesi ihtimali olmayan o yeni ve akıcı şampanyanın temizleyici kese darbelerine bıraktım. Ve ağzıma android gülümsemesi yapıp ağzımın yanından ıslıkla **Kil Bil**'in müziğini çalarken kendi kendime şu efsunlu cümleyi mırıldandım: **"Türkiye bugün çok farklı bir noktaya gelmiştir."**

TÜRKİYE'NİN ÖNÜNDEKİ MÜTHİŞ İKİ FIRSAT

Şu anda sizin bilmediğiniz çok özel bir basılı yayın tekniğiyle dudaklarınızı okuyarak Türkiye'nin gerçekten çok ilerleme kaydettiğine dair benden somut kanıtlar istediğinizi duyuyorum. **Bakınız Türkiye'nin eline şu günlerde iki büyük fırsat geçmiştir.** Bilmiyorum haberi gördünüz mü? Batman'da Dicle Nehri kıyısında bulunan **Kesmeköprü** köyünde nehirden **3 metrelik bir timsah** çıkmış. Köylüler timsahı avlamak için tüfeklerle gece gündüz nöbet tutuyorlarmış. Türk insanı o timsahı vurarak **derisinden valiz** yapıp satabilirse, Türk ekonomisi, bakınız düze çıkar demiyorum. **Ama bir hayli ferahlar.** Hiç kimse bana timsah derisinden çanta olmaz demesin.

ABD-TÜRKİYE DOST DEĞİL AKRABA

Önümüzdeki diğer büyük fırsat **Ankara Hayvanat Bahçesi**'nden kaçan **"Pakize Piton"**dur. Bakınız tertemiz Türk insanı, Pakize Piton'u bulup ona **bir yorgan veya nevresim takımı yutturabilirse** Pakize Piton bir anda **ABD**'nin **İdoha** eyaletinde elektrikli battaniye yutan **Houdini Piton** kadar popüler olur. Burada iş, dışişleri yetkililerine kalıyor. Bizim **Pakize** piton, **ABD**'li piton **Houdini** pitonla evlendirilebilirse, piton da olsa ABD'li bir yabancı damat Ortadoğu'da Türkiye'nin elini güçlendirebilir. **Pakize kızımız** ABD'ye içindeki **nevresimlerle** veya **dantel bohçalarıyla** uçarsa, ayrıca çeyiz yollamak gerekir mi diplomat olmadığım için onu bilmiyorum.

ZİHİNLERİ BULANDIRAN O KÜÇÜK CÜMLE

Yazımın başında sözünü ettiğim **Huş Tavuğu**'na dönüyorum. Bakınız bir zaman önce **Bakü Tiflis Ceyhan** petrol boru hattının inşası sürerken **Huş Tavukları'nın çiftleşme dönemi gelince** inşaata tam **12 ay** ara verilmiş. Şimdi sıkı durunuz. Şu günlerde bakınız ABD federal mahkemesi, **Arkansas**'ta devam eden sulama kanalı inşaatının, soyu tükenmekte olan **"Boynuz Gagalı Ağaçkakan"**ın korunabilmesi için durdurulmasına karar vermiş. Bu sizce bir tesadüf mü? **Bence değil.** ABD ve Türkiye şu günlerde inanılmaz uyumlu ve yakışmış bir çift gibi estetik hareketlerle muhteşem bir vals sergiliyorlar. Ben bozulan ilişkileri bazı sevimli hayvanlar üzerinden onarmaya çalışmanın utanılacak veya hafife alınacak bir çaba olduğu kanaatinde değilim. Burada benim kafamı karıştıran sadece bir cümle var. O da **"Huş Tavukları'nın çiftleşme dönemi"** Bunun için horoz da gerekmiyor mu?

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

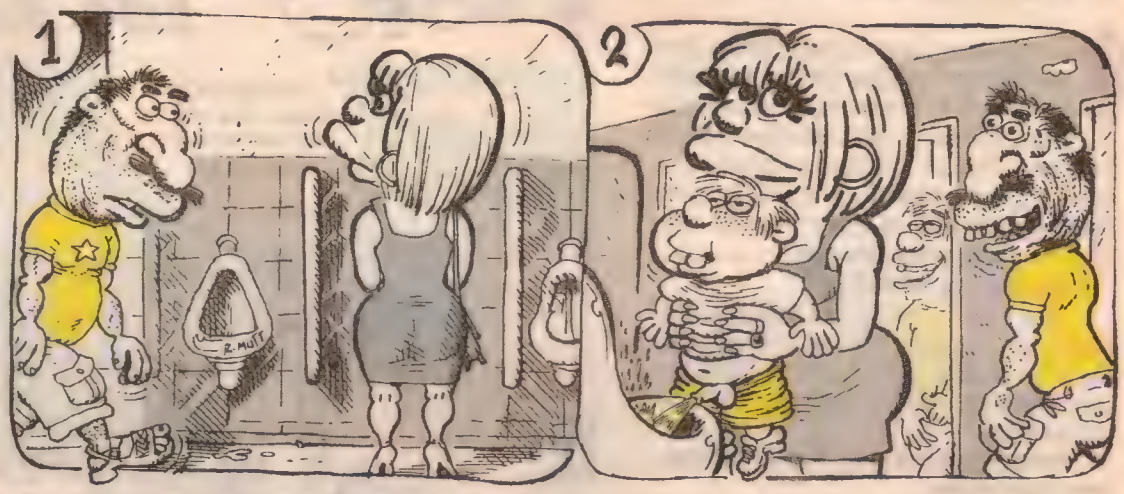

Akşamsefası

SIKILHAN

- Alo, Sıkılhan annen ben, alo... Ordasın di mi çocuğum, orda olmamalısın. Hey artık dışarı çık koca adam, çık ve göster onlara günlerini.

- Bişi mi içtiniz anne, babam yanında mı?

- Evet tatlım, babanla yanyanayız, senin için omuz omuza verdik hep arkanda olacağız. Hey hey koca adam, hey niçin hala ordasın ha. O yoo korkmamalısın, bizim için başarmalısın hadi, hadi çık dışarı ve göster onlara günlerini. Artık içine kapanmamalısın, okey bizimle tatile gelmek istemiyorsun ama bu her şeyin sonu değil, çık dışarı genç adam en güzel yıllarındasın, nerdesin?

- En güzel yıllarımda.

- Onu sormuyorum, hâla içerde misin, dışarı çıktın mı anlamında. Ve evet mizah bu değil Sıkılhan. Bunun adı zavallılık, evet. Ben kalkıp sana Tatilköyü'nün iskelesinden telefon açıyorum, sana "Hey git başar yırtıcı ol" diyerek "hayat koçluğu" yapmaya çalışıyorum sen benimle "en güzel yıllarımdayım"dalga geçiyorsun. Geçmemelisin. Ah bu arada baban iskeleden bir balık tuttu. Ay yazık hayvana Tarık at onu denize lütfen. Evet. Tarık şunu denize atar mısın. Sıkılhan sen de dışarı çık çocuğum. Tarık at o balığı, Sıkılhan dışarı çık, evet, yapın bunları...Niye beni dinlemiyosun Tarık, sana tapan bir karın ve güzel çocukların var. At, alo... Tarık oğlun telefonu yine gülerek yüzüme kapadı. Kapatmamalı.

- Sıkılhan, alo, Bunalgül ben, bak ne diycam bu Çisil var ya hayvanlığın divası bi insan yaa. Hayvan divası...Gülşen Reha Muhtar aşkına "reklam" olarak yaklaşıyo biliyo musun? Diğer taraftan Erol Köse de Reha Muhtar'a "Arama motoru" demiş. Yağ ne isteniliyo bu aşktan yağ?

- Benden ne isteniliyo?

- Yani insan kendinden yaşça olgun birisiynan beraber olamaz mıaa? Ben diyelim mesela yani, burda bi sörf hocası Bahattin Abi var. Dışa dönük kumral bi insan.

- Hımm, motor sıcak. Fazla uzaklaşmış olamazsın.

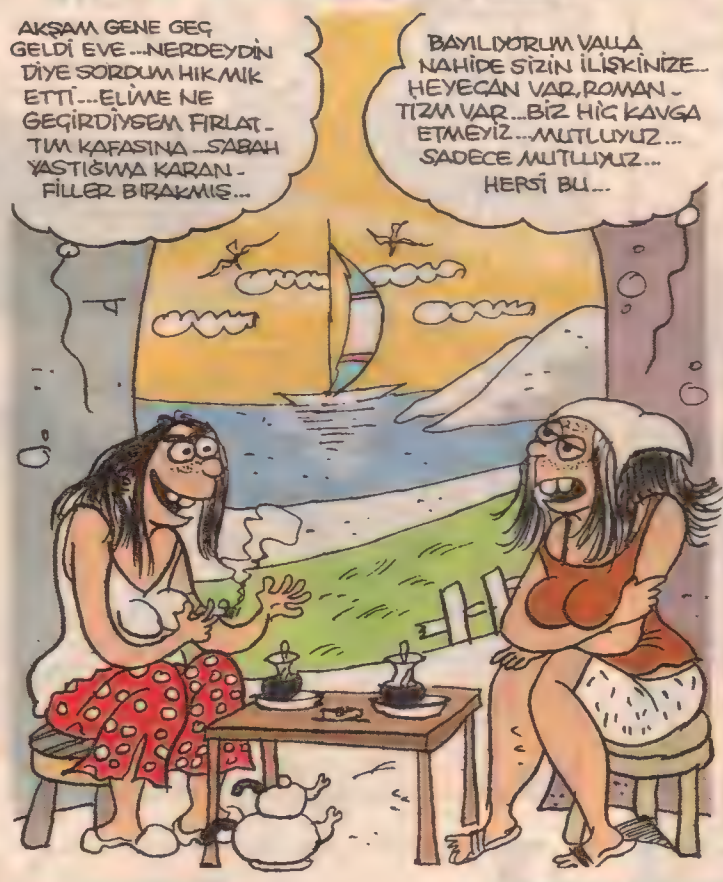

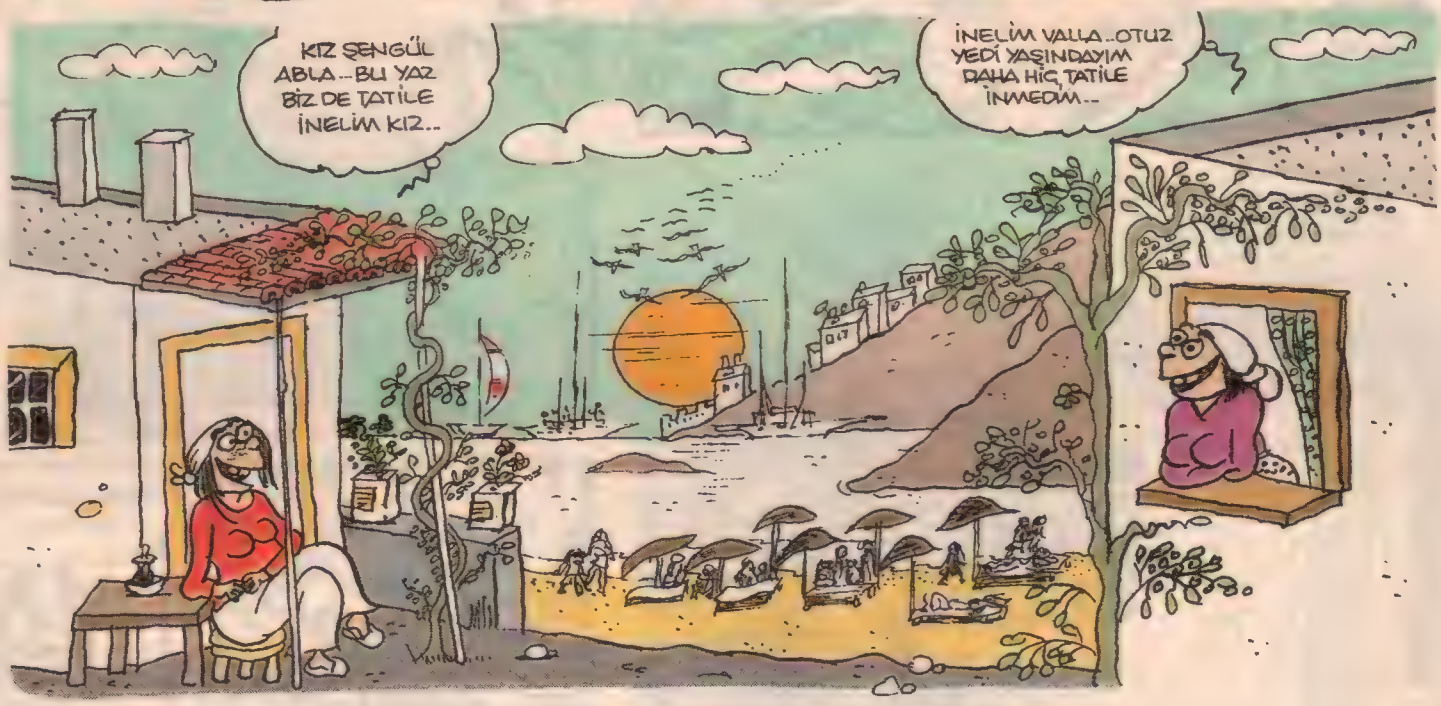

- Pardon?

- Yok bişe, "kumral" diyodun.

- Bi çok ortak konumuz var. Yani yanındayken ben kendımı mutlu hissediyosam bu bi reklam mıdır, bu midesızlık mıdır. Zaten Bahattin Abi bişe gizlemiyo ki benden "Yalıbükü köyünde karım var, evliyim" dedi açık açık. Çeltik ekiyolarmış, kışın yani, yazın yelken yapıyo Bahattin. Harneyse yanlış anlama ben sana "çeltik" ne demek onu sormak için aradım.

- Dikkat et kene kaparsın...

- Alo, Sıkılhan Hırgürkan konuşuyor. Hacım ben gene "kaçak" durumundayım, bi miktar yiyecek içecek kap, siyah bi ceket pantolla 38,5 numara bi siyah ayakkabı bulup Kilyos sırtlarına geliver. Bu arada ayağımın 38,5 numara olduğunu senden başka bi duyan olursa, yazık olur bak onu da sööliyim.

- Neyi bıçakladın?.

- Kilyos Bok Beach'in cankurtaranını bıçaklayıp dağa kaçtım. Can kurtarıyorum diye elliyodu şerefsiz lavuk. Az açıldım, biraz boğuldum tamam. Su da yutmuşum bi miktar, evet. Bu çata çata yüzdü geldi yanıma, "kurtarıyorum" diye bana bi sarılmaklar bi değdirmeler. Dedim "su içidir gören olmaz", sabrettim, hafiften de baygın bi durumum var. Ama rahat durmadı kahpe, sahile yatırdı beni herkeşin ortasında dodaklarıma yapıştı eşşoğleşek...

- Suni teneffüs, yapay solunum.

- Ama ben suuni delikanlı diilim, harbiyim oğlum! Öyle soluycağıma solumam lan. Ambulanstan koşa koşa indim de piçak vurdum lavuğa...

- Ayakkabı 38,5 numaraydı di mi?

- Otuzsekizbuçuk ayrı yerinden bıçaklarım lan seni yavuşakkk, dalga mı geçiyosun. Mahsus mu ikide bir ayakkabı numaramı tekrar ediyosun, göt! "Delikanlı adamda karı kadar ayak var" demeye mi getiriyosun. Astarını, tahtanı, silsileni, suratını..:Dur lan orda inip geliyorum dağdan. Şerrefsiz.

ATİLLA ATALAY sklhan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ŞİMDİ, 5. İNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNDEN BİR TEMSİL... KUTUP AYISI İLE BAHTSIZ BEDEVİ...

HOOP! BİR DAKKA!.. BU NASIL OKUL, BU NASIL TEMSİL YAA!.. KİMSE BENİM OĞLUMA BAHTSIZ BEDEVİ ROLÜ VEREMEZ... DAATIRIM ULAN BU MÜSAMEREYİ!..

NE VAR!.. BİZİM OĞLAN DA AYI OLMUŞ... BİZ BİŞEY DİYO MUYUZ? TERBİYESİZ ADAM YA...

HER BAŞARILI ERKEĞİN ARKASINDA BİR KADIN VARİŞTE... BEN BÖYLE YAPAYALNIZ VE BAŞARISIZIM... YİNE VAKTİNDE GÖTÜREMİYCEM EVRAKLARI...

KURYE

HORT KURYE

GÖTÜR KURYE

Tel 0212 15 46

TAMAM, ALKOL EN PAÇOZ KARIYI BİLE GÜZEL GÖSTERİYO AMA BU KADARI DA FAZLA ULAN... ARTIK İĞMİYCEM ŞUNU...

POSURUK YAZDIM YOLLADIM, ARTIK TELEFONUM OSURUK SESİYLE ÇALACAK ABİ...

ANUNUZA KOYİM! TABİATTA SES BIRAKMADINIZ GENE DE DOYMADINIZ BE!.. TEKNOLOJİYİ BU KADAR MAYMUN EDEN BİR MİLLET DAHA VAR MIDIR ACABA ŞU ALEMDE...

OOO!.. TARIK ABİ... SOLA YATIRMIŞSINIZ BUGÜN...

LAN OOLUM ŞU HERİFE İNANMI - YORUZ AMA, İNSANLARI ÇIPLAK GÖSTEREN GÖZLÜĞÜ ŞAHİDEN BULDU MU ACABA?..

HADİ YA... BİLDİ Mİ GERÇEKTEN..?

BİTTİK BİZ... TEKSTİL FALAN DERKEN GİNLİLER JİGOLO PİYASISINA DA GİRDİ... SEKTÖR DEĞİŞTİRELİM EN İYİSİ... EKMEK YOK BURDA BİZE...

UCUZ İŞGÜCÜ TABİİ...

HER TARAFI YABANCI DİLLE DOLDURDUNUZ BE!.. TÜRKÇE YAZSANA ŞUNU... KENDİ DİLİMİZİ, KENDİ BENLİĞİMİZİ KAYBETTİK HA... İMDAT YAZSAN NOOLUR... İNCİLERİN Mİ DÖKÜLÜR?..

LAN MANYAK MISIN?.. İNGİLİZCE EVRENSEL DİL... ISSIZ ADADA DÜŞÜNÜLECEK ŞEY Mİ BU? ÇARÇAR KONUŞUN, HEP KARŞI ÇIKIN, AMA İCRAATA GELİNCE YOK... KODULUMUN ENTELİ...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

BÖYLE BİŞEY OLDU...

MELİKE ACAR
melikeacar@leman.com.tr

-2003-

LeMan anti MEDYA

ÖSS'ye ve VASAT'a karşı tek başına

LeMan'ın desteğiyle ÖSS'de -45 tutturarak sınav sistemini eleştirmek için yola çıkan Sefa Boyar, Türkiye'de hemen hemen bütün gazete ve televizyonlara, dünyada da binlerce, internet sitesi, gazete ve dergiye haber oldu; sadece bizim, en büyük ve köklü gazete iddiasını taşıyan Hürriyet dışında... Hürriyet, Sefa'yı görmezden gelmeyi tercih ederken birkaç yıl önce yapılmış bir "ÖSEYEME götümü ye" şarkısını arşivlerden bulup öne(!) çıkarmayı tercih etti.

Sınav sonuçları açıklandığında ise, Sefa Boyar'ın ve Leman'ın -45 eylemini eleştiren iki kurum ve kişi oldu. Biri ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan, diğeri Hürriyet eklerin yazarı Yurtsan Atakan...

ÖSYM Başkanını anlıyoruz.. Hayatında zekice tek bir laf etmemiş, beleş sponsor gezilerinin iştahlı katılımcısı olmaktan ve bunları köşesinde ballandıra ballandıra anlatmaktan başka meziyeti olmayan Hürriyet'in silik ekler yazarına ne batıyor?.. ÖSS'ye hazırlanan öğrencilerin %80'inin gittiği katrilyonluk rant dönen dersane düzeninin, birkaç saatlik bir sınavla, bir milyon öğrenciyi böcek gibi ezip, bir tarafa atan devlet sınav sisteminin yanında saf tutmayı, beleş sponsor gezilerinin kalkan uçağında cam kenarında yer kapmış gibi büyük bir iştahla neden seçiyor...

Eklerin yazarı, geçen yılki Leman'ın don eyleminden girmiş, Sefa'nın -45 eyleminden çıkmış. Türkiye'nin üst yapısını topyekün istila eden bu vasat zekalar medyaya da bayraklarını dikmiş durumda.. Her türlü iktidarın yanında, yalakası olmalarından çok bu durumları daha acıklı, dramatik görünüyor. Espri kavrayışları yerlerde sürünüyor..

Merkel'i başbakan yapan son Almanya seçimlerine Almanlar'ın ünlü mizah dergisi Titanic de katıldı..

Bir Alman köşe y
ri Bild'de bile) çıkı
ama iktidara geleme
nize.. Geçtiğimiz yıl
len bu espriyi iyi ki
lir başımıza neler
Cumhurbaşkanı ada
vizyon programında
ciddi tartışıldı. Hatta

Her neyse.. Hür
olarak öne çıkmaya
se şöyle yardımcı
girsin google'a, yaz
Orada aralarında d
ünlü haber dergisi
Sefa için ne yazmış
menistan, Finlandiy
Sefa için yazılanları
rak google'da 20 bi
ında isminin olmas
sın.. Sonra bir de k
lük'te sörf yapmak

Bütün dünya ap
LeMan'ın ve Se
onun anlayacağı dil
tılım bedeli 45 milyo
sor olup orta sınıf

Beleş sponsor g
Ama ucunda da

Sonsuzluğa Mahku

CEZMİ ERSÖZ

İlk ne zaman hissettin bu dünyada istediğin sevgiye hiçbir zaman kavuşamayacağını…

İlk ne zaman anladın seni koruyacak bir derinin olmadığını…

Kapı sesleriyle kalbini açıklamayı ilk ne zaman öğrendin. Evet, öğrettikleri hayattı… Aşka yalan karışırdı, yalana aşk…

İlk erkeğin… Bir sabah evin kapısı açılır, sonra kapanır. O kendine kapanan yürek sesi gibi bir tık sesi… Sessiz ve ölümcül…

Merdivenlerde hayatın hükmü gibi çınlayan babanın ayak sesleriydi… O an kalbine ve odana keskin bir ayaz dolmuştu. İlk ve sondu. Ruhun tutulmuştu. Yaşadığını kendine hatırlatmak için, içinden tekrarlamıştın hep: **Bu anı daha önce görmüştüm… Bu anı daha önce görmüştüm…**

Gözlerinle saymıştın barın giden adımlarını… Bir tek şey için kızmıştın babana, sadece bir tek şey için… **Gitmeden önce bir duygusuz bir deriyle örtseydi ruhumu, gitmeden önce keşke acımasız bir deriyle örtseydi ayaza tutulmuş kalbimi. Keşke bir gün dönerim diye yalan söylemeseydi de, saflığımı bu hayattan nasıl koruyacağını öğretip öyle gitseydi. demiştin…**

İşte o an yaşadığın öyle büyük bir acıydı ki, bir sonraki acı durağında nefesin kesilebilirdi. Savrulurken kendinden öteye, bilinçsizce, düşünmeden tutundun ve sımsıkı sarıldın benliğine.

Oysa ruhunla ilgili, hayallerinle ilgili ne düşler kurmuştun kendine…

Oysa en sevdiğin kelime **Nirvana**'ydı… Düşlerini yakıp yakıp küllerini tüm evrene saçacaktın. Düşlerin hangi toprağa düşerse düşsün, coşkun bir yanık hissiyle yeniden dirilecekti. Kalbinin yeminlerine boyun eğecekti gitmek istediğin her yer… Öyle korkusuz ve inatçı olacaktı ki çıplak ruhun, onun önünde boyun eğecekti dünyanın bütün biçimleri, nesneleri ve gölgeleri…

Oysa öyle korkutmuşlardı ki seni, bir kez olsun korkunun gözlerine derinden bakamadın. O derin terk edilme korkuna bakamadın, ama ölümünün gözlerine dalıp gittin her istediğinde ve hep sonsuz bir sevgiyle…

Ve belki de bu yüzden intihar edenler hep merak dolu bir hayranlık uyandırdı sende…

Yapamadığın belki de hiç yapamayacağın şeyi onlar yapmıştı. Korkusuzdular sana göre. Ama arkadaşlarına onların yazgılarını konuşurken; **ısısız bir odada yaşamıyoruz ki, sevenlerimiz, sevdiklerimiz var, onlara acı çektirmeye hakkımız var mı?** Dedin hep, ezberlemişçesine… Sonra odana dönüp böyle konuştuğun için lanetler yağdırdın kendine, söylediklerine, o iyile
mesi mümkün olmayan korkuna…

Ve en çok özendiğin insanlar okullarda en a
ka sıralarda oturanlardı. Disiplinsiz davranıkla
kuralları çiğnedikleri için okullarından atılan
da uzaklaştırılan o çok mutsuz, o çok serse
hayattan dışlanmış o korkusuz çocuklardı…

Hep sorardın kendine o çocukların neden
denli korkusuz olduklarını…

Yoksa hiç mi benim gibi terk edilmemişti o
lar… Hayata, kurallara isyan etme gücünü ne
den alıyorlar… Yoksa onları terk eden sevdikle
terk etmeden önce ruhlarını, kalplerini kal
güçlü bir deriyle kaplayıp öyle mi gittiler uzak
ra… Yoksa bir bildikleri mi vardı: O en dipte,
derin umutsuzlukta hayat daha mı iyi görünüyo
du… Onlar gibi savrulsam, itilsem dünya den
bu karanlık ormanı daha mı iyi görürdüm… O
lar gibi olsam bu korkuma böylesine sıkıca sa
lır mıydın…

Hep bunları sorardın kendine…

Sense öyle çok korkuyordun ki terk edilme
ten, benliğini havasız bırakıyordun. Başını gö
yüzüne kaldırıp yıldızları ve o serseri ufku seyr
derken bile aklından kuşatılmış benliğin, o de
korkun geçiyordu hep. Oysa yersizdi bu korku
Hep unuttuğun bir şey vardı. Bir daha hiç te
edilmeyecektin ki sen! Çünkü hiç kimseye
daha bağlanmayacaktın. Benliğine böylece d
ce bir korkuyla sarılman bile çok anlamsız
ama o ilk ve son terk edilmeni öylesine hazır
sız bir anında yaşamıştın ki bu korkuya sarılın
dan varolmazdın sen…

İşte bu anlamsız korku yüzünden okuduğ
okullarda, arkadaşlarının arasında hep, en uyu
suz çalışkan oldun. En işe yaramaz dahi, en
gın bencil oldun hep…

Herkesin yaptığını yapmıyor, herkesin git
yere gitmiyor, her yerde tek başına dolaşıy
herkesi küçümsüyor, her konuşulanı anlamsız
bayağı buluyor, ama derslerini inanılmaz bir
katle ve korkunç bir inatla çalışıyordun…

Çoğunlukla da yalan söylüyordun karşına
kanlara. En ufak bir vicdan azabı duymaksı
hem de. Yalan söylüyordun çünkü tek derdin
lardan, okullardan, çevrendekilerden kaçıp, k
tulmaktı. Ele geçmemekti. Seni hiç, ama hiç f
etmemeleriydi…

Ele geçmemek ve fark edilmemek için
çümsediğin insanlardan daha çok çalışmak
rundaydın o nefret ettiğin derslere… Senin
geçmen onların ele geçmesine benzemezdi.
nun olurdu fark edilmen… Böyle hissediyord
Kuralları çiğnedikleri, disiplinsiz davrandık

KARANLIĞA
EZANLAR Glob
Nihat Genç sorgu
"inso

(en salak gazetele-
ic seçimlere katıldı
e yazdığını düşünse-
zim de aklımıza ge-
ştirmemişiz. Kimbi-
Ama en azından
ldu ve pek çok tele-
e köşesinde ciddi
ddi..
lerin bilişim yazarı
yazarına hiç değil-
Açsın bilgisayarını,
a Sefa Boyar.. Orada 20 binden fazla entry görecek..
en büyük internet sitesi Yahoo.com'da, Almanların
el, Fransız L'Express dergilerinin haber portallarında
ın.. Sonra Avustralya, Amerika, Çin, Yunanistan, Er-
da, İngiltere, Japonya, onlarca ülkede ve bu dillerde
. Çoğunu anlamayacaktır, ama bir bilişim yazarı ola-
zla hem de çoğu dünyanın en önemli haber portalla-
demek olduğunu zekası yettiğince kavramaya çalış-
ini girsin.. Yok, vazgeçsin; kendisiyle ilgili Ekşi Söz-
bir fikir gibi gözüküyor..
yet'in silik ekler yazarı çok zeki..
SS eylemini zekice bulmayan silik Hürriyet yazarına
nerimiz var.. Önümüzdeki yıl ÖSS sınavına girsin, ka-
iz verelim, tuttursun -45'i ona dershaneler gibi spon-
raba alalım..
katılıp, yazı attırmaktan biraz zor.
ar... Var mısın Hürriyet ekler yazarı?..

YAZARIMIZ NİHAT GENÇ SURİYE'DE

İsrail bombaları Lübnan'ı yerle bir edip çocuk bebek demeden sivilleri barbarca katlederken yazarımız Nihat Genç, Doğu Konferansı grubuyla birlikte hedefteki halklara destek olmak için Suriye'ye gitti.. Yazarımız Genç geçtiğimiz yıl da Doğu Konferansı toplantıları çerçevesinde Lübnan'da toplantılara katılmış temaslarda bulunmuş, işgale direnen Hizbullah lideri Nasrallah'la, Dürzi lider Veli Canbolat'la görüşmüştü.. Bu görüşmenin ardından LeMan'da yazdığı yazı bugünkü sıcak gelişmelerle daha çok anlam kazanıyor.. Bu yazıyı Nihat Genç'in **Amerikan Köpekleri** adlı kitabında bulabilirsiniz..

İki Oyuncu

çin okullarından uzaklaştırılan o çok özendiğin çocuklar bile anlayamazdı, gitseydin onların yanına. Onca ezilmiş ve dışlanmış olmalarına rağmen, sırf farklı olduğun için onlar da ezerdi seni.

Nefret ettikleri bir dünyadan gelmiş olman yeterdi seni acıtmaları ve incitmeleri için… Öye çok zulüm altındaydı ki onlar, seni üzüp incitiklerinin bile farkına varmazlardı…

Anlaşılmasın diye o derin korkun, bilinmesin diye derisiz oluşun, kendini bir kurguya hapsetmiştin bu yüzden…

Garip yaşam öyküleri yakıştırdın kendine. Tuhaf, benzerine pek rastlanmamış insanlık dramlarını kendine mal ederdin.

Başkalarının taşımaktan usandıkları acılarını, erk edip bıraktıkları hasretleri, bilinçli bir dalgınlıkla unuttukları ve artık hastalıklı sayılan incelikleri hep bu kurguna katardın…

Ödünç hayat öyküleri, sahipsiz acılar, modası geçmiş inceliklerle zaman kazanmaya çalışırdın hep. Geride, kalenin arkasında kendini seyrederdin. Sana yaklaşmasınlar, seni fark etmesinler diye insanlara farklı seni oynayan, uydurduğun öykülere önce kendi inanan, başkalarının acılarını senin acınmış gibi anlatırken utanan, unutulmuş incelikleri sana aitmiş gibi sunarken mahcup bir pişmanlık duyan kendini seyrederdin sığındığın uzaklardan…

Seni ele geçirmek isteyenler kötüydü evet. Kalplerini ihmal ediyorlardı. Hayatlarında sevgiye yer yoktu. Sadece çıkarları için yaşıyorlardı. Sevindirdin evet, böyle olmalarına kirli bir sevinçle sevindirdin. Ya, iyi olsalardı, ya kalplerini ihmal etmeselerdi, ya hayatları sevgi dolu olsaydı, o zaman ne yapacaktın?.. O derin korkun, o benliğine sımsıkı sarılışını nasıl anlatacaktın onlara… Ama onlardan önce kendine nasıl anlatacaktın?..

Hayatın ve insanların o derin kötülüğü, o sırsız sevgisizliği doğruluyordu çünkü o derin, iyileşmez korkunu. Doğruluyordu bir kalenin arkasından o derisiz ruhunu saklamanı…

Ama en çok hep öç alarak sevmeni doğruluyordu…

Evet, hep böyle sevmiştin sen. Böyle anlara aklın acından önce koşmuştu. O nefret ettiğin aklına sarılmıştın…

İlk terk edilişinin acısını seni sevenlerden çıkartmıştın hep. Seni sevmeye yeltenenlerden. Senin bir vakitler öncesiz ve sonrasız terk edildiğini ve sevilmeye hiç layık olmayışını anlamayan o zavallı insanlardan…

Biliyor musun, ilk kez o gece telefonla konuşurken hissettim, gerçekten çok içten olduğunu, ilk kez o an anladım bana oynamadığını, o sözü yürekten söylediğini…

Şu an en çok istediğim ne biliyor musun?.. Ne olurdu benimle ilgili hiçbir şey hatırlamasan… her şeye yeniden başlasak. Ne olurdu bütün bunları, konuştuğumuz her şeyi unutup, yeniden başlasak…

Böyle demiştin…

Çok isterdim, ama bu mümkün değildi. Çünkü ta en başından, karşılaştığımız andan bugüne kadar, sen kendini değil beni anlattın sevgili… O sabaha karşı kapının açılıp sonra bir yüreğin kapanışı gibi kapanışını bir de benden dinle istersen…

Merdivenlerdeki o ayak seslerinin bu hayatın hükmü gibi kalbimde çınlayışını… O ayazın odama ve ruhuma doluşunu inan senden daha iyi anlayabilirim…

O terk edilme korkusu yüzünden benliğime sımsıkı sarılışımı, bu yüzden tıpkı senin gibi sevgilerimi adeta öç alarak nasıl yaşadığımı bir de benden dinlesen…

Şimdi sonsuzluğa mahkumuz seninle…

Işıksız, perdesiz, dekorsuz ve seyircisiz bir sahnede sonsuzluğa mahkum iki oyuncuyuz…

Kimsesiz, kırgın, başarılı, içe dönük ve ürkek olduğunu saklamak için çok önde, bu yüzden kendi çığlığını sadece kendi duyan iki oyuncuyuz…

Keşke sevgili seninle ilgili bildiğim her şeyi ben de unutabilsem, unutabilsem tıpkı senin gibi sonsuzluğa mahkum bir oyuncu olduğumu…

Ne yorucu, ne umutsuz bir şey bu sonsuzluk…

Ne acı bir şey seni sevdikçe kendimi hatırlamam…

Ne acı bir şey seni hatırladıkça en çok kendimi, en çok o sonsuzluk oyuncusunu hatırlamam…

cezmier@leman.com.tr

* Bi kurdi hezkırineke bidemin. **Bana Kürtçe Bir Sevgi Ver.** Lis Yayınevi. En sevdiğim yazılardan oluşan bir kitap bu.. Türkçe ve Kürtçe.. Lis Yayınlarından çıktı.. Ülkemizdeki savaşın durması için herşeyimi feda ederdim.. Tabutları gördükçe içim yanıyor.. Birbirimize Türçe ve Kürtçe sevgiler vermeliyiz..
* **Cunda-Ayvalık.** 4 Ağustos Cuma günü saat 19:00-21:00 arası **Hayat Bahçesi** adlı kafede imza ve söyleşim var.. Adres: Selamet Cad. No:7 Cunda
* **Altınoluk.** 5 Ağustos Cumartesi günü **Altınoluk Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim.. Söyleşi ve İmza..
* **Didim.** 9 ve 10 Ağustos Çarşamba-Perşembe günleri **2. Altınkum İmza ve Söyleşi Günleri**'ndeyim.. Saat 19:30'dan 24:00'e kadar.. Adres: Altınkum sahili yürüme yolu.. Didim..
* **Bodrum-Turgutreis.** 12-13-14 Ağustos tarihlerinde saat 20:30-22:30 arası **Turgutreis Marinası**'nda **Boom Cafe**'de söyleşi ve imzam var..

KUNAN

nin en çıplak
asını yapan büyük bir
şme" destanı!..

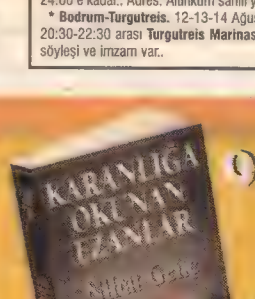

9 YTL

İTAPÇILARDA VE GAZETE BAYİİLERİNDE

Kıtır Delidelisi

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

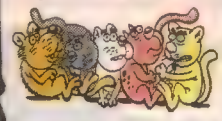

Hocam, evde var o! Sıcakta hoş gibi. Önden bız edip gözümü ve kulakımı kısıtıyo. Arkadan bız edip vücüdümün tüysünü tersüz yapıyo. Çarasız kuyruyu sinirliye getirip sallıyom. İçinde döner var. Bız ediyo.. bazen sessiz.

Rumuz: Bız gibi döner

Cevap: Yavrum, Pantilöter. Hızları çevirtiyo kendini. Serin veriyo öne.. Yel ediyo onda..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Hani o zümrüt taşının altında zehir sakladığım yüzüğüm kaybolmuştu ya.. Buldum onu.. Çorbaya düşmüş.. Beey sana diyorum.. Kalksana yerden beey.. Toz içinde ayol oralar..

Kraliçe Şapşalita Aptalossi

Şu atın karnına pıçakları bir oyuk açmak istedim üstüne pinerken ayağımı basmak için. Ama at huysuz çıktı.. Şimdi devamlı şahya kalkıyo..

Züberya Kralı 6. Bibiş

PANTOLON

METİNFİDAN

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.br

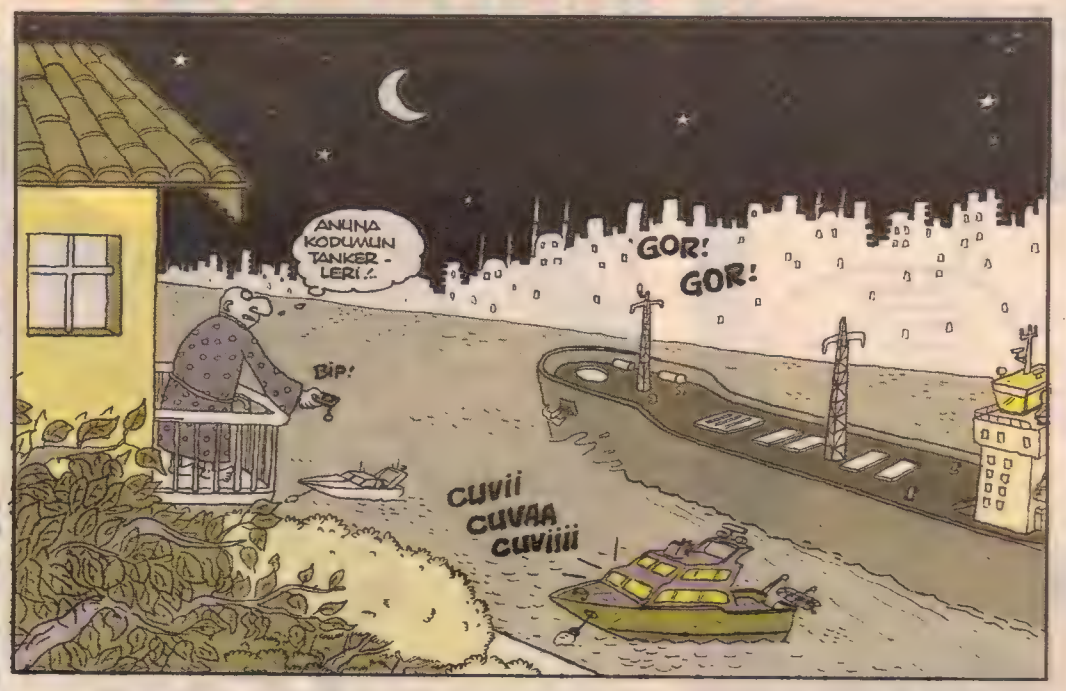

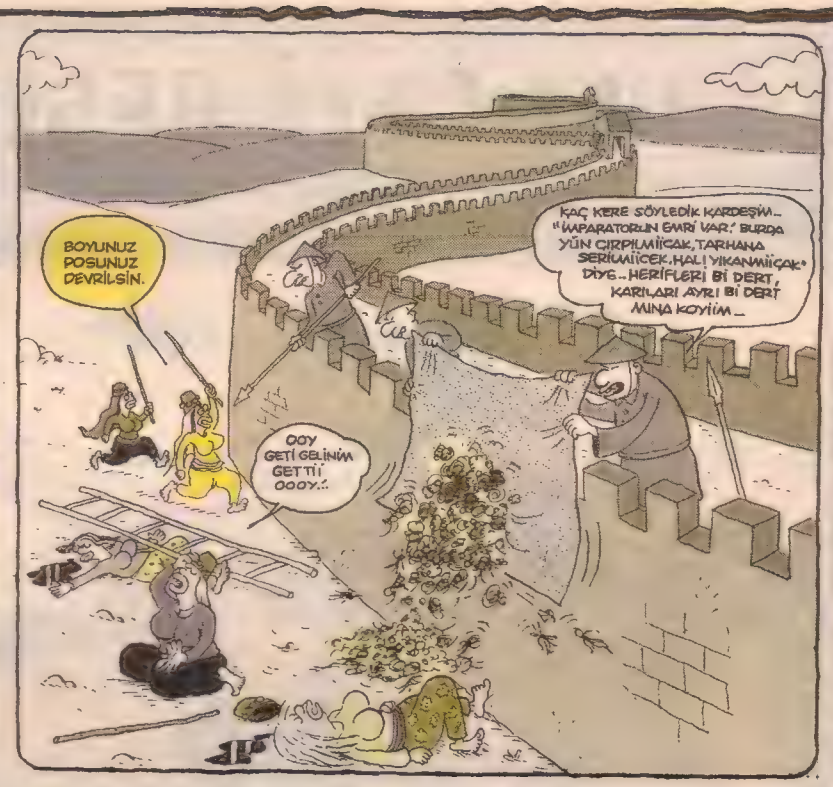

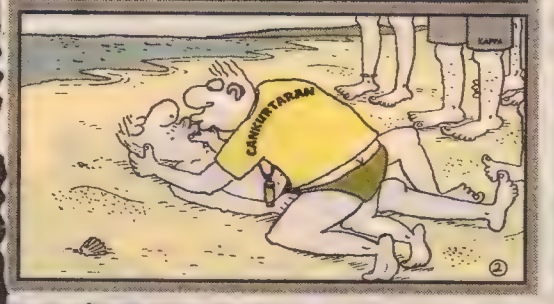

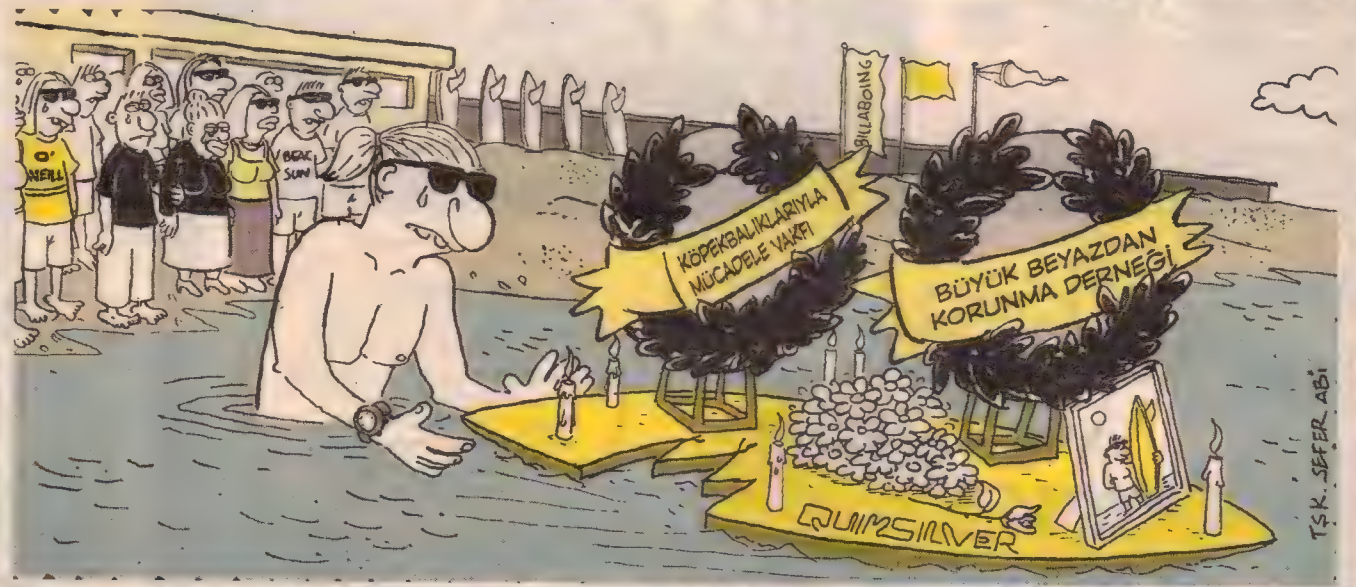

GAZETE BAYİLERİNDE

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM @leman.com.tr

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ

glikizumbo

glikizumbo@ttnet.net.tr

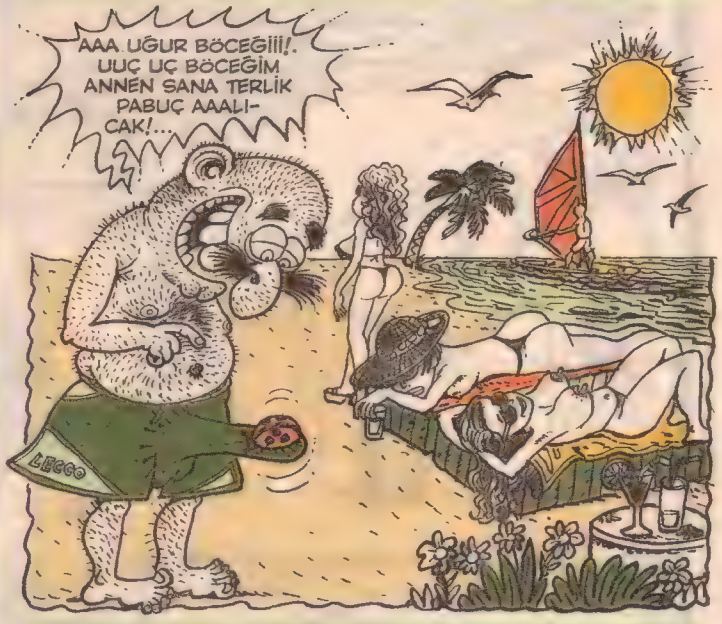

GÜNÜN SÖZÜ

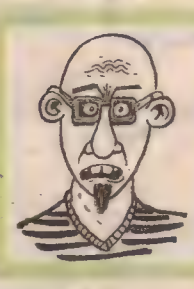

Deli deliye deli der ama akıllı akıllıya akıllı demez, neden?...

Ferdinant Puypuy

OLGUN YAZITLARI

OLGUN BUDAK olgunbudak@leman.com.tr

Robinson Crusoe Çinli olsaydı, Cuma'nın adını da Çin takvimine göre maymun ya da yılan mı koyacaktı?

Bilim Teknik'in arşivlik cd'si 1968 Mart sayısından: "Hesap makinesine ilk kez tersten ZELZELE yazıldı... Bilimadamları tüm doğa olaylarının matematikle şifrelenmiş olabileceğini düşünüyo... Evrenin sırrını çözmeye hiç bu kadar yakın olmamıştık!"

Arkadaş dondurma gibidir, yalamaya başlarsan erir... (Arkadaştan sevgili olmaz manasında bi Fin atasözü)

Şu "this year, one man" skide bi bitemedi Holivud fragmanlarında... Yıllar yılı ne olunduysa artık, dis yiir, dis yiir diye diye aynı tok sesle!

Ama gene de... yerim o turunçdillerini... (Çukurova yöresinden bi sempatik cümlesi)

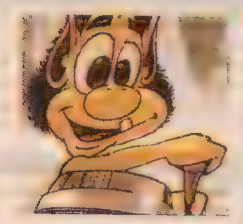

Hügo yeniden başlamış... Tolga Abi aynı hala... Gerçi abi mi kaldı artık, vampir olmuş, ölümsüz olmuş, biz diyoruz ona hala abi! Hayır, var mı bu Tolga Abi'yi stüdyo dışında güneşlenirken ya da sarımsak yiyip göğsüne tahta kazık çakarken gören? Yuk! Eeee...

Zeka oyunu: Dört duvarı çevrili bi oda içinde yaklaştıkça uzaklaşan şey nedir? (Bikaç madde düşünün)

Son moda, futbolda temiz ayaklar yazı dizisi: Alım teriyle kazanılan maçlar... Hangi minyon yönetici hakemin alnını yalayıp pul bastı... İçime çamaşır giymeye alacak param yok diyen topçunun Türkçe hocasını kim atadı... Kontrplak ustası A.K. futbolun kirli dönendolaplarını anlatıyo...

Biçerdöver gelmiş geçmiş en sert eşya adıdır! Kafapörtletir ya da aazazıçar gibi bi ürün icat edilmediği sürece de öyle kalacaktır...

İlk esprimi 16 yaşında "Biz Çeçeniz" diyen lise arkadaşıma "Kimi çeçtiniz?" diyerek yapmıştım... Hahha, o an duyduğum kahkahalarının yanlış iliklediğim gömleğime atıldığını farketsem, bugün burda Altar Kırkpınar'ı falan okuyacaktık hep birlikte yaa...

Bize de hakemlerin "kırmızı kart"ından verilsin... Sevmediğimiz, ayrılmak istediğimiz birine gösterince, bişey söylemeden terk etsin ortamı...

Hayat greyfurt gibidir... Yok lan yok, greyfurt olan güneşti... Hani ilkokulda güneş sistemini meyvalarla gösteren düzenekteki güneş... Ya da bi Amerikan gençlik filminde görüp, benim yaşadığımı sandığım sahnelerden biri daha... Zihnimin bana oynadığı pis yedili... Tabi tabi teletabi...

Haftaya köşeyi canlı performans yapsam diyorum ama...

Holivud korku filmi için tersten Latince fısıldayarak konuşma bilenler aranıyo... Başvurular için, "diis yiir, van meen"...

Zeka oyunu cevap: Ayna... (Hadi leeen ne aynası?) Yav hani aynaya yaklaşınca böyle görüntü uzaklaşır ya... (Manyak mısın olm sen?) Uzaklaşmaz dimi? Pardon yaa bi an kafam şeye gitti... (Cevap?) Ne cevabı? (Hani yaklaştıkça uzaklaşan?) Hımm, ya en iyisi haftaya kadar düşünelim, tadı çıksın hem... (Söz?) Süz...

"Antikayı değerli kılan sahibidir aslında" demişti bi arkadaşım... Koşarak kaçtıydım yanından... Hayır manyak mıyım böyle şeyler düşünen adamla çay içeyim dimi ama!

Sevindim... Ortaokul arkadaşım Evren Alanlı Hürriyet'te spor muhabiri... Elemanı 10 yıldır görmüyodum ki, ilk kez bi habere fotosu girdi, gördüm... O zamanlar Cenk Akyol gibi çocuktu, şimdi Kerem Kupacı'ya dönmüş valla... Gerçi otomobil Osman'a dönüşen arkadaşlarımı düşündükçe... evet gayet süpermiş...

YASİN 25OĞLU

yasin25@leman.com.tr

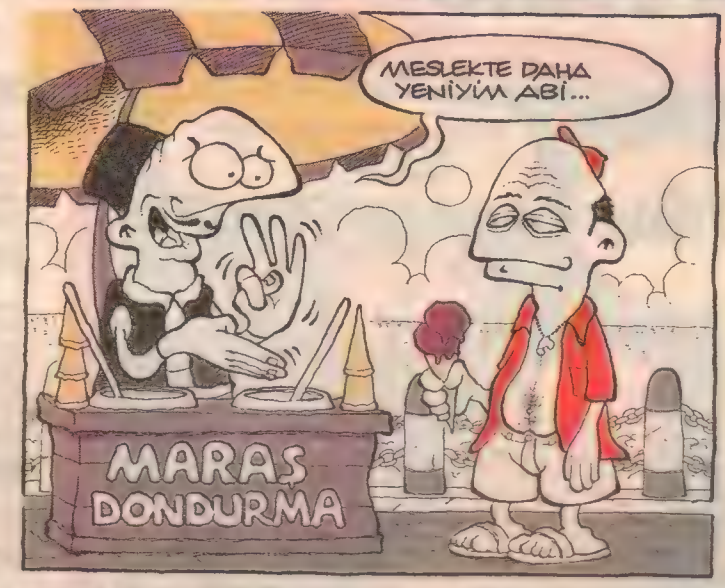

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ÖNEMLİ GÜNNER VE TÂTİLLER!

AYRINTILAR
METİN EİDAN

Salı Günü:

Salı Pazarı kurulur! Trafik sıkışır. Geç vakit gidilirse, ucuz sebze-meyve bulur; ama çeşitler de azalmış olabilir! Günün sonunda, pazarın kurulduğu boş sokaklardan geçerken, ayağınıza uçuşan poşetler dolanır.

Cümartesi:

Tam tatildir, veya yarım tâtildir! Gece, 'nasıl olsa yarın günlerden Pazar' diyerek, çok geç yatılabilir! Ertesi sabah, 'nasıl olsa bugün de tatil be' diyerek, çok geç kalkılabilir. Akşamüstü, ve öğleden sonra, 'e, nasıl olsa tatil işte yahu' denilerek, önemli bişey yapmadan, süper pineklenebilir!

Pazartesi Günü:

'Nasıl olsa haftaya gene tatil!' diyerek; isteksiz, hayâl kurularak geçirilir!

DoomGünü:

Birisinin, eskiden o günde doğduğu bi gündür. Kimi insanlar, bunu kutlar. Kutlamalarda, pasta, kek, gazoz veya bira kullanılabilir! Hediye almak, bir tür gelenektir! Hediyeler, gizli, süslü ve fiyonklu paketler içinde verilir. Fiyongu birden çekince, 'Çrfşşşlop! diye hızla açılıveren hediye paketleri makbuldur. Doomgünü olan kişiye, "İii ki dooodun!" denir. O da, "Sen de doğ!" der. "Hepimiz doğalım" denir, topluca! Işıkları kapatarak ve tuvalete saklanarak, 'sürpriz' yapılan doomgünneri de vardır. En sürprizlisi; ara sokakta sinsice arkadan yaklaşıp, enseye Şlook! diye patlatıp "Sen bügün doodun lan, yavuşak!" demektir

Şeker Bayramı:

Etrafta, suratının yarısı şeker ve çikolata bulaşığı içinde dolaşan çocuklar görülebilir! Kuruyemişçilerde, Eminönü'nde Tahtakale'de, bakkalda, market tezgâhında, ütü tamircisinde ve kartonpiyercide ucuz şekerlemeler satılır! Tv'de, şeker-bayramı reklamları pek bi hüzünlü olur. Sevimli suratlı, 'yalnız yaşayan üzgün nine veya dede' taklidi yapabilecek yaşlı oyuncular kullanılır!

Ramazan:

Kola reklamları, gene aynı şekilde hüzünlü ve sevecen olur: Sofrada baş köşede, eşşek kadar, onbeş litrelik kola şişesi durur! Herkes aynı coşkuyla ve aynı kolaylıkla, iftarını açar! Evin en küçüü, kolayı abisine uzatır, abisi halasına uzatır, halası kızına uzatır, kızı kocasına uzatır, kocası kayınçosuna uzatır! Bok gibi parayla, yalan bi Türkiye belgeseli gibi, neredeyse bibuçuk saat süren, iğrenç duygusal tanıtımlar hazırlanır! Bu saçmalıkların dışında; fırından sıcak pide almanın ve geceleyin mutfaktan çatal kaşık sesleri duymanın harika olduu günnerdir!

Anneler Günü:

Bu gün hakkında, eğer hatırlamak ve kutlamak isteniliyorsa, bi çiçeğin, bi öpücüün veya bi kucaklamanın yeterli olduu söylenir! Dükkânlar ve mağazalar, bu görüşe şiddetle karşı çıkarlar. 'Annenizi sevindirin', 'Onu unutmayın emi', 'En büyük anneler!' şeklindeki afiş ve ilanlarla; mikser, saç kurutma makinesi veya elektrikli su ısıtıcıları, vitrine dizerler! Bunnar gene, süslü paketlere sarılır. Etrafta, fiyonktan ve pırıltılı şeritlerden geçilmez!

Sevgililer Günü:

O gün, herkese çok seveceği bi sevgili verilen bir gündür! İlişki uzmanı kadın köşe yazarları, sosyolog uzmannar, güzellik yarışması jürisi üyeleri gibi bi grup tarafından incelenecek olan dev kalabalık, İnönü Stadında toplanır. Kurulun önüne bir bir çıkan sevgilisizlere, törenle, birer nefis sevgili verilir! Bozmamaları, iyi geçinmeleri, yoksa bi daha verilmeyeceği belirtilir. Stadın önünde, izdiham oluşur! Kalabalıkta ezilenler, bayılanlar, sevgili alamadan eve dönenler, yanlış sevgiliyi alanlar olur! Stada felan gitmeyip, kırmızı bi gül ile hızla yürüyen kişilere rastlanır. Bunlar, sevgililer günü diye bişiy kutlamayan, olgun ve mantıklı insannardır. Zaten ayıp olmasın diye, arkalarında veya bacağa bitişik, ters tutarlar çiçeği.

Kuzenner/Yeğenner Günü:

Kuzen veya yeğen, o gün, veya tüm haftasonu eve kalmaya gelir. Erkek yeğense, beraber sinemaya gidilebilir, mahalle maçına adam olarak alınır! Kız kuzense, erkek arkadaşlardan söz edilir; elbise değiş tokuşu yapılır.

Babalar Günü:

Bu gün hakkında, eğer hatırlamak ve kutlamak isteniliyorsa, bi çiçeğin, bi öpücüün veya bi kucaklamanın yeterli olduu söylenir! Mağazalar, şirketler ve medya, bu görüşe, yine şiddetle karşı çıkarlar. Öyle nefis ve inandıncı karşı çıkarlar ki, kimse onlara durduk yerde karşı çıkamaz.

Dinlenme Günü:

Bi sürü, peşpeşe "Gün" kutlayınca, bi mola vermek ve soluklanmak için kutlanılan, dinlenme günüdür! 'Oh be, bu gün hiçbişeyi kutlamıycam' diyerek, çoşkuyla, bu günsüz gün kutlanır!. Hafta içindeki, 'Mağazalar Günü' veya 'Ucuz biftek reyonu Günü' için, hazırlık yapılabilir.

YirmiUç Nisan:

Başbakanlık koltuğu, o gün çocuklara emânet edilir. Bi çocuk, koltuun üstüne oturtulur; kameralara poz verdirilir. Diğer çocuk da, koltuun altına uzandırılır; tekerlekli koltuun paslanan mekanizmasına, makine yağı sürer, gevşeyen vidaları sıkar!

Arife Günü:

Bayramlardan, tatillerden bi önceki, veya o günün öncesindeki günnerdir. Bazen telaştan, neyin öncesindeki gün olduu unutulabilir! 'Yarın neydi lan' diye etrafa sorulur. O gün, henüz bi kutlama yapılmaz. Ama yarınki kutlamanın heyacanıyla, insan kıpır kıpır, gergin gergindir. Telaştan, yarınışlıkla hemen kutlayıverenler olur!

Dün:

Çok nefis bi gündür! Bugün'ün, şimdi'nin öncesindeki, kısaca geçmişteki günlere denir. Tecrübe, olgunluk ve deneyim kazandıran günnerdir! Dün'ü düşünmeye, hatırlamak denir! Dün, bugünü düşünmeye, hayâl kurmak denir! Bugünden çok, dün'ü sevmek, hıyarlık olur! Dünün işini bugüne bırakmamak, çalışkanlık; bugünün işini dün'e bırakmak, uzayda yolculuktur!

Düün:

Kuru pasta, limonata ve darbuka patırtısı ikram edilen bi gündür! Düün salonunun pistinde, küçük kız çocukları dolanır; sıkılır masaya gelir, limonata bardaanı devirirler. Gelin denilen, beyaz tüllü bi kadına, para takılır. Bazı düğünnerde, dansöz ve etli pilav bile vardır! Hele bazı düğünnerde, gökyüzüne sekizbin tane havaî fişek atılır; magazin kameralarına poz verilir. Futbolcuların düğünnerine; o futbolcunun süper paraya transfer olduu yeni takımının, Honduras'lı teknik direktörü de katılır! Düünnerde, kalkıp oynamak bi kuraldır. 'Ben bilmiyom valla' denilirse; 'Biz biliyoz da mı oynuyoz' karşılı verilir. İnat edip, 'E, sen biliyon ki oynuyon, ben yapamam işte' denilirse; 'Sen biliyosuun da, hıyarlık ediyon şimdi' tepkisi gösterilir. Sinirlenip, 'Ne ilgisi var lan, oynamıyom işte ancuk!' diye öfkelenilirse; 'Ancuk ebendir, şerefsizin oğlu!' diye karşılık alınır, kavga çıkar. Halay'dan kimse farketmez; havaya sıkılan bi kurşun gitaristin sol kulaanı delip geçer.

OndoküzMayıs Gençlik ve:

Spor bayramı, günüdür. Kız ve erkek liseli gençler, stadyumda yürüyüş yaparlar. Ortada, bi insan kulesi oluşturulur. Kulenin en tepesine bi koltuk konur; koltuun üstüne önemli bi devlet görevlisi oturur; hoplayarak kalkar, bi çocuk oturtulur; çocuk kalkar, bi general oturur, o kalkar, seksenbeş litrelik coka kola şişesi konur, benzin dökülür, dev bir minik mutfak robotu yerleştirilir, ingilizce tabelalar sarkıtılır; kule saçmalığa dayanamaz, çöker gibi olur. Şimdilik temel sağlamdır; titreyerek ve inleyerek ayakta kalır!

Karışık Gün:

İnsanın, kendini bi tuhaf hissettii, farklı duyguları aynı anda yaşadı bi gündür! Hiçbir güne benzemez; pek bir özelliği yok gibidir. Fekat sanki, çok muhteşem, ilginç bi şey yaşanacakmış gibi olur. İnsanın kalbinde, fiyonklu hediye paketleri tıngırdar! O günü, en acayip ayrıntılarıyla, içinde yaşar. Akşama dek bi bok gerçekleşmezse bile, yaşadığı, farkında olduu için, saçma bi şekilde mutludur! En sevdii yemeğe ilk lokmasını banmış gibi; ruhu, nefis bir duygunun tam kenarından geçmiştir.

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

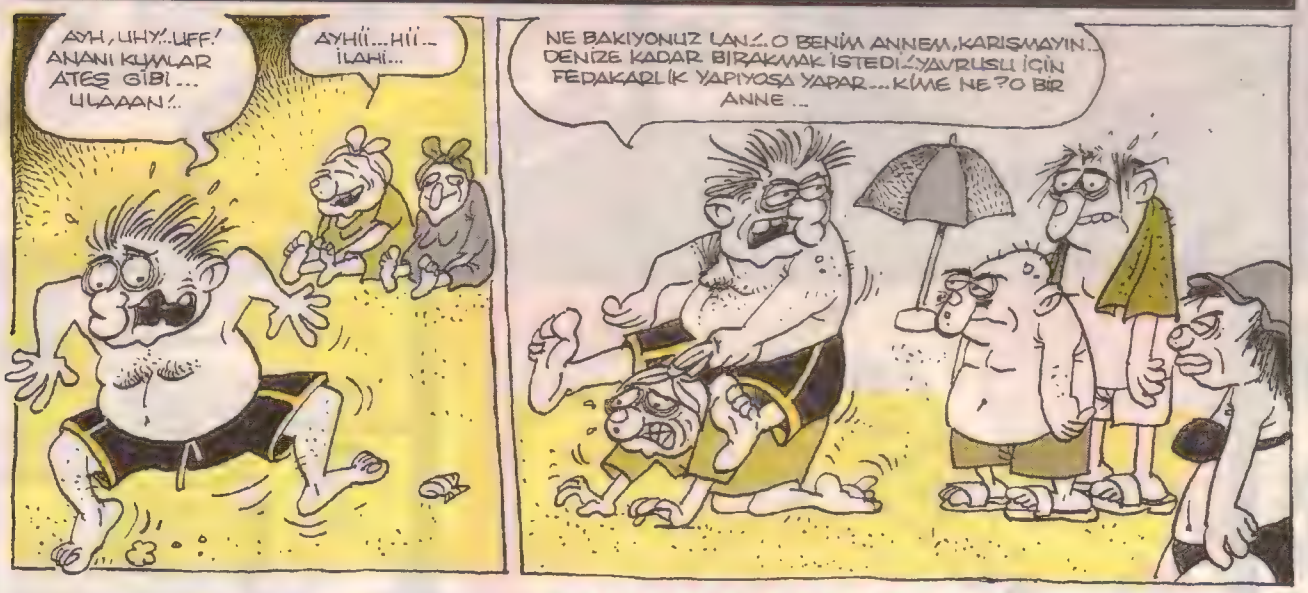

ERDENER ABİ

HİLMİNİN ADAMI

AHMET YILMAZ

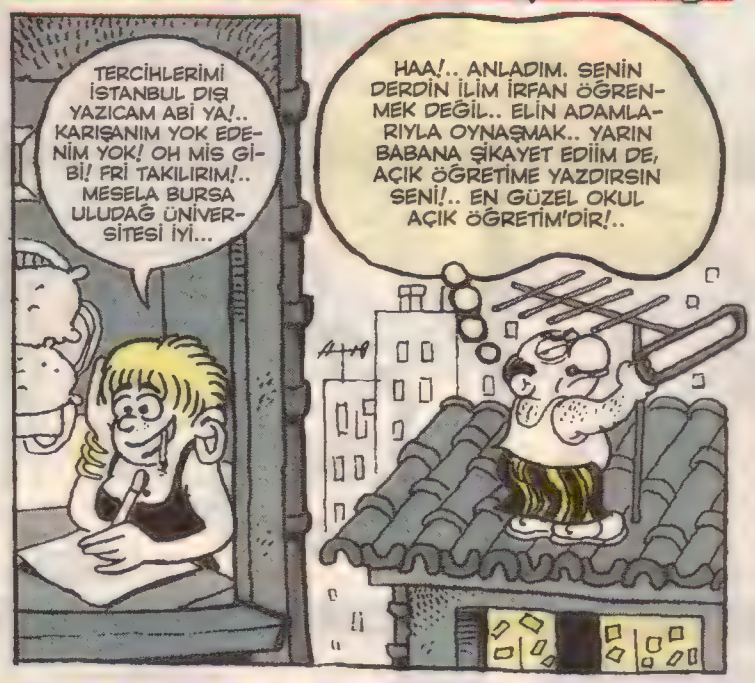

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

DETAY DOKU-24

BULMACA

DE-DOKU BULMACA Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı Le-Man albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak..**

1. .....
2. .....
3. .....
4. .....
5. .....
6. .....
7. .....
8. .....
9. .....
10. .....
11. .....
12. .....
13. .....
14. .....
15. .....
16. .....

22 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Bencil Boysal/Bahadır Boysal
2. Kaan Ertem
3. Paf Takımı/Cemil Açıkkol
4. Kınk Leblebi/Suat Özkan
5. 3.Sayfa/Tuncay Akgün
6. Paf Takımı/Fazlı Uçar
7. Behiç Pek
8. Yaz Ayı Düğün Ayı/Ömer Altan
9. Darallan Timsan/M.Çağçağ
10. Terelelli Pictures/Can Barslan
11. Paf Takımı/Murat Zurnacı
12. Bayır Gülü/Feyhan Güver
13. Paf Takımı/Zafer Okur
14. Sıkılhan/Mehmet Çağçağ
15. Yasin25oğlu
16. Paf Takımı/Doğa Özdemir-Mehmet Haydar

766. SAYIDAKİ 22 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Osman Nazlıhan-AYDIN - Ertuğrul Osman Temel-ANKARA - Hatice Güleç-BALIKESİR - Haydar Adıgüzel-ANKARA - Erdinç Altınkaya-İSTANBUL - Gözde Hazar-SİVAS - Gonca Aksaycık-AYDIN - Tamer Çallıoğlu-BALIKESİR - Kamer Çerçi-İSTANBUL - Çağlar Deniz-ANKARA - Derya Güneş-ALMANYA - Süleyman Kapısız-KASTAMONU - Ahmed Yılmaz-HOLLANDA - Şimal Keskin-DİYARBAKIR - Alpaslan Susuz-KARS - Nilgün Kubat-MALATYA - Keskin Şengül-SİİRT Dorukhan Özkan-ESKİŞEHİR

Kitap+CD: Aliye Altunışık-ADANA

Kompile Hediye Paketi: Ahmet Özcan-TEKİRDAĞ

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

LeMan Bulmaca 24
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

SAYI: 768
27 TEMMUZ 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

- Müessese Müdürü : Ali YAVUZ
- Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat)
- Fax: 0.212.245 38 06
- Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili:
- Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx)
- Matbaa Sorumlusu: Ali Polat
- Genel Dağıtım: BBD Merkez
- Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

LeMan PaF Takım

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

Tanju Özkan (Bursa)

Harun Dürgün & Uğur Atay (İzmir)

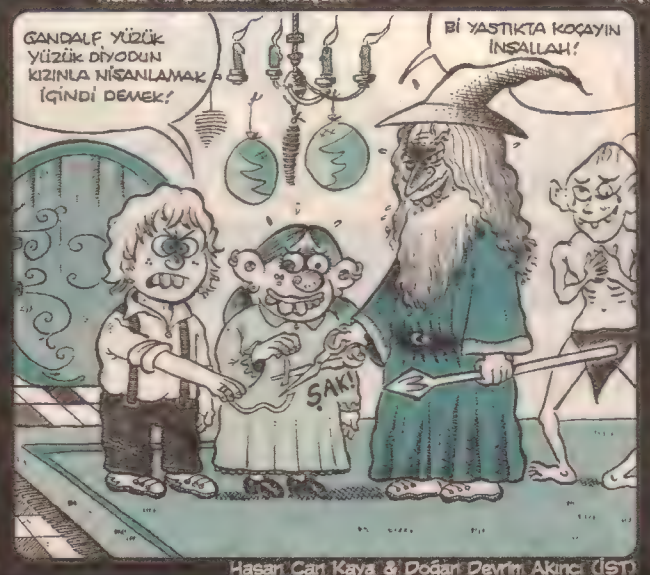

Hasan Can Kaya & Doğan Devrim Akıncı (İST)

Muhammed Ali Yıldız & Fatih Erdoğan (Eskişehir)

Zafer Dilekçi (Ankara)

Murat Uzun (İST) & Tuncer Çelik (Yalova)

Nebi Evren Eski (İST)

Fatma Ünal (Eskişehir)

Volkan Dalyan (Ankara)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Gürkan Yıldız (İST)

Alim Şahinoğlu (İST)

İpek Özsüslü (İST)

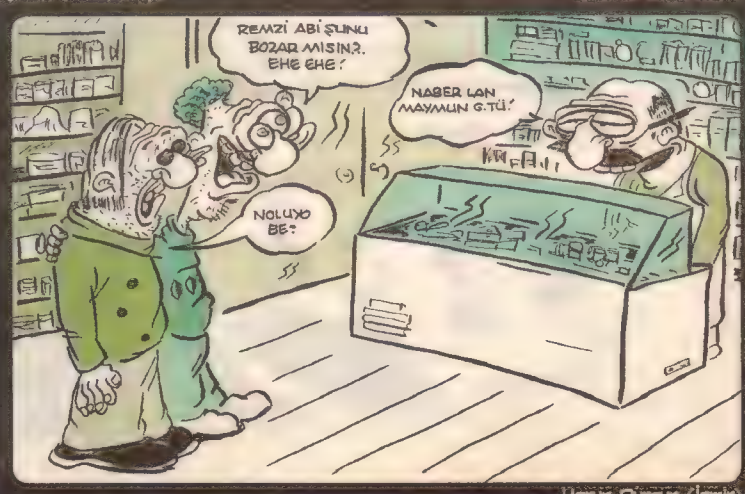

Harun Dürgün (İzmir)

LeMan PaF Takım'a katılmak için www.leman.com.tr sitesinden PaF Takım link'ine tıklayınız...

769

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

3 Ağustos 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/32 1.25 YTL (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

YORUMSUZ!..

Akşamsefası

Ortam

Demir Dedeoğlu

Erhan Güneş

Barbaros Altuğ

Haşan Ülgüralp & Akın Akıncı

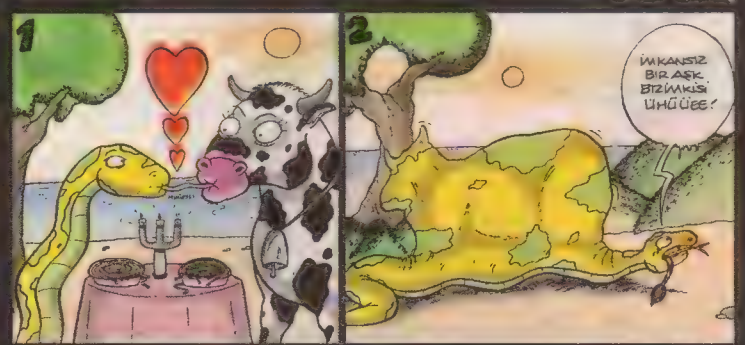

Engin Çelik

Murat Uzun & Evrim Gayret

Bayram Şahin

İtiraf mektupları

Sevgili Ruhi'm

Denizli'nin en tutkulu aşk yaşayan çiftiydik seninle. Etraftan gelen tepkiler hep aynıydı: **"Türk filmlerini aratmayacak aşk"**. Evlendikten sonra da birbirimize olan sevgimiz hiç azalmadı. Bir tek çocuğumuz olmadığına üzülmüştük ama ikimiz de öğretmen olduğumuzdan bu eksikliği öğrencilerimizle gidermeye çalışmıştık. Çok uzun yıllar geçti bu günlerin üstünden. Ve şimdi sana bu mektubu huzur evindeki odamızdan yazıyorum. Böylesi bir aşkın, bu yaşta biteceğini nerden bilebilirdim? Evimizde oturuyorduk ne güzel. Aslında anlamalıydım ikide bir bana **"Yaa Gönül gel sabalım şu evi atalım kendimizi huzur evine. Farklı insan görür tanır tanışır kaynaşırız"** demenden. İçimden hep **" yazık adamcağız şenlik arıyo. Eğlenicek süper arkadaşlar istiyo"** diye geçirdim bir saf gibi. Huzur evi günlerimizse senin aykırılıklarınla geçti. Odadan gündüz çıkıp, sabaha karşı sarhoş dönmeler... Türkücü nidasıyla üç tel saça siyah boyayı vermeler... Ben sordukça inkar ettin hep. **"Kıskanıyorsun beni di mi? Çekemiyorsun bu süper kartzmanı"** şeklinde çıkışmaların seni tanıyamamama sebebiyet veriyordu. Geceler boyu çılgınlarca sevip, sevişti̇ğim adam bu olamazdı. Huzur evindeki tüm kadınlara yazıyor, ve yazmakla kalmayıp geceleri özelden arayıp şarkılar dinletiyordun. Herkes bizden şikayetçi sanarken, bir gece seni 81 yaşında ki Nebiha hanımı sıkıştırırken yakaladım. O kart kadının **"Beni cezip kılan ne ruhi?"** sorusuna senin gibi birinden **"fena bi motorsun"** cevabını beklerken **"senin, o pürüzsün senin"** cevabıyla bariz yalan söylemen bardağı taşıran son damla oldu. Bunca yıldan sonra buru kaldıramıcam. Bu yüzden daha fazla seninle kalamayacağım. Sen bu satırları okurken ben çoktan aranızdan **pürüzsüzce** çekilmiş olucam. Elveda ...

Gönül Yaralısık

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

LeMan FİLİSTİN LeMan LÜBNAN

BAŞBAKAN'DAN LEMAN'A DAVA

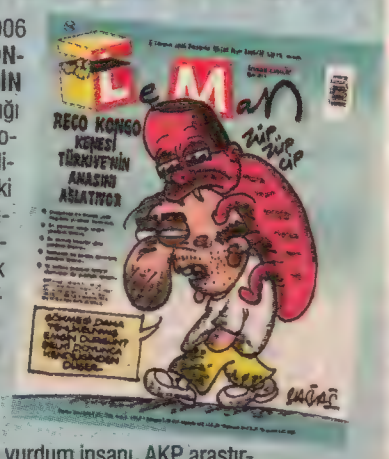

LeMan Dergisi'nin 06.07.2006 tarihli kapağında **"RECO KONGO KENESİ TÜRKİYE'NİN ANASINI AĞLATIYOR"** başlığı ve vatandaşın konuşma balonunda "Sökmesi daha tehlikeliymiş emsin dursun. Belki doyunca kendiliğinden düşer" yazan ve yine kapak yazısında "Dünyanın en bozuk gelir dağılımı yurdum insanına. En yüksek vergi veren yurdum insanı. En pahalı benzin alan yurdum insanı. Telefonla en pahalı konuşan yurdum insanı. Ve sırtına yapışan keneyi atamayan da yurdum insanı. AKP araştırmalarında birinci parti görünmeye devam ediyor.. Türkiye'deki siyasi çaresizlik tarihin çöplüğüne gömülmüş liderlerden bile alternatif arayışlara yöneltiyor." açıklamaları yer almaktadır.

T.C. Kimlik No: 17291716060 olan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti Başbakanı ve AK Parti Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın **"...doğrudan doğruya ve açıkça kişiliği hedef alınarak habis, kan emici, asalak, parazit, musallat olduğu canlı için bir ölümcül hayvan olarak Kırım Kongo Kenesi suretinde tasvir"** edildiği iddiasıyla; LeMan Dergisi kapağında yer alan bu karikatür ile **"..Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı ve AK Parti Genel Başkanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın Yüce Türk Halkı nezdinde sahip olduğu itibarını zedelemeye, siyasi kişiliğini karalamaya, toplumun kin ve nefret duygularına maruz bırakmaya yönelik olduğu, Recep Tayyip Erdoğan'ın şahsiyet haklarına tecavüz niteliğinde, onur ve saygınlığına saldırı kastı taşıdığı"** iddia ve görüşüyle 25.000 (yirmibeşbin YTL) manevi tazminatın LeMan Dergisi'nden ve karikatürist Mehmet Çağçağ'dan kanuni faizi ile birlikte tahsili için dava açılmıştır.

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan davanın ilk duruşması 1 Kasım 2006 tarihinde yapılacaktır..

İsrail Lübnan'da toplu çocuk katliamı yapıyor, Arap alemi seyrediyor...

Condoleezza Rice'li Roma Zirvesi'nde sonuç: İsrail vurmaya devam edecek.. Ve Condi Malezya'nın başkenti Kuala Lumpur'da düzenlenen Asean Bölgesel Formu'nun kapanış gecesinde pianoyla Brahms çaldı.. Söylediğine göre iyi bir pianistmiş.. Baaa!..

İsrail katliamları süresiz devam ediyor.. Sözde uygar Batı suspus olmuş izliyor...

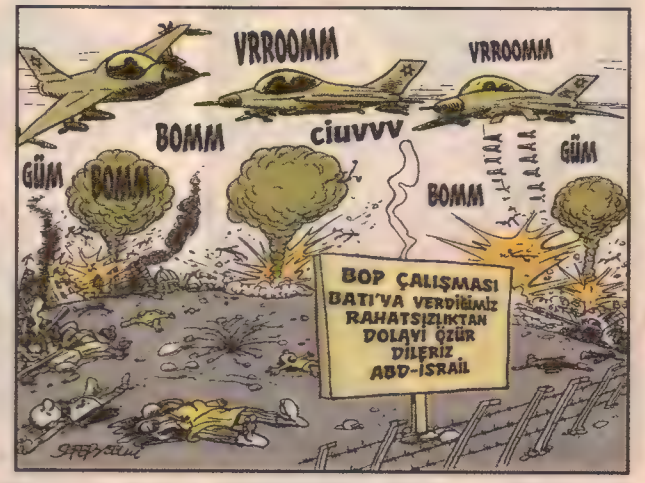

Koskoca dünya bir katilin azgın köpeğine oyuncak oldu..

amerika-israil-a.b şeytan üçgeni

Akşamsefası

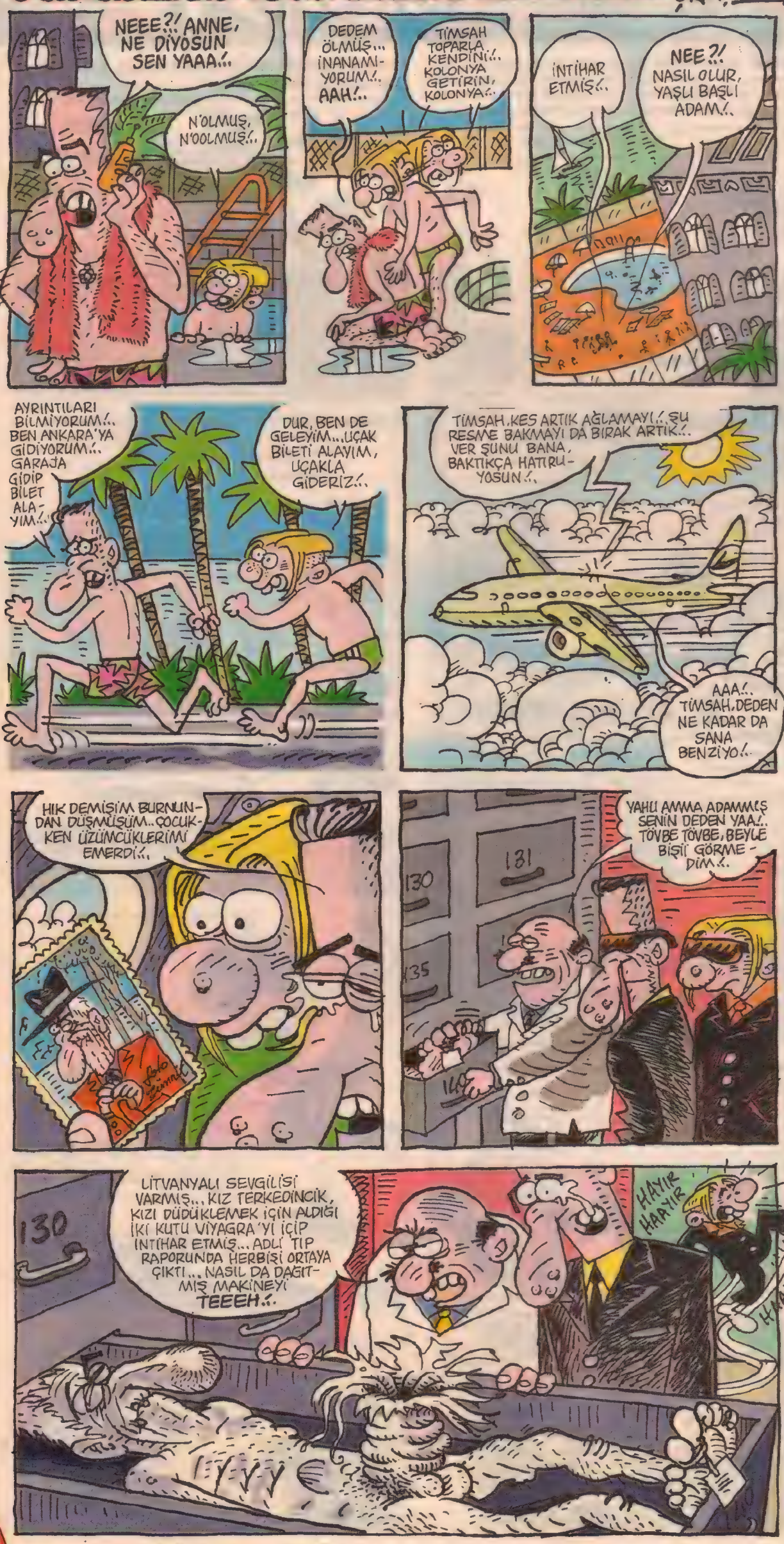

Aksaray PAŞAOĞLU

ÇİRKİN ARAP SALDIRIYOR, İSRAİL SAVUNMA HAKKINI KULLANIYOR!..

Geçenlerde gazetedeki odamda oturmuş, hava aşırı sıcak ve ensemden aşağılara yuvarlanan inanılmaz küçük birer futbol topu iriliğindeki ter damlaları sırtımdan ikişer santim arayla belimi aşarak birbiri ardına **çatala takılırken,** Zidan inanılmazı gibi ben tam da şuurumu kaybetmek üzereyken cebim çalınca ben açtım. Arayan, yıllardır görmediğim gazeteci bir dostumdu. O bana: **"Hemen atla gel. Avrupa'dan yabancı bilimadamları gelmiş. AB 6. çerçeve programı kapsamında yürütülen bir proje için buradalarmış. Büyük bir gazetenin editörü olarak sen de katılırsan, hem Türkiye'nin projeyi ne kadar önemsediğini gezi beleş lan gel anlamış olurlar, hem de sen birkaç gün İstanbul'dan kaçmış olursun. Kendini sulara atarsın. Hadi gel, gezi beleş."** deyince, iki kere beleş ben duyunca, sulara kendimi atmak da var. Hemen gözlerimi kapattım. Bir saniye sonra açtığımda havalanındaydım.

TÜRKİYE'DE SÜRREALİST BİR MEKÂN

İstanbul'un ben boğucu sıcağından inanılmaz kaçmak için uçakla ben hemen gidince. **Gezi Ankara'daymış.** Kırk derece ve sıfır deniz. Proje de **"Hamam Kültürünün Korunması Projesi"** olunca, gezi ünlü **"Şengül Hamamı"**na yapılıyormuş. Hamam ben ne diye sorunca arkadaşım gülünce üstünde kubbesi var ve rasathane gibi. Mercekleri tavanda teleskopta değil. Onun içine girince elli derece var ortada yuarlak ve düzgün bir yontma taş yatıyor ve magmadan ısınan kaya sımsıcak. Üzerine ben onun yatınca **"Beyim, elbiseyle yatma."** diyor ve **çıplak iri adam gelerek** bir yandan aşırı sıcak ve elbiselerinizi çıkarıp **bir peşmelba'ya sarınıyorsunuz.** Adam tellal ve kopara kopara etinizi sıkıyor. Bütün insanlar çıplak ve **aralarında daha da çıplak olanlar var.** Sıcak buhar ve on metrelik kubbeden beynime eşit aralarla su damlayınca ben anadan doğma ve çıldırı sınırında benim aklıma orada bakınız çok enteresan ne geldi.

YAZIMI ENTERESANIMLA YAZDIM.

Bilmiyorum gazetede müthiş haberi gördünüz mü? O ne mi? **Avustralya'lı ressam Tim Patch** bakınız resimlerini bilin bakalım nesiyle yapıyormuş? Evet! Bildiniz! **"O"suyla** yapıyormuş. **O'sunu** renk renk boyalara batırıp batırıp onu tuvale sürüyormuş. Tellak kaynar suları tepeme benim döktükçe hamamda ellisekiz dereceye beyin sıvımın ısısı ulaşınca bakınız acaba ben de yazılarımı onumla yazamaz mıyım diye düşündüm. Burada karşıma şu müthiş soru çıktı. Evet, **O'numla** yazı yazabilirdim ama klavye mi kullanmalıydım yoksa mavi mürekkebe yatırıp el yazısı, yâni el yazısı değil de ... yazısı mı yazmalıydım. Böyle bir sorunun cevabını ancak **O'numla** düşünerek bulabilirdim. **Biraz yoğunlaşınca onumla düşünebildiğimi de gördüm..**

TÜRK HALKININ EKSERİYETİ HAMAM ODUNUYLA GEZİYOR

İşte o anda onumla gözgöze gelince ben aşırı hamamın sıcağından artık Selsiyus mudur modumu değişip peşmelbamı savurup atarak anadan doğma sokağa fırlayıp nalburdan oradan kutu boya kapınca **onumu boyaya banıp banıp** kalem gibi tutarak duvarlara makalemi yazmaya başlayınca onun ucundan önce bakınız şu muhteşem cümle döküldü: **"İsrail, kendi savunma hakkını kullanıyor!"** Benim de altına hiç düşünmeden imzamı atacağım **"onumun" o hârika cümlesi** AB temsilcileri tarafından uzun uzun alkışlanınca ve bir Türk medyacısı olarak gurur ben duyunca çevreden esnaf hızlı gelerek **Hizbullah gibi** ellerinde **birer buçuk metre hamam odunu** var ve gelişi güzel yukarıdan aşağıdan odunları bana bana yaslayınca bir ara çok uzaklarda bir yerde yanıp sönen geleceğin o çok hârika **Büyük Ortadoğu**'sunu görür gibi mi ne oldum. **Sonrasını hatırlamıyorum.**

NOT: Ambulans gelip beni ordan hastaneye ve ben taburcu olunca şimdi önümde inanılmaz yeni bir dünya açıldı. Kollarım alçıda olduğu için şimdi boş bir kulplu çay fincanını onuma takıp taşıyabiliyorum. Kitap okurken kaldığım sayfanın arasına onumu koyabiliyorum. Yüksek bir tabureye çıkıp elektrik düğmesine onumla basabiliyorum.

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

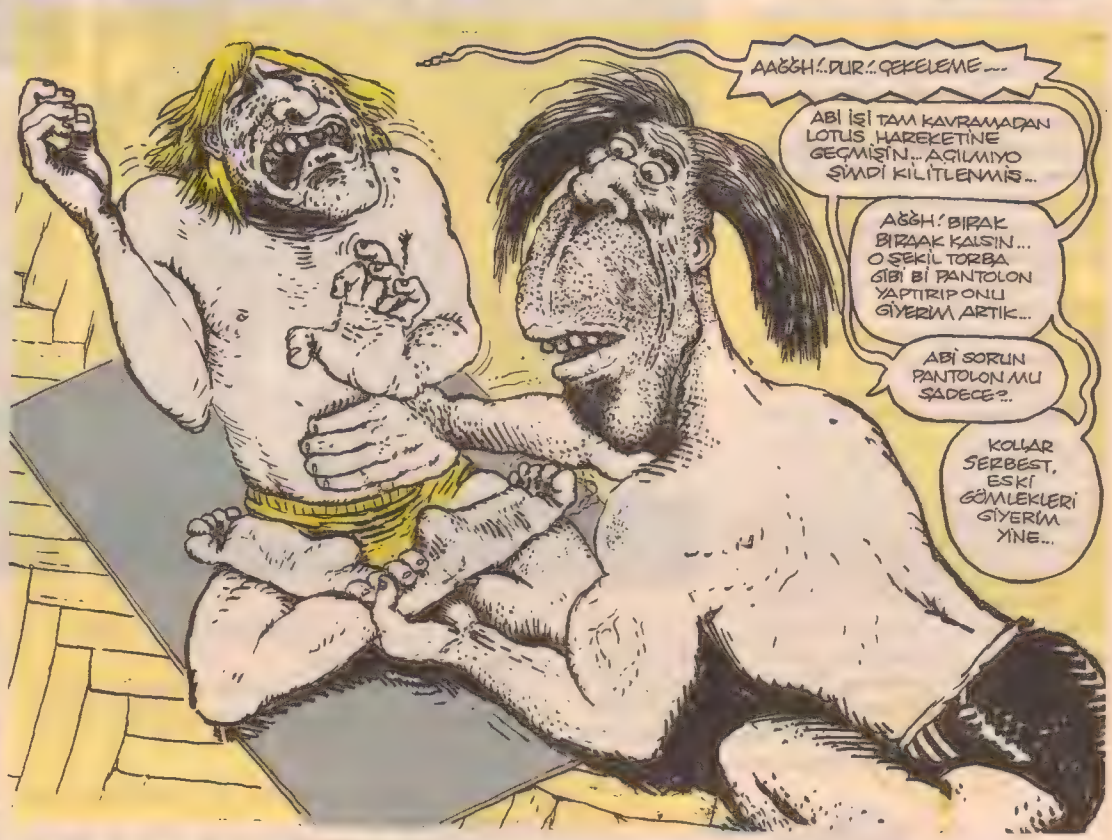

ATİLLA ATALAY

Ürkek bir uskumruyum
denizler şehrinde ...
Tuzlu, hoyrat küfürler saçan
martıların öfkesiyle
Çığlıklar attığıma duy da inanma
Koy o dalgakıranı cebine...
Bırak usulca sızayım,
Duru suların aktığı yollardan
En gizli yerlerine...

- Alo Sıkılhan. Demin okuduğum şiiri duydun di mi lan? Duymadın! Yani demem o ki, unut, sil aklından.

- Peki Hırgürkan... Reset yâ Rasulullah... Evet, sildim şiiri, başka?

- Olm bu şiir nedir lan, nedir...

- Hangi şiir?

- Dalga geçme şerefsiz, bak ben kafadan çok ciddi bi poroblem yaşıyorum burda. Makara yapıp işi yavşağa bağlamanın alemi yok. Defalarca kez bıçaklar atarım, o olur... Doğrudürüst cevap versene şerefsiz.

- İyi de ne şimdi? Bi başkası senin kıza mı yazmış bu şiiri. Ya da ne biliim, ters biri tarafından bizzat sana mı gönderilmiş, ne bu hiddet bu delirgenlik?

- Daha kötü olm kendikendime yazmışım ben bu şiiri. Geçen gece bizim işlettiğimiz mekanlardan birinde kenar masaya oturmuş karaceket karapantul, kuul ve fakat pisikopat bir ifadeynen denize doğru en ağır hallerimle pis pis bakarkene on şişe kadar bira içmişim ben. Tabiyatıynan masaya sızmışım. Parsonal arkadaşlar uyandırmaya cesaret edememişler. Zabahınan bi uyandım kafamda filler zkişiyo don don... Sonra bi de baktım ki masada bi peçetede bu şiir. El yazımdan bildim kendim yazmışım. Kelle kafa kendikendime "ürkek uskumru" felan demişim. Bööle bi ince ruhlar, bi hislilikler felan. İçimde bir karılık mı var lan acaba benim? Gel beni piçakla lan. Delikanlıysan bunu yap Sıkılhan, gel beni piçakla içimdeki kadını öldür...

- Manyak olma hacı.

- Parsonal arkadaşlar cesaret edip bana piçak kaldıramaz, atla bi taksiye gel beni defalarca kez piçakla, koş diyorum lan, bu utançla daha fazla yaşayamam...

- Abi hastalık yaratma. Şiir yazmışın işte ne güzel lan...

- Anlaşıldı, senden fayda yok. Ben de Japon delikanlıları gibi kendikendimi pıçaklayıp harakiri yapıcam. Alo, lan "Şiir yazmış, içinden karı çıkmış, harakiri etmiş" filan diye arkamdan konuşan olmasın. Sen de ki: "Ben de ordaydım, olay şu şekilde oldu. Hırgürkan, mekânında alkol alıp taşkınlık yapan bir grup Japon'a daldı. Yok yok... Önce delikanlı gibi ikaz etti. Ekmeğinin peşinde idi, temiz esnaf bi çocuktu. Ancak sayıca üstün Japonlar buna pislik yapmak suretiyle Sony marka bir sustalı çekerek onu kalleşçe karnından piçakladılar" Harakiri felan yok yani, anladın...

- Allo, Bunalgül Peremecioğlu konuşuyor: Ben buradan bütün "Pamir Çok Otobüs Firması" personeline teşekkür ediyorum. Otobüs taşımacılığında konfor ve müşteri memnuniyetini ön planda tutmasıyla tanınan güzide firma Pamir Çok; halamların Bokbükü'ndeki yazlığına gitmek üzere otobüslerine bindiğim andan itibaren, kendimi evimde bayan yanı cam kenarında hissettirmiş, bilhassa kabin görevlisi ve balıkburcu Tayfun, ki bu Tayfun, ööle cahil filan diil yani. Bana "Yollarda olmayı, gitmeyi seviyorum" dedı. Gayet temizyüzlü bi çocuk. Aypod'unda hoş slovlar var. Söke'de arazileri çokmuş. Nazik, insanın içine işleyen bi sesi olmasına rağmen gerektiğinde hoyrat bi maço olabiliyo. Benzin istasyonunda inmek isteyen kaba ve esmer bi yolcuya kafa atmaktan çekinmedi. Bence o anda mağarasını yabancılara karşı korumaya çalışan vahşi bir yaratık gibi idi. Dişisini, yavrularını korumak için kendini feda etmeye hazır asil bir saldırganlığı...

- İmdat freni!

- Nooluyo yağ, dinlesene şunu düzgün düzgün... Hemen oynadı dimi testesteronların, Tayfun'u kıskanıyosun. O benden daha mı güçlü, acaba Bunalgül'ü elimden alabilir mi, daha mutlu edebilir mi, afedersin, penisi daha mı büyük... Hep böyle ilkel hayvanca şeyler düşünüyosun. Oysa ben "Şikayetlerinizi bize memnuniyetlerinizi dostlarınıza bildiriniz" lafına dayanaraktan sana "Pamir Koç Otobüs Firması"ndan duyduğum menuniyeti dile getiriyodum. Alo... Aloo... İndin mi, ay yani, kapadın mı telefonu... Hemen kapa di mi, hayvan vagonu. Kadın ruhu telefonde uzun konuşmak isteyen bişeydir, oğren artık. Antisosyal, yiğıvranç! İletişimsiz. İlk insanların ilki, bir nolu koltukta oturanı, önde gideni...

- Şikâyet kukusu.

eksenleman.com.tr

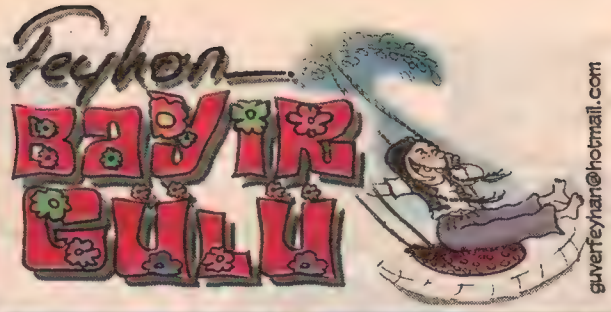

Bu ev benim bir odasında doğduğum ve yirmiyedi yaşıma kadar yaşadığım köydeki evimiz... Annemle babam hala bu evde otururlar...

...Benim gibi oğlum da bu köyde uçurtma uçurmak balık tutmak ve evimizin arka bahçesindeki vişneleri dalından toplamak şansını buldu...

...Ve bizim köye her gidişimizde yolun kenarında sağlı sollu uzanan bana defalarca ilham kaynağı olmuş ayçiçeği mısır ve buğday tarlaları arasından yolculuk etmek gibi şahane bir lüksümüz oldu...

...Lükstü diyorum çünkü bu tarlalar gittikçe azalıyor... Son gidişimizde köy yolunda adeta bir karabasan gibi tarlaların ortasına yayılan bu çimento fabrikasının inşaatıyla karşılaştık... Olması gereken en son yerde inatla yükseliyordu...

...Daha işletmeye açılmadan kel tepeler açılmıştı... Nakliye için iğneada plajına el konacaktı...Ayrıca köye çok yakın olan Saray ilçesinde de nükleer santral kurma hazırlıkları vardı...Bu talan sadece burada değil her yerde hızla sürüyor...insanoğlu hızla kendi kendini köşeye sıkıştırıyor...Daha çok konfor,aptalca tüketim ve birgün sadece kıçını silmeye yarayacak para için...

OLGUN YAZITLARI

Olgun BUDAK

Ortaokulumda yükleme sorduklan sorunun cevabını almak için, iyi polis/kötü polisi oynayan iki kardeş vardı... Biri cümleyi ucundan yırtarken, öbürü yüklem çoğul şahıssa ailesinin hatrını falan sorardı... Delirdiklerini erken anlasak, öküz altında buzdağı aramak için kutuplara gitmeyecek, belki de Süheyl-Behzat gibi bi ikili olup çıkacaklardı başımıza.

Sordum sarı yükleme, öznen tümlecin var mıdır? (Dilbilgisi ilahisi)

Romantik şiyir denemesi ilk: "Düşünde beni düşlediğini düşledim... Düşeş atıp mangaldaki eti şişledim..." (Hah tam olundu bu Tuna Kiremitçi modundan Kadir Çöpdemir'e ogs geçişle)

Boi çikolatayla cips yiyin, üstüne kola için hamburger patatesle! (Okuyucu kütleni genişlet uyarısı aldım da)

İzotop Yağmuru filminde dünyayı kurtaran fizikçi Cek Blek'in asistanı Kılara'ya dediği gibi, "Fisyondan öte aynlık olmazmış!"..... Tamam tamam yok öyle bi film, yok öyle bi söz, ben uydurdum hepsini... Ama ne biliim bu kadar bilimadamı demişken, sanki onlara söyletirsem bu sözü... daha bi saygın olur, daha bi dikkatle okunur sandım... pişmaniyem...

Eliyms ölmedi, karnımızda yaşıyor...

"Nalan'sa gün geçtikçe büyüyor, serpiliyordu!" Yalnız 70'li yılların Yeşilçam'ında bu serpilme hep belli oranda, narin bi serpilme olur... Ben serpilipte kolu dizine kadar büyüyen, ne bileyim kas yapıp gülleci falan olan bi Yeşilçam emekçisi görmedim mesela... İdeal eş boyutlanna ulaşınca durur o serpilme...

Bu arada, insanın serpilmemiş bi kızı erkenden gözüne kestirip, gurbete giderek mektupla gelecek serpilme haberini beklemesi de ilginçmiş... Altyapıya yatırım risklidir... Serpilmezse söylenecek şarkı, elleeeriiim bak dolu kaldıı... tabi üç dakkalına anca...

Yukarı çıkarken etrafına iyi bak ki, beğendiğini yollayalım yukarı... (Selpakçı amca, 3 posta kukusu 50, Karaköy/IST)

Bikinili kızın sorduğu soruyu bilin: Rüştü Reçber'le Garfield arasındaki fark nedir?.. İkisi de miyav diyebilir mesela... O olmaz dimiğğ... İkisinin de böööle bıyığı var sooora, onu da söylemeyin sakın... E hadiii ama 3 dakka içinde arayıp, milyonları kaldırın... Dur şöyle eğilip kameraya bi yakından bakayım ki, daha iyi kaldırın... Yok muu beni bilecek!

Bikinili kızın cevapladığı soru: Birinden biri tuttuğunu, öbürü tutamadığını yer...

Köşesini yeni açan okuyucularımız için çıkan kısmın özeti: Bişeyler anlattım, diş fırçası açısına hayatına ağayanlar dışında bi daha bahsi geçecek şeyler değildi hiçbiri... (Ne şeyler anlattım, zaten yoktular)

Baldız baldan, amca... (Hayıırr getirmedim sonunu, yazmamış sayılırım... evet yazmadım)

Bence dizinin girişindeki şarkıda dendiği gibi, mahallenin gerçek muhtarı hep Fadime'ydi... Bi yandan babasını idare eder, diğer yandan mahalleler arası yazışmaları falan düzenlerdi... Dolayısıyla iğneci Handan'a karşı olan iğneleyici tavırlarını doğru karşılamakla birl... (oy oy sıcaklar gelir gitmez amman, yar yar yar yandım)

olgunbudak@leman.com.tr

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

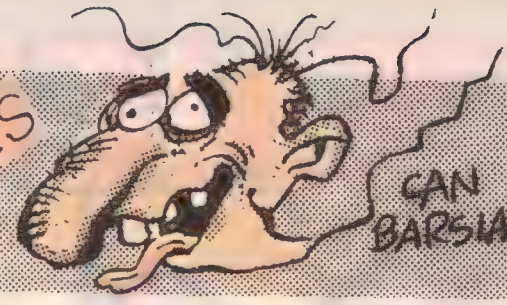

CAN BARSLAN-

FİKR-İ FİRAR ÖYKÜSÜ

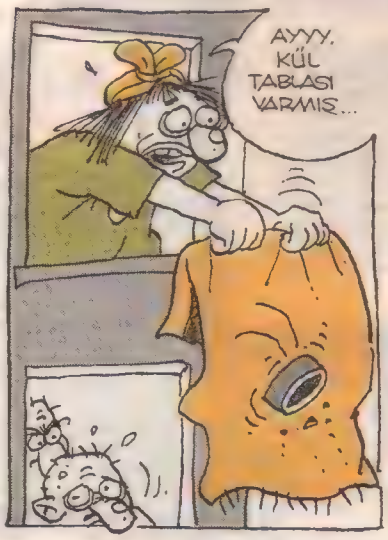

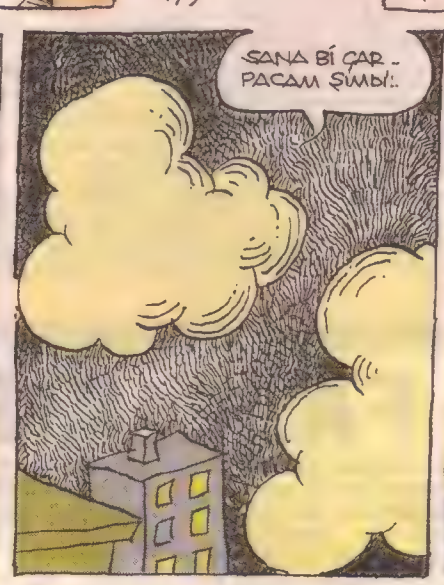

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

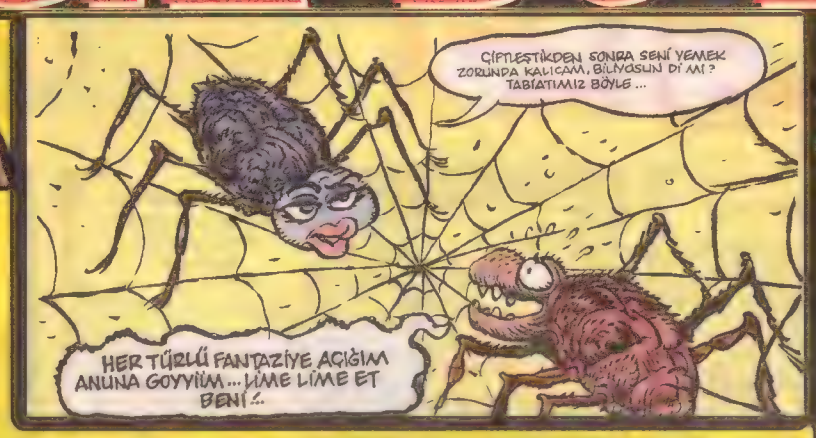

BİR FOTORAF İKİ RESİM, MUHTAR EMMİ NEREDESİN!

Beni hiç ilgilendirmediği halde TV'de bi ara bişeye denk geliveriyorum.. O dakka kafam acıyor.. Fikrim ağrıyor.. Reha Muhtar popçu sevgilisi Gülşen'le tatilden dönmüş.. Gasteciler Reha Muhtar'ın çevresini sarıyor.. "Tatiliniz nasıl geçti Reha Bey?" El cevap... "Belim ağrıyor.." Bi anda müztehzi gülüşmeler falan.. Hani bol bol seviştik, o yüzden belim ağrıyor imalı farfara işte.. Ulan yeter artık.. Bizim de kafamız ağrıyor artık be hoca.. Birinin sahil beldesi şarkıları.. ötekinin kadınlara ve aşka dair çıkıcak zırva dolu yeni kitabı.. Götü başı reklam kokan ilişkiler.. Gerçi Gülşen'in ruhu kötü, vücudu güzel, Reha'nınki tam tersi.. Denge böyle bişey işte anlaşmalı ilişkilerde! Gerçi Reha'nın güneşte pembeleşmiş beyaz iri etli, yağlı vücudu insanın hakkaten ilgisini çekiyor.. O kadar uzun boylu insan pek yok çünkü yurdumuzda.. Uzun boylu insanın, hafif bi esneme payıyla tanrı katına çıkması mümkün!.. Ehueheuhe.. Keşke bu arada Nil Karaibrahimgil geride kalmasa yepyeni bir şarkıyla: **"Kuzey Kıbrıs Eski Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ının.. Kendimm aldım.. Tek başımaa kendim taktım!"**.

ANANGILINKMI YOLCA! BEN ÇİZERİM

Merhabe Bahadır Abi... Anlatacağım olay 2-3 sene önce yaşandı, annemlerin odasıyla benim odam bitişik ve onların yatağının başı benim duvarıma denk geliyo, neyse bi gece ben resmen o duvardan gelen sesle uyandım, yatağın başı duvara vuruyo, kalkıp bi kulak kabarttım ki olay var içerde. O kadar gürültülü yapıyolardı ki. Ben nedense çok sinirlendim. Yani sesler eşliğinde onları öyle düşündükçe.. Hatta odaya dalıp "Hayret bişey, napıyosunuz siz!" demeyi bile geçirdim aklımdan bi ara. Bu ne rahatlıktı! Uyuz olmuş bi şekilde parmaklarımla kulaklarımı tıkayarak yattım uzun bi müddet.. Sonra uyumuşum, ertesi sabah kalktık.. Tabi ben anneme bi afra tafralar.. Annem de onları duyduğumdan habersiz bir şekilde saf saf "senin kulağına noldu kızım öyle" dedi bana. Aynaya baktım ve abartmadan söylüyorum kulak deliklerimin çevresinde hafiften morluklar vardı!! Artık o sinirle nasıl bastırdıysam:)

ny_poseidon@hotmail.com

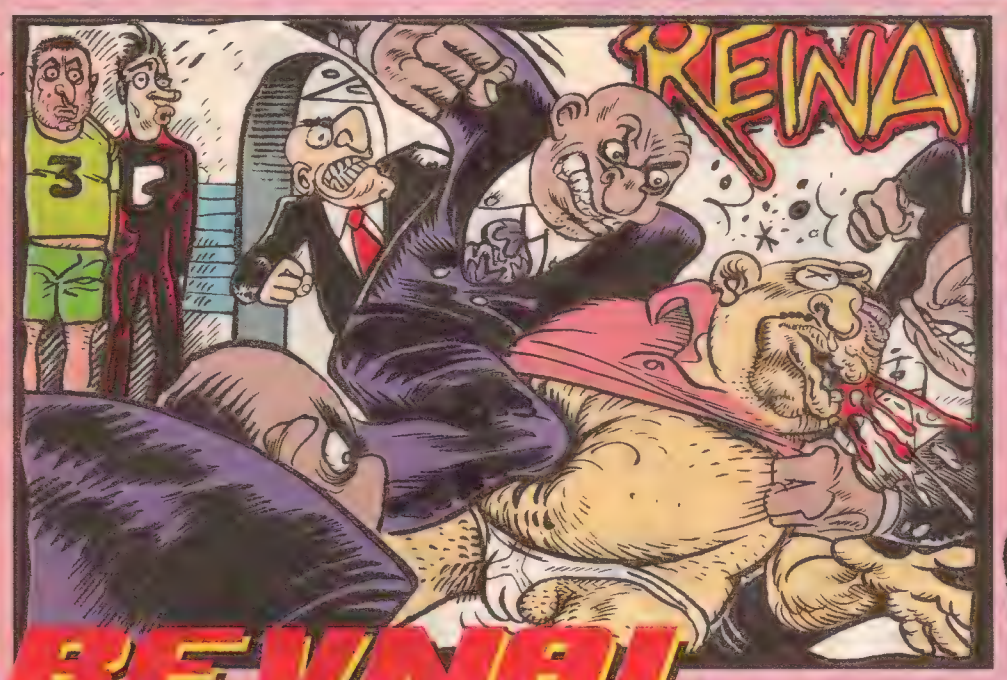

REYNA!

Kahpe İsrail'in Lübnan'ı şerefsizce, itçe, köpekçe bombaladığı ve Hizbullah'ın adeta şövalye mücadelesi verdiği şu günlerde, biz de artık ne alakaysa, dergiden Suat Özkan abimle geçen Çarşamba gecesi Arnavutköy sahilden Kuruçeşme'ye kadar çekirdek çinte yürüyorduk.. Sosyete forevın meşhur REYNA'nın önüne kadar gelmişiz.. Kapıda badigartlar birini dövüyor.. Eh bi de haftasonu değil tabi.. Öyle fena harcıyolar ki yayıla yayıla.. Adamı döve döve ötelere götürdüler!.. Yahu baktık bi de adam kıçında donla!.. Daşşakları da gözüküyor.. Civardan birine sorduk.. Anlattı: Adam çok alkollü.. Gelmiş Reyna'nın kapısına.. Kapıdakiler: "Beyfendi şortla alamayız.." Adam: "E çıkariim o zaman!" diyip şortu indiriverince işte şu gördüğümüz korkunç öfke ve zillet tufanı!!!

Cem Uzan'ın Cem Uzan olduğu vakitler.. O dönem, bunun STAR GAZETESİ'nde çalışan bir gazeteci dostumuz anlattı.. (Uzanlarla çalışan herkes mahvoldu.. Bilirsiniz) Bi gece Cem Uzan helikopterle ansızın gelmiş STAR TV-GAZETE medya plazasının bahçesine inivermiş, üzerinde alt eşofman ve fanila.. Bi de alkollü.. "BURALAR BENİM... BENYARATTIM! HEPSİ BENİM!.." diye nara atıp gitmiş...??

AVRUPA'DA SEX!

Bundan altı-yedi yıl evvel kız arkadaşımla Londra'ya gittiydik.. Yanıma dergideki çalışmalarımı, çizgilerimi de almıştım.. Gider güzel bi çizgiroman, karikatür dergisine gösteririm diye.. İngiltere it doluymuş meğer.. Bi tane adam gibi bişey yok çizgiye dair.. Viz diye bi dergi var sadece.. O da vıttırıvızzık, anlamsız bişey.. LOADED diye çok meşhur bi dergi bulduk, gittik.. LOADED, PLAYBOY'dan sonra dünyanın en çok satan erkek dergisi!!! Dergiye girmeden evvel içime iblis girdi.. Hiç afra tafra çekmiyim diye.. Kız arkadaşıma dedim ki.. "Bunları ben çiziyorum de!" Editörlerle buluştuk.. Aynen öyle dedi.. Lavuklar bayıldılar çizgilere.. Hem göya bunları bir kadın çiziyor.. Hem Türkiye gibi onlara arabik bi yerde çiziyor.. Hem de götlü, memeli, kanlı, sevişmeli çok çılgın çizgiler!!! Hemen bi proje bağladılar bizimkine:) SAYBIR SEX konulu geniş bi yazı dosyasına bi dolu çizimler, karikatürler... Hemen çizdim verdim döndük Türkiye'ye.. Keyifli, evrensel bişey yapmıştım işte.. Parasını falan istemeyi boşvermiştik bile.. Fakat anamızı avradımızı ağlattılar!.. Telefonlarla maillerle sürekli bize ulaşmaya çalışmışlar!.. Meğer İngiltere'de kanunlar çok güzelmiş.. Yapılan o işin ücretini ödemeyince fena ceza.. 1000 pound mu ne yolladılar o zamanın parasıynan..

NECİP FAZIL KISAKÜREK

Benim de kendisini çok sevdiğim, lise kitaplarımızın ve bu toprağın en yüce seslerinden büyük yazar rahmetli NECİP FAZIL KISAKÜREK'in bir dönem çok parasız kaldığını ve İŞ BANKASI'na 300 lira borcu olduğunu ve banka müdürünün "mesela bize atlar üzerine bir kitap yaz borcunu silelim" dediğini biliyor muydunuz?.. Çiçekler.. Kuşlar veya atlar işte.. Mesaj kaygısız yani.. 325 liraya anlaşmışlar.. Kitap baştan aşşaa atlara dair.. "Atımın yelesi ince saz gibi.. Gevrek kişner, turna kaz gibi.." Kitaptan mısralar işte.. Bu çok eski yıllardan kalma kitabı buldum, okudum.. Fakat kitap İşbankası değil Türkiye Jokey Kulübü'nden çıkmış :)

Geçtiğimiz Pazar yaşamını yitiren **Türkiye**'deki kadın haklarının öncüsü sevgili **Duygu Asena**'dan bir gün önce aramızdan ayrılan sevgili ağabeyim ve üstadım **Halit Çapın:**

Bizden Yana Çok İnsan Var Bu Şehirde..

İstanbul'da, **Yeşilyurt**'ta, güzel, duyarlı, cesur bir adam yaşar. Her akşam **Beton Salih**'in yerinde, **"Tanrı'yla meyhane arasında merhametli köprüler"** kurar. Alkolünü yudumlar, yakar içinin ışığını, güzel yolculuklara çıkar. Küfür, onun ağzında en sevimli akşam sefaları gibidir. O küfredince içiniz yıkanır gibi olur. Onun küfrüyle sanki özgürleşirsiniz. Çünkü **Babıali**'nin cücelerine küfreder O. Kara vicdanlı adamlara. İçinde merhamet duygusu olmayanlara...

Halit Çapın'dır bu adam. O, meslekte en çok kıskandığım insandır. Öfkesini ve o büyük duyarlılığını kıskanırım onun. Ayrıca her genç adamın kalbinde büyük bir abi vardır. **Halit Çapın** da işte benim için böyledir...

"Bu meslekte, gazetecilikte, yani şu Babıali denen cehennemde nasıl yaşamalıyız?" sorusuna en doğru yanıtı o verir. 55 yaşındadır. Yıkmadığı duvar, görmediği eziyet pek kalmamıştır çünkü...

"Bu yaşlarda adamı ezerler" diyor. **"Peki ne yapmalı Halit Abi, her tarafımız sarılmış. Ezilip büzülmezsen, inançlarını satmazsan iş yok"** diyorum. Önce susuyor, insanın içine işleyen o zeki bakışlarıyla bakıyor ve hep o aynı şeyi söylüyor:

"Kaçın, kaçın ve başka işler bulun kendinize. Girmeyin bu berbat çarka. Burası bir saman yığınıdır. Burası adam katili..."

"Peki abi, işsizlik.." diye soruyorum. Bu kez de anlamlı anlamlı gülüyor. **"İşsizlik özgürlüktür oğlum,"** diyor.

Türkiye'nin en iyi röportaj yazarlarından **Halit Çapın**, işsizliğin ne olduğunu çok iyi bilir. **Babıali**'deki kötülük dayanışması, işine gelmeyen adamın burnunu sürtmek için bir süre refleks olarak ona kapılarını kapatır. Cesaretini kırar. Diz çöktürmeye çalışır. "Adam etmeye" uğraşıyor onu aklı sıra... Ona da böyle şeyleri çok sık yaparlar.

Sen demiştin abi: **"İşsizken insanın tırnakları ve sakalları hızla uzar"** diye. **"Bu alçaklık düzenine, bu eziyetlere karşı, bedenimizin direnişi midir bu abi? Ne dersin?.."** İşsizlik günlerini acıyla anar ve susar bu defa.

Sonra da bir sır verir. "Gerçek yazarı kimse tutamaz" der. "Bir yıl, üç yıl, beş yıl. Adamın içinde yazma ihtiyacı, yazma öfkesi varsa, o bir gün kendine yazacak bir iklim, bir yer bulur" der.

Bir keresinde bir gazetede **Halit Abi** yazdığı yazılara imza koyamamış. İzin vermişler buna. Aylarca bu şekilde yazmış. Bir gün **"İş Bankası Mensupları Derneği"** adı altında bir mektup almış. Şöyle bir yazı: **"Halit Çapın, yazılarınızı çok seviyoruz. Aramıza hoş geldiniz." "Okur, yazarını, imzası olmasa bile tanır"** diyor. Ve bir sır daha:

"Bizim millet korkup da kendi söyleyemediği şeyleri başka biri korkusuzca söylerse onu sever, ona bağlanır." İşte bu yüzden onun sesi hep gürdür. İstediği gibi korkusuzca küfretmiştir **Halit Çapın**...

Alkolse onun dürüstlüğüdür, içinin temizliğidir. **"İçen adamdan kimseye zarar gelmez. İçen adam yalan söylemez"** der. Alkol onun muazzam duyarlılığıdır. **"Hayri Uyumaz diye bir oğlanı astılar. Küçük bir kız çocuğunun ırzına geçip öldürmüştü. İdam esnasında sandalye ayağının altından çekildiği zaman ip esniyor, bel kemiği kırılıyor. İdrar, meni torbaları boşalıyor. Bir de devamlı dönüyor adam. Dönerken foto muhabiri arkadaş istediği pozu yakalayamıyor, kaçırıyor, yüzünü görüntülemek istiyor. Makineyi bırakıyor, durduruyor dönen ipini, fotoğrafını öyle çekiyor. Bu iş zor zanaattır. Biz içkiye boşuna mı başladık yani?.."** diyor.

Alkol onun sabır kalesidir. Duyarlılığını tahrip eden bu cemiyete, sığ ve acımasız insanlara karşı bir sabır kalesi. Alkol içinin aydınlığıdır.

İçince, evinde sakladığı altın kalemleri o anda yanında bulunan insanlara dağıtır. Sonra da her şeyi, dostluğunu, anılarını, sevgisini...

Biz bunları konuşurken garson gelir, tabakları değiştirir. Masayı temizler. Bu sırada **Halit Çapın**'ın yüzü acılaşır. İçi burkulur. Eğilir kulağıma: **"Bu garson 14 yıldır bu işi yapar. 14 yıldır tabaklarla, bardaklarla, tuzlarla uğraşır. Bu adam evine gittiği zaman ne yapar? Ne düşünür? Bu işten sonra gidip evinde sofrasına oturup yemek yiyebilir mi? Allahım, düşündükçe kötü oluyorum"** der. Soyu tükenmiş bir duyarlılıktır bu, artık pek yaşanmayan, yaşanılmayan.

"Peki İstanbul?" diyorum ona. **"Sen buna İstanbul mu diyorsun / Sen buna yaşamak mı diyorsun / Lanet olsun, lanet olsun..." (Ümit Yaşar)** diyor.

Üzülüyorum, susuyorum.

Özdemir Asaf'a, **Haldun Taner**'e. **Cahit Irgat**'a arkadaşlık etmiş ve **İstanbul**'u büyük yaşamış bu insanı teselli etmenin ayıp kaçacağını düşünüyorum... Sonra tekrar aklıma mesleğim, mesleğimiz geliyor. **"Peki, gerçekten kaçalım mı bu berbat çarktan, bırakıp gidelim mi Halit Abi?"** diye soruyorum. **"Yaşım 55. Çok eziyet çektim. Dert üstüne dert gördüm. Ama dünyaya yeniden gelsem yine bu işi yaparım"** diyor. İçime umut doluyor. Öyleyse savaşmaya, direnmeye, işsizliğe ve puştluğa göğüs germeye devam diyoruz...

"Peki kadınlar, aşk, yalnızlık" diyorum. Yine gözleri acı dolu. Yanıtı şiirle oluyor. **"Olmayacak bir şey, bir insanın bir insanı anlaması" (Atilla İlhan)** diyor. Yalnızlığa gelince: **"İstanbul'un yalnızlığı boktandır"** diyor.

Geceyi delip geçiyor hüznümüz. Vedalaşmayı hayatımızdan çıkarıyoruz. Yalnızız, uzaktalar; ama bizden yana çok insan var bu şehirde. Bunu da çok iyi biliyoruz.

cezmier@leman.com.tr

* Sevgili **Reha (Mağden)** şimdiden seni çok aradım... Hayatının önünde saygıyla ve sevgiyle eğiliyorum...
* **Altınoluk.** 5 Ağustos Cumartesi günü **Altınoluk Belediyesi**'nin düzenlediği etkinlikteyim.. Söyleşi ve İmza..
* **Didim.** 9 ve 10 Ağustos Çarşamba-Perşembe günleri **2. Altınkum İmza ve Söyleşi Günleri**'ndeyim.. Saat 19:30'dan 24:00'e kadar.. Adres: Altınkum sahili yürüme yolu.. Didim..
* **Bodrum-Turgutreis.** 12-13-14 Ağustos tarihlerinde saat 20:30-22:30 arası **Turgutreis Marinası**'nda **Boom Cafe**'de söyleşi ve imzam var..

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

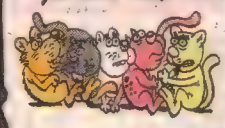

Hocam, eski günlere orhanla zıplamam azaldı. Yer çekimdiriği kamımı yere kadar çekindirip beni yere eziyo.. Gözüm var, gözümü kapatıyo. Kipriğimi indiriyo. Uyumsama veriyo. Hülyadan yapılmış fare görüyom. Baygın mı bu? Astronom mu?

Rumuz: Mayıştoz

Cevap: Soba gibi tepeden inerek kas yaylarını yayıyor. Kedinin mecalini alıyor. Yassıcakları!.. Var mı? Varsa bol bol sıva sütü iç..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER...

Hayvanoğlu hayvan! Ben duruyorum burda tahtırevanımla.. Senin tahtırevanın geldi vurdu bana arkadan.. Ha sittir ordan..Sittir git.. Yürü hadi.. Yürü git sabah sabah!

Kral 14. Rumblesmack

Karıcığım, yatağımızdaki bu tanımadığın bayan, çok saygın çok kadim dostum bir kontun karımı oluyor kendisi. Sen yokken rica etti, kalacak yer bakıyordu.. Siz de çekmeyin ulan defetere! Çekmesenize ulan. Kapatın ulan o defteri. Vurum bak.

Reyna Kralı 3. Çarli Çapkin

KAHRAMAN MASA ESAT

PANTOLON

metinfidan

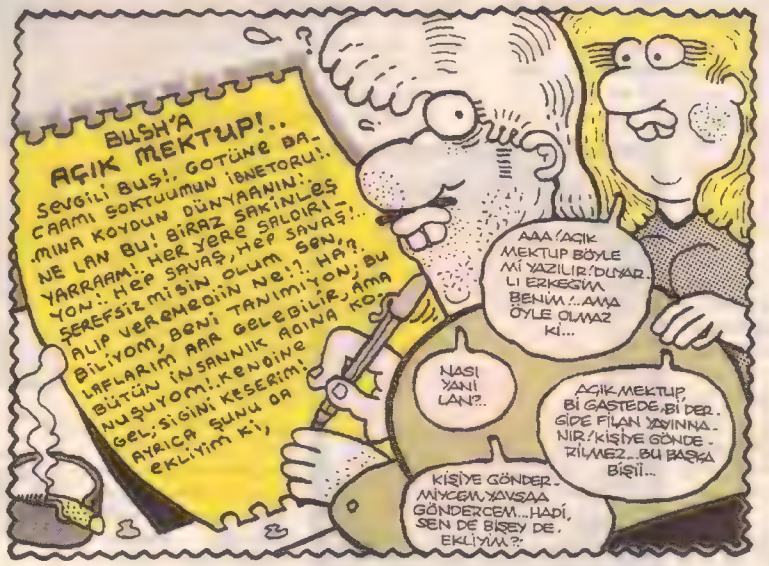

metinfidan@leman.com.tr

Akşamsefası

Erhan Candan

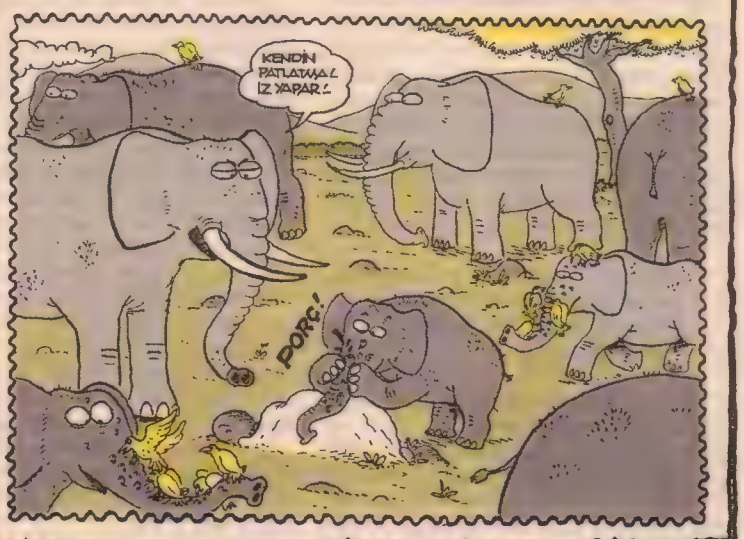

erhancandan@leman.com.tr

BÖYLE BİŞEY OLDU...

MELİKE ACAR
melikeacar@leman.com.tr

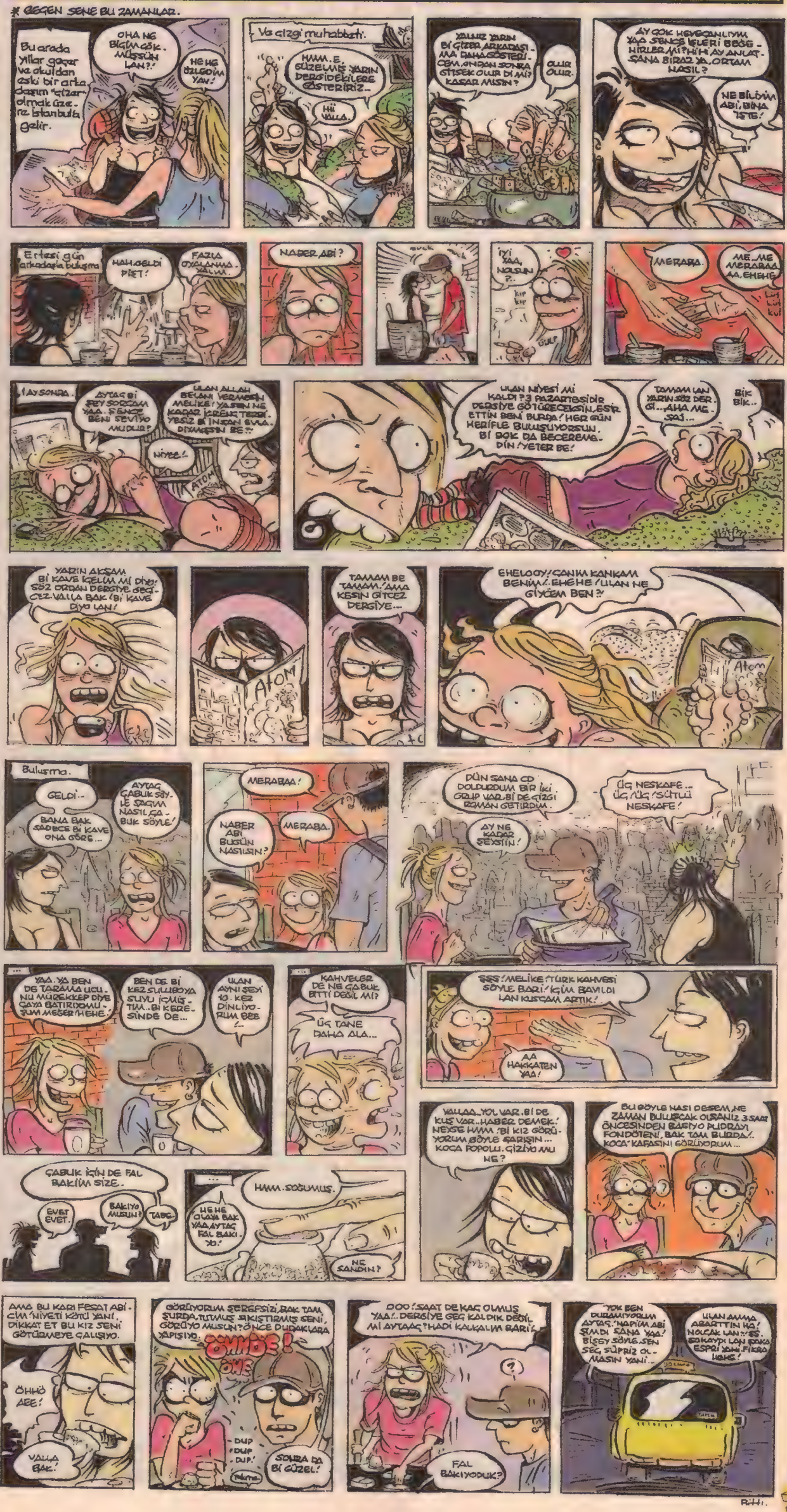

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM @leman.com.tr

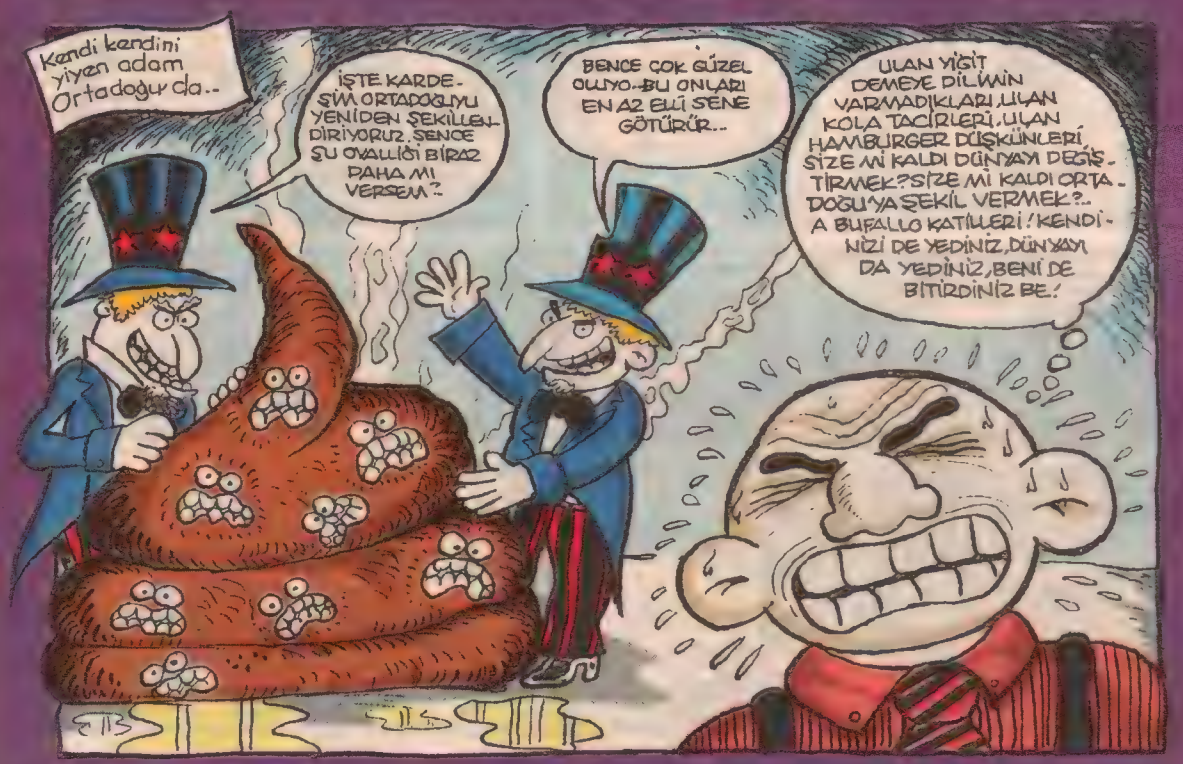

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ: Şehirler arası yolculuklarda konakladığı yerlerde otobüslerden inen uykulu insanları seyretmeye bayılır...

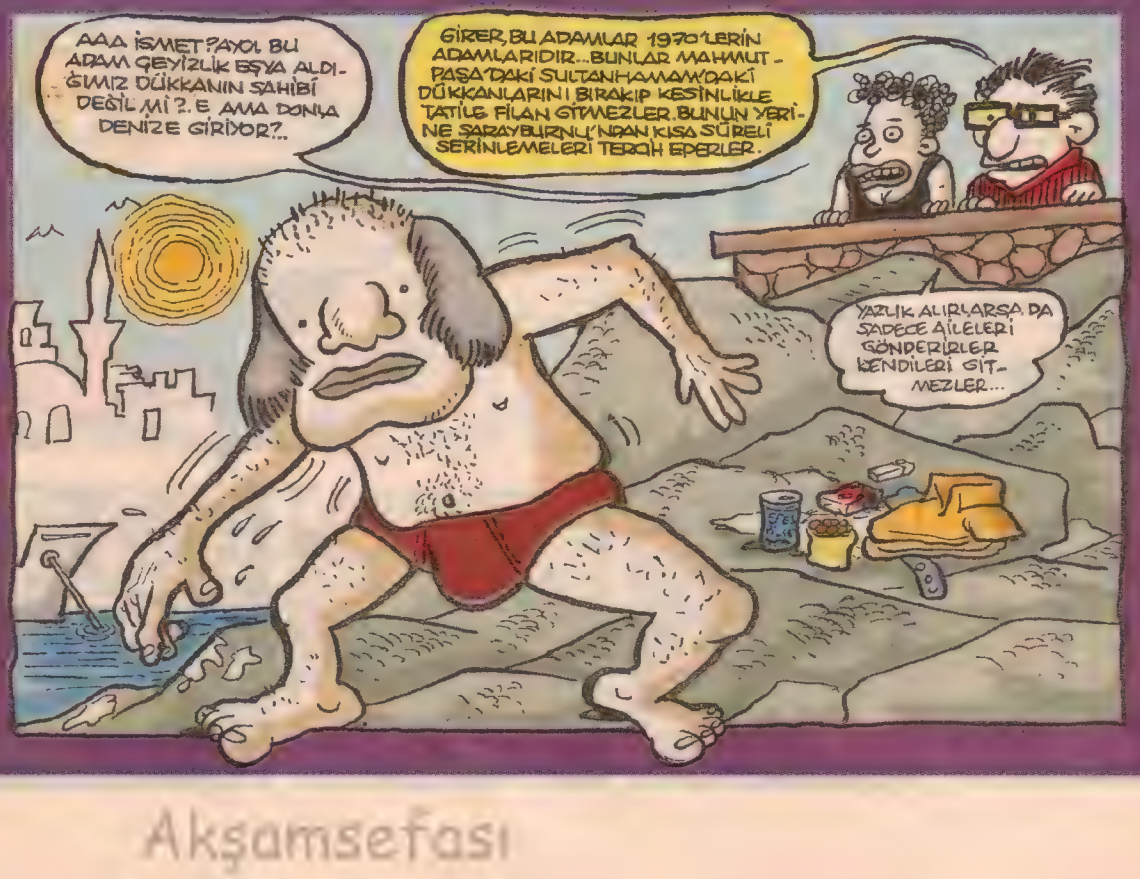

İSRAİL VURUYOR GÜÇLENİYOR...

Nihat Genç iki haftadır yoksun, bu hafta da yazı göndermedin?

İki haftadır bir sürü yerde konuşma ve konferanslarım vardı ve ayrıca 20 saat gidiş 20 saat geliş Şam'daydım.. Şam üzerine anlatacaklarım çoktu ama iki gündür yataktan kalkamıyorum, bağırsaklara birşey oldu, dayanılır gibi değil..

Hiç değilse telefonla bir kaç şey söylemek ister misin? Nedir bu Doğu Konferansı? Suriye izlenimleriniz nelerdir..

Uyar mı bilmem ama anlatmaya çalışayım.. Doğu Konferansı ekibi olarak bir otobüs toplanıp Ertuğrul Günay, Mehmet Bekaroğlu başta olmak üzere yayıncı, gazeteci, öğretim görevlisi arkadaşlar burdan basıp uzun bir yolculuk Şam'a gittik.. Bu üçüncü gidişim.. Önce şunu söyleyeyim; ilk gittiğimde Şam kötü ve başarısız bir sosyalist ülkeydi, kötü bir tenekeden ülke diyebilirsiniz ama şimdi neye uğradığımı şaşırdım, yollar yapılmış, trafik levhaları konulmuş, lüks lokantalar, lüks kafeler çok şaşırdım.. Ayrıca eski arabaların hepsi birden yokolmuş ve fazlasıyla hareketli bir ticaret, kuyumcudan geçilmiyor, herkes alışveriş içinde, neredeyse büyük bir zenginlik ilk göze çarpan.. Üç yıl içinde bir ülkenin bu kadar değişebileceği ve gelişebileceğine inanmak zor.. Beşar Esad teslim aldığı ülkeye büyülü bir şekilde dokunup bir nevi Halep ve Şam'ı ki, bu iki şehir Suriye'nin herşeyi bizim Bursa, Konya gibi hareketli ve canlı bir hale getirdi..

Doğu konferansının ve bu gezinin amacı nedir..

Tabii ki Doğu Konferansı'nın ana amacı doğulu ülkeleri gezmek o ülkenin yazarları, gazetecileri ve aydınlarıyla görüşmek.. Ancak doğulu toplumlarda ciddi bir sıkıntı var oralarda görüşebileceğimiz devletten bağımsız sivil kurumlar yok denecek kadar az, hatta yok.. Bütün kurumlar ya devletin ya da devlete yakın kuruluşlar.. Tabii ki gelişmekte olan bu ülkelere gide gele, tartışa konuşa ordaki aydınlarla daha bağımsız daha muhalif bir şemsiye kurmaya çalışıyoruz.. 10 ayrı ülkeye gittik, bu Suriye'ye üçüncü gidişimiz, bu seferki gidişimiz İsrail'i protesto etmek ve müslüman Arap kardeşlerimizin bu savaşta yanlarında olduğumuzu söylemek.. Şam'da meclis binasında karşıladılar bizi ve Suriye meclisinde halka ve basına açık bir toplantı yaptık.. Sonra onların yazarlarıyla görüştük.. Sonra onların Enfermasyon Bakanıyla toplantı yaptık..

Daha sonra nasıl bir yol izlediniz.. Lübnan'dan büyük bir mülteci akını var Suriye bu mültecilere nasıl yaklaşıyor..

Beyrut sınırına gittik.. Beyrut sınırı Şam'a yarım saatlik mesafede.. Suriyeliler sınıra bir çok çadır koymuş.. Bir çadır da Beyrut'tan kaçmakta olan arabalara su veriyorlar diğer çadır ayran veriyor, diğer çadır kumanya veriyor, diğer bir çadırda dünyayla irtibat için telefonlar kor muş, diğer bir çadırda da avukatlar mü tecilerin yerleşimleri için yardımcı olu yor.. Tuhaftır şaibeli Nestle'nin de gele arabalara sütlü neskafe ikram ettiğ gördük.. Gelen arabaların içinde gene likle iki çocuk bir kadın bir erkek bulunu yordu, yani içi hep erkek olan araba gö remedik bu da Suriye'ye akan mülte akınının bir nevi kadınları ve çocukla tahliye olduğunu gösteriyor.. Sınıra km. mesafede içerde Suriye'nin sosya list döneminden kalma çok büyük bir i ci kampı var, bu kampta çok sayıda kü çük kamp evleri var.. 5-10 bin mülte buraya yerleştirildi.. Bu mültecileri ziya ret ettik.. Ziyaretler çok da doğru değil Çünkü benzetmem yerinde mi değil m bilmiyorum ama hayvanat bahçesi izle gibi insanların acısına ortak olmadan gö ziyor ve bakıyorsun.. Ancak burada çe büyük masaları mermerden yapılı 10 b kişilik bir büyük yemekhane beni şaşır tı.. Suriye hükümeti ilk mülteci karşıla masını başarıyla yapıyor.. Ancak önü müzdeki 3-4 ay içerisinde yoğunlaşaca akını nasıl karşılayacağı belli değil...

Peki bu durumda Türkiye ve Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarına ne gibi görevler düşüyor...

Türkiye'nin hemen olaya müdaha edip 3 bin, 4 bin, 5 bin kadar mülteci hızla misafir etmemiz gerekiyor.. Anca gözlerimizi yaşartan şeyler de gördük Türk yardım teşkilatları IHH 6 tır gıda g tirdi ve Milli Görüş'ün Cansu adlı yardı teşkilatı oradaydı.. Bizden birkaç gü önce de Kızılay Filistin bölgesine 35 gönderdi.. Ve yardımlar hızla bölgey akıyor.. Birçok Türk yardım teşk latının görevlileriyle sınır kapısı da görüştük, hepsi bizim tırl bugün geliyor, yarın geliy diye konuşuyorlardı.. Zate bizim bu faciaya ilk katkım su, ilaç ve gıda olmalı.. Ek bimiz dışında çok faz Türk gazeteci görmedi Daha doğrusu Nuh'u Gemisi'nde herke vardı.. Ama şim yardım gemile gemilerine he kesi almıyor, b yüzden müsl man nüfus S riye'ye doğ kaçıyor..

Hizbullah ve Nasrallah O tadoğu'da nasıl bir profil çiziyor

Şam'da ve Halep'de insanların hep soluğunu kesmiş Nasrallah'ı izliyor.. Cezire'den başka kanal izlenmiyor.. B lokantada garson yemek koyarken ön müze cep telefonu çaldı, heyecanla b şeyler konuştu, biraz sonra otobüsüm zün arap rehberinin de telefonu çaldı, da birşeyler konuştu hararetle.. Hey canlarına şaşırdım ve sordum ne konu tunuz diye, "bizimkiler bir tankı uçu muş, yine bizimkiler bir bomba daha a mış" dediler, yani Hizbullah'ın her bom bası dakika dakika izleniyor ve bir ba ram sevinci yapılıyor.. Hizbullah'ın sav şı kazanmasını hiç biri beklemiyor, an İsrail'i bir iki ay zorlamak ve onun kü tah saldırılarını az da olsa cezaland mak Araplar için kahramanlığın en b yüğü.. Anladığım kadarıyla Nasrallah a tık Ortadoğu'nun en büyük kahraman Resmi devlet araçlarında dahi Hizbulla bayrakları gördük..

HİZBULLAH

Peki bu coğrafyada Türkiye ve Türkler nasıl görünüyor.. Mesela Arap dünyasının kayıtsızlığı tepki görüyor mu?

Araplar bize Arap dünyasının ilgilenmediğini söyleyip, Arap liderlere küfür ediyorlar ama gerçekten Türkiye'nin yeri apayrı.. Bize gösterdikleri ilgi bizi gerçekten şaşırtıyor, ağlamaklı oluyoruz.. Bize nasıl ilgi gösterebileceğini şaşıranlar dahi var.. Mesela, Emevi Camii'nin vaazcısı Hüsamettin Farfur aynı zamanda profesör bir bilimadamı.. Suriye'de çok sevilen, önde gelen bir insan, din adamı olduğu için sarığı ve cübbesiyle dolaşıyor.. Bizi karşıladı ve bize şunları söyledi: "Biz Türkler'i sevmeyi annemizin memesinden emdiğimiz sütten öğrendik" ve sonra dedesinin 1. Dünya harbinde Osmanlı deniz kuvvetlerinde yüksek bir paşa olduğunu söyledi.. Babası da bu topraklarda çok sevilen bir adammış.. Farfur bir akşam bizi bahçeli evine davet etti.. İnanılmaz güzellikte ilahiler ve şarkılar söyledikten sonra hayatımda görmediğim şatafat içinde yemekler takdim edildi ki, bu yemeklerin herbiri için saatlerce konuşmamız lazım.. Çünkü hem yemeklerin güzelliği hem de bu şatafat bizleri şaşırttı.. Unutmuyorum Talabani birgün yabancı basına bir davet veriyor, gazetecilerin hatıra kitaplarında bu anekdot yazar, kuzular çevriliyor, Talabani gazetecilere dönüp: "Biz Kürtler'i Batı'ya mağdur ve mazlum göstermeye çalışıyoruz o yüzden sizden rica ediyorum bu çevrilen kuzuların resimlerin çekmeyin", buna benzer birşey.. Suriye sınırından hergün yaya bin-bin beş yüz kişi alış veriş için Halep'e gidip geliyor.. Türk hükümeti bu yaya giriş çıkışına baş edemediği için, yaya olayını kaldırıp sadece arabayla geçiş yaptırıyor.. Gümrükçülere bu kadar yaya ile alıp götürüyor dediğimizde çay ile şeker.. Zaten o bölgede Seylan çayı ağız tadını değiştirmiş.. Fakat bu sınır ticareti ki, Suriye sınırında 8 ayrı kapı var, son üç-dört yıl içinde kapılar açılınca fazlasıyla hızlandı ve bölgeyi hareketlendirdi.. Suriye'de dikkatimi çeken bir başka şey de Suriye ile bizim üç ciddi sorunumuz vardı, biri Hatay sorunu ki, Suriye bu sorunu dondurdu.. İkincisi Apo'yu tutma sorunuydu ki, bu da tarihte Hafız Esad döneminde kaldı.. Üçüncü sorunumuz su sorunu ki, Suriye'nin şikayeti bizden yeterince su alamayışı.. Ama hem Halep hem de Şam'da üç yıl öncesine göre çok fazla hatta müsrifçe su kullanımı gördüm.. Mesela tazyikli sularla kaldırım ve sokakların yıkandığını gördüm.. Suriye gezimiz kitap sayfası olarak 20-30 sayfa dolduracak zengin gözlemlerle dolu şimdi telefonun ucunda hangi birini nasıl anlatacağımı bilemiyorum, ama bizim İsrail saldırıları karşısında Araplar'ın verdiği mücadelede nerde ve nasıl durmamız gerektiği konusunda Türk kamuoyunda az da olsa tereddütler var, bu tereddütleri yıkmak için Mustafa Kemal Atatürk'ün 20 Ağustos 1937 tarihinde mecliste yaptığı bir konuşmayı aynen aktarıp röportajımı bitirmek istiyorum..

"Araplar'ın Avrupa siyasetine nüfuz edemeyip bu sözde istiklal kelimesine inandıkları ve bu uğurda Arap memleketlerini Avrupa emperyalizmine esir kıldıkları çok şayanı teessüfdür.. Araplar'ın arasında mevcut olan karışıklığı ve hoşnutsuzluğu kimse bizim kadar bilemez.. Biz vakıa bir kaç sene Araplar'dan uzak kaldık.. Fakat şimdi kendimize kâfi derecede güvenip ve kudretimizi bildiğimiz için islamiyetin mukaddes yerlerinin musevilerin ve hristiyanların nüfuzunun altına girmesine mani olacağız binaenaleyh şunu söylemek istiyoruz ki, buraların Avrupa emperyalizminin oyun sahası olmasına müsaade etmeyeceğiz.. Biz şimdiye kadar dinsiz ve İslamiyet'e lakayt olmakla ittiham edildik fakat bu ittihamlara rağmen peygamberin son arzusunu yani mukaddes toprakların daima İslam hakimiyetinde kalmasını temin için hemen bugün kanımızı dökmeye hazırız.. Ceplerimizin, Selahattin'in idaresi altında uğrunda Hristiyanlar'la mücadele ettikleri topraklarda yabancı hakimiyet ve nüfuzunun altında bulunmasına müsaade etmeyeceğimizi beyan edecek kadar bugün, Allah'ın inayetiyle kuvvetliyiz.. Avrupa bu mukaddes yerlere temellüt etmek için yapacağı ilk adımda bütün İslam aleminin ayaklanıp icraata geçeceğine şüphemiz yoktur.."

Biz de Mustafa Kemal Atatürk'ün çocukları olarak aynen bu düşüncede ve aynen bu görüşteyiz.. Cumhuriyetimiz yüzüncü yılına doğru ilerlerken şunu unutmayalım, Birleşmiş Milletler'in onayıyla Kore'ye asker gönderdik, bir de Kıbrıs'taki soydaşlarımıza yapılan katliamları durdurmak için Kıbrıs'a çıkarma yaptık.. Bunun dışında hiçbir ülkeye hiçbir şekilde tecavüz etmedik, saldırmadık.. Son yüz yılın savaş, saldırganlık, taciz tarihine baktığımızda tüm Avrupa ve tüm büyük devletler içinde en masum en huzurlu ülkenin Anadolu toprakları olduğunu görürüz.. Yani, Lozan çok sağlam bir tapu senedimizdir.. Biz Lozan'la toprak bütünlüğümüze ebediyyen sarılacağız.. İşte görüyorsunuz etrafımızı çeviren ülkeler Yugoslavya, Lübnan, Ortadoğu, Kafkasya kaç kez yıkıldı, kaç kez karıştı, kaç kez işgal edildi ama biz cumhuriyetimiz dimdik ayakta bunun tek bir sebebi var çok kutsal bir bağımsızlık savaşı verdik..

Son olarak bu savaşın galibi olur mu ya da yeni Ortadoğu haritası çizilebilir mi?

Bu topraklarda yaşayan herkes işte bugünlerde bu bağımsızlık savaşının ne kadar büyük bir değer olduğunu bir daha görmeli.. Emperyalistlerin, düşmanın, vahşi kapitalistlerin acıması yok, parçalıyorlar çoluk çocuk öldürüyorlar.. Seyirci kalmayacağız.. Artık Avrupa medeniyeti denince akla İsrail'in bombaları geliyor.. Hitler dediğin beş yıl hüküm sürdü, İsrail elli yıldır ve hergün bombalıyor, bu küstah devlet komşularını bombalamadan ve halkını eziyet etmeden yaşamasını öğrenecektir.. Ya da Hizbullah gibi örgütler işte gittikçe güçleniyor.. Eskiden İsrail bütün savaşları 8-0, 10-0 alırdı ama artık maç 8-3, 8-4 olmaya başladı.. Pek yakında Hizbullah'ın koca bir devlete bu kafa tutuşu Araplar'ı çok daha devlete bu kafa tutuşu Araplar'ı çok daha heyecanlandırıp çok daha güçlendirecek.. Umudumuz budur.. Sorun İslamcı, Şii, mezhep sorunu değil, sorun işgal edilen ülkeler ve verilen bir kurtuluş özgürlük savaşıdır.. Biz gücümüz yettiğince Batı'nın bombaları kimlerin üstüne düşüyorsa onlara koşup sarılacağız, onların yanında olacağız.. Çünkü onlar bizim öz be öz kardeşlerimizdir.. Telefonda bir çırpıda özetle söyleyebileceklerim bunlar.. Hastalığımdan dolayı Leman okuyucularından özür dilerim..

YASİN 250ĞLU

yasin25@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

KRAL III. HENDİRİX'İN SERÜVENLERİ VE AÇ KARISI GLORYA

FERHAT İLE ŞİRİN

DETAY DOKU-25

BULMACA

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...**

1. ..... 9. .....
2. ..... 10. .....
3. ..... 11. .....
4. ..... 12. .....
5. ..... 13. .....
6. ..... 14. .....
7. ..... 15. .....
8. ..... 16. .....

23 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Daral&Timsah/Çağçağ
2. Erhan Güneş
3. Behiç Pek
4. Yasin 25oğlu
5. Gatana/Tuncay Akgün&Kemal Aratan
6. Erhan Candan
7. Dengeli Beslenme/Kaan Ertem
8. Kırık Leblebi/Suat Özkan
9. Yasin 25oğlu
10. Terelelli Pictures/Can Barslan
11. Böyle Bişey Oldu/Melike Acar
12. Kapak/Çağçağ&Dr.Murat
13. Arka Kapak
14. Pantolon/Metin Fidan
15. Ömer Altan/Son İstek
16. Gatana/Tuncay Akgün&Kemal Aratan

767. SAYIDAKİ 23 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

İkbal Şahin/Antalya - Baran Öncül/İstanbul - İsmail Bacaksız/Ankara - Erdal Tekin/İstanbul - Hanife Eserler/Mersin - Zehra Karadavut/Ankara - Hilal Kantarcıoğlu/İzmir - Sinan Gülen/Muğla - Tolga İşlek/İzmir - Gürkan Şengil/Kocaeli - Çağnur Hancıoğlu/Ankara - Mustafa Öznarin/Adana - Nesrin Aktay/İstanbul - Ufuk Aldanmaz/Eskişehir Ceyda Ertürk/İzmir Sezen Boral/KKTC Şükran Kılıç/Kütahya Uğur Akabalı/İst. Kompile Hediye Paketi: Hasan Kerem Aksoy/Manisa Kitap+CD Deniz Saltık/İstanbul

LeMan Bulmaca 15

Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

SAYI: 769
3 AĞUSTOS 2006
PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 ● Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Matbaa Sorumlusu: Ali Polat ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Akşamsefası

HAİN EVLAT

ÖKKEŞ

Kan Barşlan

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAMDİ YÜZBAŞI

★ ★ ★

MAHMUT TİBET

KILAMAN ADAM

AHMET YILMAZ

ERDENER ABİ

Deutschland 2.50 EUR / Belgium, Austria 2.70 EUR / Switzerland 3.50 CHF / England 2.00 GBP / KKTC 3.000.000TL.

Bol okumanlı yeniHarman

1 Ağustos Salı Sayı: 97 - 2.50 YTL KDV Dahil

yeni.harman@leman.com.tr

hususi haberler, filtresiz gazetecilik

İşte İsrail'in hedefindeki bir Lübnanlı Hizbullah militanı

Filistin ve Lübnan'da savaşmış devrimcilerden: Fatma G.:
Komşuya gider gibi gittim Filistin'e savaşa | BEYRUT'UN SON SAMURAYLA

Efendi Soner Yalçın'ı tehdit eden Nürriyet yazarı kim

yeniHarman Lübnan özel sayısı çıktı

Savaşın canlı tanıkları, cansız tanıkları anlatıyor. Özel haberler, özel fotoğraflarla yalnızca yeniHarman'da!

102 çocuk katili için "filozof„ diyen bir gazeteci, İsrail'in Lübnan'ı işgali ve Türk medyası...

Lübnan solundan dünya soluna tarihi çağrı!

Robert Fisk soruyor: İsrail, Lübnan'daki savaşını kaybediyor. Bu mümkün mü?

Filistin ve Lübnan'da savaşmış devrimciler: Teslim Töre, Mustafa Yalçıner, Ergun Adaklı, Faik Bulut.. Fatma G.: Komşuya gider gibi gittim Filistin'e savaşa

Coşkun Aral'ın kaleminden ve objektifinden Beyrut ve savaş tanrıları

AB Eş Başkanı Lagendijk ile evlenecek olan gazeteci Nevin Sungur, AB'ye yüklendi :Kifayetsizler !

Ve Yalçın Küçük zehir zemberek yine! Hoca, barış mektubu yazan Yılmaz Erdoğan'a ne dedi?

KAÇAK YAYIN'DA BU A

yazı, çizgi ve şiirleriyle:

Nihat GENÇ, **Bahadır BOYSAL**, Nevzat ÇELİK, **Ender ÖZKAHRAMAN**, Aslan ÖZDEMİR, **Salih BOLAT**, Metin FINDIKÇI, **Cemal DİNDAR**, Adnan ÖZER, **Oktay TAFTALI**, küçük İSKENDER, **Özgül APAÇE**, Jack LONDON, **Nafer ERMİŞ**, Niels HAV, **Elif TÜRKER**, Hasine ŞEN, **Necati GÜNGÖR**, Metin KAÇAN, **Turgut UYAR**, Peter ÇUHOV, **Atilla ATALAY**, Ali TUNA, **Yusuf Uğur UĞUREL**, Cüneyt ÖZDEMİR, **Cezmi ERSÖZ**, Oktay GÜZELOĞLU, **Teoman**, Ata ERAT, **Onur CAYMAZ**, Kutlukhan PERKER, **Metin AKSOY**, Mine AKVERDİ, **Can YÜCEL**

AYRICA GENÇ ŞAİR VE YAZARLARDAN
KANAT ALIŞTIRANLAR

Akşamsefası

LeMan PAF TAKIM

EVLADIM GÜL GİBİ UÇAN HALININ İÇİNE SIĞTIN, YETSİN GAYRİ...

KIRT KIRT

KES DIRDIRI ANA! PARA LAZIM!..

Hekim Ali Balcıcan (Eskişehir)

A...AMA? SEN? RAPUNZEL NEREDE?

RAPUNZEL TAŞINDI.. BEN PALA REMZİ!

TIRMANCAN MI?

Fazıl Uçar & Gökhan Uzunalioğlu (İST)

TAM İSTEDİĞİM GİBİ OLMUŞ...

AMELE SOLARYUM...

Harun Durgun & Uğur Atay (İzmir)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

"PİŞEN GÖNLEDEN KAYIP KİMSENİN İSKİNDİL DEĞİL!"

HİŞŞ! AKILLI OLUN LA TİSS!

YUSUF... YUSSUFF.. YUSUF...

ANKARA TAYFASI

AŞKISI BU BİZİM ŞARKIMIZ OLSUN MU?

OLSUUUN!..

SANA SARI LALER ALDIM

BİLADER BİRAZ DAHA SES VEREBİLİCEN Mİ?

FUCK

Volkan Dalyan

3 AYDIR İŞSİZİM..!

3 aydır Seda Sayan'ı izleyemi-yorum...

Ali Can Sahillioğlu (İST)

SALOON

YARABBİ ŞÜKÜR...

Ulan bi dur arkadaş ya! Lokmaları bağazıma dizdin..!

Erdal Kutluk (İST) & Gürdem Sındıraç (İzmir)

GÜNAH MINA KOYİM YA EKMEĞİ YERE ATMIŞLAR, NİMET BU YAA.. MUCK MUCK...

GÖRDÜM GÖRDÜM DE... SELMAN ABİ YUMOŞ MU OLUYA ŞİMDİ?

BENİM GÖRDÜĞÜMÜ SEN DE GÖRÜYO MUSUN LAN. HİH HİH HİH.

MUCK

Serkan Keskin

TUTMASAYDIM DÜŞÜYODUN LA HAZARFEN! HAH HAH!

Ecdadımı sikiim diyecem, olmayacak..!

KIS KIS KIS!

Berk Özdemir

HOCAM TABİRİ CAİZ MİDİR?!

NASIL LAN?!

Volkan Dalyan

VAY GÖZÜNÜ SEVDİĞİMİN YİRMİ MİLYONLUK İSTANBULU VAPURADA KÖRÜSÜ TAKTIRDIN YA GAYRİ İFLAH OLMAN...

Mesut Can Çetinkaya

LeMan Paf Takım'a katılmak için www.leman.com.tr sitesinden Paf Takım link'ine tıklayınız..

BİSKÜVİ YER MİSİN?!

GÜNAHMI KİLA?!

Gürkan Yıldız (İST)

Deutschland 3.50 Euro Österreich 3.70 Euro / Nederland 3.70 Euro Belgium 3.70 Euro/Schweiz 8.00 CHF England 5.8 3.90 GBP
112435 Sayı: 2006 08 Ağustos 2006
2.5 YTL (KDV Dahil)

L-Manyak

OMLET

AH BE.. BİR SOKSANA GÜNEŞ YAĞI KALDI MI DİYEP.. MENEMEN YAPIYORUM BEN ONLA.. BOORUM ZIKTI BİZİ.. HABARİN YOK!..

ORTAY ve CEVDET

yaz-çiz : melikşah

AĞUSTOS SAYISI SIMSICAK

CABBAR BABA

ZIGAN ADAM

KATALOG

HAYVAN ADAM

Eşin Serbest ALTUĞ

HATIRALAR GEÇİDİ

YÖNETMEN İKRAM ABİ VE ASİSTAN YAŞAR

BOKATİZİ

aşçı

TOY SİTORİ: EKRAN KARASI

Efendi çocuk Tanrıcağın küvüdü düşecek

KAAN ERTEM

DEDEKTİF SANLI

BOİNG BURHAN

ISLAK KÖPEK

CİNNET PİJAMASI

GAZETE BAYİLERİNDE

ATOM

KIZLAARIZ.. OLMUYOR AMA BÖYLE -İSKALIYOSUNUZ GÜNEŞİ -BOZUYOSUNUZ GÖLGEYİ...SU TARAFA DOĞRU KAYIN BİRAZ ..HADİ BAKAYIM- DEVRİLMEDEN USUL USUL...

Akşamsefa

770

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

10 Ağustos 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/33 **1.25** kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

HELLBOY

Büyük Ortadoğu Projesi'nin Taşeron Kahraman'ı Cehennem Oğlanı İsrail, Ortadoğu'yu yakıp yıkıyor...
Arap alemi baklava yiyip, Çırağan camından bakıyor...
Reco'muz da al-sat işinde ekmeği kolluyor...

SIRA BİZDE..

CAGCAG

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR GÜLÜ

SEFA'DAN ÖSS REKORU -43.5

ÖSS'deki gururumuz, Leman dershanesinin dahi çocuğu Sefa Boyar, nihayet hedefine (-1.5) puan farkla da olsa(-43.5) puan alarak ulaştı ve ÖSS tarihinin en kötüsü oldu.. Gazetelerin ve televizyonların yoğun ilgisini soğukkanlılıkla bertaraf eden Boyar, ÖSS sistemine de, bu sistemi savunana da verdi, veriştirdi..

Özellikle sınavda iptal edilen bir soruya takılan Boyar, "Adamlar tüm olanaklarına karşın bir yılda doğru dürüst 180 soru hazırlıyamıyor..Sonra da kalkıp öğrencilerden bunları çözmelerini bekliyor.. ÖSS önce soru hazırlamasını öğrensin sonra sınav yapsın" diyerek tepki gösterdi..

İnternette sonuçların yayınlamasıyla Mersin'in kızgın güneşi altından kalkarak internet kafeye koşan Sefa Boyar, puan tablosunu görünce(orada ayrıntılı bilgiler yoktu) hafif bir kıllanma yaşamış ve postacı yolu gözlemeye başlamıştı…

Geçtiğimiz hafta Leman dergisi baskısı taze bitmişken tüm Leman ailesini sevince boğan güzel haber geldi..

Boyar, sadece bir doğru soru yapmış.. Ve branşındaki soruların hepsini yanlış yanıtlamıştı..

Sefa'nın başarısı önce baz istasyonlarından sonra da fısıltı gazetesinden tüm Türkiye'ye yayıldı..

ÖSYM Başkanının, " bu çocuk ortalarda yok galiba başaramadı" şeklindeki demecine ince ince bilenen Boyar, -43.5 karşılık gelen sınav sonuc belgesini eline alınca ağzından, "Sefa burada, ÖSYM başkanı şimdi nerede" sözleri dökülüverdi..

Sefa'nın bundan sonraki demeç seyri ise ÖSS tarihinde yeni bir sayfa açacak gibiydi: "ÖSYM'nin dayanamadığı tek şey başarısızlıktır..ÖSYM başkanı birinci için bir dakika konuşurken benim için 10 dakika konuştu. Başarısızlık ÖSS'nin sonunu getirecek. Tek korkuları bu..Gelecek senelerde -45ler çoğalırsa bu sınav sistemi çöker"

ELALEMİN TANKINA TAŞ ATAN ARSIZ ÇOCUKLAR!

Aksaray PAŞAOĞLU

Bilmiyorum hiç inanılır birşey gördünüz mü? Ben görmedim. Onun için bugün size yine inanılmaz, yine çok müthiş bazı olaylardan söz edeceğim. Bu arada okuyucularımdan biri **"sandırık kanal"**dan **"şeftalkomposta"**ma bir **"Duybunu"** göndermiş. (Şu anda yazımı yazarken beynimde inanılmaz bişi bişi gibiler oldu ve birdenbire "internet" yerine sandırıkkanal demeye karar verdim. E-Posta yerine "şeftalkomposta", mesaj yerine de "Duybunu" diyeceğim. Okuyucumun kısa duybunusu son derece manidar: "Sayın Paşaoğlu, acaba bizler, bütün yazılarınızda hep inanılmaz şeyler anlattığınız için mi? Yazdıklarınızın tek kelimesine bile inanmıyoruz?" şeklinde **yarı aforizma yarı kavun ama biraz da egzotik gri kukara** kokan bu tek cümlelik "duybunu" ya hemen çok enteresan bir haberle yanıt vereceğim.

EMPATİ YETENEĞİNİZ VARSA SAVAŞ DAHA DA ACITIYOR.

Bakınız **ABD Başkanı** sayın **Corç Bush** 1998 yılında İsrail'e gittiğinde mekanik bir helikopterden İsrail'in en dar bölgesini görünce bakınız onun gözleri yaşarmış ve **Ariel Şaron**'a dönerek: **"Bizim Teksas'taki evlerin garaj yolları bile İsrail'den daha geniş."** Demiş. Şimdi siz buna da inanmayacaksınız. Ama hakikaten öyle. İsrail'de sahilde yürümek isteseniz bir ayağınız denize batıyor ve siz karga gibi yalpalaya yalpalaya çorabınıza su girip yürümek zorunda kalıyorsunuz. Karşıdan biri gelse ona yol vermek için yana çekiliyorsunuz ve despot iki polis gelince orası **Suriye**'ymiş ve inanılmaz zindanda insanlık dışı **Beşar Esad muamelesine** maruz kalıyorsunuz. Bakınız İsrail'e ben hiç gitmedim. Ama ruh yuvarlak masamın inanılmaz eşit parçalara bölünmüş empati dairesini müthiş bir rulet gibi döndürdüğümde yüreğim minik ve haylaz bir özdeş topçuğu gibi hoplayıp zıplayıp mutlaka sayın Bush hanesinde duruyor ve ben her defasında kendimi o helikopterin içinde gözlerim devasa bir amansız pınarın altı metrelik dalgası gibi önüne çıkan selleri yıkıp geçecek azgın debi paskalı basıncı tipi ağlayarak İsrailli vatandaşımın vücudunu sımsıkı saran o dapdaracık streçülkeye bakarken buluyorum. **Oldu dediğinizi duyar gibiyim.**

KORKUNÇ İŞGAL BİZİ DE TEHDİT EDİYOR.

Bazı okuyucularım benden **hiç değilse İsrail'i kınamamı** istiyorlar. O konuya döneceğim. Ama çok daha vahim olan başka birşey var. Bakınız geçenlerde **bu coğrafyanın gözbebeği sayılan** ünlü bir kenti ziyaret ettim. Oraya indiğimde bakınız nasıl bir manzarayla karşılaştım. Havaalanındaki uçaklar tahrip edilmiş, korkunç birer **daynazor iskeleti** veya **tosurus enkazı cesedi** haline gelmişti. Havaalanında en az beşer metre derinliğinde çukurlar açılmıştı. Terminal binasının hemen hemen bütün camları kırılmıştı ve bina kullanılmaz haldeydi. **Bir zamanların bu şaşaalı kenti adeta hayalet bir Red Kit guluç kasabasına dönüşmüştü.**

Elimde bizon kürkü minik valizimle şehrin sessiz ana caddelerinde ibiksiz bir yalıçapkını ürkek adımlarıyla dolaşırken ters dönmüş otobüslere ve delik deşik olmuş gökdelenlere bakıp titredim. Bu iğrenç saldırıya onbin kere lanet okudum, **şit ettim.** Hangi kentten söz ettiğimi anladınız. Orası Ankara. Ankara şu anda kıllı karabacak uzunluğu 6 metreye ulaşan Solifugae türü dev yamyam örümceklerin istilasına uğramış durumda. Lanet yaratıklar gece çıkıyor, et koparıyor. **Ters çevirdiği sırt üstü yatan boş bir otobüsün ellerini iğrenç salya ipiyle karyolaya bağlayarak o genç otobüsün ırzına geçmeye çalışan ve yılışık tiz bir kahkaha çıkaran milyonlarca zalim dev örümcek hızla İstanbul'a yaklaşıyor.** Bir süne zararlısı kisvesinde uçağa atlayıp önde gideni bile var. Bir kobradan milyarlarca kez zehirli dev yamyam örümceklerin, Boğaz köprüsünü İstanbul'luların başına yıktıklarını görür gibi oluyorum. Medyanın neden sessiz kaldığını anlamış değilim.

İSRAİL VE MÜTTEFİKLERİNİN KÜLTÜREL DEĞERLERİ SALDIRIYA UĞRUYOR.

Bakınız şu anda yazı yazıyorum ellerim kollarım inanılmaz dolu. Ama bazı okuyucularım hâlâ ısrarla iteleyerek **benden İsrail'i kınamamı istiyorlar.** Oraya döneceğim. Ama bu tezcanlılık, bu **hadi be adam kınasanacılık** Türk insanını Londra asfaltından alıp **Ahmedinecad İran'ı vatandaşı ekseni Hürremşehr'i inanılmazı şer otobanına oturtmuyor mu?** Bu arada bakınız **Filistin**'de, **Irak**'ta, **Lübnan**'da o ülkelerin kültürel değerlerinin yağmalandığını iddia edenler var. Peki bu sadece o coğrafya'nın sorunu mu. Acaba aynı şeyler **İsrail, ABD, İngiltere üçgeninde** de yaşanmıyor mu? Bakınız geçenlerde **İngiltere**'de bir müzede **iğrenç bir saldırı** yaşandı. **"Oyuncak Ayı Müzesi"**nin altı yıllık bekçisi **Barney**, sıcaklardan cinnet getirerek müzeyi dağıttı. **Doberman Barney**'in ısırarak paraladığı oyuncak ayılar arasında Elvis Presley'in elli bin dolarlık ayısı da var. Yokolup giden bu değerleri yerine kim koyacak? **O kakavan Ahmedinecad mı?** Zürafa endamlı Beşar Esad mı? Bu arada yazı uzadı, **İsrail'i kınayacak yer kalmadı.** Çok az bir yer var, **o da Hizbullah'ı kınamaya yetiyor.**

LeMan

Gudmorning! ABD'nin Ortadoğu'dan sorumlu komutanı John Abizaid: "Irak'ta iç savaş çıkabilir" demiş..

Sıcaklar yakıyor, kavuruyor..

Suç oranları 6 ayda yüzde yüz arttı..

Kadın polis çete reisi çıktı..

İsrail, Lübnan'ı vurmak için Bush ve Blair'den askerler kaçırılmadan haftalar önce onay almış..

BAŞBAKANA ULAŞAMAYAN EYLEMCİ FINDIĞINI YERLERE SAÇTI...

Başbakan Erdoğan, 100 bin kişinin katıldığı "Fındık mitinginde" sert müdahelede bulunmadığı için Emniyet Müdürü Rıdvan Güler'i görevden aldı..

LeMan olarak yine bir ilk'e imza atıyoruz!.. Bir düğünde atılan kurşunlara zum yaptık ve gördüğümüz sahne bizi dumura uğrattı.

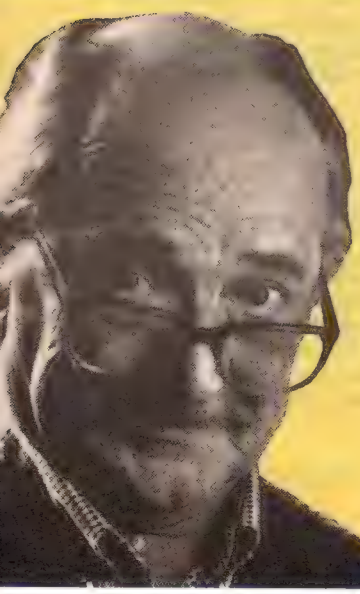

Bizi bir büyük mesele ve ekmek sahibi yapan Oğuz Ağabeyimiz, ustamız, babamız...

Nur içinde yat...

Mesafesi

BATI İNTİHAR EDERKEN

NİHAT GEN

Ağustos 2006, bugün itibariyle Afganistan'da savaş sürüyor ve üç ayda beşyüz ölü rakamını ajanslar geçiyor. Irak'ta bugün itibariyle yüz ölü rakamını ajanslar geçiyor ve Lübnan'da yirmi günde binin üstünde ölü. Amerika'nın ve İsrail ve bunlara susup işbirliğine giren Avrupa'nın dünya savaş haritası bu... Yüzyılı çoktan doldurduğuna göre 'bitmeyen savaş koyalım adını. İngilizlerin dünya petrol ve madenlerini ele geçirmek için 1. Dünya Savaşı'nda çizdiği haritayı şimdi Amerika yeniden inşa etmek istiyor.

Aynen Bosna'da olduğu gibi susuyorlar, çünkü, Sırpların altı-yedi ayda tüm Boşnakları kesip bitireceklerini hesap etmişlerdi, evdeki suskunluk planı çarşıya uymadı, Sırplar altı-yedi ayda yüzbin soykırım rakamına ancak ulaştı ve geriye milyonlarca Boşnak kaldı ve sonunda Avrupalılar, bu iş insanları gıdaklarından kesmekle ve kesme işi çok çabuk olmayacağını anlayıp ateşkese yanaştı. Ateşkes de sayılmaz, Boşnaklar tam saldırıya geçecekler tam güçlenip orduları silahları oldu ki, batılılar durun dedi... Üstelik Yugoslavya'dan ayrılan her devletin milli bayrağı var, çünkü Dayton antlaşması karmaşık bir idare yönetim... Yani Boşnaklar taviz verdi, zorla dayatıldığı için 'ateşkes' olabildi... Ortada Batılı ülkelerin bir barışı yok, Boşnaklar taviz verdiği için savaş durdu... Aynısı Lübnan'da. Batılıların ateşkese yanaşması için ölü rakamının ikiyüzbinlere fırlaması şart. Aşağısı batıyı imana getirmiyor. Batı Lübnan'da susuyor, çünkü, İsrail'in birkaç ayda yüzbinlerce Müslüman yok etmesini bekliyor. Yüzbinlerce Müslüman ölmeden de batılılar ateşkese yanaşmaz, yanaşmıyor.

Ajansların, gazetelerin, siyasilerin söylediği herşey yalan. Indepent, Guardian gibi gazeteler dahi yalanla kurulmuş bir düzen kullanıyor, bugün hepsini açın okuyun, dinleyin, yüzbinlerce başyazıda onbinlerce şii-sünni kelimeleri geçecek... Yalan. Ortadoğu'da Şiilerle Sünnilerin derdi yok, problemi hiç yok, aynı camiye aynı kahveye gidiyorlar, evleniyorlar, aynı apartmanda aynı sokaklarda gül gibi yaşayıp gidiyorlar. Hiçbir şekilde ayrım-gaynım yapmıyorlar. Ama bir Sünni-Şii ayrımı bütün batılı gazetelerde... Sünni-Şii diye yaza yaza bir derin iç savaş planları... İşte İngiliz birliği Basra'da Şiilerin camisine bomba atarken yakalandı, daha nicesi...

Batılılar akıllarına gelen, buldukları icat ettikleri en akıl almaz vahşi bombaları kullanıyorlar, işte İsrail kimyasallar kullanıyor, işte İsrail çocuk ve kadınları öldürüyor... Ve Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda İsrail büyükelçisi Hizbullah'ın çocukları kalkan yaptığını söylüyor. Özür dileyeceklerine, kınayacaklarına, aksine suçluyorlar, bu da yalan. Suriye Beyrut sınırında binlerce kaçmakta olan mülteci arabalarını gördük, hepsi çocuk ve kadın doluydu, sorduk, erkekler nerde? Bir şehir birkaç günde nasıl tahliye olur, zaten üç haftada bir milyon insan onca gemiye rağmen ancak kaçabildi... Türkiye medyasından Sami Kohen ve Cüneyt Ülsever de İsrail konsolosunun dilini kullanıp Hizbullah çocukları kalkan yapıyor dedi. Bu insanlık vahşetini kınamamak, bu bombalara öfke kusmamak için her yolu deniyorlar. Üstelik bunların savaştan haberleri yok mu? Bu savaş çölde, Çubuk Ovası'nda Mohaç Ovası'nda geçmiyor, bu bir şehir savaşı, nereye kaçacaksın, İstanbul bombalansa nereye gideceksin, Silivri'ye doğru ya da İzmit'e doğru, sonra Cüneyt Ülsever gibi İsrail ağızları, çocukları kalkan yaptığınızı yazacaklar.

Bu yalan rüzgarları medyayı İsrail'in emrine vermesi yetmiyormuş gibi, dünyanın büyük güçleri İngiltere, Amerika, Fransa Akdeniz'e büyük yığınaklar yaptı, Kıbrıs Adası şimdiden Amerikan bombalarının deposu oldu. İsrail'e lojistik destek için batılı ülkeler elele... Ayrıca Basra, Suud toprağı, Körfez ülkeleri binlerce savaş gemisi ve yüzbinlerce füzeyle dolu... Lübnan dediğin toprak parçası Türkiye'nin Rize'si kadar ancak var, ama toplanan yığılan depolanan bombalara bakar mısınız, bombaları toplayıp bir depoya koysak üç Lübnan büyüklüğünde silah deposu olur.

İşte batı... Diktatörlükleri bahane edip deviriyor, ki, bu diktatörlükleri kuran da kendisiydi, radikal terör örgütlerini bahane edip vuruyor, ki, bu terör örgütlerini kuran kendisiydi... İslam, şeriat, Müslüman bahane edilip ülkelere giriliyor, Guentemela üssüne binlerce Müslüman toplanıp işkence ediliyor. Guentemela'nın yargıda hukukta yeri yok... Ama Avrupalılar dahi Guentemela işkence üssüne Müslüman genç taşıyan uçaklara hem izin veriyor hem soruşturma açıldığında sessiz kalıyorlar. Bütün medya Müslüman diyor Şii diyor, niçin 'insan' denmiyor... Müslümanlar altı başı yedi kolu olan tuhaf yaratıklarmış gibi...

Amerika ve İsrail Birleşmiş Milletler'i devreden çıkarması yetmedi, bir de Lübnan'daki BM temsilciliğini bombaladı sekiz on ölü... Özür dahi yok. Arada bir karar almak için toplansalar dahi dinleyen yok ipleyen yok. Kim dinlemiyor BM kararlarını, İsrail. Golon'u, Doğu Kudüs'ü, Gazze'yi otuz yıldır işgal etmiş...

Bu bitmek tükenmez dünya savaşı daha ne kadar sürecek, İsrail Lübnan'daki tüm Müslümanları öldürse bitecek mi, Irak'taki tüm Müslümanlar öldürülse bitecek mi, Afganistan'daki tüm Müslümanlar öldürülse bitecek mi?

Ve dünya tarihinin en dengesiz en acımasız savaşına dünya basınından destek, dünyanın en gelişmiş devletlerinden destek, bu dünya savaşı büyük işbirlikçileriyle devam ediyor...

İşte batı...

Oysa batı, dünyayı döndüren kültürün felsefenin teknolojinin adıdır. Dörtyüz yıllık inanılmaz bir bilimsel rüzgarın tarihleri ve çağları derinden kökünden değiştirmesinin adıdır... Kaldırımların üniversitelerin şehirlerin ilaçların aşıların buluşların keşiflerin hukukun siyasetin hijyenin estetiğin sanatın insanlığın adıdır... Batıya ne oldu? Şimdi tam yüzyıldır batı denince nükleer bombalar, saldırı, işgal, iç savaşlar çıkartma, ajan servisleri, batı denince bir ülke dahi yetmiyor üç beş ayrı ülkede aynı günde bombalar savaşlar...

Dörtyüz yıllık aydınlanmanın ve teknolojinin sonucu şimdi bomba oldu. Batı denen bu dörtyüz yıllık ilerleme macerası

Devamı 12. sayfada

daral@leman.com.tr

DARALLAN TİMSAH TRİPANAZOMİGAMBİYETSİZLER

ÇAĞATAY

*YENİ KANKA LİBİDO LÜTFÜ...

SIKILHAN

- Sıkıl, Hırgürkan konuşuyor, gardaş nasısın? Dinle: Ben bi tır kamyonuyla beraber kaçak durumdayım. Memur Abiler peşimde olabilir. Daha hızlı kaçabilmek için tırın arkasını sizin apartmanın bahçesine bıraktım. Meraklanma içi boş. Damperde bi zula filan yok yani, sadece araç hafiflesin diye. Sen şimdi o tır arkasına gözkulak oluyosun, ben peşimdekileri ektikten sonra emaneti almaya geliyorum.

- Ne yaa, kertenkele kuyruğu mu bu? Nie bizim bahçeye tır damperi bırakıyon ?

- Olm içi boş dedik lan, tırsıcak bişe yok. Olay damperle ilgili diil, tırın kornasıyla suç işledim.

- Nası yani "düüt" diye mi?

- Dalga geçme dütoğlanı. Keyfimizden yapmadık lan! Ekmeğimizin peşindeydik, mêkanımızı koruyoduk. Karı gibi arkadan vuranlara, kalleşçe ispiyon yapanlara, eve götürdüğümüz iki lokma ekmee gözdiken alçaklara hadlerini bildirdik. Moda oldu şerefsizlere, şurda turizm sezonu biiç cafemizden üç beş para kazanıcaz, cafede "pöt" diye ses çıkarsan "vay yandan gürültü açtılar" diye hemen ispiyon ediyolar. Hayır bahçede çaldığımız müzikler de, bir "çakkıdı" olsun bir "dansöz" olsun sezonun en iş yapan parçaları. Yandaki dondurmacı daha ziyade İsmail YK açıyo mesela, kumpirci komple ecnebi çalıyo, sokağın başındaki Klab Kuku; Şakira- Beyonce karışık çalıyo...

- Tır?

- Şu anda tırın si siidipileyırında "Best Of Çılgın Sedat" çalıyo.

- Kornayla nası?

- Korna klasik yaa, "Doot doot" şekinde herangi bi melodisi yok. "Hadise nası cereyan etti" diyosan şu şekil oldu. Ekipten Şefik Abi mekânı şikayet üzerine kapatmaya geldiğinde, bi şekide "Yandaki çift katlı evde oturan Hacı Teyze ispikliyo sizi"diye bi istihbarat aldım ben. Delikanlıyız şununşurası, bir yaşlı kadına, bir teyzeye hele hele bir hacıya el kaldırıcak halimiz yok. Oğlu askerden izine gelmiş O'nu kıstırdım köşeye ben de. Kafasını bandırdım tırın kaputuna "Doot doot" verdim kornaya coşkuyu... "Alın lan" dedim "size gürültü". "Burda" dedim, "Garsonu, ocakçısı, otoparkçısı, onüç parsonal ekmek yiyo, halt etmeyin, oturun evinizde şerefsizler" dedim. Kulağı mı patlamış noolmuş, koşup rapor almış, "Kulağıma tır kamyonuynan gürültü ettiler" diye müşteki (şikayetçi) olmuş bu. Memur abiler de haklı görevlerini yapıyolar, peşime düştüler haliyle. Ortamlar durulsun bakıcaz artık bi çaresine. Haksız mıyım ama abi, hep Avrupaya uyum krikosu hesabına oluyo bunnar. Avrupa sana "Git delikanlının ekmeğiyle oyna" mıdiyo. Bilakis "Turizimini yap, teybini aç, 'upsık upsık' tempo olayına gir, parayı kap, zengin olucan ben seni öyle bünyeme alıcam" diyo. Parsonal işsiz kalsın, sessiz ıssız sokaklarda mafyalık etsin daha mı iyi? Hıı... Alo...Lan, Sıkıl, orda mısın, alo...

- Dooot, dooot, dooot....

- Sıkılhan naaber baba, Çağatay ben. Bak ne diicem, olm bunca yılın internet pornosu kollektörüyüm; toplam yediyüzsekdokuzbinüçyüzyetmişdört kukuluk ağır bi arşivim var, ben bööle bişe görmedim. Usta inanmazsın internette kendi pornomu buldum. Ne hale gelmiş lan bu memleket.

- Sünnet düğününü mü yayınlamışlar?

- Ben ciddiyim Sıkıl yaa. Bi bakar mısın, o görüntülerdeki ben miyim?

- Nerene bakmam gerekiyo.

- Abi bırak makarayı şimdi, herif fecii halde bana benziyo. Gerçi ben böyle bi olaya karıştığımı hatırlamıyorum. Alkolluykene felan seks tuzağına düşürmüş olmasın beni fettan bir kadın. Düşürdülerse gidip bi daha düşücem de o bakımdan soruyorum. Yıllardır şu PC ekranında eloğlunun her türlü çatırçatır yiyişini, türlü çeşitli kukuyu loş odalarda saatlerce seyredip pipimi yaralamaktan bıktım lan. Sen görüntülere ii bi bak belki kızı tanıyorsundur. Hem bak, arka planda sadece eli görünen bi herif var. Bak bakalım o sen misin. Beraber miydik, olay bir grup muydu, başka kızlar da var mı,bi daha düşelim lan seks tuzağına. Kapadın mı? Alo... Lan tek başına çekilmiş bi pornonu yakalarsam silerim seni defterden haa, bana da haber ver tuzak filan bulursan... Alo...

- Sıkılhan, ben Ömür Dayın. Müjdemi isterim, senin kız arkadaşlardan filan Ali Sâdi'yi görmek isteyen varsa hemen koşup gelin bizim buraya. Ali Sadi, Mehmet Ali Erbil'in oğlu. Hanımı felan hepsi burdalar. Bak o çocuğun basında hiç görüntüsü yayınlanmadı daha. Resim filan da çekersiniz, piknik yaparız, soğuk bira aldım ben. Rokınkoka gideceğinize kapıp çadırınızı gelin buraya. Bak ciddiyim ben, Memedali'nin hanımı bizim burdan birinin hala kızıymış, geçerlerken uğramışlar, siyah minibüsleri şöförleri, dadıları herşeyleri burda. Memedali kara gözlük takmış ama bebekte gözlük filan yok gayet net görünüyo. Şu anda dere kenarında çay içiyolar, gelirseniz ben dut ağacının tepesinde saklanıyorum, çabuk len çabuk...

ATİLLA ATALAY sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

tuncay@leman.com.tr karatan@leman.com.tr

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Akşamsefası

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

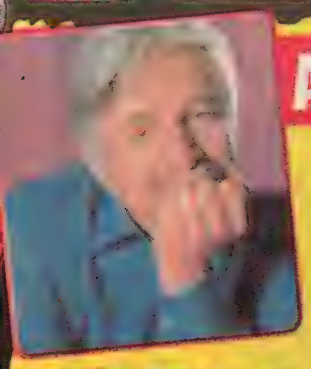

ALİ KIRCA PURNUSUNDAN SONRA HAYAT

KARPUZ DALDA ASILSIN MEMDUH ÇAVUŞ NASILSIN? O GÜZEL DUDAKLARDAN ALİ KIRCA ASILSIN!!

Çok güzel mailler geldiği gibi, abur cubur saçma-sapan linkler yollayan okuyucularda var.. Tesadüfen birine tıklıyınca bende birden ünlü spiker Ali Kırca'nın seks görüntülerine nail oluverdim... Kamasutralı, viagralı, tokatlı muhteşem atraksiyonlar... Alev alıyor yatak! Fakat fon müziği **Ezginin Günlüğü... Sezen Aksu..** Yine olmadı yani... *(Tamda orgazm olurken aklımıza Sivas Katliamı geldi mi hiç?)* Bunlar detay... Ne gerek vardı cümle alem bunları izlememize?.. **Bu kadar yaşam sempatizanı olmaya ne gerek var kardeşim??** Az daha bekleyin... İnternet anamızı avradımızı skmedi daha... İnterneti aslında Amerika'nın ilk önce "İstihbarat" için kullandığını, sonradan yine dayanamayıp bunuda paraya çevirdiğini biliyor muydunuz?? Az daha bekleyin... Ne yalan... Ne gerçek... Herşey iyice anlamını yitircek!! Daha üç gün önce, İsrail'in mahvettiği Lübnan'dan bi kaç gerçle konuştum tesadüfen mesengerde... "Amaaan... Ne savaşı kardeşim... Karı kız nasıl oralarda seni ondan haber ver" muhabbetine girdiler!! **Hah hah!! Skerim gerçek hayatı... Sanal sanal yaşarım... Sulu-kuru karıştırır içerim... Nasıl olsa "STRES BİTMEZ-VATAN BÖLÜNMEZ!"**

PES BE BİRADER!

Hey kurban olduğum.. Ty'de İBO Şov'a denk geliyorum yine.. İBO sahnede umut vaad eden elemana tavsiyelerde bulunuyor... Kasaptan kuyrukyağı al dedi. En yoğun orta kısmından, ceviz büyüklüğünde bi parça çıkar.. Parçayı kebap şişine takıp, onuda gırtlağına sok çıkar.. sok çıkar.. Sesin güzel çıkar, deyivermesin mi? Naptın ayol sen.. Lavabomu temizliyosun?

BOMBE

Yaz geldi geçiyor... Üç günde olsa, hala Ege'siydi.. Akdeniz'iydi bir beldeye gitmiş değilim.. Bu konuda niye tıkandığımı, anladım... "Dinlenmek isteyen" insanlardan değilim çünkü... Ne dinlencesi yav?.. Reaksiyon alamazsam tepki veremem! Kurur giderim... İstanbul'un Kilyos sahilleri var... Bi kaçtane güzel plajlar açılmış.. Üşenip oralara gidiyorum... İçinde hakkaten öküzün sığının olmadığı İtalyan tadında bir iki plaj var... İnsanları Normal avrupalı gibi... Müzikleri anırmayan, tatlı kıpırtılı.. Sakin sportmeni tavırlı vücutlar... Fakat işte insanoğluyum.. Sırt üstü boylu boyunca güneşe yatan bazı hanımlar... Nadiren bombeli vajina görüyorum.. Uzanmış ama kuşu bombe yapmış yokanya.. Kubbealtı... İçine bişey girse akustik yapıcak gibi.. Hahah!.. Cem Yılmaz, açılmamış vajina için "keçi ayağı" dediydi eskiden...

ANİDEN

Cihangir'den Ortaköy'e geçiyodum taksiyleri.. Tam Dolmabahçe Sarayı'nın önünden geçerken.. Hani sarayın kapı önünde kımıldamadan duran iki asker var.. Artık nasıl birşeye denk getirdiyse beni yarabbi hey kurban olduğum! Dakikanın beşte biri.. Yani yemin ederim artık bi denkgeliverme.. Askerlerden biri nasılda her yeri tutulmuşsa.. Aniden yay gibi esneyip rahatlayıverdi!!! Hem şaşırdım... Hem beni de çok rahatladım...

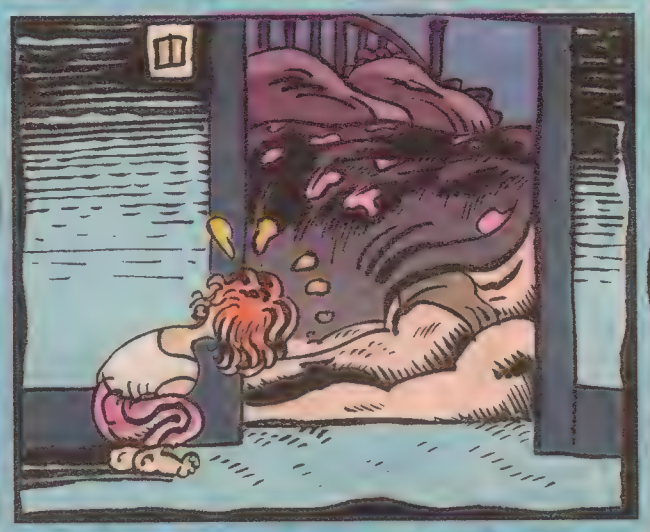

ANANIZIN KOYDUĞU YOLDA BEN ÇİZERİM

Sim, Nasıl başlıcamı bilmiorumm :(Ewet benimde kulağım şahit oldu, keşke olmasaydı aslında olmaması içinde dikkat ettiklerini sanıyordum, ama demekki öyle bi an geldiki dikkat mikkat çoluk çocuk hepsi unutuluverdi ve asla ne kendime ne de başkasına itiraf edebildim :(
15 yıl öncesi :(mevsimlerden sadece yaz olduğunu hatırlıyorum, çünkü hava sıcaktı ve bende 6-7 yaşlarındaydım, uyumuştum ya Tv izlerken ya da oyun oynayıp bir koltukta sızmışken, annemin beni yatağıma götürdüğünü hatırlıyorum, neyse ben uyumuşum bayaa bi sonra sanırsam çişimin gelmesinden dolayı uyandım ve ben odadan çıktım yarı uykulu sallana sallana :(annem babamın üstünde, o ana kadar ne bir ses ne de başka bir şey dikkatimi çekmişti odadan geri adımlarla odama girdim, sonra yere oturup sesleri dinlemeye başladım, hayatımda ilk kez böyle sesler duyuyordum. Nasıl çıkartıyorlardı, ne yapıyorlardı, sorular sorular sorular... Ağlamak istiyordum :((Sonra kendimi toparlayarak çocuk merakıyla birlikte işte.. Kafamı kapının arasından uzatıp tekrar baktım bu sefer babam üstteydi sanki altlarında yay varmış gibi yaylanıyorlardı, aslında ikisi de yerde yatıyorlardı... offfyaaaaaaaaaaaaaaa :'''(((gerisini boşverin ve yatağımın içine yorganımın altında sabaha kadar ağladım, tabi ne uyku ne çiş hiç bişi kalmadı...
Sabah hiç birşey soramadım sormadım, tek birşey soyliim görmek ve duymak benden çok şey aldı götürdü... :'''(((

Gön: Eylem D.

TEREGLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

Zaten sahneye konan bir oyun değil midir hayat?..

1

SESSİZ FİLM

2

Kulaktan kulağa

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
siyamlı profesör yattara valli

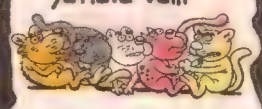

Tebe ocam, bizim buralarda te be ayçiçeği tarlasında bir delikten dibe inen bin delikten te böyle böyle çıkan kulaklı tarla bişeycikleri var be ocam. Nasıl tutuverecem ben onları mahsule zararcık vermeden?

Rumuz: Traktör

Cevap: Yavrucuğum, ziraat bankasına gidecen sen. Ben anlamam mandadan kuzudan.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER.

Kaşı kaşı.. Az aşşası. Hah.. ohhh.. ohhh...

Kral II. Böflek

Hekimbaşı, dün akşam başım müthiş ağrıyordu, şafak vakti savaşa girdim, ağrı o an şıp diye pıçakları kesilmiş gibi kesiliverdi. Boynumda bi acı var o kadar. Bi de kamımdan konuşuyorum.

Kral 16. Yokobaş

CEZMİ ERSÖZ

Düşler Üşümeye Baş

Çok ama çok uzaklardan gelmişti. Bir taşra kasabasından... Çalıştığı okuldan birkaç günlük rapor almıştı. Yıllardır düşlediği kente gelmişti sonunda, İstanbul'a... Bir telefon kulübesinden arıyordu beni. Sesi çok coşkulu, ama bir o kadar yaşamıştı... **Sana ulaşmak ne kadar zor,** derken sesi heyecanla titriyordu. Otobüsü bir iki saat erken gelmiş. Evinde kalacağı arkadaşına ulaşamamış. Bavullarını bir emanetçiye bırakıp bir başına şehri gezmeye başlamış. Sırtlarını denize veren sabahçı kahvelerinde çay içmiş. Martılarla konuşmuş. Günün ilk simitinden yemiş. İstanbul'a, bir kuş gibi bırakmış kendini; bırakmış, kaderini bir an için bile olsa unutup...

Gittiği yerlerde, karşısına çıkan adamlar ona hep iyi davranmışlar. Hatta çay içmek için girdiği bir kahvede garson ona temiz bir masa örtüsü sermiş. Geldiği taşra kasabasında özellikle erkeklerin ona yaptıklarını düşününce bu ona bir mucize gibi gelmiş. Yıllardır karşılık beklentisi olmadan hiçbir yardım, hiçbir ilgiyle karşılaşmamış...

Bu incelikli tesadüfler ona inanılması güç bir özgürlük duygusu katmış. Onu yıllardır zehirleyen kaderini bu sabah, İstanbul'da, beni telefon kulübelerinden yana yakıla ararken hiç olmadığı kadar sevmiş... Tek korkusu varmış, beni bulamamak... Bu şehri zaten en çok ben içinde yaşadığım için seviyormuş...

Durmaksızın konuşuyordu telefonda, öyle çok şey birikmişti ki içinde, her şeyi bir anda anlatmak istiyordu. Kalbi bir çocuk kalbiydi onun. Büyüklerin hiçbir oyununu öğrenmemiş, öğrenmek istememiş, kınılgan, iyi kalpli bir çocuk... sonunda gelebilmişti ya düşlerinin şehrine, bütün düşmanlarını bağışlamıştı. Öyle doğaldı ki, telefonda, onca gürültünün arasında bana hayat felsefesini anlatıyordu... Onu yok sayan dünyaya bütün kollarını açmıştı işte. O konuştukça, içimdeki o çok eski ağrı, o hayatımın büyük bir bölümünü kırgın sevdalarla kuşatmış deliliğim uyanıyordu usul usul. **Tamam,** dedim telefonda ölçülü, sakin bir sevgiyle. **Akşam görüştüğümüzde konuşuruz bunları. Akşam mı?** diye söylendi. İncecik kanadı sesi. **Ben nasıl beklerim akşamı böylesi heyecan doluyken... Lütfen çabuk gel. Lütfen, benim senin için hiçbir anlamım olmayabilir ama, ben senelerdir seni biriktiriyorum içimde. Senin yazılarınla uyanıyor, senin yazılarınla geceye karışıyorum. Benim için ne anlam taşıdığını asla bilemezsin...**

O an, o çok kısa bir an, onun bana duyduğu bu sahici sevgiyi kıskandım. İnsan kendisine duyulan sevgiyi kıskanır mı, ben kıskandım. Ne zamandır kimseyi böylesine derinden sevmemiştim. Böylesine candan özlememiştim. Böylesi sevgiler iyiden iyiye kolumu kanadımı kırdıkça, geç ya da erken, anlıyordum, sevilmenin değil, sevmenin asıl mutluluk kattığını bana... Belki bu yüzden yıllardır gazetelerde hep aşk yüzünden intihar edenlerin, başını derde sokanların, hayatını mahvedenlerin haberlerini okuyorum doymak bilmez susuzlukla... Kıskanıyorum, kıskanıyorum sevmek yüzünden mahvolan hayatları bile... İşte böyle anlarda sevgimi onu anlayan, onu hisseden herkese dağıtmak istiyorum. Sevgimle mahvolmak istiyorum. Sevilmek er geç biter; yaşadım gördüm. Oysa sevmeye hep sonsuz bir inanç gibi baktım. Bu sonsuz inançta hep erimek, erimek istedim. Çünkü sevmek dışında her şey bitiyordu, acımasızca, yaralayarak, zehirleyerek bitiyordu.

Biliyordum, hayatımı sadece sevmek kurtarırdı. Öldükten sonra benden anlam olarak geriye kalan tek şey yine neyi yürekten ve koşulsuzca sevebildiysem o olacaktı, sevgim olacaktı... Oysa ben ne zamandır sevgiyi sadece aktarıyordum. Sevilebilecek bir insan olduğuna öylesine umudum azalmıştı ki bu yüzden kendimi hiç sakınmadan, hiç çekinmeden, alabildiğine ve adeta çok eski bir isyanla içimdeki sevmek arzusunu kağıtlara aktarıyordum geceler boyu... Ve ne yazık ki yazım bittikten sonra geriye benden ve sevgimden pek bir şey kalmıyordu... sonra günler ve geceler boyu evimde ya da sokaklarda kendimi ve sevgimi özleyerek kimsesiz kalakalıyordum. Sonra günler ve geceler boyu yasını tutuyordum bomboş kalmış kalbimin...

Akşamüzeri bir kafede buluştuk. Solgun yüzü öyle güzeldi ki, bütün umutlarını kaybetmiş, ama hep soylu kalmış insanlar gibiydi. "Son bakışta aşk" gibiydi... Karşılığı olmayan mektuplar gibiydi. Bu yüzden her şeyi bir anda anlatmak istiyordu. Öyle çok susmuştu ki... Mektuplarında ne çok anlatırdı bu suskunluğunu... Koca okulda konuşacak tek bir insanın dahi olmadığını... Mesai arkadaşları, öğrencilere hayatı ve sevgiyi, yaşamanın anlamını öğretmesi gereken öğretmenlerin bir çoğu çoktan tüketmişlerdi hayatlarını. En ilericisi bile çoktan kaymış, kaybolmuştu çevresindeki boşluğun içinde. Erkek öğretmenlerin bir çoğu derslerinin olmadığı saatlerinde okey oynayarak, kalan zamanlarını futbol, borsa ve kadınlardan konuşarak geçiriyorlardı... Kadın öğretmenler ise boş saatlerinde ya örgü örüyor, dedikodu yapıyor ya da giyim kuşamdan konuşuyorlardı... O ise onlar gibi olamadığı ve yaşayamadığı için çoktan dışlanmıştı... Genç olduğu ve tek başına yaşadığı için çevresindeki erkekler onu sadece bir cinsel obje olarak görüyor; kadınlarsa tehlikeli bir rakip olarak gördüklerinden onu zehirli söylentilerle dışlamaktan başka bir şey düşünemiyorlardı...

Kendisinden çok, hayata yeni adım atan gencecik öğrenciler için üzülüyordu. Bu insanlarla mı öğretecekti onlara hayatın sevginin ve özgürlüğün anlamını... Bu insanlar nasıl olacaktı da, öğrencilerine farklı ve yasaklara başkaldıran bireyler olmaları gerektiğini anlatacaklardı... kendilerinde olmayan şeyleri nasıl olacaktı da öğreteceklerdi... Bütün gün okey oynayan ya da araba markaları, futbol ve borsa üzerine konuşan bir öğretmen öğrencisine ne verebilirdi ki...

Gidecek hiçbir yeri yoktu o taşra kasabasında. Dersi biter bitmez evine geliyordu. Evdeki işleri biter bitmez, yatağına uzanıyor ve sabahlara kadar kitap okuyordu. Bazen geceleri uykusu kaçıyor, içindeki susuzluk acı veriyor, o zamanlarda binbir özürle beni anıyordu. O kasvetli, o boğucu taşra kasabasında ne denli kuşatıldığını, ne denli yalnızlaştığını anlatıyordu. Bir insan; içindeki acıyı, birikmiş sevgiyi, düşlediği ve o an için imkansız olan yolculuk özlemlerini anlatabileceği bir insan anyordu. Susuz kalmıştı hayata... Susuz kalmıştı içindeki sevgiye. Susuz kalmıştı kendisine...

Sadece kitap okumak yetmiyordu ona artık...

Yaşanamıyorsa, kuşatılmışsa her yer, okunanlar hayatla sınanmıyorsa ne işe yarardı ki durmak-

Barbaros Altuğ

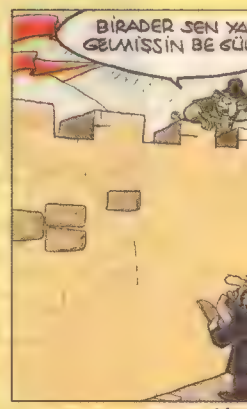

Mur

Akşamsefası

yordu

umak... Kendi içinde dön-
n ve hep okyanusu hayal
nehir gibiydi. Kendine ka-
durmadan. Alabildiğine ve
z yaşamayı öylesine çok
u ki, her özleminde duva-
ğı için geriye, umutsuzlu-
yatının en solgun suretine
du. Artık o bitmek bilme-
elerde, çıldırmamak için
ndine konuşmaya başla-
onunda bir doktora gitmiş-
r ne yapabilirdi ki, kasvet-
asabası bugünden yarına
ebilir miydi? Bir iki nasi-
iş. İnsanlarla konuş, sos-
retlere ağırlık ver, çok dü-
e çok okuma, demiş. Bir
lepressan yazmış. Ne bi-
doktor onun içindeki ka-
Ne bilecek ki içindeki
o en masum çılgın düş-
hep uzaklara gitmek, git-
ebilmek tutkusunu...
lar dolusu yazdığı mek-
a hep bu kanamayı anla-
du. Bir gün itiraf etti. Ok-
bendim!.. Bunu okudu-
çim öylesine acımıştı ki...
evgiyi gerçek hayatta bu-
ve bu yüzden içindeki
evgiyi kağıtlara aktaran
bir yazara okyanusu ola-
n, taşra kasabasındaki tı-
ir öğretmenin hüznü ve
ısız özlemiydi içimi derin-
n...
tuttum. Öyle bir sıcaklık
içime, içimde büyüyen ve
bana ait olan kaderimin
a aldım onu. Yumdum
ve ellerinin sıcaklığını
ttım. Anladım, ben daha
nadan içimde hep gizlice
kaderimde ona çoktan
mıştım... O ise bana hiç
den, bütün içtenliğiyle
kanayan yarasını göster-
rbirimizin içine koşulsuz
yle eğilip bakmıştık sonra.
ze dair hiçbir şey yaban-
nazdı artık...
e istediği her şeyi yaptık.
r yerde dans etti. Sokak
ıyla çene çaldı. Çiçekçi
hiç pazarlık yapmadan
aldı. Onun için peçetelere
şiirleri her defasında kut-
sessizlik içinde okuyup,
anayan gözleriyle gözü-
lerinine bakıp, şiiri çanta-
gizli yerine sonsuz bir
sakladı...
çok geç bir vakit evime
tiği alkol onu iyiden iyiye
mıştı. Belki de bu güveni

ona ben vermiştim. Kitaplığımı görünce hemen sordu: **Bu kadar kitabın hepsini okudun mu gerçekten?.. Evet,** dedim. **Okudum.** Sonra da sarıldım ona. Sarıldım ve aynı anda içimden, **ne çıkar** dedim, **ne çıkar; yaşanmıyorsa, hayatla ve sevgiyle sınanmıyorsa ne çıkar bunca kitabı okumaktan...** Sarıldım ona, içimde büyüyen kadere sarıldım; çırılçıplak bir yara olan ona sarıldım...

Hep gözlerime bakmak istiyordu. İki eliyle başımı sıkıca tuttu ve hep aynı içtenlikle yine sordu: **Nasıl yazıyorsun o yazıları. Yaşadıkların mı bunlar, belki de kurguluyorsun, yoksa içindeki derinliğe olduğu gibi izin mi veriyorsun...** Ben sustum, o ise durmadan sordu. Zaten benden bir yanıt da beklemiyordu. Öyle susamıştı ki inandığı biriyle konuşmaya... Bir ara banyoya girdi. Çıktığında yüzünde kanayan, ama gölgelenmiş içtenlik vardı. Ama soyluluğunu hiç elden bırakmıyordu.

Bu evde yaşayan bir kadın mı var? diye sordu. Onu sevdiğime inanmıştım. Benim insanımdı o. Bilinen ve bilinmeyen bütün sevgilere layıktı.

Bu yüzden içimde onu yitirme korkusunu hiç duymadan, **evet,** dedim, **sevdiğim bir kadınla yaşıyorum bu evde...** Bunu duyunca bir an sustu. Bir an kapandı kendine. Söylendi. Elleriyle saçlarını okşadı. Gözyaşlarını sildi. Acıyla gülümsedi kaderine. Ona hep coşku ve düşkınlığıyla gelen kaderine... **Seni sevdiğine göre özel bir insan olmalı. Onu tanımak isterdim,** dedi...

Konuşma yeteneğimi yitirmiştim sanki. Sadece sevgime acıyordum... Bu hayatın kurallarını değiştiremeyen sevgime... Sadece bir insanı sevmek zorunlu muydu... Bu muydu erdem, bu muydu sadakat.. Sadakat evime onca özlemler ve birlikte yarattığımız düşler içinde gelen ve sevgisini içimdeki kaderde büyüttüğüm insana sarılmadan uyumak mıydı... Ona dokunmamak, gözyaşlarını öpmemek miydi dürüstlük ve bağlılık... İnsan sadece ve tek bir insana mı vermeliydi bütün sevgisini...

Bu yakıcı sorularla seviştim onunla... Sevişirken ansızın duruyor, gözyaşlarıyla gözlerime bir hayal ötesi gibi bakıyor, **bu an gerçek mi, seviştiğim sen misin,** diyordu. Öyle çok kırılmıştı ki, mutluluk bile ona hep imkansızlık ve gözyaşlarıyla geliyordu...

O da benim gibi takıntılıydı. Çaldığım onca kasetten sadece birini ve kasette de sadece o şarkıyı çok sevdi. Adını vermek istemiyorum, ona özel. Hep onun çalmasını istedi ısrarla... Biz sevişirken hep onun o çok sevdiği şarkı çaldı, acıya ve aşka doyana dek, tekrar, tekrar... Ama ne kadar istense de acıya ve aşka doyulmuyordu, çünkü sabah oluyordu, kurallar ve zorunluluklar başlıyordu. Çıplaklık utandırıyor, düşler üşümeye başlıyordu.

O çok iyi biliyordu böylesi sabahları. Onu sevmediği işine ve içini karartan, kıran, inciten insanların arasına çağıran o taşra kasabasının sabahlarını... Dönüyordu işte o derin yalnızlığına yeniden. Dönüyordu kendi kendisiyle konuşarak geçireceği gecelere... Dönüyordu acı veren susuzluğuna... Geceleri susuzluğu dayanılmaz olduğunda beni telefondan yana yakıla aramaya dönüyordu... Dönüyordu işte bayağılığın faşizmine.

Çabucak hazırlandı. Çantasını toparladı. Giyindi. Biliyordum, neredeyse pek bir şey hissetmeden hazırlanmasını seyrettiğim bu anlar, birkaç akşam sonra tarifsiz bir acıyla çıkıp geleceklerdi ruhuma...

Kapıda son kez çıkarken bir kez daha sarıldık birbirimize. Birbirimizin kokusunu derin derin içimize çektik... Belki de son kez o içimde derinleşen kadere sarıldı, bense onun kanayan yarasını öptüm...

Kapıyı açtı. Sabahın ışığı doldu içeriye... geriye döndü, biraz mahcup, **senden tek bir şey isteyebilir miyim,** dedi... **Tabi** dedim, **tabi...**

Biz sevişirken çalan o şarkı var ya, dedi, **ne olur o şarkıyla kimseyle sevişme, o bize özel kalsın, olur mu.**

Kapıyı ardından kapatırken içeriye son kez sabahın ışığı doldu...

cezmier@leman.com.tr

* **Bodrum-Turgutreis.** 12-13-14 Ağustos tarihlerinde saat 20:30-22:30 arası **Turgutreis Marinası**'nda **Boom Cafe**'de söyleşi ve imzam var.

* **İsrail**'in **Lübnan**'daki insanlaraattığı bombaları ve füzeleri gördükçe kendimi çok çaresiz hissediyorum. Özellikle fuzelerin ve bombaların altında kalıp can veren yada sakat kalan çocuklara tanık oldukça çaresizliğim bin kat daha artıyor. **Amerika** ve **İsrail**'in bu korkunç saldırganlığına hissettiğim nefreti türkçe'de karşılayacak bir sıfat bulmakta zorlanıyorum.

* **Vedat Sakman**'ın **Konser Albümü** çıktı. Dinlemeye doyamayacağınız muhteşem bir albüm olmuş.

* **Akif Oktay**'ın beklenen Şiir Albümü çıktı: **SEN GİDERKEN... Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı** adlı kitabındaki bir yazıyı sevgili Akif Oktay albümüne almış iki gün önce dinledim. Akif Oktay beni yine ağlattı

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

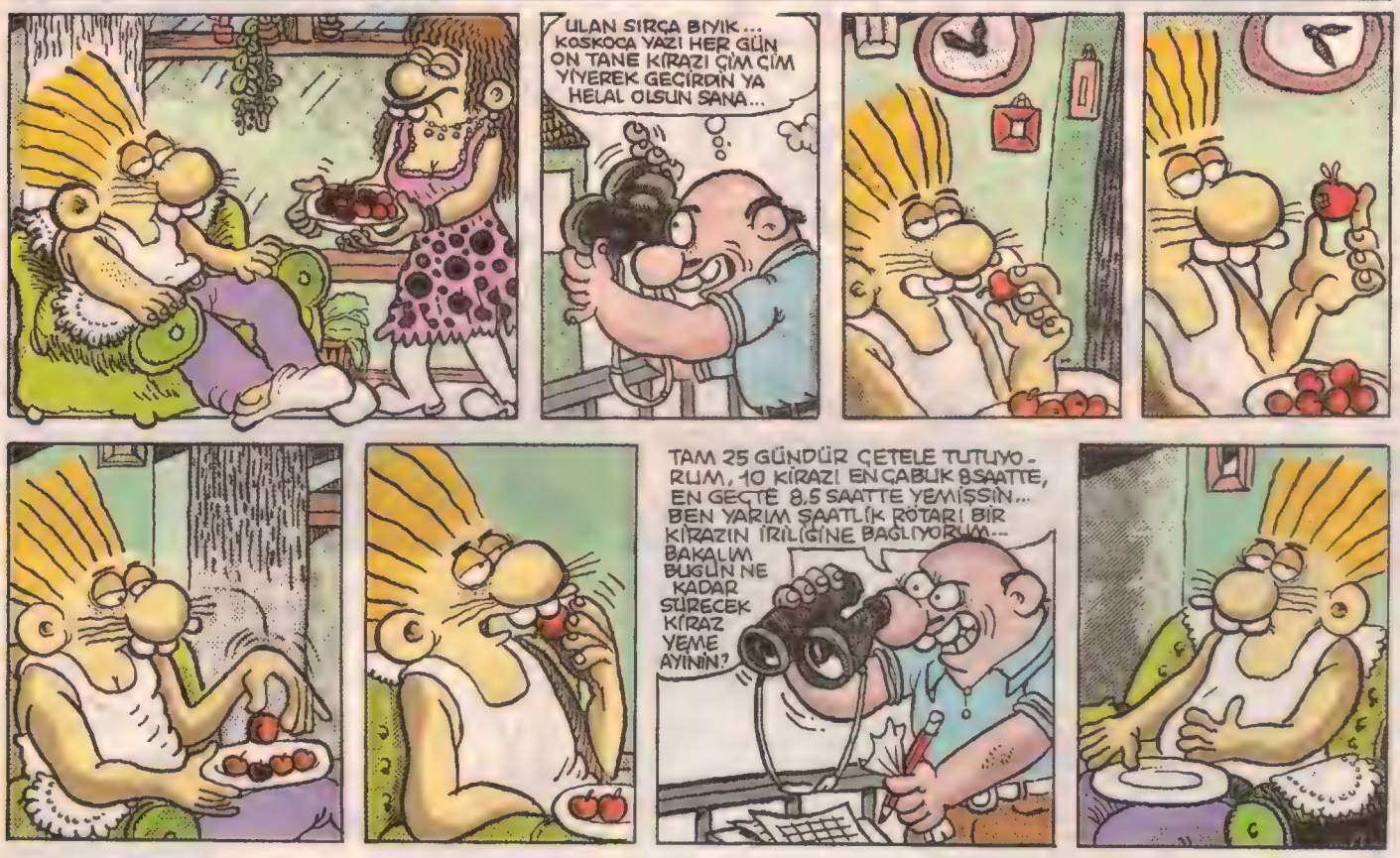

Espri: Muhittin Yılmaz Apak

dumur detayları

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur@leman.com.tr

Dumur köşesini bu hafta okurlar yapmak istediler ve genel olarak diyorlar ki, " uğradımız dumurları paylaşmazsak beynimizin kıvrımlarında kalıp kafamızın içinden bir basınç uygulanıyor, yani dumurun özgül ağırlığı; paylaştıkça hafifler denklemini vurguluyorlar..." Pek de haksız sayılmazlar, zira bu kural benim içinde geçerli ve ben de sizlerle bu minvalde paylaşıyorum zaten... O halde buyurunuz dostlar...

●●●●●●●

FINDIK İÇİ

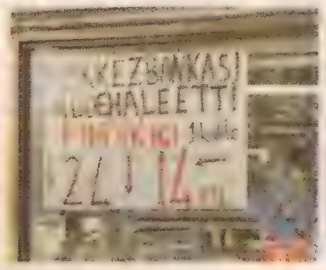

"Dumur detaylarını zevkle okuyorum hatta birkaçının üfürme olduğunu düşünmüştüm ama bu camekanda gördüğüm bildiri beni dumur diyarlarına götürdükten sonra tövbe ettim..." diyor Erhan Devekıran adlı dumurdostumuz...

"MERKEZ BANKASI MÜDEHALE ETTİ FINDIK İÇİ 1. kalite diyerek 24'ün üstünü çarpılamış iki yandan oklarla fiyatı aşağı çektiğini göstermek suretiyle 14 YTL" yazmış bir kuruyemişçi esnafımız... Fındığın ekonomi gündemlerinden düşmediği şu günlerde yine esnafımız koymuş son yorum noktasını...

●●●●●●●

HER ZAMAN HER YERDE EN BÜYÜK MANGAL!

Yurdum insanı her yerde mangal yapar...

Mekan : Seyrantepe, (4.Levent) bir tekstil atölyesi.... ***Olcay Turia***

Bu gerçekten inanılmaz bir detay... İkinci katta balkonsuz bir pencereye dışardan mangal monte etmişler... Mangal alemi için büyük bir buluş bu, balkon olmadan da keyifle mangal yapılabileceğinin dahiyane bir icadı, bence patentini almalılar... Velakin alttaki bakkalın üstüne arada bir kor halindeki mangal kömürleri düşer mi onu bilemiyoruz ama gerek detayı tespit eden dumurseverimizi gerekse bu müthiş buluşu hayata geçiren mangalsever zat-ı muhteremi canı gönülden tebrik ediyorum...

●●●●●●●

GARÇ PARK ETMEYİN

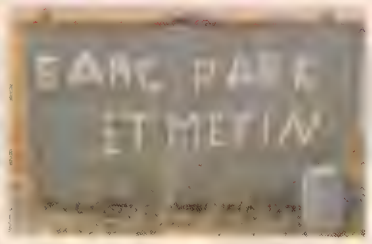

Mrb Eskişehir'den Aylin ben... Ya bi araştırma yapmadım, bu yazıyı kim yazmış ne anlatmak istemiş bilmiyorum ama üç ihtimal üzerinde durdum ben, biri; "araç park etmeyin", ikincisi; "garaj park etmeyin" bir diğeri de; sanırım garaj ile araç karışımı bişey olsun demiş, ben buna "garç" diyim öle olsun mu demiş, bilemiyciim valla... Çok öptüm, iyi bakın kendinize severek koparak okuyorum kalemine kuvvet abii...

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

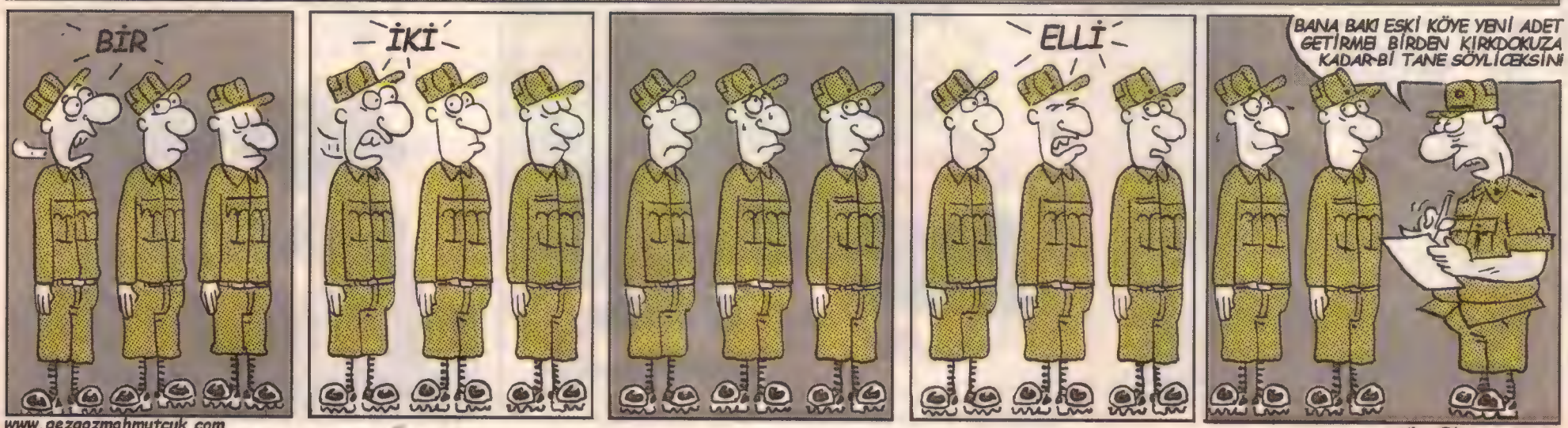

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

PANTOLON

METİN FİDAN

İSTİYORUM DİYORUM SANA!.. HAK EDİYORUM BUNU...KLİMA İSTİYOM!..BABAMIN EVİNDEKİ RAATI BIRAKARAK GELDİM SANA! Bİ KLİMA ALAMIYON!.KLİMA İSTİYOM BENN!..

ALLAAM!.YAV NURTEN, ESKİDEN BÖYLE DİİLDİN SEN!..HEP BERABER İSTE-SİNDEN GELDİK ZORLUK-LARIN!..NOLUYO LAN!.. BU HIRS NE ?!.

BAK! SEN DE TERLİYON... ÇOK SICAK İŞTE...

ÖF...ÖFKEDEN TERLİYORUM BEN!..

OĞLUM.ŞURAYA BAK CİLLOP GİBİ ENSE LAN İŞTE ...VUR!. VUR!..LAN,ELİNİ KORKAK ALIŞTIRMA...VURABİLİRSİN...

FUHAMAM...İNSANLARA KÖTÜ DAVRANAMAM!.. HEM NİYE VURUYOM Kİ; ONU AÇIKLAMADIN DAA?

AÇIKLAMA-SI YOK! ŞAKA YAPMAYI, EĞLENMEYİ ÖĞRENMELİ-SİN!..VUR, PATLAT!

PATLATAMAM... YAPAMIYOM.' SEN VUR!

"ON DAKKA ARA" NE ZAMAN! ÇOK ÇİŞİM GELDİ DE ?!.

GİT, İŞE LAN!..

NE DİYO?

ON DAKKA ARA NE ZAMAN DİYO!..

HEH HEH!.SİNEMA AH LAN BURA DVD'DE FİLM İZLİYOZ.! GİT, İŞE!.BAK BALTSEYE BASTIM. DURDURDUM FİLMİ HADİ..

PINK FLOYD PULSE

DURDURUN DA... SİNEMA GİBİ OLMU. YO İŞTE.'AH!.CANIM SİNEMALAR... "SÜREYYA" BİLE KA-PANDI!..NEYSE GİDİP İŞİYİM BEN..

RİPLEY! İT'S COMİNG! AARGG!

ALİ ABİ O TARAFTA SİGARA İÇEMİYOZ... KANAPENİN, SİGARA İÇİLEN BÖLÜMÜ BU TARAF!..

HADİ YA! PARDON!.. BİLMİYODUM... SÖNDÜREYİM ŞU MERETİ!..

YOK.İÇ İÇ!..AMA BU BÖLÜMDE İÇİVER...DİY-CEKS'İN Kİ, "HA ORASI HA BURASI NE FARKEDİYO?." DİYON MU?.DERSEN, ÇOK NEFİS Bİ CEVABIM VAR BUNA!?

metinfidan@leman.com.tr

YASİN 250ĞLU

yasin25@leman.com.tr

ARABİSTAN'DAN ÇÖL SICAKLARI GELİYOMUŞ...

ELHAMDÜLİLLAH!..

HAYIRDIR ABİ...

İDMAN YAPIYORUM, HAC MEVSİMİ YAKLAŞTI.

ÇAT

AA NAPIYOSUNUZ SİZ..

GÖRMÜŞ OLDUĞUN KADEHLERDEN SADECE BİR TANESİNDE ZEMZEM SUYU VAR.GERİ KALANI VOTKA...

VAAY MEDİNE RULETİ...

SELAM, BİNANIN ALTINDA Bİ DİNOZOR FOSİLİ BULUNMUŞ TAHLİYE ETMEK GEREKİYOMUŞ.

.....

VER LAN KİRAYI ...

BEN HRİSTİYAN OLMAK İSTİYORUM PEDER BEY...

ÖNCE VAFTİZ OLMAN GEREKİYO...

ŞARABI NE ZAMAN İÇİYORUZ..

1

TİŞÖRTÜM NASIL?..

GÜZEEL..!

VODKA CONNECTING PEOPLE

2

AA, NERDEN ALDIN...

ANNEM ÖRDÜ...

Akşamsefası

Baş tarafı 3. sayfada

nükleer bombayla sonuçlandı....

Hukuk, demokrasi, eşitlik, hak, siyaset, kültür hepsi, birey ve insan hakları, hepsi nükleer bombayla şekillendi....

Batıda insan birey hukuk hepsi nükleer bombalarla sonuçlanıp batıyı infilak ettiriyor...

Şu hale bakar mısınız, önce Sırplara sessiz kaldılar Boşnakları tamamen kazısınlar diye, sonuç ikiyüzbin ölü, şimdi İsrail'e sessiz kalıyorlar Lübnan'ı tamamen havaya uçursun diye, daha dün Rusya'ya sessiz kaldılar iki ayrı savaşta, hava bombardımanıyla dörtyüzbin Çeçen'i öldürürken seyrettiler...

Artık batının insanlığa bombadan başka sorusu kalmadı... Bu denli geniş sanayisi bu denli inanılmaz piyasaları bu denli büyük akıl almaz teknolojisiyle dünyayı kuşatmış bilgi, birikim tecrübesi varken, neden 'nükleer' bombalarıyla yola çıkıyor. Batıda bu intihar kim düzeniyor?

Batıdışı topraklarda batının hukukuna, vicdanına, birleşmiş milletlerine, yazarlarına, sinemacılarına, gazetelerine artık inanan tek kişi kaldı mı?

Bunun bir sebebi de sol siyaset...

Ben, zincirlerinden boşanıp hızla intihara koşan batının önce 'sol' düşüncesini kaybettiğini düşünüyorum.

İşçi Sınıfı'nın tarihinde çok büyük yeri olan İngiliz İşçi Partisi, Blair'le emperyalist bir savaşa karar verdi. Ve sonra Avrupa solu çoğunlukla Avrupa Birliği şemsiyesine karar verdi... Sovyetler dağıldıktan sonra sol işsiz kaldı. İdeolojisi bitti. Kimi çevrecilik kimi insan haklarıcılık oynamaya başladı... Avrupa'da solcular Avrupa Birliği'ni epeyce eğlenceli ve günlerini tıka basa dolduran bir tartışma olarak benimsediler...

Avrupa Birliği tartışmalarıyla Avrupa kıtasına mıh gibi çakılıp kaldılar. Ve tuhaf bir gelişme oldu, Avrupa solu, tarihinin getirdiği asalet, soyluluk, kibir gibi kendini yüksek ve büyük görme alışkanlıklarını yeniden öğrenmeye başladı. Şöyle, Avrupa kültürüne tapınmaya başladı, Avrupa Değerleri'nin dünyanın en büyük değerleri olarak kutsamaya başladı... Avrupa tarihiyle ve Avrupa Birliği siyasi oluşumuyla dünyanın en cennet en rahat en ileri düzenini kurduklarına imanları tam oldu.

Dünyanın en yüksek kültürü biziz, en ileri kültürü biziz, dünyanın en büyük en gelişmiş siyasi düşünceleri bizde deyip Avrupa'yı dünyanın evrensel ahlakı, evrensel düzeni, evrensel ve nihai cenneti olarak tanımlamaya başladılar...

Avrupa değerlerinin eşsiz olduğu şüphesizdir.

Ancak, böbürlenenler Avrupa tarihinin en acımasız en vahşi kardeş savaşlarının Avrupa topraklarında henüz elli yıl önce II. Dünya yüzyıl önce I. Dünya savaşıyla ortaya çıktığını unuttular. I. ve II. Dünya savaşından sol düşünce çok şey öğrendi... Irktan, mezhepten konuşmamak ve Avrupa'da yaşayan herkesi 'birey' olarak 'insan' olarak tanımlamaya başlayarak bir büyük felsefenin inşasına girmişlerdi... Ama şimdi aynı Avrupalılar gazetelerinde çoktandır Kürt, Arap, Türk, Şii, Sünni diye konuşuyorlar ve bu konuşmayı tüm dünyayı öğretiyorlar...

Avrupa Birliği güçlendikçe Avrupa solu düştü, çürüdü, kimlik değiştirdi, insan gibi değil, batıdışı toprakları mezhep ve bölücülük ve ayrımcılıkla parçalayan siyasetin dolaylı sorumluları oldular. Artık dünyaya seslenecek, başkaldıracak, hayır diyecek, herkesi 'insan' görecek insan vicdanı olarak konuşacak sol ortaklıklarda yok, varsa da, işte Alman yeşiller iktidarında olduğu gibi nükleer taşıyıcı denizaltıları İsrail'e gizlice satan yine kendileri olacak...

Avrupa emperyalizmi ve vahşi kapitalizmini eleştirerek varolan kimlik bulan Avrupa solu bu emperyalist tarihin parçası kaynağı merhemi oldular, şimdi Avrupa Avrupa deyip kibirle dans ediyorlar, I. ve II. Dünya savaşına sebep olan bu vahşi medeniyeti artık eleştirmiyorlar!

Sol'un boşluğunu dolduracak bir siyasi ideoloji var mı Avrupa'da, hayır, sol'un boşluğunu insan hakları vakıfları, af örgütleri, işkenceye karşı örgütler gibi sivil kurumlarla doldurmaya başladılar, ki bu örgütlerin çoğu devletlerinin ajan örgütleri haline geldi... Daha da ötesi hazırladıkları raporlar emperyalist devleri rahatsız etmeyen cümlelerle itinayla yazıldı. Emperyalist devletleri mahkeme edecek soruşturacak bir güçleri zaten olamaz. Ancak, ikiyüzbin kişiyi öldüren bir Sırp komutanı tek kişiyi mahkeme ederek tüm dünyanın vicdanını susturacakları sandılar...

Ayrıca bu af, işkence, insan hakları kurumlarının hazırladıkları raporların dili çok tehlikeliydi, çünkü emperyalist ülkelerin savaş dilini kullanıyordu, diyelim Türkiye'den bahsederken, Aleviler, Kürtler, azınlık, mezhepler gibi bölücü kavramları yaygınlaştırma'k'meşrulaştırmak için çırpındılar...

İslamcılar, Kürtler, Müslümanlar, Şiiler, bu raporlarda sanki 'insan' değilmiş, sanki, başka tür anlamlar çağrıştıran şekilde kullanıldı... Yani bu örgütler hem insan adına demokrasi barış adına çalıştıkları izlenimi yaratılar, hem de raporladıkları ülkeleri iç savaşa sürükleyecek kavramsal süreçleri beyinlere yerleştirdiler...

Yani raporlarının diliyle emperyalist vahşi kapitalist devletlerin yazar ve gazetecilerin dili aynıydı...

Velhasıl batı artık insan hakları raporu dahi yazamıyor... Çünkü raporları Kürt diyor İslam diyor şii diyor, insan soruyor, bu insan değil mi, neden mezhep kavim adları raporlarınızda dört dönüyor... İnsan genel başlığında niçin değerlendirilmiyor. Dil ayrımcılığını neden yapıyorlar. Emperyalist siyasetin dilini niçin kullanıyorsunuz...

Ve çok geçmeden insan hakları gibi, yardım kuruluşları gibi evrensel kuruluşlar emperyalist ülkelerinin ajan servislerinin elinde oyuncak oldu. Bir nevi casus kurumları gibi çalışmaya başladılar. Üstelik daha da ileri gidip parçalamak istedikleri ülkelere karşı bu sivil kurumlar vahşi bir siyaset yapmaya başladılar, işte Ermeni Konferansı günlerinde gördük, Türkiye'ye alenen hakaret eden aşağılayan yazarların tarafını siyasi olarak tuttular...

Bir değişik örnek de Chomsky, Chomsky büyük bir muhalif olarak piyasaya sürdüler, ancak bu büyük muhalif bütün yazılarını, önüne koyulan 'insan hakları, af örgütleri, işkenceye karşı örgütlerin' raporlarıyla yazıyor... Yani Chomsky insan hakları raporlarını iyice öğrenip kavrayıp Amerika'nın dünya politikaları bu verilerle eleştiriyor, ki bu raporlar mesela Türkiye'den geliyorsa içinde bolca alevi, Kürt kelimesi de var, Ve Chomsky amcamızın dünya politikalarını eleştiren metinlerinde alevi ya da Kürtler ile dolmuş kelimeleri kime neye nasıl hizmet ettiği ortada... Ama batılı entel amcalar onu büyük bir muhalif olarak bir kere önümüze koydu, peki ya kullandığı dil? Bu dil kime hizmet ediyor?

İsrail, II. Dünya savaşında Hitler'in soykırımından sonra Avrupa vicdanına temlik koydu. Avrupa'yı töhmet altında tuttu. Ümmüğünden sıktı, girtlağından kavradı. Irkçı yasaları kaldırtması, partileri yasaklaması bir yana, anti-siyonist propagandasıyla İsrail aleyhine tek cümle karşı yazı yazılmasına engel oldu. Bu baştan güzeldi, sonra İsrail servisleri Avrupa medyasını partilerini üniversitelerini öyle derinden izlemeye ve yönlendirmeye başladı, ki istediklerini romancı, sinemacı, sanatçı yapıyorlar, istemedikleri bilimadamları ya da siyasileri tarihin çöplüğüne atıyorlar. Kim İsrail'e eleştiri getirirse çullanıp yok ediyorlar, bu Amerika'da dahi feci şekilde böyle...

Sonunda Avrupalı yazar ve siyasetçiler İsrail devleti aleyhine konuşamaz hale geldi, ki yeryüzü topraklarında 'Yahudiler' aleyhinde konuşan yazan yok, herkesin şikayeti Siyonist devletin siyaseti... Ama İsrail siz antisemitizm yani Yahudi düşmanlığı yapıyorsunuz deyip suçluyor, mahkemelere veriyor ya da o yazarın istikbalini karartıyor.

Oysa hatırlayın, Cezayir savaşı sonrası Fransa'da Fransa devleti aleyhine konuşan yazarları. Hatırlayın Vietnam savaşı sonrası yazılan kitaplar, çevrilen kitapları, Amerika'yı ve Fransa'yı yerden yere vuruyorlardı. Mesela Avcı filmi belki de yüzyılımızın en büyük birkaç filminden biri.

Film, Amerikalı köylü çocukların huzur içinde köy yaşantılarını kısaca verip Vietnam'a asker olarak gidişleriyle başalar ve masum saf tertemiz köylü gençlerin Vietnam'da birer canavar haline dönüşmelerini etraflıca yoğun duygusal ve gerilimli psikolojik ve akıl almaz vahşet sahneleriyle verir...

Ki, sonunda, bu masum saf çocukların hepsi nihilizme sürüklenir, yani, dünyaya, vicdana insanlığa devletlerine ve kimseye itimatları hiç kalmamış olarak ülkelerine dönerler. Vietnam trajedisi hepsinin insan kimliğini parçalamış mahvetmiştir... Yüzlerce Vietnamlıyı acımasızca öldürmüş ama aslında öldürdüklerinde kendi sakin temiz masum saf kimlikleri...

Yani Avcı filmi ve benzerleri Vietnam savaşıyla insanlığımızı savaşları kültürümüzü masumluğumuzu kardeşliğimizi dünyalı oluşumuzu masaya yatırdı ve milyonlarca insana savaşın korkunçluğunu anlattı.

Dersler çıkarttık... 50'li 60'lı yıllarda özellikle II. Dünya savaşı sonrası insanlık vicdanına seslenen ne çok filmler yapıldı ne çok romanlar yazıldı, binlerce milyonlarca...

Ama artık batı topraklarında insanlık vicdanına seslenecek filmler çekecek romanlar yazacak kimsecikler kalmadı...

Çünkü batı 'insan'dan uzaklaşıyor. Artık kurgu, macera, uzaylı metal patlamalı filmler yapıyor. Çünkü vicdan batıdan düştü. İlginçtir, dünyanın cehennem olduğu Kafkasya'dan Balkanlar'dan Afganistan'dan Irak'tan tek bir film gelmedi...

Bugünlerde milyonlarca insan öldüğü öldürüldüğü halde, Avrupalılar film yapmakta zorlanıyor... Buraya bakın geçen yıl Cannes film festivali ödülünü, yüzyıl önce İrlanda kurtuluşunu anlatan bir filme vermek zorunda kaldı...

Batı artık kendini ödüllendirmek için hep tarihin tozlu yüzlerce yıl önceki sahnelerine gitmek zorunda, bugünün insanlığına söyleyecek lafı kalmadı... Kalanlar varsa bu yazarlar filmciler İsrail ya da Avrupa'nın ya da Amerika'nın lobilerini sansürlerini ambargolarını aşamıyor... Böylelikle bugünün trajedilerini kalp kafa beyin insan yürek insanlık olarak resmedecek batıda kimseler kalmadı...

Hepimiz suçluyuz, çünkü I. ve II. Dünya savaşının sonuçlarını çoktan unuttuk. solcular dünyayı terk etti ve batıda insanlık sorularını soran kalmadı, geriye kalanlar da ajan servisleri ve emperyalist şirketlerin diliyle analizler yapıyor...

I. ve II. Dünya savaşı insanlığın bittiği yerdi... Dünya infilak etmişti... Bu akıl almaz savaşlar neden olmuştu? Dünyanın bölüşüm kavgası mıydı? Irkların meydan kavgası mıydı? Emperyalist sömürü yarışı mıydı? Sanayileşmenin getirdiği büyük silah demir çelik gücünün patlaması mıydı? Petrol bölgelerinin bölüşümü müydü? Sanayileşmeyle oluşan büyük işçi ya da işsiz kitlelerin batılı devletleri iktisadi olarak zorlaması mıydı? Ya da birçok sebep... Batı II. Dünya savaşını nedense 'ırkçılığın' üstüne yıktı. Faşizm ve nazizim yok edilerek yasalarla sansürlenerek sorunu çözdüğünü sandı, peki sonra hortlayan neydi... Faşizm ve nazizmi cezalandırmak II. Dünya savaşının günahlarından kurtulmak mı demekti...

Peki şimdi olanlar ne? Batılı büyük şehirler hâlâ dışardan gelenleri aşağılıyor, ötekileştiriyor, düşmanlaştırıyor, onları kara, Müslüman, doğulu diye küçümseyip varoşlarında karantileştirip bir nevi yani bir öteki sınıf doğuruyor...

Ve niçin varoşlarında oturanlara birey demiyor, insan demiyor... Orta-Doğu'da yaşayanlara niçin 'insan' demiyor, birey demiyor... Niçin Orta-Doğu ya da varoşlarındaki dışardan gelenler söz konusu olunca Müslüman, terörist, Şii, Afrikalı, Latin gibi sıfatlar kullanıyor.... Bütün raporlarında Şiiler, Kürtler, Araplar, demeden duramıyor...

Eğer tüm dünya hepimiz II. Dünya savaşından çıkartılan acı dersin milli kavgalar ırk kavgaları olduğunu biliyorsak ve bu büyük trajedileriyle bir büyük batı medeniyeti infilak etmişse, şimdi niçin aynı hataları yapıyoruz... İnsanların milli ve dini ve kültürel kimliklerini ısrarla kullanıyoruz, Ruanda'da Somali'de Bosna'da Kafkasya'da Afganistan'da Irak'ta hep aynı sıfatların kullanıyor hep aynı cehennem savaşlarını mazur göstermeye çalışıyoruz, ya da oraları mikro parçalarına bölüp çatıştıracak kargaşa ve kaoslara sürüklenecek bir siyaset dili kullanıyoruz...

Aslında sorun I. Dünya savaşında da II. Dünya savaşında da şimdi Afganistan-Irak-Kafkasya-Balkanlar ve Orta-Doğu'da devam eden cehennem savaşlarında da aynıdır. Batının sanayileşme ve teknolojisinin dayanılmaz gücüdür. Zaptedilmez petrol açlığa... Bu gücün oluşturduğu devasa silahların kudreti. Bu kudretin devletlere verdiği asla yenilmeyeceğiz inancı... Milyonlarca insan öldürsek de kimsenin bizi sorgulamayacağı diplomatik uluslararası kurumlar ve zaptü rapt altına alınmış medya ve susturulmuş partiler...

Batı 'insan'dan uzaklaşıyor. Artık kurgu, macera, uzaylı metal patlamalı filmler yapıyor.

Silah yarışı, nükleer güç, savaş uçakları, denizaltıları, kontrol edilen medya, deniz üstleri, bombaların her türlü, bütün ülkelerde büyük küresel şirketler marifetiyle düzenlenmiş medya, radarları, insanlık bu kadar yaygın gücü eline geçirdikçe canavarlaşıyor... Gözlerini kırpmadan parçalayıp dünyayı taş devrine döndürüyorlar...

Sorunu ben, ırkların dinlerin medeniyetlerin coğrafyaların ticaretin petrolün kavgası olarak görmüyorum, sorun, manyak ölçülerde büyümüş silahları kurumları medyayı yönetenlerin basit basiretsiz kültürsüz vicdansız dünya tarih medeniyet sanat tanımayan bilmeyen cahil insanlarca yönetilmesinde...

Ve bu cahil siyasi, medya, şirket manyakları I. ve II. Dünya savaşları ve sonra terör savaşlarından sadece şu dersi çıkartılar, savaşlar çatışmalar benim ülkemden uzak dursun. Bunun için her türlü güvenlik önlemini alırım ve toplarımı nükleer bombalarımı uzaktaki ülkelere taşırım... Batılılar rahat ve kendilerine güveniyor çünkü ülkelerinden çok uzakta savaşmayı aşırı güvenlik sistemleriyle başarıyorlar...

Güvenlik tedbirleri insanlığı cinnete sürüklüyor, girdiğimiz çıktığımız her yerde bin defa aranıyoruz, kaldırımlar mağazalar güvenlik kameralarıyla doldu, yetmedi... Şimdi Amerika'da büyük mağazalar genç çocukların yani 22 yaşına kadar çocukları dükkanlarına almıyor, çünkü kavga çıkartıyor, hırsızlık yapıyormuş çocuklar...

Gençler mağazalara dahi giremiyor, genler, alışveriş yapamıyor... Yani, petrolümüzü aldıkları yetmedi, bütün milli madenlerimizi ele geçirdikleri yetmedi, bizleri kaldırımları bin defa güvenlik şeritlerinden geçirmeleri yetmedi ve şimdi genç çocukları yani insanevladını çarşılara pazarlara sokmuyorlar... Bu cinnet güvenlik korkusunun bir adım ötesi yarın öbür gün bizleri sokağa dahi çıkarmayacaklar...

İşte güvenlik felsefelerinin sonucu, ya içinde birkaç terörist barınıyorsa bir ülkeyi milyonlarca insanı öldürerek havaya uçuruyorlar, ya bir genç hırsızlık yapmışsa bütün gençleri pazara çarşıya dükkanlara sokmuyorlar!

Nükleer bombaların devasa gücü batıyı hasta psikopat yapmıştır. Mesela İsrail hala savaşa tapınıyor çünkü hiçbir savaşı kaybetmiyor. O halde, Hizbullah'ın zayıf silahlarla bu devasa teknolojik savaş makinesini nebze olsun rezil etmesi dünya barışına bü

yük katkıda bulunacak. Hatta Hizbullah'ın bir nebze galibiyeti batıyı en iyi tedavi şeklidir. Çünkü batı savaş makinesinin durmaksızın ve düzenli her ülkeyi her coğrafyayı paramparça ettiğine inancı tamdır ve batı savaş makinesinden başka siyasete inanmamaktadır... O halde birileri batının savaş makinesine olan inancını kurmalı... Mesela batının bombaları düşen tüm bu topraklarda İsrail ve Amerika elçileri kapatılmalı, İsrail ve Amerikan vatandaşları gümrüklerden büyük güvenlik önlemleriyle geçmeli, mesela bir gün güvenlik adına nezarette tutulup öyle içeri alınmalı gibi, tedbirler batıyı terbiye eder.

Peki coğrafyamızda yaşayan insanları nasıl ikna edeceğiz? Yayın basın iletişim organlarına nerdeyse tam hakimiyet kurmuşlar. İşte bundan iki yıl önce otuz kadar Türkiyeli aydın Nasrullah'la kendi karargahında üç saati aşan bir geniş görüşme yaptık ve şu anda bizim elimizde dünya basınını arayıp da bulamadığı çok değerli bilgiler var, ama bu üç saatlik görüşmemiz medyada bir santimlik yer bulmadı. Ki, Nasrullah güvenlik tedbirleri yüzünden kimseyle görüşme yapmıyor, bizi de görüşmeye alması bir yığın sıkı güvenlik trafiğinin sağlanmasından sonra aniden karar verilip olmuştu.

Gözümüzün önünde yirmiyedi yıldır sürmekte olan Afganistan savaşını batılılar nasıl unutur. Afganistan topraklarına İslam ülkelerinden akıp gelen milyonlarca savaşçıyı durduramadılar, bugün Pakistan'dan Fas'a Iran'dan Yemen'e Müslüman Arap gençliği istedikleri her ülkeye yüzbinlerce ayağa kalkıp girebilmekte, savaşmakta, ölmekte, direnmekte... Hizbullah'ın Güney Lübnan'daki tüm semtlerini yok etmek savaşı kazanmak anlamı hiç taşımıyor, çünkü Hizbullah her yerde, savaşı bitirdik hepsini öldürdük dedikleri gün milyonlarca Arap genç kalkıp yeniden oraya direnmek için gelecek...

İşte batı kendi halklarını devasa silah güçleriyle ikna etmeye çalışıyor, sonra, medyasıyla siyasetiyle yalan üretiyor, kavramları sıfatları felsefeyi ahlakı birbirine karıştırıyor, güvenlik, Müslüman, doğu, mezhep, diktatörlük deyip halkını uyutmaya çalışıyor...

Manipülasyon kampanyası öyle hale geldi ki artık batıda yaşayan ülkeler halklar orada ne oluyor gerçekte bilmiyor. Savaş üzerine en cahil halklar batı topraklarında... Bilgi alamıyorlar, olup biteni yorumlayamıyorlar, başlarına açılmış felaketten habersizler.. Yani batılı savaş makinesi Lübnan ve Afganistan'ı taş devrine döndürme kararı almışlardı, ama asıl taş devri batıda yaşanıyor, çünkü dünyadan habersizler...

Şimdi Fransa'da ya da Amerika'da ya da bu sütunda kaleme alınmış herhangi bir yazı şüphelerle dolu. Kimin yanındasın, kimleri kastediyorsun, insanlık için ne söylüyorsun, hepsi karıştı...

Artık yazı olarak laf olarak söylenecek hiçbir şeyin anlamı kalmadı. Lafla, kelimeyle, diplomasiyle, edebiyatla artık anlaşılacak anlamlar kalmadı... Batı Afganistan'ı Irak'ı Lübnan'ı Balkanlar'ı Kafkasya'yı tamamen parçalayıp kirleteceğinin hesaplarıyla yola çıktı, kirlenen kendi halkı kendi beyni oldu...

Çünkü kirlettiği insanlık... İnsani kavramları kirletti... İnsan olmak kirletildi. İnsan diye bir kelime kullanmanın anlamı yok edildi. Şimdi biz ne yazarsak yazalım, Şii, Sünni, Arap ya da bir terör örgütünü destekliyoruz gibi anlaşılacak ya da küreselleşme ve kapitalizm karşıtı olduğumuz için böyle yazdığımız düşünülecek... Doğu topraklarında da böyle, Avrupa'dan Amerika'dan İsrail'den ne söylense artık kimse inanmıyor, artık batı topraklarında yaşayan hiç kimseyi bu taraftakiler 'insan' yerine koyamıyor.

Ortak vicdan, ortak değerler kayboluyor. Tek bir şey kazanıyor, savaşlardan bir tarafa geçeceksin, bir tarafın silahı tetiği olacaksın, bir tarafın askeri bir tarafın işbirlikçisi olacaksın...

İşte hepimiz gördük, Lübnan'da savaş başlayınca batılı devletlerin her biri gemileriyle gelip kendi yurttaşlarını alıp kaçırdı...

Oysa bu topraklar Nuh'un gemisidir. Nuh peygamber her canlıyı gemisine aldı. Ayrım gayrım yapmadan bütün mahlukat aynı gemiye bindik. Yahudi Hıristiyan Müslüman ark bu saatten sonra nasıl ayırdedebiliriz...

Bu topraklar Nuh'un gemisidir ve doğunun şehirleri binlerce yıldır Nuh'un gemisidir, çünkü, hepsinin hakkı hukuku güvenliği alışverişi bu topraklarda aynı şehirler kardeşçe yorunmuştur...

Ortak vicdan Nuh'un Gemisi şehirlerimizde kardeşçe binlerce yıldır yaşayarak evleşerek kaynaşarak oluşmuştur.

Ama şimdi batı, gemisine birilerini alıyor, birilerini kendi şehirlerinde dahi ötekileştiriyor, varoşlaştırıyor, Afrikalı diyor Latin diyor Türk Arap Müslüman diyor dışlıyor, düşmanlaştırıyor...

Nuh Tufanı hikayesi insanlığın ortak inançlarında her dinde her kültürde yer etmiştir. İnsanlığa bu kadar etkide bulunmuş başka bir efsane yoktur. Nuh Peygamber büyük bir şeye kıyamete sürüklenen dünyamızı kurtarmak için ayrım-gayrım yapmadan herkesi gemisine davet eder... Ama birleri Nuh Peygamber'e inanmaz ve helak olur, ancak gemiye binenler kurtulur...

Bu efsanenin efsanelerin efsanesi olma sebebi de budur, dünyayı sarsan yok eden büyük tehlikeler karşısında hepimiz ayrım gayrım yapmadan biz dünyalılar aynı gemiye Nuh'un Gemisine bindik...

Şimdi de kurtulmak için bir gemi bekliyoruz. Birleşmiş Milletler iflas etti, Nato batının savaş makinesi... Ajanslar gazeteciler savaş ajanları gibi çalışıyor, bu gemi nerde, nasıl, kimdir, ortak değer kalmadı... Kim insanlığı ve dünyalıları aynı gemiye taşıyacak...

Bu sorunun cevabını tarih vermiştir, Nuh'un gemisi şehirlerimizdir. Bizler binlerce yılın büyük şehirlerinde Şam'da Kahire'de İstanbul'da bütün canlılar kavimler kültürler bütün dünyalılar birlikte binlerce yıldır oturmaktayız...

Şehir şebeke suyundan, polisinden, şehir şebeke elektriğinden, hastanelerinden, kaldırımlardan birlikte faydalanmaktayız, birlikte festivaller yapmakta, şarkılar söylemekte, aynı okullarda okumaktayız... İtfaiye arabalarımız cankurtaranlarımız ilaçlarımız hastanelerimiz hepimiz için, çünkü şehirlerimiz Nuh'un gemisidir ve dünyalılarla bu şehirde birlikte oturmaktayız...

Binlerce yıldır ayrım gayrım olmadan hepimiz şehirler kurduk... Lübnan Savaşı, Balkanlar, Kafkasya, Bosna, Afganistan savaşı büyük şehirlerimize karşı girişilmiş cinnet savaşıdır...

Bu insanlık cinnetinden kurtulmanın yolu, şehirlerimizin sosyal kaynaşma gücünü besleyerek, şehirlerimizde sosyal dayanışmayı kardeşliği büyüterek, şehirlerimizde asla ayrım gayrım yapmadan evlenerek, esnaflaşarak, kimin hangi din hangi mezhep olduğuna hiç bakmadan binlerce yıldır olduğu gibi birlikte yaşamaktadır,

Dünyayı ve insanlığı ve hepimizi şehirlerimizin sosyal sağlığı ve kardeşliği koruyacak...

Ama görüyoruz ki, batılılar karışmakta olan birbiri içinde eriyen kaynaşan şehirlerimizi düşmanlaştırıyor, topa tutuyor, yetmiyor, Arap'tır Sünni'dir Türk'tür Afrikalıdır, pistir, çirkindir, kötüdür, ötekidir, aşağılıktır diye kovuyor, dışlıyor...

Ve ellerindeki devasa teknolojik savaş makinesiyle bu aşağılamayı sonuçlandırıp milyonlarcasını öldürüyor.

Bilmiyorum, Nuh'un insanlığa çağrısını unutanlar, şimdi nereden başlayacak tüm dünyalıları aynı şehirlerde yeniden insanlığın ortak değerleriyle birarada tutmayı...

Yine büyük kıyamet geliyor, savaş her yere sıçradı, kıtalar coğrafyalar nükleer bombalarla paramparça...

Ey insanlık, görün işitin, büyük bir kıyamet daha geliyor, gelin yeniden şehirlerimize sığınalım... Gelin şehirlerimizi birlikte koruyalım. Gelin şehirlerimizde hep birlikte içiçe koyun koyuna yatalım. Evlenelim, türküler söyleyelim, hastanelerimiz ambulanslarımız okullarımız herkes için... Gazetelerimiz ajanslarımız savaş makinesine değil hepimize hizmet etsin... Bu dünyada Allah kimi yaratmışsa herkes bu şehirlerde güle oynaya yaşasın...

Ama Nuh'un hikayesi burda bitmez...

Nuh peygamber, bütün canlıları gemisine davet ederken balıklar Nuh Peygamber'e karşı çıkar, Ey Nuh, derler, biz insanlarla aynı gemiye binemeyiz, çünkü onlar bizi oltalarla bıçaklarla öldürüyor, silahları boğazlarımızı ciğerlerimizi parçalıyor... Biz bizi parçalayan insanoğluyla nasıl aynı gemiye bineriz...

Nuh Peygamber balıklara söz veriyor, söz diyor, artık insanlar olta bıçak kullanmayacak, ağ atarak avlanacaklar diyor...

Balıkların isyanını unutmayalım, artık şehirlerimiz bir gün yeniden kurulacaksa, nükleer silahları olanlar, silahlarının gücüyle hukuk, devlet, diplomasi yapanlar bu gemiye binemez...

Çünkü nükleer silah kullananlar insan değil... Bu insanlarla artık aynı gemiye binemeyiz... Elinde ülkeler bomba olan devletlerle aynı güvenlik şemsiyesi aynı uluslararası kurumlar inşa edemeyiz...

Ve sanmam artık nükleer bombalarla yaşayan devletlerin sinemacıları romancıları gazetecileri dünyaya 'insanlık' dersi verebilsin... Sanmam artık batıdan gelen bir filmi seyretmeye bu topraklardan bir tek seyirci gitsin.

O seyirciler bugünlerde o kadar şey seyretti ki artık batının seyircisi olmayacak!

ahafg@leman.com.tr

kozdak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAPÇAR

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

SEKSEN GÜNDE DEVRİ ALEM

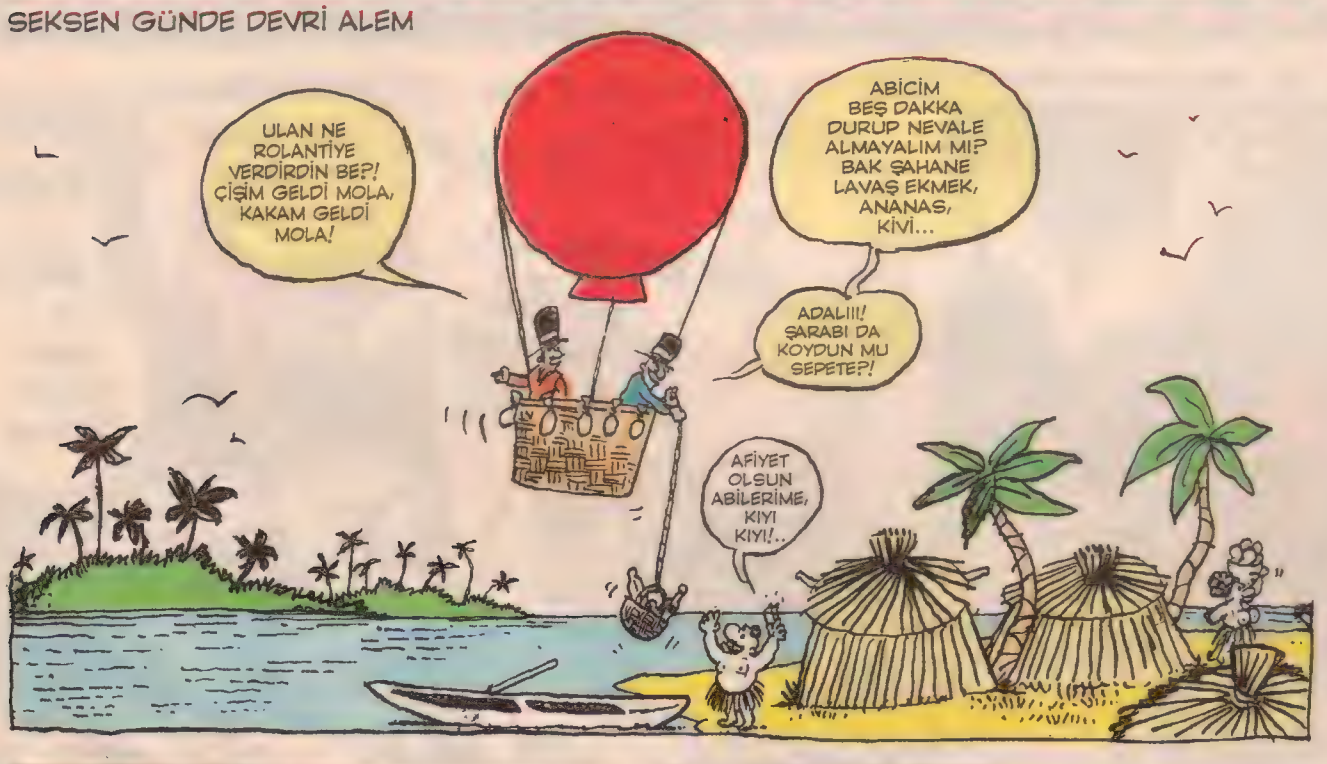

ALTERNATİFLİ AYNA SELİM

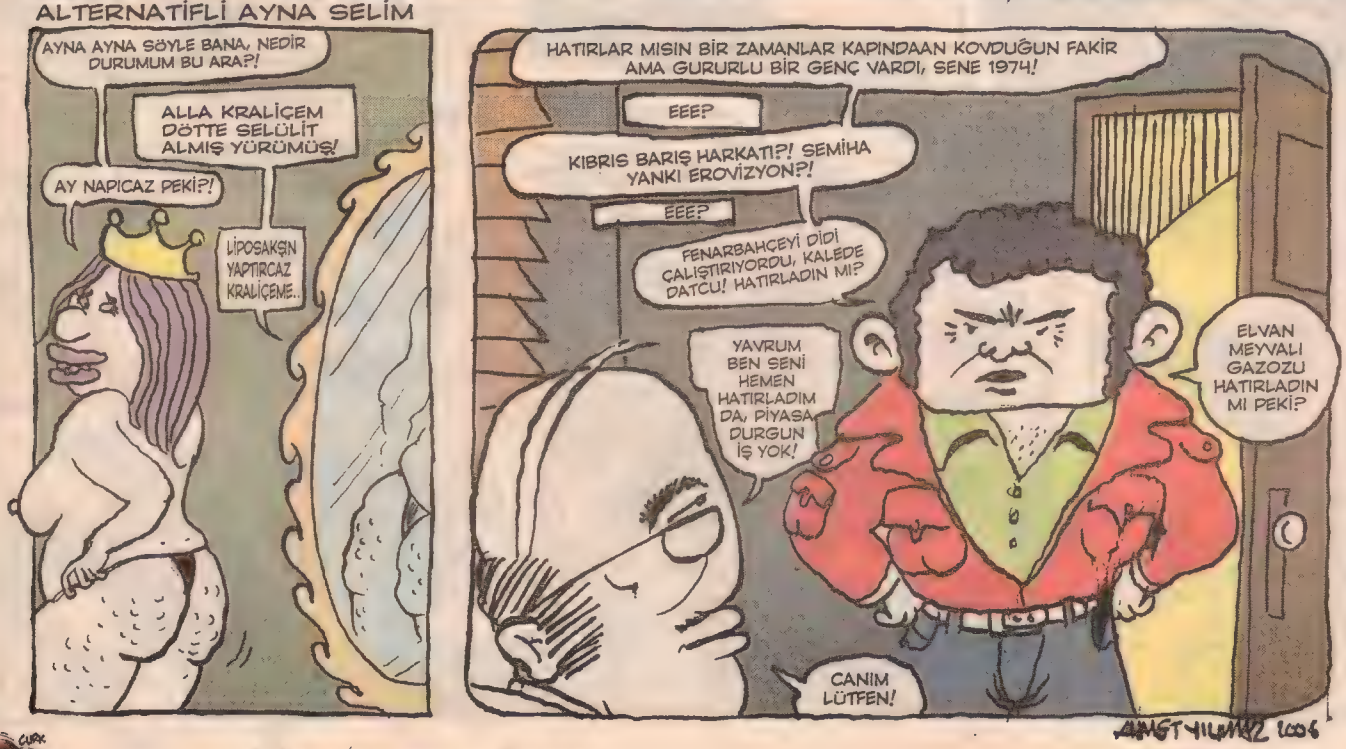

AYRINTILAR
m·e·T·i·N·F·i·D·A·N

-AAH! Geliyo! AYY!. Ben.. özür dilerim.

-Ama.. Üzerime dökecektiniz, dondurmanızı!.

-Yok, dökmem; sıkı tutuyom.. Şurdan, tepeden: Bişiy geliyo üstüme üstüme sandım da! Oluyo bazen bana böyle. Sizi de bulaştırdım!

-Tepeden mi.. Ne geliyo sandınız?

-Bomba.. Bomba düşüyo sandım bi an. Rüyama da giriyo! Bazen görüyo gibi bile oluyom. Yani, belli mi olur?! Savaş, bizden çok uzakta oluyo ama; bi gün bizim de kafamıza bi füze düşse filan ne olur diye, tırsıyom işte, düşününce.

-Düşünmeyin öyleyse.

-Siz.. biraz tuzu kurusunuz galiba? Ya da, geniş?! Özür diliyom, böyle konuşmak istememiştim! Yalamak ister misiniz? Dondurma.

-Ricâ ederim şunu üzerime tutmayın!

-Neyi nereye tutacağımı, bilemiyom bazen. Bi belirsizlik kaplıyo benliğimi! Tüm hayatımı sorguluyom. Dünyadaki olaylar karşısında tepkimi koymak istiyom; ama zorlanıyom çoğunlukla.. Siz gerçekten, bombalardan korkmuyo musunuz hiç!?

-Sevgili kardeşim, hangi bombadan, neyden bahsediyorsun Allahaşkına sen!? Bak, hava pırıl pırıl. Güzel bi gün! Dostça yaşayıp gidiyoruz. Aklını böyle şeylerle bozma, rahat ol, gençsin de bak.

-İyi de, bomba, genç menç dinlemiyo ki. Hem, hava şindi pırıl pırıl ama, birden kara sisler çökebilir, füzelerin uğultusu gökyüzünü kaplayabilir, etrafta acı çeken insan çığlıkları işitibiliriz!

-Haydaa.. O da nerden çıktı şindi. Sen çok film izlemişsin galibâ!

-Hı hı, film çok severim! En son Zügürt Ağa'yı izledim, Şener Şen!. Ama bu dediğim, gerçek! Bombalar; savaşlar yani.. Bişiy sorcam!

-E, de bakalım hadi. Gene saçmalamıycaksan?

-Yok, saçmalamamaya gayret edicem! Bu arada, dondurma?

-İs-te-mi-yo-rum. Yala sen.

-Hem konuşup, hem yalamak zor oluyo. Ama zevkli de. Şey, sorum şuydu, siz, Hamerika'dan tırsıyo musunuz!?

-Hamarika?

-Hamerika, evet. Yuesey, haa-bee-dee! Ne düşünüyosunuz onnar hakkında?! Sizce ülkemiz onlarla işbirlii yapmalı mı!? Bu arada, ben buralıyım; Marmara-türkiye! Siz de buralısınız dii mi?!

-Ne demeye çalıştığını anlamıyorum. Ama, dünya meseleleriyle ilgili bir gence benziyosun! Şu kadarını söyleyebilirim: Ülkemiz, Hamerika'yla, bundan bi çıkar sağlıycaksa, işbirlii yapmalıdır tabii.

-Annıyom. Yani, pek anlamıyom ama, annıyomuş gibi gözükmeye çalışıyom. Bi de, şey var; İsrafil!

-Ne fil?

-İsraağil.. Onnar, Ameriga'nın köpee mi gerçekten? Bi gastede okudum da. Bana, saçma geliyo. Ülkeler, 'şerefsiz', 'köpek' veya 'tavuk' olabilir mi?! He heh!. Çok güldüm, başıma bişiy gelcek. AAYH!

-?? Sen, dalga mı geçiyosun bakiyim benlen?!

-Yok, yeminlen dalga geçmiyom beyfendi! Rüyamda da gördüm diyom size. Şindiki gibi; bazen üstüme füzeler düşüyo gibi oluyo. Yani, başkalarına düşüyo, insanlar yorganlarıyla dışarı fırlıyo, çocukların bacağı kırılıyo, kızların beyni parçalanıyo; bize niye olmasın diyom. Çünkü, başkasına da olmaz gibi oluyo, sonra onlara oluyo birdenbire, şaşırıyoz, ama sonra medyada izliyoz, kanırtıyoz. Kanıksıyoz!. Sizce de, saçma diil mi?

-Hiç de değil, delikanlı! Teroristlerin yuvalandı her yer bombalanmalı. Terorizme karşı bir savaştır bu.

-Herorizm veya Fendorism olabilir, size katılıyom! Fekat, her taraf çok karışıyo. Yani, arada normal insannar da ölüyo. Hattâ en çok onlar ölüyo. Kim kime dam duma! Benim kastettiğim, meselâ bütün bunnar.. Dibi de çok güzel. Dondurmanın! Son paramla aldım. Size de ısmarlıyım mı? Vapur jetonumu satabilirim!

-İstemez, sağol!

-Meselâ bütün bunnar; yani kargaşa, çatışma, savaş, barış; konuşarak halledilemez mi!? İlle de füze mi fırlatmak gerekiyo?

-Bazen, toplumlar ve ülkeler anlaşamaz delikanlı! Konuşmak da bir işe yaramaz. Ve...

-...Ve güçlü olan, güçsüzün hebesini siger, dii mi!?. İşte bunu, anlamıyom. Biraz, anlayabiliyo gibi oluyoken, son anda anlamak istezmişim gibi davranıyom ve anlaşılyarımı tümden gözden geçirmee çalışıp neyi anlayabiliceğimi kestirmeye çalışıyom!

-Niye bu kadar heyecanlısın sen! Böylesine gergin ve telaşlı?

-Bazen, kopacak gibi oluyom. Yani, böyle pek bişiy yapamadımı gördükçe!. Fekat, bu gerginnik işime de yarıyo; daa sağlam bağlanıyom gerçeklere; uyuşukluktan uzaklaşıyom!. Sizce, üç nesil kaç jenerasyon eder!?

-Nasıl?!

-Hani, yeni jenerasyon gençlik aptal, veya eski nesil yaşlılık saf diyorlar ya?! Düşünce değişimi! Sizce, kaç çağ sonra, insannar artık birbirine füze atmamayı öğrenir?!

-Füzelere taktın sen.. Bak bakıyım havaya? Bak, bak!

-Bakıyom.

-Evet. Görebiliyo musun bi tanecik füze!? Martılar uçuşuyo, bulutlar masmavi, insanlar cıvıl cıvıl! Karamsarlık etme. Dondurmanı yala, bi de kız arkadaş bul kendine.

-Canım o sorun diil, elimi sallasam ellisi! Mesalâ şurdaki kızı, istersem hemen tavlayabilirim. Fekat asıl önemli olan şindi; bi tepki koyabilmek! Gerçi, koyuyom koyuyom, teyzem de koyuyo tepki, ama pek bişiy olmuyo. Bu füzeler tepkisiz galiba! Onnarı yapan insanlar da! Sizce, en güzel tepki nasıl bi tepkidir beyfendi?!

-Ulan delirtme beni, ne tepkisi?! G.tüne füze mi kaçtı?! Kardeşçe yaşayıp gidiyoruz şu ülkede! Bak, ne güzel iki çift laf ediyorduk, sinirlendirdin.

-Biliyom, haklısınız. Hem adam gibi bi tepki koyamıyom, hem böyle vır vır konuşup daha da kanıksattırıyom bazı şeyleri, bi de az kalsın dondurmamı üzerinize sıçratıyodum!

-Tamam, mühim değil. Hadi neşelenelim biraz: Şurdaki kızı, istersem tavlayabilirim demiştin!?

-Bordaki? Hah, şurda. Yan kenarda!

-O, evet.. Gidip bi yakınlık kurabilirsen onunla, 'bravo' diycem sana!

-Şindi siz, hani ben biraz safım diye, benle eğlenmiyosunuz dii mi? Yoksa, derim! Giderim. Konuşurum!

-Estağfurullah, delikânlı! Bence git konuş kızlarla. Füzelerden daha ilginçtirler. He he he!

-(Biraz, yavşak gülüşü gibi oldu bu!)

-Anlamadım?

-Dondurmayı mınıldarken ısırdım, sesim iyi çıkmadı. Hah, bitti de zaten! Ağzımı siliyim, gidiyom şindi! Yalnız, sizden bi ricâm var. Gidip kızla konuştuktan sonra ben; bana, şu günnerde yapılabilecek en nefis tepkiyi söyliyceksiniz!? Çünkü savaşlar hakkında uyuz uyuz konuştunuz hep! Net bişiy istiyom sizden.

-He heh! Git bakalım, tamam! Artık kızmıyorum da sana, şu acayip laflarına.

-Gidiyom... Hanfendi, pardon!..

-Evet?!..

-Yok bişiy. Teşekkür ederim. İyi günner!

-??? Ee, bu kadar mı!?

-"Evet," dedi!. Çok güzel bi kız; acayip hoşlandım! Bu vapurda, bi gün mutlaka karşılaşırız elbet. Nası olsa, "Evet" cevabını aldım ben! O 'evet'e uygun çok güzel bi soru hazırlamalıyım! İçim cıvıl cıvıl. Bu aşkla geçecek günnerim!

-Allahın delisi seni.

-Deli sensin, moruk! Koya koya, bana mı tepki koydun şindi. Hameriga'ya da bi tepki koysana, yiyiyosa. Konuş lütfen?! Bana, nefis bir tepki sözü vermiştin. İstiyom! Ver!

-Sittir git, dokunma.. Teroriist. Teroriist var! Vatan hâini!

-İpne, ipne. İpnee var!

-Hırsız, hırsız! Paramı çaldı!

-Dondurma! Dondurmamı yaladı! Özür diliyom, ikrâm ettim yalamadı! Yalan atamam! ("Evet?") Allahım. Evet dedi yahu! Bu evet'i ömrüm boyu saklıycam! İki şey istiyom hayattan: Bi gün en nefis tepkileri koyabileyim; bi de sevdiceğimin çiçek göğsünü emeyim!..

-Götürün bu deliyi vapur karakoluna!

-Öyle bi yer yok ki lan amirim.

Akşamsefası

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

1 ..... 9 .....
2 ..... 10 .....
3 ..... 11 .....
4 ..... 12 .....
5 ..... 13 .....
6 ..... 14 .....
7 ..... 15 .....
8 ..... 16 .....

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...

İsim: .....
.....
Adres: .....
.....
.....
.....
Tel: .....
.....
E-mail: .....

768. SAYIDAKİ 24 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Burcu Turan/Ankara, Ayşegül Can/Çanakkale, **Merve Aksünger/Muğla,** Cihan Aydoğan/İstanbul, **Seda Lale/Bursa,** Nazlı Şahin/İstanbul, **Gülsevim Evsel/Ankara,** İsmail Kuleli/İzmir, **Ezgi Güner/İstanbul,** Sevcan Koku/Mardin, **Mustafa Taş/İstanbul,** Songül Akkuş/İzmir, **Gürsoy Genç/Ankara,** Esra Dilek Uğur/Antalya, **Cihan Yavuz/Kocaeli,** Ali Rıza Erdoğan/Ankara, **Kazım Ercan/Artvin,** Songül Ünsaldı/İstanbul, **Kompile Hediye Paketi:** Ayfer Akın/Ankara **Kitap+CD:** Metin Yalçın/Balıkesir

24 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Böyle Bişey Oldu/Melike Acar
2. Paf Takımı/Alim Şahinoğlu
3. Behiç Pek
4. Gatana/T. Akgün & K. Aratan
5. Paf Takımı/Yaşar Kemal Turan
6. Dengeli Beslenme/K. Ertem
7. Pantolon/Metin Fidan
8. Yasin 25oğlu
9. Paf Takımı / Harun Durgun & Uğur Atay
10. Kırık Leblebi/Suat Özkan
11. Hain Evlat Ökkeş/Can Barslan
12. Paf Takımı/Gürkan Yıldız
13. Terelelli Pictures/Can Barslan
14. Kapak
15. DarallanTimsah/ Mehmet Çağçağ
16. Gatana/T. Akgün & K. Aratan

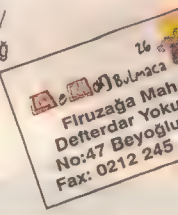

İyi günler

Ben bir huzur evinde çalışıyorum. Leman sayılarını hastalık ilacı gibi okuyorum. Çok gülüyoruz. Gülerken de düşünüyoruz. Mizah anlayışınız mesajlar veriyor ve her yaş grubuna ulaşıyor düşüncesindeyiz. Burada bulunanlar orta yaş üstünde insanlar olduğu için ve genelde yalnız oldukları için ilgiye, morale ihtiyaçları oluyor.

Her hafta güldüren derginiz, geçen hafta benim ve burada bulunanların gözlerini buğulandırdı. Size yazılan okur mektupları arasında yer verdiğiniz Mehmet isimli yaşlı amcanın Derya adındaki bayan için yazdıkları bizleri derinden etkiledi ve mutluluk verdi.

Hala mektupta bahsedilen kişilikte insanlar var demek ki. Bu bayanı tebrik etmek istiyoruz.

Burada bulunanlar o amca kadar şanslı değil. Onların gözleri hep kapıda ya bir gelenimiz olursa diye..

Ben bir şey sormak istiyorum size.

Mektupta ismi geçen bayanın yazdığından, şiirlerinden de bahsedilmiş. Acaba bu bayanın yazılarına yada şiirlerine zaman zaman yer vermeniz mümkün mü? Bu soruyu burada bulunanlar adına soruyorum. Yıllardır okuduğumuz Cezmi Ersöz'ün yüzeye çıkardığı yine başkası tarafından İyilik perisi gibi isimlendirilen kişiye bir Leman kadar uzak oluruz.

Bir yaşlıyı anlamak bir çocuğu anlamaktan daha zor. Az bulunur böyle insan evladı. Bizler de tıkanıyoruz bazen.

Cezmi Ersöz'e selamlar diyor (son kitabını çok beğendik), bu bayana bizim tarafımızdan sevgilerimizi iletmenizi istiyoruz.

Belki mektup mektubu okuyan, büyüklerini umursamaz gençlere örnek olmuştur. Teşekkürler..

Sevil&Huzur Sakinleri

Sevgili Leman ve Lemancılar..

Ben Almanya'da yaşıyorum, 34 yaşındayım... Leman dergisi ile ilk çıktığı yıllarda tanıştım.. Ama gurbet beni sadece arkadaşlarımdan, eşimden dostumdan ayırmakla kalmadı sevgili Leman'ımdan da ayırdı... Her yıl Türkiye'ye izne geldiğimde ilk işim havaalanında gazete baylisine gidip Leman almak. Bu nasıl bir özlemdir bilemiyorum. Ben Leman kültürü ile büyüdüm o kültürle olgunlaştım... Bir tur organize firmasında turist otobüsü kullandığım için ayın 28 günü Avrupa'nın değişik ülkelerinde olduğumdan Leman'a abone olmak için sabit bir adres vermek gibi bir imkanım da yok.. Kısa bir süre önce bir arkadaşdan Leman'a internetten ulaşabileceğimi öğrendim ve bugün fırsatını buldum ve hemen online oldum.

Buralarda yalnızlığın yükü taşınmıyor. Paylaşıldıkça azalacağına inanıyorum. Leman kültürü olan arkadaşlarla tanışmak, yazışmak istiyorum.

cilingir.selim@arcor.de

Leman Dergisi'ne Ödül; bazen, bir okurunun mektubunda gizlidir.

Nasıl anlatılır, nasıl yaşanır ve dahası nasıl yazılır. İşte bunu bilmeden başlıyorum yazmaya..

Konu bir mektubun, adresine ayna olduğu an.

Hani, bir kağıt üzerine çok ama, çok samimi ve içtenlikle düşülen satırların, bir adresten, seferi kuşun kırık kanadına yüklenip yol aldıktan sonra, uzun yollar kat etmesiyle ve çeşit renkteki gözlere değmesiyle sonunda, o beklenmedik anda, adresine kurşun olduğu an. An diyorum çünkü, hayatın anlamının bir bakıma, uzun zaman dilimleri arasındaki geçici gülmelerimizde ve mutluluklarımızda saklı olduğunu düşünüyorum.

Ben, geçen haftaya mahsus Leman Dergisi sayınızda, okur mektupları arasında (Mehmet Bey tarafından sizlere ulaşan) yer alan bir mektupta adı geçen Derya adlı okurunuzum. Aslında dürüstçe ifade etmeliyim ki, iş kalabalığından ve zaman koşuşturmasından zaman zaman sizlerin istikrarlı okurları arasında yer alamıyor, bazı sayılarınızı inceleme fırsatı bulamıyorum. (Bu konuda beni mazur görün lütfen)

Yine öyle bir zaman içerisindeydim ki, Leman Dergisi okur mektupları arasında yer alan bir mektupta, benden bahsedildiği haberini aldım. Yoğun bir günün ardından, dergiyi incelemek üzere elime aldığımda Mehmet Bey'in mektubuyla karşılaştım. Mektubu okuduğumda, nasıl ki aşın bir yağmur sonrasında bazı baraj suları, barajın kapakları açılarak bir müddet serbest bırakılırsa, ben de göz kapaklarımı kapatmadan gözlerimi bir noktaya odaklandım ve dakikalarca, gözlerimde set çektiğim barajımın sularını serbest bıraktım.. Mutluluktu ve şaşkınlıktı bu aşın yağmurun sebebi..

İnsanın ruhunu okşayan (teveccüh dolu) ifadelerin yer aldığı bir mektuptu okuduğum. Böyle olmasına karşın, kendimi biraz da şeffaf hissettim. Öyle ya, mektup içerisinde kendisiyle aramızda geçen konuşma diyalogları yer alıyor, kıymetli yazar Cezmi Ersöz ile ilgili düşünceler, kendim ve kalemimle ilgili ifadeler vb yer alıyordu... Yine de bu mektubun, Sn.Ersöz'e derin hürmet ve saygıdan dolayı yazılmış olduğunu düşünüyorum. Çünkü, mektubun özünde kendisi yer alıyor ve bence bu mektuptaki teşekkürü hak ediyor. Bu benim bireysel düşüncem tabi.

Bu mektubu sizlere yazmaktaki maksadım, kısaca bir açıklama yapma ihtiyacını hissetmem ve bir okurunuz olarak, bir insandan birden fazla insana yada, bir topluluktan sadece bir insana ulaşmayı sağlayan, yürüyüşe koyulan insanlara köprü vazifesi gören, Leman Dergisi'ne mimarlık yaptığınız için sizleri bir mektupla ödüllendirmek istemem. Zira bir derginin ödülü, bilinçli bir okurundan aldığı mektuptan başka bir şey olamaz diye düşünüyorum. (Manevi olarak tabi)

Mehmet Bey'in mektubunda ifade ettiği gibi yüzyıllar öncesinden kalma, çok yaşlı bir insan değilim tabii (bu ifadem bir latifeden öteye geçmez) ama, vefaya ve saygıya oldukça önem verdiğim için (son bir kaç nesil, bu olguları benliklerinde barındırmaz oldu sanki) geçmiş yüzyılların genlerini taşıdığım belki de doğrudur.

Cezmi Ersöz'ün dinletisinde bulunmam bana, yazdıklarımı paylaşma isteğini getirdi. En azından bir yada iki insanla (kalemimin dilini anladığına inandığım).Yazarak mutlu olan bir insana rastlamadım bu güne kadar, buradaki önemli olan ince çizgi, yazılanları bir yada birden fazla insanla paylaşıyor olmanın verdiği sevinçtir diye düşünüyorum. Yazan bir insan paylaşmıyorsa yada, daha doğru bir ifadeyle paylaşamıyorsa, işte o zaman kalemi yavaş yavaş onu eritir. Kötü bir tanı bu yazı adına benim tarafımdan belki ama, öyle olduğunu düşünüyorum. Siz profesyonel insanlarsınız, yanılıyor muyum?

Yazıyor olmama gelince, sanıyorum burada siz gibi işin ehli insanlar varken, benim tarafıma pek konuşmak düşmez. Ukalalık olur. Ancak size, yazıyor olmamı ve şiirlerimi ek dosyada yer alan bir anı yazısıyla ve şiirle ifade etmiş olayım. Yorumu ise sizlere bırakıyorum.

Ben de sizlerin aracılığıyla, Sn.Ersöz'e saygı ve sevgilerimi, teşekkür çerçevesinde iletmek istiyorum, böylesi bir mektubun yazılmasına ışık tuttuğu için. Ve yine, böylesi bir mektubu okuma sevincini çocukça tarafıma yaşattığınız için siz, Leman Degisi yayıncılarına hürmetlerimi iletiyorum.

Not: Sevgili Mehmet Bey, yazdıklarınızla adresime ayna tutup, yaşamsal bir kurşun gönderdiniz göz bebeklerime. Teşekkür mü etsem yada mahcupça bir tavırla, kaplumbağa gibi başımı kabuğuma mı çeksem? bilemedim. Ama, size bakan gözlerimin rengini, satırlarınıza boyadım. İşte bunu bilmenizi istedim.. En içten dileklerimle teşekkürler..

Saygılarımla,

Derya/İstanbul

De-Doku ekibi, 766. sayıdaki 1.ayrıntıyı nerden, kaçıncı sayıdan aldınız? Lütfen detaylara dikkat! Bizim gözümüzden kaçmaz, kaç kişiyi delirttiniz acep?

Sevim Acar/Eskişehir

Yahu kardeşim!

Leman'ı her hafta alıyor, bıkmadan usanmadan okuyorum..Yetmiyor espirilerinize gülerek kendimden geçiyorum..! Ha unutmadan gülerken düşünüyorum da..Ama şimdi iş başka oldu.Detay doku bulmaca diye bir işkence aleti icadınız var; hiç mi acımadınız bize bunu hazırlarken ? Bu nedir kardeşim? Gecemi gündüzüme kattım, bulmacayı çözecem diye işe gitmeyip eve kapandım.(işten kovulma tehlikesi geçirdim). Yemedim içmedim bulmacayı çözmeye çalıştım. Gözlerimin feri söndü yahu! Eee, sonra diyeceksiniz tabi! Sonrası ben çekiliş dinlemem kardeşim .Yapmış olduğum çalışmanın karşılığını almak, en doğal hakkım diye düşünüyorum. Bu arada çekiliş nedir arkadaşlar .Bir hediye ya verilir ya da verilmez. Kısaca demek istediğim şudur. O HEDİYEDEN İSTİYORUMMM!.. (Tişört makbuldür) sevgilerimle..

Kanarya Aracı
İskenderun-Hatay

Sevgili Leman yöneticileri,

De-doku bulmacayı yayınlandığı tarihinden beri takip ediyorum. 4-5 kez bulmacayı çözüp, gönderme fırsatım oldu. Ancak 766.sayıdaki 22 nolu bulmacada 1.sırada yeralan Bahadır Boysal'a ait çizgi 767. sayıdaki baskıda yayınlandı. Bu husus gözünüzden kaçmış olabilir. 766. sayının tüm sorularını bulmama rağmen , yayımlanmayan çizginin 767. sayıda yayınlandığını farkettim.Ancak geç olmuştu. Bu nedenle baskı hatalarının gözönüne alınması ricasıyla.. İyi günlerde kalın..

Sevcan Kolcu-Mardin

LeMan
SAYI: 770
10 AĞUSTOS 2006
PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Turncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik İçin Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: Le-Man Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

AĞUSTOS SAYILARI BAYİİLERDE.. İSTER OKUYUN, İSTER YELPAZE YAPIN!

BaF Takım

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

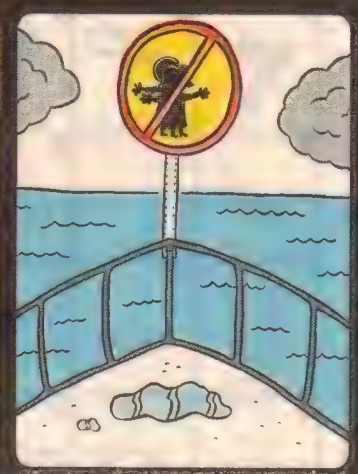
Uğur Acay (İzmir) & Gürkan Yıldız (İST)

İpek Özsesli (İST)

Emir Alan (İST)

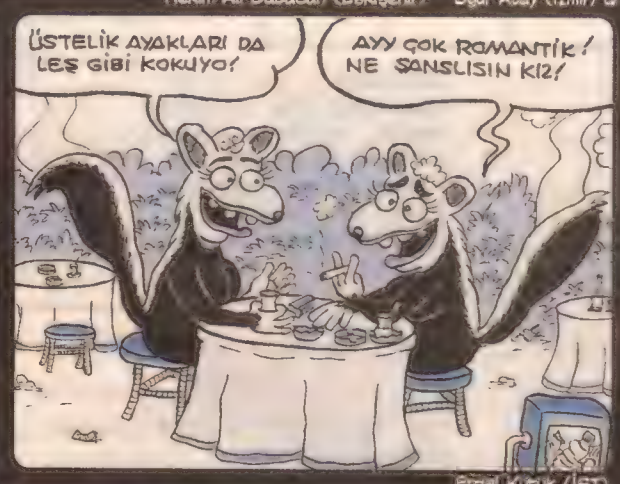

Erdal Kütük (İST)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

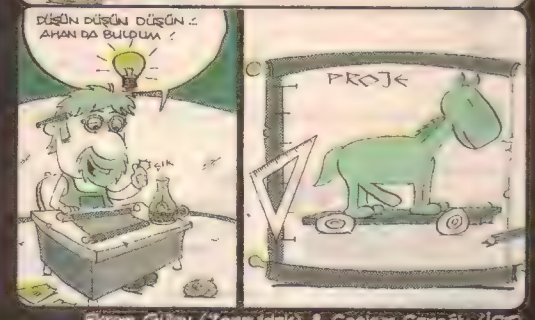

Ekrem Gülay (Zonguldak) & Coşkun Canoğlu (İST)

Gökhan Akbaba (İST)

Ersin Perk (İST)

Tuncer Çelik (Yalova)

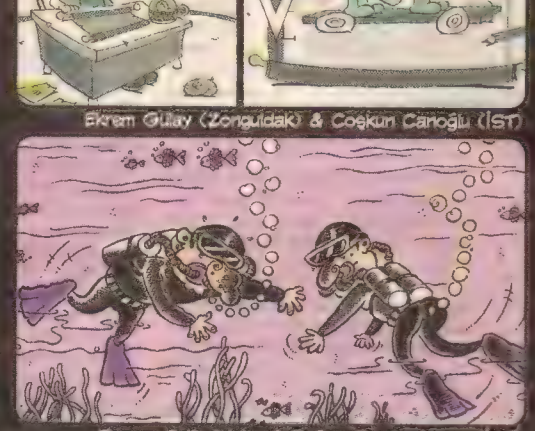
Tuncer Çelik (Yalova) Doğan Devrim Akıncı (İST)

BaF Takım İZMİR TAYFASI

Mesut Ensarioğlu

Uğur Atay & Harun Durgun

Gürdam Sindiraç

Uğur Atay

Sidar Yıldırım

Mesut Ensarioğlu

771

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

17 Ağustos 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/34 **1.25** kene ytl (KDV Dahil)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

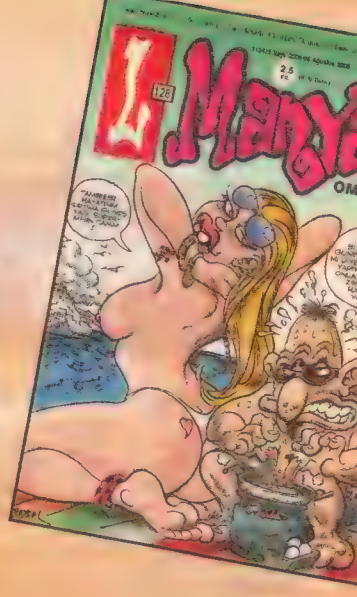

Turizm cortladı! Sahiller ıssız, oteller sessiz, dükkanlar siftahsız, moraller pek tatsız...

EYYOO TURİST GELMİŞ!..

RIZA ABİ RODOS'TAN ÜÇ TURİST KAPTIM...KOŞ PATRONA MÜJDEYİ VER, YUNAN ORDUSU PEŞİMDE..HEMEN BUNLARI OTELE YERLEŞ-TİRİN!..

ÇAĞÇAĞ & MELİKE

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

guverfeyhan@hotmail.com

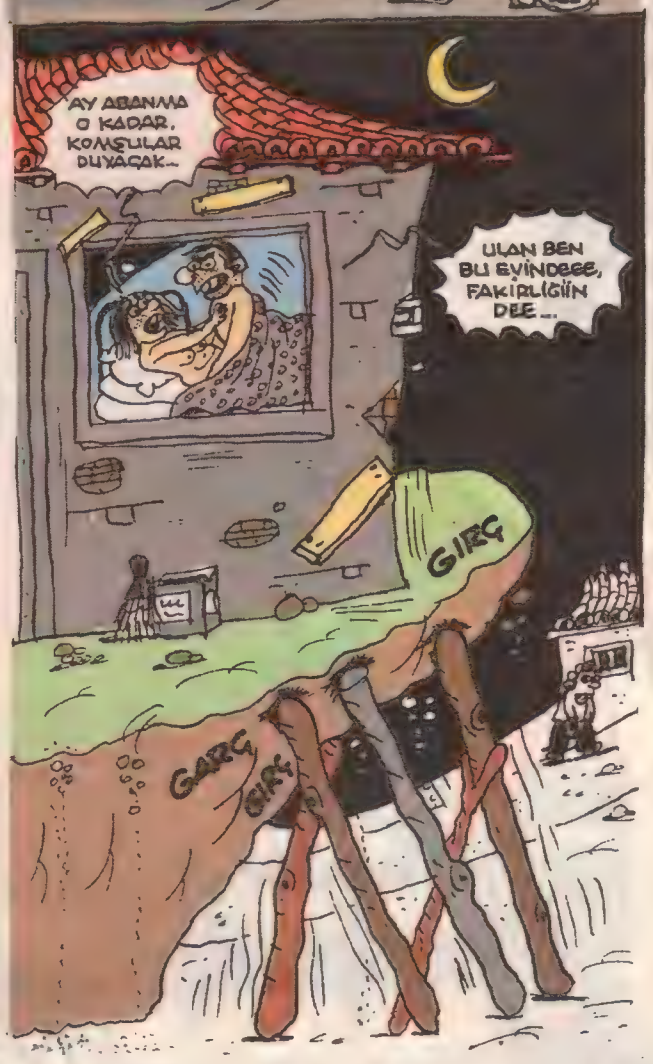

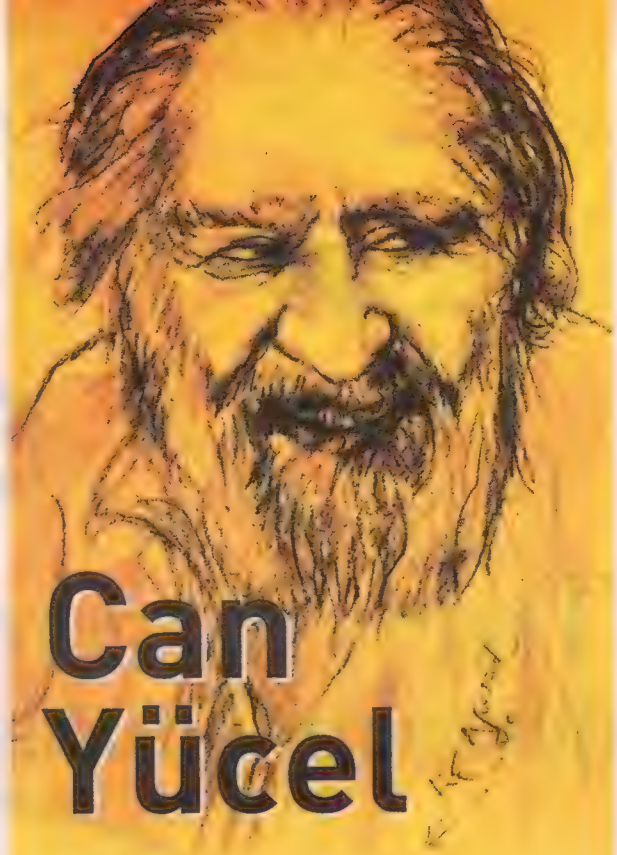

Can Yücel

ANADOLU

Bir kısrak başı gibi
Bir şikayet kutusu
Bir çatapat kâfi

12 Eylül 1998 **LeMan**

FINITO DELLA MUSICA

Konser oldum
Bitmemiş Senfoniyi bitirdim

3 Ekim 1998 **LeMan**

METAMOSMORİS

İlkin ELİFBA'ydı
Sonra ALFABE oldu
Derken ABeCe
Şimdi de A.B.D

17 Temmuz 1999 **LeMan**

Can Baba; son yıllarında LeMan'ı varlığınla, dostluğunla, şairliğinle, şiirlerinle onurlandırdın. Seni çok özlüyoruz...

UÇAKLARA YAPILACAK SALDIRININ ŞİFRELERİNİ ÇÖZDÜM!

Aksaray PAŞAOĞLU

Hayatta öyle harfler vardır ki yanyana geldiklerinde sadece anlamsal değil kimyasal tepkimelere de girerek insan beyninin şimdi istimlak edilmiş o eski ve ahşap mavna iskeleleri arasındaki sakin sularda hanımeli kokulu bir akşam vakti fani bir firari gibi aylak süzülen manyakoğlumanyak bir istimbotun meme yapmış buhar kazanı gibi birdenbire infilak ederek savunmasız homosapiens zihinlerimizi bıcırık nanolarına ayırıverirler. Bakınız geçenlerde evde umutsuz bir maymunun isteksizce yaladığı boru çiçeği gibi otururken elime inanılmaz normallikte hani o hepimizin bildiği sıradan bir tükenmez kalem ve inanılmaz bir herhangi kağıt parçası alarak küçük bir araştırma yaptım.

LANETLİ KELİME MASADA KENDİ KENDİNE DÖNDÜ

Ya da ben çevirdim. Önce kağıda o korkunç terör planının üç anahtar kelimesini yani **"Treaseton"**, **"Treperoksit"** ve **"Nitrogliserin"** kelimelerini yazdım. Sonra çılgın bir buzağı gibi kendimi sarsa sarsa kelimelerin içindeki harflerin yerlerini değiştirmeye başladım. Bir süre sonra elimde akkorlaşan ve ateşten diliyle ruhumu ıslak ve mahzun bir dondurma gibi yalayan uğursuz kalemi irkilerek fırlattım ve ürkek ama biraz da incir kokan Hülya Koçyiğit sarsak adımlarıyla inleyerek yatağıma koştum. Genzimden ve aortumdman inanılmaz boğuk ve samimi olgun erkek sesleri çıkararak anasız bir keklik gibi diyaframdan ağlamaya başladım.

BİTSİN BU ÇİRKİN SAVAŞ YA DA "ASKERE AĞIT".

Şimdi siz o kağıdın üzerinde beliren o dehşet verici kelimeyi merak ediyorsunuz. Ruhumun arp tellerini inanılmaz bir tavuskuşu kuyruğu gibi titrete titrete işte o afaroz edilmiş menhus kelimeyi buraya da yazıyorum: **"Asteninegot"** Siz de irkildiniz değil mi? Evet, bu kelime birkaç küçük değişiklikle **"Ahmedinecad"**a dönüşebiliyor. Bu olayın altından da yine o çıkıyor. Nefretle ayağa kalkıyorum.

Sakın, ama sakın hiç kimse bana bugünlerde **"Asker"** demesin. Minik kulakçığıyla asker kelimesini duyan serseri kalbim, savana'ya yatan aslan nefesini genetik kodlanıyla algılayan savunmasız bir malak kalbi gibi deli mavi vuruyor. Siz, bu aralar bir yakınınız askere alınmadıysa bunu anlayamazsınız. Bakınız geçenlerde İsrail'de bir seferberlik ilan edildi ve şu anda hasta yatağında yatan **Ariel Şaron**'un oğulları 42 yaşındaki **Omri** ve 39 yaşındaki **Gilad**, İsrail ordusuna çağrıldılar. Babacıklarına refakat etmeleri gerekirken onlar işgalcilerle çarpışmaya Lübnan'a gidiyorlar. Anne olmayan bu acıyı anlayamaz. Çünkü onlar da bebekti. Artık ne diyeyim. Empati yapıp onların yerine burdan kısa dönem ben kendim gideyim diyorum, empati sinyalime cevap alamıyorum. Yazık oluyor fidanlara.

ORADAKİ SAVAŞ BURDAKİ GÜZELLİKLERİ GÖLGELİYOR

Bu arada bilmiyorum duydunuz mu? Kaliforniya'da 1.2 promil alkollü yakalanan ve yahudi aleyhtarı küfürler eden ünlü aktör **Mel Gibson** ceza olarak tuvaletleri ovacakmış. Bunu sizi korkutmak için yazmıyorum. Sadece dünyada insanlık dışı hiçbir saldırının cezasız kalmadığını iyice o kafacıklarınıza sokun diye de yazmıyorum. Sadece yazıyorum. **Gazozun bile sadesi yok mu?..** Dünya haberlerini burada kesip size Türkiye'den çok güzel ve ilginç haberler vermek istiyorum.

Geçenlerde bakınız eşimle Çin'e gittik. Çin'in Ciangsu eyaletinin Nankin kentinde çok enteresan bir bar var. Orada müşteriler küçük bir ücret ödeyerek garsonları dövebiliyorlar. Ben yeni yetme iki arap garson dövdüm. Eşim tek garsonu perçeminden çekerek bir süre öne arkaya salladı ve sonra sırtına bir şamar vurdu. İnanılmaz eğlendik.

Dönüşte, şarap uzmanı **Patrick Farrel**'in yaptığı ve **"Bev Wizard"** adını verdiği şarap yıllandırıcısından aldık. Evde eşim, yıllandırıcıyı şarap şişesine takarken yanlışlıkla parmağını takınca iki yıl kadar yıllandı. Ama hemen ertesi gün estetikçisine giderek fazla yıllarını aldırdı. Ve eskisinden daha genç oldu. Ama biz nedense Türkiye'de yaşanan güzel şeylerin farkına varmaktansa bir takım sıkıcı arapların birbirleriyle tutuştuğu anlamsız savaşlarla uğraşmayı tercih ediyoruz.

KRONİK HASTALIĞINIZ Man

Batının bomba algılaması!

Türkler eylemden çok konuşmayı tercih ediyor!

Yurdum insanı, uluslararası bir araştırmaya göre Japonlardan sonra yerel ve ülke çapındaki sorunlara en az ilgi gösteren millet çıktı.Türk halkı ülke sorunlarını ve siyaset konuşmayı sevmesine rağmen demokratik tepkisini ortaya koymada diğer ülkelerin çok gerisinde ...

AKP 5.yılını kutluyor.

İngiltere'de uçaklara bombalı saldırı ihtimali Batıyı ayağa kaldırdı...

Ankara Ticaret Odası'nın açıklamasında: "İşsizlik endişe verici boyutlarda" denildi...

AĞUSTOS SAYILARI BAYİİLERDE

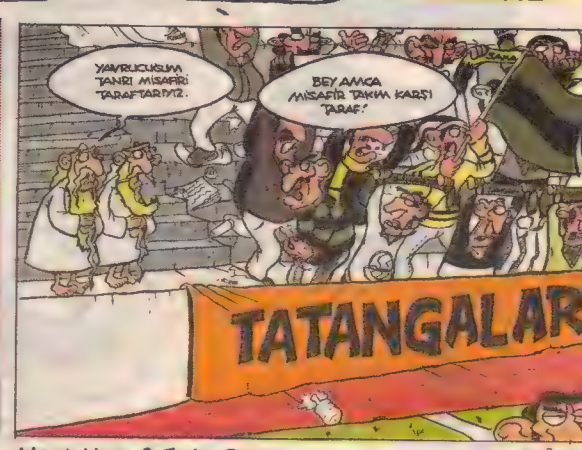

Murat Uzun & Evrim Gayret

Akşamsefası

daraltimsch

ÇAĞAR

daral@leman.com.tr

JACK ASS GENERATİON KUMPAS KUŞAĞI VE LİBİDO LÜTFÜ SOSYOLOJİK WORKSHOPLARI

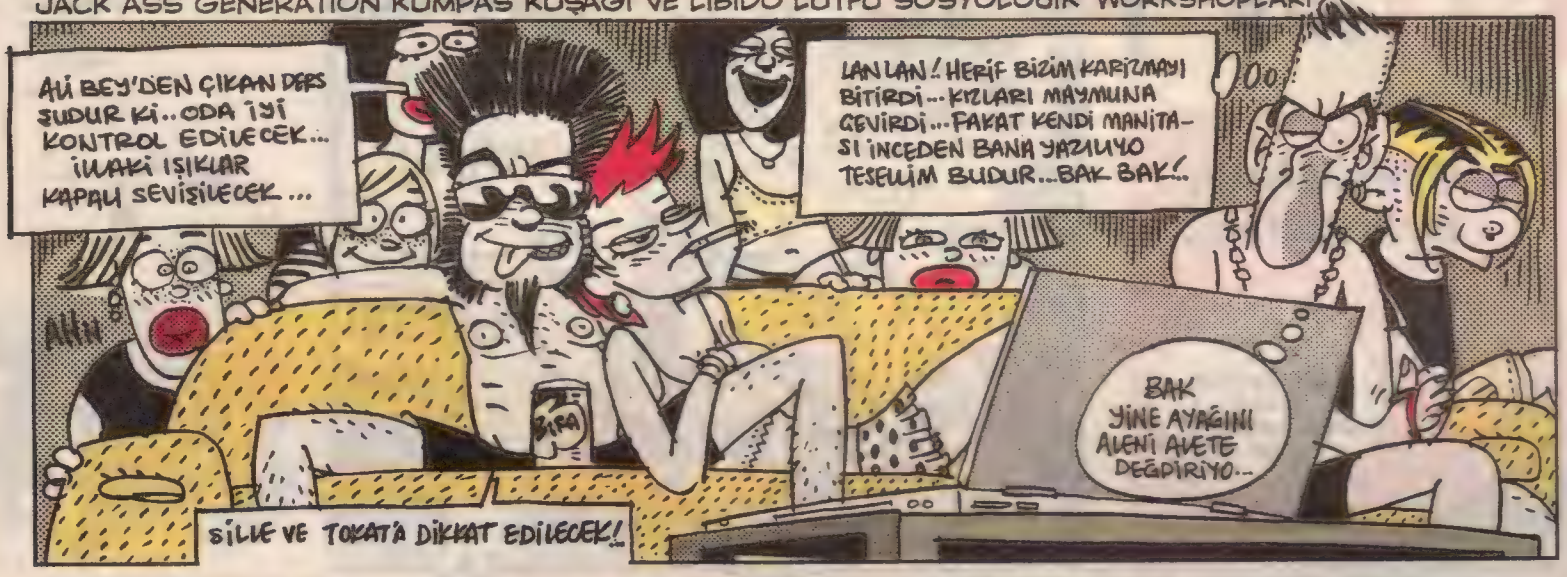

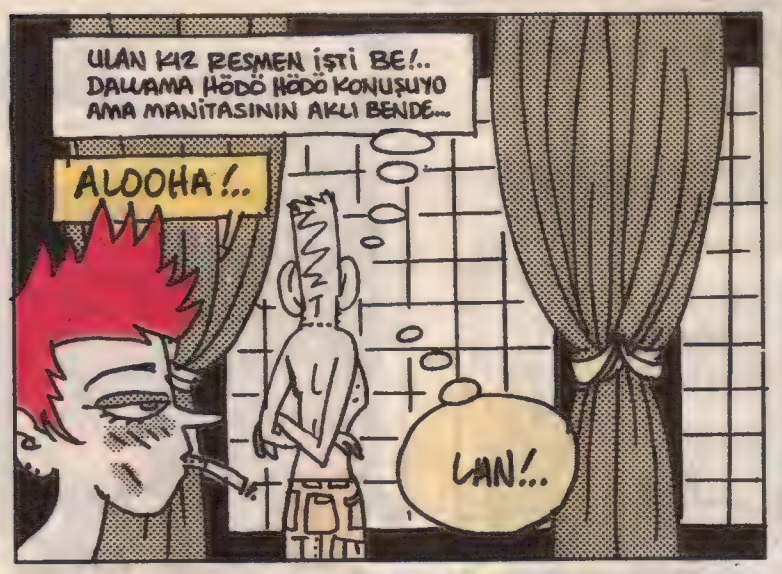

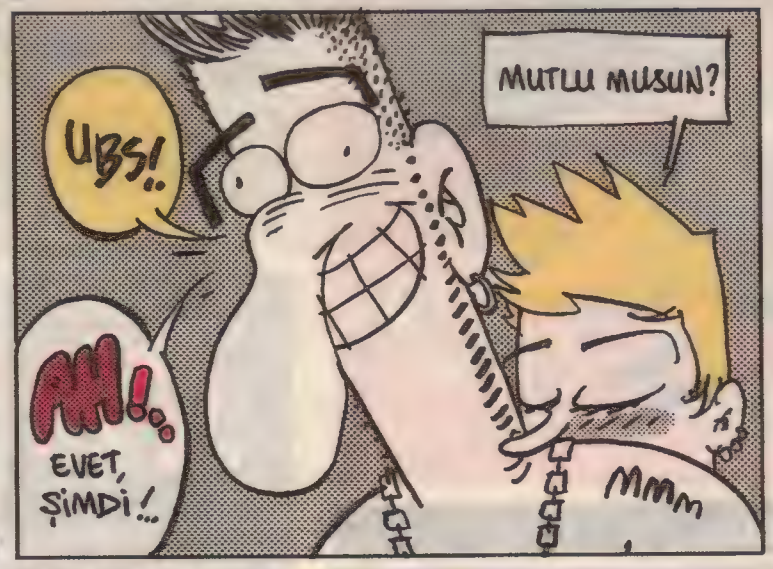

OLGUN YAZITLARI

Olgun BUDAK

• **En çok yanında paket paket selpak taşıyan kızlardan korkarım... Çünkü yanında çok fazla selpak taşımak sürekli ağlamanın habercisidir...**

• Ağzını böyle yuvarlak açabilenler, bunlara poh poh kızlar da diyebilir... Pohpohlar, açık büfeciler gibi herşeyi sınırsız ve anında isterler... "Tamam canım yarın ilk iş Japon dil bilimcileriyle konuşup o ecüş bücüş harfleri attırıyorum! Sen ağlama yeter ki!" Hayır bugün yılıp "öeeeh al be diyetini" diye kafanı kesip verecek olsan kıza... Karşılığında "Neden senin de ejderhalar gibi üç kafan yok!" der, adamı kafasını attırır gene bunlar...

• **Histori çenil: Bence Bizans vatandaşlarına en süper davranan devletti... Bakın tarihi filmlere, en alt kademe savaşçıları bile içerken yere dökülmesine aldırmayacak kadar çok şarap alabiliyolardı... Bugün ben bi devlet dairesinde değil şarabı, sirkeyi bile öyle yerlere dökebilecek kadar yüksek bordrolu memur tanımıyorum...**

• Çello çalgısını kadın vücuduna benzeten insanlar var! Bunlar bide klasik müzik sever geçiniyo ya! Hayır, bugün çelloya en seksi çalgı diyen, yarın orkestrada obua çalan adamın şişen yanağını g.tüne benzetip obuaya da en komik çalgıymış diyebilir! Bana diyemezin garantisini verebiliyo musun? Yok! Peki bugün eşyadan tahrik olan, yarın ottan, böcekten, eşekten tahrik olmaz diyomusun! Yok! Peki Trakyalı kedilerin beyav beyav diye bağırdıklarını biliyo musun? Ona da yok ha! Farkındasın dimi güç benim elimde artık...

• **Bugün gelişmiş bi ülke değilsek, bu insanların ilkokuldan itibaren pi'yi 3 almak istemesi yüzündendir... Hatta bıraksan öğrenci ister ki pi'yi hiç almayayım, hiç bulaşmasın pi bana... Pipimle oynıyım ama, pi'nin virgül sonrasını çarpıp zora koşmayayım kendimi... Tam sonuçta değil benim gözüm... Yaklaşık sonuç yeter bana, öyle büyük hırsların, yedi ölümcül günahın falan adamı olmadım, olmam...**

• Mesela İngilizce'de "approximately" yaklaşık-tahminen demek... İngiliz öğrenci sırf bu kelimeyi yazmamak için her işlemde tam sonuç bulmaya çalışır... Bu tam sonuçlar birleşir, muasır medeniyet seviyesini oluşturur... Yükselen toplum ağırlaşır... sonra britpopu da bulur, Şevçenko'yu da transfer eder adamlar...

• **Bence Türkçe'de yaklaşık yerine "dötöryumcuk" gibi söylenmesi komik kaçacak bi kelime kullansaydık, öyle yedi yıllık kaldırma planına falan gerek olmadan, şimdiye çoktan Şevçenko'yu alıcak konum koordinata gelmiştik... Servet'le oynarlardı kardeş kardeş... enfest olurdu tabi biraz...**

• Zeka Oyunları 3,5: İçilmesine rağmen, şişelenip satılmayan şey nedir? (Düşünme süresi 10 an)

• **Ohooo, limit sonsuza giderken, biz geliyoduk o yollardan...**

• Zeka Oyunları 3,5 cevap: Ant... Hani ant içerim ki deriz ya... İçeriz... ama şişede satılmaz dimi! (Yumurta) Efendim? (Yumurta diyorum) Pardon? (Yumurta da içilir, ama şişelendiğini görmedim hiç) Aaa duyamıyorum ama ben sizi? (Hmmm, orta parmağımla gösteriyorum şu an diyeceğimi, ondandır!) Teletabi...

6 günlük iznimi kullanmak üzere yazıyı üç noktalıyorum...

Akşamsefası

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

MMMUUCKAAa!!

Mukadder okuyucular.. Arz talep dengesi ve piyasa ekonomisi ayağına cümleten ayakta skildiğimiz şu günlerde, sosyetenin veyahut modern metropol hayatının son gözde mekanının Bebek'te ki **"Lucca"** olduğunu biliyor muydunuz?? Benimde haberim yoktu.. Bir ik eş dost Kilyos'ta suya girip dönüşte sahilyolu zorunlu olunca "aaa trendmiş.. ne işmiş?" diyince bi bakıverelim beş dakka çay içelim leylimleyiyle daldık Lucca'ya!! Ohooo.. İşte Reha Muhtar-Gülşen.. Kaya Çilingir ve beraberinde getirdikleri.. Hemeyse işte.. **Fakat zaman geçtikçe vedalaşan herkes dudaktan öpüşüyor! Kadından erkeğe yada kızdan kıza!!** Hahaha.. Böyle şeyler 30 yıldır Avrupa'da modaydı zaten.. Bizim köye yeni gelmiş! Gerçi Rusya'da on bin yıldır adettir, gelenektir. Şeker bayramlarında ya da gece mahallede misafirliğe gidildiğinde dudaktan babuşlanır cümle herkes.

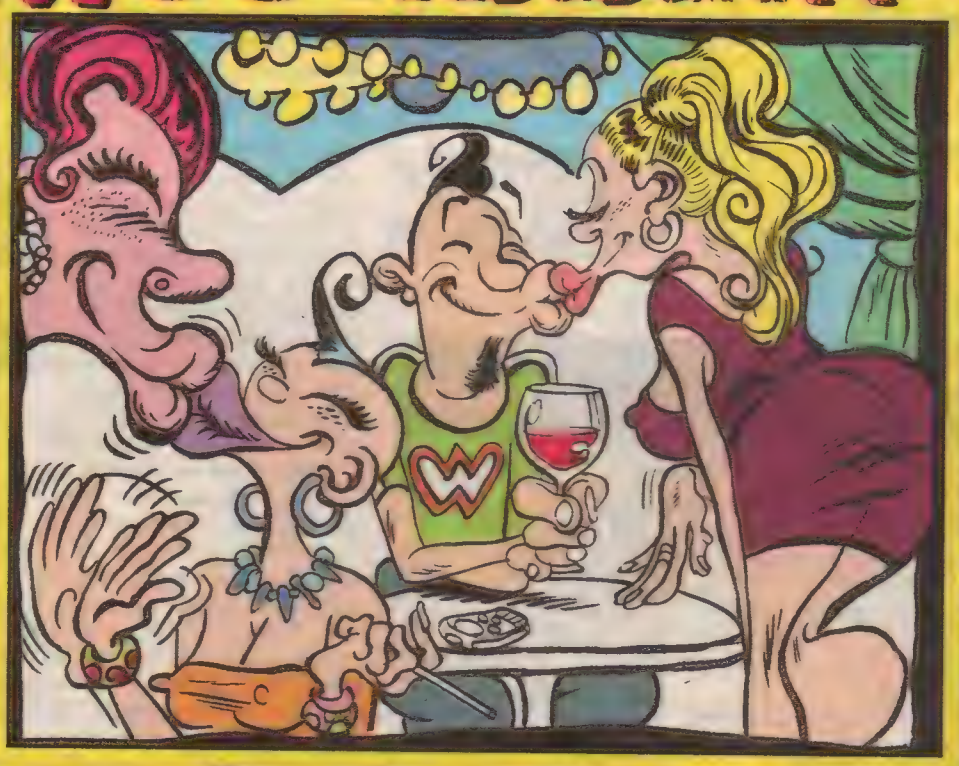

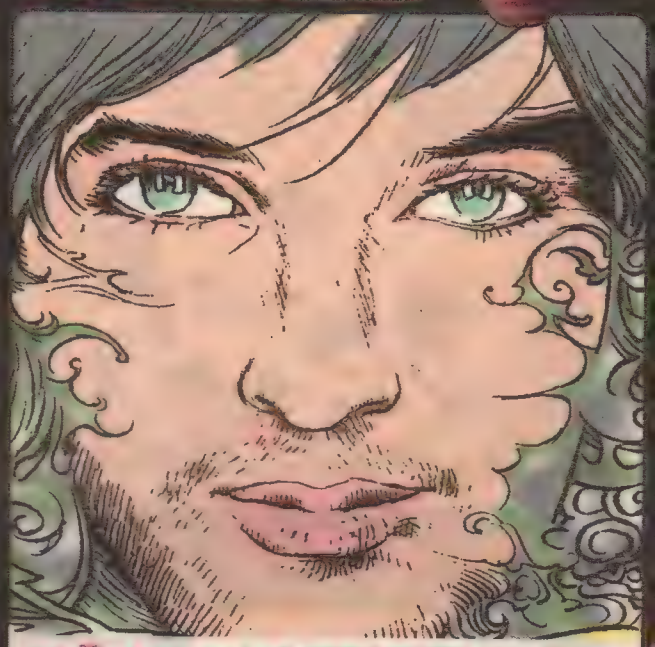

DÜNLE BERABER GİTTİ CANCAĞZIM... DÜNE AİT NE VARSA... ARTIK YENİ ŞEYLER SÖYLEMEK LAZIM...

Hz. Mevlana

Geçen hafta bi arkadaş zorla kolumdan tuttu TARKAN konserine götürdü.. (Ney ulan bu mevzular, Hıncal Uluç gibi?) Gerçi Harbiye Açıkhava bizim semte o kadar yakınki.. O dakka iş güçte yoktu... Üstelik konserde en önlerdeydik... Fakat adam ne kadar meraklıymış şarkı söylemeyye!!.. Daldandala daldandala... İmkanı yok doymadı söylemeye... Bi tek şarkıda hüngür hüngür ağladım.. (Kime ağladım? Galiba eski aşkların toptan hepsine.. Hangi şarkıda ağladım.. Onu da unuttum.:) Yeni bir şey de söylemiyor.. Saatler geçtikçe hakkaten kafam akım ağrımaya başladı! Dile kolay 10 yıl mı oldu Tarkan'la? Belkide bir devrin sonu.. Belki bu yüzden bu kadar canhıraş.. **Evvelki hafta ERDEK konserinde 30 şarkı söylemiş!!** Pes! En son, İstanbul'da düzenlenicek ilk Formula 1 yarışlarında, dönüş trafiğini rahatlatmak için yine Tarkan konseri varmış. **Değmekçi yaptılar çocuğu yani..** Bu ara da, arkadaki vokalistler konser başına sadece 1 milyar eski YTL alıyormuş.. Onu da öğrendik.. Piyasa ne hale gelmiş...

(Kısasadan hisse: Yıllar evvel bi arkadaş, yaşadığı tek gecelik ilişkiden bahsetmişti.. Kadın sekstan sonra demişki bana.. "Kendi kendimi sksem ancak bu kadar olurdu..")

MANZARAYADALDIM

Kapıcım kadın ruhlu... (Kapıcı değil bina görevlisi.. Kadın ruhlu olmakta güzel bişey ayrıca.) "Sana kızıyorum bazen ama severim seni" der.. (Bi ara evde çıplak dolaşmışım.. Karşı apartmandan birileri görmüş.. Gelmiş buna şikayet etmiş) Bedbaht yaz gecelerı bazen terasa çıkarım.. Ara da bu da denk gelir.. Beraber tüm boğaz manzarası.. Ebeveyn gibi sitem eder sonra.. "Kafan çok karışmış.. Gençliğinin kıymetini bil.. Senin yaşındayken gemilerle Avrupa'yı dolaştım.. Her limanda bir şakıra.. Fransız, İngiliz, İtalyan.. Bak şimdi yerin dibinde oturuyorum! Ara bu üçüncü ve son evliliğim.. Cebinde parası varsa en kral sensin. Ama para pittimiyalı kimse bakmaz yüzüne.. HELE Bİ DENE!" Fakat bu son HELE Bİ DENE lafını yüksek sesle söyledi.. Anıden ayıldım, irkildim.. Param istedi acaba?.. (Parayı kim istemez ki?

SEÇİKARMA!!

SUAT ÖZKAN'LA BİR DAKİKA

"Kırık Letlebi" çizeri, abi kişilik Suat Özkan Bodrum'a gitti.. Kaynara.. Kayınbabası orda oturuyor... Bi haftadır orda.. Kendisinin muhteşem hiperaktif olduğunu bildiğim için acaba bu yaz neler döndüyor Bodrum'da duyup, görüp neşelendiğin nelerdi diye cepten aradım.. Ne anlatsa beğenirsin. "Bodrum'da neden evlerin kapıları çivit maviye boyanır bilir misin?. Çünkü ortalık akrep dolu.. Ve akrep renk körüdür. Çivit maviyi alevmiş gibi görüyor, yangın var sanıp kaçıyormuş.." Pffffh... Suat Efendi'de sertiven diye bunu anlatıyorsa orda küçük esnaf hakkaten kan ağlıyor be arkadaşım..

TRAVESTİ

Bi arkadaş Galata'da bi apartmana taşındı.. Apartman merdivenleri tepeden tırnağa silme bok doluymuş.. Köpek boku! Meğer diğer tüm katlarda travestiler oturuyomuş.. (Cinsel faşizme hayır! Onu bizde biliyoruz) Meğer bu transseksüel arkadaşlarımız hepsi evde köpek besliyormuş.. Kilitli balkonlarda sürekli uluyan, bok içinde bakımsız aç köpekler.. Bizimki bu köpeklerin zorla alıkoyulduğunu iddia etti.. Peki ama neden?. Meğer translar yolda köpeklerle yürürken hakkaten bir dişi, bir kadın gibi tam oluyorlarmış...

ANAMGİBİKİMİ YOLLA! BEN ÇİZERİM

Aslında her erkek annesine bağlıdır.. Ama ben tapıyordum... Neyse, orta gelirli bir ailenin iki çocuğundan tek erkek olanıyım. Yirmibeş yıldan beri bana Cenk diyorlar. Eksik olmasın hiçbiri. Dedim ya anneme tapıyordum diye. Bizim ihtiyar (babam) vardiyeli olarak çalışan bir adamdı. Annemse beni göğsünden içeri sokup da devamlı orada duracağımı zannederek severdi beni. Daha okula bile gitmiyordum, peder vardiyeli çalışıyor ve iki vardiye gidiyor. Halk arasında onbir yedi diye bilinen gece vardiyası bir de y edi üç diye bilinen gündüz vardiyası. Gece vardiyasında annemle beraber uyurduk koyun koyuna, yarımdan ayrılmazdı. Kokusunu duymadan uyuyamazdım. Ayrı yatsam korkudan uyuyamazdım. O yüzden gece vardiyası annemle uyumanın güzelliği olurdu. Ablam sabahtan okula giderdi, 7 yaş büyük kendisi zati halimden. Neyse peder sabah gelirdi ve sanki yılların abazanlığı ile anneme ilişirdi. Bu adam anneme neden öyle homurtuyla inilti yle doymazlıkla hele ben yanındayken saldırır gibi yanaşırdı anlardım da anlayamazdım. Uyanıktım ama gözlerimde zifiri karanlık.. Nasıl annemin koynundan ayrılırdım? Ve yüzü duvara dönmüş çocukluk.. Yüzümde duvarın soğukluğu.. Ama aylardan Ağusos.. (Annemin orgazm nedir bilmemesi) Hala babamın boynuna içten sarılamamam.. Ve eski müstakil evimizin o soğuk duvarını unutamam. Ağustosta bile olsa..

(Cenk U./İzmir – LeMan yaşı: 1.5 yıl)

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

SIKILHAN

- Allo, Sıkılhan, Bunalgül ben... Baksana sizin sülalede hiç deli var mı?

- Buyrun...

- Hayvan sormadım, deli soruyorum. Hemen yığıvrançleşme, ciddi bişi konuşuyorum ben burda. Biz Orosbükü Beach Resort'dan dönüşte Annemlerin köyüne uğradık. Biliyo mısın, köyde, benim halamın deli bi kızı var. Normalmiş gibi gözüküyo ama aniden çıkarıp ortalık yere kaka yapıyo, çok afedersin. Resman deli yane. İçine kaka yapar diye üç gün ayakkabımı çıkarmadan yattım. Halam bunu bağlı tutuyomuş biz geldik diye açtı ipini. "Oeh" dedim halama, "feciisiniz yaa" dedim, "koşarcasına uzaklaşmak istiyorum" dedim.

- Evet, bana ne diyosun?

- Çok etkilendim yaa. Bu genetik bi hastalıksa sonradan bende de çıkarsa diyerekten paniklere kapıldım. Yani bende de "deli geni" olabilir. Aslında halam hoş bi insan, kumral, giydiği şalvardan pek anlaşılmıyo ama "sıfır beden" diyebilirim. Yalan söylemiyosa dişleri filan kendisininmiş. Gözleri kahveden yeşile doğru, lens olduğunu sanmıyorum. Burnuyla dudağı arasındaki mesafe mükemmel, kirpikleri uzun ve dolgun, cildi gergin, elmacık kemikleri burnuyla uyum içinde. Diyceeem yani, diğer genlerin hepsi çok şahane ama "deli geni" olması çok sinir bozucu. Annem " Belki de kocası getirmiştir deli genini" diyo...Düşününce doğru. Hameyse, ben de tanıdığım bütün erkeklere "deli geni" getirip getirmediklerini sormaya karar verdim. Alo? Haksız mıyım sence Sıkılhan. Kariyer yapmak ne kadar ciddi bişiyse çocuk yapmakta o kadar ciddi bişi. Tamam "İslamofaşist" bi insan diiliz ama önümüze gelen her genle de çocuk yapmıycaz heralde. Allo, gülmüyosun di mı?

- Ortalık yere kaka yapıyorum Bunalgül.

- Alo, Sıkılhan, annen ben, kısa kesicem acelem var. Ben bu gece eve gelemeyebilirim. Zira ofisimizin Geo'su Bokhan Bey'in uçağı yedi saat kadar rötar yapmış. Kendisi bi iş görüşmesi için Londra'ya "Geolar Gecesi"ne gitmişti. Evet, Havaalanında güvenlik nedeniyle kendisinin ayıp yerlerine bakarken kulağının içine östaki borusuna elfeneri sokmuşlar. Kaza olmuş, evet, ortakulağına fenerin kalem pili düşmüş. Uygarca özür dilemişler tabii. Haliyle uçağı biraz gecikmiş ama endişenilecek bişey yok. Sen de endişelenme. Bokhan Bey hafif esmer ve kıvırcık saçlı bi insan. O yüzden kendisini soyup özel olarak incelemiş olabilirler. Oysa sen hafif sarışın bile sayılabilirsin. Üstelik İngilizceyi gayet seri ve aksansız konuşuyorsun. Uygar dünyanın senden kuşkulanıp günün birinde bakalım içinde ne var diyerekten östaki boruna el feneri sokacağını düşünmemelisin, evet. Modern insanlara dokanmıyolar, bi de şeffaf giyinirsin, kabine sıvı sokmazsın, sevimli çocuksun, Avrupai bir tipin var, evet, kapatıyorum. "Uygar" dünyayı sevmelisin, ilerde ellerlerse, huylanma.

- Selam Sıkıl, ben Çağatay. Hocam sen Müfit Bedri Hoşarcalı diye birini duydun mu hiç?

- Müfit Bedri Hoşarcalı... Bir kişi mi bu dediğin? Çok kalabalık bi adı var.

- Tanımıyon yani. Hayır internette herifin pornosunu buldum da. Ünlü biriyse arkadaşlara haber veriyim dedim. Peki Sümbül Nurteber? Böyle bi kadın var mı, şarkıcı, manken, enkırvomın filan. Bu ikisi dalaşıp birbirlerinin pornosunu yaymışlar internete... Gerçi ööle heyecanlı bi durum yok. Otel odasında adam kadını palamut balığıyla vura vura dövüyo, kadın da bunun göbeene topuklu ayakkabıynan basıp havlıyo. Fantezi yapmışlar yani ama sonradan kavga ettiler heralde. Sinemnur Kunduzer diye biri var mı peki. Bunu da sevgilisi teleferikte şeyederken olayı dakika dakika cep telefonuna kaydetmiş. Sonra herif bunu terkedip bir kuruyemişçinin ortanca kızıyla evlenince kadın "Beni kullandın, ahanda sana intikam" diyerek olayı sanal ortamlara aktarmış. Birincisi diil de bu teleferiklisi acaip, adam kızı saçından çeke çeke...

- Hay ağzını kırıyım Çağatay!

- Ağzımı mı kırıcan? Ne acaip fantazilerin var lan senin. Hayret bişe senden hiç beklemezdim Sıkıl yaa. Demek ağzımı kırmak istiyosun? Ne zamandır arzu duyuyosun bööle bişeye?

- İnternetten bulanmış o röntgenci aklına sçıyım Çağatay!

- Oeh... Bu daha da acaipmiş, gerçi var ööle zıçmalı felanlı yabancı siteler. Yakındır yerlisi çıkar bizde de... alo... Kapadın mı len. İyi kapa kapa. Sen biraz dinlen oğlum. Tuhaf tuhaf şeyler söölüyosun. Hayat bööle bişi diil ki baba yaa...

ATİLLA ATALAY sklhan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yatlara vali

Hocam kişi var. Onun yanında gene kişi var. Onun yanındakinin yanında da, onun yanında da hep kişi kişi var! Var var var. Onun önünün önünün önünde, arkasının arkasında da var. Arı gelince binonikilerce "BOOVVV!" ediyolar hocam. Havaya uçuyom.

Rumuz: Yovarlanıyor.

Cevap: Sitat yavrum. Girmeb Maçıyor onlar. Kaçıl. San çekiyorlar, renk renk çekiyorlar goi olunuyor toplu ağızdan.

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

Hayatı karyolaya benzetiyorum ben. Onun da başı var öbürünün de... İkisinin de sonu var. Hayatın da!.. Karyoların üstüne yatak serip yatıyoruz, hayatın hiçbir yerine. Çelişkiler de var yani. Tıpkı hayat gibi. Karyoların altında yayları var ve bizler karyoların altına girersek ne oluyor. Üstümüz başımız pisleniyor.

Kral 48. Gagalakka

Umçuk imçik.. imç umç.. umçuk.. muççuk muççuk dişimin... umçuk umçuk.. muç miç.. umç.. Akasına et girdi..

İmp. II. Şaklamakanos

Erhan Güneş

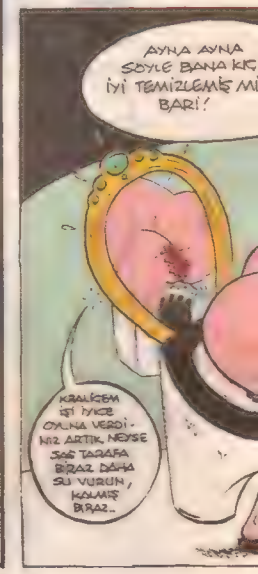

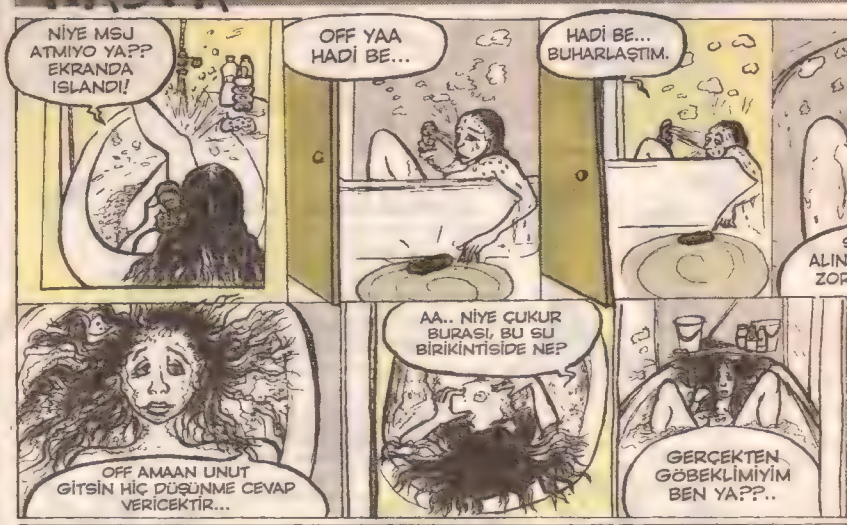

CEZMİ ERSÖZ

Postmodern

İnsan şaşkınlık vericidir. Anlaşılmaz. Sürprizlerle doludur. Nasıl ve neden mutlu olacağı bir türlü anlaşılmaz. İnsan çoğu kez mutluluğa tahammül edemez. Uçurumun kenarında yaşamayı ister. Kimi kez refah, modernleşme, yüksek yaşam denen imkanlar onu boğar; eskiyi, gelenekleri, yaşamadığı, ama ruhunun bir yerlerinde saklı kalan bir geçmişi yaşamak ister. İster, çünkü modern hayatının iflas ettiğini düşünür, tekrarlananın bir anlamı olmadığını hisseder, sürgit aynı şeyi…

Uluslar arası alanda birçok başarılan olan, orta yaşlı Norveçli bir gazeteci kadın, hayatının tıkanmaya başladığı bir dönemde Alanya'ya gelir. Kendini tükenmiş hissetmektedir. Hiçbir şeyden zevk almamaktadır. Ünlü bir cerrah olan kocasının kibarlığı, saygın ve aristokrat kişiliği ve kendisine olan düşkünlüğü onu artık pek etkilememektedir. Üstelik her şeyi vardır. Varlıklıdır. Şato gibi bir evde yaşamaktadır. İstediği zaman istediği yere gidebilme imkânına sahiptir. Çevresinde hep saygın, kültürlü, entelektüel erkekler vardır. Mesleğinde son derece başarılıdır. En az üç dili ana dili gibi konuşmaktadır. Özgür ve sorunsuz bir ülkenin saygın bir üyesidir. Sağlığı son derece iyidir. Ama bir şeyi yoktur. Mutluluk! Mutsuz ve doyumsuzdur. Kendini yalnız ve tükenmiş hissetmektedir. Dünyada birçok insana ulaşılması bile imkânsız gelen bu yaşamın sonuna gelmiştir…

İşte böyle bir kadındır Alanya'ya gelen. Niyeti yeni, farklı bir coğrafyayı tanımak, çözümsüz hale gelen hayatına çözümler aramaktır. Kibar ve aristokrat kocası işi gereği onunla gelememiştir, ama hemen her gün onu otelinden aramakta, ona gönül açıcı, incelikli sözler söylemekte, sağlığını sormakta, yalnızlığını gidermeye çalışmaktadır. Ama yok, kadın gözle görülür bir şekilde mutsuzdur. Sorunlar içindedir. Entelektüel ve uygar kocasının yapacak bir şeyi yoktur. Modern ilişkileri ve dünyaları iflas etmiştir.

Norveçli gazeteci kadın, birkaç hafta sonra Alanya'da **Dursun** adında ilkokul ikiden terk, hiçbir işte dikiş tuttu-

ramamış, şimdi de çılık yapan 25-26 le karşılaşır ve bu la aşık olur! Her şe ama gerçektir de.

Evet, çok kişi ilişkidir bu. Bir ke olarak kadınlara ba raz sert tabiatlıdır! zeteciye hoyrat da zaman zaman dö hassas bir çiçek tokrat doktorun he **Dursun**. Oturup k mesi, hayata bakış kileri, beğenileri; güne dek tanıdı farklıdır. Normalde bir erkeği yanına gerekir. Ama gazet dan uzak durmayı, de sınırsızlam. O kadar. Onun için yı, hayatını tamam ze alacak kadar. O

İstanbullu femi laşılmaz bilmecey

...pları

Sevgili Arkadaşlarım,

İstanbul'a çok büyük umutlarla geldim. Taşı toprağı altın olan bu şehrin en büyük fındık tüccarı beni olacaktım. Giresun'dan hayallerimle yola çıktım. Eve akrabalarımız geldiğinde, arka odalara kaçtığımı gördüğünden beri bana deryo muamelesi yapan babamı mahcup edecek, her zaman yarımda olan ve bana güvenen annemi ise haklı çıkaracaktım. Her gece cebimden para yürütüp bana **"Napıcan olum sen parayı pısırık, biz içicez, biz kanya gidicez"** gibi türlü katakullilerle beni yok sayan kardeşimiyse köpeğim edecektim. Başta her şey güzel başladı. Fındık tüccarı olamasam da, Kadıköy Belediyesi'nin en çalışkarı işçisi oldum. Yükseleceğimden umutluydum. Ama zaman ilerliyor bense yerimde sayıyordum. **Hayatım boyunca Minibüste hep şoförün yanındaki o motor çıkıntısına oturtulan kişi ben oldum. Bir kere de "Yok abi böyle iyiyim, ayakta daha asilim süpertm" diyemedim. Hep "sağol abi oturumuzmuz" şeklinde sesim kıçıma kaçarak, bir çerefsiz gibi oturdum oraya.** Bu asosyalliğim, içime kapanıklığım bana iş konusunda da engel olmuş ve yıllar geçmesine rağmen bir gıdım ilerleyememiştim. Herkes gibi şansımı aşkta da denedim. Sevdiğim kıza 25 ay çıkma teklifi etmek için hazırlandım. Buluştuk sustum. **"Off ne diceksen de artık Buğra seni mi bekicem ben? Mehmet kızacak hadi"** repliğinden sonra soğudum aşktan da. Ne iş konusunda ne de aşk konusunda kimseyi kendime hayran bırakamamıştım. Hayallerimde hep **top şişirttirlirken güçlü kollarıyla pompaya asılan taraf olmak istedim. Ama ben bu yaşıma kadar hep iki eliyle sıkı sıkı topu tutup sessizce "çok seker bu, abarmak olmasın"** diyen taraf oldum. Biktım...Gücüm kalmadı. Ve artık bir binanın tepesinden atlamak geldi içimden.. Yapamadım. Utandım çok ilgi çekmekten. Şimdi bunu yazıyorum ufacık bir kağıda. Okuyan okusun ama söylemesin kimseye. Ben aranızdan ayrılıyorum umrunuzda mı? Bilemezmizmiz...

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

Buğra İçinedönük

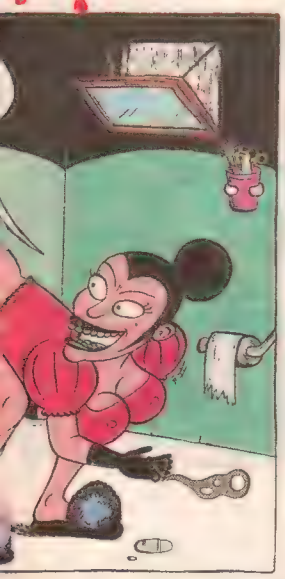

Engin Çelik

BÖYLE BİŞEY OLDU...

MELİKE ACAR
melikeacar@leman.com.tr

...bir ilişki!

...uluk, balık-
...a bir genç-
...dının hızıy-
...laşılmazdır,

...aşılmaz bir
...n'un genel
...farklıdır. Bi-
...i kadın ga-
...skanır hatta
...teci kadına
...ranan aris-
...zıddıdır bu
...emesi iç-
...ansan iliş-
...kadının bu-
...erkeklerden
...dının böyle
...ştırmaması
...bırakın on-
...uştur! Hem
...aba alacak
...an aynılma-
...tirmeyi gö-
...k...
...adın bu an-
...ek için ga-

zeteci kadına sorar: **"Ne buluyorsun bu adamda? Çok farklısınız. Sert, kaba, sıradan bir erkek o. Oysa sen?,"** Norveçli kadın, şöyle yanıtlar: **"Yıllardır bir erkekte aradığım her şeyi onda buluyorum. Sert, katı, sıcakkanlı, kıskanan, sahip çıkan bir erkek o. Bir dağ adamı. Doğal adam. Neyse o. Rol yapmıyor. İçgüdüleriyle yaşıyor. Yıllardır etrafımdaki modern, entelektüel hatta züppe olan erkeklerden bıktım. Üstelik cinsel açıdan onunla çok mutluyum. Her an sevişmeye hazır. Ona çok bağlandım. Bütün hayatımı onun için değiştirmeye hazırım.Yeter ki beni hep böyle sevsin."** İstanbullu feminist kadına artık söyleyecek bir şey kalmıyor. Norveç'teki modern bir ilişki iflas etmiştir, 3 dil bilen Norveçli bir gazeteci kadın, hayatının tıkandığı yerde **"dağ adamı"** dediği **Dursun**'u bulmuştur.

Onunla doğallığı, sıcaklığı, cinsel aşkı, sevgiyi tatmıştır. Eski böylece yeniden güncelleşmiş. Norveçli kadının ruhunda eksik olan bir yaşantı dönemi modern gidişe itiraz etmiş; modern ilişki, yaşanmamış bu geleneksel ilişkinin itirazına (kimbilir ne kadar sürecek?) ister istemez kulak vermiş ve sahneyi ona açmıştır. Norveçli kadın gazeteci ile Alanyalı balıkçı **Dursun**'un aşkıyla insanın şaşkınlık verici dünyasına yeni bir sayfa açılmış, ülkemizde aylardır tartışılan postmodernizme böylesi bir yaşanmış olayla ilginç bir katkı yapılmıştır! (Norveçli kadın ile Alanyalı balıkçı arasındaki ilişki bence tipik bir postmodern ilişkidir!

cezmier@leman.com.tr

* **Marmaris.** 26 Ağustos Cumartesi günü saat: 20.00-23.00 arası **Marmaris İstiklal Kitabevi**'ndeyim.

* **İzmir.** 5 Eylül Salı günü saat 17.00-19.00 arası **İzmir İnternasyonal Fuarı**'ndayım. **Haluk Çetin** ile birlikte şiir dinletimiz olacak.

* İsrail'in Lübnan'daki insanlara attığı bombaları ve füzeleri gördükçe kendimi çok çaresiz hissediyorum. Özellikle füzelerin ve bombaların altında kalıp can veren yada sakat kalan çocuklara tanık oldukça çaresizliğim bin kat daha artıyor. Amerika ve İsrail'in bu korkunç saldırganlığına hissettiğim nefreti Türkçe'de karşılayacak bir sıfat bulmakta zorlanıyorum.

* **Vedat Sakman**'ın Konser Albümü çıktı. Dinlemeye doyamayacağınız muhteşem bir albüm olmuş.

* **Akif Oktay**'ın beklenen Şiir Albümü çıktı: **SEN GİDERKEN...** ***Derinliğine Kimse Sevgili Olamadı*** adlı kitabımdaki bir yazıyı sevgili **Akif Oktay** albümüne almış iki gün önce dinledim. Akif Oktay beni yine ağlattı.

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

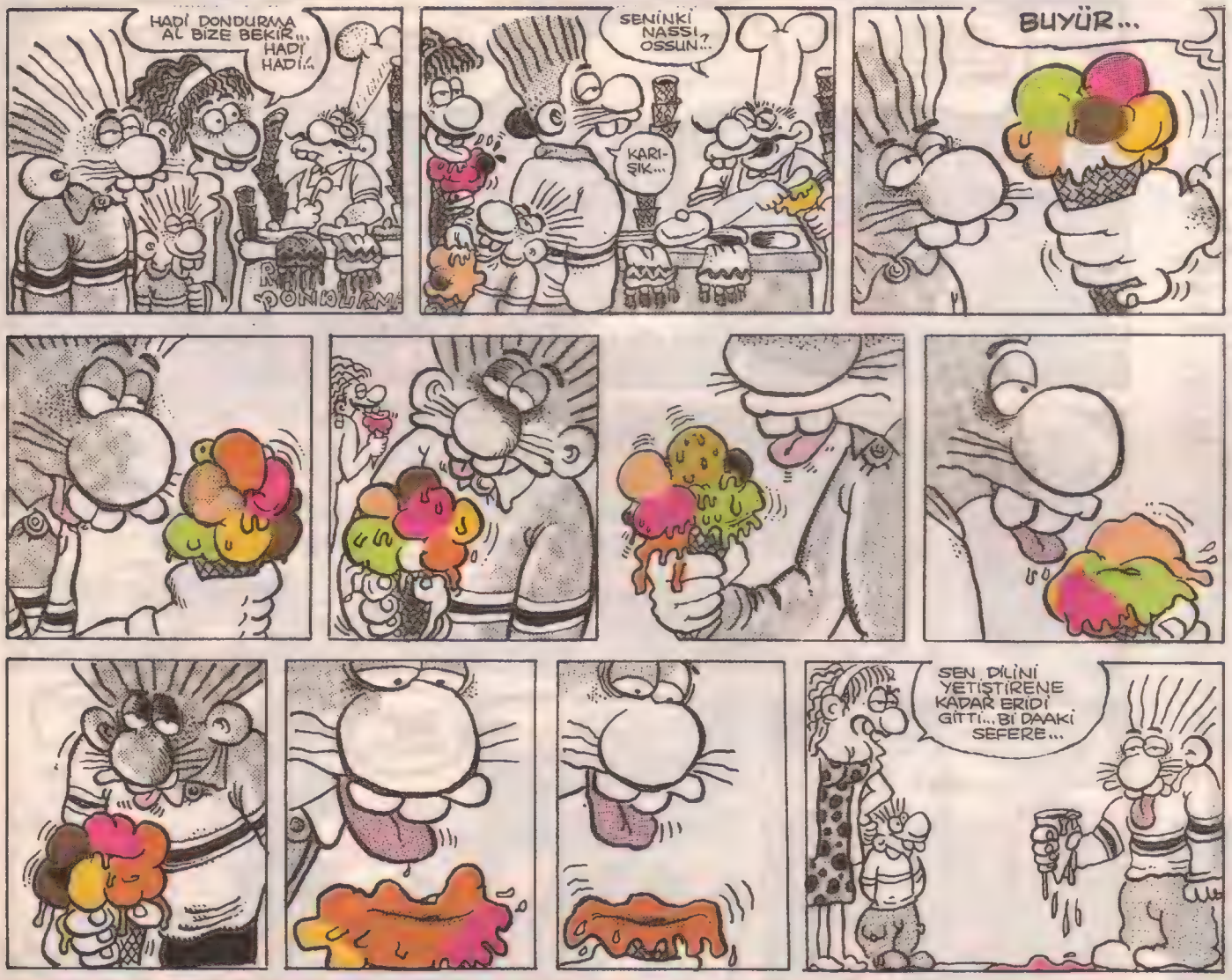

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DON DETAY

Çanakkale'de bir çay bahçesinde oturmuş çay içiyordum... Bütün çay bahçesi bir noktaya doğru bakıyordu ve ben de bakanların nereye baktığını görünce böyle tuhaf bir sahneye tanık oldum... Ön masalardan birinde **G-string** giymiş epeyce fazla kilolu iks çarpı ikslarç cinsinden heyula gibi bir hanımefendi oturuyordu... Fakat G-stringi olmuş sana D-string... Doğmamış çocuğa don biçmek diye bir deyim vardır hani, işte bu bayanın G-stringinden toplam 7 kişiye G-string don biçilebilirdi... Nerden bulmuş bu ebattaki G-stringi bilmiyorum ama özgüvenini takdir etmek gerekir... Buna bir "dumur detayı" diyemesekte ilginç bir "don detayı" diyebiliriz...

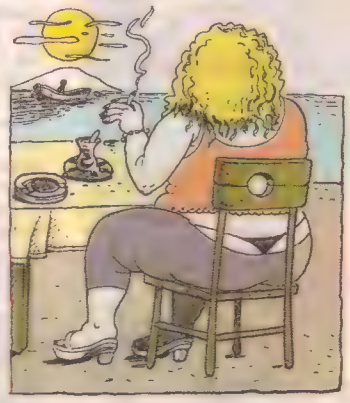

●●●●●●●

KESTANE POZU

Kayalıklı küçük bir sahilde güneşleniyordum...Benden başka denize giren dört-beş kişi daha vardı... Bir ara bunlardan biri denizden bir **deniz kestanesi** çıkardı... Sonra ellerinde deniz kestanesiyle ihtişamla poz verip cep telefonuyla gururla resim çektiler... Sanki koca bir orfoz balığı tutmuş gibiydiler... Kuzey denizlerinde dev balıklar avlamış balıkçılardan daha çok konuştular deniz kestanesi hakkında... İçlerinden biri de **" leeen ayrı kipriye benziyo len bu..."** dedi ki, öbürü atıldı **" erkek bu erkek bak oynuyo..."** dedi... Bir diğeri kızdı, **"erkek oynar mı lan, dişi oynar mantıken..."** dedi... Rahmetli Kaptan Kusto'yla büyümüş bir kuşağın bireyi olarak daha fazla dayanamayıp hemen ordan uzaklaştım...

●●●●●●●

NO GUT NOHUT

Amerika'da bir zamanlar terzi ihtiyacı olduğunda birçok yerden terzi alınmış, bizim burdan da çok sayıda gidenler olmuş dört bir şehrimizden... TV'de Terete iki kanalında işte bunun belgeselini anlatıyordu. Bu arada bu kanal en sevdiğim kanaldır. Neyse belgeselde **Rochester** kentine giden göçmen gurbetçilerimizin çektiği zorluklar ve sıkıntılar sıralanıyordu... İlgiyle izlerken bir bölüme geldi ki, Rochester'da gurbetçi bir ailemizin evinde röportaj yapıyorlardı ve ailenin hanımının anlattığı bir detay beni benden aldı... Bunlar gider gitmez hiç bir kelime ingilizce bilmeksizin ailecek hemen ilk gün çalıştırılmaya başlanmışlar ve dikiş makinalarının başlarına oturmuşlar.. Rochester'daki bu dikiş fabrikasının başındaki Amerikalı şef bu hanımın yanına gelip ve yaptığı dikişlere bakıp her seferinde **" no gut, no gut, no gut"** diyormuş... Bütün gün sürmüş bu **"no gut"** demesi... Zavallı kadıncağız akşam eve döndüğünde yemeden içmeden kesilmiş, uyku tutmamış, en sonunda kocasına şöyle demiş göz yaşları içinde; **"Hamdi bu adam benden hep nohut istiyo, ben nerden buluyum nohut elin Amerikası'nda..."** Aynen böyle duydum TV'den... Neyse sonra anlatmışlar buna no gut'un ne demek olduğunu da o zaman biraz ferahlamış...

HİÇ ZAMAN ADAM

AHMET YILMAZ

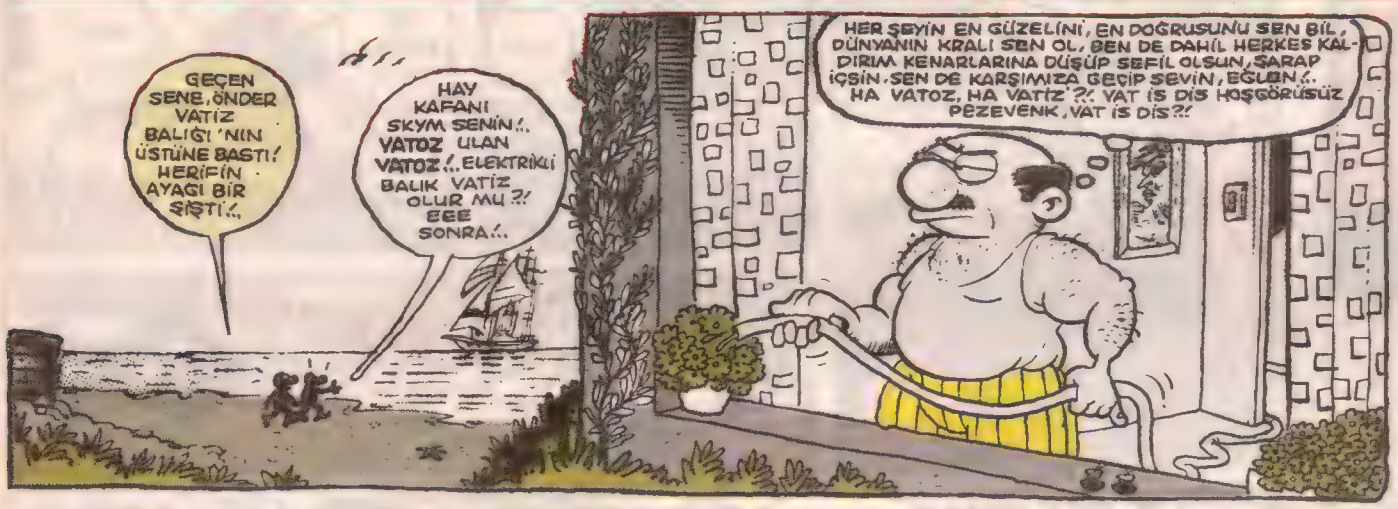

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

YASİN 25OĞLU

yasin25@leman.com.tr

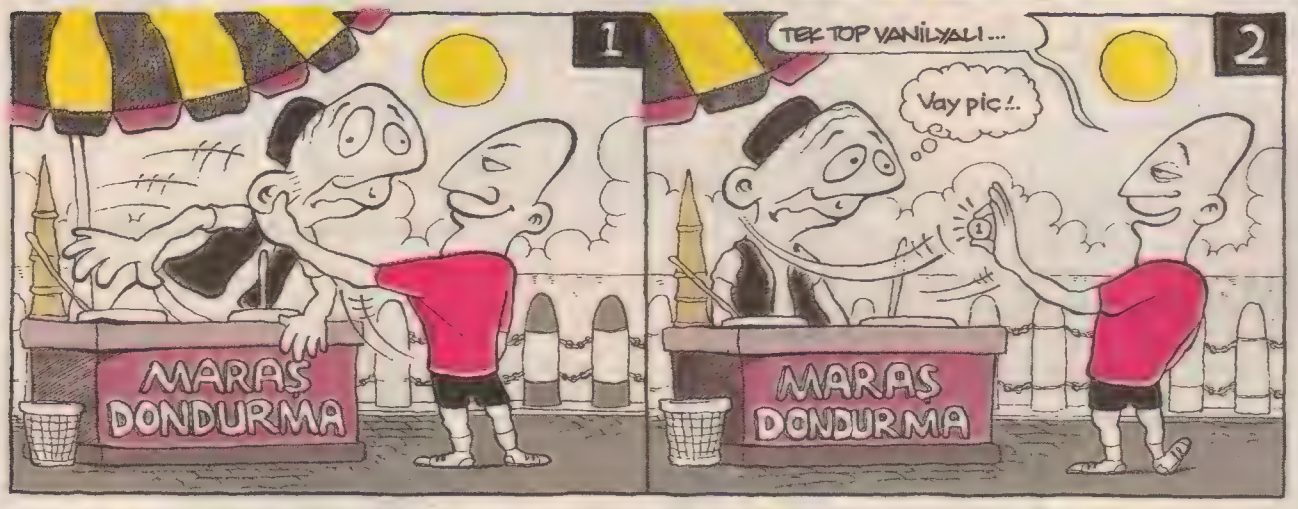

BARBAROS ALTUĞ

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM @leman.com.tr

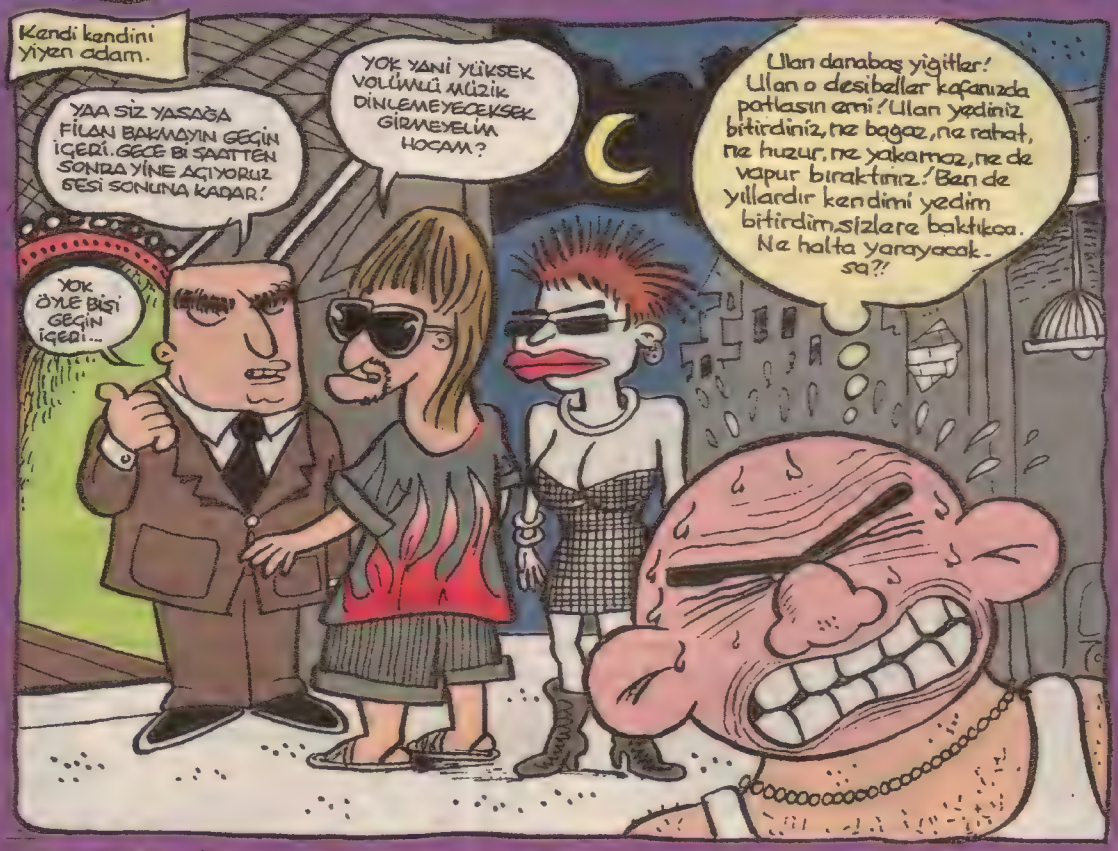

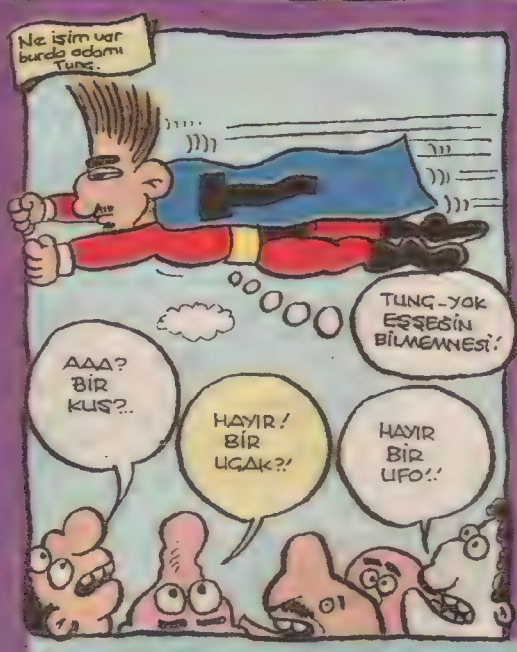

-Star Doktor Mehmet Öz'ün televizyonda söyle-diği hiçbir sağlık tavsiyelerine uymaz!

Erhan Candan

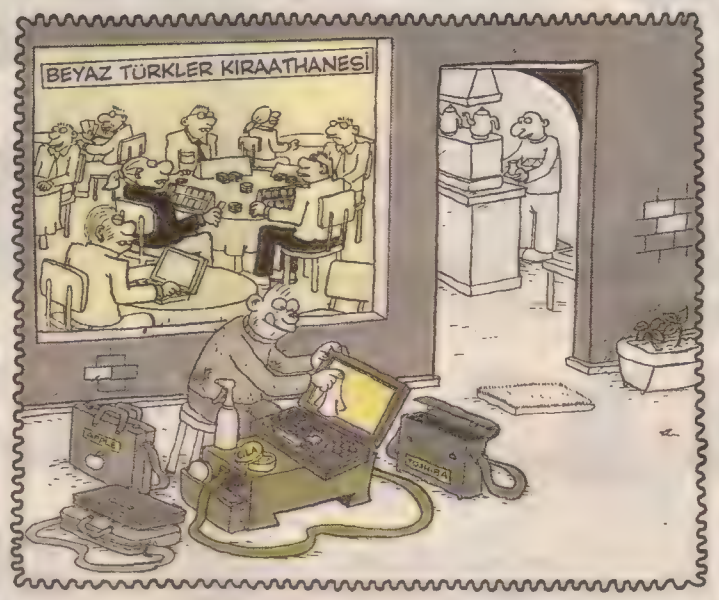

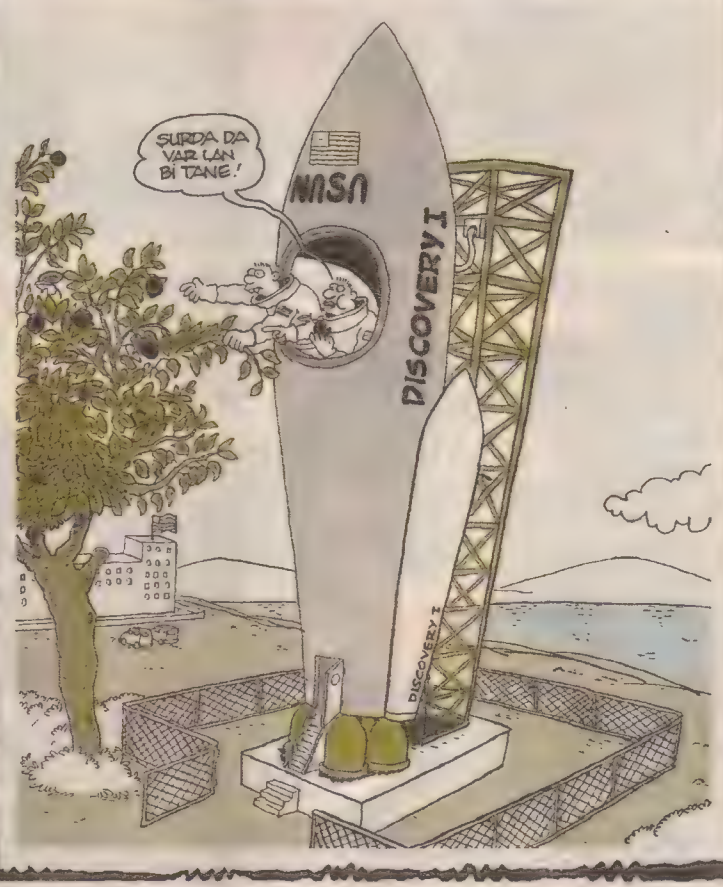

erhancandan@leman.com.tr

HASTROLOJİ

KOÇ: Tatile gideceksiniz ve hotelin açık büfesinin kölesi olacaksınız. Sabahtan sıraya girip gece yarılarına kadar sıradan çıkamayacaksınız. En son açık büfede bi tepsinin içinde yaşamaya başlayacak, sizi tabağına alan bi turistle evlenip balayına Ümit Usta'ya kalmaya gideceksiniz.

BOĞA: Depresif bi dönemdesiniz. Odanıza kapanacak, dünyayla ilişkinizi keseceksiniz. Oda kapısı açılmadığı için evde cereyan yaptırtacak başka kapı olmadığından ev halkı sıcaktan kavrulacak. Herkesin sizden umudu kestiği sırada odadan çıkıp ilk olarak "Ahu Tuğba ile Meriç Bey'in ilişkisi ne oldu" sorusunu sorduğunuzda yakınlarınız tarafından kundaklanıp cami avlusuna bırakılacaksınız.

İKİZLER: MSN'de webcam'inizi açıp arkadaşınızla sohbet ederken ne yapacağınızı şaşırıp acayip geriliyorsunuz. Bu gerginliğinizi de sürekli karşı tarafa titreşim göndererek açık ediyorsunuz. Arkadaşınız da size gülen suratlı, oynayan simgeler gönderip rahatlatmaya çalışacak fakat siz daha da gerilip webcam'de şişman çıktığınız bahanesiyle ölüm orucuna başlayacaksınız.

YENGEÇ: Bugün yeni yatırımlar peşine düşebilirsiniz. O da gereksizce öğrendiğiniz taze fasulyeye gelecek zam için sinsice her zaman 2 kilo alırken 4 kilo alacaksınız. Bu yatırım sizi çok şımartacak, elde ettiğiniz kân, kan-kızla yemek isteyeceksiniz. Ama bu parayla kan-kızla ay sonunu zor getireceksiniz. Özellikle kan-kız perişan olacak.

ASLAN: Kankanız Barbaros Emmi'nin Tibet'e anınmaya gittiğini öğrenip peşinden siz de gideceksiniz. Emmi'nin "Güya bu tapınağa anınmaya geldik ama şofben taktırmamışlar, banyo yapamıyoz, kirler acayip kabardı" deyip kolunu ovalayarak kir çıkarmaya çalışması sizi bıktırtacak, kolundan tutuğunuz gibi soluğu Bursa Kaplıcalarında alacaksınız. Birbirinizi keselerken refaha ereceksiniz.

BAŞAK: Cep telefonunuzun menüsünde en gıptayla baktığınız kısım "Fabrika Ayarlarına Dön" kısmı. Bunu kendi hayatınıza uyarlamak için can atıyorsunuz. O yüzden tüm hayatınızı terk edip bambaşka bi yerde uyanayım diye kaçarken sabah kendinizi dayıoğlunda, onun küçük pijamalarıyla, yer yatağında uyanır bulacaksınız. Dayıoğlu yan odadayken şaka mahiyetinde cebinize bi çağrı bırakacak.

TERAZİ: Başkent Ankara'yı siyasi bi gözüyle değil de daha çok Ankaralı sıfatlı şarkıcıların tekerlemeli sözleriyle görmeyi çok seviyorsunuz. Kendiniz de Ankaralı Ziya olarak bi kaset yapacak, bu kasetin tüm gelirini hayır kurumlarına bağışlayarak şov yapacaksınız. Fakat bu kasetten 12,5 YTL. gelir elde ederek hayır kurumlarının müdürlerinden meydan dayağı yiyeceksiniz.

AKREP: Reenkarnasyona inanıyorsunuz ve bundan önceki hayatınızda şempanze olduğunuzu iddia ediyorsunuz. Bu iddia karşısında herkesin "Olur mu öyle şey canım" diyeceğine, "Olabilir tabi" falan demesiyle kendinize olan güveninizi yitirecek, Maykıl Ceksın'ı çok seksi bulduğunuzu fark edip yeni bi kanıt daha bulacaksınız. Ecüvecüvokke!

YAY: Açık Öğretim derslerini 2-3 arkadaş birden TV'den takip edip lisedeki gibi birbirinizin altına kalem falan koyup sululaşıyorsunuz. Bunu bi tane hocanız gaipten bi şekilde anlayacak, misilleme için kanal yetkilileriyle gece gizlice evinize girip TV'deki kanalların yerlerini değiştirecek. Sabah, 5. kanala ayarlanmış Show TV'yi görüp çok rahatsız olacaksınız (Show TV, 7. kanalda olur lan)!

OĞLAK: Pazarlardaki o eşya karıştırılıp seçilen tezgâhların hastasısınız. Bi gün gene böyle kalabalıkta beraber bi şey almadan sadece karıştırırken çaktırmadan tişörtlerin içine girecek, ayrı yere yanlışlıkla girip yolunu kaybetmiş bi kadınla tam o anda çılgınca sevişeceksiniz. Kadın hamile kalacak. Nur topu gibi iki penye tişört, bi de merserize kazağınız olacak.

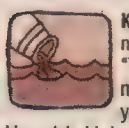

KOVA: Çiçeği burnunda bi karikatürist adayısınız. Ama sizin amacınız farklı. Tüm dergileri "Tanrılar Kurban İstiyor" ve "Ben sana adam olmazsın dedim" karikatürleriyle donatmak istiyorsunuz. Bu amacınıza ulaşmak için kaliteli kısvesiyle bi dergiye sızacak, bunlarla bezeli bi köşe yapacaksınız. Baktınız kimse gülmüyor, enselerini öpüp tek tek her okurun içini gıcıklandıracaksınız.

BALIK: Sevgilinizden yeni ayrılmışsınız. Karşı cinsten bi dostunuzun omzunda ağlarken bu zalimin omzundan acayip tahrik olduğunu anlayacak, kullanılmış hissine kapılacaksınız. Bu durumu ailenize anlatıp çocuğu mecburi sizle evlenmek durumunda bırakacaksınız. Yıllarca eşinizi tatmin etmek için omzuna yatmaktan kireçlenme yaşayacak, kalgön içip canınıza kastedeceksiniz.

İBRAHİM BÜYÜKAK

Kozdak arası

kozzi@leman.com.tr ÇARÇAR

KOZZİ MÜZZÜK PİYASASINA DALMAKTA GEÇ KALDI Kİ NE KALDI.. AMA ZARARIN NERESİNDEN DÖNSE KARDI...

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

MELODRAM KARDEŞLER...

BRONZLAŞIRKEN DİKKAT EDİLECEK HUSUSLAR...

Kuma yatılıyor, krem sürülüyor, ısı bünyeyi yakıyor!.. Oldu mu bünye sarıa bronz!? Oldu!.
Eee neye dikkat edicez şimdi bu durumda!?
Efendim!?
Neye dikkat edicez diyorum duymuyo musun?..
Kusura bakma uyumuşum..!
Uyudun tabi!.. Oldun mu şimdi Arap daşhağı?
Oldun!.. Yanıyor mu sırtın? Yanıyor...
Al su yoğurdu sür sırtına...
Ver... Al...
Teşekkür... Güle güle...

Görüntü Cihazları!

AYRINTILAR
M·C·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Diviidi:

Kısa adı, Dvd'dir. 'Dividi' diye okunur! "Digital video disk" anlamına gelir. "Dicital videyo disk annamına geliyo" şeklinde de okunabilir sonra! Ön tarafında bi çekmece olan cihazlardandır. Diski, bu çekmeceye yerleştirdiğinizde, disk, özel bir mekanizma tarafından içeriye çekilir; ve ordaki küçük adamcıklar, disk üzerindeki görüntü verisini özel lazer matkaplarla işleyerek, çıkıştaki skart kabloya gönderir. Diividi, sinemadan sonraki, en güçlü görüntü depolayıcı ve işleyici olarak kabul görmektedir. Uzman kullanıcılar bu durumu, "Çok süper bi görüntüsü var lan, cam gibi" şeklinde açıklarlar. Dvd'nin de kendi arasında özel çeşitleri vardır: Siyah dvd, gümüşi dvd! Gümüş renkli dvd'nin üzeri toz tutabilir, ama siyah renkli olanda da, 'pause' düğmesi filan zor farkedilebilir!

Viisiidi:

Video Compact Disk annamına gelir! Compact, kontrapilâk; video, viyadük; disk de köşebent demektir. Böyle garip bir karmaşımı olduu içi, Diifidii'den filan çok daha düşük bir görüntü kalitesi sunar. Resimde, teknik olarak 'karelenmeler' diye adlandırılan bozukluklar olabilir! Görüntü, kare karedir. Dicital teknolojide, 'piksel' adı verilen en küçük görüntü hücresi bile, bi kare biçimindedir. Örnek vermek gerekirse, Breyv Hart filminde filan, hareketli bi savaş sahnesinde yani; sallanan bi kılıç âni 'kare kare' gözükebilir. Yeni teknoloji cihazlarda, o kareleri, ekrandan elle, pul pul sökmek mümkün olacaktır. Ayrıca, ispirtolu kalemle kadın oyunculara ekrandan bıyık çizilebilcek; ve tek bi tuşla, disk çekmeceden çıkartılıp, havada uçurtularak rafına geri konabilecektir.

Çok önemli:

Disklerin, yani Siidi'lerin filan en önemli özelli, çabuk tozlanmaları ve çizilmeleridir! O yüzden mümkünse orta parmağı kıvırtarak baş gerisinden tutmalı, diz kapağıyla da yan merkezkaç hipotenüsünden usulca kavranmalıdır! Kirlenmiş Siidi, özel bi yöntemle ve özel cihazlarla temizlenir. Sidicilerde ve 'Yazıcıoolu pasajında filan satılan; özel, 'beyaz Siidi atlet uçları' (bildiimiz atlet giysisinden, hususi hazırlanan, atlet ucu parçası) ile, limonlu siidi kolonyası gereklidir. Siidi bi türlü çalışmıyorsa, 'No Cd' yazıyorsa ekranda; işe yaramayan kolonya içilip biraz efkar dağıtılabilir! No Cd yazısı, "Siidi yok, ağlamak yok" demektir. Unknown Cd ise, 'Un çorbalı siidi' demektir; hiç çalışmaz.

Sinema:

En nefis görüntü biçimidir! 35 milimetrelik, projeksiyon makinesi denilen cihazlarda oynatılır. 16 milimlik, ve eskiden evlerde 'videyo' yerine geçen 8 mm'lik türleri de vardır. Makineden, beyaz perdeye ışık yansıtılır! Işık böyle, arkaya bakılırsa, çok nefis görükür. Ayağa kalkılırsa, kafa ışığa çarpar, ışık kırılır, kırık ezilir, ezik büzülür, ve perdede hüzünlü gölge kafalar görünür. Bi sinemada toplam, on dakka bi tane aradan, bi tane 'on dakka ara' vardır. Önce çiş yapılır, sonra mısır ve gazoz alınır, daa sonra lobide, ayakta artis artis dikilinir. Patlayacak gibiyken artis artis dikilmek, sonra gazoz içmek, işerken de mısır yemek sakıncalıdır. Sinemadaki ses düzeni, dolu dolu ses annamına gelen, 'Dolbi Steryo' diye adlandırılır. Örneğin, arkadan geçen bir uçağın sesi ensenizden, önde konuşan bir oyuncunun sesi paçanızdan, geri plandaki figüranın sesi de burnunuzdan duyulabilir! Bu acayipliğe rağmen, görüntü gene, hep mükemmeldir! Dividi, divx, ve korsansiidi teknolojisi, sinemanın taa içine etmiştir. Tarihi 'Süreya Sineması' bile bi şekilde kapattınlmış, önündeki o nefis kuyruklar maziye karışmıştır! Perdeyi, 'uluslararası korsanlık ve teknoloji' şirketleri ihaleyle almış, parçalayıp, binlerce ufak digital cep ekranına bölmüştür. Buna rağmen, bazı ülkelerde 70 mm'lik film bile oynatan projeksiyon makineleri ve perdeler mevcuttur. Sinema, temelde, hareketsiz fotoğrafların ard arda görüntülenerek, bi canlandırma illüzyonu yaratmasıdır. Bunu basit bir şekilde, evde yapabiliriz! Bir defterin sayfalarına tek tek, hareket sırasıyla, 'duran bir adam' çizebiliriz; önce duruyo, sonra gene duruyo filan: Sayfaları hızla çevirdiğimizde, karşımıza sanki kıpırdıyomuş gibi gözüken bir duran adam çıkacaktır! Defterin ortasında, on beş sayfa boş bırakabilirsiniz; orası 'on dakka ara' olabilir!

VHS Video:

Kısaca, videyo denir! Uzun, büyük kasetlerle çalışır. Eski bir görüntü sistemidir; tv'den kayıt yapmak için filan hâlen kullanılmaktadır. Kasetin içinde, bant vardır. Bu bant, cihazın içindeki okuyucu kafaya sürtünür! Çıkan ateş basınç yaratır, basınç motoru çalıştırır, motor görüntüyü kabloya pompalar! Videyo kasetler, tek tük kalan, eski videyocu bayilerinde bulunabilir! Sırf bu görüntü sistemi için, üç günde çekilen filmler mevcuttur piyasada. 'Geceleri piyanist şantörlük, gündüzleri amatör kümede futbolculuk yapan bi adamın hikayesi' gibi, zorlama senaryolar, fazla zorlanmadan, sıkılmadan, hemen videoya sürülür.

Beta Video:

Betamax da denilebilir. Kısaca, Beta denir! Beta kasetler, Vhs'ye göre daha ufak ve sevimlidir! Kasetin içinde, bant vardır. Bu bant, cihazın içindeki okuyucu kafaya sürtünür. Bazen, buruşabilir! Bu buruşukluğun yarattığı bozukluk, ekranda, cızırtı ve karlanma şeklinde kendini belli eder. Ama Beta veya Vhs kasetler, bu bozukluğa rağmen gene de ilerler! Yavuşak cd'ler gibi, zart diye durmaz, hebesinin .mına alâkasız bi sahneye sıçramaz.

Bilgisayar:

İçinde, farklı görüntü sistemlerini oynatabilen bi alettir. Kısaca, Piisidi denir! Oynattığı en popüler görüntü sistemi, Divx denilen bi formattır. Divx' filmler, Vcd'den yüksek, Dvd' ye de yakın bi görüntü sunarlar. Bi çeşit sıkıştırma sistemidir. Hİnternette dolaşan görüntüler, bu yöntemle sekizyüz'e filan katlanır; evde açılır. Dikkatli açılmalıdır, içinden hatıya pembe piksel sıçrayabilir; ayrıca bazı filmlerde kat izleri belli olmaktadır!

Fotograf:

Hepsinin babası, süper bi görüntü sistemidir! Evde, ofisinizde, veya bi hangarda, kolayca bi fotoğraf makinesi yapmayı deneyebilirsiniz: Boş bir kutu alın, onu önünden toplu iğne ile delin! İçine karanlık, biraz da loşluk koyun, ve çalkalayın! Çekiçle, kutunun altına vurun, kenarlarını da kırmızı el-işi kâğıdıyla kaplayın. Olmuyosa, bırakın! Bu salak denemeler size müthiş bir bilim heyecanı kazandıracaktır.

Akşamsefası

DE-DOKU BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele..

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kuraya seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, çiçekleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak..

İsim: .....
.....
Adres:.....
.....
.....
.....
Tel:.....
.....
E-mail:.....

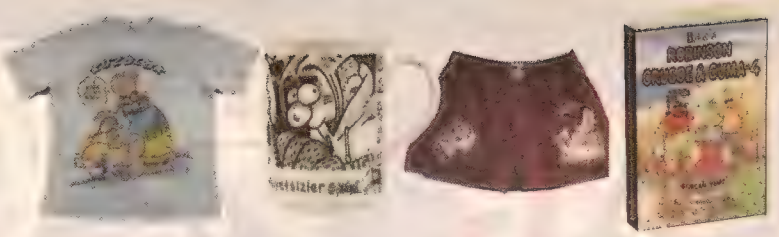

769. SAYIDAKİ 25 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Ebru Hıraoğlu/İstanbul **Eda Balım/İzmir** Aydan Demirci/Rize **Veli Demiryurtlu/Muğla** Umut Borucu/Edirne **Fetiye Akbulut/Antalya** Orkun Özdemir/İstanbul **Eylem Akgül Ece/Mardin** Ekrem Can Alaygut/İzmir **Şeniz Ülgan/Manisa** Sinan Karakurt/Ankara **Suzan Beycan/Eskişehir** Figen Aral/Aydın **Yeliz Yeşilbağ/İstanbul** Hülya Eserler/Mersin **Mete Şeremet/İstanbul** Nilay Çelikkaya/Ankara **Neşe Akşen/İzmir** Kompile Hediye Paketi Yasemin Nizamoğlu/Kırşehir CD+Kitap Serpil Yılmaz/İstanbul

25 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1. Ortam/Barbaros Altuğ
2. Yasin 25oğlu
3. Gatana/T.Akgün&K.Aratan
4. Behiç Pek/3.Sayfa
5. Paf Takımı/Berk Özdemir
6. Kınk Leblebi/Suat Özkan
7. Böyle Bişey Oldu/Melike Acar
8. Ortam/Bayram Şahin
9. Dengeli Beslenme/Kaan Ertem
10. DarallanTimsah/Mehmet Çağçağ
11. Ortam/Engin Çelik
12. Behiç Pek/Köşe
13. Paf Takımı/Hekim Ali Babacan
14. Ortam/Erhan Güneş
15. Behiç Pek/3.Sayfa
16. Erhan Candan

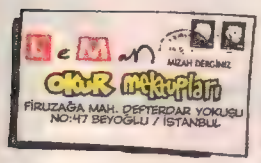

Sevgili LeMan Yayıncılık

Merhaba değerli kitapçı dostlar.

Siz duyarlı kitap dostlarına karşı büyük bir saygım var. Bilgiyi, kültürü yaşatan ve insanlığa bin bir zorlukla, zahmetle ulatıran sizlere büyük bir manevi bağ içindeyiz.

Saygın yetkili dostlar bu mektubu siz ve cezaevinde yazıyorum. Zamanımı ağırlıklı okumaya ayırıyorum. Bir kitap bana büyük bir değer olarak geliyor.

Değerli dostlar imkan ve koşullarımız çok kısıtlı bazen okunması gereken kitapları aylarca arayıp bulamıyoruz dışarda kitap almak birazda maddiyat gerekli bu noktada da sıkıntılarımız var.

Sizin kitap listeniz bende yok, kataloglar hayli pahali bu yüzden kitaplarınızı çok ama çok merak ediyorum sizden bir kaç kitap desteği bekliyorum genelde roman, araştırma, kadın ve benzeri kitaplara ilgim var.

Saygım dostlar yanlış basılmış eskimiş de olsa bir kaç kitapta destek almanız beni sevindirir. 15 yıldır cezaevindeyim daha czam çok var zamanımı değerlenndirip kendimi geliştirmek istiyorum bu noktada manevi desteğiniz her zamankinden daha önem arz ediyor, posta parasını ben karşılayabilirim.

Şimdiden duyarlılığınız ve desteğiniz için sonsuz teşekkürlerimi gönderiyor LeMan yayıncılıkta emeği geçen katkısı olan sağlık ve mutluluklar içersinde yaşamalarını en içten diliyorum saygılarımla.

Ercan İşcan - M Tipi Kapalı Cezaevi B-13 Midyat/Mardin

Sayın Yetkili

Ankara Üniversitesi'nden 94 Öğretim elemanının Lübnan'da süren savaşı protesto eden bildirisi ve imzalayan isimler ektedir.

Bu sese kulak verebilirseniz süren savaşın durdurulması sürecine bir ölçüde katkıda bulunabiliriz diye düşünüyorum.

Saygılarımla
Dr. Ali Murat Irat,
Ankara Üniversitesi

Kamuoyuna

Bizler, İsrail tarafından başlatılan ve sürdürülen kirli savaşın bir an önce durdurulmasını ve İsrail'in Lübnan'dan kayıtsız şartsız çekilmesini talep ediyoruz.

İsrail'in gerçekleştirdiği katliamlara ve işlediği savaş suçlarına kayıtsız kalan Birleşmiş Milletler'i ve ülke yönetimlerini kınıyoruz.

Kendisine insanım diyen herkesi, insanların en temel ve öncelikli hakkı olan yaşama hakkını savunmaya ve savaşlara dur demeye çağırıyoruz.

Ankara Üniversitesi Öğretim Elemanları

Abdurrahman Saygılı, Araş. Gör.
Ahmet Aytaç
Ahmet Ergun
Ahmet Öztürk, Prof. Dr.
Ali Murat İrat, Dr.
Ali Osman Solak, Prof. Dr.
Altuğ Yalçıntaş
Arslan Sonat, Prof. Dr.
Barış Ünlü
Baskın Oran, Prof. Dr.
Bedriye Poyraz, Yar. Doç. Dr.
Benan Eres
Beybin Kejanlıoğlu, Doç. Dr.
Bilal Gürbüz, Prof. Dr.
Birol Gürol
Burhan Uluışık
Bülent Duru
Cengiz Ekiz
Cengiz Güven, Prof. Dr.
Cenk Yiğiter, Araş. Gör.
Çağrı Erhan
Çiler Dursun, Doç. Dr.
D. Çiğdem Sever
Dicle Oğuz, Doç. Dr.
Doğan Atılgan, Doç. Dr.
Elçin Aktoprak
Elçin Deniz Özdamar, Araş.Gör.
Elif Kuş, Dr.
Emine Olhan, Doç. Dr.
Engin Sarı, Araş. Gör.
Engin Yurtseven, Prof. Dr.
Ersin Embel
Faruk Alpkaya, Dr.
Fatma Bıkmaz, Dr.
Fatma Yıldırım
Fazlı Öztürk, Prof. Dr.
Ferda Dönmez Atbaşı
Ferit Pehlivan, Prof. Dr.
Fethi Açıkel, Yar. Doç. Dr.
Funda Başaran Özdemir
Funda Keskin, Yar. Doç. Dr.
Gülay Toksöz, Prof. Dr.
Gülseren Adaklı, Dr.
Gülsüm Depeli, Araş. Gör.
Güray Akdoğan, Araş. Gör.
Hasan Hüseyin Aksoy, Yar. Doç. Dr.
Işık Bökesoy, Prof. Dr.
İlhan Uzgel, Doç. Dr.
İlkay Savcı, Doç. Dr.
İsmail Güven, Doç. Dr.
Kamil Kayabalı
Kemal Sönmez, Prof. Dr.
Levent Özbek, Yar. Doç. Dr.
M. Emin Barış
M. Kutlay Burat, Prof. Dr.
Mehmet Özdemir, Prof. Dr.
Mehmet Özkan, Doç. Dr.
Memduh Yaramış
Metin Baştuğ, Prof. Dr.
Metin Özuğurlu, Doç. Dr.
Mine Gencel Bek, Doç. Dr.
Mithat Sancar, Prof. Dr.
Murat Efe
Murat Sevinç
Musa Çadırcı
Mustafa Altunok
Mustafa Kemal Coşkun, Dr.
Nazan Bedirhanoğlu
Nilgün Erdem
Nuray Arı, Prof. Dr.
Nuri Özalp, Yar. Doç. Dr.
Onur Can Taştan, Araş. Gör.
Onur Özsoy, Doç. Dr.
Ozan Zengin
Özden Akın
Özge Özkoç
Özgür Aydın
Özlem Albayrak
Pınar Özdemir
Rıfat Miser, Prof. Dr.
Sarp Balcı
Seçkin Özsoy, Dr.
Sevilay Çelenk, Yar. Doç. Dr.
Sezai Kaya, Prof. Dr.
Şehsuvar Ertürk, Dr.
T. Ufuk Toygar, Prof. Dr.
Tahsin Yılmaz
Taner Yılmaz, Prof. Dr.
Tanju Aktuğ
Tülin Öngen, Prof. Dr.
Ulvi Reha Fidancı, Prof. Dr.
Umut Tümay Arslan
Ülkü Doğanay, Yar. Doç. Dr.
Zehra Köse

LeMan
SAYI: 771
17 AĞUSTOS 2006
PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Turgay AKGÜN
- Yazışlerı Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü** : Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

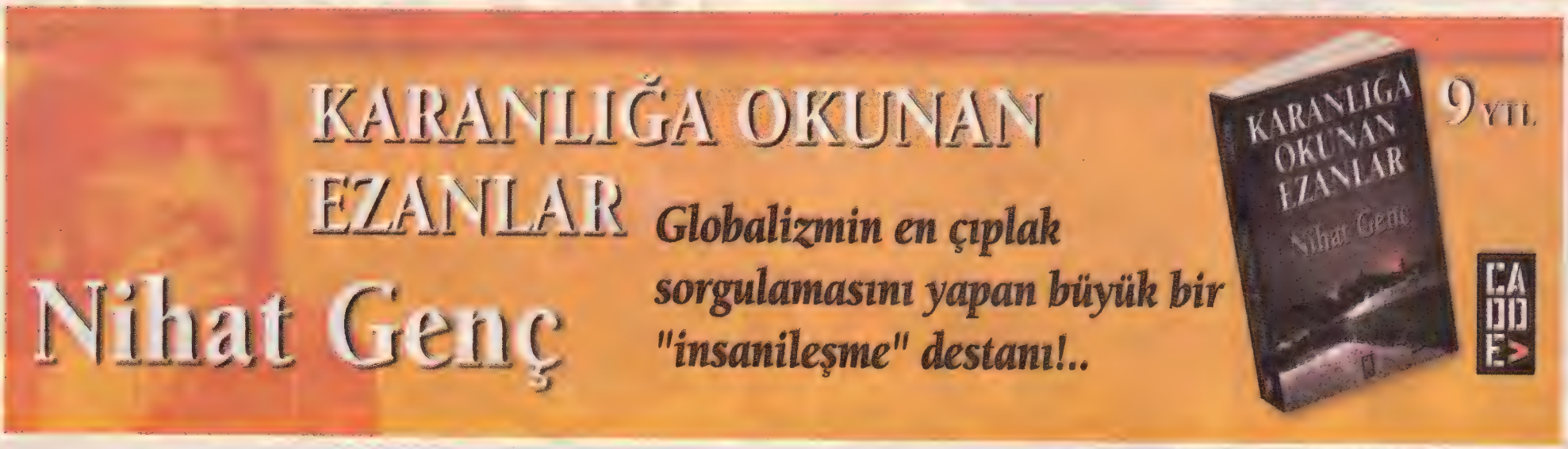

Akşamsefası

LeMan PaF Takım

TEK KAŞIMI KENDİM ALDIM TEK BAŞIMA KENDİM YAPTIM GİRMESİN. LER HAVAYA DUFF DUFF DUF DUF...

İYİ DE TAM ORTALAYAMAMIŞSIN BE NECATİ ABİ:.

Volkan Dalyan (Ankara)

KOLUMU KESTİRDİM YİNE DE FARK ETMEDİN NURİ, NE YAPSAM YARANAMAYACAĞIM SANA DİMİ?

GERİ ZEKALI..

İsmail Erdoğan (Muğla)

HOÇAM BEN FASULİYEYİ ÇATALDA BİRİKEN PAMUKTA YETİŞTİRDİM DAHA VERİMLİ OLDU! NASSI AMA?..

DERS BİNOSU KÖHNE FASULİYENİN YARDIMLARI.

ABOUU

Server Turan (İST)

BEYLER ÇEKİYORUM..

Çağatay Tecer (İST)

YENİSİN GALİBA ?!

EVET YENİYİM ABİ!

HIM! FARKLI Bİ TARZIN VARMIŞ!

SABOLUN!

Harun Durgun (İzmir)

YENİ ETEĞİM NASIL POLAT?

AY SANA KALSA ÇUVAL TAKIP ÖYLE GEZCEM HEA!

HASKTİR LAN DÜDÜK!

BU NE LAN BÖYLE, KATİL Mİ EDECEN BENİ!

ŞİMDİ KES SESİNİ VE TAK ŞU ÇUVALI KAFANA!

Mehmet Haydar (Edirne)

35 KP 7437 SİYAH MURAT'IN SAHİBİ KİM2.

BENİM!

BENİM!

BENİM!

Uğur Atay (İzmir)

MERHUMU NASIL BİLİRDİNİZ !?

Cüneyt İnay (Kayseri) & Erdal Kurtuk (İST)

ŞEKERİM, BAK SİLİKON TAKTIRDIM GÖĞÜSLERİME ÇOK SEXİYİM DİMİ?

Enes Küçük (İST)

LeMan PaF Takım

ESKİŞEHİR TAYFASI

BÖÖLE REENKARNASYONUN ASZINA ZIÇAYIN OLA OLA VJ BÜLENT'İN AKSESUARI OLDUK... LAN SARI KIZ KÖYDE NAPIYODUR ŞİMDİ?..

MIY MIY MIY

MIR MIR MIR

Fatma Ünal

EVET HANIMLAR ŞİMDİ DİZİMİZİ BÜKMEDEN PARMAK UÇLARIMIZA DOKUNUYORUZ... DİZİMİZİ BÜKMEDEN BURASI ÇOK ÖNEMLİ BAK...

Muhammed Ali Yıldız

AA ABİ ŞURDA OTURAN ÜNLÜ YAZAR UMUT ÖZDAŞ DEĞİL Mİ?. HADİ İMZA ALALIM

VALLA BEN DE SOĞUDUM Bİ ANDA...

ALALIM DA ALMASINA ADAM OTURUNCA PANTOLONU SIYRILMIŞ KILLI BACAĞI GÖRÜNÜYO. İMZA ALMAŞAK MI. NAPSAK?

Fırat Küçükerşen

SEN SEÇİLMİŞ KİŞİSİN NEO!

İKİ GÖZÜM ÖNÜME AKSIN.'

KURAYI SEYREDERKEN İYİ GİDER.. BİRA, GEREZ, CİPS... BİŞİYLER KAP GEL KÖŞEDEKİ BAKKALDAN... MORFÜS ABİMİN HESABINA YAZICAKMIŞIN DA...

VALLA MI DİYON?

EEE.. NAPÇAM KI?

Hakim Ali Babacan

ACIMIYO KI!' ACIMIYO KI! ACIMIYO KI! ACIMIYOOO KI!:.

LA GİT:.. SANKİ BİLMİYOZ ACIDIĞINI!'

ACIMIYO KI GELDİ EVLAT.' YETTİM BUYUR.'

ZONK ZONK ZONK

Derya Ülker

$$$$!!..

Fatih Erdoğan

SALOON

ESKİ KAPININ HAVASI BAŞKAYDI BE:..

Melih Tosun

LeMan PaF Takım'a katılmak için www.leman.com.tr sitesinden PaF Takım link'ine tıklayınız...

772

Deutschland 2,00 EUR / Osterreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

24 Ağustos 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/35 1.25 ytl (KDV Dahil)

kene

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

Leman

Yobazın günlüğü

Milli Eğitim Bakanlığı'nın '100 Temel Eser'ini güncelleme yaptık...Misal Pinokyo'ya şöyle dedirttik: **"Ben eskiden ne kadar komik bir haldeymişim. Şimdi ise Allah'a şükürler olsun ki, gerçek bir çocuğum**. Aramis'I de hidayete erdirttik...Alexander Dumas'nın "Üç Silahşörler" kitabının 73'üncü sayfasında **Aramis'in** yanına gitmek isteyen **Dartanyan'ı** bir kadın durdurur ve şöyle der: **"Onu şu anda göremezsiniz. Yanında din adamları var. Hastalığından sonra hidayete erdi."** ● Selçuk Üniversitesi'nde İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. ünvanımla ders verdim... **kadın ve erkeğin düğünlerde birlikte oynamalarının haram olduğunu söyledim. Düğün geleneğinde İslami açıdan düzeltilmesi gereken noktalar var dedim "Müslüman olan kaçınsın" dedim...** ● Bu arada Konya'da yalnızca **kadınların gireceği parkın** çalışmalarını tamamladık. ● **Diyanet İşleri'nin Aile Danışma Merkezleri'nde şikâyetçi kadınlara önerdiği dua okuma reçeteleri işini de allahın izniyle tamamladık?** İstanbul'daki Aile Danışmanlık Bürosu'nu arayan bir kadına **"Okunmuş suyu kocana içir"** önerisi laik basına yansıdı bunun üzerine bizimkiler göstermelik soruşturma başlattı biraz elayak altından çekil dediler,tatile git dediler... ● Çeşme, Karaburun civarında bizim tarikatların ele geçirdiğimiz Çakmakçık Koyu'na gittim.. Tesettür, haşema giysilerimizle gönül rahatlığıyla denize girdiğimiz yerde bir baktımki **mayo bikini giyen gızlar dolaşıyo günlerini gösterdim...**

ISSN 0-1300-4867-4

Akşamsefası

SOFU PİNOKYO İLE HACI GEPETTO

MEB için İslami usüllere uygun kesilen... pardon çevrilen kitaplardan alıntılar...

Heidi: Peter, "Haydi bırak işi de, kırlarda dans edelim pembe yanaklı Heydim hey!" diye şarkı söyleyerek, kırların arasında keçilerini otlatan Hediye'nin yanına vardı... Hediye'yse Peter'e kızgınca bakarak, "Dans zinadır bilmez misin bre gafil? Hem keçilerin de memesine bone geçiricem artık, sağarken pis pis bakıyosun onlara Pıtırcık! Püü sana!" diye tükürdü suratına...

Pinokyo: Hacı Gepotto camiden oyun için kaçan Pinokyo'nun kulağını "yatsı namazı yadsınamaz!" diyerek çekmişti... Sabah uyanır uyanmaz, doğası gereği anca teyemmüm abdesti alabilen Pinokyo merakla, "Peki bana neden çamur yerine tahtadan can verilmiş Hacı Gepetto?" diye sorunca; Hacı Gepotto gülerek, "Tahtadan ol ki Cehennem'de yanmanın ne olduğunu dünyadayken öğrenesin!" dedi...

İyi ki az önce bi kamyon çarptı bana... Böylece büyüyüp çok günah işlemeden, erkenden ölüp cennete gidebileceğim..."

Sefiller: Günlerdir aç olan Cankan Can, gene gözlerini zor açtığı bir sabah, önünden geçen yaşlı adamın yere düşürdüğü ekmeği gördü... Ekmeği yerden aldı ve üç kez öpüp başına götürdü... Aç midesinin salgıladığı şeytani asitler, Cankan Can'a

elindeki ekmeği yemesini emrediyordu... Cankan Can'sa şeytana uyup, yaşlı kulun hakkını yememek için kendi kendine tekrarlıyordu: "Haram yiyen baraam yer! Haram yiyen barr a a m yer!"

Polyanna (Zip'lenmiş versiyon, tamamı iki satır): "Oh oh...

Temel Reis (Özet): Okunmuş hurmasını yiyen Temel Reis, Safinaz'ı kaçırıp üstünde misyoner faaliyetlerde bulunan Kabasakal'ı döver... Hikayenin sonunda gökten 3 hatun düşer ve Temel Reis arkayı dörtler...

Güliver: Cüceler adasındaki yirminci gününde Güliver hala kendi boyutlarında bi seccade bulamamanın rahatsızlığını yaşıyordu... Zaten azgın dalgalarda gark olan gemisinde, Kıble sürekli olarak yön değiştirdiği için, birçok namaz kaçırmıştı...

Emanuella: Emanuella kapıyı açtığında karşısında üçgen vücutlu tüpçüyü gördü... Tüpçü elindeki tüpü şaşkın Emanuella'ya göstererek, "Abla kaldırdım, nereye koyam bunu?" diye sordu... Emanuella tüpçüyü içeri alırken, sevinçle yutkunarak şöyle düşündü: "Oh oh ne gezel... Tüp sayesinde suyu ısıtıp, zina ettikten sonra hemen abdest alarak bi tane az günah işlemiş olacağım!"

Pamuk Prenses: Göbeği iki katlı şeyh hareminde yatan prensesi teperek uyandırdı... Pamuk şeyhe ayrılan kan kırmızısı elmalardan da yemişti... Erkeğinden önce uyanmayan, onun malını yiyen kadının, şeyh için artık değil prenses, göbeğindeki pamuk kadar değeri yoktu...

Çakmaktaşlar: "Yıh yıh yıh, Fredçim, ne güzel dimi böyle Taş Devri'ndeyiz... Hani Kabe'yi tavaf edecek olsak, Şeytan taşlama sırasında hiç taş problemimiz olmaz... Her mümine 1000 taş düşer! Yıh yıh yıh!" "Yabadabaşükür Barni'cim... Bi de moda icat edilip, haşema çıksa da şu açık saçık kıyafetlerden kurtulsak!"

OLGUN BUDAK

olgunbudak@leman.com.tr

Hakko çiftinin miras paylaşımı zügürdün ve medyumun cenesini yoralı..

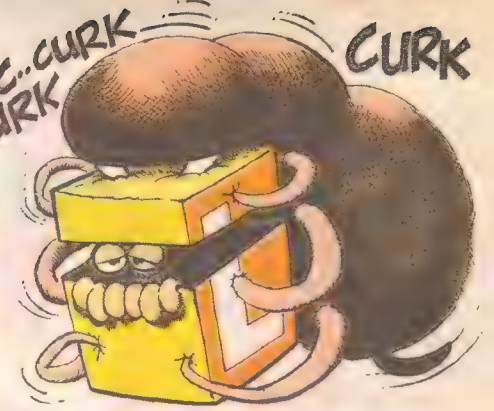

Ali Kırca yeniden haberleri sunmaya başladı..

İsrail, BM kararlarına karşın saldırılarını sürdürüyor. Siviller yine hedefte.

BUNALTAN SICAKLAR BU HAFTA DA BÜNYEMİZİ BIRAKMAYACAK...

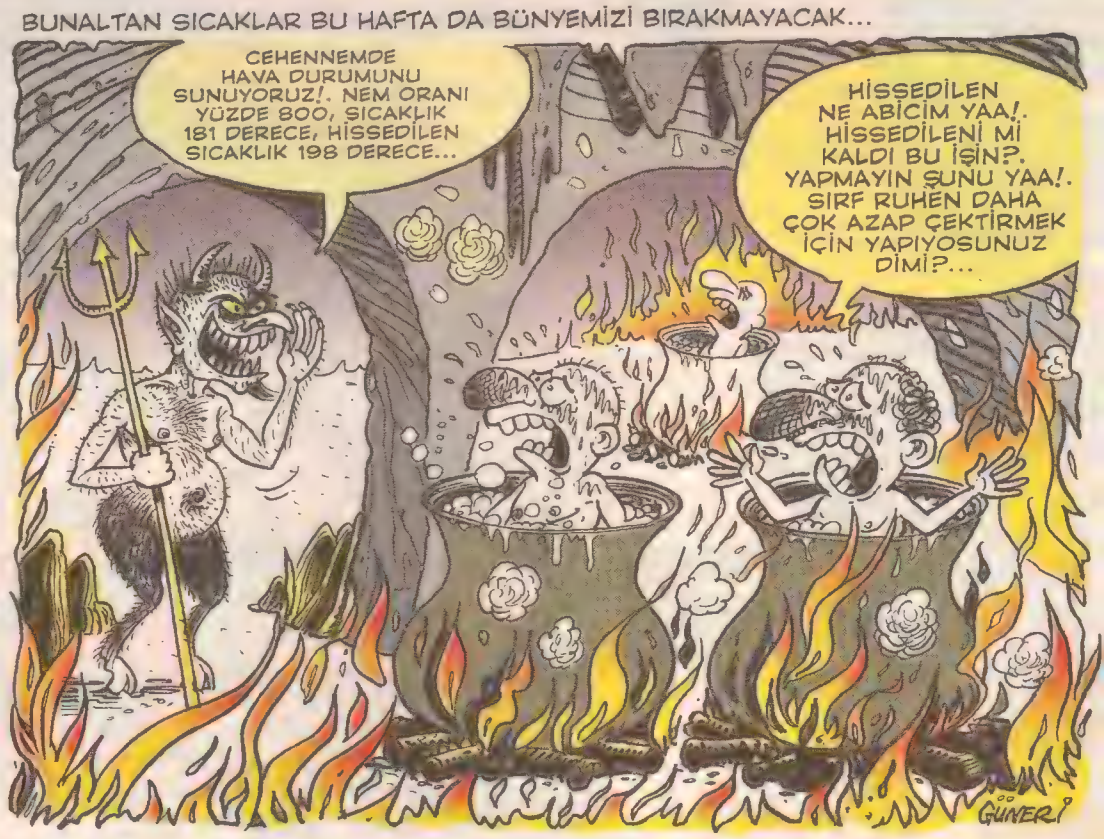

Damsefası

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Man

Başbakan Erdoğan buyurdu: "Irak'ta söz sahibi olsaydık PKK orada kalamazdı.."

Hükümet Lübnan'a asker gönderme telaşında.. Askerlerin bu bölgede güvende olacağı kolpaları ortalıkta dolaşıyor..

Betmen'den sonra işgalci Amerika'nın yepyeni süper kahramanı: TÜRKADAM!!! İlk görevi Lübnan'da.. İleri!..

Son 10 yılda öğretmen maaşı 28 kat artarken milletvekili maaşı 70 kat arttmiş..

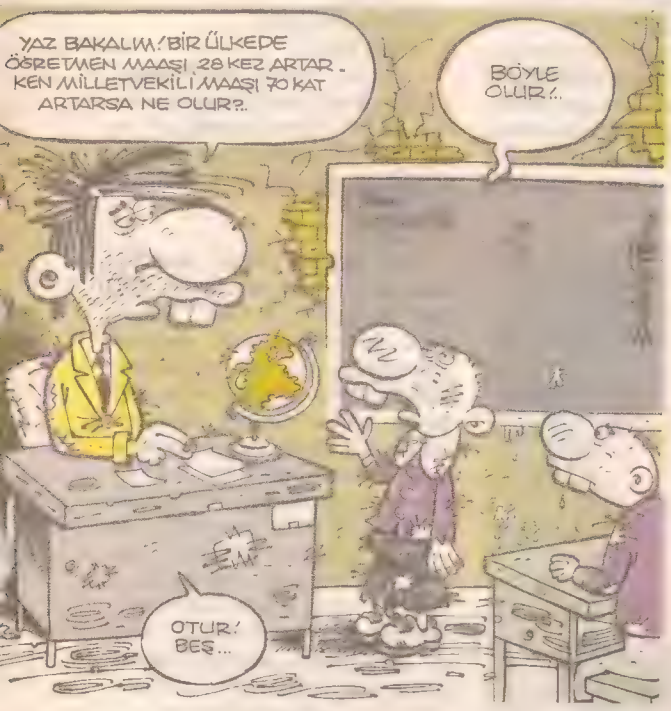

Trafik kazalarını önlemek amacıyla oluşturulan yasaya göre her ay toplanması gereken kurul, "Gündem yok" diye 19 ayda sadece 3 kez toplanabildi.. Oysa üç gün içinde kazalar 79 can aldı..

Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın açıkladığı ve Karadeniz'deki kanser vakalarında Çernobil'in etkisinin olmadığı sonucuna varan rapora tepki yağıyor..

BENİ İNANILMAZ GÜLDÜREN LÜBNAN FIKRASI

Aksaray PAŞAOĞLU

çenlerde bir arkadaşım çok hârika bir bilmece-fıkra anlattı. Bilmeceya şu: **"Lübnanlılar savaştan sonra niçin zafer işareti yapıyorlar?"** emediyseniz cevabını veriyorum: **"İki parmaklarıyla, Lübnan'da sace iki bina ayakta kaldı."** diyorlar. Bu harika bilmece-fıkraya ben laşık **15 dakika** güldüm, Eşim **onaltı dakika** güldü.. Bir ara kedimiz gülüyor gibi geldi ama **bana mı geldi, ona mı güldü** tam olarak anamadım. Kedimiz hârika. Bu yaz internet üzerinden **özel kedi kolejibitirip diploma aldı. Burada Milli Eğitim Bakanlığı**'na büyük bir soluluk düşüyor. Bence açılması planlanan 10 yeni üniversiteden en bir tanesi **"kedi üniversitesi"** olmalı. Batıda bu var. **Bildiğim kadara ülkemizde kediler hâkim veya milletvekili olamıyor,** sadece kelabiliyorlar. O da Ankaralı'ysanız Ankara Kedisi, Vanlı'ysanız Van Ke olabiliyorsunuz. Bu arada Filistin ve Lübnan bombalanırken yaşamüthiş matrak durumları konu alan bir **"En güzel Filistin ve Lüb Fıkraları"** kitabı neden hâlâ yapılmaz anlamış değilim...

ÜRKİYE'DE İŞKENCE DÖNEMİ APANDI

âf **Lübnan**'dan açılmışken **bana inanılmaz acı veren** bir başka olay- ben size gelin bahsedeyim mi? Bakınız geçenlerde gazetede o ma yavrular acımasızca kurşunlanmış ve günahsız birer onlar kanlar de o çaresiz simsiyah iri gözlerinin sımsıcak kaplıcalarında bacakla- ben yıkayınca bakınız **Kuştepe**'de bir hırsız operasyonu sırasında **min Şentürk** adlı bir polis, hırsızlar onun üstüne üç tane köpek salmış ve o da üç köpeği tabancasıyla ayaklarından vurmuş. Ben haberünce tam 15 dakika **omuzlarımı ve başımı hızlı hızlı titreterek** ağladım. Eşim de ağladı. Bir ara kedimizle gözgöze geldim. Vurulanlar köpek olduğu halde **bir gözünün kenarında ıslak gibi vardı.** Vurduğu köpeklerden biri ölünce bakınız onu vuran polisin köpeği de varmış ve bir anda yıkılmış. Yâni polis köpeği yıkılmış demiyorum. Köpeği olduğu için polis yıkılmış. Kendisi vurulduğu için değil, üzüntüden yıkılmış diyorum. Bunu şunun için anlatıyorum. Artık **Türkiye'de polis, bir köpeği incitse haber oluyor** ve o polis halktan günlerce özür diliyor. Bilmiyorum size de oluyor mu? Bazen pencereyi açıp dışarı baktığımda acaba ben evde yokken eşim evimize İsveç'e açılan bir pencere mi acaba taktırdı gibilerinden bir zanna kapılıyorum. **Bu bazen o sırada İsveç'te olduğum için de böyle oluyor.** ama o da birkaç elin baş ve serçe parmakları kadar oluyor. Pencereden mis gibi İsveç dağı havası giriyor..

ÇALIŞANLARIN DURUMU SÜRATLE İYİYE GİDİYOR

Türkiye, hızla gelişirken dünya devleri arasındaki yerini alıyor. **Çalışanların koşulları inanılmaz iyiye gidiyor.** Bakınız geçenlerde gazetelerde hârika bir haber çıktı. **Mardin Belediyesi,** kentte çöp toplamakta kullanılan eşeklerin sırtlarındaki tahta çöp sandıklarına reklâm alacakmış. Şimdi sıkı durun. Buradan elde edilecek gelir de eşeklere harcanacakmış. İnanılmaz değil mi? Bir defa çöp toplama işi İstanbul ve Ankara'da olduğu gibi **mekanikleştirilmemiş.** Alabildiğine **ekolojik** bırakılmış. Çöp kapları seçilirken plastik bidonlar yerine **otantik tahta sandıklar** tercih edilmiş. En önemlisi, eleman alınırken ilkel ve çağdışı **anti-eşekçilik** ya da bir **insancılık** yapılmamış. Bütün ellerimle alkışlıyorum. Ama şuna dikkat diyorum. Eşeklerin sandıklarına yapıştırılacak ilânlar kesinlikle ince kağıtlara basılmalı. **Kalın kağıt eşeği hem yorar hem üzer.** Nereden mi biliyorum? Yıllardır bu işi yapıyorum. **Kağıt masrafı gazetecilikte en çetrefilli konulardan biridir.** Zaman zaman beni çok bunaltmıştır.

AHLAKSIZ BİR GAZETECİNİN PORTRESİ

Tam da yeri gelmişken bir gazetecilik etiğinden söz etmek istiyorum. Bakınız bazı gazeteciler Lübnan savaşında son derece utanmazca bir tavır aldılar. Meselâ kimileri fotomontajlar yaparak veya fotoğrafların üzerinde oynayarak **savaşı inanılmaz çarpıttılar.** Misâl mi? **İsrail**'li bir askeri, silahını **Lübnan**'lıya çevirmiş gibi gösterdiler. Misal mi? Ne idüğü belirsiz bazı karanlık kişiler kendilerini yere yatıp ölü süsü yaparak **savaşta mazlum ölüsü var** izlenimi yaratmaya çalıştılar. Yâni bunlar **Lübnan'da savaş var** demeye getirdiler. Haydi daha da ileri gideyim. **Lübnan'da savaş war** imasında bulundular. Çünkü biliyorsunuz İngilizcede war, savaş anlamına da gelebiliyor. **Onun için Lübnan savaşı benim belleğimde daima kirli bir savaş olarak kalacak.** Hatta ben size şunu da rahatlıkla söyleyebilirim. Belki de **Filistin ve Lübnan'da savaş hiç olmadı.** Biz bazı simülasyonlarla edepsizce aldatıldık. Oynar fotoğraflar ve fotoşop marifetiyle **barış baronlarının** bir büyük yalanına kurban gittik. Ne o? **Bazı tezlerin ikiz kuleleri arapların yıkmadığı sonucunu doğurduğuna inanıyorsunuz da aynı arabın ölmediğine neden inanmıyorsunuz?**

Akşamsefası

daral etimsah

ÇAĞDAŞ

daral@leman.com.tr

SIKILHAN

- Sıkıl alo, Bunalgül ben, sence şey olabilir mi?

- Olmaz olur mu?.

- Hemen otomatik pilota bağlama doldurulmuş hayvan! Hayvan biblosu. Şurda bişi sorucaz daha ağzımı açmadan ne dediğimi bilmeden "olmaz olur mu" diye bant kaydı çalıyo. robotlaşmaz mısın lütfen?

- Olur.

- Finkbükü'nde bazı şeylerden uzak kaldım ben. Gündamı izleyemiyorum. Çisil telefonda "Pınar Altuğ Ajdar Anik'le çıkıyomuş" dedi. Taam yani o kadar da saf diiliz, Çisil manyaa benle dalga geçiyo anladım ama gine de içime bi kurt düştü... Olabilir yani iki yetişkin insan karar verdikten soona. Ayrıca Pınar Altuğ'a da bu kadar yüklenilmesini doğru bulmuyorum ban. Kadın çapkın olamaz mı senca? Kaya Çilingiroğlu olunca oluyo ama. Şunu da söyliyeyim: Toni'nin açıklamalarını yersiz buluyorum. Sen onla zaten Pınarın ilk nişanlısı askerdeyken çıkmaya başlamışsın yani kadının bi nevi yuvasını bozmuşun. Şimdi niye Pınar'a "aldatan kadın" yaftasını yapıştırıyon ki, ayrıca...

- Pınar'la Altuğ ayrıldılar. Pınar Anik'le Altuğ Ajdar'la çıkıyo...

- Naası yani?

- Pınar Altuğ kendinden ayrıldı.

- Yaa ama... Lütfaaannn

- Feraye Pınardan hamile, Ajdar taşıyıcı anne...

- Sen hayvanla berabersin Sıkılhan. Konuşmamı Ajdar Aniğin bir parçasıyla bitiriyorum "Alırım yetkimi senden" hayvanlarca kere hayvansın, yiğıvrançlık karnına yuva yapmış, artı, bok!

- Alo, Hırgürkan ben babuş. Acil ihtiyaç var, senin kan grubun nedir...

- A RH negatif...

- Bu mudur? Lan senin pozitif bi yanını görmedik ki dibine çaktığımın aleminde zaten. Neyse mikilik yaptığıma bakma, durum ciddi, babam kendini çükünden vurdu...

- Ha?

- "Ha" diyip de durumu dillendirme şerefsiz. Anladın işte, adam kendisini avret mahallinden vurdu...

- Çünkü...

- Evet çükünden...

- Niye yani?

- Çünkü beline tapancasını yerleştirirken tetik düşüyor, mühim yerine mermi isabet ediyor, kopuyor işte zamazingo. Şimdik ameliyatla dikicekler de bulamıyoruz?

- Neyi?

- Ne demek "neyi" şerefsiz. Kan lazım onu bulamıyoruz. Sen niye lafı çeviriyon haa? "Kopuk çükü bulamıyosunuz" demeye getiriyon de mi? Hemen bulduk oğlum hemen. Öyle anında kaybolup çalıya çırpıya karışıcak kadar ufak bişey diil bizim sülalenin erkeklerindeki şey... Olaydan hemen sonra tek bakışta yerini tesbit ettik, banyonun duvarına yapışmış palamut gibi tüm heybetiynen duruyodu... Gülme... Gülme lan astarını zkerim bak terbiyesiz evladı... Kaçma layn, kaçma dur orda gelip o a eraş negatif kanını boşaltıcam. Dur orda haysiyetsiz şerefsiz....

- Ustam güzelim naaber, Buğra ben. Ohoho... Servis şoforu Celil Abi'yle beraber minibüsteyiz, kafacak güzeliz, araç bomboş ondört kişilik yerimiz var gelsene.

- İçeriye egsoz dumanı mı veriyosunuz?

- Yok be hocam... Madde defterini kapattım ben . Öyle karbondur monoksittir erhangi bir yapay maddeyi sokmam artık bünyeye... Servis şoforu Celil Abi gastede okumuş "Çöl sıcakları olcakmış, klimakanırtan şeklinde sıcak hava dalgası geliyomuş, gel minübüsü güneşin alnına çekelim Buğram" dedi. Komple camları kapadık, hatta kalörifere verdik coşkuyu verdik coşkuyu... Buymuş olm lan... Su ve tuz kaybettik, dehidrate olduk biz. Var yaa kafalar dümdüz oldu. Demin serap gördüm hatta ben Celil Abi Pınar Altuğ'lan çökertme şarkısını söölüyodu... Ortam sıcak yani, atla gel aklını alalım. Hahuhu... Eridin mi? Kapadın mı lan? Salaksın olm...

sklhan@leman.com.tr

ATİLLA ATALAY

SİSTEM BENİ ISIRIR, BEN DE SİSTEMİ...

bahadirboysal@leman.com.tr

BENCİL BOYSAL

ÇAKAL FEST!

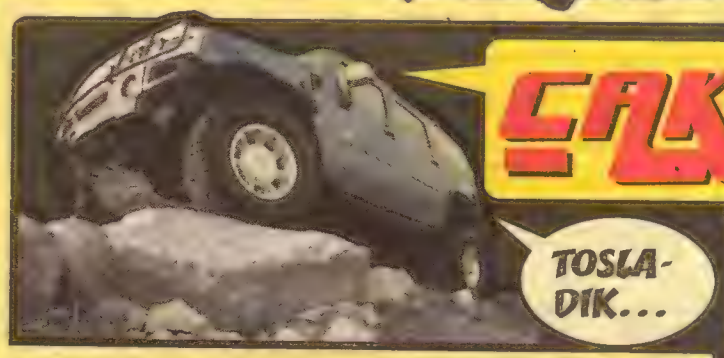

Bazı okuyucular kızıyor.. Böyle şımarık gibi, bilmem gece hayatı, diskotek ortamları falan.. Beste ve güfteden ibaret kendi alemime de gömülü olabilirdim.. **Eğer firkatte isen zaten azaptasın.. Akılda Batlamyus veya Lokman Hekim yoksa, dilsiz hayvandanda beterisin..** Çok lafa gerek yok.. Yıllar sonra ilk defa geçen hafta sonu Kilyos Burç Beach'ta plaj partisi yapıldı.. "Elektronika Tekno Festival" DJ Saşa.. Con Digvid.. Dünyanın en iyi diceyleri.. İki gün iki gece.. Millet 100 YTL verip kombine bilet almış.. Girişte millet fellik fellik, götü başı her yeri aranıyor.. Extasi haplar.. Sahte bilet asla affedilmiyor.. O biletler tam üç kere gösterildi!.. Konserde hafif öne doğru kayayım dedim.. AHA! Jandarma barikatı gibi bişi var!.. Meğer üç kuruş daha verip **vlaypi** biletler alanlar önde rahatça izliyor.. Biz eşşeğiz, akıl edemedik.. Bize yasak!. En sonunda sahnede DJ Saşa'ya bile zul geldi.. Ulan para için şu yapılır mı millete diye sesleniverdi.. Dünyanın hiçbi yerinde böyle bi köylü kumazlığı olmaz çünkü.. Neyse, sonra daha ilk günün partisi, gece beş buçuk gibi bitmesin mi!. E hani denize falan da girecektik.. O kadar para virdik.. **"Hadi hadi! sittirin gidin.. Boşaltın! Üç saat sonra gelin.. Girersiniz.."** (Parçala Behçet!) Gecenin kör karanlığında onca insan geceliycek yani dağda taşta üç saat.. **"Money talk-Bullshit walk!"** Binlerce insan neye uğradığını şaşırdı.. Duyduk ki, alkolden götveren olmuş kimi kafalar ske ske şehre dönüş yolunda arabalarını dağa, tepeye çarpmışlar!! Hihoha!..

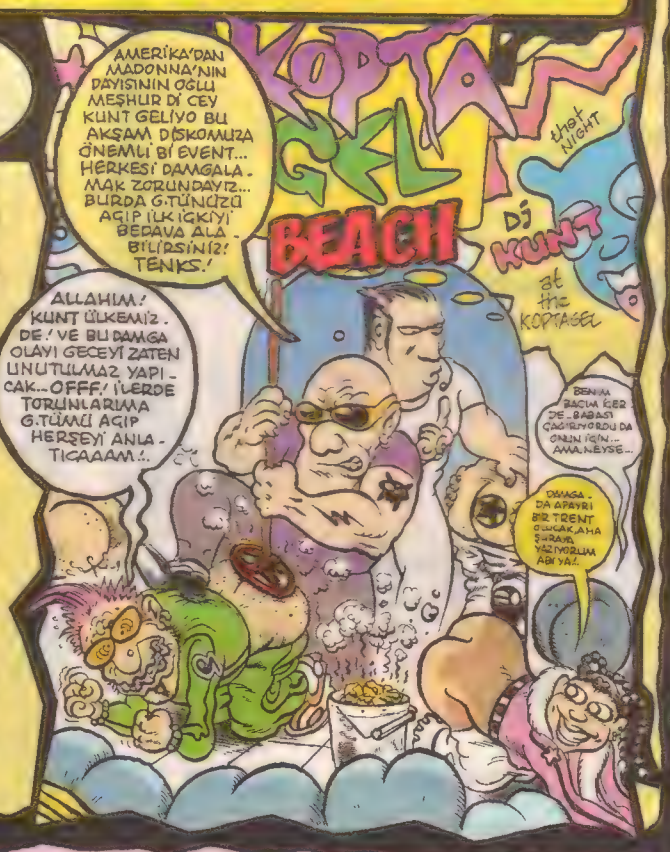

milyonda birinci

Üç gün evvel gece saat 11 suları.. Leş sıcak.. Arkadaşlarla bi açıkhava kafede çay kahve içiyoruz.. Aha baktım yan masamıza Atilla Taş süzüldü.. Hatırlarsınız.. Happidu huppidu Ham çökelek pop türkisiyle parlayan hiperaktif şarkıcı.. Hemen yanına gidip tanış olayım dedim.. O da muhabbete elini uzattı.. Ve hemen "Şu üçgünlük dünyada yalvarıyorum artık kavga çıkmasın, sevelim sevilelim!" dedi.. Elimi uzatır uzatmaz?? Aman amanaman! diye hemen ordan kaçtım!. O ham çökelek şarkısı milyonda bir şanssız çünkü.. Tek atımlık barut gibi.. Bir daha o başarı yakalanamadı.. Artık ciğeri ne yarmışsa..

birinci!

GUGIL'DAN YERİM

Eskişi kadar polislerden şikayetçi değiliz artık galiba.. Farkında mısınız? Onlar da nedeni bi güzelleşti.. Hatta trafik polisi bi akrabamız geldi geçenlerde dergiye.. Neşeli insandır.. Bişi anlattı çok güldüm.. Bu yakınlarda yaşanmış olay.. Alkolü birini çevirmiş bi polis.. Afra tafra.. "Sen benim kim olduğumu biliyo musun?!" yaygarası işte.. "Bi saniye efendim.. Adınız neydi?" Şudur şudur.. Polis cepten kendi kızını arıyor.. "Kızım internetti açıp şu sime bakar mısın google'dan.." Kız soruyo işim google'da.. "Yok baba böyle bi şim.." Polise adama "Maalesef beyfendi bilindik bir dilmeşiniz.." diyerek cezayı kesiş.

KÖFTE EKMEK

Affınıza sığınarak anlatıyorum.. Arada 10 yaş fark.. Benimde 19 yaşında sevgilim oldu.. Eskiden mimkinatı yoktu.. bunlar artık herşeyin farkındalar.. yeni kuşak almış yürümüş!.. Yutturamazsın.. Sıfır kompleks! Sefer duası okumadan yanına gelmeyen, biz büyüdük ve kirlendi dünyacı yaşıtımız Nazoceylanlar gibi "metafora gelmem!" demiyorlar.. Domatesin kilosundan, izafiyet teorisi, paralel evrenlere kadar herşeyi konuşabiliyosun!.. Salona geçmiş, çırılçıplak karpuz yiyor, muhabbet eyliyorduk.. Birden lafın arasında ceylan sekişli yarim kukusuna bakıp **"Bu nedir ama böyle ya.. Köfte gibi!"** demesin mi.. Vallahi bravo!. Daha bu yaşta kendi vücuduna bir bakış fırlattı.. Kahpe hayatla barışık.. Aşka selam.. Kavgaya devam!..

OLMAYINCA OLMADI

Cihangir Pürtelaş Sokak'tan yokan doğru.. Yazın bağrı işte.. Asfaltın böğründe iki köpek zikişiyor.. Fakat insan gibi sokuşuyolar... Misyoner!.. Yüzyüze bastırdıkça erkek.. Olmadı olmadı olduramadı işte!.. Yazık.. Bi kere olsun "adam gibi" sevişmek istemişler! Erkek sinirle bastı gitti.. Dişi aynı pozisyonda kalakaldı.. Bi an için baktı bana.. Aynen çizdiğim gibi!..

ÇÜSSS!

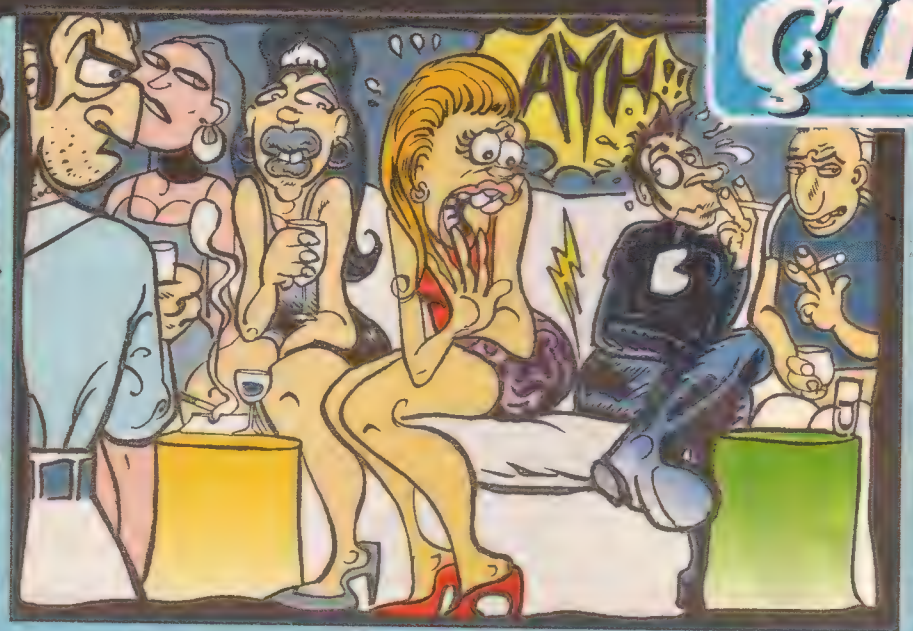

Gece, hele hele teraslı bir mekana gitmeyin.. Müzikten kalabalıktan, nemden terleyip bezipte heleki koltuklara oturmayın.. Hele bi kıçımı rahat ettireyim diye oynativerince AYH! diye bi ciyaklamayla ödüm koptu, hopladım!. Götümün kenarı.. Ulan niye huylandın be kadın??. Baktım bunların yanındaki ayaktaki jöle saçlı, boynu zencirli, kumaş pantullu zengin piçi hırlıyor.. Üç kokoş getirmiş, ihtimal o ki, biri sevgilisi.. Ötekiler kuzenler. N'oolmuş?. Götüm değmiş.. Ulan gitsenize Layla'nıza, Reyna'nıza şerefsizler!.. Bir bardak votkaya oralarda 50 milyon vermiyim diye geliyonuz buralara sonrada osuruktan nem kapıyonuz?.. Anladık.. Ecevit'ten beri paranın değeri iyice düştü.. Hayat zengin piçlerini de vurmuş.. İyi de, pezevenk zaten hayat **"Hayat ne?.. Değişen ne?"**

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Hatipten mektuplar

Sevgili Angelina,

Ben Antalya'nın en fırlama, en pij, en yöresine yurduna hakim gençlerinden biriydim. Anasız babasız büyümüş biri olarak tamamen kendimi yetiştirdim. Okuyamadım ama okusam zehir gibi kafam vardı. Bu yaz da yine her yaz gibi turistleri beklemeye koyulmuştuk. Belli bir kesimin tek geçim kaynağı 3' e aldığını 12' ye satıp **turistlere geçirmekti.** Ama dünyanın en güzel turistine rastladığım gün elim ona geçirmeye gitmedi. Vicdanım keklemeye izin vermedi. Gel zaman git zaman bu güzel insanı takipe koyuldum. Beni dövücekmiş gibi konuşmasından Alman olduğunu anladım. Hemen Almanca sözlük aldım. **Ama ipne, göt, s.k gibi kelimeleri öğrenip, arkadaşlarımın isimlerinin önüne koyup, onlarla dalga geçmekten bir türlü almanca öğrenemedim.** İsmi Angelina olan bu kız, memleketinde hemşirelik yapmaktaydı. Türlü oyunlarla ona açıldım. Önceleri anlamamış gibi yapsa da hemen kabul etti. **Eve gidip ona çağrılar bıraktım. Özelden arayıp şarkılar dinlettim. Ama hiç birine karşılık alamadım. Bizim kültürümüzün en büyük aşk araçlarından biri olan çağrılaşmaya karşılık vermemesi içimi burkmuştu.** Ona karşı yabancılaşmıştım. Ama kırgınlıklar unutuldu. Bir yaz akşamında sahilde ona yıllardır heves ettiğim bir şeyi sordum **"çocuğumuz olursa sana benzesin annesi gibi süper güzel olsun"** dedim. Beklediğim cevap; **"Hayır Selahattin saçmalama. Babasının asil duruşunu, gerdan kıvırışını alsın tüm kızlar peşinde koşsun"** du. Ama ondan "Bana benzeyecek tabi, sarı mavi oooh uzun boylu, karizma, efendi üstüruplu birisi olcak" şeklinde çok bencilce bir cevap geldi. Yıkıldım. Sevgili dostlarım, size en başından beri söylemediğim birisi daha vardı. O da aramızdaki konuşmaları birbirimize tercüme eden süper yakışıklı Rıfat'ın ta kendisiydi. **Zamanla öyle bi laçkalaşmıştı ki, kimi günler bana "Selahattin bizi biraz yalnız bırakır mısın, özel bişey konuşcaz" demeye başlamışlardı.** Sonra içinde Selahattin geçen cümleler kurup aralarında gülmeler...Bana bakıp patlamalar... Olanları anlamam uzun sürse de anladım ki inceden benimle alay edip, gönül eğlendirmeye başlamışlardı. Ağlayarak odama kaçtım. Gelip özür dilemelerini beklerken. Evlenip çocuğa karıştıklarını öğrendim. Şimdi ben bu hayattan çekiliyorum. Biri bu mektubu Angelina'ya götürsün ama Türkçe konuşup versin oyarım...Elveda Angelina...

Selahattin Sözlükgazabı

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

metinfidan@leman.com.tr

TEREGLLİ

PICTURES

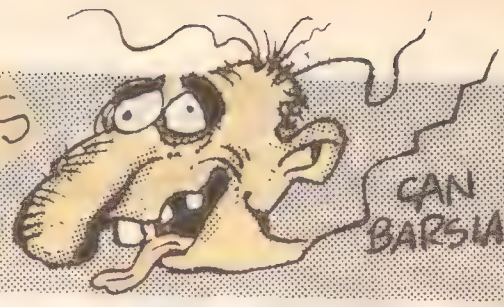

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

Sayın pirafasör Yattara Valli, biz dört maçok arkataş şu rüya gibin Avustoz gecelerinin saat üçbuçukunda apartmanın açık havasında toplanıp "Classic Kedi Cayırtısı Kuvartetiti" icra ediyoruz. Faş ediyor kova suyu ya da odunsu cisim, bazen ufak saksı kuvartetimizin kafasında uzun süreli sersemleşmeye yol açıyor. Ne tavsiye ediyonuz ilaç?

Rumuz: İstanbul Cayırtı Günleri

Cevap: Müzük iyisi kötüsü olmaz. Onlar başka kiltür yavrucuğum. O sana iyi bu ona bu sana o da ona. Ciyer yè, milk iç...

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZLER

- Dur ziytinyağlı fasulye de koyuyum iki kaşık tabaana.
- Yahu istemem bee.. Doydum ulan..
- Ayol çok güzel oldu fasulye.. Uzat.. Ayyy!
- Zıçtın batırdın ulan yepyeni yüksek kraliyet kostümümü..

Kraliçe Figerus Anabella, Kral 6. Ladis Sarrafina

Bu adamı derhal aslanlara atın.

Nasıl yok aslanlar? Kim?.. Belediye mi? Ulan belediyenin yetkisi mi var aslanları toplayıp götürmeye? Sokak aslanı mı onlar? Nasıl?.. Aşılıydı tabii hepsi!..

16. Hududi Löbbe

KAHRAMAN MASA ESAT

NİHAT GENÇ İL TELE-LEMA

Nihat yazını beklemedik gelmedi. Bu kadar ara vermeme alışkın değiliz. Televizyon konuşmaların LeMan okurunu kesmez..

İnanın haftada altı uçağa biniyorum.. Şubat'tan beri çok yoğun, ancak bu bir-iki ay fazlasıyla yoğun geçti.. Daktilomun başına oturup tane tane yazacak ve konudan konuya atlayıp derinleştiğim günleri ben de özledim.. Leman okuyucusundan özür dilerim, ayrıca burdan kendi adıma büyük bir çağrı yapmak istiyorum: Ne olursunuz önümüzdeki yıl konferanslara gitmek istemiyorum çünkü bu yoğunlukla uğraşamıyorum.. Benim ne menajerim var ne de buralara yetişecek gücüm.. Ben beş-on yere gideyim ve büyük ilginin gazını alayım dedim, ama gittikçe talepler daha da yoğunlaştı, bir ayda iki-üç toplandı ne ise de her hafta iki-üç toplantı tam anlamıyla beni yorgun düşürüyor ve işte gördüğünüz gibi yazamıyorum..

Neyse hiç değilse telefonda olsun gündeme dair birkaç cümleni merak ediyoruz?. Lübnan'a barış gücü olarak Türk askeri çağırıyorlar?

Savaş başladığı günden beri büyük bir kampanya başlatıldı ve bu büyük kampanyaya da öncülük yaparak Beyrut'a gidip geldik ve televizyonlardan halkımıza şunları söyledik: Biz Lübnan'a ilaç, gıda yani yardım olarak koşacağız, bunun dışında Türk askerinin bölgeye ulaşması bizim için çok tehlikelidir.. Ne kadar tehlikeli olduğunu ateşkesin ilan edildiği gün basına sızdırılan büyük bir İsrail fitnesiyle gördük.. Amerikancı Suud basınında İsrail'in uydurduğu kesin olan habere göre; Türk istihbaratı güya Nasrallah'ın İran elçiliğine sığındığını İsrail'e söylemiş.. Bu kadar büyük bir yalanı Türk medyası niçin verdi?. Çünkü savaş sürerken Türkiye'nin Arap kardeşlerine büyük yardımı ve Anadolu'da yapılan yüzlerce miting Lübnan savaşına büyük bir psikolojik destek verdi.. İsrail, bu büyük psikolojik desteği hemen kirletmeliydi ve yaptı.. Büyük medya ellerinde olduğu için Türkiye'yle Arapları düşmanlaştırmak ve nifak sokmak için ellerinden gelen herşeyi her zaman yaptılar ve yapacaklardır.. Bunun önüne geçmenin tek yolu Lübnan'a bulaşmamaktır.. Mühendisimiz, doktorumuz, Kızılayımız gitsin ama asker asla.. Çünkü Türkiye elli yıldır İsrail istihbaratının kıskacı altında.. Türkiye bir Nato ülkesi olduğu için elli yıldır Amerika ve İsrail'in askeri güvenlik ve ortak istihbarat çalışmaları içinde..

İsrail, Türkiye'de çok yol aldı.. Ülkemizde Arap düşmanlığı bir yana laikşeriat tartışmasının derinleşmesi için çok mücadele verdi.. Ve bu istihbarat çalışmaları Türkiye'yi büyük bir iç savaşın eşiğine getirdi.. Çünkü başta Uğur Mumcu onlarca aydınımızı kimlerin öldürdüğünü hala bilmiyoruz ama aklı yeten herkesin hemfikir olduğu düşünce bu faili meçhullerin bir İsrail marifeti olduğudur..

Yani İsrail, Türkiye için çok tehlikelidir.. 1950'li yıllarda Türkiye çok masum bir dış politika izleyerek kuzu kuzu Batı ittifakının içine girdi.. Sanıyordu ki, ben artık Batılı oldum, artık Batılı bir dünyada yaşayacağım.. Ve Birleşmiş Milletler'in büyük kararlarında hep Batı'yla ortak kararlar aldı..

Mesela, hiç olmayacak ve tarihimizin bir yüz karası olan Cezayir'e karşı Fransa'nın yanında karar aldı ve İsrail'in bölgedeki birçok tavrında da Arap kardeşlerimizi üzecek kararlar aldı.. Ancak, Batılılar Türkiye'nin milli sorunları sözkonusu olduğunda Türkiye'nin yanında karar almadılar..

Diyelim Kıbrıs, Ege Kıta Sahanlığı, Fener Patrikhanesi ya da Ermeni sorunu gibi konularda Batılılar Türkiye'nin karşısında ısrarla Yunanlılar'ı, Ermeniler'i ve İsrail'i tuttular.. Ve çok çok sonra Türkiye dış politikası ortadan çatladı, yani Türkiye Batı ittifakına katılmakla iyi mi kötü mü yaptığını hala anlayamadı.. Bu yüzden bugün bizim dış politikamız iki arada bir derede politikadır, kimseye yaranamama politikasıdır yani Türkiye ortada kalmıştır..

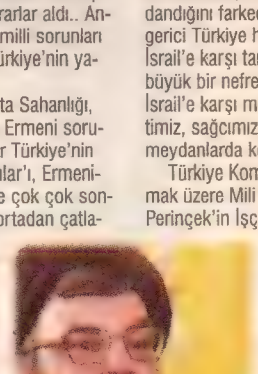

Dış politikamızda sadece bu şaşkınlığı yaşamadık, 1960 ihtilali, 12 Mart ve 12 Eylül dış güçlerin siyasi oyunlarıdır.. Ayrıca ülkemiz 12 Eylül öncesi yine dış güçlerin tahrikiyle bir kardeş savaşı yaşayıp iç savaşa sürüklenmiştir.. Hantal bir devlet bürokrasisi ve Nato yüzünden ağırlaştırılmış askeri harcamalar da cabası.. Yani Türkiye, Batı'nın Sovyetler'e karşı ileri karakolu olmasının bedelini iç savaşlar, darbeler ve kardeş kavgasıyla çok pahalı ödemiştir.. Bunlar yetmiyormuş gibi 1950'lerden sonra Türkiye'de Amerika'yı ve İsrail'i koruyan bir milliyetçi hareket, milliyetçi ideoloji oluşmuştur..

Hem devlet hem ordumuz hem de büyük bir milliyetçi hareket İsrail ve Amerikan lehinde ve menfaatlerinde bir milliyetçilik ideolojisi geliştirmiştir.. Bugün Devlet Bahçeli yönetimindeki Milliyetçi Hareket bunun farkına varıp milliyetçiliğini Türkeş'in bıraktığı İsrail ve Amerikan kontrolündeki milliyetçiliğe terketmeye başladığını hissediyoruz..

Herneyse Türkiye'de bağımsız cumhuriyetimiz ve Mustafa Kemal'in bağımsız karakterine tamame emperyalist işbirlikçiler bir türkçülük ve bir tuhaf milliy tirdiler.. Bugün hala devletin kadrolarında Türkiye halkın ve Ortadoğu'ya düşman bi lük ve milliyetçilik türünü g Oysa Mustafa Kemal Atatü na düşman değildi tam ters sevgili kahramanıydı.. Ve N mal Ortadoğu'ya karşı bin rümüzün ve kardeşliğimizin nuşuyordu..

Herneyse Türkiye'de İsr ka'nın yanında ama müslü Araplar'ın karşısında bir id te ve insanımızın zihninde kiz ve çağdaşız diyerek ve meyi fazlasıyla vurgulayara kında yer alacağını sananla rını anladılar, ama en çok dandığını farkeden sağcı, gerici Türkiye halkıdır.. Am İsrail'e karşı tarihimizde ol büyük bir nefret, öfke ve A İsrail'e karşı müslümanımı timiz, sağcımız, solcumuz meydanlarda kolkola girmi

Türkiye Komünist Partis mak üzere Mili Selamet Pa Perinçek'in İşçi Partisi yüz yaptı ve T her şekild şı öfkesini Bu bizim bir zaferdi yıldır kolk ortak güv barat işbi birtakım zaferimizi rüyor.. Bü mız bunu bu yüzde mak için ğu'daki A rimizle do bozmak için ellerinden gel lar.. Bizler ayrım gayrım o kültürden geliyoruz.. Bizle Kahire'de, İstanbul'da binl ber oturduk.. Bizler Pir Sul nuslar'ın çocuklarıyız.. Ya altta kalanların, ezilenlerin, ülkesi işgal edilenlerin, dö ni mazlumların yanındayız

Amerika ve İsrail ittifak ideolojileri bugün Türkiye rip bozmuştur.. İşte bu zaf kutlu olsun.. Ve şüphesiz İsrail ve Amerika ağır bir t tir.. Bu zafer de özlediğimi Ortadoğu toprakları yüz el sız dayak yiyor ve Batı'nın tah alay edilmelerine sahn dünyanın en büyük savaş kustuğu bir cehenneme dö Biliyoruz ki yüz yıldır Orta haddin'i arıyor.. Nasrallah bin yıl önce Kudüs'ü fethe

KUYU

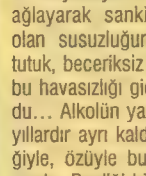

CEZMİ ERSÖZ

Uzun zamanlar ilk kez o çok içki içtiği ve büyük bir istekle sarsıla sarsıla ağladığı gece özgür olduğunu, kendi olduğunu hissetmişti. Doyamıyordu sanki ağlamaya; ağlayarak sanki hiç dinmeyecek olan susuzluğunu, onu karamsar, tutuk, beceriksiz yapan kilitlenmeyi, bu havasızlığı gidereceğini sanıyordu... Alkolün yardımıyla sanki yüzyıllardır ayrı kaldığını sandığı benliğiyle, özüyle buluştuğunu hissediyordu. Benliği bir kuyunun dibinde, karanlıklar içinde yapayalnız, kimsesiz orada bekliyordu onu sanki.

O ise toplumsal rollere, kurallara uyan maskesiyle kuyunun yukarısında kendisinden yüzyıllardır uzakta, kopmuş bir şekilde yaşamaya çabalıyordu. Çok içince yaşadığı kuyunun içinden çıkmış, ayrı kaldığı benliğiyle buluşmuştu, ama bu çok kısa ve umutsuz bir buluşmaydı. Birazdan alkolün etkisi geçecek, ondan ayrılıp tekrar dışarı itilecekti. Ağlaması hem buluşmanın coşkusu, hem de birazdan başlayacak olan ayrılığın acısı yüzündendi. Dışarı itilecek, kendisini hep bir misafir, hep eksik, hep acemi, hep soluksuz hissettiği yere...

Peki neydi bu dışarıda insanlarla, toplum içinde yaşadığı o misafirlik, o eksiklik, o yaşayamama duygusu? Sanki bir puslu camın ardında yatıyordu. Duygularını kendisini saldırılardan, tehlikelerden korumak için yaptığı kabuğun içine saklamıştı. Oysa duygularını alabildiğine özgürce hissetmek ve hissettirmek istiyordu. Ama duyguları sanki ondan bağımsızdı, ona rağmen vardılar ve ona rağmen ürkek ve her an gizlenmeye hazırdılar. Duygularının onu soluksuz bırakan bu tale nuçlarına katlanmayaca olmaya çabalıyordu. açığa vuramadığı için d durgun ve kapalıydı. D denli ürkek ve öldürücü deyken içinden bir şe gelmiyordu, çünkü eğ bunun gerçek olmadığı cağından korkuyordu. korktuğu gibi oluyordu!

Böyle anlarda kendis bir şüpheye düşüyordu duygularım, iç dünyam rendiği ve bir ezberci g rumlar karşısında söyle mış ifadeler miydi? Sö gerçekten söylemek ist olmadığından çoğu ke mamıştı. Yaptıklarının y dikleri olup olmadığında emin olamadığı gibi. B için karşılaştığı, ilişki sanlarla hep bir sahte sahte barış duygusu iç yüzden sık sık insanlarla

din'i hatırlattı... İsrail hiç şüphesiz fırsatını bulur bulmaz Hizbullah'ın işini bitirmek için ani bir baskın hesapları yapıyor, zaten ateşkesin sebebi de daha iyi sıçramak için geri çekilmek.. Ancak başka şeyler de söylemeliyiz.. İsrail askeri bu ağır mağlubiyetin altından kalkabilecek mi?..

İsrail ateşkesten iki gün önce piyade saldırısına geçtiğini ilan etmişti ama sözünde duramadı korkuyla geri kaçtı.. Bunun anlamı şudur; İsrail efsanesi Ortadoğu'da parçalanmıştır.. Artık İsrail askerinin, İsrail devletinin yenilmezliğine olan inancı da yıkılmıştır.. Zaten bizler savaşı reddeden ve bu yüzden bugün İsrail mahkemelerinde yargılanan birçok asil İsrail subayının savaşmaya karşı mücadelesinin hikayelerini okuyoruz.. Savaşı askerler kazanır.. Ama tarihin hiç bir döneminde askerler ne kadar güçlü silahları olursa olsun haksız, kirli savaşları kazanamazlar.. Vietnam savaşının adı tarihe kirli savaş olarak geçmiştir.. Amerika halkı ve ordusu Vietnam savaşı sonrası psikolojik olarak çözülmüştür.. Aynı şekilde Cezayir'e karşı savaşan Fransız ordusunun Fransa'da itibarı kalmadığı gibi bir Fransız askerinin üniformayla Paris sokaklarında gezmesi dahi protestolara sebep olmuştur.. Tarih bunun örnekleriyle doludur..

İşte Kızılordu'nun rezil olduğu Çeçen savaşı.. Başkalarının ülkesine saldırıyorsun, haksız bir şekilde iki ayrı savaşta dört yüz bine yakın Çeçen'i havadan bombalarla imha ediyorsun, belki insanlık sus-pus olabilir ama orda savaşan Rus askerleri insandı, yürekleri dayanmadı ve askeri birlikler dağıldı.. Kafkasya'da savaşan Kızılordu'nun 58. Ordu'su rezaletleriyle işte bu yüzden tarihe geçti.. Sabaha kadar içen, tanklarını düşmana satan, hiç bir gün içtima alamayan, kaç askeri öldü, kaç askeri terhis olduğunu dahi bilemeyen darmadağınık kepaze bir ordu.. Çünkü haksız bir savaştı.. Haksız savaş Kızılordu'nun sonunu getirdi..

Peki bugün nasıl kazanıyorlar derseniz sadece havadan büyük bombardıman yaparak.. Ancak şunu da söyleyelim karşı tarafın ne kadar bombası olursa olsun günümüz dünyasında para etmiyor.. Çünkü savaşı yürek kazanır, inanç kazanır, insan kazanır.. Nasrallah'ın demeçlerine dikkat edin, yalan söylemedi savaş hilesi yapmadı, kurnazlıklar, tilkiliklere baş vurmadı, sivil öldürmedi, kimyasal atmadı, ama İsrail her türlü hileye başvurdu.. Birleşmiş Milletler'in temsilcilerini dahi öldürdü.. Ülkelerini o ülkenin ruhuna ve kardeşliğine inanmış insanlar korur.. Aynı Rusya'nın Japonya'nın üstünde Kamkaçya'daki nükleer denizaltılarında çalışan yoksul yüz dolar dahi alamayan bir balık dahi yiyemeyen üniformaları sefaletten dağılmış Rus subaylarını konuşalım..

Bu insanlar Rusya'ya inanıyor, büyük bir sabır ve dirençle çürümüş denizaltılardaki nükleer bombalarını Çin'e ve Pasifik'ten gelecek Amerikan saldırılarına karşı koruyor, ayaklarında çizmeleri evlerinden tersaneye gidecek kadar arabaları dahi yok.. Gazeteciler bu Rus subaylarına maaşınız yok, denizaltılarınız çürümüş, yiyecek balığınız bile yok, bu buz ülkesinde donarak yaşıyorsunuz, sizi ısıtacak doğalgaz ve bir yudum votkanız dahi yok, üstelik Rus kızları binlerce dolar harcayıp Antalya sahilinde eğleniyor, kışın Moskova'daki subay arkadaşlarınız Erzurum Palandöken dağında partiler veriyor.. Rusya zengini oligarklar milyar dolar sahibi.. Siz hala neyin namusunu bekliyorsunuz?. Rus Kamkaçya'daki çaresiz bu Rus subayları biz oligarkları Antalya'da eğlenen Rus kızlarını değil Rusya'yı bekliyoruz.. Ve her sabah Kızılordu'nun bayrağını tersanede gönlere çekip soylu ve başları dimdik selamlarını vererek.. Çünkü onlar Rusya'ya inanıyor.. Araplar'ın içinde dolar zenginleri, diktatörler olabilir bizim ülkemizde de yalılarda köşklerde yan gelip yatanlar olabilir, bizler kendi inandığımız ülkeyi bekliyoruz.. Kendi içimizdeki bayrağı selamlıyoruz.. Bu ülkeyi bize Aydın Doğan'ın gazeteleri Sabah Grubu vermedi.. Biz bu ülkeyi Nasreddin Hocalar'dan, Mevlanalar'dan, Mustafa Kemal'den emanet aldık.. Ve çocuklarımıza aynı onuru ve bağımsız ve lekelenmemiş bir şekilde teslim edeceğiz.. Bütün ülkemiz baştan sona üç kağıtçı, işbirlikçi olsa da bu beni ilgilendirmez, ben içimdeki vatanın, ben kendi içimdeki bağımsızlık duygusunun, ben kendime ait onurun nöbetini ebediyyen tutacağım.. Bu benim kendime öz saygımdır..

Ortadoğu'da ülkelerini seven yüzbinlerce insan var, Uzakdoğu'da, Latin Amerika'da ve ülkemizde dünya ne kadar kirlenirse kirlensin Batılı emperyalistlerin topları ne kadar kuvvetli olursa olsun onurlu bir insan olmanın nöbetini tutanlar var..

suatozkan@leman.com.tr

KIKTIK LEBLEBİ

SUAT ÖZKAN

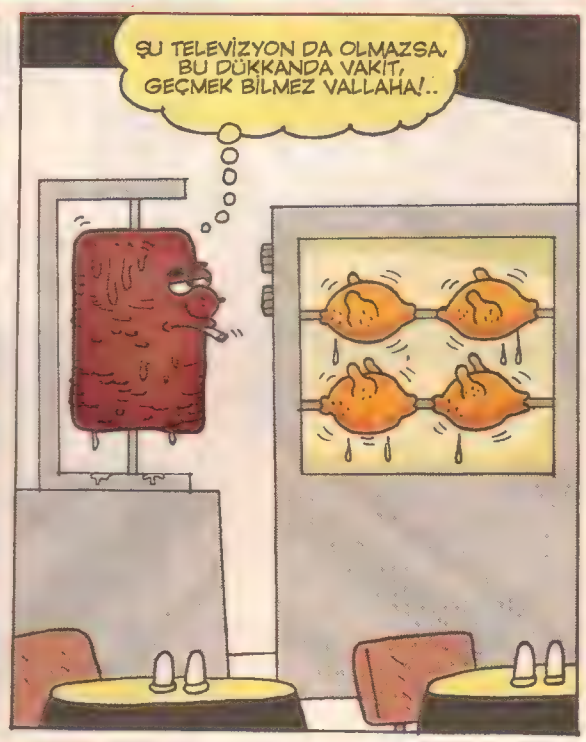

kendisini onlara pazarladığı, sattığı duygusuna kapılıyordu. Bu alışkanlığıyla yüz yüze geldiği anda ise kendisini kötü hissediyor, bu duygudan kurtulmak için de kendi kurduğu bu oyunu bozuyor ve karşısındakilere hırçın, kırıcı davranmaya başlıyordu. Genellikle alkollüyken böyle davranabildiği için, ayıldığında hırçın ve kırıcı davrandıklarından teker teker özür dilemeyi asla ihmal etmiyordu! Özür dilerim, bir an kendimi kaybettim, bağışlayın, diyordu. O sahte, o uzlaşmacı maskesini takıyor ve bu maskeli kişiliğini pazarlamaya yeniden başlıyordu…

Ancak bu maskeli kişiliği, bu uzlaşmacı, yanaşma ruhlu tavrı onu boğuyor, zehirliyordu. Eksik, yanlış, kötü, iyi, her neyse; ama kendisi olmak, duygularını alabildiğine özgürce yaşamak, yüzyıllardır bir kuyunun dibinde onu bekleyen asıl benliğiyle buluşmak istiyordu. İşte tam bu yakıcı istek onu sarmalamışken yüreği öldürücü bir soruyla sarsılıyordu: Ya benim bir özüm, kuyunun dışında yüzyıllardır bekleyen bir benliğim hiç olmadıysa? Bütün bunlar sinirlerimin, beynimdeki kimyasal salgıların bir oyunuysa ve ben son nefesime dek böyle kilitlenmiş kalır ve hiçbir zaman kuyunun dışına çıkamazsam?

Ancak çok kısa bir süre şunu düşünmekten de kendini alıkoyamıyordu: O vardı ki ben onu böylesine özlüyordum!..

cezmier@leman.com.tr

* **Marmaris.** 26 Ağustos Cumartesi günü saat: 19.00-23.00 arası **Marmaris İstiklal Kitabevi**'ndeyim.
* **İzmir.** 5 Eylül Salı günü saat 21.00-23.00 arası **İzmir İnternasyonal Fuarı**'ndayım. **Haluk Çetin** ile birlikte şiir dinletimiz olacak.
* **Mersin.** 16 Eylul Cumartesi günü muhtemelen akşam üzeri **Mersin Belediyesi**'nin düzenlediği festivalde gitarist **Haluk Çetin**'le beraber şiir dinletisi ve imza günü düzenleyeceğiz..

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

TUNCAY AKGÜN

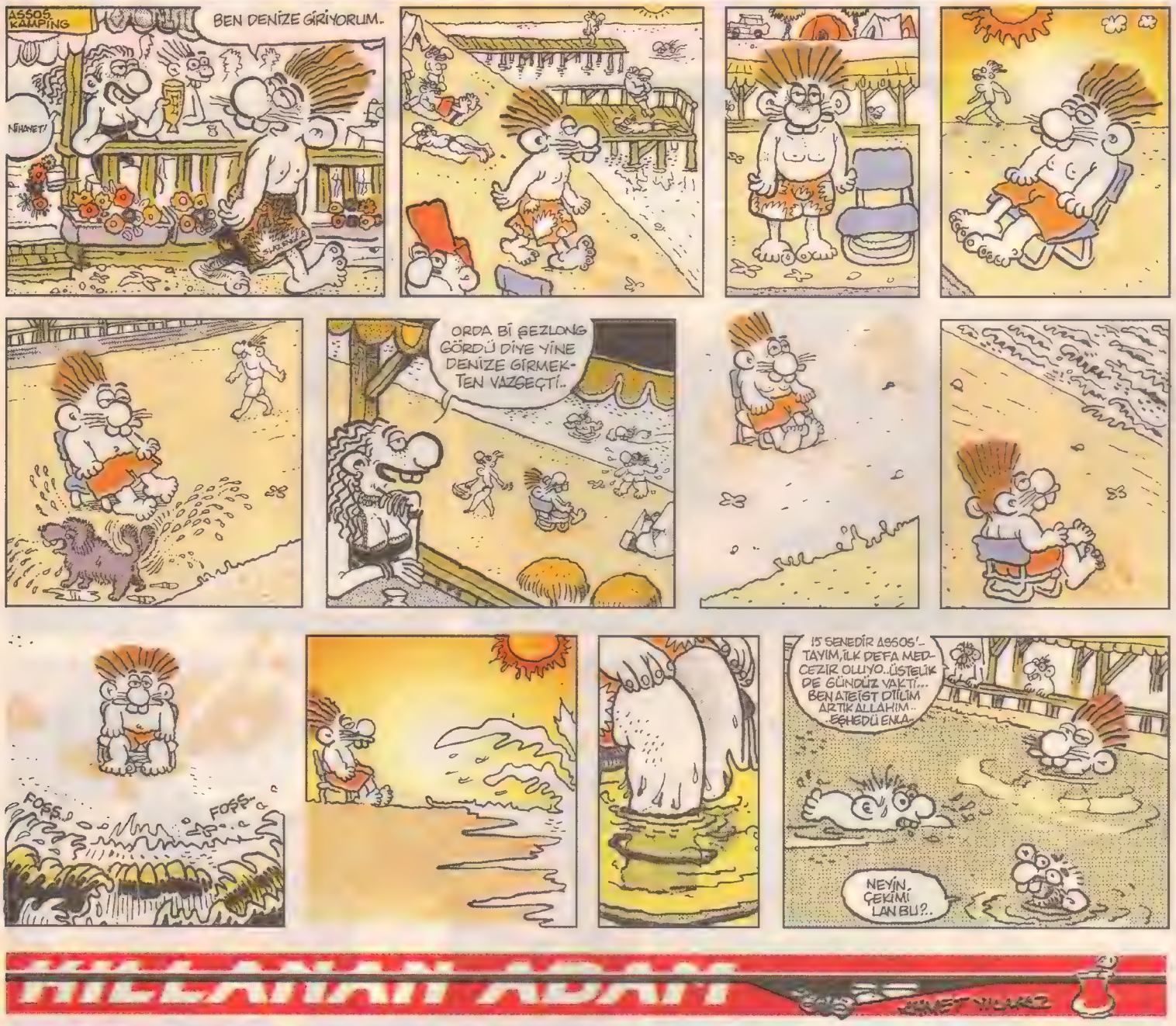

HİÇBİR ZAMAN ADAM

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

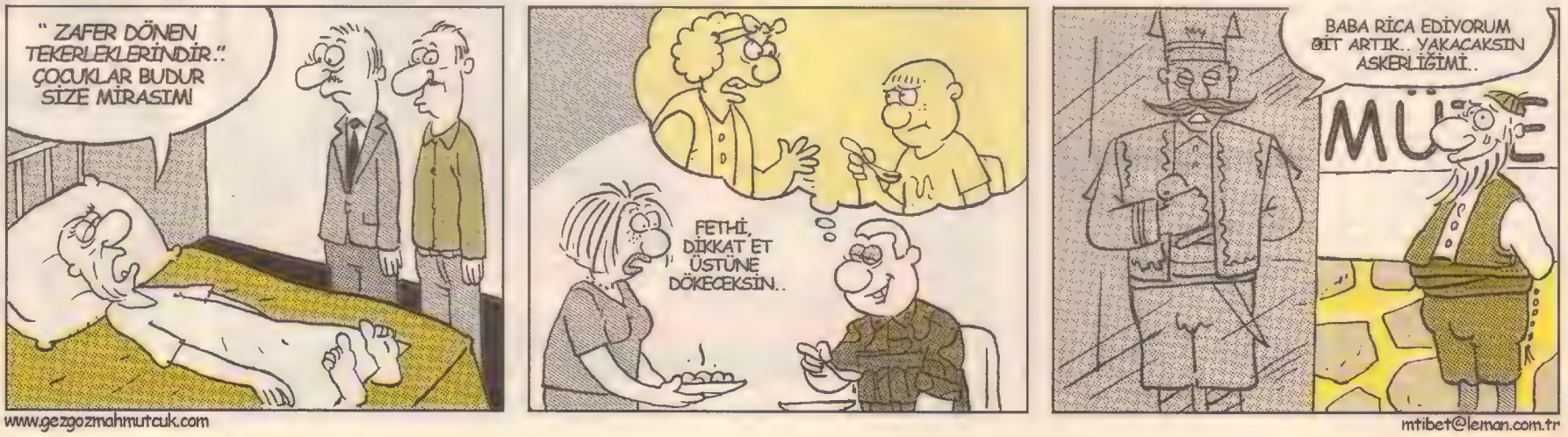

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

UZUNDUR DUMUR YOLU

Dumurdostları gelin bu hafta yollara vuralım ve şirin Çanakkale şehrimizin sokaklarında şöyle bir dolaşalım... Gezimize kale arkasındaki kıpır kıpır sokaklardan başlıyoruz ve dakka bir detay bir; adamın biri balkonuna koca bir kalorifer kazanı koymuş, yani balkonu kalorifer dairesine çevirmiş, görünce aklım tersine döndü... Gözlerime inanamadım sıcağın etkisiyle çöl serapları gördüğümü sandım...

Ee tabi çevreden herkes bana bakıyordu yeterli görüntü alamadım ve veri de toplayamadım, gülerek ordan uzaklaşırken huzur dolu düşünceler dolaştı yorgun beynimin kıvrımlarında; "Daha neler göreceğim şu engin dumur denizinde kimbilir. İnanır mısınız, bu dumur detaylarını yaptığımdan beri yıllar yılıdır yer küredeki hiç bir şehirin güzellikte veya ilginçlikte benim için hiç bir farkı kalmadı... Nerede olursam olayım hiç sıkılmaz oldum... Şu anda Çanakkale'de oldukça ara bir sokakta bir esnaf çay ocağının küçücük oturaklarında oturmuş çay içiyorum... Şimdi Paris'te St. Michael'de bir kafede olmanın benim için fazlaca bir anlamı yok.... Eğer etrafımda dumur detayı varsa Yozgat'ta şehir meydanında dolaşmakla Londra Piccadilly Circus'ta dolaşmanın hiç bir farkı yok. Hatta artık bana göre dumur zenginliği bakımından Yozgat, Tokat daha iyi... Bu dumur detayları auramı kevgire çevirdi, ne benlik bıraktı ruhumda ne de ego... Tertemiz oldum, daimi bir katharsis içindeyim... Tüm dünyanın şehirleri, caddeleri, ara sokakları, kimsenin girmediği yerleri, popüler yahutta popüler olmayan mekanları, hiç farketmiyor benim için, yeterki içinde dumur detayı olsun... Herhangi bir otogarda araçlarını bekleyen yolcular otobüsleri geç kalınca sıkılır, panikler, ben ise öylece durur etrafa bakarım, bakarım yine bakarım, saatlerce hiç sıkılmam, buna 'dumurun nirvanası' diyebiliriz..." Buyurun dostlar Çanakkale'deyiz...

EKONOMİK PİLİÇ GÖSTERGESİ

"LAV TAŞINDA PİLİÇ ÇEVİRME ALANA 2 EKMEK BEDAVA
BÜTÜN= 5.00 YTL
YARIM= 2.50 YTL"

Lav taşının ne olduğunu bilmiyorum ama esnafın durumunun ne olduğunu gayet iyi biliyorum sanırım... Bir zamanlar ekmek aslanın ağzındayken şimdilerde pilicin ibiğine gizlenmiş ki, arada bul... Pilicin yanında bedava 2 ekmek hiç de fena sayılmaz ama bu tüketim ve promosyon çağında eğer bir ürünün promosyonu ekmekse durup bir düşünmek gerekir...

FİKS MENÜ

"OTOPARK ÜCRET TARİFESİ AZ DURACAĞIM 1500 TL BANKAYA GELDİM 1500 TL HEMEN DÖNERİM 1500 TL 1 SAATE KADAR 1500 TL"

Her zaman şunu bilir şunu şunu söylerim ki, bu diyarlardaki en kolay iki işten biri kuruyemişçilik, diğeri ise espri bulmaktır... Bu iki meslekten birini yapanın sırtı yere gelmez... Bu enteresan tarifeyi, otoparkçının yaratıcı kardeşi uzun gözlemlerini ve tecrübelerini süzmek neticesiyle bulmuş ve yaşama geçirmiştir... Aynı zamanda dumur literatürüne katkılarından dolayı kendisine teşekkür ediyoruz...

Akşamsefası

BARBAROS ALTUĞ

YASİN 25OĞLU

yasin25@iemail.com.tr

Akşamsefası

KAAN ERTEM @leman.com.tr

KAAN ERTEW'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ
Balıklarına atlamaz, çıplak ayakla kızgın kumlarda yürümez.

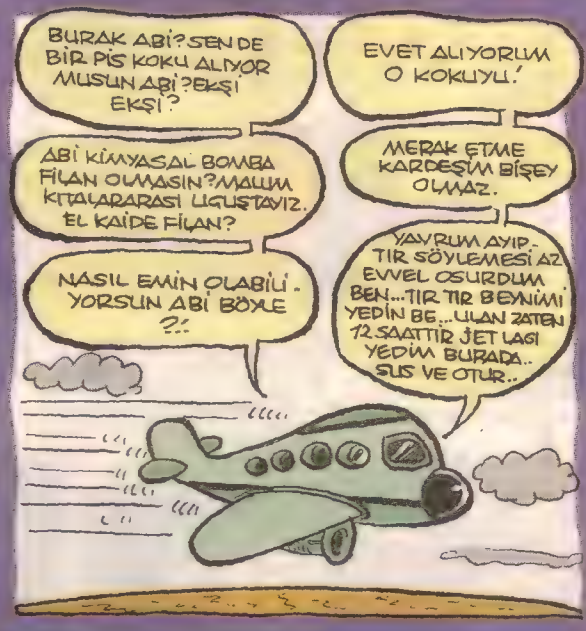

ERHAN GÜNEŞ

SERDAR AKKOYUN

Erhan Candan

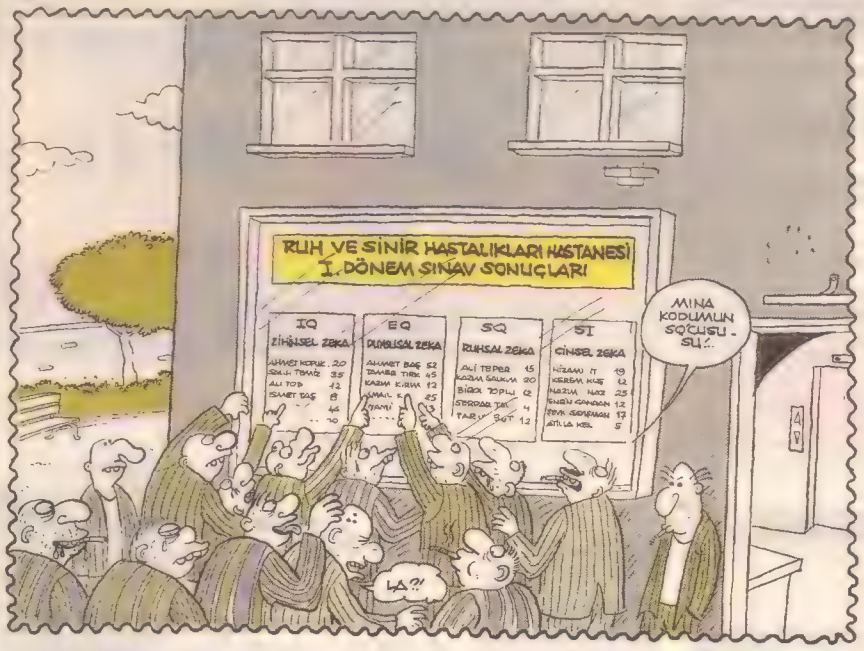

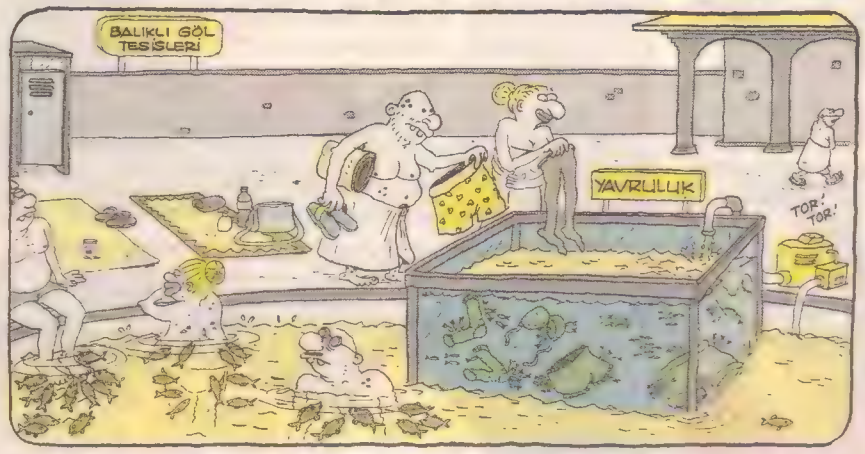

erhancandan@leman.com.tr

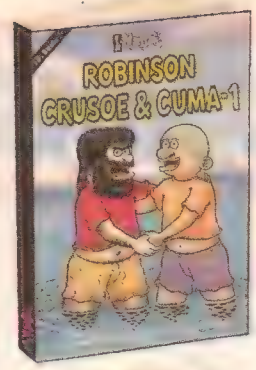

ALBÜMLER

CİLTLER

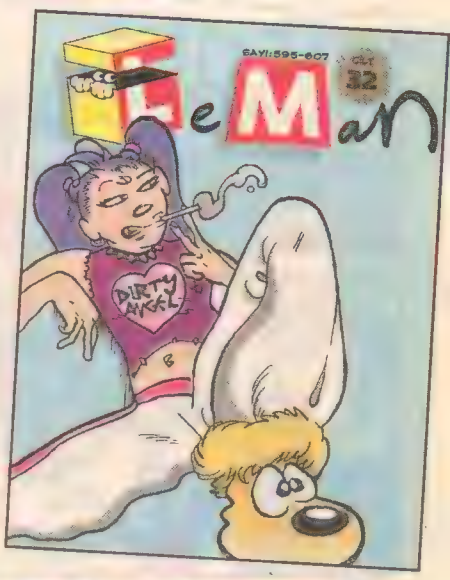

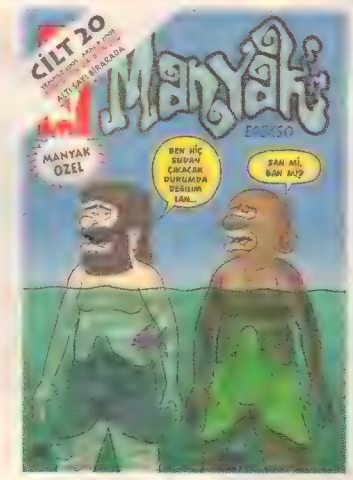

SIRA SIRA GAZETE BAYİİLERİNDE

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

AYRINTILAR

METİN EFİDAN

Vitrinin önünde durup, monitörlere baktım. Hepsinin ekranında, aynı görüntü vardı. Bir tanesini seçtim, ona baktım. Biraz diğerlerine de baktım. Sonra yürüdüm, ve pasaja girdim. Çıkışta bir büfe vardı, güzel limonatası olan. İyi susamıştım. Küçük bir de 'hazzı geciktirme' oyunu oynamıştım. Yavaş adımlar atarsam, belki biraz daha geciktirebilirdim. Pasajın içindeki, birbirinin aynısı dükkânların, karmaşık vitrinlerini inceledim. Kameralar vardı; bilgisayarın üstüne konulan cinsten, küçücük kameralar. Köşeli, yuvarlak, tavşan başlı, kedi kafalı, renkli, garip biçimli yüzlerce minik kamera. Sonra, küçük televizyonlar vardı. Bir tanesinde, kendimi gördüm. Bulanık ve biraz da karlıydım. Başka bir yere bakıp, hızla görüntüme baktım tekrar! Sanki, kafamı çevirme hareketimi farketmiş ve şaşırmış gibiydim. Yürüdüm. Sarı limonata makinesi, buradan seçilebiliyordu.. Elimi kaldırmış ve göstermiş miydim? Bilmiyorum. Adam limonata istediğimi anlayıp, bardağı, dolabın yarı-otomatik ağzına tuttu. Ve ağzına kadar, neredeyse sadece bir damla eksik, tepeleme doldurdu. Bir yudum alıp, burdan, pasağın içinden, dışarıyı, kaldırımdan geçen insanları izledim. Genç bir adam vardı, köşede dikiliyordu. Satıcıya benzemiyordu. Belki de satıcıydı. Elleri cebinde, o da dışarıyı izliyordu. Dışarıdan, yani yoldan geçenlerden, içeriyi böyle izleyenler yoktu. Onlarınki sadece, bir an kafayı çevirip, şöyle bir göz atmak oluyordu. Genç bir çocuk daha vardı; pasajın ağzında, ona doğru gelen bir kızla selamlaştı. Kız mutluydu; sanıldılar, içeriye doğru yürüdüler.. Niye cam bardak yok artık? Elimdeki, her an yamuluverecek, ezilecekmiş gibi duran iğrenç plastiği, tezgâha bıraktım. Saatime baktım. Zamanı gördükten sonra, bir de saatin kordonuna baktım. Bu kimbilir kaçıncıydı. Bir insan, saatinin kordonunu sürekli nasıl kopartıp durur, anlamakta güçlük çekiyordum. Saatçiye de sormuştum; yatarken filan çıkarın demişti. Öyle yapıyordum gerçi. Bu kez, metal tokalı bir kordon almıştım. Ne ilginç bir maddeydi, metâl. Parlayıp duruyordu! Belli ediyordu kendini. Sadece tokada buna razıydım; ama komple madenî bir kordonda, bu parıltıya katlanamazdım belki. Tekrar zamana baktım. Az önce iyi görememiştim, ya da unutmuştum.. Öbür taraftan, balıklı küçük havuzun olduğu, küçük meydandan dönüp, nalburcular sokağına girdim. Pasaja girmeden önce, aramıştım Armağan'ı. Bir hastasının bulunduğunu, yarım saat sonra boş vaktinin olacağını söylemişti.. Nalburların, kaldırıma, yola serdikleri tuhaf malzemelere göz atarak, çarşıya doğru yürüdüm. İnsanın ihtiyacı bulunmayınca, her gördüğü tuhaf nesne, ilginç, gereksiz, sanki oyuncak gibi geliyordu ona. Oysa, şurda en fazla üç hafta önce, klozet kapağı tutturucusu almıştım kendime. O zaman garip gelmemişti işte; hayatımdaki çok önemli bir nesne olmuştu hattâ! En azından, klozete kıçımı koyduğumda, kapak altımdan kayıyordu. Ve yine, onların da, metâl olanı daha pahalıydı yine. Plastik bir tutturucu almıştım. Şimdilik, gevşediğinde sıkıştırabilirdim.. Ufak bir merdivene, küçük bir teneke kovaya, veya şu parlak mutfak paspasına, asla ihtiyacım olmayacağını düşünüyordum. Bu yüzden, onları tuhaf birer nesne olarak görerek, yanlarından alaycı bir şekilde yürüyerek geçtim.

Radyo çalıyordu, asansörde. Belki de içerdeki, müzik yayını yapan televizyondan gelen bir ses bağlantısı.. Önce, iç kapı, sonra asıl kapı açıldı ve asansörden koridora çıktım. Burayı seviyorum; koridoru yani. Klinikte elbette sigara içilmediği için, Armağan'ı beklerken koridordaki koltuğa oturuyor, bir sigara yakıyorum. Bazen kahvem de oluyor yanımda, ve gazeteye göz atıyorum.

Klima vardı içeride. O, gelene dek, odasında bekledim ve klimanın kumandasını kurcaladım. Her sayı artışında veya eksilişinde, 'ciip ciip' diye ses çıkıyordu. Isıyı azaltıyor muydum, yoksa yükseltiyor muydum; emin değildim?. "Yükseltmişsin," dedi. Sürekli üzerine birşeyler döküldüğü için, yeni kullanmaya başladığı lastik bilgisayar klavyesini inceledim. Sonra ansızın, "Dişlerini temizleyelim?" dedi. "İstemem," dedim. "Temizleyelim," dedi, "uzun zaman oldu bak.." Dişlerim belki hiç umrumda değildi de, koltuğa uzanma fikri ilginç geldi. Önce dik oturdum; sonra otomatik koltuk 'Bzzz' diye, gövdemi arkaya kaydırdı.. Yukarıya, lambaya bakıyordum. Bir de monitör vardı koltuğa bağlı; hastaları için, bilgisayardan müzik klipleri gösteriyordu Armağan. Ama lamba, daha çok hoşuma gitti benim. Bir anlık, etrafı ve yaşamı sorgulama arzusuyla duyulan, bakılan herşeyin ilginç bulunduğu, geçici heveslerdendi. Sonra monitöre döndüm tekrar. "Diş taşlarını temizleyelim," dedi. "Kanca mı, fırça mı?" dedim. Elinde, o küçük metâl kanca vardı. Buraya, ilk geldiğim zamanı hatırladım. Küçük bir güç gösterisi sunmuş, ve üç tane iğne yerken, kılımı kıpırdatmamıştım, hattâ arada ufak espriler yapmıştım. Aslına bakılırsa, gerçekten de hiç acımamıştı. Ama şimdi; aramızdaki samimiyetin verdiği nazla, en ufak bir hareketinde, ah of ediyor, işine bile karışıyordum. "O ne? Onu kullanma lütfen. Şu öteki, tarçınlı olan yok mu?!." Bir süre sonra, hafiften uykum geldi. Ağzımı çalkalamak içi doğrulduğumda, açıldım. Tükürdüm, ve renkli su (suya katılan özel bir aroma), lavabonun deliğine döne döne sürüklenerek, bir güzel gözden kayboldu...

Halâ sıcaktı dışarısı. İlk ara sokağa saparak, yürüyüşe arka taraflardan devam ettim. Bazı sokaklar, çok güzel esiyordu. İnanamıyordu insan; orada öylece dikilip, beklemek istiyordum. Bir kaç kez yapmıştım bunu; üstelik esinti için de değil. Birçok kişi yapmıştır belki. Saatine bakıyor, birşeyi kararlaştırıyor, ya da kararlaştıramıyor, arkasına dönüyor, önüne bir adım atıyor, sağa bakıyor, sola kıpırdıyor, ve orada birden kalıyor insan!. Merkez noktası. Kıpırdanamayan nokta! Gönül huzuruyla âit olunan, kimseye rahatsızlık verilmeyen, sadece bir süre durulan nokta. Birisini bekliyormuş gibi görünebilir insan, birşey düşünüyormuş gibi de, veya orada işi varmış gibi, ya da sadece duruyormuş gibi! Ama bu, böyle plânlayarak, içten pazarlıklı ve ağır ağır kurarak yapılmamalı. Öyle hoş olmuyor zaten. Hazırlıksız, birdenbire, hareketin tükendiği, hedefin silindiği anda... Ne güzel esen sokaklar geçtim öyle, durmaya çok müsâit! Aslında, hareketten söz ediyorsak eğer, tam anlamıyla bir durma, olanaksızdı. En azından kıpırdayacaktı insan; yani bir tarafa doğru göz atacaktı, düşünecekti, öfkelenecekti belki, bu belli olacaktı, neşelenecek, gene kıpırdayacaktı; elleri, bakışları belli belirsiz birşeyi işaret edecekti. Hedef duygusundan arınmak, mümkün görünmüyordu... Okulun çeşmesini geçip, otoyola doğru yürüdüm.

Beyaz beyaz parıldayan, irili ufaklı araba egzozlarının satıldığı tamirhaneyi geçip, köprü yoluna girdim.. İlerde bir camî var. Onun yanındaki çeşmeden su içebilirim. Okulun çeşmesinden içmemiştim. Belki de, bir şişe su alabilirim? Hayır. Hem taşımaktan hoşlanmıyorum, hem de plastik şişeden içmekten. Şurada, gezegen kuruyup gidinceye kadar bir su lüksümüz var; onu da istediğim şekilde gidermeliyim. Çeşmeye, avucumu ve ağzımı uzatarak. Üstelik, yüzümü de yıkamış oluyorum... Saatimin metal tokasına dokunarak, tatlı bir rüzgarın estiği eğimli köprüden, aşağıya doğru yürüdüm.

DE-DOKU ÖDÜLLÜ LeMan DETAY DOKU-28 BULMACA

DE-DOKU ÖDÜLLÜ BULMACA

Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz okura imzalı [illegible] ve [illegible] veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise [illegible] kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...**

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

26 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Bezgin Bekir/Tuncay Akgün 2- Behiç Pek 3- Ortam/Hasan Urgualp 4- Terelelli Pictures/Can Barslan 5- Paf Takımı/Gökhan Akbaba 6- Kırık Leblebi/Suat Özkan 7- Paf Takımı/Ekrem Gülay&Coşkun Canoğlu 8- Gatana/T. Akgün&K. Aratan 9- Yasin 25oğlu 10- Dengeli Beslenme/Kaan Ertem 11- Ortam/Demir Dedeoğlu 12- DarallanTimsah/Mehmet Çağçağ 13- Pantolon/Metin Fidan 14- Bayır Gülü/Feyhan Güver 15- Paf Takımı/Uğur Atay&Harun Durgun 16- Bahadır Boysal

770. SAYIDAKİ 26 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Emine Keser/Hatay - Simru Hazal Civan/İst. - **Ünal Kostakoğlu/Giresun** - Selin Topçuoğlu/İzmir - **Kerim Büyük/Rize** - Tufan Çatak/İst. - **Fatma Özcan/Tekirdağ** - Neşe Çakır/Antalya - **Gülbin Gülbahar/İzmir** - Sadiye Tümtürk/İst. - **Kutluğ Savaşır/İzmir** - Işın Sarışın/Ank. - **Mine Konan/İst.** Bektaş Bozkurt/Ank. - **Kemal Çakkalkurt/İst.** - Deniz Tekiner/Edirne - **Arda Kaya/Sakarya** - İzzet Birol Dayı/İst. **Kitap+CD : İbrahim Bozoğlu/Bursa** **Kompile Hediye Paketi : Semih Cem Sezer/Diyarbakır**

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

LeMan Bulmaca
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst.
Fax: 0212 245 38 06

SAYI: 772 ● 24 AĞUSTOS 2006 PERŞEMBE HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Kozalak atesi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

BİR AĞAÇTAN 1 MİLYON KOZALAK ÇIKAR...

TÜRKİYE GENELİNİ ETKİSİNE ALAN 23 ORMAN YANGININDAN 19 YANGIN KONTROL ALTINA ALINDI.. ORMANLIK ALANIN BİRİNDE FARK EDİLEN, YANMIŞ BİR OTOMOBİLDEN KURTULDUĞU SANILAN İKİ KİŞİNİN KURTARILMASI İÇİN ÇALIŞMALAR DEVAM EDİYOR..

İYİ AKŞAMLAR SAYIN İZLEYİCİLER..YENİ YAYIN DÖNEMİNDE HERKESE MERHABA!.. BU AKŞAMKİ HABER BÜLTENİMİZDE TÜRKİYE'Yİ SARAN YANGINLAR İLE BAŞLIYORUZ..

...VE ORMAN İÇİNDE MAHSUR KALAN TURİSTLERİN KURTARILMASINDAN SONRA GÖÇÜER BU DEFADA BİR BAŞKA ORMAN YANGININDA FARK EDİLEN VE GİTGİDE ETRAFLARINDA ALEV ÇEMBERLERİNİN DARALMASINA RAĞMEN KURTARILMAYI REDDEDEN İKİ MAĞDURDA...

...EFENDİM YAYINIMIZA ORMAN BAKANI SAYIN PEPE'Yİ ALIYORDUKKİ YENİ BİR GELİŞME İLE KARŞINIZDAYIZ.. ORMANDA MAHSUR KALAN KOZZİ ADINDAKİ VATANDAŞIMIZ TELEFON HATTIMIZDA...BUYRUN SAYIN KOZZİ, SİZİ DİNLİYORUZ...

ALİ BEY, ÖNCELİKLE İYİ YAYINLAR DİLİYOR VE SİZLERİ ARAMIZDA GÖRMEKTEN KIVANÇ DUYUYORUZ...ALİ BEY ALLAH SİZLERİ BAŞIMIZDAN ÖYLE EFTEN PÜFTEN OLAYLAR İLE EKSİK ETMESİN...AAAAH!

DADiiiii DAAADiiii

ABİ İLK YAYININIZDA ORMAN YANGINLARI HABERİ İLE BURADAN BAHSETTİĞİNİZİ, HAİYLE BENDEN DE BAHSETTİĞİNİZİ HABERDAR EDEN BİR ARKADAŞIMDAN NUMARANIZI ALARAK ULAŞTIM.. ALİ ABİ BENİM BURDAKİ DURUMUMU ANLASAN ANLASAN SEN ANLARSIN .. O MEVZULAR!.. ...ABİ KISA KESİCEM...

BURDAYIIIIZ!

BU VAZİYETTE KURTARILMAK İSTEMİYORUM... ABİ SEVGİLİM KORKUDAN BAYILDI.. İLKİN İKİ PET ŞİŞE SU İSTİYORUM.. SONRA DA BİR ENİ BEDEN ERKEK TAKIMI, BİR DE YİNE ENİSİNDEN TESETDÜR TAKIMI İSTİYORUM VE..VE BURDAN TÜM TÜRKİYE'YE MESAJ VERMEK İSTİYORUM; LÜTFEN ORGAZM SİGARALARINIZI İYİ SÖNDÜRSÜNLER.. YADA ORMANDA İŞ TUTMASINLAR! AAAAAH!.. ABİ BİZİ KURTARSINLAR ACİL 2 PET SU!.. AAAH!

BURDAYIIIIZ!..

AAH!. ABİİİ! ALİ ABİİİ CENABET ÖLMEK İSTEMİYORUM ABİ!. ORMAN YANDI, BİZ YANMAYALIM ABİ! AAAH!..

...BİR KOZALAK DA BİR MİLYON AĞACI YAKAR...

Akşamsefası

LeMan PaF Takım

Tuncer Çelik (Yalova)

Muhammed Ali Yıldız (Eskişehir) & Gürkan Yıldız (İST)

Yaşar Kemal Turan (Konya)

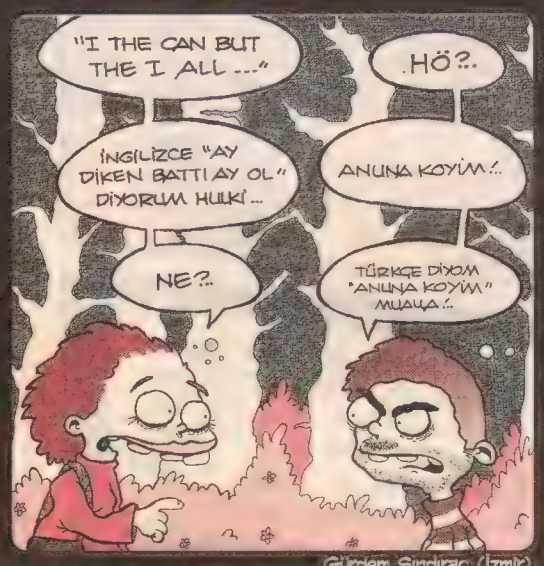

Gürdem Sindirac (İzmir)

Ömer Aslan (İST) & Volkan Dalyan (Ankara)

İpek Özeşlü (Tarsus)

Harun Durgun (İzmir) & Uğur Atay (İzmir)

Erdal Kütük (İST) & Fatma Yıldız (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Mesut Ensarioğlu (İzmir)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Ersin Perk (İST)

LeMan PaF Takım'a katılmak için www.leman.com.tr sitesinden PaF Takım link'ine tıklayınız...

Deutschland 2,00 EUR / Österreich 2.15 EUR / Schweiz 3.50 CHF Nederland 2.15 EUR / Belgique 2.15 EUR / England 1.50 GBP

31 Ağustos 2006 Perşembe 152209 Sayı: 2006/36 **1.25** kene ytl (KDV Dahil)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeM

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.50 YTL.

DEVLETTEN DEV FIRSAT!!!

M.K.E.Kurumu elindeki silahları eritmek için kredi kartına 12 taksitle silah satıyor...Allah devletimize zeval vermesin,milletimize de ne halt olursa olsun..

ÇAT ÇAT

ABİ PEŞİN FİYATINA KREDİ KARTINA 12 TAKSİT...

M.K.E YETKİLİ SATICISIYIM...BU FIRSAT KAÇMAZ... İKİ ŞARJÖR MERMİ DE BEDAVA...

M.K.E OUTLET

NEE! DUTUKLUK MUU AABII NE DIYON SEN YAA!

LA LA LA YETER!!

Akşamsefası

TAKSİTLE AL PEŞİN VUR

Devlet stok eritmek için taksitle silah satıyor... da nerde bunun kampanyası, hedef kitlesi, satış taktikleri...

* Öncelikle bu başarılı kampanyadaki mantık tüm devlet kurumlarına yayılmalı bence... Mesela, Kızılay stokta kalan kuduz aşılarını elden çıkarmak için on bin sokak köpeğini insanların üstüne salıp ısırttırabilir... Turizm Bakanlığı da cankurtaran fazlasını değerlendirmek için yüzme bilmeyenleri karadan kamyonla toplayıp denize dökmelidir... Darpane de fazla bastığı paraları elden çıkarm... Hahha yok artık daha kimler, manyak!

*** Kampanya içinse, çoklu silah alımlarında indirim şart bi kere... "5 öde 10 al, çık sokağa birinin kafasına daya, ödediğin 5'i 10'ar 10'ar geri al" kampanya sloganı olmaya uygun... Ayrıca kredi kartından kazanılan bonuslara karşılık, iki şarjör mermiyle on adet vurmalık vadaaa hayvanı verilebilir...**

* Satışlar internete yayılmalı: "Gecenin 2'si olmuş, cinnetiniz gelmiş... Peki bu saatte nerden bulacaksınız silahı? Dadadadaaan! 24 saat silah ihtiyacınız için, silahdeposu.com... Not: 300 milyonu geçen siparişler kefen hediyeli!"

*** Hedef kitlesini de arttırmak gerek... Örneğin, çocuklar için de lego gibi silah parçalayıp birleştirme, tees bilim seti gibi iki kablo bi lambadan mermi yapma gibi özendirici ürünler piyasaya sürülmeli... Olmadı beden derslerine eşofmanın yanına silah taşıma zorunluluğu getirilsin... Çocuklar nası şeker yiyebiliyolarsa, kurşun da sıkabilsinler...**

* Atış poligonları dört duvar arasında kalmasın... Kurşun atmasını da yemesini de öğretecek kurslar açılsın, "potansiyel mevta" brövelerimiz olsun...

*** 100 Temel Eser'de yeni bi vizyonla yazılsın bari: "Polyanna arkadaşının uzattığı silahı kafasına dayayıp tetiği çekti... Pıttt! Yer beyin parçalarıyla kirlenmemiş, kafası da hala yerindeydi... Bu Rus ruleti ne güzel bi oyunmuş, dedi Polyanna'cık... Yüzde 83 kazanıyosun, oldu da kazanamasan bile paran cebinde kalıyo!"**

* Bireysel silahlanmaya karşı duruşu korumak için "kitlesel silahlanma" kampanyaları gerek... Her sokağa bi roketatar, en çok havan topu alan aileye (reklamında Hakan Şükür havan topuna çıkıcak) bi haftalık av safarisi gibi hediyeli kampanyalar düzenlenebilir...

*** TRT Pazar 89'dan sonra kaybolan Rıza Silahlıpoda yeniden gündeme gelip bi albüm yapsın... İlk klibini de Ege Çubukçu'yla birlikte "Hey kurşun, hadi vur hedefi" remiksine çeksin...**

* Bide yaşanması muhtemel bi hikaye verip kapatalım...

Ayakları Yerden Kesen Macera: Akbaba Evliliğini Yeğleyecek Kıvama Geldim

- Kainat, bak ona kadar sayıcam, önce dönen tavuk prenses olsun mu!

- Abi onu asıl akbabalara söyle sen... Bak sabahtan beri dönüyolar tepemizde...

- Devlet dairesinde akbabanın ne işi olur lan tırsak? 10, 9...

- Sabah tabu dairesinden bazukayla saldırdılar ya abi! E çatı açık kalınca da kokuya geldi tabi hayvanlar!

- 6, 5...

- Bu arada düşündüm de... fazla kurşunumuz var diye düelloya girmek aptallık dimi be abi! Yoksa bu kurşunları eritip güğüm işine falan mı girsek? Hazır modern yaşamda eski zanaatlar da bir bir kaybolurken, destek olsak ya o sektöre!

- 2, 1... Ve dön... Lan! Uçuyo? Kainat! İndirin lan adamı! Lan akbaba... Duuur!

- Heh hehh! Abi meğer akbabalar beni senden kaçırmak için fırsat kolluyolarmış... Götürün, aranıza katın beni ey akbabalar... Siz insanlardan daha az zararlısınız! Mesela eminim akbaba evliliği de akraba evliliği kadar zararlı dildir! Hı? Kerata seni, çok mu sevdin de dişliyon ha? Bırakın sizden biri olayım, sizle bütün olayım, ısırma lan boynumu, ahh mına koyayım!

OLGUN BUDAK@leman.com.tr

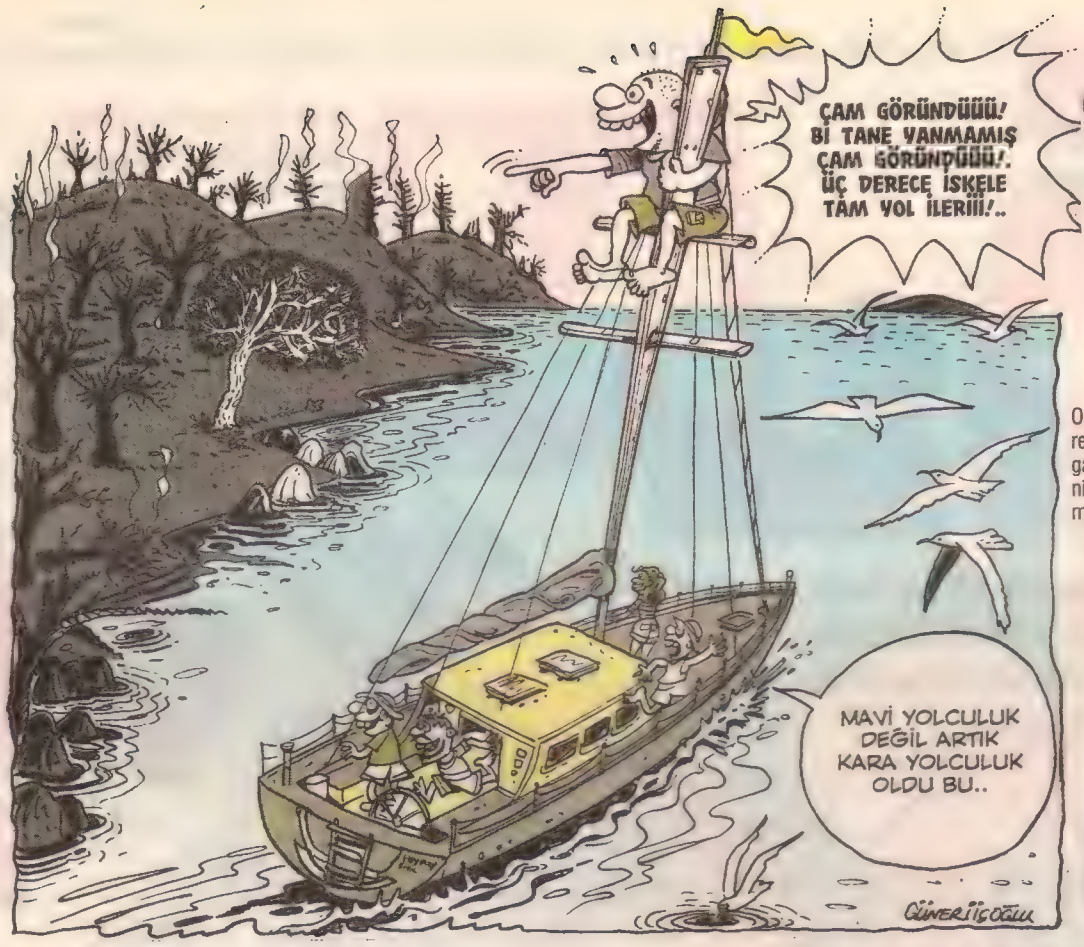

Orman Pepe: "Yunanistan'da yangın söndürme uçakları var ama yürek yok" dedi.. Etinden, sütünden, kılından, yününden yararlandığımız garibin yüreğinden niye faydalanmayalım..

MADALYONUN DİĞER YÜZÜ!
Ankara-Adana yolunda Karayollar'nın çukuruna düşen araçta üçü çocuk yedi kişi öldü..

DİB'nın kurduğu "Aile yardımı" bürosundaki bir görevlinin, yardım isteyen kadınlara eşlerini yola getirmek için "okunmuş su" içirmelerini önerdiği ortaya çıktı..

ÖSS'de 2443 okul birincisi açıkta kaldı. Bu sayı geçen yıldan yüzde 30 daha fazla..

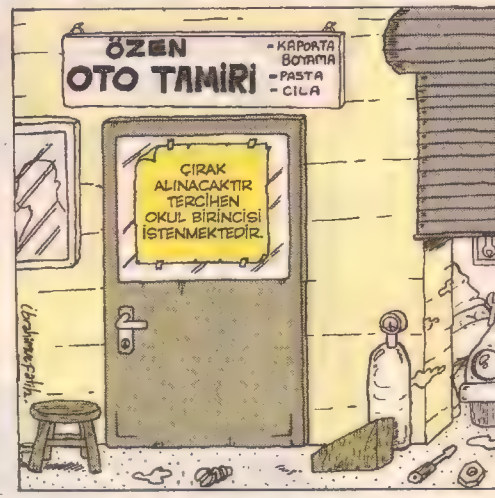

DÜNYAMIZ, İNSANLIĞIMIZ, UYGARLIĞIMIZ VE KARDEŞLİĞİMİZ ADINA
KORKUYORUZ.
ŞEHİRLERİMİZE BOMBALAR DÜŞMESİN.
ŞEHİRLERİMİZ GECELERİ KARARMASIN.
KAÇACAK YERİMİZ, GİDECEK BAŞKA BİR DÜNYAMIZ YOK.
BİZLER, BU TOPRAKLARIN ÇOCUKLARI.
BU DÜNYANIN SAHİPLERİ VE SAKİNLERİ OLARAK KORKUYORUZ.

BU DÜNYA ÇOCUKLARIMIZINDIR.
ÇOCUKLAR ÖLMESİN...
ŞEHİRLERİMİZİ VE ÇOCUKLARIMIZIN GELECEĞİNİ KARARTMAYALIM.
GELİN KARANLIĞA KARŞI ÇIKALIM.
GELİN HEPİMİZ BEYAZ KÜRDELELER TAKALIM.

SKY TÜRK

Orman yangınları Orman Bakanı'nın uykularını kaçırıyormuş...

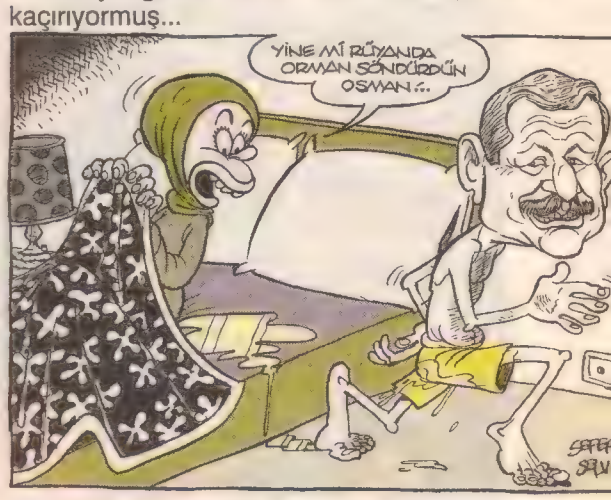

GAZETE BAYİİLERİNDE

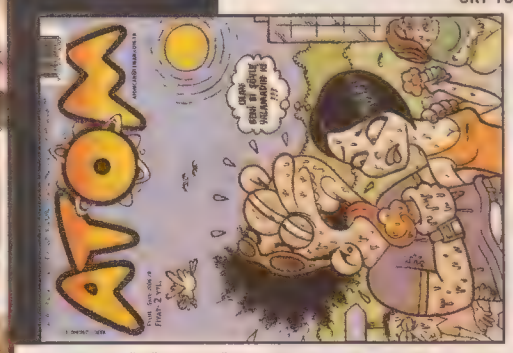

LEMAN ÜRÜNLERİ DÜKKANI Kadıköy, Altıyol Müjdat Gezen Tiyatro Pasajı'nda bütün Leman ürünlerini bulabileceğiniz şirin bir dükkan açıldı.. Ziyaret etm

Akşamse

KRONİK HASTALIĞINIZ
www.leman.com.tr

Man

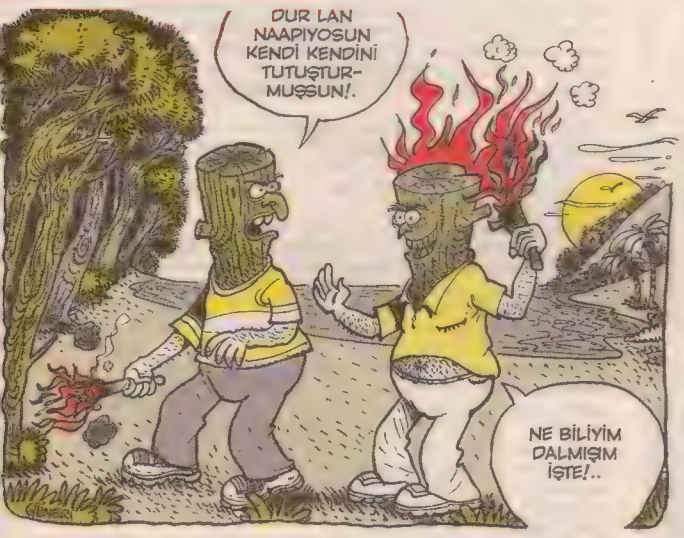

Ahmet Taner Kışlalı, Gümüşhane baro başkanı Ali Günday ve yargıtay saldırılarında hedef gösterici rol oynayan Vakit gazetesi şimdi de Ilhan Selçuk'u hedef tahtasına koydu..

Türk usulü sosyal adalet: Memura önerilen zam 2+2..

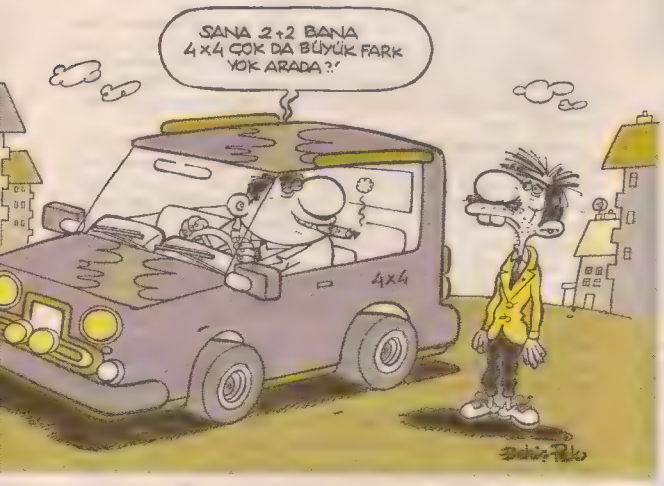

Dünya vergi cehennemi Türkiye'de istihdam, akaryakıt ve içkide en yüksek vergileri uyguluyor..

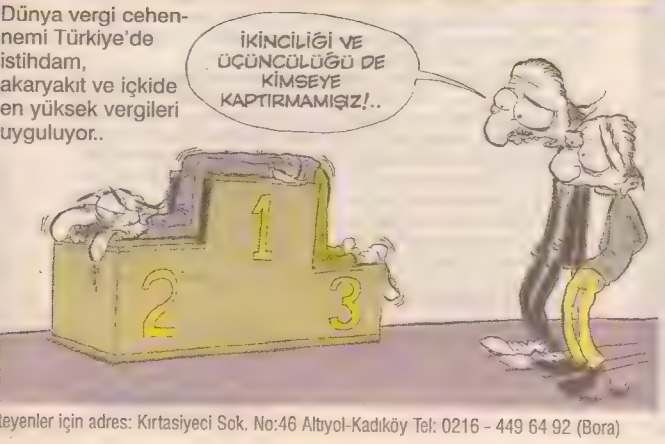

Geçen yıl Gazi üniversitesinde ülkücülerin bıçaklı saldırısına uğrayan Çağatay Kuzucu sakat kaldı. Can güvenliği sağlanamadığı için okuluna dava açtı..

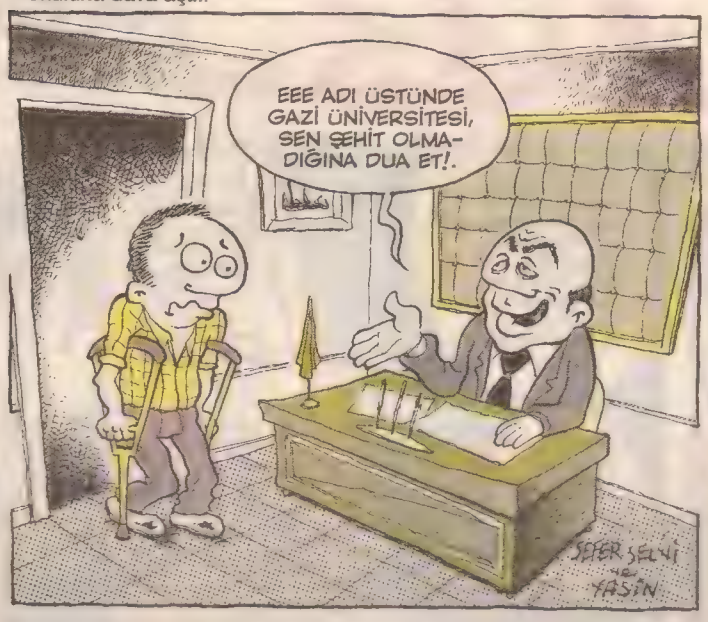

Alkollü polis, evinin önünde arkadaşlarıyla sigara içen liseli kızı dövdü..Suçlu yine dövülen genç oldu.

Birleşmiş Milletler, önce İsrail'in çocuk katliamlarını izledi... Lübnan harabeye dönünce asker göndermeye karar verdi..

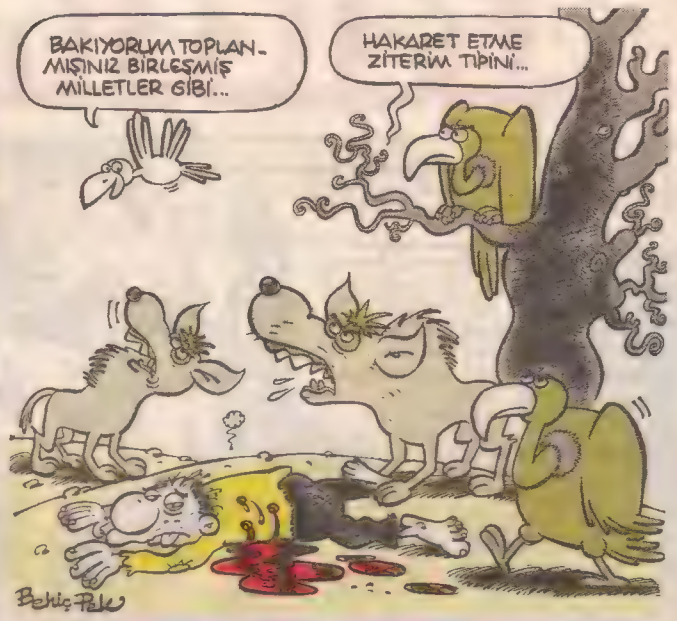

11 EYLÜL'DE SALDIRACAKLAR! KİME Mİ?

Aksaray PAŞAOĞLU

Elbette onlar. Kime mi? Bana, size, hepimize. Komplo teorilerine pek inanmam ama geçenlerde elimde bir kadeh şarap, üzerimde nano teknolojiyle **Formula 1** için özel dikilmiş **ıslanmaz taksido elbisem,** başımda **kağıt helvadan yapılmış araştırmacı gazeteci şapkamla** haşema gibi ağır yüzerken inanılmaz bir deneyim yaşadım. Ayağıma yosun deydi. Bilmiyorum hiç ayağınıza yosun deydi mi? Ayağınızın tabanından içeriye yâni sizin öz coğrafyanıza **yıvışık ile yalamık karışımı sinsi bir vıcık** giriyor ve tek tek bütün genlerinizin içindeki doğal kimlik kremalarını yalayarak beş metrelik bir zeytinyağlı böğrülce gibi kıvrıla kıvrıla beyninizin en mahrem koridorlarından geçip mutfak tarafındaki akıl odanızda etten bir sehpa üzerinde duran ve sizin de **çok sevdiğiniz bir rüyanızın hayâl tozundan** yapılmış heykelciğini devirerek çok eski uykularınızın psikolojik belini incitiyor. **Ben orada böyle bir ruh hâli içindeyken bakınız neler oldu?**

DUMAN İŞARETLERİNDEN ÇIKARDIĞIM MESAJ

Bir ara gözüm, yukarılardaki ormanlardan yükselen duman işaretlerine takıldı. Dumanlar bazen devasa bir egzotik ağacı gölgesi gibi bazen de **Da Vinci** çizgisi inanılmazı helezonlarıyla annesine koşan müphem bir deve yavrusu gibi savrulurken bir ara yıllardır içimde yaşattığım o asil **kızılderili şefi Ceronimo** yanımın keskin gözleriyle dumanlar arasında yuvarlanan kızılderilice bir cümle gördüm.. Cümleyi akıcı bir **Navajo aksanıyla** bir solukta okudum. Mesaj kesindi: **"Türkiye dünya devi oluyor. Birileri bunu kıskanıyor."** Akşam televizyonları izlediğimde göğsüm inanılmaz kabardı. Ateş olmayan yerden duman çıkmıyordu. Haberlerde orman yangınlarının uzaydan görülebildiğinden bahsediliyordu. Biliyorsunuz bugüne kadar dünyada sadece Çin Seddi uzaydan görülebiliyordu. Türkiye şimdi Çin'le birlikte yüzyılımıza damgasını vuruyor. **Eseri uzaydan görülebilen ikinci ülke sırasına yükseliyor.**

ARAMIZDA GEZİYORLAR, SONRA ATMOSFERDEN ÇIKIYORLAR.

Vanilya rengi gökyüzüne dalgın bakarken beynimde şimşek gibi bir soru çaktı. O soruyu hemen size de sorayım. Bakınız, dünyaya demiyorum, **"Günün birinde Türkiye'ye uzaydan bir saldırı gelebileceğine inanıyor musunuz?"** Ben komplo teorilerine fazla yüz vermem. Delirmeye başladığım veya çıkarlarım olduğu falan da yok. Ama aramızda **11 Eylül saldırılarını. ABD'nin düzenlemiş olabileceğine inanan mankafalar var.** Bu konuda bir kaç ipsiz, oturmuş, **osuruktan** demeyeyim de inandırıcı olmayan **boktan** bir belgesel çekmişler. **Ben o belgeselin yalan olduğunu anlatan doğru belgeseli izledim.** Hakikaten doğru. Bunları neden yazıyorum? Bakınız şu günlerde **Ağustos bitiyor ve Türkiye muhtemelen Eylül ayına girmeye hazırlanıyor.** Ve ben şunu idda ediyorum. Bakınız gününü de vereyim: **"14 Eylül'de Türkiye'ye uzaydan saldırı yapılacak."** Plüton'un **gezegenlik ehliyeti alındığı için** saldırının başlama adresi belki **Mars** olacak. Ama şu kadarını söyleyeyim. **Saldıranlar Marslı olmayacak.**

YER ALTINDAN YAVAŞ YAVAŞ GELİYORLAR.

Bilmiyorum **Anoushe Ensari** ismi sizin için birşey ifade ediyor mu? **O bir İranlı kadın.** Amerika'da yaşıyor. Dünyanın **40 yaş altındaki en zengin 40 insanından biri.** Anoushe Ensari tam da 14 Eylül'de parası neyse verip turist olarak **Rus** komzonotlarla uluslararası uzay üssüne gidiyor. **Neden?** Son günlerde **Amerikalılar**'ın ve **İngilizler**'in indirip aradıkları yolcu uçakları işte bunun için temiz çıkıyor. Asıl tehlike çok daha yukarılarda gizli. **İran, Türkiye**'yi, **Anoushe** kadının uzaydan fırlatacağı **Şahsenem II, Gülben ve Şoray (22)** füzeleriyle vurmayı planlıyor.

İran bunu niçin yapıyor? 1) Türkiye Japonya'da Katar'ı yeniyor. 2) İstanbul'da **Formula 1** yarışı düzenleniyor. 3) İki Türk takımı şampiyonlar ligi finalinde karşılaşmasın diye **Fenerbahçe**'yi UEFA kupasına kaydırıyor, böylece iki kupa birden hedefliyor. Bu da Avrupa kupalarına zaten katılamayan İran'ı daha da öfkelendiriyor. 4) **İstanbul Grand Prix**'i sekizinci virajıyla şimdiden dünya ünlüsü oluyor. **Sekizinci virajdaki ölümcül çukuru belediye de karayolları da üstlenmiyor.** 5) Kültür Bakanlığı'nın stajyer sanatçı alımı sınavına 3 obuacının başvurmasıyla Türkiye'nin rotayı iyice batıya çevirmesi bardağı taşıran son damla oluyor.

NOT: Manyakça komplo teorilerine inanmam. Fakat bütün orman yangınlarının **Ege**'de çıkması bana ister istemez şu ihtimali düşündürdü: Biliyorsunuz, teknik direktör Mustafa **Denizli** bir Egeli ve uzunca bir zaman **İran**'da bulunup İran takımlarını çalıştırdı. İtham etmiyorum. Sadece soruyorum. Bu sempati neden? **Biri bana bunu açıklasın..**

eyenler için adres: Kırtasiyeci Sok. No:46 Altıyol-Kadıköy Tel: 0216 - 449 64 92 (Bora)

daral etimesh

ÇAKÇAK
daral@leman.com.tr

LÜTFÜ'NÜN AKIŞKAN DÜNYASI ...YA DA LÜTFÜ ŞENLENDİRİCİLER VE KLARNETİ.

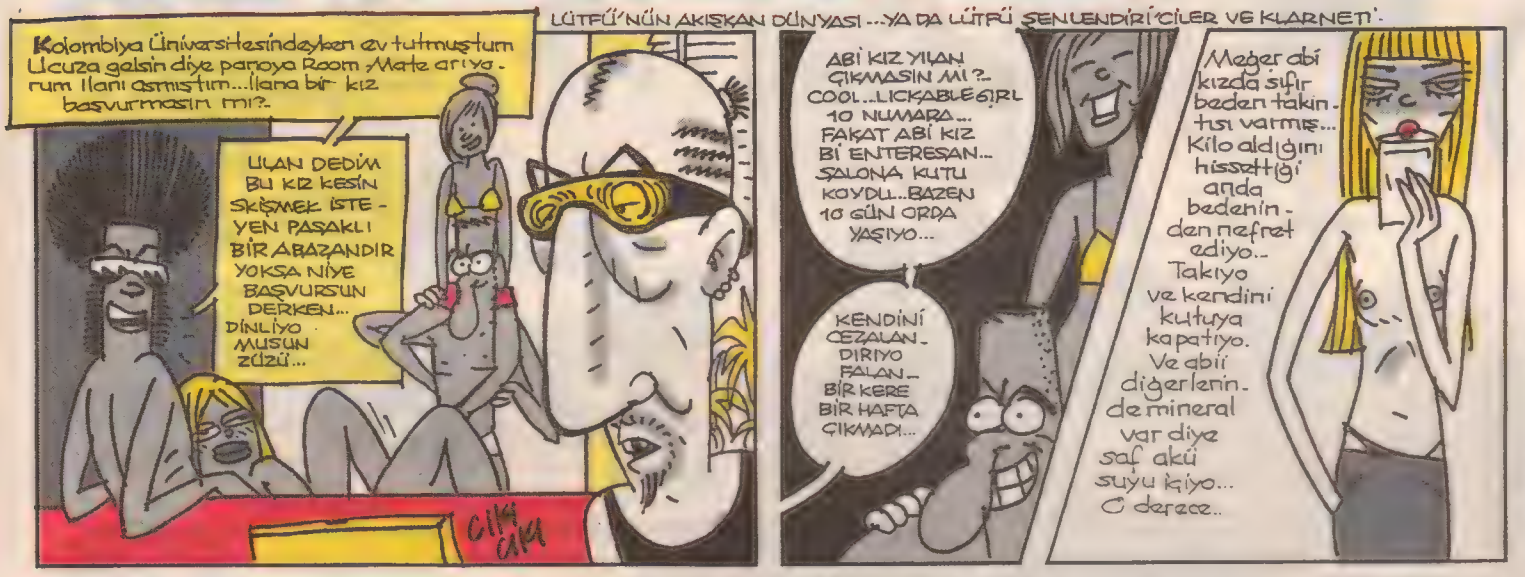

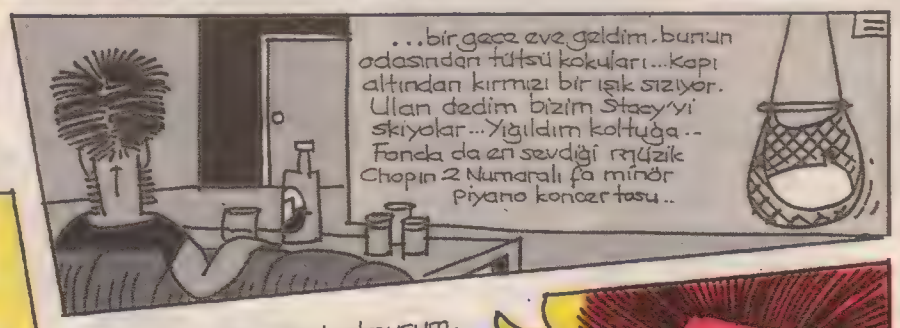

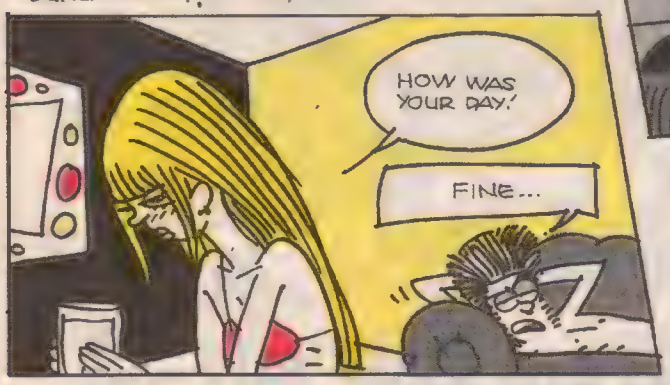

devamı haftaya...

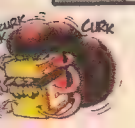

Akşamsefası

NE OLUR ÇIK DIŞARI

Çık dışarı...

Kanayan bileklerimden sana en içten sevgilerimi gönderiyorum... Nazım Hikmet, intihar düşlerken, hayatı delice sevdiğini yazıyordu bir şiirinde. Artık dayanamam, derken o karanlık zindanlarına, yıldızları tutup tutup öpmek istiyordu.

Ne olur çık dışarı...

Bunca kırılmışsan, bunca kesik kesik soluk alıyorsan, yaşamaya gücün kalmamışsa suçlusun, ama bütün suçu kendinde arama ne olur. Hep sen haksızdın değil mi... Hep sen unutkandın... Öyle sıradan davranmasaydın hayat şimdi böyle olmazdı değil mi... Dünya senin yüzünden bu hale geldi; daha cesur ve daha inatçı olsaydın bütün cinayetler önlenirdi değil mi... Sen insanları yeterince özveriyle ve sabırla dinleseydin, onlar böyle susuz, böyle kırgın olmazdı değil mi...

Ne olur çık dışarı...

Bütün kötülüklerden sen sorumlu olamazsın. Aç perdelerini. Çiçeklere su ver. Derin nefesler al. Her kabalığı, her acımasızlığı hemen götürme kalbine. Dünya birdenbire güzel olmaz. İnsanlar birdenbire iyi olmaz. O kalbini ayaklarının altına attığın yakınların birdenbire incelikli, hassas olmaz... Çoğu dışardan görür seni. Kaç kişi dokunabilir ki ruhunun kanayan çizgilerine. Çoğu dışardan hüküm verir sana; kaç kişi senin için zamanını durdurabilir, seninle inebilir ki hiç bilinmeyen bir zamana. O bakışsız gözlerden kaçı görebilir ki seni. O uzak bakışlar nasıl yakınlaşabilir ki. Kaç kişi gizlediği hakikatini bir aydınlanma anında ortaya çıkarabilir...

Kabul et artık, kabul et... Kaç kişiyi emzirebilirsin o yorgun, o telaşlı kalbinle. Kendine bile yalan söyleyen kaç insanın ruhuna dokunabilirsin. Kendine yalan söylediğinin bile farkına varamayan insanlardan seni anlamasını nasıl bekleyebilirsin. Söylesene daha kaç ömrün var onların vahşi kayıtsızlığında kaybolmayı göze aldığın. Söylesene kaç ömrün...

Birgün ansızın evin dolup taşar. Telefonların susmak bilmez. Bütün ışıklarını yakarsın o an. Kalbin senden önde koşar onların savrulmuş heyecanlarına. Bir anda bütün korkuların çocuk masalı olur. Bir anda bütün karamsarlıkların yanmaya hazır zarif mumlar olur. Bütün o ölüm düşlerin, yokluğa açılan bütün o karanlık kaçışların büyük bir şölen masası olur bir anda. Senden konuklarının yüzlerine yansıyan ışık, bir anda o ölü sandığın kalbini sonsuza dek canlandırır. Soluk soluğa ve hayat dolu bir utanç içinde meyveler, içkiler taşırsın onlara... Umutsuz kalan kalbinden senin bile bilmediğin, görmediğin umutlar, senin bile kendinin de tahmin etmediğin sevgi acemilikleri taşırsın. Hayatından umut kesmişken, sana gelen kaç kişiyse hepsinden bir fazla hayat çıkartırsın içinden. Yepyeni, kirlenmemiş hayatlar... Kalbindeki birikmiş şefkat usulca ellerine geçer ve o ellerinle çok sevdiğin birkaç insandan kalan masum ve kırılgan hırkalar gibi giydirirsin bu hayatı üzerlerine. Üşüyüp ürpermesinler diye senin için en kutsal hatıraları omuzlarına örtersin o şefkatli ellerinle. Üşüyüp, ürperince karanlık geçmişlerini hatırlamasınlar diye, kendi karanlık gecelerine sakladığın ne varsa hepsini o gece için çıkartıp onların üzerini örtersin...

Boşluk olmasın istersin o gecede. Özünden taşan sevgilerle örtersin boşlukların üzerini. Acılarını paylaşarak hafifletmeye çalışırsın, ağır ve kasvetli ruhlarını. Acılar paylaşılsın, o derinlere gizlenmiş sevgiler ve o sevgilerin 'gözlerindeki bağlar' çıkarılsın istersin. Oysa hiç derin değildir hüzünler; birden eriyip gider. Kimsenin değildir, yetimdir, işte bu yüzden incelikler hep yerlerde sürünür. Yüzler kendi boşluklarına döner usulca. Kim kiminkini kırmıştır bilinmez, ama yine de kırık aynalarına döner kalpler. Yorulur acelece paketlenmiş incelikler. Yalnızlıktan hastalanmış sokak lambasına takılıp kalır gözler. Ve o lambaya bakan herkeste bir yanın korkusu başlar... Hiçbiri geldiği gibi gitmez...

Onlar yokken sarındığın boşluğunu bile giderken götürürler. Onları beklerken içine daldığın hiçliğini bile alıp giderler. Üşür yere düşen hırkalar. Isıtsın diye omuzlarına örttüğün o hatıraların, şimdi seni bile tanımaz. Ellerindeki şefkat, kimsesiz kalbine koşar. Kalbine dokunursun, o bile yabancı üşür sana. O zaman anlarsın, boşluğundan daha büyük boşluklar olduğunu... O zaman anlarsın, hiçliğinden daha derin hiçlikler olduğunu... Çünkü hiçbiri geldiği gibi gitmez...

Sonra gün başlar. Boşluğundan daha büyük bir boşlukla, hiçliğinden daha derin bir hiçlikle gün başlar. Sokakta sana bakar insanlar. Kendini korumaktan, kendini savunmaktan onlara doğru dürüst bakamazsın. **Ne olur bana biraz izin verin,** dersin, **daha önce hiç inmediğim boşluğu yaşıyorum, daha önce hiç tanımadığım bir hiçliğe bakıyorum...** Onlara istediğin gibi bakamadığın için kırılırsın kendine, onları istemeden ertelediğin için ömrünü ertelersin. Kırılırsın kendine ve ertelersin ömrünü, çünkü sevdiğin yüzünden aşağılanmış, acemi sevinçlerin yüzünden incitilmişsindir. Duygusallığın sana zaman kaybettirmiştir; acemi sevinçlerin seni küçük düşürmüştür. Böyle anlarda düşüncene güvenmek istersin, hayatı yorumlama gücüne. Sanki o anlaşılmamış sevgilerin, sanki o acemi sevinçlerin, karanlık ormandaki kulübene sığınmış kimsesiz yolcularıdır ve onları bu hayattan kurtarman için senden yardım dileniyorlardır. Onları o halde gördüğün an can havliyle sarılırsın düşüncene. Ve kimse durduramaz seni, başlarsın sağa sola ateş etmeye. Düşüncen, kırılganlığını savunmak için sarıldığın düşüncen bir silah olmuştur ansızın. Ama başkalarına değil, ama hayata değil, yine kendine yönelmiştir o silah, kırılganlığına... Seni incitenlere, sana boşluğundan daha büyük bir boşluk, sana hiçliğinden daha derin bir hiçlik bırakanlara değil, o anlaşılmamış sevgilerine, o acemi sevinçlerine yönelmiştir.

Bak, benim de sevgilerim ağır yaralı. Bak, benim de acemi sevinçlerim delik deşik... Duyuyor musun, kulübemden geliyor bu çığlıklar. Bak, ne zamandır kulübeme sığınanlar bana inanmıyor artık. Dudaklarımdan dökülen sözcükleri önce ben yalanlıyorum. Bir yerlerde bombalar patlayacaksa önce benim içimde patlıyor. Bir yerlerde işlerine giden ya da evlerine dönen insanlar ölecekse önce benim içimde ölüyor...

Geceleri uzun masalar kuruluyor şimdi. Masalarda her şey ve herkes var, ama bir tek ben yokum. Gençliğim yoksunluklarla geçti. O zamanlar içimde bir ateş yakar, gelecek günleri özlerdim. O günler geldi işte, şimdi her şey var, ama içimde ateş yakacağım kimsem yok. Bakıyorum da kendime, bir insan nasıl olur da yaşaması gerekmeyen onca şeyi kazanmak için kendini böyleşine yok eder, anlamıyorum. Anlamıyorum, onca hayat varken, yaşamak diye niye tek bir şeyi öğrenir insan. Sevgilerini, acemi sevinçlerini, masumiyetini öldürmek için mi öğrenir onca bilgiyi insan. Bakıyorum da kendime, insan onca sevgiyi, onca acemi sevinci kendini yaralamak için mi biriktirir... Bu sevgiler bağladı beni hayata; bu sevinçler beni yaşamaya aşık etti... Yaşamak böyle güzel olmasaydı, onca kaballığa, onca hoyratlığa bu denli içlenmezdim, inan. Yaşamak böyle güzel olmasaydı, insanların sevgisizliğine böyle öfkelenmezdim. Yaşamak böyle güzel olmasaydı, beni bir kez gördükten sonra bir daha arayıp sormayan insanlara böylesine kırılmazdım, inan...

Çok geç anladım, peşinden koştuğum onca insan aslında bu hayatın değişmesini istemiyormuş. Peşinden koştuğum onca insan, bu mahvolmuş hayatta kendine sığınacak bir kulübe arıyormuş. Herkes yalnızlıktan çıldırmış, bir sokak lambasına bakıp, yarının, yarın korkusunu düşünüyormuş... Görüp de söylememişler bana, her şeyin ve herkesin olduğu bir masada lanetlenmiş biriymişim ben. Ben, içinde sevgilerimin, acemi sevinçlerimin olduğu kulübemi bir anlık bir incelik için yakarken, meğer herkesin uyanacak bir sabahı varmış...

İşte bütün bunlar ölmeyi delice özlerken, yaşamı hatırlattı bana. Yaşamanın ne kadar güzel olduğunu... Yaşamak böyle güzel olmasaydı, herkesin ve her şeyin olduğu masalarda senin de benim gibi lanetlendiğini görmezdim. Yaşamak böyle güzel olmasaydı, bir anlık bir incelik için, içinde sevgilerinin ve acemi sevinçlerinin olduğu kulübeni yaktığını görmezdim, inan... İşte, son sevdiklerimiz de gitti... İşte, o son güvendiklerimiz de gitti... İşte, son bir kez dönüp baktılar bize, ve o an unuttular. Onlara inanıp da yaktığımız kulübelerimiz de yok artık... Yalnızlıktan çıldırmış o sokak lambasının altında kesik kesik soluyan iki sevdalıyız biz... O başıboş, o kimsesiz kanlanmız birbirine karışırken bile birbirini tanımayan iki sevdalı... Nazım Hikmet intihar etmek istediği günlerde yaşamayı delice sevdiğini yazmış bir şiirinde... O karanlık zindanlara dayanamayacağını anladığı anlarda yıldızları tutup tutup öpmek istemiş...

Ne olur çık dışarı...

Kanayan bileklerimden sana en içten sevgilerimi yolluyorum...

Topla gel boşluğunu, her şeyin ve herkesin olduğu masalardan...

Yalnızlıktan çıldırmış o lambayı saymazsak, bu sokaklarda ikimizden başka kimse kalmadı...

cezmi@leman.com.tr

SIKILHAN

- Sıkılhan Öflan!

- Burda...

- Alo, evet orda olmalısın, iyi, annen ben. Gülizar Öflan. Derhal konuya giriyorum: Babanı öldürmüş olamazsın diil mi Sıkılhan, evet?

- Niye?

- Bilmem ki? Gazetelerde hergün "aşkı uğruna satanist oldu, anayı babayı kesti, sonra evde parti verdi" şeklinde haberler çıkıyor. Bizi kesmemelisin Sıkılhan biz seni düşünen, çağdaş, ilgili, anlayışlı ve sevg...

- Tamam kesmem!

- Lafımızı da kesmemelisin Sıkılhan, evet. Baban cebini açmıyor da o bakımdan sana sorıyım dedim. Herneyse biraz suçlayıcı konuşmuş olabilirim ama bizim ofiste hergün tüyler ürperten hikayeler duyuyorum. Ofisimizin Ceosu Bokhan Bey'in kızı siyah tişört giymeye başlamış.

- Hımm siyah tişört...

- Evet, Bokhan bey Kızının satanist olmasından korkuyor, evine "panik odası" yaptırdı. Yani olur da kız bunlara saldırırsa kendilerini, birçok kilidi ve üç gün yetecek kadar erzağı olan bir odaya kapatıcaklar...

- Uhohoha... Haydi satanist olmuş büyükbabasını kesmiş, siyah tişört giyip Peter'le parti verirken komşuların şikayeti üzerine yakalanmış bunu duymuş muydun? Pinokyo ise Gepetto Usta'yı kesip cesedi başında horoin içerken yakalanmış...

- Mizah bu değil Sıkılhan. Tamam Haydi ve Pinokyo laik olarak kalsınlar ama satanizme de kaymasınlar... Hiç komik diil... Gülmeyi kes gençadam. Haa bu arada öğleden sonra evde ol. Marangoz gelip ölçü alacak. Eööö... Yeni... Şööle ufak bir oda yaptırmayı planlıyoruz da babanla... Ayakkabılarımı filan koyucam, evet... Seni seviyoruz, bi problemin olursa cebimiz açık... Mizah o diil, yani deminki şey... Diil evet...

- Allo, Sıkılhan, Bunalgül ben... Ne diycam, ben var ya beynime kelepçe taktırmaya karar verdım. Daha az düşüniyım istiyorum. Hani mesela Ozon Orhon midesine kelepçe taktırıp 63 kilo birden verdi şimdi kuş kadar yiyip doyuyo ya o şekilde yani.

- Kuş kadar düşünmek istiyosun yani...

- Aynen.

- Kuş kadar düşününce ne beyinli olmuş oluruz...

- Kuşbeyinli... Harneyse. Yoruldum yaağ, resman yoruldum, feciiyim anlatamam. Rokınkok'a gidilicek... Kimin arabasıyla gidilicek, çadır noolucak, ne giyilicek, ne içilicek... Bi taraftan okul açılıyo. Öbür taraftan Büzge- Tuluğ beraberliği bitti kız kahırlarda. Annem desen kafayı hepten yedi nefes alsak suç... Delircam yanii... Hesapta tatildan çıktık ama kafamın içi çorb...Bi dakka bi dakka... Sen demin bana "kuşbeyinli" dedin di mığ? Yığıvrançsın Sıkılhan! Seni var ya dilinden donuna kelepçelemek lazım. Vulgar! Annemden sana demek için bissürü laf öğrandım: Hodbin! Nobran! Hayyyvanlarca kere hayvan!

- Hanlar hânı Sıkılhanım naaber dayısının en kral yeğeni. İş üstünde rahatsız etmemişimdir işala ahahaha... Baksana senin kız arkadaşlarından şöyle "Tabiyat cayır cayır yanıyo, Yunanistanın bile bissürü yangın uçağı var, iş başa düştü, gidelim imece usulü yardımcı olalım" diyen yok mu? Okumuş yazmış, memleketin ciğerlerine sahip çıkmaya hevesli.

- Hayırdır oralarda da mı yangın çıktı Ömür Dayı? Bizimkiler nası?

- Hayır çıkmadı da çıkartırız yani, gelicekseniz ona göre... Şöyle kontrollü ufak bişe ayarlıyım diyorum ben... İki dakkada söner. Bi işi başarmanın huzuru, yuvası kurtarılan birkaç hayvana şefkat filan... Sonra isli ve yanık tenli çiftler gölgeliklere çekilir, nebiliyim bir sohbet ortamı filan..

- E yuh! Ölsene sen artık dayı yaaa...

- O da olur... Hani direk ölüm diil de "Dayım ağır hasta, bizim oralar çok otantik, hem gidelim gezelim hem de dayımı ziyaret edelim" şeklinde bi ayarlama yapıp grubu alır gelirsin sen. Sonra ben sizi görünce gençlik ve arkadaşlık ortamı iyi gelmiş hesabı aniden iyileşip kıvrak yılan gibi, hafif kır saçlı, enkırmen tipli, ortayaşlı bir delikanlı oluveririm, olur yani... Alo... Kapadın mı gene ... Alo... Oğlum yanıyorum diyorum lan... Alo... Var ya "akrabanın akrabaya ettiğini akrep etmez" demişler ya, çok doğru. Beni dayım çağırıcak da grubumu alıp gitmiyecem. Çok bireyci oldu lan sizin nesil... Alooo?

sklhan@leman.com.tr

ATİLLA ATALAY

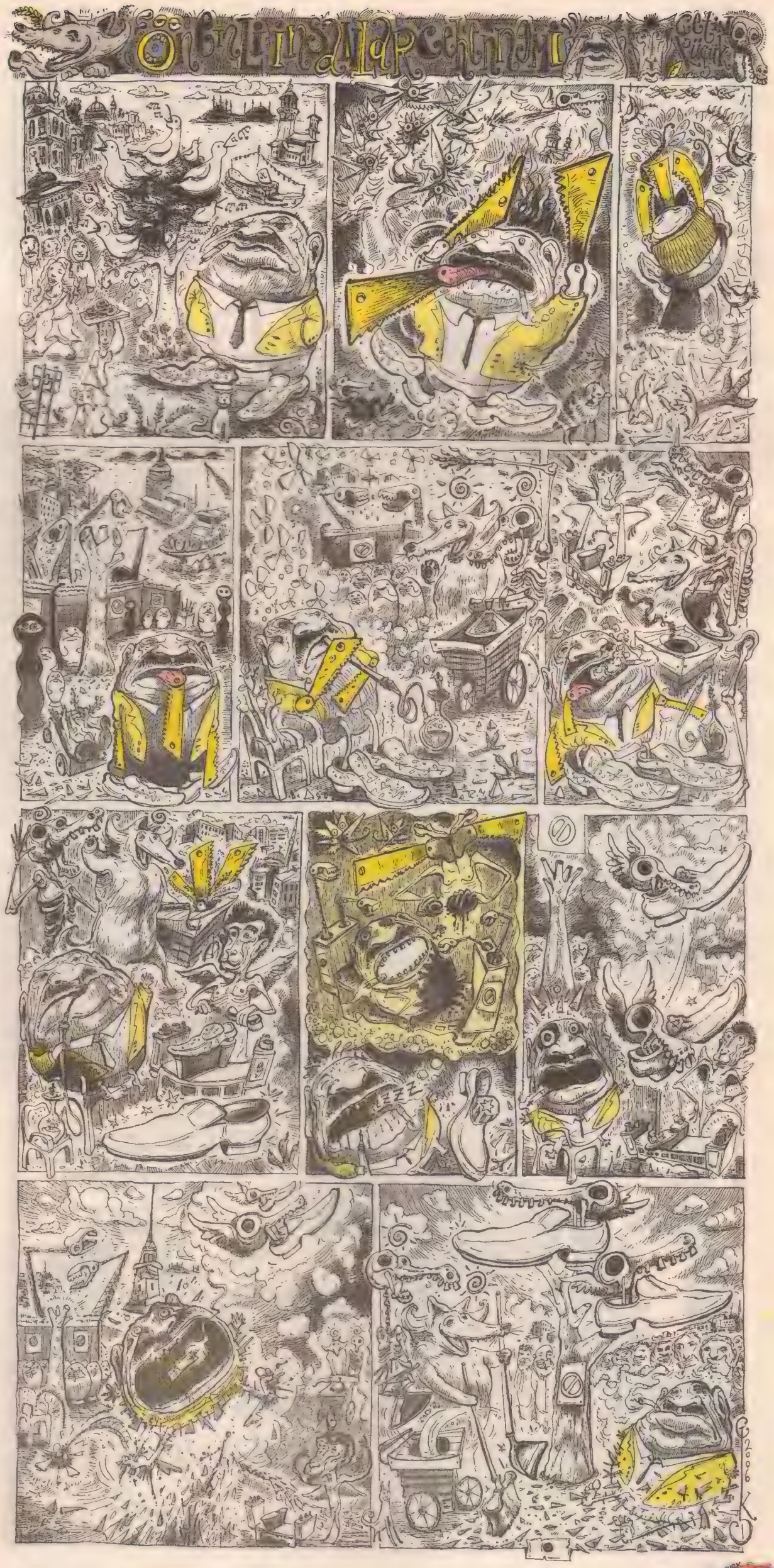

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

ÖKSÜZ

Can Barşlan

intihar mektupları

Sevgili Yalnızlık,

Düzeni seven öğretmen bir annenin ve ömrünü altın bulmaya adamış hayaller alemi kralı olan bir babanın çocuğu olarak büyüdüm. Babamın altın meraklı ve annemin tayinleri sebebiyle çocukluğum ve gelişim dönemlerim Anadolu'nun türlü şehirlerinde geçti. Doğduğum yer olan Manisa'yı iki veya üç kez gördüm. Çocukluğum boyunca hep **"Bu kim lan? Dövek mi?"** gibi sorulara maruz kaldım. Tek tük aralarda insaflı insanlar çıkıp **"O öğretmenin oğlu olum yazılılar bitsin sonra kırarız ağzını yüzünü"** diyerek vicdanlı davrandılar. Her yere sonradan eklendiğim için hiçbir olaya tam vakıf olamadım. Hep gidip uzaktan izledim. Mahallenin sosyal çocukları hırçınca futbol oynadığında ben hep **tap bayıra çayıra kaçınca, koşup onu getirerek göze girmeye çalışan kişi oldum. Görsünler çabamı beni de delice sevsinler diye fütursuzca çabaladım.** Ama hiçbir gün fayda etmedi. Zaten her sene farklı yerlere giderdik. Kimi gittiğim yerlerde bilye, kiminde misket, kiminde çilli denilen küçük, içi rengarenk cam küreleriyle kendimi ispatlamak için çok çalışmıştı. Ama ne zaman ki **birilerini kökmeye başlasam,** hemen benden büyükler olaya hakim olup **kapışmış** diye bağıp kendi aralarında benim güzel bilyelerimi paylaşırlardı. Üstünde bin bir emeğim olan bu cam parçacıkları sağa sola kaçırırken göz yaşları içinde olan biteni izlerdim. Kararlı çocukların hiç biri bilyesini kimseyle paylaşmazdı. Bense **"Ekreeeem kapmış Ekreeem kapış" replikleriniz gazına gelip dakikasında bankın üzerine çıkıp, bilyelerimi aşağı kalabalığın arasına bırakırdım.** Sonra bilyelerimle yapılan müsabakaları izleyip aralarda gözümü kararttı, **"Senin yerine atım mı bikere?"** dediğimde **"Laa sigiiit" denilip alnımdan öpülürdüm.** Büyüdüm... Şimdilerde İstanbul'da işsizlik yapıyorum. İstanbul Üniversitesi Edebiyat bölümünü bitireli 6 sene oldu. Ama evden çıkıp bişeylere atılmaya çekiniyorum. Arada cep telefonumdan ev telefonumu arayıp içimi heyecanla dolduruyorum. Rehberimde en çok lahmacuncu, kebapçı telefonu var. Ama telefondan konuşmaya da çekiniyorum. Genelde hızlı hızlı **"3 lahmacun bi kolamızmızmız"** şeklinde adamdan çekine utana konuşup kapatıyorum. Geç gelse olur mu abi? Sorusuna hep "Yaa ne demek geç kardeşim, müşteriyim ben gelicekse gelsin, 20 dakikaya gelmezse yollama diyen insanlara imrendim. Bense hep **"Tamam abi ne demek, sizin işinizde zor bu sıcakta...iyi akşamlar...ehehe pardon iyi günlermızmız"** şeklinde cevapladım. Şimdi ise etrafımda bunu anlatacak kimsem yok. Üyelesine yazıyorum bu mektubu, arkamdan bulan olursa okusun. Kesin kokuya gelen Kadıköy Belediyesi olacak onlarda. İyi akşamlar...Pardon ne iyi akşamları ya...Elveda...Ben yokum artık...

Egemen Merdan
egemen@leman.com.tr

Ekran Kemikik

SERDAR AKKOYUN

PANTOLON METİNFİDAN

mebmfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES

+37, nem yüzünden hissedilen +41 de bu kadar

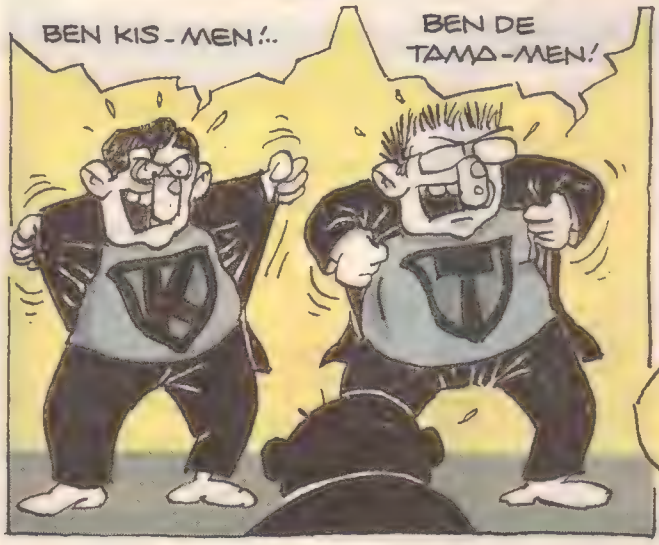

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

siyamlı profesör yattara valli

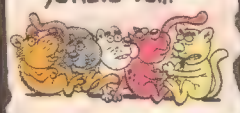

Hocam, hanki aşamadan sonra sınavları mı oluyo hocam? Ne gibi özellikler arıyonuz bizde büyük Lohoppar veya panter olabilmek için hocam? Girebilir miyiz biz de? Herhalde vücut yapmak lâzım. Yapanım hocam!

Rumuz: İsteklik

Cevap: Lohoppar diil yavrucuğum, Leopar!. Oraya girilmez. Ne yiyorsan hepsinden altı kere ye, Leoparımsı obez kedi sınıfına geçersin. Geç hadi..

BÜYÜK AMA GÜZEL SÖZ

Savaşa gidiyorsanız kuvvetli atlara binin, keskin kılınç kullanın. Savaşa, skutırlara binip elinizde darbukalarla giderseniz büyük şamata oluyor ama beklenen zafer gelmiyor.

BUNLARI SOKAKTA DUYDUM..:-

(Ben uydurmadım.)

- Hilmi, sıcaklıkları aran nasıl?
- Fazla bulaşmıyorum sıcaklıkara..

- Bakkaldan bi maltepe, bi kibrit al. İki liraya bağla..

KAHRAMAN MASA ESAT

ANADOLU'DA OTURMA

Binlerce yıldır ve halen Balkanlar'dan Kafkasya'dan İran'dan Orta-Doğu'dan ülkemize yoğun bir göç trafiği mevcuttur. Ülkemize yerleşen, bizimle anne baba gelin kardeş ağbi olup aileleşen bu komşu coğrafyaların insanlarıyla hiçbir kültürel sorunumuz olmamıştır.

Aksine sosyal adetleri türküleri heyecanlarıyla Anadolu'ya can vermekteler. Anadolu'da hakiki meşe, çınar, kestane, sedir ağaçları gibi kök tutmaktalar, **Pir Sultan, Hacı Bektaş, Mevlana** gibi ruh gövdemizi oluşturmaktalar.

Çünkü binlerce yıldır Anadolu'nun ailesini ruhunu kardeşliğini ayakta tutan bu coğrafyadır. Bu komşu coğrafyayla Anadolu hızla kaynaşır, hızla karışır, hızla aileleşir ve tanh boyu olduğu gibi bugun de siyasi ve sosyal bir sorun olmaz.

Komşu coğrafyalar Anadolu'nun can'kan damarlandır. Bu damarlar kesildiğinde Anadolu kuraklıktan ölür çölleşir. Tarih boyu **İpek Yolları Kervan Yolları Hac Yolları** bu coğrafyayı kardeşleştirmiştir. İran'dan Kafkasya'dan Orta-Doğu'dan girip çıkanımız giden gelenimiz olmazsa bu coğrafya yabanileşir. Yakın tarihte acı örneklerini gördük. Osmanlı dağılınca ve milliyetçi misakı milli sınırlar çizilip bir çelik kafes gibi sınırlarımız içinde kendi başımıza kaldık. Yüzyıl boyunca Halep'le Kerkük'le Batum'la Selanik'le aramızda sert duvarlar yükseldi, gidip gelmelerimiz seyrekleştikçe Anadolu yalnızlaştı ve ağır milli tepkiler vermeye başladı.

Sonunda Anadolu'da korkulan oldu ve bir halk milliyetçiliği zuhur etti. Bu sonucu hazırlayan ulus devletlerin tarihi gelişimidir. Avrupa kıtasını I. ve II. Dünya Savaşı'nda kana bulayan halk milliyetçiliğinin cehennemleşmesidir. Oysa imparatorluk günlerinde toprak/mülk Padişah ya da Kralındı. Milliyetçiler imparatorun elinden toprağını aldı. Üstünde milli devletler kurdu. Fransız ihtilali sonrası gelişen ulus devletler toprak üstünde yaşayan halkların dilini, kültürünü, etnik sosyal özelliklerini teorileştirmeye ve ağır kıskançlıklara sürüklediı... Her halk bulunduğu coğrafyayı kendi etnik milliyetçiliğinin nüfuzuna bir siyasi hak olarak geçirmeye çalıştı ve Avrupa iki büyük savaşla infilak etti..

Ve yüzyıl başından beri yazarlar uluslararası kurumlar ulus devletlerden üstünde yaşadıkları coğrafyadaki insanları ortak heyecan ortak değerler ortak tarih konusunda aciten ulusal birlik kurmalarını istedi ve asimilasyon süreçleri hızlandı. Eğitim sistemleri her ulusun tek dilini tek kültürünü ulus devletin hayatı birliği olarak derslerine aldı..

Bu uzun mevzulara girip yazımızı uzatmayalım.

Şimdi Anadolu'ya Kafkasya'dan İran'dan Rumeli'den Orta-Doğu'dan yani yakın kardeş/ortak kültürlerden insanlar değil, çok uzaklardan bambaşka külür uygarlık dairesinden insanlar gelip yerleşmeye çalışıyor..

Biz onlara kısaca **"yabancılar"** diyoruz. Ege'nin eşsiz güzel koylarına Kalkan'a, Fethiye'ye Alanya'ya Kaş'a hızla Almanlar ve İngilizler ev/mülk alıp oturmaya çalışmakta. Artık **"tapu savaşları"** veriyoruz. Tapu devletlerden de anayasadan da büyüktür. Çünkü devletler ve anayasalar dahi yıkılır ya da değişir ama tapu hakkı değişmez. Tapu hakkını almak yok etmek iptal etmek mümkün değildir.

Ülkemiz son yıllarda **"tapu savaşlarına"** girmiştir ve yankıları onlarca yıl sürecektir..

Bizler tarihimizde bizimle birlikte yaşayan komşu topraklardan gelmiş hiçbir kavme kültüre **"yabancı"** sıfatı yakıştırmadık, şimdi yabancılarla bir **"yabancı"** savaşı veriyoruz.

Avrupalılar Avrupa'ya giden işçilerimize elli yıldır karakafalılar demekte, bizler de **"yabancı"** dediğimiz insanlara **"beyazkafalılar"** mı diyelim, şüphesiz halkımız yaşlı, emekli, güngörmüş okumuş bu yabancı nüfusa çok geçmeden sıcacık bir sıfat takıp kullanacaktır.

Beyaz kafalılar büyük bir siyasi tartışmaya konu olmak üzereler. Önce ülkemizin en değerli yerlerini beleş tabir edilen ucuz fiyatlarla kapatmaları bir nevi vatan toprağı elden gidiyor tartışmasına yol açıyor..

Ciddi sorunlar birikiyor, bölgede tarihi eser kaçakçılığı, ülkemize yerleşen yabancılarla birinci sorunumuz, birçok tarih kaçakçılığı vakası mahkemelerde sürmekte. Mahkeme kayıtlarından öğreniyoruz, elinde çok değerli tarihi eserle yakalanan yabancı, ben bu eserin değerini hiç bilmiyordum öylesine aldım diye ifade veriyor ve sonra araştırılınca bu yabancının dünyanın en büyük müzelerden birinin müdür yardımcısı olduğu ortaya çıkıyor..

Yabancılarla ikinci tartışma konumuz, seks ticaretine konu olmaları. Özellikle yaşlı/çok yaşlı yabancı kadınların doğulu esmer genç erkeklerle elele kolkola hiçte normal olmayan görüntüleri ve yerel gazetelerde ayyuka çıkan rezaletleri ciddi tartışma konusu.

Bir başka tartışma konumuz, **"koloni"** şeklinde yaşayışa yatkın oluşları. Bulundukları toplumun siyasi, sosyal, kültürel ve insani ilişkileri karşısında **"soğuk" "mesafeli"** kalışları, ki, yazımızın konusu budur.

Yabancıların bir başka tartışma konusu, 70'li yıllardan beri Avrupa'dan ülkemize gelip gidenlerin Avrupa dergilerinde oluşturdukları ülkemiz hakkında yanlış yargılar ve izlenimlerdir. Ülkemize gelen yabancıları bu yanlış izlenimler yönetmektedir. O yıllarda mesela **"pazarlık"** çok dikkatleri çekmiş ve bugün hala turizm dergilerinde Anadolu'da mutlaka pazarlık yapın, pazarlıksız alışveriş yapmayın demekteler, pazarlık konusu bir nevi milli iktisatlarını korumak için hastalıklı öğüt/yasa durumuna gelmiştir. Böylelikle bugün yabancılar süpermakterlerde dahi pazarlık yapmaya kalkışıyor. Ülkemizi ucuz, beleş, karambol olarak görmekteler. Ve birçok yanlış yargıyla doldular, insanımıza karşı güvensizlik, her an kandırılacakları, her an tufaya düşürüleceklerine inançları tam..

Buna benzer bir yığın sorun yığılıyor, önümüzdeki yıllarda Türkiye işte bunları tartışacak.

Ancak, en büyük sorunumuz:

Bu toprakları, sessiz, sakin, siyasetsiz, kültürsüz, insansız bir coğrafya olarak algılamaları..

Bu, siyasetsiz/kültürsüz coğrafya alışkanlıklarının kökeni uzundur. Yüz yirmi yıla ulaşan National Coğrafik dergisi batıda en çok satan dergilerin başında. Bu dergi batılıları dünyanın en güzel eşsiz manzaralarını, tabiat güzelliklerini, bulutları, dağları, kraterleri, gölleri, koyları, bıkmaksızın fotoğraflarıyla anlatmakta, tanıtmakta. Derginin ideolojisi: Manzaraları insandan ve kültürden bağımsız anlatması, ki, batının dünya görüşü budur.

Buraları bir nevi 17. 18. yüzyılın macerasever kaşiflerine anlatır gibi, keşfedilecek/yerleşilecek/ele geçirilecek insansız coğrafyalar gibi takdim ediyorlar..

Şüphesiz dünya yeni bir küresel çağa girmiştir, uçaklar, havaalanları, cep telefonları, süpermarketleri, konteynırlar, yollar, arabalar, TV'ler, haberler, savaşlar hepsi aynı ve gittikçe hepimiz aynı şortları aynı tşörtleri giymekte, aynı dizaynda yüzme havuzları birbirinin aynısı evler/sitelerde oturmaktayız.

Ayrı olan/başka olan ne?

Anadolu toprakları dünya coğrafyasının karışmayı en çok seven ve karışarak büyüyen toprağı. Binlerce yıldır bu toprakta kimseye yabancı denilmedi. Her kavme her kültüre kapısını açmak Anadolu'nun sosyal ve kültürel karakteri..

Yabancıların bulundukları sahil kasabalarında bizlere karışmak için çeşitli çabalar içinde olduklarını görüyoruz, kurban bayramlarında kurban kesmek gibi, yetim çocuklara yardım için kermes düzenlemek gibi, bizlere karışmak için bir takım kültürel etkinlikleri belediyelerle ortaklaşarak düzenliyorlar..

Ancak bizler de şaşkınlık yaratan **"koloni"** davranışları.. Alanya ve Fethiye'de ve bir çok yerde duyduk, gördük, mesela, belediyeden çocuk parkı için arazi istemekteler ama bu çocuk parkına Türk çocukları gelmesin gibi kapalı koloni geleneği taleplerinde bulunmaktalar.

Bunlar da zamanla düzelir. Batıdan geldiklerini unutmayalım. Batılıların yüzyıllarca kibirli, küstah bir sosyal hastalıktan bitap düştüklerini aklımızdan çıkarmayalım. Halkımızın tabiriyle soğuk, uzak, mesafeli yani kibirli duruşları bu topraklarla kaynaşmayı ve karışmayı bilmeyen sosyal karakterleri var..

Bu ülkeyi sırf manzara güzelliğiyle ve sessiz sakin kasabalarda emekli günlerini geçirecekleri bir dünya hazinesi olarak görmelerini şüphesiz tabii karşılayabiliriz, ama, kendilerini siyasetsiz ve kültürsüz bir coğrafyada sanmalarını doğal karşılayamayız..

Bu ezeli küstah duruşları, bu ebedi değişmeyen soğuk, yukardan bakan, efendi, üstün ırk, burjuvayı andıran bakışları bu toprakları rahatsız etmekte. Bu soğukluğu gidermek için siz, biz, hepimiz, yazarlarımız gazetelerimiz okullarımız hepimiz kaynaşan bir sosyal kültüre yardımcı olmalıyız.

Bizler, bu ülkeye manzara seyretmeye, dinlenmeye değil, bu topraklarda kiliseler açmaya, kendi mezarlıklarını kurmaya gelmiş yabancılara yardımcı olmalıyız. Onları eğiten batılı, küstah, yukardan bakan kültürlerini onlara hissettirmeden sıcak ilişkilere sokmanın yollarını bulmalıyız.

Kiliseleri ve mezarları topraklarımızla bizimle birlikte ebediyyen yaşayacağına göre, gelin, ebediyyen ortak yaşamanın sosyal kurallarını öğrenelim.

Belediye başkanlarımız, esnaflarımız, yerel gazetelerimiz, Türkmen Yörük köylülerimiz halkımız, yabancılara bu topraklarda huzur ve saadet ve kardeşlik içinde yaşamanın geleneksel yollarını öğretmeli..

Batılılar Avrupa'ya giden işçilerimizi batı toplumuna **"entegre olmuyorlar"** diye suçluyor dışlıyorlardı yok efendim çok sesli müzik dinlemiyorlarmış, yok efendim tiyatroya sinemaya gitmiyor, batılı değerleri öğrenmek istemiyorlarmış. Külliyen yalan. Anadolu insanı başka kültürlere en kolay ve çok hızlı karışan özellikler gösterir ve tarih boyu bu karakterleri değişmedi.

Ancak şimdi yabancıların da bu topraklara **"entegre"** sorunu vardır ve konumuz budur. Anadolu topraklarını yurt edinmek çok kolaydı Anadolu topraklarına karışmak, bu topraklarda aileleşmek çok basitti. Bu topraklarda sosyalleşmek her dünya insanının çatışma ve tartışma çıkmaksızın becerebileceği bir şeydir..

Anadolu'nun binlerce yıldır değişmeyen ve sosyal bağlarını güçlendiren muhteşem sosyal dokusunu oluşturan sosyal adetleri, şehir gelenekleri ve kutsal sosyal törenleri vardır..

Bizimle birlikte yaşamak isteyen yabancılara işte bu sosyal hayatı belediyelerimiz okullarımız yerel gazetelerimiz hızla anlatmalı ve benimsetmeli. Yabancıları sosyal hayatımızın içine kardeşlik dokumuzu derinliklerine işte bu sosyal kültürümüzün gücüyle almalıyız.

Nedir Anadolu'nun sosyal kültürel gelenekleri?..

Birkaç tanesini hatırlayalım.

Mesela Anadolumuzun her köy ve şehirinde **"geçmiş olsun"** töreni vardır, birisi bir küçük kaza, felaket geçirdiğinde **"geçmiş olsun"**a gidilir. Bizim toplumumuzda **"başınız sağolsun"** geleneği vardır, birisi yakınını kaybettiğinde **"başınız sağolsun"**a gidilir..

Anneme sorardım, nereye gidiyorsun anne, **"geçmiş olsuna gidiyorum, komşunun oğlu kaza geçir**

NIN SOSYAL KURALLARI

niş.." ya da "**dükkanları yan-
mış..**"

Anadolu toprağında "**hayır-
olsun**" törenleri vardır. Biri iş
urunca, bir dükkan açınca
"**hayırlı olsun**"a gidilir. Tören
asittir, adamın yanına gider
linizi uzatırsınız "**hayırlı olsun
fendim**" dersiniz.

Binlerce yıldır konu komşu
kraba cemaat şehirli sizi tanı-
an "**hayırlı olsun**"a gelir..

Anadolu topraklarında "**gö-
ün aydın törenleri**" vardır..
irinin bir işi olduğunda, oğlu
ir sınavı kazandığında, kocası
emuriyete girdiğinde "**gözün
ydın**" denir..

Anneme sorardım nereye
idiyorsun anne: "**Komşunun
ğlu tıp fakültesini kazanmış,
özünüz aydına gidiyorum**"..

Anadolu toprağında bir bü-
ük sosyal gelenek "**Allah ka-
uştursun**"dur.. Çocuğu aske-
e gidene, kocası gurbete çıka-
a "**Allah kavuştursun**"a gidi-
r.

Bu sosyal gelenekler halen
oplumumuzda çok güçlü ku-
umlar olarak yaşamakta. Bi-
m toplumumuz birbiriyle ha-
rlı olsun, gözünüz aydın, Al-
h kavuştursun, geçmiş ol-
un, başınız sağolsun, diyerek
anışmakta, sarılmakta, sohbet
tmekte, acılarını ve sevinçleri-
i bölüşmekte ve kaynaşmak-
adır...

Anadolu topraklarında kay-
aşmak işte bu kadar kolaydır,
ç tanımadığınız bir esnafın
ükkanına girip "**hayırlı olsun**"
eyin, sonra o esnafın askere
den oğlu için "**Allah kavuş-
ursun**" deyin, artık o ailedenmiz..

Birkaç cümlecik bu kutlama
e geçmiş olsun temennileri
u toprakların karışması ve
aynaşması ve birbirinin içinde
cı ve sevinçleriyle erimesiyle
ok kutsal sosyal bağlar kur-
uştur..

Yabancılara işte bu toprak-
ra kaynaşmanın karışmanın
u kadar basit sosyal kuralları
duğunu gösterip, tanıtıp, kar-
eşçe anlatıp, onları içimize
malıyız. Onlar da bir geçmiş
sun ya da bir hayırlı olsun
ümlesiyle bir koca toplumla
asıl kardeş olunduğunun mu-
zesine şahit olsunlar.

Bu küçük kutlama ya da ta-
ye cümlecikleri mucizevi
ellikler taşır, birkaç cümleyle
r büyük kültürün içine girer, o
ültürün o tarihin o insanların
ladı annesi kardeşi gibi olur-
nuz..

Anadolu topraklarında ya-
ayan insanlara, mesela, gelip
erleştikleri o Türkmen, yörük
ylülerin evine, sokağına kah-
esine sohbetine bir "**merha-
ayla**" bir selamün aleykümle
ni bir kaç kelimenin büyü-
yle rahatlıkla girilebileceği ve
ediyyen artık oranın çocuğu
unabileceğini anlatmalıyız..

Anadolu toprakları kendile-
e baş sağlığına gelmeyen,
ndilerine gözün aydın deme-
n, akrabaları, hemşehrileri,
mt sakinlerini hiç sevmez.
r gözün aydın nedir gelmedi
nir ve küsülür. Ve yabani
mgası vurulur. Burnu büyük,
stah, kibirli olduğu sağda
lda dedikodu edilir ve o kim-
toplumun sosyal bağından
şer..

Çünkü Anadolu toprakları
nıfsızdır, burjuva/yoksul,
/kötü, zengin/fakir tanımaz,
yle bir tarihsel geleneği yok-
.. Bir cenazeye katılmak bu
praklarda çok şeydir. Hemen
cenazeyle akrabalaşmak de-
ektir. O cenazeyle aileleşmek
un üzüntü ve acılarıyla or-
aşmak demek.

Anadolu insanı bu ve ben-
ri yüzlerce sosyal gelenekle
rıştı, kardeşleşti ve sosyal-
şti ve şehirleşti..

Ve binlerce yıldır ve halen Kafkasya'dan Balkanlar'dan Orta-Doğu'dan ülkemize akmakta olan kavimler kültürler bizim bu sosyal geleneklerimize hiçte yabancı olmadıkları için bizimle hiçbir sosyal çatışma yaşamadan bir aile gibi yaşamaktayız.

Ancak yabancılar bizi oluşturan bu sosyal dokunun kutsal törenlerinin farkında değil. Onların ağır sosyal hastalıkları var. Batı, sınıf çatışması, sınıf kültüründen gelmekte, kendilerini büyük görmekteler, dünyanın efendisi kendileri olduğuna inanmaktalar, buraları egzotik turizm fotoğraf dergilerinde gördükleri gibi göğüsleri açık yerliler ve cahil halkın oturduğu topraklar sanmaktalar. Biraz parası olan burjuva davranışları gösterir, yoksulları, uzaktakileri, kendinden olmayanları küçük görür.. Uzaklaşır, kibir, küstahlık gösterir, biz bunların topuna birden yabani deriz, soğuk deriz..

Oysa Batı'da insanların aynı şehirlerde oturamadıkları, birbirini ötelediği, dışladığı, düşmanlaştırdığı, yabancılaştırdığı, mültecileştirdiği ve ideolojik düşman haline getirip Türk, şii, sünni diye damgalayıp toplumdan dışladığı günümüzde işte bu sosyal gelenekler tarihin en büyük sosyal tutkalı olarak görev alır.. İşte gördünüz bizler henüz tek birimiz yabancılara protestan mısınız, katolik misiniz diye terbiyesiz bir soru sormadık..

Batı toprakları teknik geliştirdi ama medeniyet geliştiremedi, bu yüzden batı şehirleri "**yabani**"dir. Başkalarına, dışardan gelenlere, alttakilere, kibirli mesafeli soğuk bakıp hızla dışlar, şehrin varoşlarına iter ve düşmanlaştırır. Doğu şehirleri ise sosyal karışıklığı sever ayrım gayrım yapmaz bu özelliğiyle medeni'dir..

Anadolu topraklarında sınıf kültürü olmadı, zengin fakir çatışması olmadı, ayrım gayrım hiç olmadı. Bu toprakların sosyal dokusunu sağlamlaştıran herkesi aile, kardeş, akraba, cemaat, hemşehri gören aynı heyecanlar ilahi kutsal sosyal davranışlarla ortaya koyulmuştur..

Bu sosyal tarih bize, bir merhaba, bir selamün aleyküm, bir geçmiş olsun, bir gözün aydın, bir hayırlı olsun, bir Allah kavuştursun, bir başınız sağolsun cümlesinin ilahi mucizevi anlamları olduğunu gösterir.

Şimdi, siz, biz, hepimiz, belediyeler, yazarlar, gazeteler, köylülerimiz, yani Anadolu toprakları büyük bir sosyal sınavda..

Bakalım ülkemizin sahillerine gelip yerleşmekte olan yabancıları bu sosyal kültürün kaynaşmanın içine alıp karışabilecek miyiz?

Ben, karışabileceğimizi, aileleşebileceğimize inanıyorum. Çünkü ben, geçmiş olsunların, merhabaların, hayırlı olsunların çok yüksek sosyal ilahi tutkallar olduğunu gördüm, yaşadım, biliyorum.

Bir komşumuza gözünüz aydın dediğimizde hepimizin gözü aydın olur. Hepimiz mutlu olur, siz biz, hepimiz Anadolu toprakları ve köyümüz sevinçle ışıl ışıl olur, oldu, oluyor.

Zor bir sınavdayız, batılılar dört yüz yıl Afrika'da koloniler kurdular ama tek bir zenci kızla evlenmeden geri döndüler. Zor bir sınavdayız çünkü halen batılılar dünyanın her yerinde müslümanları nükleer bombalarla öldürüyor.. İşgalci emperyalist nükleerci ve zorbalıklarına ara vermiyorlar.. Batılılara Batı dışı topraklarda insanların yaşadığına inandırmak çok zor..

Şimdi Ege sahillerinde doğuyla batının en sert karakterleri çarpışıyor, bizler hızla karışmak aileleşmek için sosyal geleneklerimiz sosyal kurumlarımızla yanıbaşlarında yardımcı olmak için ordayız, onlar, kibirli, küstah, beğenmez, mesafeli, soğuk kültürlerini bir parça kırmak, başka bir kültürün içine girmek için bizden "**imdat**" bekliyorlar..

Bu lehim tutar mı, bu çimento kaynar mı? Anadolu'nun sosyal kültürü tarihin en güçlü tutkalıdır. Binlerce kavim asırlardır bin ayrı yerden geldi ve bu topraklara kaynaştı.. Kayalarımız mezarları oldu Ağaçlarımız selvilerimiz mezarlıklarını süsledi. Kiliselerimiz karşı karşıya oldu. Aynı aileden olduk, evlendik, akrabalastık ve tarihin en şaşaalı kardeşlik coğrafyasında birbirimize fidan dal yaprak olup karıştık..

Çünkü Anadolu topraklarında ağaçların köklü derinliklerinde başka ağaçların kökleriyle bir merhaba, bir başınız sağolsun, bir hayırlı olsun, bir geçmiş olsun'la tanıştı.. Yüzleşti. Sarıldı. Gülümsedi.. Kaynaştı...

Bu sosyal törenler şehirlerin en sağlam sosyal tutkalıdır. Anadolu bu sosyal tutkalın ta kendisidir. Kaynaşmak ve karışmak için mucizevi merhemlerimizdir.

Bizden biri olmak bu kadar kolay ve basittir. Bizden biri, yani, Anadolu'nun çocuğu, yani, Pir Sultanlar'dan Hacı Bektaşlar'dan Mevlanalar'dan Nasreddin Hocalar'dan biri olmak..

Anadolu'ya güveniyor ve hiç korkmuyorum.

Bugün "**yabancı**" dediğimiz insanların bir kuşak sonrası, çocukları, torunları yarın bizim TV'lerimizde bizim kahvelerimizde bizim sohbetlerimizde bize bir Nasreddin Hoca fıkrasını bizden daha güzel anlatırsa, hiç şaşırmayalım.

Çünkü bu Nasreddin Hoca fıkrasını en iyi anlatan bizler de, bu toprağa, dünyanın nerelerinden kalkıp geldik..

Batı'dan ülkemize gelenler, sizler de topraklarımıza hoşgeldiniz.. Artık aynı sofranın çocuklarıyız. Narlarımız, çileklerimiz çupralarımız buğdayımız zeytinyağımız peynirlerimiz aynı tadı taşıyor, inşallah çok geçmeden, selamlarımız başsağlıklarımız hayırlı olsunlarımızla kuracağımız sosyal bağlar da aynı "**aile tadı**"nı taşır..

Hoşgeldiniz!..

Lütfen unutmayın, bu topraklar "**kibir**"den nükleer bombalar gibi nefret eder..

Lütfen bir kenara yazın, bu topraklar "**soğuk, küstah**" insanları sevmez ve kusar.. Bu topraklar üstün, efendi, bilmiş hiç sevmez..

Unutmayın, belki bir dergide fotoğrafını manzarasını görüp aşık olup geldiğiniz bu toprak sadece manzara koy sessizlik değil, soylu, kutsal Anadolu toprağıdır..

Bizi insani sosyal değerleriyle büyüleyip şehirleştiren bizi ayrım gayrım bilmeden büyüten Anadolu!..

Sefalar getirdiniz..

Burada Afrika köleleri, Hint tebaası, burada cahil yerli halk yaşamaz.. Burada tek bir aile yaşar!..

Bu toprağın binlerce yıldır bizi kaynaştıran öğretilerini biz de şimdi size heyecan ve sevinçle ve semadaymış gibi döne döne söylüyoruz: **GELİN CANLAR BİR OLALIM...**

Nihat Genç

nihatg@leman.com.tr

suatozkan@leman.com.tr

Kırık Çeneleri

SUAT ÖZKAN

Akşamsefası

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr
TUNCAY AKGÜN

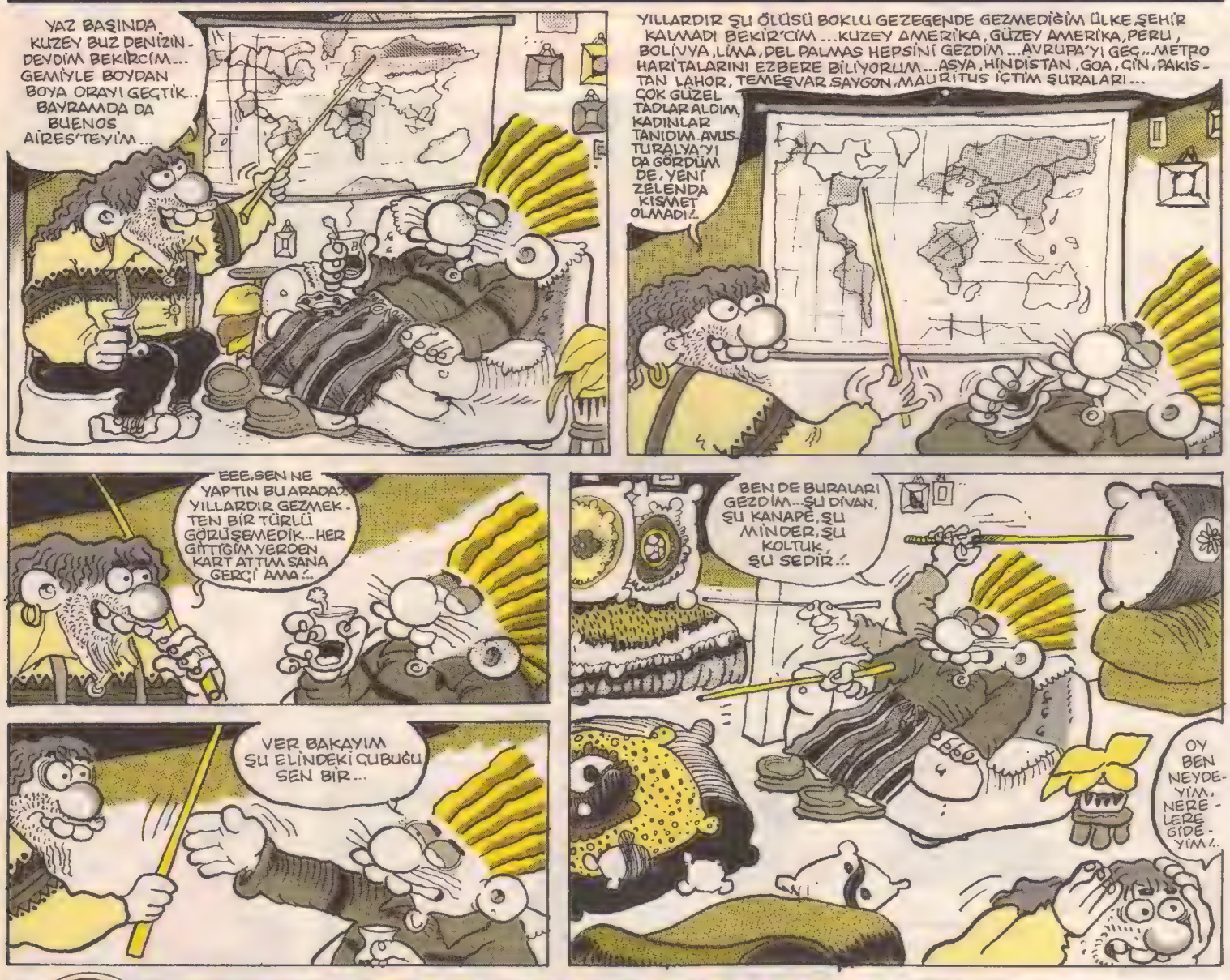

KILLANAN ADAM

AHMET YILMAZ

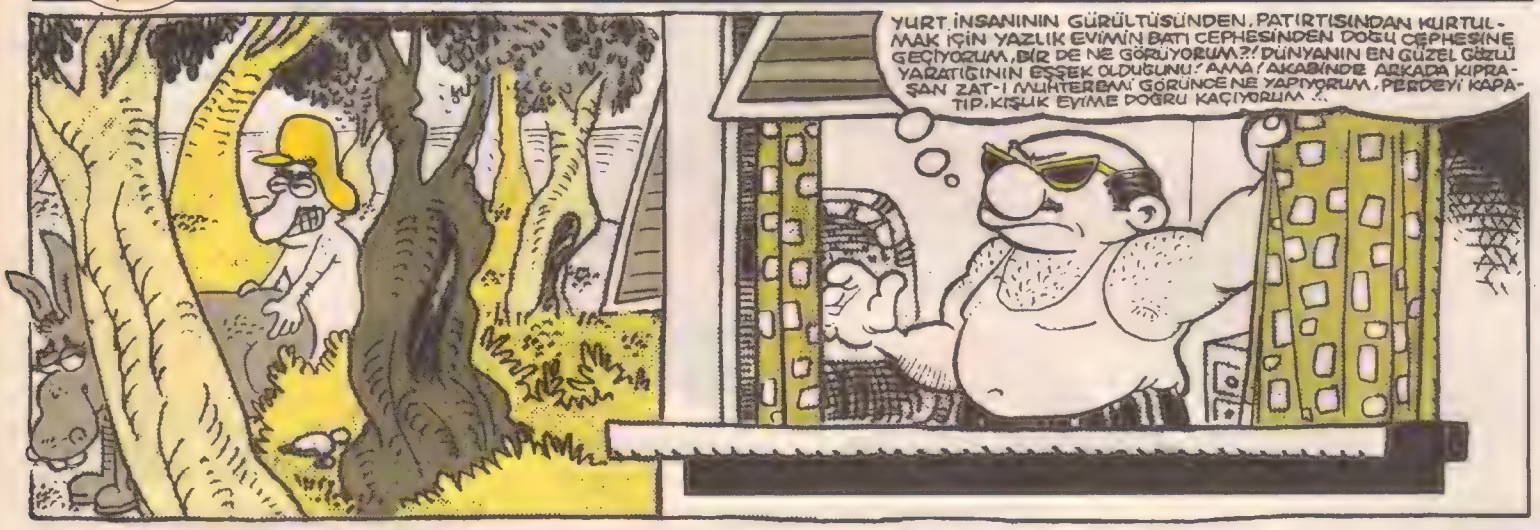

GEZ MAH MUT ÇUK

MAHMUT TİBET

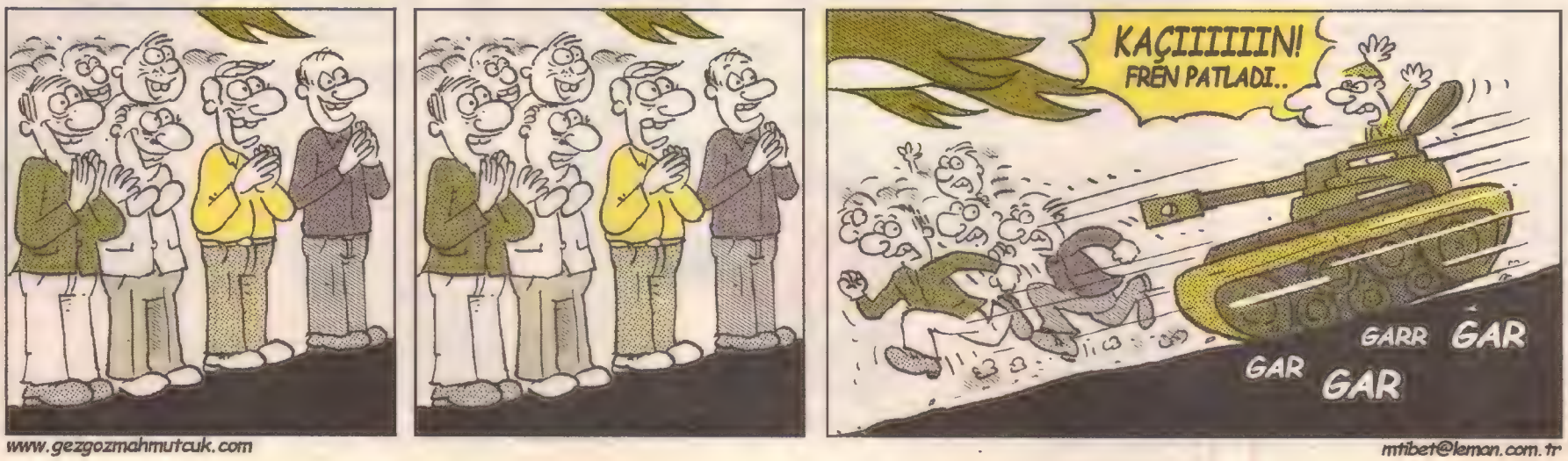

www.gezgozmahmutcuk.com

mtibet@leman.com.tr

Akşamsefası

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

RONALDİNHO, İSRAİL VE ORTADOĞU'DAKİ ÇOCUKLAR

Gazetedeki **Ronaldinho İsrailli çocuklar için çalışıyor** yazısını okuyunca acı bir dumura uğradım... Savaş nedeniyle ailelerini veya evlerini kaybeden İsrailli çocuklar Ronaldinho ile mutlu olacaklarmış, baaa!... Ünlü futbolcu, bir vakıf aracılığıyla imzalı resimlerini İsrailli çocuklara gönderecekmiş, daha önce de bölgeye imzalı top ve ayakkabı gönderen Ronaldinho İsrail'i ziyaret etmek istediğini de söylemiş... **" One Family"** adlı vakıf, **"İsrailli çocukların çocukların gülümsemesini sağladığı için Ronaldinho'ya teşekkür ederiz"** demiş... Peki söyler misin **"Be hey Ronaldinho, Lübnanlı çocukları, Filistinli çocukları kim mutlu edecek?... Onların yüzünü kim güldürecek?... Tabii sen de haklısın, zaten yüzünü güldürecek yaşayan bir tek çocuk kalmadı ki Lübnan' da, Filistin'de, Irak'ta, Ortadoğu'da... Bütün çocuklar vuruldu, kalanlar da bombaları yiye yiye acıdan vaktinden önce büyüdüler... Dünyayı bir top yuvarlağı gibi mi görüyorsun Ronaldinho, bu kadar mı farkında değilsin olup bitenlerin!..."**

Bu Dünya Kupası'ında **Zidan'dan** başka bir yıldız da sessiz sedasız, kimse farketmeden gönüllerden kayıp gitmişti... Bu kayan yıldız **Ronaldinho'nun** ta kendisi idi... Tüm gözler Zidan'a çevrildiği için kimse onun inişini göremedi, daha doğrusu düşüşü Zidan gibi yankılanmadı ama çocuklar gördü bunu... Kupanın sonuna doğru **Brezilya-Fransa** maçını izliyorduk Çanakkale'de şirin bir tatil beldesindeki bir çay bahçesinde... Seyirciler arasında sekiz-on yaşlarında bir sürü de çocuk vardı en ön sandalyelerde oturmuşlardı ve bu çocukların hepsi Brezilya takımını tutuyordu... Benim içinse bu maçın anlamı **Zidan**'ın son maçlarından biri olmasıydı. Zira bir futbol idolü olarak Fransa milli kahramanı **Zidan** artık emekliye ayrılıyordu... Brezilya ise bildiğimiz Brezilya değildi artık... Nitekim Brezilya golü yedikten sonra **Ronaldinho**'nun o büyük dişleriyle mecburi güleç yüz yapısını hazmedemeyen çay bahçesi seyircilerinden biri **"Paraya doymuş bunlar, baksana şuna sıratarak gülüyo adam!."** diye kalkıp haykırdı... Brezilya'yı tutan bir diğer çay bahçesi sakini de **"Yahu naapsın adamın diş yapısı öyle, gülüyo gibi..."** dediyse de öbürünün siniri yine de dinmedi... Sonunda Brezilya yenildi ve kupadan elendi... O esnada bir baktım çay bahçesinin ön saflarında maç seyreden sekiz yaşlarında üzerinde Brezilya forması olan bir çocuk ağlıyordu, hem de içli içli ağlıyordu... Belli ki çok üzülmüştü Brezilya'nın elenmesine... Çok şaşırmıştık, bu durum çok dokunmuştu hepimize, gerçi ben o sırada **Zidan** taraftanydım ama sırtında Brezilya formasıyla başını öne eğmiş bir halde ağlayan bu küçücük çocuk benim yüreğimi de dumura uğratmıştı... Babası geldi sanıdı çocuğunu teskin ederek götürdü... Arkalarından bakarken bir ara Rio de Jenario'da mıyım yoksa Çanakkale'de miyim mekansal bir varlık evhamına düştüm, neyse ki karşıdaki kuruyemişçiyi görünce burda olduğumu anladım... Alttakilerin, sokaktakilerin, yoksulların, tutunamayanların yaşam çoşkusu Brezilya artık insanların bir günlük sevinci olamıyordu galiba... Bu maçın ardından bir iki gün sonra Brezilya'nın yenilip elenmesine kızan Brezilyalı taraftarlar **Chapeco Kenti'ndeki** Ronaldinho'nun **"Dünyanın en iyi futbolcusu"** heykelini yakıp yıktılar, yerle bir ettiler... Kınılmadık bir tek koca dişleri kaldı yedi metrelik heykelin... Çay bahçesinde ağlayan çocuğun vebali miydi bu ya da birçok çocuk mu ağladı dünyada?... Ve işte şimdi bu Ronaldinho, İsrailli çocukları mutlu edecekmiş ve onların yüzünü güldürecekmiş, o halde işi çok kolay, zira diğer çocukları güldürmek ise zor, çok zor...

Yolcu

enderoz@laman.com.tr Ender Özkarınaman

İstanbul'a, oğlumu ve ailesini ziyaret etmek üzere Diyarbakır'dan geldim... Lâkin burada gördüklerimi ayar edememe gibi bir sorunum var...

Beynim, focus problemi yaşayan optik bir makine gibi; bir türlü dikkatimi toparlayamıyorum...

BABA?

NE YAPIYORSUN ORDA?..

BAKSANA ŞURAYA YENİ MEVSİMLİK İŞÇİLER GELMİŞ ...

MEVSİMLİK İŞÇİLER Mİ?..

HANİ NERDE?

Oğlum, gelinim ve torunum... Bir aydan beridir çözebilmiş değilim; yüzlerindeki ifade nasıldır?.. Alaylı mı, yoksa endişeli mi?.. Ya da bunlar, benim tanımadığım başka birilerinin çehreleri mi?..

?!!

HADİ DEDE

OTUR ŞURAYA BABA!..

BABAA...

YAPMA ALLAHINISEVERSEN.. ONLAR MEVSİMLİK İŞÇİ DEĞİL..

..FUTBOL TOPU BABA... PROMOSYON İÇİN YANDAKİ MARKETE GETİRMİŞLER ...

?!!

SİZ YEYİN!.. BEN BİRAZ HAVA ALACAM...

„Söz vermiştim; oğlumu ve ailesini huzurlu bulursam bir dilenciye yüklüce sadaka vereceğimi diye.. Şimdi bunu ifa etmem gerek!..

EE?.. Nerede?

YOK MU BURALARDA Bİ TANE?

AH.. İŞTE ORADASIN..

„Şöyle sessizce geçip 10 YTL bırak..

BAKARMISINIZ BANA.. PARANIZI DÜŞÜRDÜNÜZ!..

Ş$ N'APIYORSUN Bırak Onu Yerine Gabuk..

„PARANIZ DİYORUM, ONU ÇÖP POŞETİNİN ORDA DÜŞÜRDÜNÜZ

ÇÖP Poşeti mi..

OFF..

Allahım olmuyor işte... Eşyalarım gibi aklım da Diyarbakır'da kalmış sanki.. Ben gidiyorum ...

YİNE Mİ?.. YAV AMCA YETER HA!

Birisi buna bişey söylesin yav.. Her seferinde beni candarma sanıp kimliğini çıkart...

..İNŞALLAH İLK ARAMA NOKTASINDA JANDARMAYI MUAVİN SANMAZ HA!..

HA-HAH-MAH HAHH HAHA HAHH HA

SEN NEDEN GÜLMÜYORSUN?..

BEN Mİ.. ŞEY..

BİZLE İLGİLİ BİR HİKÂYE ÇİZİLSE ACABA NASIL OLURDU; ONU DÜŞÜNÜYORUM...

Bitti...

DENGELİ BESLENME

Kaan Ertem@leman.com.tr

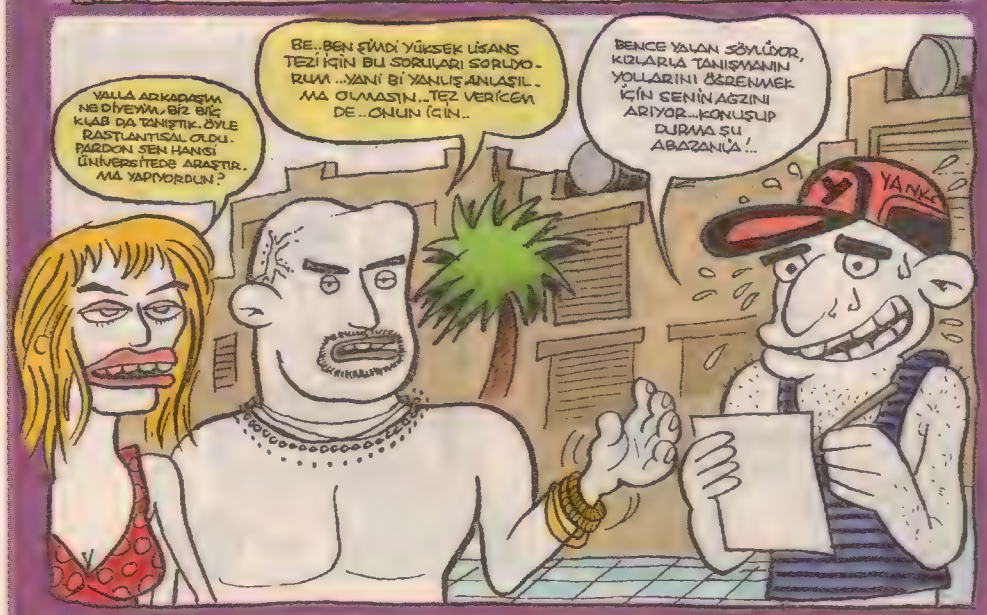

KAAN ERTEM'İN SEVDİKLERİ VE SEVMEDİKLERİ.
Tuvalet'teyken kapının çalmasından çok rahatsız olur, birşey yapamamanın sıkıntısını yaşar.

ERDENER ABİ

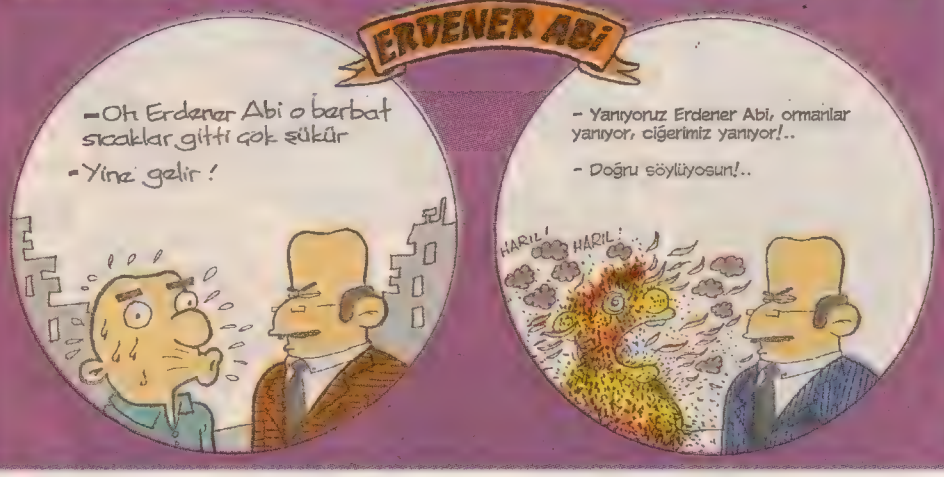

Erhan Candan

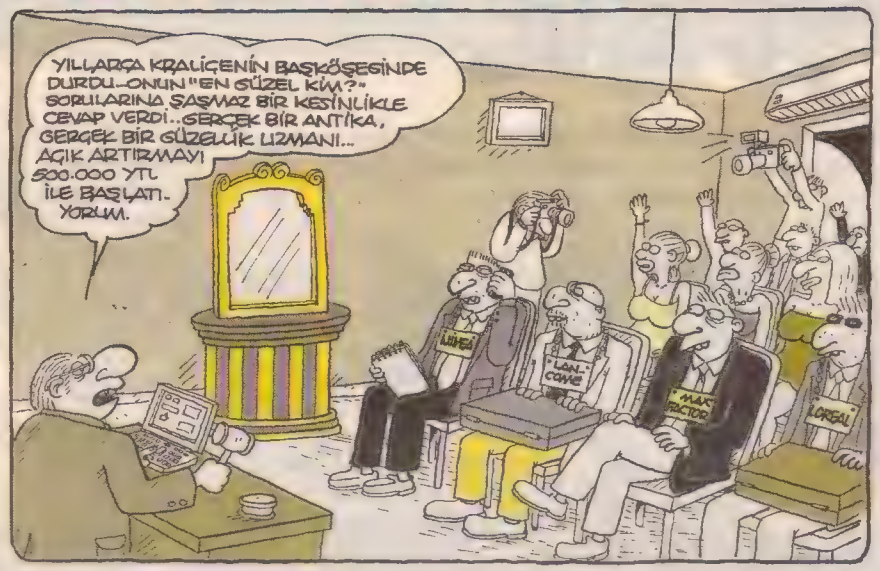

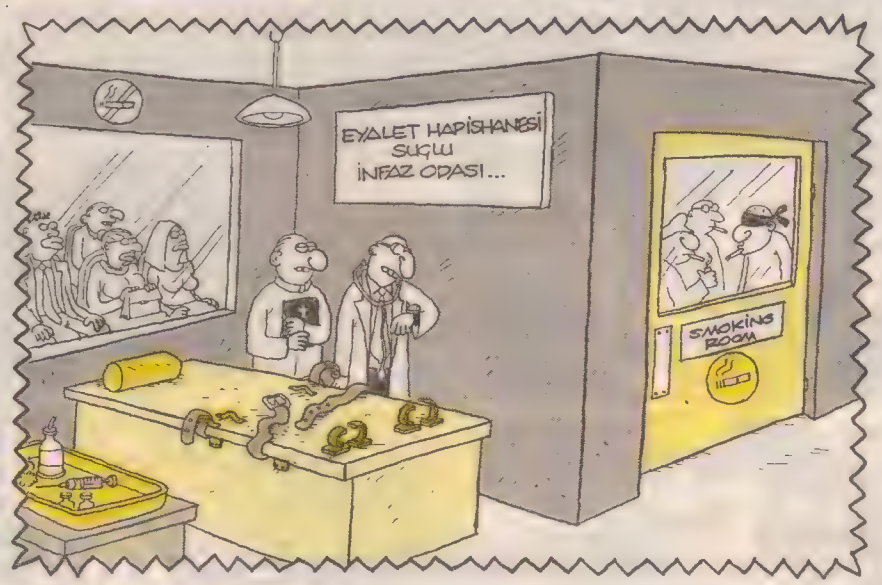

erhancandan@leman.com.tr

BARBAROS ALTUĞ

yasin25@leman.com.tr

YASİN 25OĞLU

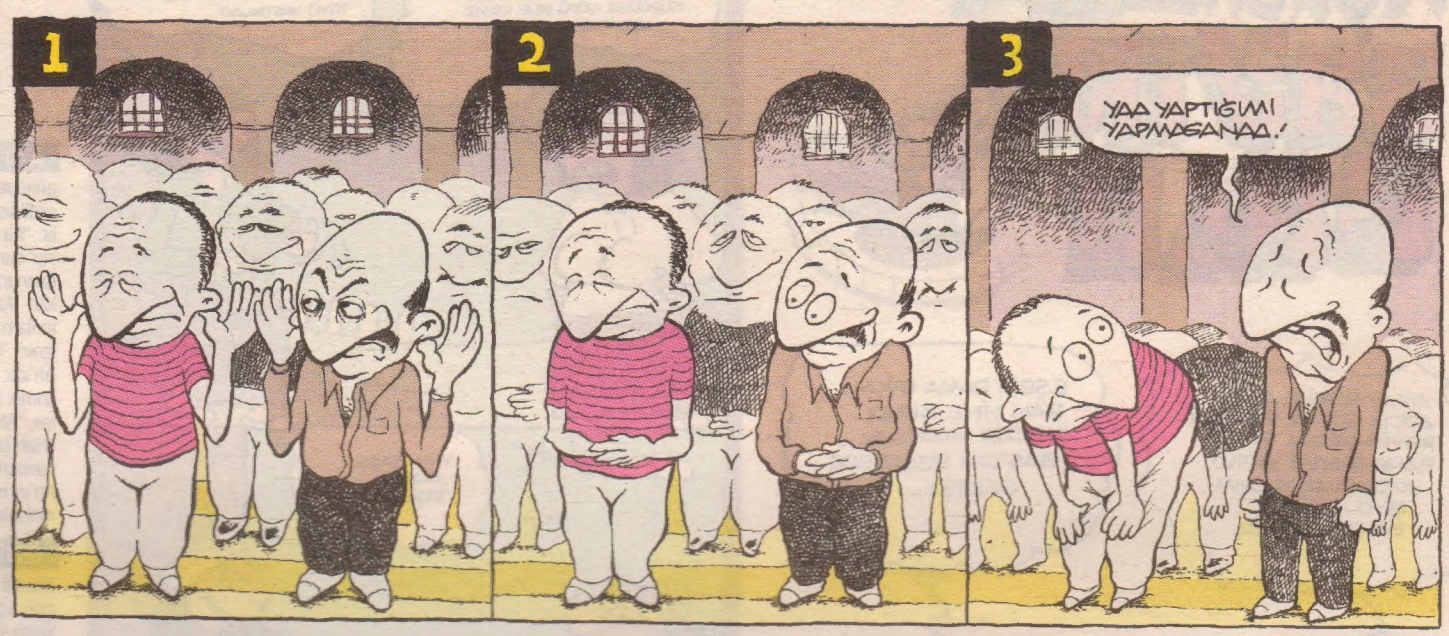

Akşamsefası

Feyhon Bayır Gülü

İNLEMELER, SIZLAMALAR, PUFLAMALAR

AYRINTILAR

m.e.T.İ.N.F.İ.D.A.N

AAH! Bi duyguyu ifade eden 'ünnem'lerden, özellikle şu çağda ve günümüzde en çok kullanılanıdır! Acı, hüzün karşısında, ve bişeye öfkelenildii vakit dile gelir: "Aah!" Kişi, yannış bişey yaptığı zaman da Ah diyebilir: "Ah mını sigiym, çatalı düşürdüm!" Bazen dile yapışır, sürekli 'ah' deyip durur insanoolu. Ayrıca, bi özlemle de söylenir: "Aah, nerde o eski günner!" gibi. İnsanın kolu, bi öküz tarafından hunharca büküldüünde çıkan "Aah!" ile, eski zamannan anma sırasındaki "Aah" arasında, çeşitli tonlama farkları vardır. Bu zengin 'ah' yelpazesinde, ilginç Ah'lara da rastlanır: "Ahhhğğğıh!," son anda kaçınılan bi fırsatı dile getirir. "Ayyih!," kız Ah'ıdır. "Aoh!," ah ile oh arası, esprili bi acı ünnemidir. Ah'lar, her zaman komik olmaz. Bazı insanların, ahını alabilirsiniz! Yan yana koyulan ah'lar ise, "Ah ah ah!" gibi, derin bi üzüntüyü, bilgece bi hüznü dile getirir! Ya da, "Hah hah hah!" demek isteyen delinin tekidir: Günümüzde bazı zevk düşkünneri, gülüşlerine bu Ah'lı acı tonlamasını da katmaktadır! Gerçek bir Ah'ın ne olduunu öğrenmek isteyenner, elektrikli bi su ısıcının içine parmaklarını daldırabilirler.

OOF! Ah gibi, üzüntü, bi sıkıntı filan ifade eden ünnemdir! Burada önemli fark, 'of'un, ah gibi, bi acıyı yaşarken pek söylenmemesi, daha çok, uzaktaki bi acı hissedildiği anda dile getirilmesidir. Elbet bu konuda kesin sınırlar yoktur! Zıçarken de 'off 'diyebilir insan. Fekat, gerçek bi of'a yakışan an; bi akşamüstü yürürken, doğayı, insan uygarlıını ve memleketi düşünüp, muhteşem bi şekilde hüzünlenmek, o anda, kafayı iki yana hafifçe sallayıp of'lanmaktır! İyi ve sam îmi bi 'Of'da, önce istem dışı uzuun bi nefes alınır, sonra tüm dertlerin yankısı, ağız boşluundan dış uzaya, terbiyelice ve usulca bırakılır!

ÜFF! Çocuk Ah'ıdır: "Üff, yatmıycam yaa!." Bunun yanında, gene, bi sıkıntı filan da ifade edebilir: "Üff, ipnenin şu yaptına bak ya; hani bu hafta halledicekti ödemeyi!?" gibi. Sokakta, bi arkadaşla sap sap yürürken, aniden, fısıltıyla çıkanlan 'üff!ler, bi isteği, bi özlemi, hayvanii bi arzuyu dile getirir! "Üff, şuna baksana lan"a, "off, evet yaa!" şeklinde karşılık verilebilir. İlk başta Üff çektiren bu yaratıklar, sonraki zamanlarda da bunu yaptırabilir: "Üfff! Hadi be yavruum! Ulan ne giyinmeymiş bu! Sigtiret otur, yetişemeyiz artık!." İyi bi Üf'ün sırrı, dudakların köfte gibi titretilip büzülmesi, ve uzatılan son ffff!'ların, usulca azaltılarak, eski dudak pozisyonuna ağır ağır geçilmesidir! Etkiyi artırmak için, peşinden hafifçe "Cık cık," edilebilir.

IYYH! Bi iğrenme hissi karşısında çıkartılan, değişik bi ünnemdir. Herşeyden sıkılan ve herşeyden yiğrenen bazı genç insanlar tarafından, gereksiz zamanlarda da sürekli "Iyy!" kullanılır. Ses-bilimsel açıdan, kulağa 'ah' veya 'of' demeye bile üşenen birisinin, silik çığlığı gibi gelir. "Iyyyiihh! diye uzatılırsa, hemen oradan kaçılmalıdır. Düzenli bi şekilde ve olağanüstü hâllerde kullanıldıında, "Iyh!" birçok ünnemin açığa çıkaramadığı, özel bi sıkıntıyı temsil edebilir!

OAAH! Özel vakitlerde, özel ortamlarda ve özel anlarda, istem-dışı, keyifle çıkartılan bi ünnemdir! 'Oha' ile karıştırılmamalıdır. Bu garip zevk ünnemi, keyif sesi 'Oh' ile, acı sesi 'Ah'ın karışımı olan, nefis bi çığlığımsı böğürmedir. İnsanoolu'nun, hayvanî ve insanî sesleri arasında, iki arada bi derede kalmış bi ünnemdir. Bi benzeri "Ouuh!", uzak bi çeşidi de "Immhhh!" dır.

ÖFF! 'Off' ile, 'Üff' arası bi ünnemdir! Bu yüzden, pek çok annama da gelebilir. Fekat özellikle, pis bi kokunun etrafa yayılması karşısında, bu ünnem yardımcı olabilir: "Öff, bu ne yaa, terbiyesizlik. Hem de minibüste!." Dikkat edildii gibi, bu tür ünnemlerin hepsinde, soluğu (yani mecâzi olarak sıkıntı'yı) dışarı boşaltmakta kullanılan son 'Fff' sesleri, ne kadar uzatılırsa, veya ne şekilde tonlandırılırsa, o kadar değişik bi ünnem olmaktadır. Öyle ki, bazen sadece "Fffff!" eden kişiler işitebiliriz etrafımızda! Öncesini duymadımız için, bu "Ffff", 'Of'un başlangıcı da olabilir, 'Öf'ün de, veya 'Üf'ün de. Ayrıca, çok yorgun, hâlsiz olunan vakitlerde, hiçbir ön ek getirmeden, sadece "Ffffffff!" diye, havası kaçmış top gibi fısıldayabilir insan.

PÜFF! Kimse, 'Püff' ederek bi sıkıntıyı veya bi zevki dile getirmez! Ancak, esprili bi yaklaşımla, hece yapısı bozulan ünnemler arasında yer alabilir. Bir de, 'Öf'ün, pek ortalıkta görünmeyen, serseri arkadaşıdır. "Çalı çırpı"daki 'çırpı', "Kırık dökük"teki 'dökük', "Ufak tefek"deki 'tefek' gibi, ancak başka bi ünnemle yanyana geldiinde, daha fazla işe yarar! Tabii, bu fonotik, otantik veya homojentiyonik kurallar, kimse gönlünce 'püff' edemez diye de bi yasa çıkarmaz!

PUFF! Puf böreği sesi.

EEH! Bi ünnemden, bi çığlık veya inleyişten daha çok; bir kelime veya hattâ bi cümle gibidir. Üç saat vır vır konuşan birisine tepki olarak, kısaca "Eeeh!" denip, kapıdan çıkılarak gidilebilir. Tabii öyle yapılmasa iyi olur. 'Eeh', kestirip atma, bişeyi âniden bırakma, hemen sonuçlandırma ünnemidir! Tek 'e' harfli 'Eh' ile karıştırılmamalıdır! O 'eh' ('eh napalım'), sakin, yapıcı bi annama sahipken, kestirip atan 'eeh' ('Eeh, sittir git lan') saldırgan ve zararlı bi hâle dönüşebilir!

OHH! İnsanların, beyinnerinden ve vücutlarından en çok dışarı çıkartmak istedikleri bi ünnemdir! Bi dert, sıkıntılı bi bekleyiş bitmiştir; ve keyifle, 'Ohh!' edilir. Çok isterirse, sonuna lezzetli bir 'bee' de eklenebilir (Ohh bee!). En nefis ve delikanlı oh'lar; çok fazla ses çıkarmadan, kendi başınayken, bitmiş bi acıyı düşünüp, ve gene önceden uzuun bi nefes alınarak, hafifçe edilen Ohh' lardır. Hattâ bu düzeyli 'Oh'un içinde, acının simgesi olan 'Of'dan bile, küçük bi ses parçası bulunabilir: Daha sonraki zorlukların farkında olunarak, şımarıklık etmeden çıkarılmış, efendi bi 'Oh'dur. Buna karşın, gereksiz sevinçler ifade eden biçimleri de vardır. Rakip futbolcunun yere yığılıp acı duyması karşısında, topluca çekilen 'Ohh'lar ise, insan uygarlıının en rezilce ünnemleri arasındadır!..

FFFÜÜYYYHHHHFFP! Kişiye göre değişen, rüya görürken filan çıkabilecek, bi çığlığımsı inilti sızlanmasıdır!

Akşamsefası

ÖDÜLLÜ DE-DOKU BULMACA

DETAY DOKU-29

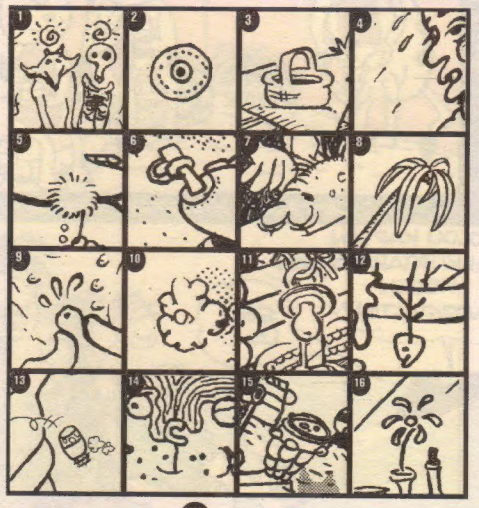

DE-DOKU BULMACA
Zekayı ilerletir, ayrıntıcılığı ve sabrı geliştirir.. Alzheimer olmayı engellediği tescillenmiş olduğu gibi, hiperaktiflerde ve indigo çocuklarda sakinleştirici etki yaratmaktadır.. Evde neyi nereye koyduğunu bulamayanlarda 3 bulmacadan sonra kaydadeğer ilerlemeler gözlemlenmiştir.. Haydi rastgele.. **Karelerdeki detaylar bu sayıdaki hangi köşe ve çizere aittir?.. Bulmacayı doğru çözüp, adını, soyadını, açık adresini eksiksiz yazıp gönderen okurlar arasından kurayla seçeceğimiz 20 okura imzalı LeMan albümleri, ciltleri, tişörtleri ve sürpriz hediyeler veriyoruz.. Katılanlardan 1 kişi ise komple hediye paketi kazanıyor... Doğru yanıtlar postalarınızın bize yetişmesi için 2 hafta sonra yayınlanacak...**

1 .....
2 .....
3 .....
4 .....
5 .....
6 .....
7 .....
8 .....
9 .....
10 .....
11 .....
12 .....
13 .....
14 .....
15 .....
16 .....

27 NO'LU DE-DOKU'NUN CEVAPLARI

1- Kozalak Ateşi/Çağçağ 2- **Bencil Boysal/Bahadır Boysal**
3- Bayır Gülü/Feyhan Güver 4- **Behiç Pek** 5- Erhan Candan
6- **DarallanTimsah/Çağçağ** 7- Yasin 25oğlu 8- **Melike Acar/Böyle Bişey Oldu** 9- Behiç Pek 10- **Paf Takımı/Fırat Küçükersen** 11- Erhan Candan
12- **Kapak/Çağçağ&Melike Acar** 13- Terelelli Pictures/Can Barslan
14- **Bahadır Boysal** 15- Dengeli Beslenme/Kaan Ertem
16- **Paf Takımı/Eskişehir Tayfası**

771. SAYIDAKİ 27 NO'LU DE-DOKU'DA KAZANAN 20 OKUR

Fadime Arzu Gencer/Manisa - Caner Tekin/İstanbul - **Nurgül Civil/Balıkesir** - Çiğdem Alper/İstanbul - **Ekrem Saim Tutucu/Bursa** - Ezgi Keskin/İstanbul - **Melih Açıl/Kocaeli** - Yaprak Bozkurt/İzmir - **Mehtap Metin/Ankara** - Hüseyin Akşen/İzmir - **Esra Dal/Rize** - Gürdem Sındıraç/İzmir - **Canay Coşkun/Ankara** - Adem Tan/İstanbul - **Kazım Erdoğan/Antalya** - Ceylan Aydın/İstanbul - **Ebru Güç/Adana** - Levent Durmuş/Samsun **Kompile Hediye Paketi : Emre Toker/Mersin Kitap+CD Dilek Bakır/Ankara**

İsim: .....
Adres: .....
.....
Tel: .....
E-mail: .....

LeMan Bulmaca
Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No:47 Beyoğlu-İst. Fax: 0212 245 38 06

SAYI: 773 ● 31 AĞUSTOS 2006 PERŞEMBE
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
● **Yayıncı:** LM Basın Yayın Ltd.Şti. ● **İmtiyaz Sahibi:** Mehmet ÇAĞÇAĞ ● **Genel Müdür:** Tuncay AKGÜN ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer AKNAR ● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 ● **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 ● **Baskı: LeMan Matbaası Adres:** Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. **Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Matbaa Sorumlusu:** Ali Polat ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

● KAZIKLI VOYVODA

● DEMİR MASKE İMAJININ HASTASI BORA..

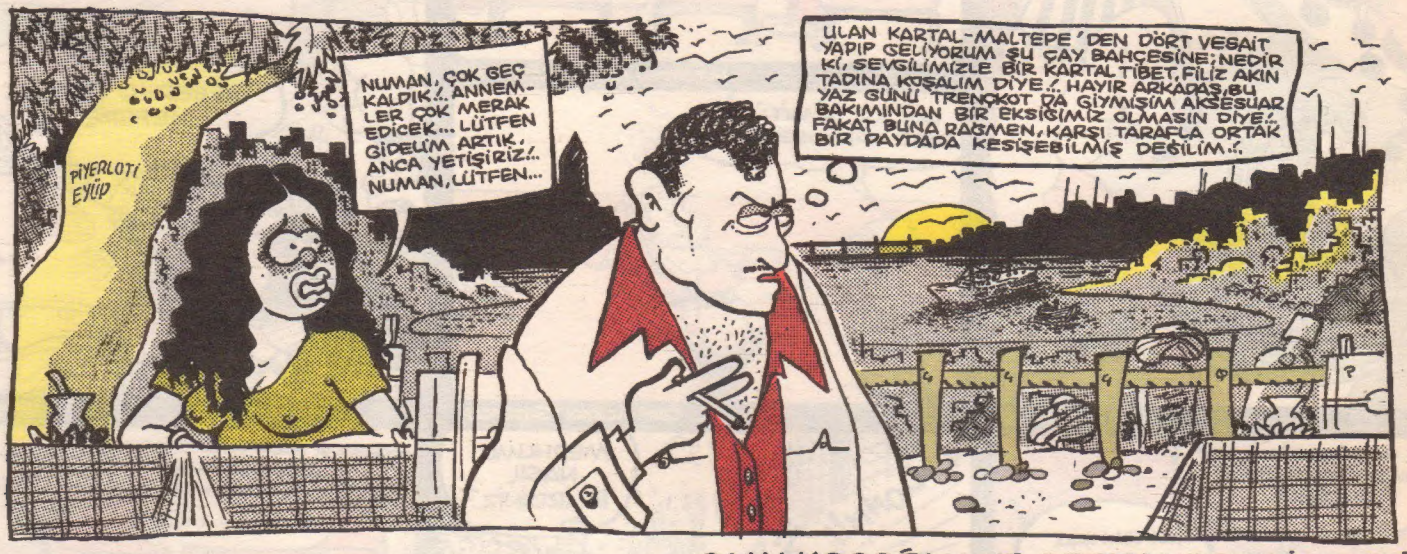

● MALKOÇOĞLU VE ORTAK VÜCUT İŞARETİ

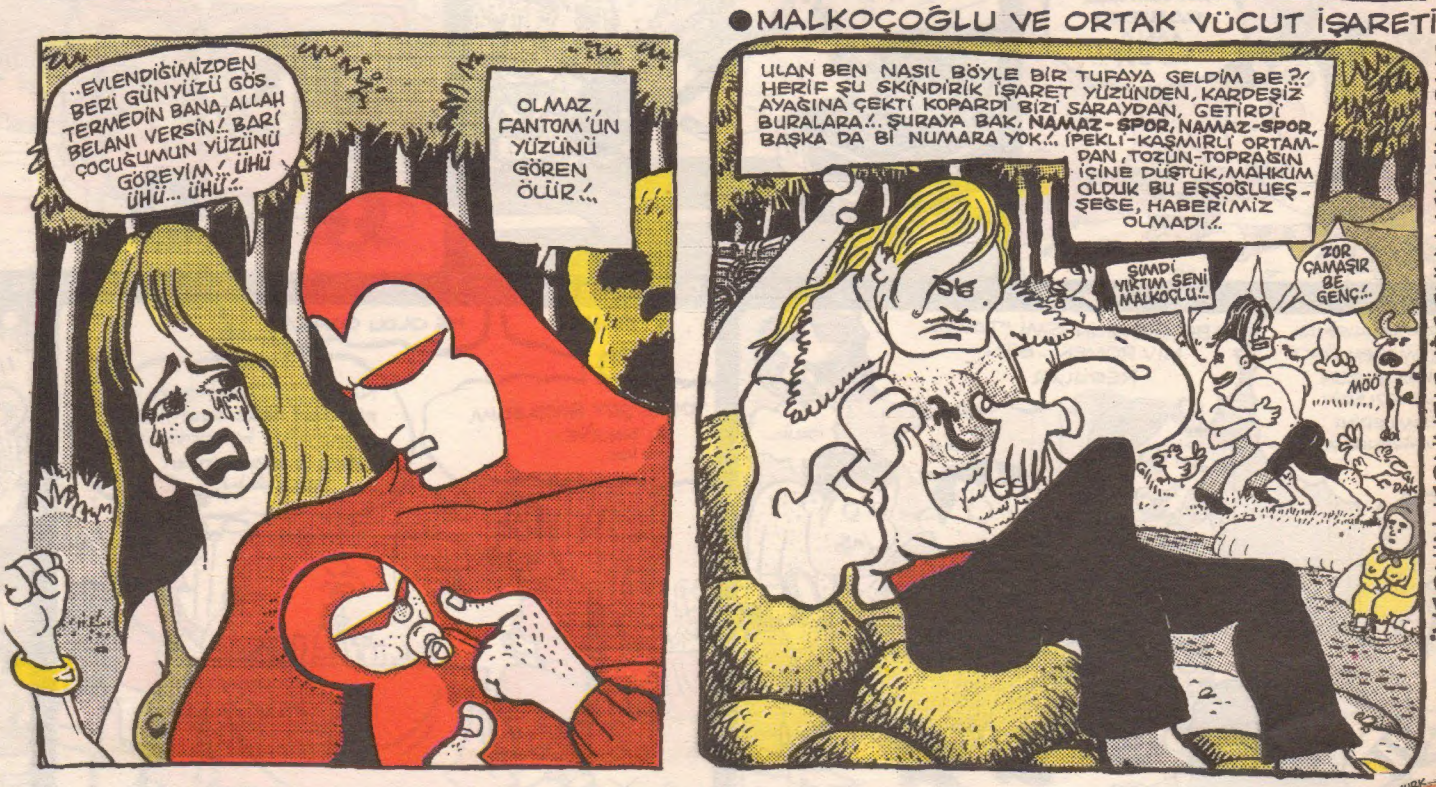

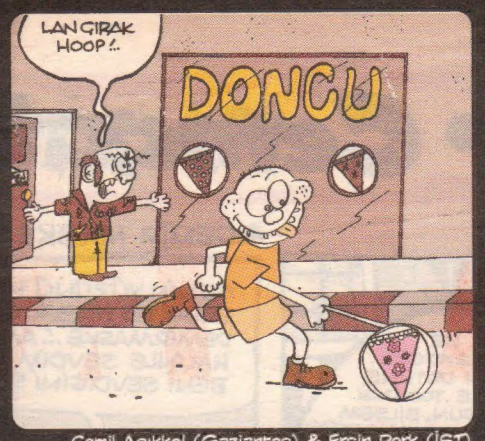

Cemil Açıkkol (Gaziantep) & Ersin Perk (İST)

Harun Durgun & Ugur Atay (İzmir)

Cemil Açıkkol (Gaziantep) & Sevilay Ayata (İST)

Gürkan Yıldız (İST)

Musa Güneşülke (İST)

Tuncer Çelik (Yalova)

Şinasi Kaya (Kocaeli)

İpek özsüslü (İST)

Muhammed Ali Yıldız (Eskisehir)

Cemil Açıkkol (Gaziantep)

Erdal Kütük (İST)

Gürdem Sındıraç (İzmir) & Emir Alan (İST)

Coşkun Canoğlu (İST)

Dogan Devrim Akıncı (İST)

H. Ozan Uysal (Bilecik) & Gürdem Sındıraç (izmir)

Onur Sipahi (İST)

Hekim Ali Babacan (Eskişehir)

Şerife Karakuş (İST) & Fatima Yıldız (İST)

Gökhan Uzunalioğlu (İST)

Aksamsen.com